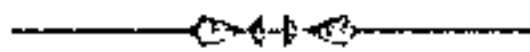

ထေရဝါဒ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ပဌမတွဲ။

နမောတဿဘဂဝတော အရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပဏာမဗုဒ္ဓကဝိန္ဒာရတ္တကထာ။

၉ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟာကာရဏိကံ၊ ကြီးကျယ်များမြတ်ပူဇော်အပ်သောမဟာကာရဏာဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဥပယုဿာဂရပါရဂို၊ သင်္ခါဓြေစသည်ငါးရပ်ဥပယုမြတ်တည်းဟူသော သမုဒ္ဓရာ မဟာသိုင်းမှ ဝဲဩဃဝက်ကမ်းတဖက်သို့ကူးတက်လွန်မြောက် ရောက်တော်မူပြီးထသော၊ နိဂုဏဂန္ထိရံ ဝိဝိဗြနယဒေသနံ၊ သိမ်မွေ့နက်နဲခက်ခဲနန်းဆန်းကြယ်သောဗဒါလင်္ကာရ အတ္ထာလင်္ကာရနှင့် ပြည့်စုံသော တရားစကားကိုမြွက်ဟမိန့်ပေါ် ဟောတော်မူတတ်ထသော၊ နာထံ၊ သုံးတို့မလပ်လောကဓာတ်ဝယ် လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဇ္ဇေ ဝဇ္ဇာမိ၊ ခူးလက်ထိပ်တင်ငါးအင်ထိကာ စေတနာဖြင့် သဒ္ဓါရိုးကျိုးရှိခိုးပါ၏။ ။

ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးစရဏတဆွဲငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ယေနုဓမ္မေန၊ အကြင်သွာက္ခာတတာ လာသည်အစ၊ ခြောက်စေ့ငှ လေးခုမဂ္ဂဖလလေးတန် နိဗ္ဗာန်မလပ် တရားမြတ်ဖြင့်၊ ထောကတော၊ ဖြစ်ပျက်နှစ်ဟန်တရား ခပ်ဖြင့်ဘောက်ပြန်မလွဲလောကထဲမှ၊ နိယုန္တိ၊ ထွက်မြောက်လွတ်လေး၊ ကြွသွားတော် မူကုန်၏၊ ဥတ္တမံ၊ ခရုသင်းတူညစ်မြူကင်း ပရုဏ်သာဝကြောင့်မြတ်ထသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓပူဇိတံ၊ ဓမ္မလုံးစုံဥသံသုမကျန်ဘောက်ပြန်မဟူသ မှူဖြင့်လွယ်ကူသိတတ်ဘုရားမြတ်တို့သည်မပြတ်ကော်ရော်ပူဇော်အပ်တသော တံဓမ္မံ၊ ထိုသွာက္ခာတတာလာသည် အစခြောက်စေ့ငှ လေးခုမဂ္ဂဖလလေးတန်နိဗ္ဗာန်မလပ်တရားမြတ်ကို၊ အဟံ၊ ထေရအဋ္ဌ

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကထာဖွင့်အံ့ပါသည်။ ဝဇ္ဇေဝဇ္ဇာမိ၊ လာဘဒိဋ္ဌိစရှိကင်းပသွာက္ခာတဟု အစ
ညွှန်းပြာသုံးပြာ၌မီး မောက်ဂုဏ်တော်ခြောက်ကို အောက်မေ့၍ သာရှိိုး
ပါ၏။ ။

သီလဒါနဂုဏသမ္ပန္နော၊ သီလသမာဓိပညာဝိရတ္တိ ဝိရတ္တိညာဏဒဿန
ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ယောအရိယသံဃော၊ အကြင်ရှစ်ယောက်
သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်မြတ်အပေါင်းသည်။ မဂ္ဂဖလေသု၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၌၊ ဌိတော
တည်တော်မူ၏။ ဂုဏ္ဍဟေတ္တိ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့၏ ပိုက်
မျိုးရာလပ်မြေတာသဗ္ဗယ်ဖြစ်တော်မူသော။ အနုတ္တရံ၊ ကဲလွန်ရုဏ်မြတ်
မတူအပ်သော။ တံအရိယသံဃံ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
မြတ်တို့၏အပေါင်းကို။ အဟံ၊ ထေရအဋ္ဌကထာဖွင့်အံ့ပါသည်။ ဝဇ္ဇေဝဇ္ဇာမိ
လာဘဒိဋ္ဌိ စရှိမလိပ် သုပ္ပဒိုပ္ပန် မကျန်ဥဿု သုံးဘုံအမျှ လောကကွန်းစိုး
ဂုဏ်တော်ကိုးကို မြတ်နိုး၍သာရှိခိုးပါ၏။ ။

ဣတိဝေဝစနက္ကမေန၊ ဤမျှသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ရတနက္ကယော၊ ရတနာ
တို့၏သုံးပါးတို့၏အပေါင်း၌၊ ဝဇ္ဇနဇနိတံ၊ ရှိခိုးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ယံ
ပုညံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကို။ အလဘိ၊ ရေပြီးတသယုညသ၊ ထိုကောင်းမှု၏
တေဇသော၊ အစွမ်းကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထသဗ္ဗေသုအရိယာပလေသု၊ အလုံးစုံ
သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဟတန္တရာယော၊ ပယ်ပျောက်အပ်ပြီးသောအန္တ
ရာဟံရှိသည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ထေရအဋ္ဌကထာဖွင့်အံ့ပါသည်။ သုဘူ
တိအာဒိဟိ၊ သုဘူတိတွင် ထေရရှင်မွန်ဘိအစရှိကုန်သော၊ ကတကိစ္စဟိ
ပြုအပ်ပြီးသော ရဟန်းကိစ္စရှိကုန်သော။ ဟာဒိတိ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ
ကုန်သော။ ထေရေဟိစ၊ သီလသမာဓိအစရှိသောဂုဏ်ကြောင့် တုံ့လွှတ်မဲ့
ခိုင်ကျောက်စာတိုင်အင် မထေရ်ရှင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ထေရိဟိစ၊
ထေရ်မတို့သည်လည်းကောင်း၊ နိရာမိသ၊ ကင်းသောအမိသရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဥဒါနနာဒဝိနိနာ၊ ဥဒါန်းမြွက်ဆိုသောအစီအရင်ဖြင့်၊ ယာဂါထာ၊
အကြင်ဂါထာတို့ကို၊ ဘာသိတာ၊ မိန့်မြွက်အပ်ကုန်၏။ သာဂါထာ၊ ထိုဂါ
ထာတို့သည်၊ ဂန္တိရာ၊ နက်နဲကုန်၏၊ နိပုဏာ၊ သိမ်မွေ့ကုန်၏၊ သုဘာ၊ တင့်
ကယ်ကုန်၏။ သုညတဗ္ဗဒိုသံယုတ္တာ၊ ရာဂဒေါသစသည်ဆိပ်ရာ သုညတာ
မြတ် ပဋိပတ်နှင့် စပ်ရှက်ကုန်၏။ အရိယဓမ္မပ္ပကာသိတာ၊ လောကုတ္တရာ
မြတ်ဓမ္မာကို လွန်စွာပြည့်စုံပြတတ်ကုန်သော။ ။

ယာဂါထာ၊ အကြင်ဂါထာတို့ကို၊ ခုဒ္ဒကနိကာယမ္ပိ၊ ခုဒ္ဒကနိကာယဟံ၌၊
ထေရဂါထာတိနာမေန၊ ထေရဂါထာဟူသောအမည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊

ထေရီဂါထာဟိနာမေန၊ ထေရီဂါထာဟူသောအမည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
တာမိနော၊ တာမိဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ မဟာသယော၊ သိ
လက္ခန္ဓာသည်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကိုဆည်းဘူးရှာဖွေတွေ့ကျက်ပြီးသော
နှစ်ထောင့်နှစ်ရာသင်္ချာဆုံးဖြတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တို့သည်။ သင်္ဂါယီ၊ သု၊ သင်္ဂါ
ယနာတင်ကုန်၏။

☞ တာသံ၊ ထိုဂါထာတို့၏၊ ဂန္တိရဉာဏေဟိ၊ နက်နဲသောဉာဏ်တို့ဖြင့်၊
ဩဂါဟေတဗ္ဗဘာဝတော၊ သက်ဝင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထသံ
ဝဏ္ဏနံ၊ အနက်အတွင်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကါတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ကိဗ္ဗာဝိဒုက္ခရာ
အကယ်၍ကား၊ ခဲယဉ်း၏၊ တထာဝီ၊ ထိုသို့ခဲယဉ်းသော်လည်း၊ သတ္တုသာ
သနံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်သည်၊ သဟသံဝဏ္ဏနံ၊ အတွင်းသံဝဏ္ဏ
နာအဗ္ဗကထာနှင့်တကွ၊ ခေတော၊ လက်တွင်တင်ပြီး သျှစ်ရှားသီးအသွင်
ထင်ရှားရှိ၏၊ ပုဗ္ဗာစရိယသီဟာနံ၊ ရှေးဆရာဖြစ်တို့၏၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဆုံး
ဖြတ်အတ္ထနိစ္ဆယသည်၊ တိဋ္ဌတေဝ၊ သိန်းတန်အသပြာ ကမ္မသေထက်
ကျောက်မျက်အသွင်တည်သလျှင်ကကည်း။ ။

တာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံသံဝဏ္ဏနာတ္ထဝိနိစ္ဆယံ၊ ထိုသံဝဏ္ဏနာအဗ္ဗက
ထာဖြတ် ဆုံးဖြတ်အတ္ထ ဝိနိစ္ဆယကို၊ အဝလမ္ဘိတွာ၊ သဟသမ္ဘဒေပြု၍၊
ပဗ္ဗဝိနိကာယော၊ ဒိဗညွန်းသွယ် ငါးနိကာယ်တို့သို့လည်း၊ ဩဂါဟိတွေန
ဉာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်၍၊ ပေါရာဏဗ္ဗကထာနယံ၊ ရှေးအဗ္ဗကထာနည်းအသော
ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အဖို့ပြု၍၊ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ ခရုသင်းအသွင်လွန်သန့်စင်သော၊
အသံကိဏ္ဍိမိစ္ဆယယွင်းကွက် မထွေးရှက်သော၊ နိပုဏတ္ထဝိနိစ္ဆယံ၊ သိင်
မွေ့သောအနက်အဆုံးအဖြတ်ရှိသော၊ မဟာဝိဟာရဝါသီနံ၊ မဟာဝိဟာ
ရဝါသီဂိုဏ်းသားတို့၏၊ သမယံ၊ အယူဝါဒကို၊ အဝိလောမယံ၊ အဝိလော
မယန္တော၊ မယွင်းမကွက်မပျက်မတူမချေမှု၍။ ။

ယာသံ၊ အကြင်ဂါထာတို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ အနုပုဗ္ဗကထံ၊ ရှေးမြတ်
မကြည် စကားစဉ်ကို၊ ဝိနာ၊ ကြည်၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဒုဝိညာ၊ လျား
ဉာဏ်ဖြင့်နှိုက်နဲထိနှိုင်း၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာသံ၊ ထိုဂါထာတို့၏၊
တဗ္ဗ၊ ထိုအနက်ကိုလည်း၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ မြဲမြံသွေထင်မြင်စေလျက်၊
ဝိနိစ္ဆယံ၊ သဒ္ဓအတ္ထ စသည်များထွ် နိစ္ဆယကို၊ ဒိပယန္တော၊ ညွှန်ပြလျက်၊
ယထာဗလံ၊ ရည်စွမ်းသတ္တိရှိသည်အလျောက်၊ သုဘံ၊ သဒ္ဓါအနက် မပျက်
ညွှန်းသွယ် တင့်တယ်ဘန်နန်းအံ့ခန်းသော၊ ထေရဂါထာနံ၊ ထေရဂါထာတို့
၏လည်းကောင်း၊ ထေရီဂါထာနံ၊ ထေရီဂါထာတို့၏လည်းကောင်း၊ အတ္ထ

သံဝဏ္ဏနံ၊ အာသုဋ်သံဝဏ္ဏနာအဋ္ဌကထာကို၊ သက္ကတ္တံ၊ ရှိသေတွာ၊ ကရိယာမိ
ရေးသားပြုပြင်စီရင်ပေအံ့။ ။

ဣတိဇေဝသဒ္ဓတ္တက္ကမေန၊ ဤမျှသော သဒ္ဓါအစဉ် အနက် အစဉ်ဖြင့်၊
သဒ္ဓမ္မဿ၊ သင်အံမပြတ်လေ့ကျက်အပ်သောပရိယတ်၏၊ စိဋ္ဌိတိ၊ နှစ်ရေ
များမြောက် ငါးထောင်ရှည်ကြာသာသနာလင်း ဟည်ထွန်းခြင်းကို၊ အာ
ကင်္ခါနဿ၊ အလိုရှိသော၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုထေရထေရီနှစ်လီပေါင်းစပ် ပါဠိ
မြတ်ထွက် မိပ္ပါယ်နက်ကို၊ ဝိဘဇန္တဿ၊ ခွဲခြမ်းဝေတန်သော၊ မေးခမ္မပါလ
မည်ထင်ဝါ ဟာမထေရ်ငါ၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ သာဓဝေါ၊ သူတော်စဉ်
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ နိသာမယထ၊ နာလင့်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤ
သည်လျှင် ရတနတ္ထယပဏာမအစရှိသောစကားနိဂုံးအဆုံးကပတ် အပြီး
သတ်တည်း။ ။

နိဒါနဂါယာဝဏ္ဏနာ၊

ပန၊ စောဒနာသောနနာပုဒ် ထုတ်၍ကျယ်ဖြန့်ဆိုဦးအံ့၊ တောထေရဂါ
ထာစ၊ ထိုထေရဂါယာသည်လည်းကောင်း၊ တောထေရီဂါယာစ၊ ထိုထေရီ
ဂါယာသည်လည်းကောင်း၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ကထဉ္စ၊ အသို့လျှင်၊ ပဝတ္တော
ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တော၊ အမေးတည်း၊ အယံအတ္ထော၊
ဤဝုတ္တောတို့၏အနက်ကို၊ ဂါယာသု၊ ဂါယာတို့၌၊ ကာမဉ္စဝုတ္တောဝယဝ၊ အ
ကယ်၍ကားဆိုအပ်သလျှင်ကတည်း၊ ပန၊ ထိုသို့ဆိုအပ်သော်လည်း၊ ပါက
ရကရဏတ္ထံ၊ ပြောကျယ်များမြှောင်မီးရောင်အသွင်ထင်စေခြင်းငှါ၊ ပုနဝိ၊
တဖန်လည်း၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုထေရထေရီနှစ်လီပေါင်းအပ်
ဂါယာပါဌ်တို့တွင်၊ ထေရဂါထာ၊ ထေရဂါထာကို၊ ကာဝ၊ ထေရီဂါထာ၏
ရှေးဦးစွာ၊ သုဘူတိတ္ထရာဒိတိ၊ သုဘူတိအစရှိကုန်သောမထေရ်တို့သည်၊
ဘာသိတာ၊ မိန့်မြွက်ကျူးလတ်ရှုတ်ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ထေ၊ ထို
သုဘူတိတွင် ထေရှင်စလတ် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိမိမိတို့
သည်၊ ယတာမိဂဝံ၊ အကြင်အကြင်ရအပ်ရောက်အပ်သိမြင်အပ်သော၊
မဂ္ဂဖလသုခံ၊ မဂ်ဖိုလ်လေးဖြူချာန်ချမ်းသာကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ရှုဆင်ခြင်၍
ကာမိ၊ အမျှသောဂါယာတို့ကို၊ ဥဒါနဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းဥဒါန်း
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကာမိ၊ အမျှသောဂါယာတို့ကို၊ အတ္တနာ၊ မိမိမိမိတို့၏၊

သမာပတ္တိဝိဘာဓပစ္စဝေက္ခဏာဝသေန၊ ဈာနသမာပတ္တိဖလသမာပတ္တိဖြင့်
 နေခြင်းကိုဆင်ခြင်သည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ကာမိ၊ အချို့သောဂါထာတို့ကို
 ဝုတ္တဝေသေန၊ မေးလျှောက်သည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ကာမိ၊ အချို့သော
 ဂါထာတို့ကို၊ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူသောအခါ၌၊ သာသနသား
 ပရိ သတ်မှ စသည်သုံးဖြာသာသနာ၏၊ နိယျာနိကာတာဝဝိဘာဝနဝသေန၊
 သံသရာဝရံငှာတွက်မြောက်ကြောင် ၏အဖြစ်ကို ထင်စွာပြသည်၏အတွင်း
 ဖြင့်၊ အဘာသိံသု၊ ဥဒါန်းကျူးရင့်ကုန်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ကြွင်းမဲ့ဥဿုံအလုံးစုံ
 ကုန်သော၊ တာ၊ ထိုဂါထာတို့ကို၊ သင်္ဂီတိကာလေ၊ ပဋ္ဌမသင်္ဂီယနာတင်
 သောအခါ၌၊ ဧကန္တိ၊ ပေါင်းရုံးသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ထေရဂါထာဇ္ဇုဇ္ဇေဝ
 ထေရဂါထာဟူ၍သာလျှင်၊ ဓမ္မသင်္ဂီဟကေဟိ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို
 သင်္ဂီယနာတင်ကုန်သောမထေရ်တို့သည်၊ သင်္ဂီတာ၊ ဖန်ကြိမ်ဥဉ္စတ်ဉ္စိ
 သုံးလည်သုံးထပ်ပေါင်းတင်အပ်ကုန်၏၊ ထေရီဂါထာပန၊ ထေရီဂါထာကို
 ကား၊ ထေရီယော၊ အညတရစသည်များထွ ထေရီမတို့ကို၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ မိန့်ပြ
 ထုတ်ဖော် ညွှန်းရည်ချော်၍၊ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ။

တာပန၊ ထေရာထေရီနှစ်လည်တွက်ဖြာထို ဂါထာတို့သည်ကား၊ ပိနုယ
 ပိဋကံ၊ ဝိနည်းပိဋကတ် လည်းကောင်း၊ သုတ္တန္တပိဋကံ၊ သုတ္တန်ပိဋကတ်
 လည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မာပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ် လည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဣမသုတိသုပိဋကေသု၊ ဤသုံးပုံဖွဲ့မှတ်ပိဋကတ်တို့တွင်၊ သုတ္တန္တပိဋက
 ပရိယာပန္န၊ သုတ္တန်မည်မှတ်ပိဋကတ်၌တိုက်ရိုက်ပြည့်စုံအကြွင်းဝင်ကုန်
 ၏၊ ဒိဃနိကာယော၊ ဒိဃနိကာယ်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမနိကာယော၊ မဇ္ဈိမနိ
 ကာယ်လည်းကောင်း၊ သံယုတ္တ နိကာယော၊ သံယုတ္တ နိကာယ်လည်း
 ကောင်း၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယော၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်လည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒကနိကာ
 ယော၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေသုပဉ္စသုနိကာယေသု၊ ဤငါး
 ပါးသောနိကာယ်တို့တွင်၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်ပရိယာပန္န၊ ခုဒ္ဒကနိကာယ်၌အကျုံး
 ဝင်ကုန်၏၊ သုတ္တံ၊ သုတ်လည်းကောင်း၊ ဂေယျံ၊ ဂေယျလည်းကောင်း၊ ဂေ
 ယျာကရထံ၊ ဂေယျာကရုဏ်းလည်းကောင်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာလည်းကောင်း၊
 ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းလည်းကောင်း၊ ဣတိဝုတ္တကံ၊ ဣတိဝုတ္တကလည်းကောင်း၊ ဇာ
 တကံ၊ ဇာတ်လည်းကောင်း၊ အတ္ထုတဓမ္မံ၊ အတ္ထုတဓမ္မလည်းကောင်း၊
 ဝေဇ္ဇိယံ၊ ဝေဇ္ဇိယလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေသုနဝသုသာသနင်္ဂေသု၊ ဤကိုး
 ပါးသော ပရိယတ္တိဓမ္မအင်္ဂါတို့တွင်၊ ဂါထာသင်္ဂီဟံ၊ ဂါထာဟူသောရေ
 တွက်ခြင်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ။

၉

ပြာဟ္မဏ၊ မောဂ္ဂလာန ဝေါဟာရဖြင့် နာမပိုင်းခြားအိုပုဏ္ဏား။ အဟံ၊
 အာနန္ဒာမည်ငါမထေရ်သည်။ ဗုဒ္ဓတောဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိ
 ကာ၊ အထံတော်မှ၊ နှိုဝိတိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်း နှစ်ထောင်သော
 ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဂဏှိ၊ သင်ယူပြီး၊ ဘိက္ခုတော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏အထံ
 မှ၊ နေဿဟဿာနိ၊ နှစ်ထောင်သောဓမ္မက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဂဏှိ၊ သင်ယူပြီးလေ
 ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ မေ၊ ငါ၏၊ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌၊ ပဝတ္တိနော၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ ဟေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ စတုရာသီတိ သဟဿာနိ၊ ရှစ်
 သောင်းလေးထောင်ကုန်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဣတိဇံဝစနတ္တမေန၊ ဤမျှသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဓမ္မစလ္လောဂါရိကေန၊
 တရားတလ္လောရိုးဖြစ်တော်မူသောအာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ပရိညာတေသု၊
 ဝန်ခံကုန်သော၊ စတုရာသီတိဓမ္မက္ခန္ဓ သဟဿေသု၊ ရှစ်သောင်း လေး
 ထောင်သော ဓမ္မက္ခန္ဓာတို့တွင်၊ ကတိပယ ဓမ္မက္ခန္ဓ သင်္ဂဟံ၊ နှစ်ချင်းချ
 ဓမ္မက္ခန္ဓာဟူသောရေတွက်ခြင်း၌၊ ဂတော၊ ရောက်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုထေရ
 ထေရီနှစ်ထိပေါင်းစပ်ဂါထာပါဌ်တို့တွင်၊ ထေရဂါထာ၊ ထေရဂါထာသည်
 တာဝ၊ ထေရီဂါထာ၏ရှေးဦးစွာ၊ နိပါတတော၊ နိပါတ်အားဖြင့်၊ ဧကနိပါ
 တော၊ ဧကနိပါတ်သည်းကောင်း၊ ဧကုတ္တရဝသေန၊ တဂါထာစီအညီမတ်
 တည်လွန်ခဲ့သည်၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ လာဝရဒ္ဒသနိပါတာတိရဒ္ဒသနိပါ
 တော၊ ရဒ္ဒသနိပါတ်တိုင်အောင်သောရဒ္ဒသနိပါတ်လည်းကောင်း။ သောဠ
 သနိပါတော၊ သောဠသနိပါတ်လည်းကောင်း၊ ဝိသထိနိပါတော၊ ဝိသထိ
 နိပါတ်လည်းကောင်း၊ ဟိသနိပါတော၊ ဟိသနိပါတ်လည်းကောင်း။ စတ္တာ
 ဟိသနိပါတော၊ စတ္တာဟိသ နိပါတ်လည်းကောင်း၊ ပညာသ နိပါတော၊
 ပညာသနိပါတ်လည်းကောင်း။ သုဗ္ဗိနိပါတော၊ သုဗ္ဗိနိပါတ်လည်းကောင်း။
 သတ္တတိနိပါတော၊ သတ္တတိနိပါတ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကဝိသ
 ထိနိပါတသင်္ဂဟာ၊ နှစ်ဆဲ့တပါးသောနိပါတ်တို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်၏။ နိပါ
 တနံနိက္ခိပနံ၊ ထားခြင်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိပါတော၊ နိပါတ်မည်၏။
 ဧတ္ထနိပါတော၊ ဤနိပါတ်၌၊ ဧကောဧကောကော၊ တခုတခုစီသော၊ ဂါထာနံ၊
 ဂါထာတို့၏၊ နိပါတောနိက္ခေပေါ၊ ထားခြင်းသည်းအတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုသို့ထားရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ သောနိပါတော၊ ထိုနိပါတ်သည်း
 ဧကနိပါတော၊ ဧကနိပါတ်မည်၏။ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သေသေသု
 ဝိ၊ ရုက္ခစမှတ်ကြွင်းနိပါတ်တို့၌လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 ထိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိပါတ်အပေါင်းတို့တွင်၊ ဧကနိပါတော၊ ဧကနိပါတ်၌၊

ဒွါဒသ၊ တဆွေနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝဂ္ဂါ၊ ဝဂ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဧကေကသ္မိ၊ ဝဂ္ဂေ၊ တခုတခုသောဝဂ်၌၊ ဒသဒသ၊ ဆယ်ဂါထာဆယ်ဂါထာ
စီတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဝိသုတ္တရသတံ၊ အလွန်
ရှင်တကွ တရားနှစ်ဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာ
တို့သည်၊ တတ္ထကာဝေ၊ ထေရ်တို့သင်္ချာထိုးတူသာသျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ ။

ဝိသုတ္တရသတံထေရာ(ပ) သုသင်္ဂီတာမဟေသိဘိတိ၊ ဝိသုတ္တရသတံ
ထေရာ(ပ)သုသင်္ဂီတာမဟေသိဘိဟူ၍၊ ဝုတ္တံဟိဝုတ္တံဝေ၊ ဟောတော်မူ
အပ်သည်သာတည်း။ ကတကိစ္စာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောရဟန်း၊ ကိဇ္ဈာကုန်
သော၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါကင်းကုန်ပြီးသော၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့
သည်၊ ဝိသုတ္တရသတံ၊ အလွန်ရှင်တကွ တရားနှစ်ဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကေကသ္မိ၊ တခုတခုသော၊ နိပါတမ္ဘိ၊ နိပါတ်၌၊ မဟေသိဘိ၊ သိ
လက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူးဆည်းဖူးဖြည့်ဆောင်းနှစ်ထောင့်နှစ်ရာ သင်္ချာဆုံး
ဖြတ်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည်၊ သုသင်္ဂီတာ၊ သင်္ဂီယနာသုံးတန်သို့ကောင်းစွာ
တင်အပ်ကုန်၏။ ။

ဒုကနိပါတေ၊ ဒုကနိပါတ်၌၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဧကေနပညာသ၊
လေးဆွေကိုးယောက်တို့တည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ အဋ္ဌနုရတိ၊ ကိုးဆွေ
နှစ်ဂါထာတို့တည်း၊ တိကနိပါတေ၊ တိကနိပါတ်၌၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့
သည်၊ သောဠသ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်တို့တည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့
သည်၊ အဋ္ဌစက္ကာလီသ၊ လေးဆွေနှစ်ဂါထာတို့တည်း၊ စတုက္ကနိပါတေ၊
စတုက္ကနိပါတ်၌၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ တေရသ၊ တကျိပ်သုံးယောက်
တို့တည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ ဧပညာသ၊ ငါးဆွေနှစ်ဂါထာတို့တည်း၊
ပဉ္စကနိပါတေ၊ ပဉ္စကနိပါတ်၌၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဒွါဒသ၊ တကျိပ်
နှစ်ယောက်တို့တည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ သဋ္ဌိ၊ ခြောက်ဆယ်တို့
တည်း၊ ဆက္ကနိပါတေ၊ ဆက္ကနိပါတ်၌၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဝုဒ္ဓသ၊
တကျိပ်လေးယောက်တို့တည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ စတုရာသီတိ၊
ရှစ်ဆွေလေးဂါထာတို့တည်း၊ သတ္တကနိပါတေ၊ သတ္တကနိပါတ်၌၊ ထေရာ၊
မထေရ်တို့သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်တို့တည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ ပဉ္စ
တိ၊ သသုံးဆွေငါးဂါထာတို့တည်း၊ အဋ္ဌကနိပါတေ၊ အဋ္ဌကနိပါတ်၌၊ ထေ
ရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ တယော၊ သုံးယောက်တို့တည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့
သည်၊ စတုပိသတိ၊ နှစ်ဆွေလေးဂါထာတို့တည်း၊ နဝနိပါတေ၊ နဝနိပါတ်၌၊

၈ ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဧကော၊ တယောက်တည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊
 နဝ၊ ကိုး၊ ဂါထာတို့တည်း၊ ဒသနိပါတေ၊ ဒသနိပါတ်၌၊ ထေရော၊ မထေရ်တို့
 သည်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်တို့တည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ သတ္တတိ၊
 ခုနစ်ဆယ်တို့တည်း၊ ဧကောဒသနိပါတေ၊ ဧကောဒသနိပါတ်၌၊ ထေရော၊
 မထေရ်သည်၊ ဧကော၊ တယောက်တည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ ဧက
 ဒသ၊ တဆွဲတဂါထာတို့တည်း၊ ခွါဒသနိပါတေ၊ ခွါဒသနိပါတ်၌၊ ထေရော၊
 မထေရ်တို့သည်၊ ဧန္တရိယတိ၊ နှစ်ဆယ့်လေးဂါထာတို့တည်း၊ တေရသနိပါတေ၊ တေရသနိပါတ်၌၊
 ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဧကော၊ တယောက်တည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့
 သည်၊ တေရသ၊ တဆွဲသုံးဂါထာတို့တည်း၊ ဝုဒ္ဓသနိပါတေ၊ ဝုဒ္ဓသနိပါတ်
 ၌၊ ထေရော၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဧန္တရိယတိ၊ နှစ်ဆယ့်လေးဂါထာတို့တည်း၊ ပန္နရသနိပါတေ၊ ပန္နရသ
 နိပါတ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သောဠသနိပါတေ၊ သောဠသနိပါတ်၌၊ ထေရော၊
 မထေရ်တို့သည်၊ ဧန္တရိယတိ၊ နှစ်ဆယ့်လေးဂါထာတို့တည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ နတ္ထိ
 သ၊ သုံးဆွဲနှစ်ဂါထာတို့တည်း၊ ဝိသတိနိပါတေ၊ ဝိသတိနိပါတ်၌၊ ထေရော၊
 မထေရ်တို့သည်၊ ဒသ၊ တကျိပ်တို့တည်း၊ ပဉ္စစတ္တာဇီသမိကာနိ၊ လေး
 ဆွဲငါးဂါထာ အလွန်ရှိကုန်သော၊ ဧဂါထာသတာနိ၊ နှစ်ရာသောဂါထာ
 တို့တည်း၊ တိသနိပါတေ၊ တိသနိပါတ်၌၊ ထေရော၊ မထေရ်တို့သည်၊ တ
 ယော၊ သုံးယောက်တို့တည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ သထံပဉ္စ၊ တရာ
 ငါးဂါထာတို့တည်း၊ စတ္တာဇီသ နိပါတေ၊ စတ္တာဇီသ နိပါတ်၌၊ သေ
 ရော၊ မထေရ်သည်၊ ဧကော၊ တယောက်တည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊
 ဧဂါထာဇီသ၊ လေးဆွဲနှစ်ဂါထာတို့တည်း၊ ပညာသနိပါတေ၊ ပညာသနိ
 ပါတ်၌၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဧကော၊ တယောက်တည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါ
 ထာတို့သည်၊ ပဉ္စပညာယ၊ ငါးဆွဲငါးဂါထာတို့တည်း၊ သမ္ဗိနိပါတေ၊ သမ္ဗိနိ
 ပါတ်၌၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဧကော၊ တယောက်တည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာ
 တို့သည်၊ အဋ္ဌသမ္ဗိ၊ ခြောက်ဆွဲနှစ်ဂါထာတို့တည်း၊ သတ္တတိနိပါတေ၊
 သတ္တတိနိပါတ်၌လည်း၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဧကော၊ တယောက်တည်း၊
 ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ ဧကသတ္တတိ၊ ခုနစ်ဆွဲ တဂါထာတို့ တည်း၊
 သမ္ဗိဇ္ဇေတ္တာပန၊ ပေါင်းသည်ရှိသော် ကား၊ ထေရော၊ မထေရ်တို့သည်၊
 ဧဒသတာနိ၊ နှစ်ရာတို့သည်လည်းကောင်း၊ စတုသမ္ဗိစ၊ ခြောက်ကျိပ်လေး
 ယောက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့

သညံ၊ သဟသံ၊ တထောင်သညံ လည်းကောင်း၊ တိဏိသတာနိ၊ သုံးရာ
 တို့သည် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိစ၊ ခြောက်ဆယ်တို့သည် လည်းကောင်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပုဂ္ဂိုလ်ဂါထာနှစ်ဖြာပေါင်းချိုးနိဂုံး
 ပတ်အပြီးသတ်တည်း၊ စသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သဟသံဟောန္တိ
 တာဂါထာ(ပ)စက္ကာရောပကသိတာတိ၊ သဟသံဟောန္တိတာဂါထာ
 (ပ)စက္ကာရောပကသိတာဟူသော၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝတ္ထုဒ္ဓိ၊
 ဟောတော် မူအပ်သလျှင် ကတည်း၊ တာဂါထာ၊ ထိုဂါထာတို့သည်၊
 သဟသံ၊ တထောင်သညံလည်းကောင်း၊ တိဏိသဗ္ဗိသတာနိစ၊ သုံးရာ
 ခြောက်ဆယ် တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ထေရော၊
 မထေရ်တို့ကိုကား၊ ဧဒသတာ၊ နှစ်ရာတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိ၊ ခြောက်
 ကျိပ်တို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ စက္ကာရောစ၊ လေးယောက်တို့ဟူ၍ လည်း
 ကောင်း၊ ပကသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ပနပက္ခန္တရံ၊ အဗ္ဗိတပါးကို၊ မယော၊
 ငါသည်၊ ဝုဗ္ဗတေ၊ ဆိုဦးအံ၊ ထေရိဂါထာ၊ ထေရိဂါထာတို့ကိုးနိပါတတော၊
 နိပါတ်အားဖြင့်၊ ဧကနိပါတတော၊ ဧကနိပါတ်မှ၊ ဧကုတ္တရေဝသေန၊ တ ဂါ
 ထာစီအညီမတ်တည်လွန်ခဲ့သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှ
 လောက်၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ နိပါတံ၊ နိပါတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝနိပါတော၊ ကိုးချက်ိုင်အောင်သောနိပါတ်လည်းကောင်း၊
 ကောဒသနိပါတော၊ ကောဒသနိပါတ်လည်းကောင်း၊ ဣဒသနိပါတော၊
 ဣဒသနိပါတ်လည်းကောင်း၊ သောဠသနိပါတော၊ သောဠသနိပါတ်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိသတိနိပါတော၊ ဝိသတိနိပါတ်လည်းကောင်း၊ တိသနိပါတော၊
 တိသနိပါတ် လည်းကောင်း၊ စက္ကာလိသနိပါတော၊ စက္ကာလိသနိပါတ်
 လည်းကောင်း၊ မဟာနိပါတော၊ မဟာနိပါတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သောဠသနိပါတသင်္ဂဟာ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသောနိပါတ်တို့ဖြင့်ရေတွက်
 အပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုထေရ်နိပါတ်တဆဲ့ခြောက်ရပ်တို့တွင်း၊ ဧကနိပါတော
 ဧကနိပါတ်၌၊ ထေရိယော၊ ထေရိမတို့သည်၊ အဋ္ဌာရေသ၊ တဆဲ့ရှစ်ယောက်
 တို့တည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ အဋ္ဌာရေသေဝ၊ တဆဲ့ရှစ်ဂါထာတို့
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒုကနိပါတော၊ ဒုကနိပါတ်၌၊ ထေရိယော၊ ထေရိမတို့
 သည်၊ ဒသ၊ တကျိပ်တို့တည်း၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်
 တို့တည်း၊ တိကနိပါတော၊ တိကနိပါတ်၌၊ ထေရိယော၊ ထေရိမတို့သည်၊
 အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့တည်း၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့သည်၊ စတုလိသတိ၊
 နှစ်ဆဲ့လေးဂါထာတို့တည်း၊ စတုကနိပါတော၊ စတုကနိပါတ်၌၊ ထေရိ

မထေရ်မသည်၊ ဧကော၊ တယောကံတည်း။ ဂါထာ၊ ဂါထာ တို့သည်၊ စတုသေသာ၊ လေးဂါထာတို့တည်း။ ပဉ္စကနိပါတေ၊ ပဉ္စကနိပါတ်၌၊ ထေရိယော၊ မထေရ်မတို့သည်၊ ခုဒ္ဒသ၊ တကျိပ်နှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ တေသဋ္ဌိ၊ ခြောက်ဆဲ့သုံး ဂါထာတို့တည်း။ သတ္တနိပါတေ၊ သတ္တနိပါတ်၌၊ ထေရိယော၊ မထေရ်မတို့သည်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ အဋ္ဌစက္ကာလီသ၊ လေးဆဲ့ရှစ်ဂါထာတို့တည်း။ သတ္တနိပါတေ၊ သတ္တနိပါတ်၌၊ ထေရိယော၊ မထေရ်မတို့သည်၊ တိသေသာ၊ သုံးယောက်တို့တည်း။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ ဧကဝိသတိ၊ နှစ်ဆဲ့တစ်ဂါထာတို့တည်း။ အဋ္ဌနိပါတေ၊ အဋ္ဌနိပါတ်၌၊ ပဉ္စာယ၊ စဉ့်၊ ယာဝသေသဋ္ဌသနိပါတာ၊ သောဋ္ဌသ နိပါတ်တိုင်အောင်၊ ထေရိယော၊ မထေရ်မတို့သည်၊ ဧကိကာ၊ တယောက်တယောက်တို့တည်း။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ တံတံနိပါတပရိမာဏာ၊ ထိုထိုမိန့်အပ်နိပါတ်မျှ ပမးဏရှိကုန်၏။ ဝိသတိနိပါတေ၊ ဝိသတိနိပါတ်၌ကား၊ ထေရိယော၊ မထေရ်မတို့သည်၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်တို့တည်း။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ အဋ္ဌာသေသကာ၊ တရောတဆဲ့ရှစ်ဂါထာတို့တည်း။ တိသနိပါတေ၊ တိသနိပါတ်၌၊ ထေရိယော၊ မထေရ်မသည်၊ ဧကော၊ တယောက်တည်း။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ စတုတိသ၊ သုံးဆဲ့လေးဂါထာတို့တည်း။ စက္ကာလီသနိပါတေ၊ စက္ကာလီသနိပါတ်၌၊ ထေရိယော၊ မထေရ်မသည်၊ ဧကော၊ တယောက်တည်း။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ အဋ္ဌစက္ကာလီသ၊ လေးဆဲ့ရှစ်ဂါထာတို့တည်း။ မဟာနိပါတေ၊ မဟာနိပါတ်၌လည်း၊ ထေရိယော၊ မထေရ်မသည်၊ ဧကော၊ တယောက်တည်း။ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့သည်၊ ပဉ္စသတ္တတိ၊ ခုနစ်ဆဲ့ငါးဂါထာတို့တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤထေရာ ထေရီနှစ်လီ ဖြွက်ဖော်ပါဠိတော်၌၊ နိပါတာနံ၊ နိပါတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဝဂ္ဂါနံ၊ ဝဂ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဂါထာနုဉ္စ၊ ဂါထာတို့၏လည်းကောင်း၊ ပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ပမာဏကို၊ ဧဝံတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏။ ။

☞ ပနဝိသေသော၊ အထူးကို၊ မယာ၊ ငါးသည်၊ ဂုဏ္ဏတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံပရိစ္ဆိန္နပရိမာဏောသု၊ ဤသို့ပိုင်းခြားဆုံးသပမာဏရှိကုန်သော တေသု၊ ထိုထေရာထေရီ နှစ်လီဖြွက်အပ်ဂါထာပါဠိတို့တွင်၊ ထေရဂါထာ၊ ထေရဂါထာသည်၊ အာဒိ၊ အစတည်း။ အဝိ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ လတ္ထ၊ ထိုထေရဂါထာတို့တွင်၊ ဟိဟာ နံဝနဇန္တာနံ (ပ) ဂါထာအတ္ထုပနာယိကာတိ၊ ဟိဟာနံဝနဇန္တာနံ (ပ) ဂါထာအတ္ထုပနာယိကာဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓမမဟာသင်္ဂီတိ

ကာလေ၊ ရှင်မဟာကဿပ အမှူးရှိသောရဟန္တာငါးရာ ပဉ္စမသင်္ဂါယနာ
 တင်သောအခါ၌၊ အာယသ္မတာ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ အာ
 နန္ဒန၊ အာနန္ဒာတွင်မထေရ်ရှင်သည်၊ တေသံထေရာနံ၊ ထိုမထေရ်မထေရ်
 မတို့၏ ကျေးဇူးတို့ကို၊ ထောမနတ္ထံ၊ ပြီးပွင်းခြင်းငှါ၊ ဘာသိတာ၊ မိန့်ဆို
 မြွက်အပ်ကျူးငွေ လတ်သော၊ အသံဂါထာ၊ ဤဂါထာသည်၊ အာမိ၊
 အစသည်၊ ခါဦးနံ၊ ထက်အောက်ခံခြားလေးပါး ပြည့်စုံစွယ် ရှိကုန်သော
 ဂိရိဝတ္ထု၊ ရေသားတို့ပျက်ခန်းတောင်အဝှမ်း၌၊ နဒန္တာနံ၊ မာန်ကြွ၊ ဖိန့်တုန်
 ကျူးဝါးကုန်သော၊ သီဟာနံ၊ သီဟာနံ၊ ခြင်္သေ့မင်းတို့၏အသံကဲ့သို့၊
 ဘာသိတာနံ၊ အမိမိတ္တနှင့် ဟည်သော သမထဝိပဿနာဘာဝနာတို့ဖြင့်
 လွန်စွာပွားစေအပ်ပြီးသောစိတ်ရှိကုန်သော ရဟန္တာရှင်မြတ်သခင်တို့၏
 အတ္တပနာယိကာ၊ အတ္တဟိတ စသည်ကျိုးစုံဆောင်တတ်ကုန်သော၊ ဂါ
 ထာ၊ ရှစ်ဆိုသီအပ်ဂါထာပါဌ်တို့ကို၊ သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်
 သုဏ္ဍာထာနာကုန်လော။ ။

ကတ္ထ၊ ဘိဂါထာ၌၊ သီဟာနံ၊ သီဟာနံဟူသောပုဒ်၌၊ သီဟာသမ္ပေါ၊
 သီဟာသမ္ပါသည်၊ သိက္ခဝေ၊ သံသရာဘေး လာမည်ရေးကို မြှော်စေ့စွာ
 တတ်ရဟန်းမြတ်တို့၊ မိဂရာဇေ၊ သားတို့၏ မင်းဖြစ်သော၊ သီဟော၊
 ခြင်္သေ့သည်၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ မိဂရာဇေ၊ သား
 များသော၌နင်းခြင်္သေ့မင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ အတခေါ၊ ထိုအခါ၌၊
 သီဟော၊ သီဟာအမည်ရှိသော၊ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်၊ ယေန၊ အ
 ကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုအ
 ရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပညတ္တိ
 ယံ၊ နာမပညတ်ဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ သီဟောတိတေ၊ သီဟဟူသောဤအမည်သည်၊ အရဟတော၊ ပူဇော်
 အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သမ္မာလေးပါးမြတ်
 တရားကို ပိုင်းခြားထင်ထင်သိမြင် တော်မူသော၊ တထာဂတဿ၊ ရှေး
 ဘုရားတို့ကဲ့သို့လာခြင်းကောင်းတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ အမိဝစနံ၊
 အမည်တော်တည်း၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ တထာ
 ဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ တဋ္ဌာထိအ
 ထခေါမွနံ၊ ပြည့်စုံသောနာပါဌ်အလော၌၊ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊
 သဒိသကပ္ပနာယ၊ မပွင်းတူမျှလှဟာဝကိုကြံဆသဖြင့်၊ အာဂတောယ
 ထာ၊ လာသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအထူး၊ ဣဝေ၊ ဤဂါထာ၌လည်း၊ သဒိသကပ္ပနာ

ဝိသေသန၊ ယေဝှင်းတူညီဂုဏ်သီမန္တင်၊ ကြီးစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော၊ သီအင်္ဂုဏ်၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဟာနံ ဝါတိ၊ ဝိဟာနံ ဝဟူ သည်ကား၊ ဝိဟာနံ ဣဝ
 ခြင်္သေ့ မင်းကဲ့သို့၊ ဧဝံ သတေတိ အာဒိ သုဝိယ၊ ဧဝံ သတေတိ သို့အငှါသည်
 တို့၌ကဲ့သို့၊ သန္တိ ဝိသေသန၊ နှစ်ပုဒ်စပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သရလောပေါ၊
 ဣသရေကျခြင်းကို၊ ဗဒ္ဓဗျော၊ ဖွတ်အင်္ဂုဏ်၊ ဘတ္ထ၊ ထိုဝိဟာနံ ဝဟူသောပါ
 ဦးတော်၌၊ ဣဝါတိ၊ ဣဝဟူသောပုဒ်သည်၊ နိပါတပဒံ၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊
 သုဏာထာတိ၊ သုဏာထဟူသောပုဒ်သည်၊ အာချာတပဒံ၊ အာချာတ်ပုဒ်
 တည်း၊ ဣတရာနိ၊ သုဏာထမှဣဝမဲ့ရှောင်းပုဒ်အပေါင်းတို့သည်၊ နာမပဒါ
 နိ၊ နာမ်ပုဒ်တို့တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဝိဟာနံ ဝါတိ၊ ဝိဟာနံ ဝဟူ
 သောပုဒ်၌၊ သမ္ပန္နေ၊ သမ္ပန္နအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝတက်တည်း၊
 စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဝိဟာနံ ဖြုတ် ဤပါဌ်ချက်၌၊ သမ္ပန္နိစ၊ ခြင်္သေ့လိ
 သမ္ပန္နိ ဂိုလည်း၊ သရူပတေားသရုပ်အားဖြင့်၊ ကာမံနုရတ္ထော၊ အကယ်၍
 ကာမဆိုအင်္ဂုဏ်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဆိုအပ်သော်လည်း၊ အတ္ထတော၊ အနက်
 သဘော၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တောဝ၊ ဆိုအပ်သည်မည်သည်သာလျှင်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိတံပါကဋကဓောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်ရှားပြုပြီးအံ့၊
 ဩဗ္ဗသေဝမုခံတေဿာတိ၊ ဩဗ္ဗသေဝမုခံတေဿဟူ၍၊ ဝုတ္တောဆို
 အပ်သည်ရှိသော်၊ ဩဗ္ဗဿ၊ ကုသားအုပ်၏၊ မုခံဣဝ၊ မျက်နှာကဲ့သို့သော၊
 မုခံ၊ မျက်နှာသည်၊ တေဿဝုဂ္ဂလဿ၊ ထိုဝုဂ္ဂလ်အား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ
 အယမတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝုတ္တောဧဝ၊ ဆိုအပ်သည်မည်သည်
 သာလျှင်၊ ဟောတိယဿ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣဓာပိ၊ ဤအနန်မိန့်
 အပ်၍ပါဌ်ဖြတ်၌လည်း၊ ဝိဟာနံ ဝါတိ၊ ဝိဟာနံ ဝဟူ၍၊ ဝုတ္တောဆိုအပ်
 သည်ရှိသော်၊ ဝိဟာနံ နာဒေါဝိယာတိ အယမတ္ထော၊ ဝိဟာနံ နာဒေါဝိယ
 ဟူသောဤအနက်ကို၊ ဝုတ္တောဧဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုဥပမာနဖော်ပြထုတ်အင်ပါဠိရပ်၌၊ မုခသဒ္ဓသန္တိဌာနံ၊ မုခသဒ္ဓါ
 ကောင်းစွာပြထား၊ ပိုင်းခြားယွင်းဆုံး ဖြတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ စ၊ ဤသို့ဆိုပြီးအံ့၊ ဣဓာပိ၊ ဤဂါထာ၌လည်း၊ နုဒန္တာနန္တိ ပဒသန္တိဌာန
 တော၊ နုဒန္တာနံ ပုဒ်ကိုဆုံးဖြတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝုတ္တောဧဝ၊ ဆိုအပ်သည်သာ
 လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဟာနံ ဝါတိ၊ ဝိဟာနံ ဝဟူ
 သောဤစကားသည်၊ နိဒဿနဝစနံ၊ ယွန်ပြကြောင်းမျှသာဖြစ်သောစကား
 တည်း၊ နုဒန္တာနန္တိ၊ နုဒန္တာနံ ဟူသောဤစကားသည်၊ တသ္မာ၊ ထိုနိဒဿန
 ဖြစ်သောဝိဟာနံ ဝဟူသောပုဒ်ကို၊ နိဒဿိတဗျော၊ ယွန်ပြအပ်သောန

ဒန္တာနံဟူသောပုဒ်နှင့်၊ သမ္ပန္နဒဿနံ၊ စပ်ခြင်းကိုညွှန်ကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း။ ဒါဠိနန္ဒိ၊ ဒါဠိနံဟူသောပုဒ်သည်၊ တဗ္ဗိသေသနံ ထိုဒီဒဿနနံဝိသေသနပုဒ်တည်း။ ဂိရိဂတ္တဓရတိ။ ဂိရိဂတ္တဓရဟူသော ပုဒ်သည်၊ တဿ။ ထိုဒီဒဿနဖြစ်သောခြင်္သေ့မင်း၏၊ ပဝတ္ထိဋ္ဌာနဒဿနံ၊ ဖြစ်ရာအရပ်ကိုညွှန်ကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း။ သုဏာသံသတိ။ သုဏာသံသဟူသော စကားသည်၊ သဝနေ။ သောတခွါရိညာဏဖြင့် မရချမယွင်းခံယူခြင်း၌၊ နိယောဇနံ၊ နှိုးဆော်ပြီးဖြင့်ထောက်ပံ့ သွပ်ညွှန်းတိုက်တွန်းအပ်သောစကားတည်း။ ဘာဝိတတ္တာနန္ဒိ၊ ဘာဝိတတ္တာနံဟူသော စကားသည် သောတဗ္ဗဿနာအပ်သောဓမ္မ၏၊ ပဘဝဒဿနံ၊ ပဘဝအကြောင်းကိုပြသောစကားတည်း။ သောတဗ္ဗဝတ္ထုဒဿနံ၊ နာအပ်သောဝတ္ထုကိုပြသောစကားတည်း။ အတ္တုပနာယိကာတိ၊ အတ္တုပနာယိကာဟူသောပုဒ်သည် တဗ္ဗိသေသနံ၊ ထိုသောတဗ္ဗဓမ္မဖြစ်သောဂါထာ၏ ဝိသေသနပုဒ်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့မိန့်အပ်ဂါထာပါဌ်တို့၌၊ ဝိဟာနံနဒန္တာနံဒါဠိနန္ဒိ၊ ဝိဟာနံနဒန္တာနံဒါဠိနံဟူ၍၊ ပုလ္လိဂံဝေသန၊ ပုလ္လိဂ်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ကာမဗ္ဗအာဂတံ အကပ်၍ကားလာ၏၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်လာသော်လည်း၊ လိဂံ၊ လိင်ကို၊ ပရိဝေတ္တတွားပြန်၍၊ ဝိဟိနန္တိ အာဒိနာ၊ ဝိဟိနံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဣတ္ထိလိဂံဝေသနာပိ၊ ဣတ္ထိလိင်၏အတွင်းအားဖြင့်လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဝိအပ်သေး၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧကသေသဝေသနာပိ၊ တခုကြွင်းပြုသောဧကသိက်၏ အတွင်းအားဖြင့်လည်း၊ ဝိဟာစ၊ ခြင်္သေ့မတို့လည်း၊ ဝိဟိယောစ၊ ခြင်္သေ့မတို့လည်း၊ ဝိဟာ၊ ခြင်္သေ့မခြင်္သေ့မတို့၊ ဧကသံဝိဟာနံ၊ ထိုခြင်္သေ့မခြင်္သေ့မတို့၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော စတုနတ်ဖြင့်၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူ ကား၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဧတာဒီဒါနဂါထာ၊ ထိုဒီဒါနဂါထာတို့သည်၊ ထေရဂါထာနဉ္စ၊ ထေရဂါထာတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ထေရီဂါထာနဉ္စ၊ ထေရီဂါထာတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြွင့်ကြောင့်၊ သာဓေရဏာ၊ ဆက်ဆံကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။

တတ္ထု၊ ထိုဝိဟာနံပုဒ်ဖော်ထုတ်မိန့်အပ်ပါဠိရပ်၌၊ စတုနတ္ထော၊ စတုနတ္ထကို ဧဝံ ဤသို့ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဝိအပ်၏။ သဟာနတော၊ အမုန်ရုပ်ရှောင်ဆင်ပြောင်စရှောင်း ဘေးပေါင်းသည်ခုံ စွမ်းရေမှန်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဟာနနတောစ၊ တောကျွဲဆင်ပေါက်မုန်သောက်မာတင် မာန်အင်ကြီးချုပ်ရန်ခလုပ်ကို ငင်နှုတ်နင်းနှိပ်ဂုဏ်တံဆိပ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သိဟော၊

သိဟမည်၏၊ဟိ၊ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြပြီးအံ့၊မိဂရညော၊သားတို့၏မင်းဖြစ်
 သော၊ထိ၊ဘဿ၊ခြင်္သေ့မင်း၏၊ဗလဝိသေသယောဂတော၊ အားအထူး
 နှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ သရဘမိဂ မတ္တဝါရုဏာဒိတောပိ၊ သမင်းဆီး
 စောက် မုန်သောက်ဆင်ပေါင်းစရှောင်းများစွာသတ္တဝါတို့ကြောင့်လည်း၊
 ပရိဿယောနာမ၊တေးရန်မည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊သော၊ ထိုဟောမဝန်ဆောင်
 ဆုံးထောင်ပိုင်နင်းသားများမင်းသည်၊ဝါတာထပပါဒိပရိဿယံ၊ လေနေပူ
 စများထွက်ရှောင်းဘေးအပေါင်းကိုလည်း၊သဟာတိယေဝ၊သည်ခံနိုင်
 သလျှင်ကတည်း၊ ဂေါစရာယ၊အစာရှာခြင်းငှါ၊ ပတ္တမန္တောဗိ၊ဗဲဆုတ်ရှိ
 ဖော်သွားခဲ့သော်လည်း၊တေဇုဿဒတာယ၊ များမြင့်ရှိန်စော်အာနုဘော်ရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊မတ္တဂန္ဓဟတ္ထိဝနမဟိ၊သာဒိကော၊ အမုန်ရစ်သော
 ဂန္ဓအမျိုးဖြစ်သောဆင်တောကွဲအစရှိသောသတ္တဝါတို့သို့၊သမာဂတိော၊
 ကောင်းစွာရောက်၍၊ အဘိဈ၊ကြောက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊အန္တိန္ဒိ၊ခက်
 တရော်သန်မလျှပ်တုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတိဘဝတိ၊ နှိပ်စက်နိုင်၏၊-စ၊ဤမျှ
 သာမဟုတ်သေး၊အညဒတ္ထ၊စင်စစ်သော်ကား၊အတိဘဝန္တော၊နှိပ်စက်
 သည်ရှိသော်၊တေ၊ထိုတောကွဲဆင်ပေါက်မုန်သောက်မိတင်များမြင့်ပြော
 စွာသတ္တဝါတို့ကို၊ဟတိန္ဒာ၊သတ်၍၊တတ္ထ၊ထိုများစွာသောတောကွဲအစရှိ
 သောသတ္တဝါတို့၌၊မုဒုမံသာနိ၊နူးသောအသားတို့ကို၊ဘက္ခယိတော၊တားခဲ့
 ပြီး၍၊သုခေနဝ၊ဆင်းရဲကင်းကွာချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊ဝိဟရတိယထာ
 နေသကဲ့သို့၊ဧဝံ၊ဤအတူ၊ဧတေပိမဟာပေရာ၊ထိုသုဘူတိစ များထွက်
 ရှောင်း မထေရ်အပေါင်းတို့သည်လည်း၊အရိယံဗလဝိသေသယောဂေန၊
 အရိယာဖိုလ်၏အထူးထူးသောဂုဏ်ကျေးဇူး အထူးနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊
 သဗ္ဗေသစ္စိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပရိဿယာနံ၊ဘေးအပေါင်းတို့
 ကို၊သဟနတော၊သည်းခံနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ရာဂါဒိသံကိလေသ
 ဗလဿ၊ ရာဂဒေါသစသည်များစွာကိလေသာအစွမ်းပကားကို၊ အတိ
 ဘဝိတွ ၊နှိပ်နင်း၍၊ ဟနနတောပဇဟနတော၊ညှင်းဆဲသတ်ဖြတ်ပယ်စွန့်
 တတ်သောကြောင့်၊ တေဇုဿဒတာဝေန၊ များမြင့်ရှိန်စော် အာနုဘော်
 လွှမ်း တန်ဖိုးစွမ်းရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ကုတောပိပိ၊တရံတရသောအရပ်၌
 လည်း၊ အဘိဈ၊ ရွံ့ကြောက်မဲသန် ကင်းကွာကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အန္တိန္ဒိ၊
 ခက်တရော်တုန် မလျှပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗျာနာဒိသုခေနဝ၊ဗျာနသုခစ
 သည်မကွာ ဖြတ်ချမ်းသာဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဟရန္တိ၊နေကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊
 သဟနတောစ၊သည်းခံတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ဟနနတောစ၊

ကိလေသာတို့ကို သတ်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျသား
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သီဟောဝိယ၊ မြိုင်မဟာဒရန် ရှေ့ချိုးနှိမ် သားရေ
 ဖိန့်ကဲ့သို့တည်း၊ ဣဝါကသွားထိုကြောင့်၊ တေပုဂ္ဂလသားထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 သီဟာ၊ သီဟမည်ကုန်၏၊ ပန၊ အဓိပ္ပါယ်မှတစ်ပါး သဒ္ဓတ္ထကိုမိန့်ဆိုပြီးအံ့၊
 သဒ္ဓတ္ထတောသဒ္ဓတ္ထဝသေန၊ ကျမ်းသဒ္ဓါမြွက် အနက်၏အတွင်းအားဖြင့်၊
 အာဒိအန္တရိပလ္လာသတော၊ အာဒိပိပလ္လာသအန္တရိပလ္လာသနည်းအားဖြင့်၊
 ကန္တနုဋ္ဌေန၊ နှစ်သက်အပ်သောအနက်သတောကြောင့်၊ တက္ကံ၊ တက္ကဟူ
 ၍၊ ဝုတ္တတိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဟိ သနုဋ္ဌေန၊ သတ္တဝါတို့
 ကိုညှဉ်ဆဲတတ်သောအနက်သတောကြောင့်၊ သီဟော၊ သီဟမည်၏ဟူ၍
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သီအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သဟနုဋ္ဌေန၊ သည်းခံတွင်းသော
 သဘောအနက်ကြောင့်၊ သီဟော၊ သီဟမည်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သီအပ်
 ၍၊ ပိသောဒရာဒိပက္ခပေန၊ ပိသောဒရာဒိဂိုဏ်းသို့သွင်းသဖြင့်၊ ရဟိတဗ္ဗော
 မိချင်အပ်၏၊ နိရုတ္တိနယေန၊ ဝဏ္ဏာဝမစသည်သုံးသည်၊ နေရုတ်နည်းအား
 ဖြင့်၊ ဝုတ္တမာနေပန၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်ကား၊ ဝတ္တဗ္ဗမဝ၊ ချီဝွပ်သည်
 သာသျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ။

အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧသောပုဗ္ဗနယော၊ ဤရှေ့နည်းသည်၊ ယုတ္တော
 သင့်ထွလေပြီ၊ ဝါအပရောနယော၊ နောက်နည်းကို၊ မယာ၊ ဓမ္မပါလသီ
 ဓေပျာဖြင့် ထေရဂါထာဖွင့်အံ့ဝါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ မိဂဏ္ဌော၊ သား
 အပေါင်းတို့၏ မင်းဖြစ်သော၊ ကေသရာသီဟော၊ လည်ဆံကြော့ဆင်း
 ခြင်္သေ့မင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တေဇုဿဒတာယ၊ တန်ခိုးရှိန်စော်အာ
 နှုဘော်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေစာရီ၊ မေါမဲ့ကင်းကွာ ကိုယ်လည်း
 သာလျှင် သွားလာပျော်မွေ့နေလေ့ရှိသည်ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပိဟရတိ၊ နေ၏၊
 ကိပ္ပိသဟာယံ၊ တစုံတယောက်သော အပေါင်းအဖော်ကိုမျှ၊ နပစ္စာသီသ
 တိ၊ အာသာသန္ဓတောင့်တခြင်ခြင်းကင်း၏သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဧတေပိ၊ ထို
 မကေရိမြတ်တို့သည်လည်း၊ တေဇုဿဒတာယ၊ မက်ဖိုလ်ရှိန်စော် အာနု
 ဘော်အာများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပိဝေကာဘိရတိယာစ၊ ကာယစိတ္တ
 စသည်သုံးဝ ပိဝေကာဒ္ဓိနှစ်မြို့က်လွန်ပျော်မွေ့လျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ကေစာရီနော၊ နှစ်ယောက်မဲ့ကင်းသစ်ပင်မင်း၌၊ တာစင်
 တောင်ကွေ့ နေလေ့ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေစရိယဋ္ဌေနပိ၊ အဖော်မ
 ဟောကံ တယောက်တည်းသာတာသာပျော်မွေ့ နေလေ့ရှိသောသဘော
 အနက်အဓိပ္ပါယ်ထွက်ကြောင့်လည်း၊ သီဟောဝိယ၊ သားများရောဖိန့်မိရိန်

သေဌ်နင်းခြင်သို့မင်းကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ သီဟာ၊ သီဟမည်ကုန်
 ၏၊ ဟေရ၊ ထို့ကြောင့်၊ သီဟံဝေကစရံနာဝန္တိ၊ သီဟံဝေကစရံနာဝံဟူ၍၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧကစရံ၊ အဖော်မ
 ပါတကောင်တည်းသာကျက်စားတတ်သော၊ သီဟံဝေသီဟံဣဝ၊ ခြင်သို့
 မင်းကဲ့သို့၊ ဧကစရံ၊ တကောင်ကိုယ်တည်းဖော်မနိုးဘဲ တောကြီး၊ နွှာ
 သွားလာမပြတ် ကျင်လည်တတ်သော၊ နာဝံနာဝံဣဝ၊ ဆင်ပြောင်ကြီး
 ကဲ့သို့။ ။

အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အသန္တာသနဇဝပရက္ကမာဒိဝိသေဓာယောဂ
 တော၊ ထိတ်လန့်ကွာကင်း၊ ယျှင်ခြင်းလုံ့လ စသည်ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်ထူးမ
 ယွင်းစပ်သွဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ယေဝုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သီဟာဝိ
 ယ၊ ခြင်သို့တို့ကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ သီဟာ၊ သီဟမည်ကုန်၏၊ ဧတမဟာထေရား၊ ထိုသူဘူတိစများထွ
 တွက်ရေမဟာထေရ်တို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ ဘုန်းခြောက်ပါးရှင်မြတ်သခင်
 သည်၊ ဧဒမတိက္ခဝေ အသနိယာဖလန္တိယာနသန္တာသန္တိ၊ ကတမဒ္ဓေ
 ဘိက္ခုနိဏာသဝေါ၊ သီဟောစမိဂရာဇာတိ၊ ဧဒမတိက္ခဝေ အသနိယာ
 ဖလန္တိယာနသန္တာသန္တိ၊ ကတမဒ္ဓေဘိက္ခုနိဏာသဝေါစမိဂရာဇာပူ၍
 ဂုတ္တံ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယတွင်ခုကကျမ်း၌ တိုက်ရိုက်ပြင်ပြင်ဟောသမျှင်
 ကတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဒ္ဓေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဖလန္တိ
 ယာ၊ ပထမသွင်ကောင်းကင်ရိုက်ချုပ် တုန်ယှပ်မြေမိစား လွန်ထစ်ကြိုး
 သော၊ အသနိယာ၊ သိကြားလက်ရှိနိဝရဇိန်ကြောင့်၊ နသန္တာသန္တိ၊ မထိတ်
 လန့်ကုန်၊ နှစ်ယောက်တို့ဟူသည်။ ကတမ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူ
 မူကား၊ ဘိက္ခုနိဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော၊ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်း
 လည်းကောင်း၊ မိဂရာဇာ၊ သားတို့၏မင်းဖြစ်သော၊ သီဟောစ၊ ခြင်သို့
 လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဒ္ဓေ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့တည်း၊ သီဟဿ၊ ခြင်သို့
 မင်း၏၊ ဧဝေါပိ၊ ပေါ့ပါးထက်သန်လျှင်မြန်ခြင်းသည်လည်း၊ အညေတိ၊ သူ
 တပါးတို့နှင့်၊ အသာဓာရဏာ၊ မဆက်ဆံ၊ ပရက္ကမော၊ လုံ့လသည်၊ တဿ
 ထို့၊ အတူမဆက်ဆံ၊ တဿတံဝစနံ၊ ထိုကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖန်၏၊ သော
 သီဟော၊ ထိုခြင်သို့မင်းသည်၊ ဥဿဘသတစ္စိ၊ ဥဿဘတရားသို့လည်း၊
 လဗ္ဗိက္ခာ၊ ခုန်၍၊ ဝနမဟိ၊ သာဒိသု၊ တောကြွေအစရှိသည်တို့၌၊ နိပတတိ၊
 ကျ၏၊ ပေါတကောပိသမနော၊ ဖွားစသစ်သစ်အငယ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း၊
 ဗုဒ္ဓိန္ဒမဒ္ဓါနန္တိ မတ္တဝရဝါရဏာနံ၊ နှစ်ဘက်နံပါးနိမိတ်အားဖြင့် သုံးပါးရပ်

မြောက်မုန်သောက်ယှဉ်မှီးဆင်ပြောင်ကြီးတို့၏လည်း။ ပမ္မိမာနံ၊ မာနိတုံ၊
 မူခြင်းကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ဖျက်၍၊ ဒန္တကဗ္ဗိရံ၊ ဖူးပေါ်တက်ရောက်၊ အစွယ်
 ညွှောက်ကဲ့သို့၊ ခါဒတိ၊ စား၏၊ ပန၊ ဥပမေယျစွမ်းမလကို ထိုမှအထူးတက်
 ဆိုဦးအုံး၊ ဧတေသံမဟာထေရာနံ၊ ထိုသူတို့မှစသည်များလတ် မထေရ်
 မြတ်တို့၏အရိယမဂ္ဂဇဝါစ၊ သေတပတ်စလေးဝယွင်းမဂ်လျှင်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိဇဝါစ၊ ကောင်းကင်မြေမိစား တန်ခိုးမောက်
 ထွင်းလျှင်မြန်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သောချာန်
 မဂ်မပွဉ်ပုထုဇဉ်တို့နှင့်၊ အသာဓာရဏော၊ မဆက်ဆံ၊ သဗ္ဗဗ္ဗဓာနပရေက္ခ
 မောစ၊ သဗ္ဗဗ္ဗဓာန်တည်းဟူသောလုံ့လသည်လည်း၊ နိမ္မိတိ၊ သယောထူး
 မြတ်ဘက်ခွဲကလွန်ခဲ့၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဟာနံ ဝါတိ၊ ဝိဟာနံ ဝဟူ
 သောဤပုဒ်၌၊ ဝိဟသဒိသာနံ၊ ခြင်္သေ့မင်းနှင့်တူကုန်သောမြတ်သခင်တို့
 ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝိဟာနံမှတ်
 ပဋိရပ်၌၊ ဝိဟသစ၊ သားတို့ထိပ်နင်းခြင်္သေ့မင်း၏လည်း၊ ဟိန္ဒုပမာတာ၊
 ဟိန္ဒုပမာ၏အဖြစ်ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏၊ ကသ္မာ၊ ကာယဟိုကြောင့်နည်း
 ပူမူကား၊ အဗ္ဗန္တဝိသိဋ္ဌဿ၊ ကေနစင်စစ်မလစ်မသွန်ကဲထူးလွန်သော၊
 သဟာနာဒိအတ္ထဿ၊ သည်းခံခြင်းမှစသည်မခြားအနက်များကို၊ ယေဓေ
 သွေဝံ၊ ဟုရားသားတော် ထေရ်ရှင်ကျော်တို့၌သာလျှင်၊ လန္တနတော၊ ရ
 အပ်သောကြောင့်တည်း။ ။

နဒန္တာနန္တိ၊ နဒန္တာနံဟူသည်ကား၊ ဂဇ္ဇန္တာနံ၊ ဟစ်ကြွေးလတ္တံ၊ ကြိုင်း
 ဝါးကုန်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိဟာ၊ ခြင်္သေ့တို့သည်၊ ဂေါစရပရေက္ခမထုဋ္ဌိ
 ဝေယာဒိသု၊ အစာရှာသွားသောအခါ အားထုတ်ကြောင့်ကြလုံ့လပြုသော
 အခါဝမ်းမြောက်မိတ်ထက် နှစ်သက်သောအခါအစရှိသည်တို့၌၊ အတ္ထ
 နော၊ မိမိ၏၊ အာသယတော၊ ဗန်မှန်ရောင်ရွှေရူထဲမှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊
 ဝိဇန္တိတွာ၊ ကိုယ့်ကိုဆန့်၍၊ ဝိဟာနာဒံ၊ ခြင်္သေ့တို့၏အသံကို၊ အတိသနာဒံ၊
 ရှုံ့ကြောက်မဲ့ကင်းရဲတင်းသောအသံကို၊ နဒန္တိယထာ၊ ဖိန့်ဖိန့်ထွင်တုန်း
 ကြိုင်းဝါးကုန်၏သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဧတေဝိ၊ ထိုသူတို့စများထွက်ရှောင်း
 မထေရ် အပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ဝိသယန္တတ္ထ ပစ္စဝေက္ခန ဥဒါနာဒိကဝ
 လေသု၊ အာရုံပြု၍ဖြစ်သောအတ္တတ္ထသန္တာန်ကိုဆင်ခြင်ခြင်း ဝမ်းမြောက်
 ရှင်လန်း ဥဒါနိကျူးခြင်း အစရှိသော ကာလတို့၌၊ ဣမံအသိတ နာဒံ၊
 ကြောက်ရွံ့မဲ့ကင်းရဲတင်းထူးလွန်သောဤအသံကို၊ နဒိံသု၊ ကြိုင်းဝါးကုန်
 ၏၊ ကေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိဟာနံ ဝနဒန္တာနန္တိ၊ ဝိဟာနံ ဝနဒန္တာနံဟူ၍

ထေရ်ရန်၊ အာနန္ဒာတွင်မထေရ်ရှင်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်ဆိုအပ်၏၊ ဒါဠိနန္ဒိ၊ ဒါဠိ
 နံဟူသည်ကား၊ ဒါဠာဝန္တာနံ၊ ထက်အောက်လေးပါး၊ မခြား၊ ပြည့်စုံစွယ်ရှိ
 ကုန်သော၊ ပဿတ္တာနံ၊ အတိဿယဒါဠာနံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်မြတ်သောအစွယ်
 ရှိကုန်သော၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
 ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စေဦးအံ့၊ သိဟာ၊ ခြင်္သေ့တို့သည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်
 လျှင်၊ ဒဋ္ဌာနံ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တိက္ခာနုဉ္စ၊ ထက်သည်
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စတုန္ဒါဒါဠာနံ၊ အစွယ်လေးခုတို့၏၊ ဗလေန၊ အား
 အစွမ်းဖြင့်၊ ပဋိပက္ခံ၊ တဘက် ဆန့်ကျင်ရန်မျိုးအင်ကို၊ အဝိတိတိတွာ၊
 လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မနောရထံ၊ နှလုံးအလိုဟုဆိုအပ်သော
 မတ္တကံ၊ အပြီးအဆုံးကို၊ ပူရေန္တိယထာ၊ ပြည့်စေကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထို
 အထူးဧတေဝိ၊ ထိုမထေရ်မြတ်တို့သည်လည်း၊ စတုန္ဒါအရိယမဂ္ဂဒါဠာနံ၊
 အရိယမဂ္ဂစွယ်လေးချက်တို့၏၊ ဗလေန၊ ကဲလွန်ထူးခြား၊ စွမ်းပကားဖြင့်၊
 အနာမိမတိသံသာရေ၊ သိဉာဏ်ကင်းပအစမဲ့၊ စွာသံသရာ၌၊ အနာတိတုတ
 ပုဗ္ဗပဋိပက္ခံ၊ မနှိပ်စက်ဖူးသောရာဂအစရှိသောဆန့်ကျင်ဘက်ကို၊ အတိတ
 ဝိတွာ၊ နှိပ်နင်း၍၊ အတ္တနော၊ မိမိမိတို့၏၊ မနောရထံ၊ နှလုံး၏အလိုကို၊ မတ္တ
 ကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ ပါပေသံ၊ ရောက်စေကုန်၏၊ ဣတေဝိ၊ ဤဒါဠိနံဟူသော
 ဤပုဒ်၌လည်း၊ ဒါဠာဝိယ၊ လေးခုညွှန်းသွယ် ခြင်္သေ့စွယ်တို့ကဲ့သို့တည်း၊
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒါဠာ၊ ဒါဠမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဒိသကပ္ပနာဝသော
 နေဝ၊ သဒိသဂုဏ်ပြည့်စုံမနွမ်းကြံအစွမ်းဖြင့်သားလျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကို၊ ဧဝံ၊ တဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ ဂိရိဝန္တရေတိ၊ ဂိရိဝန္တရေဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗ
 တဂုဏာသံ၊ တောင်ခေါင်း၌၊ သမိပတ္တေ၊ သမိပအနက်၌၊ တုဗ္ဗဝစနံ၊ သတ္တမိ
 ဝိဘတ်တည်း၊ ဂိရိဝဝရေတိ၊ ဂိရိဝဝရေဟူ၍လည်း၊ ကေဝိ၊ အချို့သော
 ဆရာတို့သည်၊ ပဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ ပဗ္ဗတေသု၊ တောင်တို့၌၊ ဝနဂဟနဝန
 သဏ္ဌာ၊ သစ်ပင်ငယ်ခြုံတို့ကြောင့်လွန်နိုင်ခဲ့သောတောကြီးသောသစ်ပင်
 ရှိသောတောအုပ်၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဣဒံ၊ ဤသို့မယွင်းပြန်ခြင်းသည်ကား၊ နေသံ၊ ထိုသားများသင်းကုန်မိ
 ဂရာဇ်တို့အား၊ ဝိရာစနဋ္ဌာန ဧဿနုဉ္စ၊ တင့်တယ် လျောက်ပတ်သော
 အရပ်ကိုပြခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သိဟနာဒဿ၊ ခြင်္သေ့အားမာန်ကြွမ်း
 ဝါးသံအား၊ ယောဂျဘူမိဒဿနုဉ္စ၊ ယှဉ်ခြင် ဌါခန့်သောအရပ်ကိုပြခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နဒန္တာနံ၊ ဂိရိဝန္တရေတိ၊ နဒန္တာနံ၊ ဂိရိ
 ဝန္တရေဟူ၍၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။

နိဂါနဂါထာဝတ္ထုနာ၊

၀၆

ဟိ၊ ဘက်၍ပြဦးအံ့၊ သီဟာ၊ ခြင်္သေ့တို့သည်၊ ယောဂုယျေန၊ များသော
အားဖြင့်၊ ဂိရိဂတ္ထရေ၊ သားတို့ပျော့ခမ်း တောင်အဝှမ်း၌၊ အညောဟိ၊
တပါးများစွာသတ္တဝါတို့၌၊ နုရာသဒတံယ၊ အလွန်ဝေးသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဇနဝိဗိတ္တေ၊ လူဆိတ်သောနေရာ၌၊ ဝသန္တာ၊ နေကုန်သည်ဖြစ်၍၊
အတ္တနော၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿနေန၊ မြင်သဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကဿ၊ ဖြစ်လတ္တံ့
သော၊ ခုဒ္ဒမိဂသန္တာသဿ၊ သားငယ်ခပင်းလန်ကြောက်ခြင်းကို၊ ပရိဟ
မုဏတ္တံ၊ ပယ်ပျောက်ဝေးကွာစောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဂေါစရဂမနေ၊ ငွေအုံ
အစာသွားသောအခါ၌၊ သီ ဘနာဒံ၊ ကြောက်ရွံ့ ပယ်လှံ ရဲတင်းသံကို၊
နဒန္တိယထာ၊ သုံးတောင်ဖိန့်တုံကြိမ်းဝါးကုန်၏သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူးတောင်
ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း၊ အညောဟိ၊ သူတပါးတို့၌၊ နုရာသဒဂိရိဂတ္ထရေ
သဒိသေ၊ ဝေးလွန်းကွာသန်းတောင်ဝှမ်းအတူသဒိသုဖြစ်သော၊ သုညာ
ဂါရေ၊ ငါးကာမဂုဏ်အာရုံကင်းကွာဆိတ်ငြိမ်ရာ၌၊ ဝသန္တာ၊ နေကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဂုဏေဟိ၊ လောကီသောကုတ်မယုတ်ပြည့်စုံနှစ်ပါးဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ခုဒ္ဒ
ကာနံ၊ သေ၊ သိမ်နွမ်းနယ်ငယ်ကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇဉ်တို့၏၊ တဏှာ
ဒိဋ္ဌာရိတာသပရိဝဇ္ဇနတ္ထံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောထိတ်လန့်ခြင်းကိုကင်း
စေသောငှါ၊ ဝက္ခမာနဂါထာသင်္ခါတံ၊ ဆိုလတ္တံ့သောဂါထာဟု ဆိုအပ်
သော၊ အဘိတနာဒံ၊ ရွံ့ကြောက်ပယ်လှံရဲရင့်သံကို၊ နဒိံ သု၊ ကျူးရင့်သံမျိုး
မြွက်ဆိုကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သီ ဘာနံ ဝနဒန္တာနံ ဒါဠိနံ ဂိရိဂတ္ထရေ၊
သီဟာနံ ဝနဒန္တာနံ ဒါဠိနံ ဂိရိဂတ္ထရေဟူ၍၊ ထေရေန၊ အရှင်အာနန္ဒမထေရ်
သည်၊ ဂုတ္တံ၊ ရွတ်ဆိုအပ်၏။ ။

သုဏာထာတိ၊ သုဏာထဟူသော စကားသည်၊ သဝနာသတ္တိကဝ
စနံ၊ နာရဏ်စိဗုံငှါ အာဏာရည်ညွှန်း တိုက်တွန်းသောစကားတည်း၊ တေန
ထိုသုဏာထဟု မိန့်ဟပေါ်ကြား ပါဌစကားဖြင့်၊ ဝက္ခမာနာနံ၊ ဆိုလတ္တံ့
ကုန်သော၊ ဂါထာနံ၊ ထေရုထေရ်ရှိနှစ်လီလိန့်အပ် ဂါထာပါဌတို့ကို၊ သန္တိပတိ
တာယ၊ စည်းဝေးရောက်သာသော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏၊ သောတုကာ
မာဟံ၊ နာခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်လေလျက်၊
သဝနေ၊ ခံယူပယွင်းကြားနာခြင်း၌၊ အာဒရံ၊ ကော်ရော်ညွတ်စင်းရိုသေ
ခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်လုံ့လဗျာပါရကို၊ သ
မုတ္တေဇေန္တော၊ ကောင်းစွာလက်စေလျက်၊ ဂါရံစ၊ ရိုသေခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ဗဟုသာနဉ္စ၊ များစွာမြတ်နိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာပေတိ၊

ဖြစ်စေ၏။ အထူး၍သို့ရုံးစည်း ရှေးဆိုနည်းသည်။ ယုတ္တော၊ ပဒေယုန္တန ခေါ်သံ
 ရှောင်လွှဲ ဂုဏ်ဖြင့်ကဲ၍နက်နဲမသောက်မိပ္ပါယ်ကောက်ကြောင့် လျောက်
 ပတ်လှလေပြီ။ ဝါအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌက
 ထာဆရာသည်၊ ဂုတ္တတော၊ ဆိုဦးအံ့၊ သိဟာနန္တိ အာဒိနံ၊ သိဟာနံ ဤသို့အစရှိ
 ကုန်သော၊ ပဒါနံ၊ ပုဒ်တို့၏။ သဒိသကပ္ပနာယ၊ တူမျှသောဂုဏ် ပြည့်စုံမ
 ယွင်းကြိုသခြင်းနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ မုချဝသေနေဝ၊ မုချ၏အစွမ်းအားဖြင့်
 သာသျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဒဋ္ဌတိက္ခတာဝေန၊
 မြဲမြံသည်၏အဖြစ် ထက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တသ္မာပသတ္တာတိသံယဒါဋ္ဌ
 တာယ၊ ထိုသို့ပြီးမှမ်းအပ်မြတ်သောအစွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒါဠိနံ
 အစွယ်ရှိကုန်သော၊ ဝိရိဂတ္တရေ၊ တောင်ခေါင်း၌၊ နဒန္တာနံ၊ သိဟဂဇ္ဇိတဂဇ္ဇ
 န္တာနံ၊ ခြင်္သေ့တို့၏ကြိမ်းဝါးခြင်းဖြင့် ကြိမ်းဝါးကုန်သော၊ သိဟာနံ၊ မိဂရာ
 ဇုနံ၊ သားတို့သေဌ်နင်းခြင်္သေ့မင်းတို့ကဲ့သို့၊ တေသံ၊ ထိုသုတူတို့တွင်
 ထေရ်ရှင်စသော် မထေရ်မြတ်တို့၏။ အဘိတနာဒသဒိသော၊ ရွံ့ကြောက်
 သွေလှ ခြင်္သေ့သံနှင့်သဏ္ဌာန်အမျှတူလှစွာသော၊ ဂါထာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရှုတ်အပ်
 ဂါထာပါဌ်တို့ကို၊ သုဏာထ၊ နာကုန်သော၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊
 ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့မှတ်ဖွယ်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုသို့
 သည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိဟာနာဒံ၊ ခြင်္သေ့တို့၏အသံကို၊ နဒန္တာနံ၊ ကြိမ်းဝါး
 ကုန်သော၊ သိဟာနံ၊ စာမာန်အားတက် ရန်တဘက်ကို နှိပ်စက်တတ်
 ကုန်သော၊ မိဂရာဇုနံ၊ သားများသေဌ်နစ် မိဂရာဇ်တို့၏။ ကုတောပိပိ၊ တစုံ
 တခုသောအရပ်၌လည်း၊ ဘယာဘာဝတော၊ တေးမရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သောအဘိတနာဒေါ၊ ရွံ့ကြောက်ကင်းမာန်ထိုအသံသည်၊ တဒည
 မိဂသန္တာသကရောယထာ၊ ထိုမှတခြား သား၏လန့်ထိတ် စိတ်၏ပူပန်ပြု
 သောဟန်သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊ ဘာဝိတတ္တာနံ၊ ပွားစေအင်ပြီးသောသမထ
 ဝိပဿနာဘာဝနာစိတ်ရှိကုန်သော၊ အပ္ပမတ္တာနံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကင်းကုန်
 သော၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့၏။ သိဟာနာဒသဒိသိယော၊ ခြင်္သေ့သံသျှင်အတူ
 ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗသော၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ ဘယဟေတုနံ၊ ရာဂစပေါင်း
 ကြောက်ကြောင်းတရားတို့ကို၊ သုပ္ပဟိနတ္တာ၊ ကောင်းစွာမမှီးလယ်ခွါပြီး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဘိတနာဒတူတာ၊ ရွံ့ကြောက်မဲ့ကင်းရဲခြင်းဂုဏ်
 မာန်အသံကဲ့သို့ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ပမတ္တဇနသန္တာသကရော၊ မေ့လျော့
 ယစ်သူ ပြောထူမောဟ ပမာဒကျိုက် သူမိုက်တို့၏ ထိတ်လန့်ခြင်းကို ပြု
 တတ်ကုန်သော၊ ဂါထာ၊ ထေရ်မွန်ပုဂ္ဂိုလ်ဖွဲ့ဆိုရှုတ်အပ်ဂါထာပါဌ်တို့ကို၊

သုဏ္ဍာထနာကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။

ဘာဝိဘတ္တာနန္တိ၊ ဘာဝိတတ္တာနံဟူသည့်ကား၊ ဘာဝိတမိတ္တာနံ၊ ပွား
စေအပ်ပြီးသောသမထဝိပဿနာဘာဝနာစိတ်ရှိကုန်သော၊ ဟိသန္တံ၊ ထို
စကားသည်မှန်၏။ မိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဟိကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား
အတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကိလေကန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်
ဒုဒ္ဓမော၊ ဆုံးမနိုင်ခဲ့၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဒန္တောဝ၊ မိမိယဉ်ကျေးပြီး
သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တံအညံ၊ ထိုသူတပါးကို၊ ဓမ္မေထ၊ ဆုံးမကုန်ရာ၏
ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဌိတတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ်
ရှိ၏။ တဿဝတဿဝေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်၊ ဥဇ္ဇတိ၊ ပြောဆိုမတ်
သောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ အတ္တသမာပဏိဓိတိ၊ ကောင်းစွာဆောက်
တည်သောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝေ
မာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ အတ္တာတိ၊ အတ္တဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်
၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အမိမိတ္တာနုယောဂေန၊ အမိမိဉ္ဇ၌ အတန်တလဲလဲ
အားထုတ်သဖြင့်၊ သမထဝိပဿနာဟိ၊ သမထဘာဝနာဝိပဿနာဘာဝ
နာတို့ဖြင့်၊ ဝမိတမိတ္တာနံ၊ ကြီးပွားသောစိတ်ရှိကုန်သော၊ သမထဝိပဿနာ
ဘာဝနာမဉ္ဇကံ၊ သမထဘာဝနာဝိပဿနာဘာဝနာတို့၏ အထွေအထွတ်
သို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော၊ ဣတိအတ္တော၊ ဤကား
အနက်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘာဝိဘတ္တာနန္တိ၊ ဘာဝိတတ္တာနံဟူ
သည်ကား၊ ဘာဝိတသဘာဝါနံ၊ သဘောဖြစ်၍ဖြစ်သောပွားစေအပ်ပြီး
သော သီလစသောဝန်ရှိကုန်သော၊ သဘာဝဘူတာနံ၊ သဘောဖြစ်၍ဖြစ်
ကုန်သော၊ သီလာဒိဘာဝိတာနံ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသောသီလအစရှိသော
ဘာဝနာရှိကုန်သော၊ ဣတိအတ္တော၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ဂီယတိ၊ ရွတ်ဆို
ပြတ်ပြတ် သီကုံးအပ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂါထာ၊ ဂါထာမည်၏။ အနုဋ္ဌ၊
ဘာဝိဝသေန၊ အနုဋ္ဌ၊ ဘာဝနံ၊ အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣသီပိ၊
ရသေ့ရှင်ကျော်မြတ်သူတော်တို့သည်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ရွတ်ဆိုဖွဲ့နွဲ့အပ် ဖြစ်စေ
အပ်သော၊ စတုပ္ပဒံဝါ၊ လေးပါးရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဆလဒံဝါ၊ ခြောက်
ပါးရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝစနံ၊ စကားတည်း၊ အညေသမ္ဘိ၊ သူတပါးတို့
၏သည်၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ တံသဒိသဘာယ၊ ထိုစကားနှင့်တူသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ တထာ၊ ထိုအတူဂါထာဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ အတ္တတ္တာ
ဒိဘေဒေ၊ အတ္တတ္တစသည်အပြားရှိကုန်သော၊ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့ကို၊ ဥပ

၂၂

ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ။

နေန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏၊ တေသုဝါ၊ ထိုအကျိုးတို့သို့လည်း၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဥပနိယူန္တိ၊ ဆောင်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္ထုပနာယိကာ၊ အတ္ထုပနာယိကာမည်ကုန်၏။

အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘာဝိတတ္တာနန္တိ၊ ဘာဝိတတ္တာနံဟူသည်ကား၊ ဘာဝိတတ္တာဘဝါနံ၊ ကာယစိတ္တဘာဝနာဖြင့် လွန်စွာထုံအပ်ကုန်သော အတ္တဘောဂှိကုန်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤကိုယ်၌၊ အာဟိတော၊ ရှေးရှုဆောင်ယူအပ်သော၊ အဟံမာနေ၊ ငါငါဟူသောမာနသည်၊ အတ္ထိ၊ ဂှိ၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တာတိ၊ အတ္တဟူ၍၊ ဝုစ္စတိဆိုအပ်၏၊ သောစ၊ အတ္တဘာဝေါ၊ ထိုအတ္တဘောကိုလည်း၊ တေဟိ၊ သုဘူတိစမျှားလှထွက်ရှောင်း ထိုမထေရ်ကောင်းတို့သည်၊ အပ္ပမာဒဘာဝနာယ၊ အပ္ပမာဒဘာဝနာဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇဘာဝနာယ၊ အနဝဇ္ဇဘာဝနာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘာဝိတော၊ ထုံအပ်၏၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသလျှင်၊ ဂုဏဂန္ဓံ၊ မွေးကြွသင်းပျံ့ဂုဏ်ရန်ကို၊ ဂဟာဝိတော၊ ယူစေအပ်၏၊ တေန၊ ထိုဘာဝိတတ္တာနံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုမထေရ်တို့အား၊ ကာယဘာဝနာ၊ ကာယဘာဝနာလည်းကောင်း၊ သီလဘာဝနာ၊ သီလဘာဝနာလည်းကောင်း၊ စိတ္တဘာဝနာ၊ စိတ္တဘာဝနာလည်းကောင်း၊ ပညာဘာဝနာ၊ ပညာဘာဝနာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဇ္ဈိတဘာဝနာနံ၊ လေ၊ ပါ၊ သောတာဝနာတို့၏လည်း၊ ပရိပုဏ္ဏာဘာဝံ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဘာဝနာတိစ၊ ဘာဝနာဟူသောပုဒ်၌လည်း၊ သမ္ဗောဓိပဋိပဒါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိကြောင်းကောင်းမြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌ အဓိပ္ပတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ယေယ၊ အကြင်အကျင့်ဖြင့်၊ သစ္စသမ္ဗောဓေ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ဂှိ၏၊ သာ၊ ထိုအကျင့်သည်၊ အဘိသမယတောစ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိဆဲအာ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဒတ္ထတောစ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးကိုသိကြောင်းဖြစ်သောပါရမီဉာဏ်သမ္ဘာရအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုဝိခေါ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ပန၊ ဆက်၍အထူးမြွက်ဆိုပြီးအံ့၊ သမ္ဗောဓိ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းသည်၊ သမ္ဗာသမ္ဗောဓိ၊ မတောက်မပြန်သောသမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့်သိခြင်းလည်းကောင်း၊ ပစ္စေကသမ္ဗောဓိ၊ အသီးအသီးကိုယ်တိုင်သာလျှင်သိမြင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သာဝကသမ္ဗောဓိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏တရားသံကိုကြားနာသည်၏အဆုံးတွင်သိမြင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ တိဝိခ၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့၌၊ ဝနေတ္ထော၊ ဝနေတ္ထကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သမ္ဗာ၊ မတောက်မပြန်၊ သာ

မံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့ကို၊ ဗုဒ္ဓနုတောစ၊
 သိတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗောဓနုတောစ၊ သိစေတတ်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗောမိ၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗောမိ မည်တော်မူ၏၊
 သဗ္ဗညုတညာဏပဒဋ္ဌာနံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏နိးစွာသောအကြောင်းဖြစ်
 သော၊ မဂ္ဂညာဏဉ္စ၊ မဂ်ညာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂညာဏပဒဋ္ဌာနံ၊ မဂ်
 ညာဏ်၏နိးစွာသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗညုတညာဏဉ္စ၊ သဗ္ဗညုတ
 ညာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗောမိတိ၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗောမိညာဏ်ဟူ၍၊
 ဝုပ္ပတိ၊ ချိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါတိယောသောသယန္တူ၊ အနာစရိ
 ယကောပုဗ္ဗအနန္တသုတေသုဓမ္မေသုသာမံသစ္စာနိအဘိသမ္ဗုဒ္ဓိတတ္ထစ
 သဗ္ဗညုတံ ပတ္တောပလေသုစ ဝသိဘာဝန္တိ၊ ဗုဒ္ဓါတိယောသောသယန္တူ၊
 အနာစရိယကောပုဗ္ဗအနန္တသုတေသု ဓမ္မေသုသာမံသစ္စာနိအဘိသမ္ဗုဒ္ဓိ
 တတ္ထစသဗ္ဗညုတံပတ္တောပလေသုစဝသိဘာဝံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ
 ၏၊ ဗုဒ္ဓါတိ၊ ဗုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ယောသောစာဂေါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘု
 ရားသည်၊ သယန္တူ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတော်မူ၏
 အနာစရိယကော၊ ရှေ့ညွှန်းမဲ့ရှင်းဆရာကင်း၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အနန္တသုတေ
 သု၊ အဆင့်ဆင့်လက်ဦးမနာဘူးသေးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ သင်္ခတအသင်္ခ
 တအားဖြင့်ပြားသောခပ်သိမ်းသောတရားတို့၌၊ သာမံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊
 သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏၊ တတ္ထစ၊ ထိုထို့
 ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောသစ္စာလေးပါးတို့၌လည်း၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတ
 ညာဏ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ပလေသုစ၊ ဖိုလ်လေးပါးတို့၌လည်း၊
 ဝသိဘာဝံ၊ လေ့လာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏၊ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏၊ ဖလေသုစ၊ ဖိုလ်လေးပါးတို့၌လည်း၊ ဝသိဘာဝေါ၊ လေ့လာသည်၏
 အဖြစ်သည်၊ ဗောဓနယုဗောဓနတ္ထော၊ သိထိုက်သိသင့်သိကောင်းသိရာ
 သောသစ္စာလေးပါးတရားကိုသိခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ။

ပဇ္ဇေကံ၊ အသီးအသီး၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ဗောဓိ၊ သိ
 တော်မူတတ်သည်တည်း၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဇ္ဇေကသဗ္ဗောမိ၊ ပဇ္ဇေက
 သဗ္ဗောမိမည်၏၊ အနန္တဗုဒ္ဓေါ၊ သူတပါးတို့သည်အသင့်နေ့ကလင်မသိ
 စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဉာဏာနံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်ဖြိုး အသီးဖြစ်သော ဉာဏ်
 တော်ဖြင့်၊ သစ္စာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကိုအထူးအားဖြင့်သိတော်မူ
 တတ်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနာဂံ၊ ဟိ၊ ဆက်၍အထူးလိန့်ဆိုပြီးအံ့၊
 သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ သယန္တူ၊ ဉာဏတရား၊ သယန္တူ။

ညာဏ်တော်ဖြင့်၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ ပဝတ္တမာနောပိ၊
 ဖြစ်သော်လည်း၊ သစ္စာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိမြင်ခြင်းသည်၊
 သာနုဗုဒ္ဓေါ၊ အနုဗုဒ္ဓသာဝကနှင့်တကွဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား၊ အပရိမာဏာနံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ သတ္တနံ၊ သတ္တ
 ဝါဘို့၏၊ သစ္စာဘိသမယသ၊ သစ္စာလေးအင်သိမြင်ခြင်း၏၊ ဟေတုဘာဝ
 တော၊ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဣမေသံပန၊ ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့
 အားကား၊ ဧကသာပိသတ္တသ၊ တစ်တယောက်မျှသောသတ္တဝါ၏လည်း
 သောသစ္စာဘိသမယဟေတု၊ ထိုသစ္စာလေးပါးကို သိမြင်၏အကြောင်း
 သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ယေ၊ အကြင်အ
 ရိယာဝုဂ္ဂိုလ်ဘို့သည်၊ သတ္ထု၊ ဖြတ်စွာတုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဒေ
 သနာတော်ကို၊ သဝနန္တေနာသညံ၏အဆုံး၌၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်သည်တည်း။
 ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ ထိုအရိယာဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သာဝကာ၊ သာဝက
 မည်ကုန်၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတော်တို့၏၊ သစ္စာဘိသမယော၊
 သစ္စာလေးပါးကိုသိမြင်သည်၊ သာဝကသမ္ပောမိ၊ သာဝကသမ္ပောမိမည်၏
 ကိပိဓာပိ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧသော၊ ဤသစ္စာလေး
 ပါးကိုသိမြင်သည်၊ တိဇ္ဈိမ္မောမိသတ္တနံ၊ သုံးပါးပေါင်းအပ်မောမိသတ်တို့
 အား၊ ယထာသကံ၊ အကြင်အကြင်မိမိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သောမောမိအား
 လျော်စွာ၊ အာဂမနိယပဗ္ဗိပဒါယ၊ ရောက်အပ်သောအကျင့်၏၊ မတ္တကပတ္တိ
 ယာ၊ အထွဋ်အထိပ်ဟုဆိုအပ်သောမဂ်ဖိုလ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ သတိပဋ္ဌာ
 နာဒိနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်အစရှိကုန်သော၊ သတ္တတိံ၊ သမောဓိပက္ခိယဓမ္မာနံ၊ သုံးဆဲ့
 ခုနစ်ပါးကုန်သောမောဓိပက္ခိယတရားတို့၏၊ သာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏
 ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား၊ ဣဘရာဘိသမယာနံ၊ သစ္စာဘိသမယမှတစ်ပါးသောဘာဝနာဘိသ
 မယစသည်တို့၏၊ တဒဝိနာဘာဝတော၊ ထိုသစ္စာဘိသမယနှင့် မချွတ်မ
 ယွင်းမကင်းမသွေ မကွေမကွာ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ပဟိသစ္စံ၊ မှန်
 ၏၊ သန္တိကိရိယာဘိသမယေန၊ သစ္စာလေးပါးကိုမျှက်မှောက်ပြုသဖြင့်
 ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဟုဆိုအပ်သောသန္တိကိရိယာဘိသမယနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း
 ၍၊ ဘာဝနာဘိသမယော၊ ပွားသဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဟုဆိုအပ်သော
 ဘာဝနာဘိသမယသည်၊ နသတ္တတိံ၊ မဖြစ်၊ ဘာဝနာဘိသမယ၊ ဘာဝ
 နာဘိသမယသည်၊ သတိစ၊ ရှိသည်ရှိသော်ကား၊ ပဟာနာဘိသမယော၊
 ပယ်သဖြင့် ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဟုဆိုအပ်သော ပဟာနာဘိသမယသည်

လည်းကောင်း၊ ပရိညာဘိသမယော ပိုင်းခြားသဖြင့်ထို ထွင်း၍သိခြင်းဟု
ဆိုအပ်သော ပရိညာဘိသမယ သည်လည်းကောင်း၊ သိဇ္ဈိယော၊ ငြိုး
ပြည့်စုံသည်မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ထိအင်၏၊
ဟိဝိတ္ထာရမိ၊ ချဲ့၍ပြဦးအံ့၊ ဟဒေါ၊ အကြင်အခါ၌၊ မဟာဗောဓိသတ္တော၊
ဘုရားလောင်းသည်၊ ဗရိပုရိတဗောဓိသတ္တာရော၊ ဖြည့်ဆည်း ဘူးအပ်ပြီး
သောသဗ္ဗညုတညာဏ်၏အဆောက်အဦးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝရိမတဝေ၊ အဆုံး
မြောက်သ နောက်ဘဝ၌၊ ပုဗ္ဗကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဒုက္ခရေရိယအစရှိ
သောပုဗ္ဗကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗောဓိဇ္ဈော၊ ညာဏ်၏ကြည်ရာ၊ ညောင်နန်းသာ
သို့အာရုပ္ပ၊ တက်တော်မူ၍၊ မေ၊ ငါအား၊ ယော၊ အကြင်မှလေး ကံ၊ အနု
ပါဒါအနုပါဒါယ၊ ဥပါဒါနိခြောက် ကင်းကုန်ရောက်သဖြင့်အာသဝေယံ၊
အာသဝေါတရားတို့မှ၊ ဖိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နဝိမုနိဿတိ၊ လွတ်သတတ်၊
တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဣဝံပဏ္ဍိတံ၊ ဤတက်ဝယ်ကို၊ နဘိန္ဒိသာမိ၊ ဖျက်
တော်မမူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အပရာဇိတ
ပဏ္ဍိကေ၊ အပရာဇိတပဏ္ဍိတ၌၊ နိသိန္ဓော၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေနေတော်မူသျှက်၊
အသမ္ပတ္တယော၊ ဘုရားအဖြစ်သို့မရောက်မီကပင်လျှင်၊ မာဗေလံ၊ မာနိ
စစ်သည်ကို၊ သဗ္ဗာဝေလယော၊ ဖတ်ရောင်ဝန်းထိန်သူရိန်ကျွန်းနောက်မွန်း
မြောက်နိဿာ ဆည်းဆာတောက်ပလကသ၌၊ ဝိဓမ္မိတွာ၊ ဖျက်ဆီးပြီး၍၊
ပုရိမယာမေ၊ ညဉ့်ဦးယာ၌၊ ပုဗ္ဗနိဝါသာနုဿတိဉာဏေန၊ ရှေးနေဘူး
သော ခန္ဓာအစဉ်ကို အောက်မေ့တတ်သော ပုဗ္ဗနိဝါသာနုဿတိအဘိ
ညာဉ်ဖြင့်၊ အနေကာကာရဝေါကာရပုဗ္ဗနိဝတ္ထက္ခန္ဓေ၊ များစွာသောပဋိဗ္ဗ
သရပ္ပါဒ်အခြင်းအရာတို့ဖြင့်ပြင်းသောရှေးနေဘူသောခန္ဓာတို့ကို၊ အနုသာ
ရိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ မဇ္ဈိမယာမေ၊ မဇ္ဈိမယာ၌၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဝိသေသနေန၊
ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကိုသုတ်သင်သဖြင့်၊ ရတုပပါတဉာဏအနာဂတံသ
ဉာဏာနိ၊ ရတုပပါတဉာဏ် အနာဂတံသဉာဏ်တို့ကို၊ အဓိဂတိံ၊ ရှေး
ပဏ္ဍိမယာမေ၊ မိုးသောက်ယာ၌၊ အယံလောကော၊ ဤလောကသည်၊
ကိစ္ဆံ၊ သုခက္ခာကင်းဆင်းရဲခြင်းသို့၊ အာပန္နာဝတ၊ ရောက်ခဲ့ပြီတကား၊
ဇာယတိ၊ ဦးတိလက္ခဏာဖြင့်အိုလည်းအိုရ၏၊ ဖိယုတိ၊ စာတ်က္ခဏအား
ဖြင့်သေလည်းသေရ၏၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ သမ္ပုတိပနိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်လည်း
ဖြစ်ရ၏၊ အတပန၊ ထိုသို့ဖြစ်သျှက်လျှင်၊ ဇရာမရဏဿ၊ ရှိခြင်းသေခြင်း
ဟုဆိုအပ်သော၊ ဣမသာဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ချမ်းသာကင်းပဉ္စိရက္ခ၏၊ နိလဝေ
ဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းမှန်းမြင်နိဗ္ဗာန်ကို၊ နုပ္ပဇာနာတိ၊ မသိမှီခင်ခါ၊ ဣတိ

၂၆

ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ စရာမရဏတော၊ အိခြင်း၊ သခြင်း၊ မှ၊ ဣ
ယ၊ စချ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒမုခေန၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို အကြီးအမှူးအပြီးသုတ်ဝ
လင်းပြောညွှန်းအမွန်ပြုသဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အဘိနိဝိသိတွာ၊
နှလုံးသွင်း၍၊ မဟာဂဟနံ၊ တောချုံကြီးကို၊ ဆိန္ဒိတုံ၊ ပယ်ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ နိသ
ဒသေလာယံ၊ သွေအပ်သောကျောက်၌၊ ဖရသုံ၊ ဝုဆိန်ကို၊ နိသန္တေပိဟ၊
သွေးသကဲ့သို့၊ ကိလေသဂဟနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော တောချုံကို၊
ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ လောကနာထော၊ လောကသုံးပါးတို့၏ ကိုက္ခယ်ရာ
ဖြစ်သောဘုရားသည်၊ ဉာဏဖရသုံ၊ ဉာဏ်တော်တည်းဟူသောဝုဆိန်ကို၊
တေဇေန္တော၊ သွေးလျက်၊ ဗုဒ္ဓဘာဝါယ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်း၏၊ ဟေတု၊ အ
ကြောင်းဖြစ်သောပုညဉာဏသမ္ဘာရဏီ၊ သမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံသဖြင့်၊ ဗရိပါ
ကဂတတ္တာ၊ ရင့်မာခြင်းသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ပညတညာ
ဏာမိဂဓာယ၊ သမ္ပညတညာဏ်ကိုရခြင်းငှါ၊ ဝိပဿနာဂတ္ထံ၊ ဝိပဿနာ
တည်းဟူသောတိုက်ကို၊ ဂဏ္ဌာပေန္တော၊ ယူစေလျက်၊ အန္တရန္တရ၊ အ
ကြားအကြား၌၊ နာနာသမာပတ္တိယော၊ အထူးထူးသောသမာပတ်တို့ကို၊
သမာပဋိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ယထာဝဂတ္ထာပိတေ၊ အကြင်အကြင်ပိုင်ခြား
ဆုံးဖြတ်မှတ်သားအပ်ကုန်သော၊ နာမရူပေ၊ နာမ်ရုပ်တို့ကို၊ တိလက္ခဏံ၊
လက္ခဏာရေးသုံးပါးသို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ အနုပဓမ္မဝိပဿနာဝ
သေန၊ အစဉ်လျှောက်၍သိအပ်သော တောဘူမကဓမ္မကို အဖန်တလဲလဲရှု
သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အနေကာကာရ ဝေါကာရသင်္ခါရေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
တည်းဟူသောခန္ဓာသင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္ပသန္တောသုံးသင်လျက်၊ ဆတ္တံ၊ သ
ကောမ္ဘိသတ၊ သဟဿမုခေန၊ သုံးသန်းခြောက်သိန်း တွက်ကိန်းကုဋေ
တွက်ရေများလတ်သမာပတ်အထူးကိုအမှူးပြုသဖြင့်၊ သမ္ပသနစာရံ၊ သုံး
သင်သောအစီအရင်ကို၊ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ခွဲ၍၊ ဂာတ္ထံ၊ ထိုသုံးသန်းခြောက်
သိန်းတွက်ကိန်းကုဋေထူးထွေမျှာ လတ်သမာပတ်တို့၌၊ မဟာဂဇိရဉာဏ
သင်္ခါရတေ၊ မဟာဂဇိရဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိပဿနာဉာဏေ၊ ဝိပဿ
နာဉာဏ်သည်၊ တိက္ခေ၊ မိုးကြိုးအလားစက်သွား အလျော်ထက်ခဲ့သော်၊
ပဿန္တေ၊ ကြည်လင်လတ်သော်၊ ဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာတာဝေန၊ ဝုဠာန
ဂါမိနိ ဝိပဿနာ ဉာဏ်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သည် ရှိသော်၊
ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌တံ၊ ထိုဖြစ်သောဝုဠာနဂါမိနိ ဝိပဿနာ ဉာဏ်ကို၊
မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ စာမ္မေတိ၊ စေ့ဆော်သမျှ လုံ့လပြု၏၊ တဒါ၊ ထိုလုံ့လများ
ဉာပြုသောအခါ၌၊ မဂ္ဂပဋိပါမ္ဘိယာ၊ မဂ်အစဉ်ဖြင့်၊ နိယ နုကိလေသသဟဿံ၊

နိဒါန်းဂါထာဝတ္ထုနာမ

၂၇

အစွဲနှင့်ဆောင် သုံးထောင်ငါးရာ ကိလေသာကို။ ခေပဇ္ဇော၊ ကုန်စေ
 ထွက်၊ အဂ္ဂမဂ္ဂက္ခဏော၊ အရ ဘက္ကမဂ်ဇာတိ။ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်ကို။ အဓိဂစ္ဆတိနာမ၊ ရသည်မည်၏။ အဂ္ဂဗလက္ခဏာတော၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ဇာတိ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အဓိဂတောနာမ၊ ပြီးသည်မည်၏။ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘာဝတော၊ ဘုရားအဖြစ်သို့
 ရောက်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။
 တဒါ၊ ထိုသဗ္ဗညုမြောက်ရဆဲနောက်မှဤကာလ၌။ ဒေသဗလစတုဝေသာ
 ရက္ခာဒယော၊ သတ်ပါးသောကာယဗလဉာဏဗလစတုဝေသာရက္ခအစရှိ
 သောဘုရားကျေးဇူးတော်တို့သည်။ ဟတ္ထဂတာယေဝ၊ လက်တော်သို့
 ရောက်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်။
 တာဝ၊ ဤစွဲ၊ အဘိသမယတော၊ အဘိသမယအားဖြင့်။ သမ္မာသမ္ဗော
 ဓိပဋိပဒါ၊ မတောက်မပြန် သစ္စာသိကြောင်း ကောင်းမြတ်သော ပဋိပဒါ
 တည်း။ ပန၊ အဘိသမယမှတစ်ပါးတဒတ္ထကိုဆိုပြီးအံ။ တဒတ္ထတော၊ ထို
 သမ္မာသမ္ဗောဓိကိုသိကြောင်းဖြစ်သောသမ္မာရအားဖြင့်။ မဟာဝိနိဟာသ
 တော၊ မြတ်သောဆုတောင်းပတ္ထနာပြုခဲ့သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တုသိတ
 ဘဝန၊ တုသိတာတုံ၌။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ ဧတ္တန္တရေ၊ သင်္ချေလေးသပ်သိန်းကပ်
 မပွင်း၊ ဤအတွင်း၌ပဝတ္ထံ၊ ဖြစ်သော။ ဗောဓိသမ္ဘာရသမ္ဘာရဏံ၊ သည
 တညာဏ်၏ အဆောက်အဦး ဖြစ်သောပါရမီကို ဆည်းဘူးခြင်းသည်။
 တဒတ္ထံနာမ၊ တဒတ္ထမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဆိုသင့်သိုက်ဆို
 အပ်သော။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သမ္မာကာရသမ္ဘန္တံ၊
 အလုံးစုံသောအခြင်းအရာတို့နှင့်ပြည့်စုံသော။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ခရိယာ
 ပိဋကဝဏ္ဏနာယံ၊ ခရိယပိဋကတ်အဋ္ဌကထာ၌။ ပိတ္တာရတော၊ အကုသိုလ်
 အားဖြင့်၊ ဂုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ တဉ္စ၊
 ထိုခရိယပိဋကတ်အဋ္ဌကထာ၌။ ဂုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်
 သာလျှင်။ ဂဟတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ ။

ပစ္စေကဗောဓိသတ္တာပိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားလောင်းတို့သည်လည်း။ ပစ္စေ
 ကဗောဓိယာ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်၏အကျိုး၌။ ကတာဝိနိဟာရား၊ ပြုအပ်
 ပြီးသောဆုတောင်း ပတ္ထနာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်၊
 သမ္ဘတပစ္စေကဗောဓိသမ္ဘာရ၊ ဆည်းဘူးအပ်ပြီးသော ပစ္စေကဗောဓိ
 ဉာဏ်အဆောက်အဦးရှိသည်ဖြစ်၍။ တာဝိသေကာလေ၊ ထိုသို့သောဘုရား

၂၆

ထေရဝါဒအဓမ္မကထာနိဿယ။

သောကလဟုဆိုအပ်သော၊ စရိမတ္တတာဝေ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ ဦးတမ်း၊ တည်သူ၊ ကံ၊ ဥပဇာသ၊ ပစ္စေကဗေဒဓိဉာဏ်၏၊ ပရိပါက ဇာဝေန၊ ရင့်ခြင်းသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုမကွာထင် မြင်လာသော၊ သံဝေဂနိမိတ္တံ၊ ထိတ်လန့်ရှုံ့၊ ဟိတ်ကြောင်းနိမိတ်ကို၊ ဂဟေ တွာ၊ ယူ၍၊ သဝိသေသံ၊ အထူးနှင့်တကွ၊ တဝါဒီသု၊ များစွာသောတဝအစ ဂှိသည်တို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သယမ္ဘူ၊ ဥပဇာန၊ ကိုယ် တော်မှပြီးအသီးဖြစ်သောဥပဇာတော်ဖြင့်၊ ပံဝတ္တိံ၊ သံသရာဝင်၏ဖြစ်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း၊ ပဝတ္တိပေတု၊ သံသရာဝင်ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ် သောအဓိဇ္ဇာတဇာတာကိုလည်းကောင်း၊ နိဝတ္တိံ၊ သံသရာဝင်မှဆုတ်နစ်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း၊ နိဝတ္တိပေတုဉ္စ၊ သံသရာဝင်မှ ဆုတ်နစ်ကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ပရိန္တိန္ဒိတွာ၊ ဥပဇာတော်ဖြင့်ဆုံးဖြတ်ပိုင်းခြားလတ်၍၊ သော၊ သို့ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသမ္ပာသည်၊ ဣဒံ၊ ဤမျှသာ တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကရာတိ၊ နှလုံးပြု ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ အာဂတနယေန၊ လာသောနည်းဖြင့်၊ စတုသမ္ဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သမ္ဘာလေးပါး၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို၊ ပရိပြုဟေန္တာ၊ ပွား စေကုန်သူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဘိနိဟာရာနုရူပံ၊ ဆုတောင်းပတ္တနာ အားလျော်စွာ၊ သင်္ခါ၊ ရေ၊ တေဘူမကသင်္ခါရတို့ကို၊ ပရိမဒ္ဒန္တာ၊ နှိပ်နယ် ကုန်သူ၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာ ပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ မဂ္ဂပ္ပဒိုပါဒိုယာ၊ မဂ်အစဉ်ဖြင့်၊ အဂ္ဂမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တ မဂ်ကို၊ အဓိဇ္ဈန္တာ၊ ရုက္ခသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကသမ္မောမိံ၊ ပစ္စေကသမ္မော ဓိဉာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ပုဏ္ဏန္တိနာမ၊ ထိုးထွင်း၍သိဆဲမည်ကုန်၏၊ အဂ္ဂသမ္ဘ ကာတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်စကမ္ပ၊ ပဋ္ဌာယာ၊ စ၍၊ ပစ္စေကသမ္ပုဏ္ဏိနာမ၊ ပစ္စေက သမ္ပုဏ္ဏိမည်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓေကဿ၊ ဗြဟ္မာမလပ်နတ်နှင့် တကွသော၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်သော အတ္တကိုခံထိုက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

သာဝကာပန၊ သာဝကတို့သည်ကား၊ သတ္ထုဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ လည်းကောင်း၊ သဗြဟ္မစာရိနာဝါ၊ သီတင်းသုံးတော်၏လည်းကောင်း၊ စတုသမ္ဘကမ္မဋ္ဌာနကထံ၊ သမ္ဘာလေးပါးနှင့်စပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းစကားကို၊ သုဘွာ၊ ကြားနာရ၍၊ တသ္မိံယေဝစေတဝါ၊ ထိုတရားနာသောစေတီသာ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကာလန္တရေဝါ၊ နာသည်မှတခြားတပါးသောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ တန္တံ၊ ထိုတရားစကားအား လျောက်ပတ်သင့်တင့်သော၊

မိုးခါနပ်ပါထာဝရဗျူဟာ

၂၉

ပဋိပတ္တိ၊ အကျင့်ကို အနံ့အနိုးပြု၍ ဝိဇ္ဇန္တောတည်ကုန်လျက်၊ စင်္ခရန္တော၊
 စေ့ခောင်းကုန်လျက်၊ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုကုန်လျက်၊ ဝိပဿနာ
 ကို၊ ဥသုက္ကာပေက္ခာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ ယမီဝါ၊ ယုံ့ခြံလည်း၊ ပဋိပဒါ၊
 အကျင့်သည်၊ စလန္တိယာ၊ တုံ့လျှပ်သဖြင့်၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါးတရား
 တို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဇန္တော၊ ထိုးထွင်း၍ သိကုန်သည်ရှိသော်၊ အတ္တဇနော၊ မိမိ၏၊
 အဘိနိဘာရာနုဂ္ဂံ၊ ဆုတောင်းပတ္တနာအားသျှော်စွာ၊ အဂ္ဂသာဝကဘူမိ
 ယာ၊ အဂ္ဂသာဝကအရာနှင့်၊ သမ္ဘိဝါ၊ တကွလည်းကောင်း၊ ကေဝလံဝါ၊
 အဂ္ဂသာဝကအရာနှင့်မတက်သက်သက်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂမဂ္ဂက္ခယော၊
 အရဟတ္တမဂ်ဓဏန္တိ၊ သာဝကသမ္ဗောဓိ၊ သာဝကသမ္ဗောဓိဥပဇာန်ကို၊ အဓိ
 ကန္တန္တိနာမ၊ ရအံ့မည်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်ဓဏန္တိ၊ ပရီးနောက်
 ကာလ၌၊ သာဝကဗုဒ္ဓါနာမ၊ သာဝကဗုဒ္ဓမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ သဒ္ဓေကေ၊ ဖြေဟောမလတ်နှင့်တကွသော၊ လောကး၊ လောကသုံးပါး
 ၌၊ အပ္ပဒက္ခိဏေယျော၊ ဖြတ်သောအလျှောက်၊ ခံသိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။
 ဝေံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဘိသယော
 တော၊ သစ္စာလေးပါး၊ ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်သောအားဖြင့်၊ ပဇ္ဇေက
 သမ္ဗောဓိသာဝကသမ္ဗောဓိစ၊ ပဇ္ဇေကသမ္ဗောဓိ သာဝကသမ္ဗောဓိတို့ကို
 လည်း၊ ဝေမိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

တဒတ္ထတောပန၊ ထိုသစ္စာလေးပါးကို သိကြောင်း သန္တာရအားဖြင့်
 ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ မဟာဗေဓာမိသတ္တာနံ၊ ထူးရားလောင်း ဖြတ်
 ဗေဓာမိသတ်တို့အား၊ ဟေဠိမပရိစ္ဆေဒေန၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအား
 ဖြင့်၊ ကပ္ပါနံ၊ သင်္ချေးလေးဖြာကပ်ကမ္ဘာတို့၏၊ စတ္တ၊ ရိအသင်္ချေယျာနိ၊ လေး
 အသင်္ချေတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ သတသဟဿန္ဓု၊ တသိန်းတို့ပတ်လုံး
 လည်းကောင်း၊ ဗေဓာမိသန္တာရသန္တာရဏံ၊ သဗ္ဗညုတညုဇာန်၏အဆောက်
 အဦကိုသည်၊ ဘူးခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗူ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ မဇ္ဈိမပရိစ္ဆေဒေန၊ အ
 လတ်ဖြစ်သောအပိုင်းအားဖြင့်၊ ကပ္ပါနံ၊ ကမ္ဘာတို့၏၊ အဠသင်္ချေယျာနိ၊ ရှစ်
 အသင်္ချေတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ သတသဟဿန္ဓု၊ တသိန်းတို့ပတ်လုံး
 လည်းကောင်း၊ ဗေဓာမိသန္တာရသန္တာရဏံ၊ သဗ္ဗညုတညုဇာန်၏အဆောက်အ
 ဦကိုသည်၊ ဘူးခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗူ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဥပရိမပရိစ္ဆေဒေန၊ လွန်
 သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ကပ္ပါနံ၊ သံဝဇ္ဇုတလေးရပ်များစွာကပ်ကမ္ဘာ
 တို့၏၊ သောဠသအသင်္ချေယျာနိ၊ တဆယ့်ခြောက်သင်္ချေတို့ ပတ်လုံးလည်း
 ကောင်း၊ သတသဟဿန္ဓု၊ တသိန်းတို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ဗေဓာမိ

သန္တာရသန္တာရဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်၏အဆောက်အဦကိုလည်းတူးခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗိ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တေတေဘေဒါ၊ ထိုအပြားတို့ကိုလည်း၊ ပညာမိကသန္တာမိက ဝိရိယာမိကဝသေန၊ ပညာမိက သန္တာမိက ဝိရိယာမိက၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေဒိယဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့၊ ပညာမိကာနံ၊ ပညာလွန်ကဲကုန်သောဘုရားလောင်းတို့အား၊ သန္တာ၊ ပုဂံကြည်ခြင်းသန္တာသည်၊ မန္ဒာ၊ နို့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပညာအပြားအားဖြင့်သိတတ်သောပညာသည်၊ တိက္ခာ၊ ထက်မြက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတေတေတေတေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဥပါယကောသလ္လသ၊ အကြောင်းဥပါယ်၌လိမ္မာသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိသဒ္ဓနိပုဏ္ဏာဘေဒေန၊ သန္တရှင်းသိပ်သောပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဝိသေသေ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့သည်၊ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ သန္တာမိကံ၊ သန္တာအမွန်ကဲလွန်ကြူးလတ်ဗောဓိသတ်တို့အား၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ မန္တိမာ၊ အလုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုသန္တာမိကဘုရားလောင်းတို့အား၊ နာတိဝိစာ၊ မလျှင်လွန်း၊ နာတိသဏိကံ၊ မနှေးလွန်း၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့သည်၊ ပါရိပူရိ၊ ပေယုတ်မပွင်းပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဝိရိယာမိကာနံပန၊ ဝိရိယမွန်ကဲလွန်ကြူးလတ်ဗောဓိသတ်တို့အားကား၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ မန္ဒာ၊ နို့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုဝိရိယာမိကဘုရားလောင်းတို့အား၊ ဝိရေနေဝ၊ ကြာမြင့်မှသာလျှင်၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီတို့သည်၊ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ မဟာဗောဓိသတ္တာနံယထာ၊ တုရားလောင်းမြတ်ဗောဓိသတ်တို့ကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပစ္စေကဗောဓိသတ္တာနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအလောင်းတော်တို့အား၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပစ္စေကမြတ်ဗောဓိသတ်တို့အား၊ ပညာမိကာဘေဒေန၊ ပညာမိက၏အဖြစ်သည်၊ သတိဝိ၊ ရှိခဲ့သော်လည်း၊ ကပ္ပိနံ၊ သံဝဇ္ဇမှစသည်မျှ၊ ထွေသင်္ချေလေးရပ်မဟာကပ်တို့၏၊ နွေအသင်္ချေယျာနိ၊ နှစ်သင်္ချေတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ သုတသဟသန္ဓေ၊ တသိန်းတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဗောဓိသန္တာရသန္တာရဏံ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်၏ အဆောက်အဦကိုလည်းတူးခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗိ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တတေတေ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးမြောက်ကာလအောက်၊ ဩရံ၊ အယုတ်ဖြစ်သောကာလကို၊ န၊ အလိုမရှိအပ်၊ သန္တာမိကဝိရိယာမိကာပိ၊ သန္တာမိကပစ္စေကဗုဒ္ဓါဝိရိယာမိကပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်း၊ ဝုတ္တပရိစ္ဆေဒတော၊ ဆိုခဲ့ပြီးထွေသင်္ချေနှစ်လီသိန်းညီ

အမျှခြင်းကာလမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌။ ကတိပဇယ၊ ဇေတကဥပ္ပ၊ နှစ်ကပ်သုံးကပ်တို့
ကိုသာလျှင်။ အတိတ္တမိတ္တာ၊ လွန်၍။ ပဇ္ဇေကသမ္ပောမိ၊ ပဇ္ဇေကသမ္ပောမိ
ဥာဏ်ကို၊ အတိသမ္ပန္နန္တိ၊ ထုံးထွင်း၍သိကုန်၏။ ကတိပဇအသင်္ချေယျံ၊
သုံးခုတွက်ရေးအသင်္ချေသို့၊ န၊ မရောက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးသတ်
သည်။ ။

ပန၊ အတို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ သာဝကဗောဓိသတ္တဝနံ၊ တပည့်သားမြတ်
ဗောဓိသတ်တို့တွင်းယေသံ၊ အကြင်တပည့်သားမြတ်၊ ဗောဓိသတ်တို့အား
အပ္ပသာဝကဘာဝါယ၊ အပ္ပသာဝကဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ အဘိနိဟ၊ ရှေး
ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ တေသံ၊ ထိုတပည့်သားတော်တို့
အား၊ ကပ္ပါနံ၊ လေးလီချင်မှတ်ဟောကပ်တို့၏၊ ကေအသင်္ချေယျံ၊ တသင်္ချေ
ပတ်လုံး၊ လည်းကောင်း၊ သတသဟသပ္ပ၊ တသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ လည်း
ကောင်း၊ သမ္ဘာရသမ္ဘာရံ၊ အပ္ပသာဝကဥာဏ်၏အဆောက်အဦကိုလည်း
တူးခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗိ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်တပည့်သားတော်
တို့အား၊ မဟာသာဝကဘာဝါယ၊ မဟာသာဝကဖြစ်စိမ့်သောငှါ၊ အဘိနိ
ဟ၊ ရှေးဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ တေသံ၊ ထိုမဟာသာဝ
ကတို့အား၊ ကပ္ပါနံ၊ လေးလီသင်္ချေ တွက်ရေးများလတ် ဟောကပ်တို့၏၊
သတသဟသ၊ မေဝ၊ တသိန်းတို့ပတ်လုံးသာလျှင်၊ သမ္ဘာရသမ္ဘာရံ၊
မဟာသာဝကဥာဏ်၏အဆောက်အဦကိုလည်းတူးခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗိ၊
အလိုရှိအပ်၏။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ မာတာဝိတုနံ၊ ဖော်တော်ခရည်း
တော်တို့အားလည်းကောင်း၊ ဥပဗ္ဗကဿ၊ အလုပ်အကျွေးသာဝကအား
လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တဿဝါ၊ သားတော်အားလည်းကောင်း၊ ဝ၊ ထာ၊ မဟာ
သာဝကယွင် ခွမသူထို့ အတူတည်း၊ တတ္ထဝေနေ၊ ထိုစကား၌၊ ။

မနုဿတ္တံ၊ လူစင်စစ်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊ ပုရိသလိင်
နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဟေတု၊ ငါးဟိတ် ပုရိသန္ဓေနေ
သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သတ္တဝရဒဿနံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်ကိုမျှခြင်
ရသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရေသုရဟန်း၏ အဖြစ်လည်း
ကောင်း၊ ဂုဏသမ္ပတ္တိ၊ ဈာန်အဘိညာဉ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဓိကာရေဝ၊ လွန်ကဲသော ကုသိုလ်သမ္ပာဒ်
အထူးကိုပြုဘူးသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဓာနုတာပရုရားအဖြစ်၌လွန်
ကဲသောဝေဓာနုရှိသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကဋ္ဌဗျေ

သမောဓာနာ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးတရားမဂ္ဂင်ပေါင်းသွဉ်ခြင်းကြောင့်၊ အင်္ဂါနိဟာရော၊ ဘုရားဆုလျှားပတ္တနာသည်၊ သင်္ခန္ဓာတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာယေနအာကာရေန၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဧဝံ ဤသို့၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌခဗ္ဗေ၊ ရှစ်ပါးသော အကြောင်းတရားတို့ကို၊ သမောဓာနေတွာ၊ ကောင်းစွာပေါင်း၍၊ ကတပဏိဓာနာနံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဘုရားဆုလျှားပတ္တနာရှိကုန်သော၊ မဟာဗောဓိသတ္တာနံ၊ ကဲလွန်ထူးမြတ် ဗောဓိသတ်တို့အား၊ မဟာဘိနိပ္ပာရတော၊ မြတ်သောဘုရားဆုကိုပန်ယူသည်မှ၊ ဟုတိ၊ စ၍၊ သဝိသေသံ၊ ကဲသာလွန်ကြူးအထူးနှင့်တကွ၊ ဒါနာဒိသုဒါနအစရှိသည်တို့၌၊ ယုတ္တပယုတ္တာနံ၊ အလွန်မယုတ် အားထုတ်ကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ဗီဝသေဗီဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ဝေဿန္တရဒါနသဒိသံ၊ ဝေဿန္တရာမင်း၏အလှူနှင့်တူသော၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးမြတ်သောအလှူကို၊ ဧဇ္ဇန္တာနံ၊ ပေးလှူကုန်သော်လည်းကောင်း၊ တဒန္တုပာသိလာဒိကော၊ ထိုဒါနအားလျော်သောသီလအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗပါရမီခဗ္ဗေ၊ အသုံးစုံသောပါရမီဆယ်ပါးအပြားသုံးဆယ်တို့ကို၊ အာဝိနန္တာနုဗ္ဗိသည်းဘူးကုန်သော်လည်းကောင်း၊ ယထာဝုတ္တကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောဆုသုံးပါးတို့၌ ကာလအပိုင်းအခြားသို့၊ အသမ္ပတ္တာ၊ မရောက်မူ၍၊ အန္တရာဝေ၊ အကြား၌သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပတ္တိနာမ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းမည်သည်၊ နုတ္တိမရှိ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဥာဏဿ၊ ပါရမီဥာဏ်၏၊ အပရိပစ္စနတော၊ မရင့်သေးသောကြောင့်သည်၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာအထူးပြလိုက်ဦးအံ့၊ ပရိစ္ဆိန္နကာလေ၊ ပိုင်းခြားတိုင်းသောကာလ၌၊ နိပ္ပာဒိတံ၊ ပြီးစေအပ်သော၊ သဿံ၊ ကောက်ပင်သည်၊ ဗုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိရုဇ္ဈိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေဝုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တံ၊ ရောက်လျက်၊ ဝုတ္တံ၊ အစုံကို၊ ဝဏ္ဏန္တံ၊ ယူလျက်၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်မြင်းသို့၊ ဝုတ္တတိဝိယ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူတည်း၊ ဗုဒ္ဓဥာဏံ၊ ဘုရားဥာဏ်တော်သည်၊ ယထာပရိစ္ဆိန္နကာလ ဝေသနေဝ၊ အကြင်အကြင်ပိုင်းခြားအပ်ပြီးသောကာလ၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွားခြင်းသို့၊ ဝိရုဇ္ဈိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့၊ ဝေဝုလ္လံ၊ ပြန့်ပြောခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တံ၊ ရောက်လျက်၊ ဝုတ္တံ၊ ဝိပဿနာ တည်းဟူသော ကိုက်ကို၊ ဝဏ္ဏန္တံ၊ ယူလျက်၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်မာခြင်းသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤတွင်စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။

ဇေံ၊ ဤအတူ၊ မနုဿတ္တံ၊ လူစင်စစ်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ လိင်သမ္ပတ္တိ
 ဝုရိသလိင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝိဂတာသဝဒဿနံ၊ အာ
 သဝေါကင်းသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်ကို ဖူးမြင်နေသည်၏ အဖြစ်လည်း
 ကောင်း၊ အဓိကာရောစ၊ လွန်ကဲသောကုသိုလ်ထူးကို ပြုဘူးသည်၏အဖြစ်
 လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒတာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအဖြစ်၌လွန်သောအလိုခန္ဓာရှိသည်
 ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဧကေ၊ ထိုတရာ ငါ့ပါးတို့သည်၊ အဟိနိဟာရေကော
 ရုဏာ၊ ဆုတောင်းပတ္ထနာပြည့်စုံခြင်း၏အကြောင်းတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဣမေပဉ္စမဓ္မေ၊ ဤငါးပါးသောတရားတို့ကို၊ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်းပြီး၍၊
 ကာသာဘိနိဟာရနံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ ပစ္စေက
 သမ္မာဓိသတ္တာနံ၊ ပစ္စေကဗောဓိ ဆုကိုပန်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား
 လည်းကောင်း၊ အဓိကာရော၊ လွန်ကဲသောကုသိုလ်ထူးကို ပြုဘူးသည်၏
 အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒတာ၊ သာဝကဗောဓိဥပဇာတ်၌လွန်သောအလိုရှိ
 သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒမန္နာဂတာယ၊ အင်္ဂါနှစ်
 ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပတ္ထနာယ၊ ဆုတောင်းခြင်း၏၊ ဝဿန၊ အစွမ်းအားဖြင့်
 ကာသာဘိနာနံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိကုန်သော၊ သာဝက
 ဗောဓိသတ္တာနဉ္စ၊ သာဝကဗောဓိဥပဇာတ်ကိုဆုပန်ကုန်သော သတ္တဝါတို့
 အားလည်းကောင်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုပစ္စေကဗောဓိသာဝကဗောဓိတို့၌၊
 ဝုတ္တကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ ဆိုအပ်သောကာလအပိုင်းအခြားသို့၊ အသမ္ပတ္တော၊
 မရောက်မူ၍၊ အန္တရာဝေ၊ အကြား၌သာလျှင်၊ ပစ္စေကသမ္မာဓိယာစ၊
 ပစ္စေကသမ္မာဓိဥပဇာတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယထာဝုတ္တသာဝကဗောဓိယာစ၊
 စ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောသာဝကဗောဓိဥပဇာတ်ကိုလည်းကောင်း၊
 အဓိဂမော၊ ချစ်မြင်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကသ္မာ၊ အကယ်၍ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား၊ ဥပဇာယ၊ ပစ္စေကဗောဓိဥပဇာတ်သာဝကဗောဓိဥပဇာတ်၏၊ အပရိပစ္စန
 တော၊ မရင့်သေးသောကြောင့်တည်း၊ ဟိ၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣမေသမ္ပိ၊
 ဤပစ္စေကဗောဓိဥပဇာတ် သာဝကဗောဓိဥပဇာတ်ကို ဆုပန်သောသတ္တဝါတို့
 အားလည်း၊ မဟာဗောဓိသတ္တာနံ၊ ဘုရားလောင်းမြတ်ဗောဓိသတ်တို့အား၊
 ဒါနာဒိပါရမီဟိ၊ ဒါနအစရှိသောပါရမီတို့သည်၊ ပရိဖြူဟိတာ၊ ပွားစေအပ်
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပညာပါရမီ၊ ပညာပါရမီသည်၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အား
 ဖြင့်၊ ဝတ္ထံ၊ ဝိပဿနာတိုက်ခိုက်ရာ၌၊ ယူလျက်၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်မာခြင်းသို့၊
 ဝတ္ထန္တိ၊ ရောက်ကုန်လျက်၊ ဗုဒ္ဓဉာဏံ၊ ဉာဏ်မကျန်ဘုရားဉာဏ်ကို၊ ပရိပူ
 ရေဟိယထာ၊ ယွင်းချွတ်မသွေပြည့်စေ၏သို့၊ ဇေံ၊ ဤအတူ၊ ဒါနာဒိဟိ၊ ဒါန

အစရှိသည်တို့သည်၊ ပရိဖြူဟိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပုဗ္ဗ
 န၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ယထာရဟံ၊ ဆု၏အလိုက်ထိုက်သည်အလျောက်၊
 ပညာပါရမီးပညာပါရမီသည်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသောတိုက်ကို၊
 ဂဗ္ဘန္တိ၊ ယူသျက်၊ မရိပါကံ၊ ရင့်မာခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်သျက်၊
 ပစ္စေကဗောဓိဉာဏံ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကို လည်းကောင်း၊ သာကေ
 ဗောဓိဉာဏာဉ္စ၊ သာဝကဗောဓိဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိပူရေ၊ ခြံသည့်
 မသွေပြည့်စုံစေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတေ၊ ထိုအလောင်းတော်တို့သည်၊
 ဒါနပရိစယေန၊ ဒါနပါရမီ၌လေ့ကျက်သဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထဘေဝေ၊ ထိုထိုသူ
 ဂတိနုတ္တတိဘဝ၌၊ အလောဘဇ္ဈာသယတာယ၊ လောဘကင်းခြင်၌လွန်ကဲ
 သောအလိုခန္ဓအာသယရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
 ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အသင်္ဂမာနသာ၊ မကပ်ငြိသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ အနုပေက္ခ
 မိတ္တာ၊ ဝဲကွက်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သီလ
 ပရိစယေန၊ သီလပါရမီ၌လေ့ကျက်သဖြင့်၊ သုသံဝုတကဝယဝါစတာယ၊
 ကောင်းစွာမလုပ် စောင့်ရှောက် အပ်သော ကိုယ်နှုတ် ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သုပရိသုန္ဓကဝယဝစိကမ္မန္တာ၊ ခရုသင်းအသွင်လွန်သန်စင်သော
 ကာယကံ ဝစိကံ အမှုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသုဒ္ဓါဇီဝါ၊ စင်ကြယ်သော
 အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယသုစက္ခုစသောငါးပါးသော
 ဣန္ဒြိယတို့၌ ဂုတ္တနီရားစောင့်ရှောက်ပြည့်စုံလုံသောတံခါးရှိကုန်သည် ဖြစ်၍
 ဘောဓေန၊ သုံးဆောင်စားသောက်အပ်သောအာဟာရဘောဓဉ်၌၊ မတ္တည
 နော၊ အတိုင်းအရှည်ကိုထိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဇာဂရိယာနုယော
 ဂေန၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်အဖန်တလဲလဲယှဉ်သဖြင့်၊ မိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သမာဓဟန္တိ
 ကောင်းစွာထားကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုအလောင်းတော်တို့၏၊ သွာယံသော
 အယံဇာဂရိယာနုယောဂေါ၊ ထိုဇာဂရိယာနုယောဂကို၊ ဂတပစ္စာဂတိက
 ဝတ္တဝသေန၊ ဂတပစ္စာဂတိကဝတ်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏။ ။

ပန၊ အထူးကို ဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိပဇ္ဇန္တာနံ၊ ကျင့်ကုန်သော
 အလောင်းတော်တို့အား၊ အဓိကာရသမ္ပတ္တိယာ၊ ကဲလွန်သောပုညဉာဏ
 သမ္ဘာမဟုန်ကျေးဇူးဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပကသိခရ
 နေဝ၊ မပြုမငြင်မပင်မပန်းသဖြင့်သာယျှင်၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါး
 သောသမာပတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပဉ္စာဘိညာ၊ အဘိညာဉ်ငါးပါးတို့

သည့်သည်းကောင်း၊ ဆဋ္ဌာဘိညာ၊ အဘိညာဉ်၊ ခြောက်ပါးတို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အမိဋ္ဌာနဘူတာ၊ တုရားကျေးဇူးအပေါင်း၏ကောင်းမွန်စွာတည်
ရာဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုဗ္ဗဘာဂဝိပဿနာစ၊ ရှေးအဘို့၌ဖြစ်သောဝိပဿ
နာဘာဝနာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထဂတာယော၊ လက်တော်သို့
ရောက်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိရိယာဒယောပန၊ ဝိရိယ
အစရှိသည်တို့သည်ကား၊ တဒန္တောဂဓာဇေ၊ ထိုဒါနသီလဘာဝနာတို့၌
အတွင်းဝင်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပစ္စေကဗောဓိယာဝါ၊
ပစ္စေကဗောဓိ၏လည်းကောင်း၊ သာဝကဗောဓိယာဝါ၊ သာဝကဗောဓိ၏
လည်းကောင်း၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဒါနာဒိပုညသမ္ဘရဏော၊ ဒါနအစရှိ
သောကုသိုလ်အထူးကိုသည်းတူးသောအခါ၌၊ ယံအတ္တ၊ သာယာနံ၊ အကြင်
လွန်စွာအားထုတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အားထုတ်ခြင်းသည်၊
ဝိရိယံ၊ ဝိရိယပါရမီမည်၏၊ တဒနူပရောဓသာ၊ ထိုဗောဓိဉာဏ်၏ဆန့်ကျင်
တက်ဖြစ်သောအကြောင်းတရားကို၊ ယံသဟာနံ၊ အကြင်သည်၊ ခံခြင်းသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤသည်၊ ခံခြင်းသည်၊ ခန္တိ၊ ခန္တိပါရမီမည်၏၊ ပဿိဒါနသီ
လာဒိသမာဒါနာဝိသံဝါဒနံ၊ အကြင်ဆောက်တည်အပ်သောဒါနသီလအစ
ရှိသည်တို့၏မချွတ်ယွင်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မချွတ်ယွင်း
ခြင်းသည်၊ သစ္စံ၊ သစ္စာပါရမီမည်၏၊ သဗ္ဗတ္ထမေဝ၊ အလုံးစုံသောဒါနသီလ
အစရှိသည်တို့၌သာလျှင်၊ ယံအာရသသမာဒါနာမိဋ္ဌာနံ၊ အကြင်ကောင်းစွာ
ဆောက်တည်အပ်သောမတုန်ထွပ်သောအမိဋ္ဌာနံ၊ ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
ဣဒံ၊ ဤသို့ဆောက်တည်ခြင်းသည်၊ အမိဋ္ဌာနံ၊ အမိဋ္ဌာနပါရမီမည်၏၊ ဒါန
သီလာဒိနံ၊ ဒါနသီလအစရှိသည်တို့၏၊ ပဝတ္ထိဋ္ဌာနဘူတသု၊ ဖြစ်ရာဖြစ်၍
ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ယာဟိတေသိတာ၊ အကြင်အကျိုး
စီးပွားကိုတောင့်တသည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤသို့တောင့်
တသည်၏အဖြစ်သည်၊ မေတ္တာ၊ မေတ္တာပါရမီမည်၏၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါ
တို့၏၊ ကတဝိပ္ပကာရသု၊ တောက်ပြန်သဖြင့်ပြုအပ်သောအမှုတို့၌၊ ယံ
အတ္ထုပေက္ခာနံ၊ အကြင်လစ်လျူရှုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤသို့လစ်
လျူရှုခြင်းသည်၊ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာပါရမီမည်၏၊ ဣဝိဇေ၊ ဤသို့ဒါနသီလ
ဘာဝနာသုစ၊ ဒါနသီလ ဘာဝနာတို့သည်လည်းကောင်း၊ သီလသမာဓိ
ပညာသုစ၊ သီလသမာဓိပညာတို့သည်လည်းကောင်း၊ သိဇ္ဈမာနာသု၊ ငြိမ်း
ကုန်သည်ရှိသော၊ ဝိရိယာဒယော၊ ဝိရိယအစရှိသည်တို့သည်၊ သိဇ္ဈိဇေ၊
ငြိမ်းကုန်သည်သာလျှင်ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

၃၆

ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ။

တဒေဝ၊ ထိုဒါနအစရှိသည်တို့ကိုသာလျှင်၊ ပစ္စေကဗောဓိအတ္ထာယစ၊
 ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်အကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ သာဝကဗောဓိအတ္ထာယစ၊
 သာဝကဗောဓိဉာဏ်အကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ယသါနာဒိပဋိပဒါ၊ အကြင်
 ဒါနအစရှိသောအကျင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာဒါနာဒိပဋိပဒါ၊ ထိုဒါနအစ
 ရှိသော အကျင့်သည်၊ ကေသံ ဗောဓိသတ္တာနံ။ ထိုသုံးပါးသော ဗောဓိ
 လောင်းတို့၏၊ သန္တာနဿ၊ ကိုလိသန္တာနံကို၊ ဘာဝနတော၊ ပွားစေတတ်
 သောကြောင့်၊ ပရိဘာဝနတော၊ ကြိမ်ဖန်မပြတ်ပွားစေတတ်သောကြောင့်
 ဘာဝနာနာမ၊ ဘာဝနာမည်၏၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ခါနသီလာ
 ဒိဟိ၊ ဒါနသီလအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သွာဘိသင်္ခတေ၊ ကောင်းစွာထူးမြတ်ပြု
 ပြင်အပ်သော၊ သန္တာနေ၊ သန္တာနံ၌၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်သော၊ ယသမထဝိ
 ပဿနာ၊ အကြင်သမထဘာဝနာဝိပဿနာဘာဝနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 သာသထေဝိပဿနာ၊ ထိုသမထဘာဝနာ ဝိပဿနာဘာဝနာသည်၊ ပဋိ
 ပဒါ၊ ပဋိပဒါမည်၏၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေဗောဓိသတ္တာ၊ ထိုဗောဓိ
 လောင်းတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗယောဂါဝစရသမုဒါဝမသမ္ပန္နာ၊ ရှေးလိုလကြောင့်
 ဖြစ်သော ကောင်းစွာရောက်စေအပ်သောသမထဘာဝနာဝိပဿနာဘာ
 ဝနာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကာဂေါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိမေအာနန္ဒ(ပ)၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါဟောတိတိ၊ ပဋိမေ
 အာနန္ဒ(ပ)ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါဟောတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ဝုဗ္ဗယောဂါဝစရေ၊ ရှေးဦးစွာကမ္မဋ္ဌာန်းထရား
 ကိုအားထုတ်ခြင်း၌၊ အာနိသံသာ၊ အကျိုးတို့သည်၊ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့
 တည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊ တာဝပင်သည်တို့ နည်းဟူမူ
 ကာ၊ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ဣမေ၊ ဤငါးဘုရား သာသနာတော်၌၊ ဝုဗ္ဗ
 ယောဂါဝစရား၊ ရှေးဦးစွာကမ္မဋ္ဌာန်း ထရားကိုအားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဋ္ဌိသာလျှင်၊ ပဋိကစ္စ၊ ရှေးဦးကလျှင်၊
 အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာရာဓေတိ၊ နှစ်သိမ့်စေ၏၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊
 ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဋ္ဌိ သာလျှင်၊ ပဋိကစ္စ၊ ရှေးဦးကလျှင်၊ အညံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကို၊ နောစေအာရာဓေတိ၊ အကတ်၍မနှစ်သိမ့်စေသည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊
 ထိုသို့မနှစ်သိမ့်စေသည်ရှိသော်၊ မဇ္ဇကာကလေ၊ သေသောအခါ၌၊ အညံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာရာဓေတိ၊ နှစ်သိမ့်စေ၏၊ အထ၊ ထိုသို့မနှစ်သိမ့်စေ
 သည်ရှိသော်၊ ဒေဝဗုဒ္ဓော၊ နတ်သားသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ အညံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာရာဓေတိ၊ နှစ်သိမ့်စေ၏၊ အထ၊ ထိုသို့မနှစ်သိမ့်စေ

သင်္ဃာတိသင်္ဃာတိ၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဗြဟ္မစာသုရားတို့၏၊ သမ္မုဒ္ဓိသာဝေ၊ ဓမ္မာနုပဿနာ၏
 အဖြစ်၌၊ ခိပ္ပာတိညော၊ လျှင်သော အဘိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အထ၊ ထိုသို့ခိပ္ပာတိညာဉ်မဖြစ်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ပန္နိမေကာလေးနောက်
 ကာလ၌၊ ပစ္စေကသမ္ဘောဓိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါဘူတာယ၊ ရှေးအကျိ၌ ဖြစ်သောပဋိပဒါဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ ပါရမီလာပါရမီတာဝနာယ၊ ပါရမီတော်ဖြင့်အဖန်တလဲလဲထုံအပ်
 သော၊ သမထပိပလာနာဘာဝနာယ၊ သမထဘောဝနာပိပသနာဘာဝနာ
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ ဘူတာယ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 မကြောင်းအချင့်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အဘိသမယသင်္ခါတာယ၊ သစ္စာလေး
 ပါးကိုထိုးတွင်း၍ ထိဆဲဟုဆိုအပ်သော၊ မဂ္ဂဘာဝနာယ၊ မဂ်ကိုပွားစေ
 ခြင်းဘာဝနာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘာဝိတတ္ထဘာဝါ၊ ထုံစေအပ်ပြီးသော
 အတ္တဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဓက၊ သုရားပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓါအဂ္ဂသာဝက ပကတိသာဝကတို့သည်၊ ဘာဝိတတ္ထနာမ၊ ဘာဝိ
 တတ္ထမည်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်း၌၊ ဤဂါထာ၌၊ ဗုဒ္ဓသာဝ
 က၊ သုရားဟုပည့်သားတို့ကို၊ အဓိပ္ပေတ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ။

ဇေတ္ထဝ၊ ဤဂါထာ၌လည်း၊ ဝိဟာနံဂါထိဇ္ဈမိနာ၊ ဝိဟာနံဝပဉ္စသေသ
 ဤပါဌ်ဖြင့်၊ သေရာနံ၊ သုတူတိစမျှာ လှတွက်ရှောင်းမထေရ်ကောင်းတို့၏၊
 ဝိဟာသမာနုပတ္တိတာဒသာနေန၊ ခြးသံ့နှင့်တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ကိုပြသဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိတို့၏၊ ပဋိပက္ခမိ၊ ဆန့်ကျင်တက်ဖြစ်
 ကုန်သောဘေးရန်တို့သည်၊ အနဘိဘဝနိယတဉ္စ၊ မနှိပ်စက်အပ်သည်၏
 အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ တေ၊ ထိုဘေးရန်တို့ကို၊ အဘိဘုပဿ၊ နှိပ်နင်း၍၊
 ပဝတ္တိဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ခေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဝိဟာနံဝန
 ဇန္တုနံဂါထာတိဇ္ဈမိနာ၊ ဝိဟာနံဝနဇန္တုနံဂါထာသုဝေသ ဤပါဌ်ဖြင့်၊
 ထေရဂါထာနံ၊ ထေရာထေရီနှစ်ထီပေါင် စင်ဂါထာပါဌ်တို့၏၊ ဝိဟာနံဝန
 သဒိသတာဒသာနေန၊ ခြးသံ့တို့၏ ကြိမ်းဝါးသောအသံနှင့်တူသည်၏အ
 ဖြစ်ကိုပြသဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုမထေရ်မထေရ်မတို့၏၊ ပရဝါဒေတိ၊ သာသနာ
 တော်မှတခြားဘောက်ပြားယွင်းသူ မိစ္ဆာယူဟိုသည်၊ အနဘိဘဝနိယ
 တဉ္စ၊ မနှိပ်စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တေ၊ ထိုယွင်းဘောက်
 များသူမိစ္ဆာယူဟိုကို၊ အဘိဘဝိဝဂ္ဂ၊ နှိပ်နင်း၍၊ ပဝတ္တိဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ခေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဘာဝိတတ္ထနန္တိဇ္ဈမိနာ၊ ဘာဝိတတ္ထာ
 နံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ တဒုဘယသ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဂုဏ်တော်၏၊ ကာရ

ထံ၊ အကြောင်းကို၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣမံ၊ ဤဂါထာ
 ဦးထေရာ၊ မထေရ်ဘို့ကို၊ ဘာဝိတတ္ထာဘာဝေန၊ ပွားစေအပ်ပြီးသောစိတ်
 အတ္တဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဟသဒိသာ၊ ခြင်္သေ့နှင့်တူကုန်၏
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေသဉ္စ၊ ထိုမထေရ်မထေရ်မတို့၏လည်း၊
 ဂါထာ၊ ဂါထာပါဌတို့ကို၊ ဝိဟနာဒသဒိသိယော၊ ခြင်္သေ့သံသျှင်အတူရှိ
 ကုန်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ အတ္တ၊ ပနာယိကာတိဣဒိနာ၊ အတ္တ၊ ပနာ
 ယိကာဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ အနုဘိဘဝနေ၊ မနှိပ်နင်းခြင်း၌၊ ပယောဇနံ၊
 လုံ့လအားသွင်းတိုက်တွန်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုစကား၌၊
 ထေရောနံ၊ မထေရ်မထေရ်မတို့၏၊ ပဗ္ဗိပက္ခောနာမ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်မည်သည်
 ကား၊ ဝံကိလေသဓမ္မော၊ ငြိမ်ငြူးကြောင်းဖြစ်သောတရားတည်း၊ တဒတိ
 ဘဝ၊ ထိုငြိမ်ငြူးကြောင်းတရားကိုနှိပ်ငှက်ဖျက်ဆီးခြင်းသည်၊ တဒဂ်
 ဝိက္ခမ္ဘနုပဟာနေဟိ၊ တဒဂ်ပဟာနိဝိက္ခမ္ဘနုပဟာနိတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊
 သမုစ္ဆေဒပဟာနံ၊ သမုစ္ဆေဒပဟာနံသည်၊ သိဒ္ဓမေဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်၊
 ဧကတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုသမုစ္ဆေဒပဟာနံသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ပဿန္တိ
 ပဟာနန္တု၊ ပဿန္တိပဟာနံသည်လည်းကောင်း၊ နိဿရဏပဟာနန္တု၊ နိဿရ
 ဏပဟာနံသည်လည်းကောင်း၊ သိဒ္ဓမေဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်၊ ဧကတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေ၊ ထိုမထေရ်မထေရ်မတို့ကို၊ ဘာဝိ
 တတ္ထာတိ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသောစိတ် အတ္တဘောရှိသော ဝုတ္တိလ်တို့ဟူ၍၊
 ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ အရဟတ္တမဂ်ဓမ္မာ၌၊ အရိ
 ယာ၊ အရိယာဝုတ္တိလ်တို့သည်၊ အပ္ပမာဒဘာဝနံ၊ အပ္ပမာဒဘာဝနာကို၊
 ဘာဝေန္တိနာမ၊ ပွားဆဲမည်ကုန်၏၊ အဂ္ဂပလက္ခဏာတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ဓမ္မာ၊ ပဉ္စာယ၊ စ၍၊ ဘာဝိတတ္ထာနာမ၊ ပွားပြီးသောဝုတ္တိလ်မည်ကုန်၏၊
 ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝုတ္တာဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာ
 လျှင်တည်း၊ တေသု၊ ထိုငါးပါးတွက်ဆပဟာနတို့တွင်း၊ တဒဂ်ပဟာနေန၊
 တဒဂ်ပဟာနိဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုမထေရ်မထေရ်မတို့၏၊ သီလသမ္ပဒါ၊ သီလ၏
 ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏၊ ဝိက္ခမ္ဘနုပဟာနေန၊ ဝိက္ခမ္ဘနုပဟာနံ
 ဖြင့်၊ သမာမိသမ္ပဒါ၊ သမာမိ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏၊ သ
 မုစ္ဆေဒပဟာနေန၊ သမုစ္ဆေဒပဟာနံဖြင့်၊ ပညာသမ္ပဒါ၊ ပညာ၏ပြည့်စုံ
 ခြင်းကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏၊ ဣတရေန၊ ပဿန္တိပဟာနိနိဿရဏပဟာနံ
 ဖြင့်၊ တာသံ၊ ထိုမထေရ်မထေရ်မတို့၏၊ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ဒသိတံ၊ ပြအပ်၏၊
 စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့ သီလေန၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုမထေရ်

မေထရိမာနိန္ဒါ၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်ထူးမြတ်ပဋိပတ်၏၊ အာဒိကလျာဏ
တာ၊ အစကောင်းသည်၏၊ အဖြစ်ကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏၊ ကုသလာနံ၊ ကု
သိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ အာဒိ၊ အစကား၊ ကော၊ အဘယ်
နည်း၊ သုဝိသုန္ဓိ၊ အထူးသဖြင့်ကိုလေသောတို့မှစင်သော၊ သီလဝ္ဗသီလံဇေ၊
သီလသည်သာလျှင်၊ အာဒိ၊ အစကတည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊
သီလေ၊ စတုပါရိသုန္ဓိသီလန္တံ၊ ပတ်ဌာယ၊ တည်၍၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း
ကောင်း၊ သဗ္ဗပါပသာ၊ အဆုံးစုံသောအကုသိုလ်ကို၊ အကုသုတံ၊ မပြုခြင်း၊
ဣတိစ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊
သီလံ၊ သီလသည်ပဋိပတ္တိယာ၊ ကျင့်ဝတ်ထူးမြတ်ပဋိပတ်၏၊ အာဒိကလျာ
ဏံဇေ၊ အစ၏၊ ကောင်းခြင်းမည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဝိပ္ပဒိသာ၊ ရာဒိဂုဏာဝဟတ္ထာ၊ နှလုံးသာ
ရှင်ခြင်းအစရှိသောကျေးဇူးဂုဏ်ကိုဆောင်တတ်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်
တည်း၊ သမာဓိနာ၊ သမာဓိဖြင့်၊ မေတ္တကလျာဏတာ၊ အလယ်၌ကောင်း
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဥပစာရသမ၊ မိအပ္ပနာသမာ
ဓိတည်းဟူသောနှစ်ပါးသောသမာဓိစိတ်ကို၊ ဘာဝယံ၊ ဘာဝယန္တော၊ ပွား
စေသော၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ကုသလာသာ၊ ကုသိုလ်တရား၏၊
ဥပသမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝစန
တော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ ပဋိပတ္တိယာ၊
ကျင့်ဝတ်ထူးမြတ်ပဋိပတ်၏၊ မေတ္တကလျာဏတာ၊ အလယ်၌ကောင်းခြင်း
မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
မူကား၊ အဝိပ္ပဒိသာ၊ ရာဒိဂုဏာဝဟတ္ထာ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော ဂုဏ်ကိုရှုတ်ဆင်
တတ်သောကြောင့်၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ ပရိယောသဝနကလျာ
ဏတာ၊ အဆုံး၌ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏၊ သုဝိတ္တံ၊ ရှိ
ယောဒပနံ၊ မိမိစိတ်ကိုဖြူစင်စေခြင်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ပညံ၊
ဝိပဿနာပညာကို၊ ဘာဝယံ၊ ဘာဝယန္တော၊ ပွားစေသော၊ ဣတိစ၊ ဤသို့
လည်းကောင်း၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊
ပဋိပတ္တိယာ၊ ကျင့်ဝတ်ထူးမြတ်ပဋိပတ်၏၊ ပရိယောသဝနံဝ၊ အဆုံး၏
ကောင်းခြင်းမည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့တွင်၊
ပညတ္တရတော၊ ပညာ၏ကလွန်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဘာဝယံ၊
ပညာသည်သာလျှင်၊ ကလျာဏာ၊ အဆုံး၌ကောင်းသည်တည်း၊ ကသ္မာ၊

အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ ကား၊ ဣတ္ထံနိဓမ္မသု၊ ဣတ္ထံရုံ အနိဓ္မာရုံတို့၌၊ တာဒိ
ဘာဝါဟတ္ထာ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကိုရွာအောင်တတ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ။

ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ သေသောယထာဧကန္တိ နော၊ လ၊ နသမိဉ္ဇန္တိ ပဏ္ဍိတာတိ၊
သေသောယထာဧကန္တိ နော၊ လ၊ နသမိဉ္ဇန္တိ ပဏ္ဍိတာဟူ၍၊ ဂတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဧကန္တိနော၊ တစ်နက်တည်းသော၊ သေသော၊ ကျောက်
ထောင်သည်၊ ဝါတေန၊ လေကြောင့်၊ နသမိဉ္ဇန္တိ၊ မတုန်လှုပ်သကဲ့
သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပဏ္ဍိတာ၊ တုရားအစရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ နိဗ္ဗာဓသံ
သာယ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ခြီးမွမ်းခြင်းတို့ကြောင့်၊ နသမိဉ္ဇန္တိ၊ ကြောက်ရွံ့စေတုံမ
တုန်လှုပ်တုန်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလ၏ ပြည့်စုံခြင်း
ကြောင့်၊ ကေဝိဇ္ဇာဘာဝေါ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသဝိတော၊
ပြအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ သီလသမ္ပတ္တိ၊ သီလပြည့်စုံခြင်းကို၊ နိဿာယ၊
အမှီပြု၍၊ သိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်
ကုန်၏၊ သမာဓိသမ္ပဒါယ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဆဋ္ဌဘိညာ
ဝေါ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒသဝိ
တော၊ ပြအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ သမာဓိသမ္ပတ္တိ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊
နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဆဋ္ဌဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်တို့သို့၊ ပါဝု
ဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ပညာသမ္ပဒါယ၊ ပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ပတိန္ဒ
ပဋိသန္တိဒါတာဝေါ၊ အပြားအထူးသို့ရောက်သော ပဋိသန္တိဒါ ဥပဏ်ရှိ
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသဝိတော၊ ပြအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ ပညာသမ္ပဒံ၊ ပညာ
၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊
ပဋိသန္တိဒါ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့သို့၊ ပါဝုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤသို့သီ
လသမာဓိပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်လုံသည်၏အဖြစ်ကိုဆိုသဖြင့်၊ တေသံထေ
ရောနံ၊ ထိုမထေရ်တို့တွင်၊ ကေဝိ၊ အမျှသောမထေရ်တို့သည်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊
ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏၊ ကေဝိ၊ အမျှသောမထေရ်တို့သည်၊ ဆဋ္ဌဘိညာ
အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏၊ ကေဝိ၊ အမျှသောမထေရ်တို့
သည်၊ ပဋိသန္တိဒဗ္ဗတ္တာ၊ ပဋိသန္တိဒါဥပဏ်၏ အထွဋ်အလိပ်သို့ရောက်ကုန်
၏၊ ဣတိအယံအဗ္ဘော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒသဝိတော၊ ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ သီလသမ္ပဒါယ၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည် ကိုဆိုသဖြင့်
တေသံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏၊ ကာမာဒုခါနုယောဂသင်္ခါတဿ၊ ကာမဂုဏ်

ချမ်းသာကိုအဖန် တလဲလဲအားထုတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ အန္တသမ္ဘ၊ အယုတ်တရားကိုပရိဝုဇ္ဇနံ၊ ကြဉ်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ သမာဓိသမ္ပဒါယ။ သမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသည်ကိုဆိုသဖြင့်၊ အတ္တကိလမတောနုပေတဂသင်္ခါတဿ၊ ပညာတပအစရှိသည်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုယ်ပန်းစေခြင်း၌ အဖန်တလဲလဲအားထုတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ အန္တသမ္ဘ၊ အယုတ်တရားကို ပရိဝုဇ္ဇနံ၊ ကြဉ်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ပညာသမ္ပဒါယ။ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်ကိုဆိုသဖြင့်၊ မန္တိမာယ၊ အလယ်ဖြစ်သော၊ ပရိပဒါယ။ အကုသိုလ်သေဝန်၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ။

ကဿ၊ ထိုမှတပါး၊ သီလသမ္ပဒါယ။ သီလသမ္ပဒါကိုပြသဖြင့် တေသံ၊ ထိုမထေရ်မြတ်တို့၏၊ ကံလေသနံ၊ ငြိမ်ငြူးများစွာ ကံလေသာတို့ကို၊ ဝိတိက္ကမပဟာနံ၊ လွန်ကျ၊ ခြင်းကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ သမာဓိသမ္ပဒါယ။ သမာဓိသမ္ပဒါကိုပြသဖြင့်၊ ပရိယုဋ္ဌာနပဟာနံ၊ ထိုကျင့်နိုင်စက်ဖျက်ဆီးတတ်သောကံလေသာကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ပညာသမ္ပဒါယ။ ပညာသမ္ပဒါကိုပြသဖြင့်၊ အနုသယပဟာနံ၊ အနုသယကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သီလသမ္ပဒါယ။ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်ကိုပြသဖြင့်၊ ခုန့်ရိတသံကံလေသဝိသောနံ၊ ခုန့်ရိတည်းဟူသော ငြိမ်ငြူးခြင်းကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ သမာဓိသမ္ပဒါယ။ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသည်ကိုပြသဖြင့်၊ တဏှာသံကံလေသဝိသောနံ၊ တဏှာတည်းဟူသော ငြိမ်ငြူးခြင်းကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ပညာသမ္ပဒါယ။ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသည်ကိုပြသဖြင့်၊ ခိဗ္ဗိသံကံလေသဝိသောနံ၊ ခိဗ္ဗိတည်းဟူသော ငြိမ်ငြူးခြင်းကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တဒင်္ဂပဟာနော၊ ကာမကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သောတဒင်္ဂပဟာနံကိုပြသဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုသုဘူဘိစများထွက်ရေထေရ်ကဝေတို့၏၊ အပါယသမတိက္ကမော၊ အပါယ်သေးပါးကိုလွန်မြောက်ခြင်းကို၊ ဒေသိတော၊ ပြုအပ်၏။ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနော၊ မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သောဝိက္ခမ္ဘနပဟာနံကိုပြသဖြင့်၊ ကောမောတုသမတိက္ကမော၊ ကာမခတ်ကိုလွန်မြောက်ခြင်းကို၊ ဒေသိတော၊ ပြုအပ်၏။ သမုဇ္ဈေဒပဟာနော၊ လောကုတ္တရာကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သောသမုဇ္ဈေဒပဟာနံကိုပြသဖြင့်၊ သဗ္ဗဘဝသမတိက္ကမော၊ အလုံးစုံသာဘဝသုံးပါးဘဝကိုးပါးကိုလွန်မြောက်ခြင်းကို၊ ဒေသိတော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘာဝိတတ္တာနန္တိ၊ ဝေဠု၊ ဘာဝိတတ္တာနံဟူသောဤပုဒ်၌၊ သီလာဘဝနာ၊ သီလာဘဝနာလည်းကောင်း၊ ခိဗ္ဗိတော

ဝနာ၊ ဗိတ္တဘာဝနာ၊ လည်းကောင်း၊ ပညာဘာဝနာ၊ ပညာဘာဝနာလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿာဘာဝနာ၊ သုံးပါးသောဘာဝနာဟူ၍ကို၊ ဧဝံ
 တဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ကဿာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ကာယဘာ
 ဝနာယ၊ ကာယဘာဝနာ၏၊ ကဒန္တောဂဗ္ဘော၊ ထိုဘာဝနာသုံးပါး၌ အကျုံး
 ဝင်သည်၏အဖြစ်၊ ကြောင့်တည်း၊ ဝီလဘာဝနာစ၊ ဝီလဘာဝနာသည်
 လည်း၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်၏၊ အာဒိ၊ အစတည်း၊ ဣတိ
 အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ ကြွင်းမဲ့ဥသည့် အလုံးစုံသော စကား
 သည်၊ ဂုရိမသဒိသာ၊ ၅ နှင့်တူ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအုံးသီဟံနာဒံ၊ ခြင်္သေ့
 တို့ဟုန်းကြွင်းဝါးသံကို၊ ပဓေ၊ မိမိမှတစ်ပါးကုန်သော မိဂဇဏာ၊ သားအ
 ပေါင်းတို့သည်။ နသဟန္တိ၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်၊ အဘိဘဝေါ၊ နှိပ်စက်ခြင်း
 ကို၊ ဟုတော၊ အဘယ်မှာသည်၊ သည်းမခံနိုင်အံ့နည်း၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်ကား၊
 ဝီဟနာဒေါ၊ ခြင်္သေ့တို့ဟုန်းကြွင်းဝါးသံသည်သာလျှင်၊ တေးသိုဆင်း
 ပြောင်စေရှာင်းသားအပေါင်းတို့ကို၊ အဘိဘဝတိယထာ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်
 ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝံ၊ ထိုအတူလျှင်၊ အညတိတ္ထိယဝါဒါ၊ သာသနာ
 တော်မှတစ်ပါးတခြားတမူမိန္ဒာအယူတို့သည်၊ ထေရာနံ၊ သုဘူတိအစရှိ
 ကုန်သောမထေရ်တို့၏၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ နသဟန္တိ၊ ကြောက်ရွံ့ပြဲတုန်မ
 ဝံ့ကုန်၊ ဟုတော၊ အဘယ်မှာ၊ အဘိဘဝေါ၊ နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးခြင်းကို၊
 သဟန္တိ၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်အံ့နည်း၊ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်ကား၊ ထေရဝါဒါ၊
 မထေရ်တို့၏ဝါဒသည်သာလျှင်၊ တေး၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏ဝါဒတို့ကို၊ အဘိဘ
 ဝန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုသို့နှိပ်စက်ခြင်းသည်၊ ကိဿဟေတု၊ အ
 ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာ၊ ပ၊ အနတ္တတိ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါ
 ရာ၊ ပ၊ အနတ္တာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဓာတုတိ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ပဝတ္တနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ ဓမ္မတော၊ တရားသဘောမှ၊ ကေနပိ၊ အမှတ်မဲ့သူနတ်နှင့်လူ
 သည်၊ အညဿ၊ ဓမ္မတစ်ပါးဖြင့်သောအားဖြင့်၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊
 မတတ်ကောင်း၊ ကဿာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အပ္ပဋိဝတ္တနိယ
 တော၊ မဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဧတ္ထံ၊ ဤသံဝဏ္ဏနာဂါ
 ထာအဖွင့်၌၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်သော၊ ယံပနဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်
 ကား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝေတော၊ နောက်၌၊ အဝိယင်
 စွာ၊ ကာဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထံ၊ ဤပရမတ္ထနိပနိဒေ မည်ရှိသော
 ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခါပနေဝ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ပဌမ

ဂါထာယ၊ ဧ၊ ဦးမိန့်အပ်ဂါထာပါဌ်၏။ အတ္ထဝိဘာဝနာ၊ အနက်ကိုထင်စွာ
ပြုခြင်းကို၊ ဧ ဗိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ၊

ဒုတိယဂါထာယံပန၊ ဒုတိယဂါထာ၌ကား၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
ကား၊ သမ္ပန္နဗ္ဗဿနမုခေန၊ သမ္ပန္နကိုပြုခြင်းကိုအခင်း၊ အမှူးအဦးပြုသဖြင့်၊
အတ္ထဝိဘာဝနာ၊ အနက်ကိုထင်စွာပြုခြင်းတည်း။ ယေသံထေရုနံ၊ အကြင်
သုဘူတိအစရှိသောမထေရ်တို့၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို၊ သာဝေရုကာ
မော၊ ကြားတတ်မှုလိုသော အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ တေ၊ ထိုသုဘူတိမှစ
သည်တွက်ရှောင်းမထေရ်အပေါင်းတို့ကို၊ သာဝေရုကာဝသေန၊ ဆက်ဆံ
သည် ၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ နာမတောစ၊ သုဘူတိအစရှိသောအမည်အားဖြင့်
လည် ကောင်း၊ ဂေါတ္တတောစ၊ ဂေါတမအစရှိသော အနွယ်အားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ဂုဏတောစ၊ ဈာန်သမာပတ်အစရှိသော ဂုဏ်အားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ကိတ္တဝရံ၊ ကြားခြင်းငှါ၊ ယထာနာမာဟိအာဒိ၊ ယထာနာမဤသို့
အစရှိသောစကားကို၊ ပုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏၊ ပန၊ သာဝေရုဌာတပါးအသောဝေ
ရုဌာ၊ ခိုဆိုအံ၊ အသာဝေရုဌာတော၊ ပုဂ္ဂိုလ်အပြာ နှင့်မဆက်ဆံသောအား
ဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထဂါထာသေဝ၊ ထိုထိုဂါထာတို့၌သာလျှင်၊ အာဝိ၊ ထင်ရှား
စွာ၊ ဘဝိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ခုမြောက်လတ်ဂါထာပါဌ်တို့တွင်
ယထာနာမာဟိ၊ ယထာနာမဟူသည်ကား၊ ယံယံနာမာ။ အကြင်အကြင်သု
ဘူတိအစရှိသောအမည်ထူးဖြင့်ကျော်စောထင်ရှား ကုန်သော၊ သုဘူတိမ
ဟာကောဋ္ဌိကောတိအာဒိနာ၊ သုဘူတိမဟာကောဋ္ဌိကောဤသို့အစရှိသော
နာမနာနည်းဖြင့်၊ နာမမုခယေန၊ ဖြည့်အပ်သောအမည်ထူးဖြင့်၊ ပညာတော၊
ကျော်စောထင်ရှားကုန်သော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ယထာဂေါတ္တတိ၊ ယထာဂေါတ္တဟူသည်ကား၊ ယံယံဂေါတ္တံ၊
အကြင်အကြင်ဂေါတမကဿပအစရှိသော အနွယ်ဖြင့်ကျော်စောထင်
ရှားကုန်သော၊ ဂေါတမောကဿပေါတိအာဒိနာ၊ ဂေါတမကဿပဤသို့
အစရှိသော၊ နာမနာနည်းဖြင့်၊ ကုလပဒေသေန၊ အမျိုးအနွယ်ကိုညွှန်းသ
ဖြင့်၊ ယာယာယာယာဇာတိယာ၊ အကြင်အကြင်အနွယ်ဇာတ်ဖြင့်၊ ပညာတော
ကျော်စောထင်ရှားကုန်သော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ယထာဓမ္မရိဟာရိနာကိ၊ ယထာဓမ္မရိဟာရိနာ ဟူသည်ကား၊
ယာဒိဓမ္မရိဟာရိနာ၊ အကြင်သဘောရှိသောကျောက်ပတ်သောစွာ
နာသနိဓာတတည်းဟူသော သမာပတ်တို့ဖြင့် နေထိုင်ကုန်သော၊ မရိ
ယန္တပရမတာက၊ သံသာရာဝရုံ၏အဆုံးနှင့်အမျှဖြစ်သောအရသာဋ္ဌဖိုလ်၌၊

ဇုဇု

ထေရဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ။

အဗ္ဗပဉ္စာ၊ မဃဉာဉ်မူရိ၊ ယထာနုဇ္ဈပ သမာပတ္တိဝိဟာရာ၊ အကြင်အကြင်
 လျောက်ပတ်သောသမာပတ်ဖြင့်နေလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟာ
 ရိသု၊ နေကုန်၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ အထဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ယထာဓမ္မဝိဟာရိနောတိ၊ ယထာဓမ္မဝိဟာရိနော ဟူသည်ကား၊
 ယထာဓမ္မာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော သီလအစရှိသော ဓမ္မနှင့်ပြည့်စုံ
 ကုန်သည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယထာဝိဟာရိနောစ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော
 ဗိဗ္ဗဝိဟာရအစရှိသည်တို့တွင် တပါးပါးသောဝိဟာရဖြင့် နေလေ့ရှိကုန်
 သည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာဒိသသီလာဒိဓမ္မာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသောသီ
 လသောဓမ္မနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗိဗ္ဗဝိဟာရာဒိသု၊ ဗိဗ္ဗဝိ
 ဟာရအစရှိသည်တို့၌၊ အဘိဏ္ဍာသော၊ မပြတ်၊ ယာဒိသဝိဟာရာစ၊ အကြင်
 သို့သဘောရှိသော ဝိဟာရဖြင့် နေသည်လည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတိအယံ
 အတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ယထာဓိမုတ္တာတိ၊ ယထာဓိမုတ္တာဟူသည်ကား၊
 ယာဒိသအဓိမုတ္တိယာ၊ အကြင် အကြင် သဒ္ဓါဓိမုတ္တိ အစရှိသည်တို့၌
 ဉာဏ်သောဝိတ်နှလုံးရှိကုန်သော၊ သဒ္ဓါဓိမုတ္တိပညာဓိမုတ္တိသု၊ သဒ္ဓါဓိမုတ္တိ
 ပညာဓိမုတ္တိတို့တွင်၊ ယံယံအဓိမုတ္တိကား၊ အကြင်အကြင်အဓိမုတ္တိကိုနှလုံး
 သွင်းကုန်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သုညတမုခါဒိသု၊ သုညတမုခအစရှိသည်
 တို့၌ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သောအခြားအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 ကို၊ အဓိမုတ္တာ၊ နှလုံးသွင်းကုန်သည်တို့တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ယထာဓိမုတ္တာ၊ ယထာဓိမုတ္တာမည်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊
 နိဗ္ဗာနံအဓိမုတ္တာနံ အတ္ထံဂစ္ဆန္တိအာသဝါတိ၊ နိဗ္ဗာနံ အဓိမုတ္တာနံ အတ္ထံ
 ဂစ္ဆန္တိအာသဝါဟူ၍၊ ဂတ္တံ၊ ဟောတော်မူ၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိ
 မုတ္တာနံ၊ နှလုံးသွင်းကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အာသဝါ၊ အာသဝါတရား
 တို့သည်၊ အတ္ထံ၊ ချုပ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆို၍၊ အံ၊
 တော်ဥတသံ၊ ထိုနှစ်ပါး ခံသောသဒ္ဓါဓိမုတ္တိအစရှိသည်တို့၌ နှလုံးသွင်းခြင်း
 နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်ခြင်းကို၊ ပုဗ္ဗဘာဝဝသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ရှေးအတိုင်းဖြစ်
 သောဘာဝနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား
 သည်မှန်၏၊ အရဟတ္တပတ္တိတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်မှ၊ ဝုဗ္ဗေ
 ဖေဝ၊ ရှေးမဆွေကပင်လျှင်၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊
 အဓိမုတ္တံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရေတော၊ ဖိုလ်ခဏမှ
 နောက်ကာလ၌၊ အဓိမုတ္တံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အသဒ္ဓေါအကတညူစသန္တိန္ဒြေဒေါ

စယောနရောတိအာဒိ၊ အသဒ္ဓေါအကတညူစသန္တိန္ဒြေေါစယောနရောဤ
သို့အစရှိသောစကားကို၊ အါဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်
အသဒ္ဓေါ၊ အညတိတ္ထိယဝါဒ၌မယုံကြည်သည်၎င်း၊ အကတညူစ၊ ကံစိတ်
ဥကုအာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည်မပြုပြင်
အပ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုထိလေ့မရှိသည် လည်းကောင်း၊ သန္တိန္ဒြေေါဗ၊ သံသ
ရာ၏အစပ်ဝင်၏အစပ်ကိုဖြတ်တတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ယထာဓိမုတ္တိတိဝိ၊ ယထာဓိမုတ္တိဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့ရှိ၏၊ ပညာ
ဝိမုတ္တိဥာတောဘာဝဂ္ဂိမုတ္တိသု၊ ပညာဝိမုတ္တိဥာတောဘာဝဂ္ဂိမုတ္တိတို့၌၊
ယံပံဝိမုတ္တိကာ၊ အကြင်အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်ရှိကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သပ္ပညာတိ၊ သပ္ပညာဟူသည်ကား၊
တိဟေတုကပဋိသန္တိပညာယစ၊ တိဟိတ်ပဋိသန္တိပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊
ပါရိဟာရိကပညာယစ၊ ပါရိဟာရိကပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ တာဝနာ
ပညာယစ၊ တာဝနာပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဓေယပိ၊ သုံး
ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပညဝန္တော၊ ပညာ
ရှိကုန်သော၊ ဝိဟရိ၊ သူတိ၊ ဝိဟရိ၊ သူဟူသည်ကား၊ တာယဝေဝသပ္ပညတာ
ယ၊ ထိုသုံးပါးသောပညာဖြင့် ပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ယ
ထာလဒ္ဓန္နဗာသုဝိဟာဓေနေဝ၊ အကြင်အကြင်မူအပ်သောချမ်းသာသော
ဝိဟာဓေဖြင့်သာလျှင်၊ ဝသိ၊ သု၊ နေကုန်၏၊ အတန္တိတာတိ၊ အတန္တိတာဟူ
သည်ကား၊ အနုလသာ၊ မပျင်းမရိလုံ့လရှိကုန်သော၊ ယထာဗလံ၊ ရှည်စွမ်း
သတ္တိရှိသည်အလျောက်၊ အတ္တဟိတပဋိပတ္တိယံစ၊ မိမိအစီးအပွားကိုကုန်
ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ပရဟိတသာမိတာယစ၊ သူတပါး၏အစီးအပွားကို
ပြီးစေခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဗာနဝန္တော၊ လကြွလုံ့လဥဿာဟ ရှိကုန်
သော၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ။

တ္ထေစ၊ ဤဂါထာ၌လည်း၊ နာမဂေါတ္တဂဟဏေန၊ အမည်အနွယ်ကိုယူ
သဖြင့်၊ တသံထေရာနံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏၊ ပကာသပညာတာတာဝံ၊ လင်ရှား
ကျော်စောသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဓမ္မဝိဟာရဂဟဏေန၊ ဓမ္မဝိ
ဟာရကိုယူသဖြင့်၊ သီလသမ္ပဒံစ၊ သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
သမာဓိသမ္ပဒန္တံ၊ သမာဓိ၏ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊
ယထာဓိမုတ္တာသပ္ပညာတိဣဒိနာ၊ ယထာဓိမုတ္တာသပ္ပညာဟူသော ဤပုဂ္ဂို
လ်ဖြင့်၊ ပညာသမ္ပဒံ၊ ပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ အတန္တိတာတိ
ဣဒိနာ၊ အတန္တိတာဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ သီလသမ္ပဒါဒိနံ၊ သီလသမ္ပဒါအစရှိ

၄၆

ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သညာဘိက္ခုနီ၊ ကာရဏာဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝိရိယသမ္ပဒံ၊ ဝိရိယ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ယထာနာမာတိဣဒိနာ၊ ယထာနာမဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏၊ ပကာသနနာမတံ၊ ထင်ရှားသောအမည်ရှိ သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ယထာဂေါတ္တာတိဣဒိနာ၊ ယထာဂေါတ္တာ ဟူသော ဤပါဌဖြင့်၊ သဒ္ဓါနုသာရိ ဓမ္မာနုသာရိ ဂေါတ္တာသမ္ပတ္တိသမုဒါဂဓံ၊ သဒ္ဓါနုသာရိနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့် ကောင်းစွာရောက်ခြင်း၊ ဓမ္မာနုသာရိနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်ကောင်းစွာရောက်ခြင်း အမျိုးအနွယ်ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်ကောင်းစွာရောက်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ယထာဓမ္မဝိဟာရိနာတိအာဒိနာ၊ ယထာဓမ္မဝိဟာရိနာဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ သီလသမာဓိပညာဝိပဿနာမုတ္တိမုတ္တိညာဏဒဿနသမ္ပတ္တိသမန္တာဂဓံ၊ သီလသမာဓိပညာအရဟတ္တဖိုလ်ပစ္စဝေက္ခနညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသဖြင့်ကောင်းစွာ ရောက်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ အတန္တတာတိဣဒိနာ၊ အတန္တတာဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တဟိတသမ္ပတ္တိယံ၊ မိမိအစီးအပွားနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၌၊ ဌိတံ၊ ဌိတံ၊ တညကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပရဟိတပဋိပတ္တိံ၊ သူတပါး၏အစီးအပွားကိုချင့်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ။

အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယထာနာမာတိဣဒိနာ၊ ယထာနာမဟူသောဤစကားသည်၊ တေသံထေရနံ၊ ထိုသူတို့၏အစရှိသောမထေရ်တို့၏၊ ဂစ္ဆဟိ၊ အသေးပြုအပ်ရာဖြစ်၍သည်၊ ဂဟိတနာမဓေယျဒဿနံ၊ မှည့်ယူအပ်သောအမည်ထူးကိုပြုသောစကားတည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သမညာမတ္တကိတ္တနုတော၊ အမည်မျှကိုကြားသောစကားဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ ယထာဂေါတ္တာတိဣဒိနာ၊ ယထာဂေါတ္တာဟူသောဤစကားသည်၊ ကုလပုတ္တ ဘာဝဒဿနံ၊ အမျိုးသား၏ အဖြစ်ကို ညွှန်းကြောင် ဖြစ်သောစကားတည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ကုလပဒေသာကိတ္တနုတော၊ အမျိုးအနွယ်ကို ညွှန်းသဖြင့် ကြားသောစကားဖြစ်သောကြောင့်တည်းဟောနု၊ ထိုအမျိုးအနွယ်ကိုကြားသဖြင့်၊ နေလံ၊ ထိုသူတို့၏အစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တို့၏၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတဘာဝံ၊ သဒ္ဓါ၍ရောက်ပြီသောအဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ယထာဓမ္မဝိဟာရိနာတိဣဒိနာ၊ ယထာဓမ္မဝိဟာရိနာဟူသောဤစကားသည်၊ စရဏသမ္ပတ္တိဒဿနံ ဆဲ့ငါးအမျှစရဟူ၍ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကိုညွှန်းကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သီလသံဝရဒိဟိ၊ သီလသံဝရအစရှိသည်တို့နှင့်၊ သမင်္ဂိဘာဝဒိပနုတော၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို

၉

ပြေကြောင့်တည်း။ ယထာဓိမုတ္တာသမ္ပညာတိဇ္ဇာံ၊ ယထာဓိမုတ္တာသမ္ပညာ
ဟူသောဤစကားသည် နေသံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏။ ဝိဇ္ဇာသမ္ပတ္တိဒဿနံ ဝိဇ္ဇာ
သုံးပါး၏ပြည့်စုံခြင်းကိုပြသောစကားတည်း။ ကသ္မာ၊ အဝယံ၊ ကြောင့်နည်း
ဟူမူကား၊ အာသဝက္ခယာပရိယောသာနာယ၊ အာသဝက္ခယအတိညာဉ်
လျှင်အဆုံးရှိသော၊ ဥပဏသမ္ပတ္တိယာ၊ ဥပဏံနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ အဓိဂမပရိ
ဒီပနတော၊ ရအပ်သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းကြောင့်တည်း။ အတန္တိ
တာတိဇ္ဇာံ၊ အတန္တိတာဟူသော ဤစကားသည်၊ ဝိဇ္ဇာစရေဝသမ္ပတ္တိနံ၊
ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးစရဏတဆဲငါးပါး တည်းဟူသော သမ္ပတ္တိဝိညာဉ်၊
အဓိဂမပါယဒဿနံ၊ ရခြင်း၏ ဥပါယ်ကို ညွှန်းကြောင်းဖြစ်သော စကား
တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ယတာနာမာတိဇ္ဇာမိနာ၊ ယထာနာမဟူသောဤ
ပါဌ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏အစရှိသောမထေရ်တို့၏၊ ပကဝသနနာမေတံ
ယေဝ၊ သင်ရှားသောအမည်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဒေသေတိ၊ ပြု၏၊
ပန၊ အတို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့။ ယထာဂေါတ္တာတိဇ္ဇာမိနာ၊ ယထာဂေါတ္တာဟူ
သောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပစ္ဆိမစက္ကန္တယသမ္ပတ္တိ၊ ပုဗ္ဗေကာတပုညအတ္တသမာပဏိမိ
ဟုဆိုအပ်သော နောက်စက်နှစ်ပါးအပေါင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊
ပြု၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ သမ္ဗော၊ ကောင်းစွာ၊ အပ္ပဗဟိတတ္ထနေဝ၊ အောက်တည်
အပ်သောစိတ်မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးတစ်ဦး၊ အဟ
တပုညသမာ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကောင်းမှုမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊
သန္ဓါနုသာရီ၊ ဓမ္မာနုသာရီ၊ ဂေါတ္တသမ္ပတ္တိသမုဒါဂမော၊ သန္ဓါနုသာရီဓမ္မာ နု
သာရီအနုပယ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သို့ ကောင်းစွာ ရောက်ခြင်းသည်၊
နာမ၊ ဤဝတိ၊ မဖြစ်သင့်၊ ယထာဓမ္မဝိဟာရိနေဝ၊ ဣမိနာ၊ ယထာဓမ္မဝိဟာရိ
နေဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏အစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တို့၏
ပရိမစက္ကန္တယသမ္ပတ္တိ၊ ပတိရူပဒေသဝါသသပ္ပုရိသုပနိဿယဟုဆိုအပ်
သောရှေ့စက်နှစ်ပါးအပေါင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသန္တံ၊
မှန်၏၊ အပတိရူပဒေသ၊ မထောက်ပတ်သောနေရာ၌၊ ဝသတေဝတ၊ နေ
သောပုဂ္ဂိုလ်အား လည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယရဟိတသ၊ ဝ၊ သူ
တော်ကောင်းတည်းဟူသော ဥပနိဿယကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း
ကောင်း၊ တာဒိသ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဂုဏပိသေသ၊ လေးကို
သောကုတ္တရာနှစ်ဖြာအထူးဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်၊ နာမ၊ ဤဝတ္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊
ယထာဓိမုတ္တာတိဇ္ဇာမိနာ၊ ယထာဓိမုတ္တာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သန္ဓေဗ္ဗလဝန
သမ္ပဒါသမာယေဝံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုကြားနာရခြင်းတည်းဟူ

၄၀

ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ။

သောသမ္ပဒါနှင့်ကောင်းစွာယှဉ်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ ပရ
 တော၊ သူတပါး၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ စောသေန၊ တရားတည်းဟူသော
 ကြွေးကျော်သံနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတော်တို့အား၊
 သစ္စသမ္ပဒိဝေခေ၊ သစ္စာလေးပါးကိုကောင်းစွာထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။
 နာသမ္ဘဝတိ၊ မဖြစ်သင့်၊ သပ္ပညာအာဟာနိတာတိ၊ ဣမိနာ၊ သပ္ပညာအာဟာ
 တာဟူသော ဤပါဌဖြင့်၊ ယထာဂုတ္တဿ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သေ၊ ဂုဏ်ဝိသေသဿ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအထူး၏။ အဗျာဘိဓာရိ ဟေတု၊
 ယျာဉ်ပါးသွယ်မဲ့လွတ်ကင်းခဲ့သောအကြောင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ကသ္မာ၊
 အဘယ့်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဥာယာရမ္ဘဒဿနတော၊ အသင့်အား
 ဖြင့်ဖြစ်သောလုံ့လကိုပြခြင်းကြောင့်တည်း။ ။

အပဒရာ၊ နောက်၌ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ မဗ္ဗပါလမည်တွင်
 ငါအရှင်သည်။ ဂုဏ်တေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ယထာဂုတ္တတိ၊ ဧတ္ထ၊ ယထာဂုတ္တာ
 ဟူသောဤပါဌ၌၊ ဂေါတ္တကိတ္တနေန၊ အမျိုးအနွယ်ကိုကြားသဖြင့်၊ တေသံ
 တေရာနံ၊ ထိုသူတို့အစရှိသောမထေရ်တို့၏။ ယောနိသော မနသိကာရ
 သမ္ပဒံ၊ အသင့်အတင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေသတိ
 ပြု၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ယထာဂုတ္တဂေါတ္တသမ္ပန္နဿ
 အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အမျိုးအနွယ်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ယောနိသောမနသိကာရသမ္ဘဝတော၊ ယောနိသောမနသိကာရ၏
 ကောင်းစွာ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ယထာဓမ္မဝိဟာရိနာတိ၊ ဧတ္ထ၊
 ယထာဓမ္မဝိဟာရိနာဟူသောဤပါဌ၌၊ ဓမ္မဝိဟာရဂဟဏေန၊ ဓမ္မဝိဟာရ
 ကိုယူသဖြင့်၊ သဒ္ဓမ္မသဝနသမ္ပဒံ၊ သဒ္ဓမ္မသဝနစက်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊
 ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သဒ္ဓမ္မသဝနေန၊
 သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားကိုကြားနာခြင်းနှင့်၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ တဒဘာဝ
 တော၊ ထိုဓမ္မဝိဟာရ၏ မဖြစ်သင့်သောကြောင့်တည်း။ ယထာမိမုတ္တာတိ
 ဣမိနာ၊ ယထာမိမုတ္တာဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ မတ္တကပ္ပတ္တ ဓမ္မာနုဓမ္မပမ္ပိပဒံ၊
 အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်သော ပမ္ပိပတ္တိဓမ္မသို့ အစဉ်လျှောက်သောအရ
 ပာတ္တမိလ်ဓမ္မတည်းဟူသော အကျင့်မြတ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ သပ္ပညာ
 ကိဣမိနာ၊ သပ္ပညာဟူသော ဤပါဌဖြင့်၊ သပ္ပတ္တ၊ လေးဣရိယ သုံးဝကာ
 လာဒိသာဆယ်ပြန်ဆိုက်တန်အကုန် အလုံးစုံတို့၌၊ သမ္ပဇာနကာရိတံ၊ ဆင်
 ခြင်များ၍ပြုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ အဘန္တိတာတိ၊ ဣမိ
 နာ၊ အဘန္တိတာဟူသော ဤပါဌဖြင့်၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း

ဖြင့်၊ အတ္တဟိတသံမုတ္တိ၊ မိမိအစီးအပွားတည်၊ ဟူသော သမ္မုတ္တိကို၊ ပရိပူ
 ရေတွာ၊ ပြည့်စေပြီး၍၊ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သောမထေရ်တို့အား၊ ပရေသံ၊
 သူတပါးတို့၏၊ ဟိတသုခေါဝဟာယ၊ စီးပွားချမ်းသာ ကိုရွက်ဆောင်ခြင်း
 ဌ၊ ပဋိပတ္တိသံ၊ အကျင့်၌၊ အကိလာသုဘာဝံ၊ မပင်မပန်း ဖြည့်စွမ်းနိုင်
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ယထာဂေါတ္တာ
 တိဇ္ဈမိနာ၊ ယထာဂေါတ္တာဟူသော ဤပါဌဖြင့်၊ နေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့
 အား၊ သရဏဂမနသမ္ပဒါ၊ သရဂုံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်
 ၏ကဿာ၊ အတယံကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ သဒ္ဓါနုသာရီဂုဏကိတ္တနု
 တော၊ သဒ္ဓါသို့အစဉ်လျောက်၍ ဖြစ်သော အမျိုးအနွယ်ကို ကြားခြင်း
 ကြောင့်တည်း၊ ယထာဓမ္မဗိဟာရိနောတိဇ္ဈမိနာ၊ ယထာဓမ္မဗိဟာရိနောဟူ
 သောဤပါဌဖြင့်၊ သိလက္ခန္ဓပုဗ္ဗင်္ဂမော၊ သိလကျေးဇူးလျှင်ရှေ့သွားရှိသော၊
 သမာဓိက္ခန္ဓော၊ သမာဓိကျေးဇူးကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏၊ ယထာဓိမုတ္တော
 သပ္ပညာတိဇ္ဈမိနာ၊ ယထာဓိမုတ္တောသပ္ပညာဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ ပညက္ခန္ဓာ
 နယော၊ ပညက္ခန္ဓာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ သရဏဂမ
 နဉ္စ၊ သရဏဂုံသည်လည်း၊ သာဝကဂုဏာနံ၊ သာဝကကျေးဇူးတို့၏၊ အာဒိ
 အစတည်း၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်တည်း၊ ပညာ၊ ပညာ
 သည်၊ ပရိယောသာနံ၊ အဆုံးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဒိမဇ္ဈပရိယောသာန
 ဒသနန၊ အစအလယ်အဆုံးကိုပြသဖြင့်၊ သဗ္ဗေပိ၊ ကြွင်းမဲ့ဥသဘုံအလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သာဝကဂုဏာ၊ သာဝကကျေးဇူးတို့ကို၊ ဒသိတာ၊
 ပြအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ ဤဒိသိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဂုဏပိတူကိ၊ ဂုဏ်
 တည်းဟူသောတန်းဆာကို၊ ယာယသမ္မာပဋိပတ္တိယာ၊ အကြင်ကောင်း
 သောအကျင့်ဖြင့်၊ တေဟိ၊ ထိုသူတို့အစရှိသောမထေရ်တို့သည်၊ အဓိ
 ဂတာ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ တံ၊ ထိုဂုဏ်ထူးဟူသော တန်းဆာကို၊ ဒေသဝဋံ၊
 ပြခြင်းငှါ၊ တတ္ထတတ္ထပိပသိတွာတိအာဒိ၊ တတ္ထတတ္ထပိပသိတွာဤသို့
 အစရှိသောစကားကို၊ တေဇေန၊ အာနန္ဒာတွင် မထေရ်ရှင်သည်၊ ဂုဏံ၊
 မိန့်အပ်၏။ ။

တတ္ထတတ္ထတိ၊ တတ္ထတတ္ထဟူသည်ကား၊ တေသုတေသု အရည
 ရုက္ခမူလပဗ္ဗတာဒိသု၊ ထိုထိုတောသစ်ပင်ရင်း တောင်အစရှိကုန်သော၊
 ဝိဝိတ္တသေနာသနသု၊ လူဆိတ်မဲ့သန်အာရုံကင်းကွာကျောင်းခင်းသာတို့
 န္တံ၊ တနည်းကား၊ တတ္ထတတ္ထတိ၊ တတ္ထတတ္ထဟူသည်ကား၊ တဏှိ

၅၀ ထေရဂါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ။

တသ္မိံ၊ ထိုထိုဂါယာကို၊ ဥဒါနာဒိကာလေ၊ ဝမ်းမြောက်စကားမြွက်ကြား
 ခြင်းအစရှိသော ကာလန္တံ၊ ဝိပဿိတွာတိ၊ ဝိပဿိတွာ ဟူသည်ကား၊
 သမ္ပဿိတွာ၊ ကောင်းစွာရှု၍၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ နာမဇ္ဈပဝဝတ္ထာနာ၊ နာမ်
 ရုပ်ကိုဝိုင်းခြားခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေဟိ၊ အကြောင်းကို
 သိမ်းဆည်းခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဗိဗ္ဗိတိသုဒ္ဓိကင်္ခါဝိတရဏ၊ ဝိသုဒ္ဓိယော၊ ဗိဗ္ဗိတိသုဒ္ဓိ
 ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိတို့ကို၊ သမ္ဘာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ကလာပသမ္ပဿနာ
 ဒိက္ခမေန၊ အပေါင်းအစည်းကဲ့သို့သပ်ခြင်းအစရှိသောအစဉ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံ၊
 ငါးခုမြောက်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိကို၊ အဋ္ဌိဂတိံ၊ ရ၍၊
 ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိယော၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၏၊ မတ္ထကံ၊ အပြီး
 အဆုံးသို့၊ ပါပနဝသေန၊ ရောက်စေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိ
 ပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်ကြောင့်ကြလုံးလပြု၍၊ တံ၊ ထို
 အရဟတ္တမဂ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ အစွဲတံ
 ပဒန္တိ၊ အစွဲတံပဒံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထို
 နိဗ္ဗာန်သည်၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ အစဝနဓမ္မတ္တာစ၊ စုတေသေသေဘောမရှိ
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဓိဂတောနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုပြီးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အစွဲတိဟေတုဘာဝတောစ၊ မရတေခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ စုတိ၊ စုတေခြင်းသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ အစွဲတံ၊ အစွဲတမည်၏၊ သင်္ခတဓမ္မေဟိ၊ သင်္ခ
 တတရားတို့နှင့်၊ အသန္တိသဘာဝတာယစ၊ ရောခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တဒတ္ထိကေဟိ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗတာယစ၊ ရောက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ ပဒန္တိစ၊ ပဒံဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကတန္တန္တိ၊ ကတန္တ
 ဟူသည်ကား၊ ကံတဿ၊ ဒါနသီလအစရှိသည်ဖြင့် ပြုအပ်သောအရိယ
 မဂ်၏၊ အန္တိ၊ အဆုံးတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုသူတို့အစရှိသော
 မထေရ်တို့သည်၊ အဓိဂတော၊ ရအပ်သိအပ်သော၊ ယောအရိယမဂ္ဂေါ၊
 အကြင်အရိယမဂ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုအရိယမဂ်သည်၊ အတ္ထနော၊
 မိမိဟု ဆိုအပ်သော အရိယမဂ်ကို၊ ပစ္စယေဟိ၊ ဒါနသီလ အစရှိသော
 အကြောင်းတို့သည်၊ ဥပ္ပါဒိတတ္တာ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ကတောနာမ၊ ကတမည်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တဿ၊ ထိုအရိယမဂ်၏၊
 ပရိယောသာနဘူတံ၊ အဆုံးဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဗလံ၊ ဖိုလ်ကို၊ ကတန္တောတိ၊
 ကတန္တဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ကတန္တိ၊ အရဟတ္တမဂ်၏အဆုံး

ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တံအဂ္ဂဗလံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
 ပစ္စယေဟိ၊ ကံအစရှိသော အကြောင်းတရားတို့သည်၊ ကတတ္တာနိဗ္ဗာဒီ
 တတ္တာ၊ ပြီးစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ခတဓမ္မာ၊ သင်္ခတတရားတို့
 သည်၊ ကတံနာမ၊ ကတမည်ကုန်၏၊ တန္တိ၊ သရဏဘာဝတော၊ ထိုသင်္ခတ
 မှထွက်ကြွက်ကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ ကတန္တော၊
 ကတန္တမည်၏၊ တံကတန္တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တာဟိ၊ ပစ္စဝေက္ခန္တ
 ဟူသည်ကား၊ အဓိဂဟံဝတ၊ ရေတော်စွတကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အရိယ
 မဂ္ဂါဓိဂမေန၊ အရိယမဂ်ကိုရသဖြင့်၊ ဣဒံအရိယဗလံ၊ ဤအရိယဖိုလ်ကို၊
 အဓိဂတာ၊ ရအပ်၏၊ အသင်္ခတဓာတု၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်ကို၊ အဓိဂတာ၊ ရအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အရိယဗလံ၊ နိဗ္ဗာနာနိ၊ အရိယာဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တို့ကို၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ
 ဒသာနေန၊ ပစ္စဝေက္ခန္တနာဉာဏ်အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ်ကို၊ အဝေက္ခ
 မာနာ၊ ရှုကုန်လျက်၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သစ္စသမ္ပဒိုဝေ ဝသေန၊
 သစ္စာလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍ သိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အရိယေန၊ အရိ
 ယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကရဏီယံ ပြုအပ်သော၊ ပရိညာဒိသောဋ္ဌသင်္ခံ၊ ပရိ
 ညာဉ်အစရှိသော တဆွဲခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ ယံကိစ္စံ၊ အကြင်ကိစ္စ
 သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုတဆွဲခြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စကို၊ အဂ္ဂဗလေ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ဥတေန၊ တည်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗာဒီတတ္တာ၊ ပရိယောသာဝီ
 တတ္တာ၊ ပြီးဆုံးစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကတံနာမ၊ ကတမည်၏၊
 ဝေ၊ ဤသို့၊ ကတန္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်
 လျက် ဝေတန၊ ထိုကတန္တံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ပဟိနကိလေသ ပစ္စဝေက္ခန္တံ၊
 ပဟိပြီးသောကိလေသာကို ဆင်ခြင်ခြင်းကို၊ ဒသိဘံ၊ ပြအပ်၏၊ ဝုရိန
 ယေနပန၊ ရှေးနည်းဖြင့်ကား၊ ဣတရပစ္စဝေက္ခန္တာ၊ ဤမှကြွင်းသောပစ္စဝေက္ခ
 နာတို့ကို၊ ဒသိဘာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကေနဝိသတိပစ္စဝေက္ခန္တနာနိ
 တရသုတ်နှစ်ဆယ်သောပစ္စဝေက္ခန္တာတို့ကို၊ ဒသိတာနိ၊ ပြအပ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ဣမမတ္တန္တိဇ္ဈေ၊ ဣမမတ္တံဟူသော ဤပါဌ၌၊ ဣမန္တိ၊ ဣမံဟူသည်ကား၊
 သကလော၊ ကြွင်းမဲ့ဥသုအလုံးစုံသော၊ ထေရထေရီဂါထာနံ၊ ထေရဂါ
 ထာထေရီဂါထာတို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္တနောစ၊ မိမိဟုဆိုအပ်
 သော အာနန္ဒာမထေရ်၏ လည်းကောင်း၊ ဣတရေသံ၊ မိမိမှ တပါးကုန်
 သော၊ တတ္ထံ၊ ထိုရဟန္တာငါးရာပဌမသင်္ဂါယနာတင်ရာ၌၊ သန္တိပတိတာနံ၊
 စည်းဝေးရောက်လာကုန်သော၊ ဓမ္မသင်္ဂါယနာမဟာထေရေနန္တံ၊ ပိဋကတ်

၅၂

ထေရဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ

သုံးပုံကိုသင်္ဂါယနာတင်ကုန်သောအရှင်မဟာကဿပ အစရှိကုန်သော
မထေရ်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓိယံ၊ အဘိညာဉ်၌၊ ဝိပရိဝတ္တမာနတာယ၊
အလုံးအားဖြင့်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသန္နောပစ္စက္ခော၊ အာသန္န
ပစ္စက္ခမည်၏၊ ဣတိစကတွာ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏။

အတ္တန္တိ၊ အတ္တံဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒာမေသာကုမ္ပိကာတိ အာဒိဟိ၊ ဆန္ဒာ
မေသာကုမ္ပိကာဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဝုတ္တမာနံ၊
ဆိုလတ္တံ့သော၊ အတ္တပနာယိကံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကိုဆောင်တတ်သော၊
ပရူပနာယိကံ၊ သူတပါးတို့၏အကျိုးစီးပွားကိုဆောင်တတ်သော၊ လော
ကီယလောကုတ္တရ ပဋိသံယုတ္တာ၊ လောကီလောကုတ္တရာ နှင့်စပ်သော၊
အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ အဘာသိသုန္တိ၊ အဘာသိသုံဟူသည်ကား၊ ဂါထာဗန္ဓ
ဝသေန၊ ဂါထာဗန္ဓ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကထေသံ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ မျက်မှောက်
ထင်စွာယခုအခါ၌၊ မယာ၊ အာနန္ဒါမည်ငါမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တမာနာနံ၊ ဆိုအပ်
လတ္တံ့ ကုန်သော၊ တေသံဘာဝိတတ္တာနံ၊ ထိုရဟန္တာအရှင်တို့၏၊ အတ္တပနာ
ယိကာ၊ အကျိုးစီးပွားကိုဆောင်တတ်ကုန်သော၊ တံဒိပနိယော၊ ထိုအကျိုး
စီးပွားကိုပြတတ်ကုန်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို၊ သုဏာထံ၊ နာကြကုန်
လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊
ဝေံ၊ ဤသို့၊ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သော၊ တေစမဟာထေရာ၊ ထိုမထေရ်မြတ်
တို့သည်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိတို့၏၊ သမာပတ္တိပကာသနိဟိ၊ သမာ
ပတ်ကိုပြတတ်ကုန်သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ သာသနဿ၊ သာသ
နာတော်၏၊ ဧကန္တနိယျာနိ ကဝိဘာဝနေန၊ စင်စစ်သံသရာဝဋ်မှထွက်
မြောက်ကြောင်း၏အဖြစ်ကိုထင်စွာပြသဖြင့်၊ ပရေဗိ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း
တတ္ထသမာပတ္တိယံ၊ ထိုသမာပတ်၌၊ နိယောဇန္တိ၊ တိုက်တွန်းကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဧတမတ္တံ၊ ထိုအနက်ကို၊ အာယသ္မာဓမ္မာဘဏ္ဍာဂါရိကော၊ တရား
ဘဏ္ဍာရိုးဖြစ်တော်မူသောအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဒီပေတိ၊ ပြတော်
မူ၏၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒီပေန္တောစ၊ ပြသော်
လည်း၊ ဣမာဟိဂါထာဟိ၊ ဤသုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုသုဂ္ဂတိအစရှိ
သောမထေရ်တို့ကို၊ ထောပနံ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တာသဉ္စ၊
ထိုဂါထာပါဌ်တို့၏လည်း၊ တေသံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏၊ ဝစနဿ၊ စကား၏၊
နိဒါနဘာဝေန၊ နိဒါန၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဌပနံ၊ ထားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊

ဌာနဂတမေဝ၊ အရာရောက်သလျှင်ကတည်း၊ ဣတိဣဓိအတ္တံ၊ ဤအနက်
ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓဉ္စဉ္စ၊ ဖတ်အပ်၏၊ နိဒါနဂါထာဝဏ္ဏနာ
နိဒါနဂါထာ၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီး ။

၁-ဧကနိပါတ်-၁-ပဌမာဂ်-၁-သုဘူတိတ္ထေရဂါထာ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဆန္ဒာမေသာကုဋိကာတိအာဒိနယပဝကသနံ၊ ဆန္ဒာ
မေသာကုဋိကာဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေရဂါထာနံ၊
တေရဂါထာတို့၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်အတွင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေတ္ကံ၊
ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သာအယံအတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ ထိုအနက်အတွင်းသည်၊ ယသ္မာ
အကြဉ်းကြာ၌၊ တာသံတာသံဂါထာနံ၊ ထိုထိုဂါထာတို့၏၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၊ အ
ကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပကာသေတွာ၊ ပြ၍၊ ဝုစ္စမာနာ၊ စိုအပ်သည်ရှိသော်
ပါကဋာစ၊ ထင်ရှားသည် လည်းကောင်း၊ သုဝိညေယျာစ၊ သိလွယ်သည်
လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြော၌၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဂါ
ထာတို့၌၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပကာသေတွာ၊ ထင်
ရှားပြ၍သာလျှင်၊ အတ္ထဝဏ္ဏနံ၊ အနက်အတွင်းကို၊ ကရိသာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပဋိညာဉ် စကားရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုပဋိ
ညာဉ်စကားရပ်၌၊ ဆန္ဒာမေသာကုဋိကာတိဂါထာယ၊ ဆန္ဒာမေသာကုဋိ
ကာဟူသောဂါထာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကား၊ ကာ၊ အတယ်နည်း၊ ပရိဟာ
ရော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ကိရ၊ အဆင့်စကားကြား
ဘူသည်ကား၊ ဣတေ၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ ကပ္ပသတသဟဿမတ္ထကေ၊ ကမ္ဘာ
တသိန်းထက်၌၊ ပရမုတ္တရေနာမ၊ ပရမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ လောက
နာထေ၊ သတ္တဝါတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နေယေဝ၊ မဖြစ်မီကပင်လျှင်၊ ဟံသဝတိ နာမကေ၊
ဟံသဝတိအမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ ပြည်၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်
သော၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလဿ၊ များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော ဝုဏ္ဏားအား၊
ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဝုဏ္ဏာ၊ သားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊
ထိုသတို့သားအား၊ နန္ဒမာဏဝေါတိနာမံ၊ နန္ဒမာဏဝဟူသောအမည်ကို၊
အကံသု၊ မှည့်ကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုနန္ဒလုလင်သည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့
မြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောသော်၊ တယောဝေဒေ၊ ဇေဒင်သုံးပုံတို့ကို၊

ဥပ္ပဏ္ဍိတော သင်၍၊ တက္က၊ ထိုပေဒင်သုံးပုံတို့၌၊ သာရုံ၊ အနှစ်ကို၊ အ
 ပဿန္တော၊ ဥာဏ်မျက်စိတွင်မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိဝါ
 ရာဘူတေဟိ၊ အခြံအရံဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ စတုတ္ထာထိသာယမာဏဝ
 ကသဟဿေဟိ၊ လေးသောင်းလေးထောင်သော လူလင်တို့၌၊ သဒ္ဓိ၊
 တက္က၊ ပဗ္ဗတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌၊ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်း၏အ၊ ဖြစ်ဖြင့်၊
 ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၍၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယောစ၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စအဘိညာယောစ၊ ငါးပါးသော အဘိညာဉ်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓတ္ထသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အန္တေဝါသိကာနဗ္ဗိ၊ အနီး၌နေသော
 တပည့်တို့အားလည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်ကို၊ အာစိက္ခိ၊ ကြားပေ၏၊ တေဝိ၊
 ထိုတပည့်တို့သည်လည်း၊ နမိရေနေဝ၊ မကြားမြင်မိပင်သျှင်၊ ဈာနလာဘိ
 နော၊ ဈာန်ရခြင်းတို့သည်၊ အပောသျံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေနဝသမယေန၊ ထိုအ
 ခါ၌လည်း၊ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတော၊ ဖြစ်တော်မူ၍၊ ဟံသ
 ဝတိနဂရံ၊ ဟံသာဝတီပြည်ကို၊ ဥပနိဿယ၊ အဖို့ပြု၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေ
 တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ပစ္စု၊ သသမယေ၊ မိုးသောက်
 ထအခါ၌၊ လောကံ၊ လူနတ်အမျှသုံးလောကကို၊ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်
 တော်မူလတ်သော်၊ နန္ဒတာပသဿ၊ နန္ဒရသေ့၏၊ အန္တေဝါသိကဇေဋိလာနံ၊
 အနီးနေသော ရသေ့တို့၏၊ အရဟတ္တုပနိဿယံစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အ
 ကြောင့်ဖြစ်၍ ဖြစ်သောဥပနိဿယကို လည်းကောင်း၊ နန္ဒတာပသဿ၊
 ဓာရာဖြစ်သောနန္ဒရသေ့၏၊ ဇွိဟင်္ဂေဟိ၊ အရဏဝိဟာရေ၊ အနိစ္စဇောပရုတည်း
 ဟူသောနှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့၌၊ သမန္နာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော၊ သာဝ
 ကဋ္ဌာနန္တရဿ၊ သာဝက၏ အရာထူးကို၊ ပတ္ထနဉ္စ၊ ဆုတောင်းလတ္တံ့၊
 သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဖိသ္မာ၊ ရှေ့ရှုထင်ထင်မြင်တော်မူ၍၊ ပါတောဝ၊
 နံနက်စောစောကသျှင်၊ သရိရပဋိစက္ကံ၊ ကိုယ်ထက် သုတ်သင် ခြင်းကို၊
 ကတ္တာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ပုပ္ဖန္တသမယေ၊ နံနက်အခါ၌၊ ပတ္တဝီဝရံ၊ သပိတ်
 သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ယူတော်မူ၍၊ အညံ၊ ကပါးသော၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်
 တယောက်သောသူကိုမျှ၊ အနာမန္တော၊ မတိုင်ပင်မူ၍၊ ဧကစရော၊ ဖော်
 မွဲနှိုးကွာ ကိုယ်တည်းသာသျှင်သွားလာလှည့်ပတ် ကျက်စားတတ်သော၊
 ဝိဟာရိယ၊ ကြောက်ရွံ့ခွဲကင်းခြင်သို့မင်းကဲ့သို့၊ နန္ဒတာပသဿ၊ နန္ဒ
 ရသေ့၏၊ အန္တေဝါသိကေသု၊ အနီးနေတပည့်တို့သည်၊ ဗလောဗလတ္ထာယ၊
 သစ်သီးကြီးငယ်အလို့ငှါ၊ ဂတေသု၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗုဒ္ဓ

စာသံးဘုရားအဖြစ်ကို၊ ဇာနည်တို့၊ သိစေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ နန္ဒ
 တာပသဿ၊ နန္ဒရသေ့၏။ ပဿန္တဿဇေ၊ ပဿာဒတွင်မြင်စဉ်လျှင်၊ အာ
 ကသတော၊ ကောင်းကင်မှ၊ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်းတော်မူ၍၊ ပထဝီယံ
 ခြေ၌၊ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်တော်မူ၏။ နန္ဒတာပသေ၊ နန္ဒရသေ့သည်။ ဗုဒ္ဓါနု
 ဘာဝဉ္စ၊ ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးရှိစေအနုဘောင်ကိုလည်းကောင်း၊ လက္ခ
 ဏာပါရိပုရိန္ဒ၊ သုံးဆူနှစ်ပါးသောယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး
 ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့၏ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ လက္ခဏမန္တေ၊ လက္ခဏာကိုပြဘတ်သောမဇင်ကျမ်းတို့ကို၊
 သမ္ပသိတွာ၊ ဥပဏ်ဗြင်သုံးသပ်ပြီး၍၊ ဣမေဟိလက္ခဏေဟိ၊ ဤကိုယ်အင်္ဂါ
 လက္ခဏာတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတောနာမ၊ ပြည့်စုံသော သူမည်သည်ကား၊
 အဂါရုံ၊ လူ၏တောင်၌၊ အဏ္ဍာဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ရာဇစက္ကဝတ္တံ၊
 စကြာဝတေ၊ မင်းသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပဗ္ဗဇန္တော၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိ
 သော်၊ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌၊ ဝိဝုစ္ဆဒေါ၊ ဖွင့်လှစ်အပ်ပြီးသောကိ
 လေသာတည်းဟူသောအရိုးရှိသော၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ပုရိသာ ဇာနိယော၊
 ယောက်ျားအာဇာနိတည်း၊ နိသံသယံ၊ မချွတ်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားပင်တည်း၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပစ္စပတိ၊ မြို့
 တေန၊ ငါးပါးသောထံခြင်းဖြင့်၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာ
 ပေတွာ၊ ခင်း၍၊ အဒါသိ၊ လှူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညတ္တေ၊ ခင်း
 ထားအပ်သော၊ အာသနေး၊ နေရာ၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်တော်မူ၏၊ နန္ဒတာပသေဝင်
 နန္ဒရသေ့သည်လည်း၊ အတ္တနေ၊ မိမိအား၊ အနုစ္ဆရိကံ၊ လျောက်ပတ်သော
 အာသနံ၊ နေရာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော
 နေရာ၌၊ နိဝိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ စတုစက္ကဝလံ၊ သ
 သဟသဇေဋီလာ၊ လေးသောင်းလေးထောင်သော ရသေ့တို့သည်၊ ငဏီ
 တပဏီတာနိ၊ မြတ်သည်ထက်အလွန်မြတ်ကုန်သော၊ ဩဇေန္တံ၊ နိ၊ ဩဇာ
 ရှိကုန်သော၊ ဗလောဗလောနိ၊ သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အာ
 စရိယဿ၊ ဆရာဖြစ်သောနန္ဒရသေ့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ သမ္ပတ္တံ၊ ရောက်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါနုဉ္စေ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ လည်းကောင်း၊ အာစရိ
 ယဿစ၊ ဆရာဖြစ်သောနန္ဒရသေ့၏လည်းကောင်း၊ နိသိန္နာသနံ၊ နိဇံမြင့်
 နှစ်ထွနေကြသောနေရာကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်ကြကုန်လျက်၊ အာ
 ဟံ၊ ဘုရားဆိုကြကုန်၏၊ ကိံ၊ အာဟံ၊ အဘယ်သို့ဆိုကြကုန်သနည်း၊ အာရိ

ယ၊ ဆရာမြတ်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဣမသ္မိံ၊ လောကေ၊ ဤလောက၌၊ တုဋ္ဌေဟိ၊
ရှင်ရသေ့တို့ထက်၊ မဟန္တတရော၊ သိလစသောဂုဏ်ဖြင့်လွန်မြတ်သော
သူသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုံးသွင်း၍၊ ဝိစယေ၊ ထည့်လည်ပြောပကုန်
၏၊ အာယုနပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်ကား၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ ရှင်ရသေ့တို့
ထက်၊ မဟန္တတရောမည၊ လွန်မြတ်ရောင်ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊
ဆိုကြကုန်၏၊ နန္ဒတာပသော၊ နန္ဒရသေ့သည်၊ တာတာ၊ အချင်းရသေ့တို့၊
သာသပေန၊ မုန့်ညင်းနှင့်၊ အဋ္ဌသမ္ဘိယော၊ နေသတသဟသုဗ္ဗေ၊ ယူဇနာ
ပေါင်းတသိန်းခြောက်သောင်းရှစ်ထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ သိနေရုံ၊
မြင်း၊ မိုရ်တောင်ကို၊ ဥပမေတုံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ၊ ကိန္နန္တထ၊ အတယ်
ကြောင့်အလိုရှိကုန်သနည်း၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေန၊ လောကကေတု သဗ္ဗညုနှင့်၊
သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကိဉ္စပမိတ္ထ၊ အာဟံသုကြောင့်နှိုင်းယှဉ်ကြကုန် သိသနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေတာပသာ၊ ထိုရသေ့တို့
သည်၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဩရကော၊ ငါတို့ဆရာအောက်ယုတ်သည်၊
သစေအဘိဿ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ယုတ်သည်ရှိသော်၊
အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ ဥပမံ-ဥပမာကို၊ နအာဟရေ
ယု၊ မဆောင်သင့်ရာ၊ အယံပုရိသာဇာနိယော၊ ဤယောကျ်ားအာဇာနိ
သည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ယာဝမဟာ၊ အကြင်ရှေ့လောက်ကြီးမြတ်၏၊ ဣတိမန
တိကတွာ၊ ဤသို့သုံးလိုက်၍၊ ပါဒေသု၊ မြတ်စွာဘုရား၏ခြေတော်တို့၌၊ နိ
ပတိတွာ၊ ဝပ်၍၊ သိသော၊ ဦးဖြင့်၊ ဝဋ္ဌိံသု၊ ရှိခိုးကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ရှိခိုး
သောအခါ၌၊ တေ၊ ထိုရသေ့တို့ကို၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ အာဟ၊ ဆို
၏၊ ကိန္နအာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တာတာ၊ အိုရသေ့တို့၊ အဗ္ဗာကံ၊
တို့အား၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်တို့အား၊ အနုန္တရိကော၊ သင့်တင့်လျောက်
ပတ်သော၊ နေသုဗ္ဗေ၊ ယူတွယ်ဝတ္ထုသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်လည်း၊ သိက္ခာစာရေဝလာယံ၊ ဆွမ်းခံကြံချိန်အခါ၌၊ ဣမ၊ ဤ
တောင်ခြေရင်းသို့၊ အာဂတော၊ ကြွရောက်လာ၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ယထာဗလံ၊ စွမ်းချည်သတ္တိရှိသည်အလျောက်၊ ဒေယု
ဓမ္မံ၊ ယူတွယ်ဝတ္ထုကို၊ ဒဿာမ၊ ကပ်ယူကုန်အံ့၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်ရသေ့တို့သည်၊
ယံယံ၊ အကြင်အကြင်သို့သဘောရှိသော ပဏိတဗလာဗလံ၊ မွန်မြတ်သော
သင်္ခယိးကြီးငယ်ကို၊ အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
ဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ သယံ၊
မိမိဟုဆိုအပ်သောဆရာရသေ့သည်၊ တထာဂတဿ၊ လာမြင်းကောင်၊

၁-ကေနိပါတ-၁-ပဌမဝဂ်-၁-သုဘူတိတ္ထေရဂါထာ။ ၅၂

စင်းသူရားရှင်၏ပစ္စေက၊ သဝိတ်တော်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏၊ သတ္တဝါ
 ရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗလာဗလံ၊ သင်္ခါးကြီးငယ်ကို၊ ပနိဂ္ဂဟိတမေတ္တာ
 ခံယူကာမူ၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ဗိဗ္ဗေဇာ၊ ဘုန်းကြောင့်ဖြစ်လာနတ်
 ကြွေကုန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ သု၊ ထည့်ကပ်ကြကုန်၏၊ တာပသော၊ ဆရာရသောသည်
 ဥဒကံ၊ ရေကို၊ သယမေဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်၊ ပရိသာဝေတွာ၊ စစ်၍အေး
 သိ၊ ကပ်လျှ၏၊ တတော၊ ထိုရေကပ်ပြီးနောက်မှ၊ ဘောဇနကိစ္စံ၊ သင်္ခါး
 ဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စကို၊ နိဋ္ဌာပေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ နိဝိဇ္ဇန္တိ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေ၊ အစုံစုံကုန်သော၊ အန္တေ
 ဝါသိကေ၊ တပည့်ရသောတို့ကို၊ ပစ္ဆေသိတွာ၊ ခေါ်၍၊ သတ္ထုသန္တိကေ၊
 ဘုရားအတံတော်၌၊ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံးအောက်မေ့အပ်သော
 စကားကို၊ ကထေန္တော၊ ပြောဟောလျက်၊ နိဝိဇ္ဇန္တိ၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာသည်၊ အာဂစ္ဆတု၊ လာစေ
 သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္တေသိ၊ ကြွေထင်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
 သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗိန္တံ၊ စိတ်အကြံကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သတသဟဿ
 မတ္တာ၊ တသိန် အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဗိဏာသဝါ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊
 အာဂစ္ဆံ၊ လာကြကုန်၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ကေ
 မန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌိသု၊ တည်ကြကုန်၏၊ နန္ဒ
 တာပသော၊ နန္ဒရသောသည်၊ အန္တေဝါသိကေ၊ အနီးနေတပည့်တို့ကို၊ အာ
 မန္တေသိ၊ ခေါ်၍၊ ကိံ၊ အာမန္တေသိ၊ အတတ်သို့ခေါ်သနည်း၊ တတော၊ ရေ
 ရသောတို့၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ နိဝိဇ္ဇာသနံပိ၊ နေသောနေရာသည်
 လည်း၊ နိဝိ၊ နိဝိသေး၏၊ သမဏသတသဟဿသပိ၊ ရဟန်းတသိန်းအေး
 လည်း၊ အာသနံ၊ နေရာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသေး၊ ဘုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ အဇ္ဇ
 ယရ၊ ဥဋ္ဌာရံ၊ မြတ်သော၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း၊
 ဘိက္ခုသံဃဿစ၊ ရဟန်းသံဃာအားလည်းကောင်း၊ သတ္တဝရံ၊ ဗုဒ္ဓော်
 သကာကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ ပဗ္ဗတပါဒတော၊ တောင်ခြေ
 ရင်းမှ၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓသမ္ပန္နာနိ၊ အဆင်းအနံ့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝုပ္ပါနိ၊ ပန်းတို့
 ကို၊ အာဟရေ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်ဦးလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆရာရသောဆိုလတ်
 သော်၊ ဣဒ္ဓိဝိသယဿ၊ ဣဒ္ဓိဝိအရာ၏၊ အဗိန္တယုတ္တံ၊ အဗိန္တယုတ်ပြစ်
 သောကြောင့်၊ မဟုတ္တေနဝ၊ တစကခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓသမ္ပန္နာနိ၊
 အဆင်းအနံ့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဝုပ္ပါနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်
 ၍၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသခင်တို့အား၊ လောစနပ္ပမာဏံ၊ လယူနေအတိုင်း အရှည်

ရှိသော၊ ပုပ္ဖာသနံ၊ ပန်းနေရာကို၊ ပညပေသံ၊ ခင်းကြကုန်၏၊ အတ္တသာဝကာ
 နံ၊ အတ္တသာဝကတပည့်တို့အား၊ တိဂါရတံ၊ သုံးဂါရတ် အတိုင်းအရှည်ရှိ
 သောပန်းအခင်းကို၊ ပညပေသံ၊ ခင်းကြကုန်၏၊ သေသဘိက္ခုနံ၊ ကြွင်း
 သောရဟန်းတို့အား၊ အဇ္ဈယောဇနာဒိဘောဒံ၊ ယူဇနာခွဲစသည်အပြားရှိသော
 ပန်းအခင်းကို၊ ပညပေသံ၊ ခင်းကြကုန်၏၊ သံဃာနဝကဿ၊ အငယ်ဆုံးသံ
 ဃာအား၊ ဥသဘမတ္တာ၊ တဥသဘအတိုင်းအရှည်ရှိသောပန်းအခင်းသည်
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အာသနေသု၊ ပန်းနေရာတို့ကို၊ ပညတ္တေသု၊ ခင်းအပ်
 ကုန်ပြီးသည် ရှိသော်၊ နန္ဒတာပသော၊ ဆရာဖြစ်သော နန္ဒရသေ့သည်၊
 တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝုရတော၊ ရှေ့တော်၌၊ အဉ္စလိ၊ လက်
 အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ ချီ၍၊ ဌိတော၊ ရပ်လျက်၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မဟံ၊ တပည့်
 တော်တို့အား၊ ဒီဃရက္ခံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဟိတဿ၊ အစိုး
 အပွားများခြင်းငှါ၊ သုခဿ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဣမံပုပ္ဖာသနံ၊ ဤပန်းနေရာ သို့၊
 အဘိရဟဿ၊ ကြွတက်တော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ရွှေနား
 တော်လျောက်၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုပ္ဖာသနေ၊ ပန်းနေရာ၌၊
 နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိသိန္ဓေ၊ နေ
 တော်မူလတ်သော်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာကာရံ၊ အခြင်းအရာကို၊
 ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တနေ၊ အတ္တနေ၊ မိမိမိတို့အား၊
 ပတ္တာသနေ၊ ရောက်သောနေရာ၌၊ နိသိဒိ၊ သု၊ နေကြကုန်၏၊ နန္ဒတာပသော၊
 နန္ဒရသေ့သည်၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ပုပ္ဖန္တိတ္တံ၊ ပန်းထီးကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဓာရေန္တေ၊ မိုးလျက်၊ အဋ္ဌာသိ
 တည်၏၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာပသာနံ၊ ရသေ့တို့အား၊ အယံ
 သက္ကာရော၊ ဤပူဇော်သကာသည်၊ မဟပ္ပလော၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပွားအကျိုး
 များသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိရောဓသမာပတ္တိံ၊
 နိရောဓသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စားတော်မူ၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သမာပန္နတာဝံ၊ နိရောဓသမာပတ် ဝင်စားသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊
 သိ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ သမာပဇ္ဇိ၊ သု၊ ဝင်စားကြကုန်၏
 တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သက္ကာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ နိရောဓံ၊
 နိရောဓသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ နိသိန္ဓေ၊ နေတော်မူသည်ရှိ
 သော်၊ အန္တဝါသိကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ဘိက္ခာစာရက္ခာလေ၊ ဆွမ်းခံချိန်
 အခါသို့၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဝနမူလဖလံ၊ တော၌ဖြစ်သော
 သစ်မြစ်သစ်သီးကို၊ ပရိတုဗ္ဗိတွာ၊ စား၍၊ သေသကာလေ၊ ကြွင်းသောကာ

လင်းဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ အဗ္ဘုဝိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဉ္စယ၊ မြောက်
 ဖြစ်၊ တိဗ္ဗန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ နန္ဒတာပဒသာပန၊ နန္ဒရသေ့သည်ကား၊ ဘိက္ခု
 စာရိန္ဒ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းကိုမျှသည်၊ အဂတိံ၊ မသွားမူ၏၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ရှေ့
 ပေါင်းနှိုးပန်းဆင့်တီးကို၊ ဓာရေန္တော၊ ဆောင်းမိုးလျက်၊ သတ္တဝဟံ၊ နေ့ညဉ့်
 မပြတ်ရန်ရက်ပတ်သုံး၊ ဝီတိသုခေန၊ ဝီတိတည်းဟူသောချမ်းသာဖြင့်
 သာလျှ၊ ဝီတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ သတ္တဝ၊ ပဒုမုတ္တရလူဘလင်ရှားမြတ်
 ဘုရားသည်၊ နိရောဓတော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ အရဏာဝိ
 ဟာရိအင်္ဂနဝါ၊ ကံလေသာကင်း၍နေခြင်းဟုဆိုအပ်သောအရဏာဝိဟာရိ
 အင်္ဂါနှင့်လည်းကောင်း၊ ခန္တိဇာယျင်္ဂနဝါ၊ အိမ်တိုင်းမေတ္တာဇာနိမှထ၍
 ဆွမ်းခံခြင်းဟုဆိုအပ်သောခန္တိဇာယျင်္ဂအင်္ဂါနှင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဇ္ဈိဟိအင်္ဂဟိ၊ နှစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော၊
 ကေသာဝကံ၊ တပါးသောသာဝကကို၊ ဣတိ၊ ဤသော၊ ရသေ့အပေါင်းအား
 ဝုပ္ပာသနာနုဓမာဒနံ၊ ပန်းခင်းနေရာအနုဓမာဒနာကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေထိ၊ စေတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုသာဝကသည်၊ စက္က
 ဝတ္ထိရညော၊ စကြာမင်း၏၊ သန္တိကာ၊ အထံမှ၊ ပဗ္ဗိလန္ဒမဟာလောဘော၊
 များစွာရအပ်သောလတ်သာပကာရှိသော၊ မဟာယောဓောဝိယ၊ စစ်သူ
 ကြီးကဲ့သို့၊ ဘုဠမာနသော၊ နှစ်သက်ရှင်လမ်း၊ စမ်းခြောက်သောစိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ဝိသယော၊ နေရာ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ တေဝိဇူ
 ကံ၊ ဝိဇူကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို၊ သဗ္ဗ
 သိတွာ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်၍၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊
 တဿ၊ ထိုသာဝက၏၊ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌၊ သတ္တဝ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ဒေသနာ ပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌၊
 သဗ္ဗေ၊ အသုံးစုံကုန်သော၊ စတုစက္ကာလီသသဟသတာပသါ၊ လေးသောင်း
 လေးထောင်သောရသေ့တို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏီ
 သု၊ ရောက်ကြကုန်၏၊ သတ္တဝ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုဝေါ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဝေ၊ လာကြကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပာတ္တံ၊ ဉာဏ်ရုံးတော်ကို၊
 ပသာရေဟိ၊ ဆန့်တော်မူ၏၊ တေသံ၊ ထိုလေးသောင်းလေးထောင်သော
 ရဟန်းတို့အား၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုဇာတိပင်လျှင်းကေသမသုံး၊ ဆံမုတ်ဆံတ်
 သည်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွပ်ခုံ၏၊ အဠပရိက္ခာရာ၊ ရှစ်ပါးသောပရိက္ခရာတို့
 သည်၊ ကာယော၊ ကိုယ်၌၊ ပဗ္ဗိမုတ္တာဝ၊ ဝတ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ အဟေသံ၊

ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗဝဿတ္တေရာဝိယ၊ အဝါးခြောက်ဆယ်ရပြီးသောမထေရ်
 ကြီးတို့ကဲ့သို့၊ သတ္တာရုံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရယံ၊ သု၊ ခြံရံကုန်၏။ နန္ဒ
 တာပသောပန၊ နန္ဒရသေ့သည်ကား၊ ဝိက္ခိတ္တ ဝိတ္တတာယ၊ ဝိတ်ပြန်လွှင့်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသေသံ၊ မင်္ဂလိယကျေးဇူးတရားထူးကို၊ နာမိဂန္ထိ
 မရ၊ တာသအရဏဝိဟာရိတ္ထေရဿ၊ ထိုအရဏဝိဟာရိမထေရ်၏။ သန္တိ
 ကေ၊ အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သောတုံ၊ နာခြင်းငှါ၊ အာရေဇ္ဇကလတော၊ အား
 ထုတ်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဝတ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိ
 စွ၊ အဟတ္ထိ၊ ဝါသည်လည်း၊ အနာဂတေ၊ နောက်နောင်အခါ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနက
 ဗုဒ္ဓဿ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့သောဘုရားရှင်၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်
 ၌၊ ဣဒိနာသာဝကေန၊ ဤတပည့်သားတော်သည်၊ လဒ္ဓရရံ၊ ရအပ်သော
 အရဏဝိဟာရိဒက္ခိဏေ၊ သူတည်းဟူသောဝန်ကို၊ လဘောယျံ၊ ရလို၏။ ဣတိ
 ဝိတ္တံ၊ ဤသို့သောဝိတ်အကြံသည်၊ ဥဒပါဒိကိရ၊ ထင်ရှားဖြစ်သတတ်၊ သော
 ထိနန္ဒရသေ့သည်၊ တေနမရိတက္ကေန၊ ထိုအကြံဖြင့်၊ မဂ္ဂဖလပနိဝေခံ၊
 မင်္ဂလိယကိုထိုးထွင်း၍ထိခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊
 တယာဝတံပန၊ မြတ်စွာဘုရားကိုကား၊ ဝန္တိတွားရှိရိုး၍၊ သမ္ဗုဓေ၊ မျက်
 မှောက်၌၊ ဌတွားတည်၍၊ ဘန္တေ၊ ရွှေဘုန်းတော်အရှင်၊ ယေနထိက္ခန္ဓနာ၊
 အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဣတိဂဏဿ၊ ရသေ့အပေါင်းအား၊ ဗုပ္ပာသနာနုမော
 ဒနာ၊ ပန်းမွေနေရာအနုမောဒနာကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ အယံ၊ ဤရဟန်း
 သည်၊ တုမ္ဘာကံ၊ ရှင်တော်ဘုရားတို့၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ကော
 နာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိတော်မူပါသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏။
 ဧသေသတိက္ခန္ဓ၊ ဤရဟန်းသည်၊ အရဏဝိဟာရိအင်္ဂေ၊ ကိလေသာကင်း
 ၍နေခြင်းဟုဆိုအပ်သော အရဏဝိဟာရိအင်္ဂါ၌လည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏေ
 ယျဂေ၊ အိမ်တိုင်းမေတ္တာချွန်မှသာ၍ ဆွမ်းခံခြင်းဟုဆိုအပ်သောဒက္ခိ
 ဏေယျအင်္ဂါ၌လည်းကောင်း၊ တေဒဂ္ဂံ၊ တေဒဂ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မယာ၊
 အကျနှစ်သည်၊ သတ္တာဟံ၊ ရနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဗုပ္ပဇ္ဈတ္တံ၊ ပန်းတီးကို၊ ဓာ
 ခေန္တေန၊ ဆောင်သဖြင့်၊ ယွာယံသောအယံသက္ကာရော၊ အကြင်ပူဇော်
 သကောကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ တေနအဓိကာရေန၊ ထိုကဲလွန်သောကု
 သိုလ်ဖြင့်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ နပတ္ထေမိ၊
 မတောင့်တ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ကေဿ
 ဗုဒ္ဓဿ၊ တဆူသောဘုရားရှင်၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ အယံထေ

ဒ-ဇကနိပါတ-၁-ပဌမဝဂ်-၁-သုဘူတိတ္ထေရဂါထာ။ ၆၁

ရောဂိယ၊ ဤအရဏ္ဏဝိဟ၊ ဝရိမထေရ်ကဲ့သို့၊ ဇိဟင်္ဂေဟိ၊ နှစ်ပါးသောအင်္ဂါ
တို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ သာဝကော၊ တပည့်သားတော်သည်၊
ဘဝယျံ၊ ဖြစ်ရလျှင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊
ပြု၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမဿတာပသသား၊ ဤရသေ့၏၊ ပတ္တနာ
ဆုတောင်းခြင်းသည်၊ သမိစ္ဆိ၊ သတိနုခေါ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အနာဂတံသညာဏံ၊ အနာဂတံသညာဏ်ကို၊ ပေသေတွာ၊ စေ၍၊ ဩလော
ကန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ကပ္ပသတသဟသံ၊ ကမ္ဘာတ
တသိန်းကို၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ သမိတ္တနကာဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ နန္ဒတာပသံ၊ နန္ဒရသေ့ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ ကိ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့၊ မိန့်တော်မူသနည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ အယံ
ပတ္တနာ၊ ဤဆုတောင်းခြင်းသည်၊ မောဃာ၊ အချည်းနှီးသည်၊ နာဂိဿ
တိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ အနာဂတော၊ နောင်အခါ၌၊ ကပ္ပသတသဟသံ၊ ကမ္ဘာ
တသိန်းကို၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်
ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တဿ၊
ထိုဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ သမိစ္ဆိ၊ သတိ၊
ပြည့်စုံလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို
ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ဘိက္ခုသံဃာပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံ
လျက်၊ အာကာသံ၊ ကောင် ကင်သို့၊ ပက္ခန္တိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊ နန္ဒတာပ
သော၊ နန္ဒရသေ့သည်၊ စက္ခုပထံ၊ စက္ခုဖြင့်မြင်လောက်သောအရပ်ခရီးကို
ယာဝသမတိက္ကမာ၊ လွန်သည်တိုင်အောင်၊ သတ္တာရဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားကို
လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃာဉ္စ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို လည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဗိဿ၊
ရည်၍၊ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဉ္စပဉ္စ၊ ချီ၍၊ အဉ္စာသိ၊ တည်၏၊ သော၊ ထိုနန္ဒ
ရသေ့သည်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌၊ ကာလေနာလံ၊ အခါခပ်
သိမ်း၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကင်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရား
တော်ကို၊ သုဏိ၊ နာ၏၊ အပရိဟိနန္ဒာနောဝ၊ ပေယုတ်သော ချာန်ရှိသည်ဖြစ်
၍သာလျှင်၊ ကာလင်္ကတွာ၊ စုတေခဲ့၍၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊
နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ တေဝေ၊ ထိုဗြဟ္မပြည်မှ၊ ဝုတောပန၊ ဝုတေခဲ့သည်ရှိ
သော်ကား၊ အပရာနိဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဇာတိသတာနိ၊
ဘဝငါးရာတို့ပတ်လုံး၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ အာရညကော၊ တော၌
နေလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဿပသဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေပိ၊ ကဿပ
မြတ်စွာဘုရား၏ရွှေလက်ထက်တော်၌လည်း၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အာ

၆၂

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရညကော၊ တောဋ္ဌနေသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂတပစ္စာဂတဝတ္ထံ၊ ဂတပစ္စာဂ
 တဝတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ကိရ၊ ကြားသူသည်ကား၊ ဧတံဝတ္ထံ၊ ဤဂတ
 ပစ္စာဂတဝတ်ကို၊ အပရိပူရေတွာ၊ မဖြည့်မူ၍၊ မဟာသဝကဘာဝံ၊ မဟာ
 သဝက၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏန္ဒာနာမ၊ ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂတပစ္စာဂတဝတ္ထံပန၊ ဂတပစ္စာဂတဝတ်ကိုကား၊ အာဂမဋ္ဌက
 ထာသု၊ သုတ္တန်အဋ္ဌကထာတို့၌၊ ဂုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်
 သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၍၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိသတိဝဿသ
 ဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး၊ ဂတပစ္စာဂတဝတ္ထံ၊ ဂတပစ္စာဂ
 တဝတ်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်၍၊ ကာလင်္ကတွာ၊ သေ၍၊ ကာမာဝစရဒေဝ
 လောကေ၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည်ဟုဆိုအပ်သော၊ တာဝတိံသဘဝနေ၊
 တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၍၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၍၊
 အပဒါနေ၊ အပဒါနိ၌၊ ။

ဟိမဝန္တဿ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၏၊ အဝိဒူဇေ၊ မနီးမဝေသောအရပ်၌၊
 နိသဘောနာမ၊ နိသဘာအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုနိသဘာတောင်၌၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ အဿမေ၊
 သင်ခမ်းကျောင်းကို၊ သုကတော၊ ကောင်းစွာပြုပြင်စီရင်အပ်ပြီ၊ ပဏ္ဏသ
 လာ၊ သစ်ရွက်ထူဦးကို၊ သုမာပိတာ၊ ကောင်းစွာဖန်ဆင်းအပ်ပြီ၊ နာမေန၊ အ
 မည်အားဖြင့်၊ ။

ကောသိယောနာမ၊ ကောသိယအမည်ရှိသော၊ ဥဂ္ဂတာပနေ၊ ထင်ရှား
 သောအကျင့်ရှိသော၊ ဇဋ္ဌိလော၊ ရသေ့သည်၊ တဒါ၊ ထိုပရမုတ္တမြတ်စွာ
 ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ နိသဘာ၊ နိသဘာတွင်တောင် အစဉ်၌၊
 ကောကိကော၊ တယောအလည်းလည်း၊ အဒုတိယော၊ အဖော်မရှိဘဲ၊
 ဝဿမိ၊ နေ၏၊ ။

တဒါ၊ ထိုနိသဘာတောင်နေသောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗလဉ္စ၊ သစ်
 သီးကိုလည်းကောင်း၊ မူလဉ္စ၊ သစ်မြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏဉ္စ၊ သစ်ရွက်
 ကိုလည်းကောင်း၊ နဘုဉ္စ၊ မစား၊ တာဝဒေ၊ ထိုနိသဘာတောင်နေသော
 ခရီးပဝတ္ထံဝပဏ္ဏ၊ ပဏ္ဏာနိ၊ အလိုလိုကျေကျသောဖြောင့်တော့သောသစ်
 ရွက်ကိုသာလျှင်၊ ဥပဇိဝါမိ၊ ဖြစ်၍အသက်မွေး၏၊ ။

အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ စမာနောပိ၊ စွန့်ရသော်
 လည်း၊ အာဇိဝံ၊ သမ္မာအာဇီဝကို၊ နကောပေမိ၊ မဖျက်အံ့၊ သကံမိတ္တံ၊ မိမိ

၁-ကောနိပါတ-၁-ပဌမဝဂ်-၁-သုခသူလိတ္ထေရဂေါထာ။ ၆၃

စိတ်ကို၊ အာရာဇေမိ၊ ဘာဝနာ၌နှစ်သိမ့်စေ၏။ အနေသန့်၊ မတရားသောရှာ
ဖွီးခြင်းကို၊ ဝိဝဇ္ဇေမိ၊ ရှောင်ကြဉ်ပါ၏။ ။

မမ၊ ငါရသေ့၏။ သန္တာနေး၊ သန္တာန်၌၊ ရာဂူပသံဟိတံ၊ ရာဂနှင့်စပ်ရှက်
သော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတေ၊ ဖြစ်လာ၏။ တဒါ၊
ထိုရာဂစိတ်ဖြစ်သောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်။ သယဉ္ဇေ၊ မိမိကိုယ်ကိုလျှင်၊
ပစ္စဝေက္ခာမိ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာရှုဆင်ခြင်၏။ တံ၊ ထိုရာဂနှင့်စပ်သောစိတ်ကို၊
ကောက္ခေါ၊ ဥပစာရအပ္ပနာဖြင့်တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍၊ ဒမေမိ၊ ဆုံးမ၏။ ။

တံ၊ သင်သည်။ ရုဇ္ဈနိယေစ၊ တပ်နှစ်သက်အပ်သော ဝတ္ထု၊ အာရုံကာမ
ဂုဏ်၌လည်း၊ ရုဇ္ဈသေ၊ တပ်နှစ်သက်တတ်၏။ ဒေါသနိယေစ၊ အမျက်
ထွက်အပ်သောအာရုံ၌လည်း၊ ဒုဿသေ၊ အမျက်ထွက်တတ်၏။ မောဟ
နိယေစ၊ တွေဝေအပ်သောအာရုံ၌လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ မုယု
သေ၊ တွေဝေတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တုဝံ၊ သင်သည်။ ဝနာ၊ တောမှ၊
နိက္ခမဿ၊ ထွက်လေလော။ ။

အယံ၊ ဤနေရာသည်။ ဝိသုဒ္ဓါနံ၊ ကိလေသာမှဖြူစင်ကုန်သော၊ နိမ္မလာနံ၊
ညစ်ကျေးမဲ့တုန်းကင်းကုန်သော။ တပဿိနံ၊ ကိလေသာမာရ်ပူပန်ပြတ်
တတ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တို့၏။ ဝါသော၊ နေရာပေတည်း။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ ကိလေသာတို့မှ
စင်ကြယ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တံ၊ သင်သည်။ မာခေါဒ္ဓသေသိ၊ မျောက်ဆီးပါ
လင့်၊ တုဝံ၊ သင်သည်။ ဝနာ၊ တောမှ၊ နိက္ခမဿ၊ ထွက်လေလော။ ။

အဂါရိကော၊ အိမ်ရှင်သည်။ ဘဝိတွာန၊ ဖြစ်၍၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊
ပုတ္တံ၊ သားကို၊ လဘိဿသိ၊ ရလတ္တံ၊ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ပါးစုံသောဟောင်းအ
ဖြစ်လူအဖြစ်တို့ကိုလည်း၊ မာဝိရာဇေသိ၊ မချွတ်ယွင်းစေလင့်၊ တုဝံ၊ သင်
သည်။ ဝနာ၊ တောမှ၊ နိက္ခမဿ၊ ထွက်လေလော။ ။

ယထာ၊ ဥပမာအဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဆဝါလာတံ၊ သူကောင်း
ဖုတ်သောဒီစကို၊ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းသားဟူ၍၊ ကွမိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော အရပ်၌၊
နက္ခိစ္စကာရကံ၊ အမှုကိုမပြုအပ်ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဂါမေဝါ၊
ရှာ၌လည်း၊ နံ၊ ထိုသူကောင်ဖုတ်သောမီးစကို၊ နေဝကဋ္ဌသမ္ပတံ၊ ထင်းသား
ဟူ၍မသမုတ်အပ်၊ အရညေ၊ တော၌လည်း၊ နကဋ္ဌသမ္ပတံ၊ ထင်းသားဟူ
၍မသမုတ်အပ်၊ တံ၊ သင်သည်။ ဆဝါလာတုပမော၊ သူကောင်ဖုတ်သော
မီးစလျှင်ဥပမာရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ နဂိဟိ၊ လူလည်းမဟုတ်၊ နာပိသည
တော၊ ရဟန်းလည်းမဟုတ်၊ အဇ္ဈ၊ ပထမ၊ တွံ၊ သင်သည်။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံ

သောရဟန်းအဖြစ်လူအဖြစ်မှမုတ္တကော၊ လွတ်မြောက်ပမ္မာကင်္ဂ၊ ကွာခဲ့၏။
တုဝံ၊ သင်သည်။ ဝနာ၊ တောမှ၊ နိက္ခမဿ၊ ထွက်လေသော။ ။

တဝ၊ သင်ရသောအား၊ ဇေတံ၊ ဤကာမဝိတက်ဗျာပါဒဝိတက်ဝိဟိံသာ
ဝိတက်တည်းဟူသောအကြံသည်၊ သိယာနုခေါသိယာနုဇေ၊ ဖြစ်သမျှ
ကတည်း။ တေတဝ၊ သင်ရသော၏။ ဣဒံ၊ ဤကာမဝိတက်ဗျာပါဒဝိတက်ဝိ
ဟိံသာ ဝိတက်တည်းဟူသော အကြံကို။ ကောပဇောနာတိ၊ အဘယ်
ကြောင့်မသိဘဲရှိတုန်အံနည်း။ မေမယာ၊ ငါရသေသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊
သဒ္ဓါဓုရံ၊ သဒ္ဓါသဖြင့်ရှက်ဆောင်အပ်သောဝန်ကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ကောသန္ဓဗဟုလာယစ၊ ပျင်းရိခြင်းများသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ ဝဟာသိ၊
ရှက်ဆောင်၍နေဘိ၏။ ။

နာဂရာ၊ ပြည်ကြီးနေသူလူအများတို့သည်၊ အသုစိံ၊ မစင်ကို၊ ဖိရုတ္တိန္တိ
ယထာ၊ စက်ဆုပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူတံ၊ သင့်ကို၊ ဝိညူ၊ ပညာ
ရှိတို့သည်၊ ဖိရုတ္တိဿန္တိ၊ စက်ဆုပ်ကုန်လတ္တံ့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊
ဣသယော၊ ရသောအပေါင်းတို့သည်။ တံ၊ သင်ရသောကို၊ အာကမ္ပိတွာန၊
ပရိသတ်ဘောင်ယူဆောင်ပြုပြု ဆွဲငင်ခဲ့၍၊ စောဒယိဿန္တိ၊ စောဒနာကြ
ကုန်လတ္တံ့။ ။

တံ၊ သင်ရသောကို၊ ဝိညူ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပဝဒိဿန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်
လတ္တံ့၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ သံဝါသံ၊ အပေါင်းအဖော်ကို၊ အလဘန္တောဝံ၊
မရခြင်းကြောင့်လည်း။ သမတိက္ကန္တ သာသနံ၊ လွန်သော အဆုံးအမရှိ
သော၊ တုဝံ၊ သင်ရသောသည်၊ ဖိဝါဟိ၊ အသက်တို့ဖြင့်၊ ကထံအသိ၊ အသို့
ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။ တိဓာပဘိန္ဒုမာတင်္ဂံ၊ နှစ်ဖက်နံပါးနိမိတ်အားဖြင့်သုံးပါး
ယစ်မြောက်အမန်သောက်သော ကြီးသောကိလိယအင်္ဂါရှိသော၊ ကုဉ္ဇရံ၊
တောခွင် တောင်ကွေ့နေလေ့ရှိသော။ သဗ္ဗိဟာယနံ၊ ခြောက်ဆယ်တိုင်
မြောက်နှစ်ယောက်စွမ်းဆုတ်ခွန်အားယုတ်သော၊ ဂဇံ၊ ဆင်ကို၊ ဗလီနာ
ဂေါ၊ အားအင်ပြည့်နှိုးဆင်ပြောင်ကြီးသည်၊ ဥပဂဇိာ၊ ကပ်၍၊ ယူထား၊ အ
ပေါင်းအဖော်ထဲမှ၊ နိဘာရတေ၊ နှင်ထုတ်၏။ ။

ယူထား၊ ဆင်အပေါင်းအဖော်ထဲမှ၊ ဝိနိဿဇောသန္တော၊ ထွက်ရသည်
ရှိသော်၊ သာတံ၊ သာယာအပ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို၊ နိဝိန္ဒတိ၊ မရနိုင်
ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဝိမနော၊ နှလုံးမသာသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဏ္ဍာယန္တော၊ ကြံမြှင့်လျက်၊ ပဝေဂေါ၊ တုန်လှုပ်၏။ ။

၁-ကေနိပါတ-၁-ပဌမဝဂ်-၁-သုဘူတိဋ္ဌေရဂါထာ။ ၆၅

ဒုဗ္ဗတိပညာမရှိသော အိမ္မသောတထေဝ၊ ထိုဆင်အပေါင်းမှထွက်ရ
လောဆင်အတူသံသျှင်း ဇဗ္ဗိလော၊ ဆံကျစ်ထုန်းပွေ့ရှင်ရသောတို့သည်၊
တဗ္ဗိသင်္ဃာကိုလည်း၊ နိဟရိသန္တိ၊ နှင်ထုတ်ကုန်လတ္တံ့၊ တေဟိ၊ ထိုအ
ပေါင်း အဖော်ရသောတို့သည်၊ နိဿဇ္ဈာသန္တော၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်ရှိ
သော်၊ တံ၊ သင်သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို၊ သာတံ၊ သာယာခြင်းကို၊
နုလန္တသိမရလတ္တံ့။ ။

ယူထား၊ သောင်းသောင်း၊ ချားမြင် အပေါင်းဆင်မှ၊ ဝိနိဿဇ္ဈာ၊ နှင်
ထုတ်အပ်သော၊ ဂဇာဝဂဇာဇ္ဈဝ၊ သတ္တိခွန်အားစွမ်းပကားအပ်နည်း
သောဆင်သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒိဝါဝါ၊ နေ့လည်း
ကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့ရတ္တိံ ဝါ၊ ညဉ့်လည်းကောင်း၊ သောကသလ္လသမပ္ပိ
တေ၊ သောကတည်းဟူသော ငြောင့်တသင်းဖြင်းစူးဝင်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိ
ဇ္ဇာဟေန၊ မိုးရိမ်များပြင်းပူပန်ခြင်းဖြင့်၊ ခုယှသိ၊ လောင်ရလတ္တံ့။ ။

ကုဋံ၊ သန်ကြေးထည်ကဲစဉ်လဲကောက်ကျစ်မှုမစစ်သော၊ ဇာတရူပံ၊
ရွှေကို၊ ကတ္တမိ၊ တစုံတခုသောအမှု၌၊ နေဝဈာယတိယထာ၊ မကြံစည်အပ်
သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို အတူ၊ သီလဝီဟိနော၊ သီလယွင်းမဲ့ကင်းကွာခဲ့သော၊
တံ၊ သင်သည်၊ ကတ္တမိ၊ ကသိုဏ်းစသော တစုံတခုသောကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌
နဈာယတိယသသိ၊ ကပ်၍မရှုလတ္တံ့။ ။

ထုဝံ၊ သင်ရသောသည်၊ အဂါရံ၊ အိမ်၌၊ ဝသမာနေဝိ၊ နေသော်လည်း၊
ဇိဝိဟိ၊ အသက်တို့ကြောင့်၊ ကထံအသိ၊ အသို့မျှ၍ ဖြစ်နိုင်လတ္တံ့၊ နည်း၊
တေ၊ သင်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊ နိဝိတံ၊ ဆည်းဘူးအပ်သော၊ မတ္တိကံဝါ၊
အမိမျိုးမှလည်းဖြစ်သော၊ ပေတ္တိကံဝါ၊ အဘမျိုးမှလည်းဖြစ်သော၊ မနံ၊
ဥစ္စာသည်၊ နတ္ထိမရှိ။ ။

သကံကမ္မံ၊ မိမိအမှုကို၊ ကရိတွာန၊ မိမိပြု၍၊ ဂတ္တေ၊ ကိုယ်၌၊ သေခံ၊ ချွေး
ကို၊ ပမောစပံပမောစယန္တော၊ ထွက်စေချက်၊ ဇေ၊ ဤသို့သောအသက်
မွေးခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဂေဟ၊ အိမ်၌၊ အသိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ သဓု၊ သူတော်ကောင်း
တေ၊ သင်အားတံ၊ ထိုဆင်းရဲစွာသောအသက်မွေးခြင်းကို၊ နရုစ္စတိ၊ မနှစ်
သက်ပါလင့်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဿာတွင်တောင်
အစဉ်၌၊ သံကိလေသဂတံ၊ သံကိလေသ၌ဖြစ်သော၊ မနံ၊ အကုသိုလ်မိတ်
ကို၊ ဝါနေမိ၊ တားမြစ်၏၊ နာနာဓမ္မကထံ၊ အထူးထူးသောတရားစကားကို၊
ကတွာ၊ ဟောပြော၍၊ ပါပါ၊ မကောင်းမှုမှ၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ နိဝါယမိ၊ တား
မြစ်ပြီ။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ မေ၊ ငါအား၊ အပ္ပမာဒဝိဟာရိနော၊ မမေမေလျော့သောနေခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိဿ၊ နေစဉ်၊ ဝိဝိနေ၊ တော၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ဟံ၊ သဝံဿသဟာဿာနိ၊ အနှစ်သုံးသောင်းတို့သည်၊ အတိတ္ထရံ၊ လွန်ခဲ့ကုန်ပြီ။ ။

အပ္ပမာဒေ၊ အပ္ပမာဒဘာရား၌၊ ရတံ၊ မွေ့လျော်သော၊ ဥတ္တမတ္တဂဂေသကံ၊ မြတ်သောအကျိုးစီးပွားကိုရှာတတ်သော၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ပဒုမုတ္တရသမ္ပုဇ္ဈေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါရသေ့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အဝဂန္တိ၊ ကြွလာတော်မူ၏။ ။

တိဗ္ဗရူသက ဝဏ္ဏာဘော၊ ရွှေတည်သီးနှင့် တူသော ကိုယ်တော်၏ အရောင်အဆင်းရှိသော၊ အပ္ပမေယျာ၊ သီလအစရှိသော ရုဏ်တို့ဖြင့်မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ အနုပမော၊ တစုံတယောက်သောနတ်လူတို့နှင့်မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ ရူပေန၊ အဆင်းတော်အားဖြင့်၊ အသမိသော၊ တယောက်နတ်လူနှင့်မတူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုနိသာတတောင်နေသောအခါ၌၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ စက်မိ၊ စင်္ကြံကြွတော်မူလာ၏။ ။

သုဗုလ္လံ၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ သာလရာဇာဇ္ဈဝ၊ အင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အတ္တစာနန္တရေ၊ တစ်နက်သောတိုင်တံ့ကံကြား၌၊ ဝိဇ္ဇူဝ၊ လျှပ်စစ်နွယ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်တော်ဖြင့်၊ အသမိသော၊ တယောက်လူနတ် မနှိုင်းအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုနိသာတတောင်တွင်နေစဉ်အခါ၌၊ အာကာသေ၊ ဌာန်တို့ပျံရာ အစွေ့ပြင် ထက်ကောင်းကင်၌၊ စက်မိ၊ စင်္ကြံကြွတော်မူလာ၏။ ။

သန္တိတော၊ ကိုယ်ကိုဆန့်သော၊ သိဟရာဇာဝ၊ မြသော်မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဓမ္မိတော၊ ဆုံးမ၍ယဉ်ကျေးပြီးသော၊ ဂဇရာဇာဝ၊ ဆင်မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ လာသိတော၊ တင့်တယ်စွယ်မြင်းရှိသော၊ ဗျုပ္ပရာဇာဝ၊ ကျားမင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တဒါ၊ ထိုတောင်စဉ်ရိပ်သာနိသာတတွင်သုံးနေစဉ်အခါ၌၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ စက်မိ၊ စင်္ကြံကြွတော်မူလာ၏။ ။

သိင်္ဂီနိက္ခယ ဝဏ္ဏာဘော၊ သိင်္ဂီနိက္ခယစင်နှင့်တူသော ကိုယ်တော်ရောင်ရှိသော၊ ခဒိရဂါရသန္တိဘော၊ ရှားမီးကြီးနှင့်တူတော်မူသော၊ မဏိယထာဇောတိရသော၊ မြင့်တူတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ စက်မိ၊ စင်္ကြံကြွတော်မူလာ၏။ ပိသုဒ္ဓံ၊ က

၁-ဇကုနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁-သုဘူသိတ္ထေရဂါထာ။ ၆၇

လာသနိဘော၊ စင်ကြယ်သောငွေတောင်နှင့်တူတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗမာသေ
လပြည့်နေ့၌၊ စန္ဒိမာ၊ လကဲ့သို့သော၊ မဇ္ဈိနိကဝသုရိယာ၊ မွန်းတည့်နေ
ကဲ့သို့သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုနိသာတောင်ခွင် နေဝဉ်အခါ
၌၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ စက်ဝိုင်း၊ စင်ကြယ်တော်မူလာ၏။ ။

စက်မန္တံ၊ စင်ကြယ်တော်မူသော၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုပဗ္ဗရတ္တရ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဗိသ္ဗာန၊ မြင်ပြီး၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဗိန္ဒယိ၊ ကြိုပြီး၊ အယံသတ္တော၊ ဤသတ္တဝါကား၊ ဧဝေါနုခေါ၊ နတ်လေ
လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ အယံသတ္တော၊ ဤသတ္တဝါကား၊ မနုဇော၊
လူလေလော။ ။

မဟိယာ၊ မြေအပြင်၌၊ ဧဒိသော၊ ဤ သို့သဘောရှိသော၊ နရော၊ လူကို၊
မေမယာ၊ ငါသည်၊ နသုတောဝါ၊ ကြားလည်းမကြားဘူး၊ နဒိဋ္ဌာဝါ၊ မြင်
လည်းမမြင်ဘူး၊ အပိ၊ ငင်စစ်၊ မန္တပဒံ၊ မန္တရားပုဒ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊
ဤသူသည်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။

အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒယိတ္တာန၊ ကြိုပြီး၍၊ သကံဝိတ္တံ၊ မိမိစိတ်
ကို ပဿာဒယိ၊ ကြည်စေပြီး၊ နာနာပုပ္ဖဉ္စ၊ အထူးထူးသောပန်းကိုလည်း
ကောင်း၊ နာနာဂန္ဓဉ္စ၊ အထူးထူးသောနံ့သာကိုလည်းကောင်း၊ တဒါ၊ ထို
အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သန္နိပါတေဝိ၊ တပေါင်းတည်းရရှိပြီး။ ။

သာဓုဝိတ္တံ၊ ကောင်းစွာဆန်းကြယ်သော၊ မနောဓုမံ၊ နှလုံးငွေ့လျော်
တွယ်ရှိသော၊ ပုပ္ဖာသနံ၊ ပန်းနေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ နရသာရေဝိနံ၊
လူကိုဆုံးမတတ်သောသူတို့ထက်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်တော်မူသော၊ နရသာရေဝိ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဗြဝိ၊ လျှောက်ပြီး။ ။

ဝိရ၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ တဝ၊ အရှင်
ဘုရားအား၊ အနုန္တဝံ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ ဣဒံအာသနံ၊ ဤပန်းနေရာကို၊
မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပညတ္တံ၊ ခင်းထားအပ်ပြီး၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိညှံ၊
စိတ်ကို၊ ဟာသယန္တော၊ ရွှင်စေလျက်၊ ကုသုမာသနေ၊ ပန်းနေရာ၌၊ နိဝပိဒ၊
နေတော်မူပါလော၊ ဣတိဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဝိ၊ လျှောက်
ဆိုပြီး။ ။

ကေသရီ၊ ဖွင့်ခင်ရှိသော၊ အဆန္ဒိတော၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသော၊
ဝိဟာဝ၊ ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ ပဝရေ၊ မြတ်သော၊ တတ္ထကုသုမာသနေ၊ ထိုပန်းနေရာ၌၊ သတ္တ
ရတ္တိဒိဝံ၊ ခုနစ်ညည်ခုနစ်နေ့ပတ်လုံး၊ နိဝပိဒ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏။ ။

အဟံ၊ ငါသည်။ သတ္တရတ္တိဒိဝံ၊ ခုနစ်ညဉ့်ခုနစ်နေ့ပတ်လုံး၊ နမသမ္မာ
 နေားရှိခိုးလျက်၊ အဋ္ဌာထိ၊ တည်ပြီးသမာဓိမှ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌ
 ဟိတွာ၊ ထတော်မူ၍၊ လောကော၊ လောက၌၊ အနုတ္တရော၊ တုဘက်မရှိသော၊
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ။

မမ၊ ငါ၏၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ပကိတ္တန္တော၊ ကြားတော်မူလျက်၊ ဣဒံစနံ၊
 ဤစကားကို၊ အဗြဗိ၊ မိန့်တော်မူပြီး၊ ဘာဝနာနံ၊ ဘာဝနာတို့တွင်၊ အနုတ္တရံ၊
 အတုမရှိသော၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကို၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော။ ။

ဣမံသတိ၊ ဤဗုဒ္ဓါနုဿတိကို၊ ဘာဝယိတွာ၊ ပွားစေ၍၊ မာနသံ၊ နှလုံး၏
 အလိုကို၊ ပုရုပိဿတိ၊ ပြည့်စေလတ္တံ့။ ။ တိ၊ သကပ္ပသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာ
 သုံးသောင်းတို့ပတ်လုံး။ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်၌၊ ရမိဿသိ၊ မွေ့လျော်
 ရလတ္တံ့။ ။

အသိတိက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်ရှစ်ဆယ်၊ ဒေဝိန္ဒြာ၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဟုတွာ
 ဖြစ်၍၊ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်မင်း၏ အဖြစ်ကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုရလတ္တံ့။ သ
 ဟဿက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်တထောင်၊ စက္ကဝတ္တိရာဇော၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရဋ္ဌေ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့။ ။

ပဒေသရန္တံ၊ ပဒေသရာဇာမင်း၏ အဖြစ်သည်။ ဂဏနတော၊ အရေ
 အတွက်အားဖြင့်၊ အသင်္ခယံ၊ မရေမတွက်နိုင်၊ တံသမ္ပံ၊ ထိုအလုံးစုံသော
 စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘောဿသိ၊ ခံစားရလတ္တံ့။ ဣဒံဗလံ၊ ဤအကျိုးသည်၊
 ဗုဒ္ဓါနုဿတိယာ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း။ ။

ဘာဝါဘဝေ၊ ဘာဝကြီးပေါ်၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊
 မဟာဘောဂံ၊ ကြီးမြတ်သောစည်းစိမ်ကို၊ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ ဘောဂေ
 န၊ စည်းစိမ်ဖြင့်၊ ဦးနုတာ၊ ယုတ်လျော့သည်၏အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣဒံဗလံ
 ဤအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိယာ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း။ ။

ကပ္ပသတသဟဿမိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ပ
 ဝေါ၊ ဩက္ကာကအမျိုး၌ဖြစ်သော၊ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ ဂေါတမော
 နာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လော
 ကော၊ လောက၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။

အသိတိကောဋိ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်သောဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟူ၊
 များစွာကုန်သော၊ ဒါသေ၊ ကျွန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော
 ကမ္မကရေ၊ အမှုလုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆဇ္ဇေတွာ၊ ဖွန့်၍၊ ဂေါတမဿ၊

ခ-ဇကုနိပါတ-၁-ပဌမဝဂ်-၁-သုဘူတိတ္ထေရဂါထာ။ ၆၉

ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ တကဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိဿသိ၊ ရဟန်းပြုလတ္တံ့။ ။

သကျပုဂံ၊ သာဏီဝန်မင်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာရာဓယိတွာ၊ နှင့်သိ၍ စေ၍။ သုဘူတိနာမနာမေန၊ သုဘူတိဟူသောအမည်ဖြင့်၊ သတ္ထု၊ သာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သည်။ ဟေဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။

ဂေါတမော၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍၊ တံ၊ သင့်ကို။ ဒက္ခိဏေယျဂုဏဟိ၊ အိမ်တိုင်းမေတ္တာဈာန်ဝင်ရာမှထ၍ ဆွမ်းခံသောဒက္ခိဏေယျ ဂုဏ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ အရုဏာဝိဟာရေန၊ ကံလေသာကင်း၍ နေခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ပါးသောအရာတို့၌၊ ဇေတဒဂ္ဂ၊ ဇေတဒ်အရာ၌၊ ပြုပေသတိထားတော်မူလတ္တံ့။ ။

ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဝက္ခာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဓလဇုတ္တမနာမကော၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဝိရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံ့လရှိတော်မူသော သမ္မုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟံသရာဇာ၊ ဟင်္သာမင်းသည်။ အဗ္ဗဇေ၊ ကောင်းကင်၌။ အတ္တုပ္ပမိဇ္ဈဝ၊ ယုံတက်သကဲ့သို့၊ နသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အတ္တုပ္ပမိ၊ ယုံတက်ကြွသွားတော်မူ၏။ ။

သောကနာထေန၊ လူတို့၏ကိုးကွပ်ရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ သာသိတော၊ ဆုံးမတော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍။ တဿဝတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမသယိတွာ၊ ရှိ၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိကို၊ မုဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဘာဝေမိ၊ ပွား၏။ ။

သုကတေန၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ တေနကဗ္ဗေနစ၊ ထိုကုသိုလ်ကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတနာပဏိဗိဟိစ၊ ကုသိုလ်စေတနာဆုတောင်းခြင်းတို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂန္တိံ၊ သွားပြီ။ ။

အသိဘိက္ခတ္တု၊ အကြိမ်ရှစ်ဆယ်၊ ဒေဝိန္ဒာ၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဟုတွာဖြစ်၍၊ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ အကာရယိ၊ ပြုပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရဌေ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌၊ သဟဿက္ခတ္တု၊ အကြိမ်တထောင်၊ စက္ခုတ္တိရာဇာစ၊ စကြာမင်း၏အဖြစ်သည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။

ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောစွာသော ပဒေသရန္တံ၊ ပဒေသရာဇ်မင်း၏အဖြစ်သည်။
ဂဏနတော၊ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အသံခယံ၊ မရေတွက်နိုင်၊ သုသမ္ပတ္တိံ
လုံ့ပြည်နတ်မွန်လွန်သောစည်းစိမ်ကို၊ အနုဘာဝိ၊ ခံစားရ၏၊ ဣဒံ၊ ဤ
အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိယာ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။
ဧ၊ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီးငယ်၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊
မဟာဘောဂံ၊ များစွာသောစည်းစိမ်ချင်းသာကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လဘာမိ၊
ရ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ တောဂေ၊ စည်းစိမ်၌၊ ဦးစွာ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိယာ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၏၊ ဖလံ၊
အကျိုးတည်း။

ဣတော၊ ဤစာဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ သတသဟသေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်
၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကုသိုလ်ကံကို၊ အကရိ၊ ပြုပြီး၊ တတော၊
ထိုအခါမှ၊ ပာသုတိ၊ စဉ်းစုတ်၊ အပါပင်လားရခြင်းကို၊ နဘိဇာမိ၊ မသိစ
ဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိယာ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၏၊ ဖလံ၊
အကျိုးတည်း။

စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဒိသန္တိ၊ ပဒိသန္တိ၏ကိုလည်း
ကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဝိမောက္ခာပိစ၊ ဤဝိမောက္ခာကို
လည်းကောင်း၊ ဆဋ္ဌဘိညာစ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာတရား
၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးတော်မူ၏၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့
လျှင်၊ အာယသ္မာသုဘူတိတ္ထေရော၊ အရှင်သုဘူတိမထေရ်သည်၊ ဣဒဂါ
ထာယော၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူပြီး၊ ဣတိတေ
ဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ပောတော်မူအပ်၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်၊ သော၊ ထိုကောသိယတွင် တောခွင်ပျော်မွေ့ရှင်
ရသောသည်၊ တာဝတိံသတာဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ အပရာဇရံ၊
လူးလာလူးသာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇနဝသေန၊ ဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊
နတ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘာဝိတွာ၊ ခံစားပြီး၍၊ တတော၊ ထိုတာဝတိံသာသို့မှ
တတော၊ တတေခွဲသော်၊ မနုဿသောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ အနေကသတက္ခတ္ထံ၊
အရာမကကြိမ်ဖန်များစွာ၊ ဝတ္ထဝတ္ထိရာဇာစ၊ စကြာဝတေးမင်းအဖြစ်
သည်လည်းကောင်း၊ ပဒေသရာဇာစ၊ ပဒေသရာဇ်မင်းအဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ မနုဿသမ္ပတ္တိံ၊ လူ၌ဖြစ်
သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘာဝိတွာ၊ ခံစားပြီး၍၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏။

၁-ကောနိပါတ-၁-ပဌမဝဂ်-၁-သုဘူထိတ္ထေဂေါယာ။ ၇၁

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ သုမနသေဋ္ဌိဿ၊ သုမနသုဋ္ဌေး၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ အနာထဝိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဍိသုဋ္ဌေး၏၊ ကနိဋ္ဌေ၊ ညီငယ်သည်၊ ဟု တွားဖြစ်၍ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ အဿ၊ ထိုသုဋ္ဌေးသားအား၊ သုဘူထိနာမံ၊ သုဘူထိဟူသော အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအုံး၊ တေနသမယေန ထိုအခါ၌၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ ပဝဠာဝရဓမ္မစက္ကော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသော မြတ်သောဓမ္မစကြာတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန အစဉ်သဖြင့်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုရာ၊ ဧဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝေဠုဝနပရိဂ္ဂဟဏာဒိနာ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကို အပ္ပမံခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊ လောကနုဂ္ဂဟံ၊ လူကံခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလျက်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ ဂေါစရဂမ်မှ အဖို့ပြု၍၊ သိတဝနေ၊ ချစ်အေးလှိုက်သူ အပူမနှောရင်တိုက်တော၌၊ ဝိဟေတိ၊ နေတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုနေသောအခါ၌၊ အနာထဝိဏ္ဍိကော၊ အနာထဝိဏ္ဍိ အမည်ရှိသော၊ သေဋ္ဌိ၊ သုဋ္ဌေးသည်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဥဠာနကတဏှံ၊ ဖြစ်ပွားသောဥစ္စာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အတ္တနေ၊ ငါ၏၊ သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော၊ ရာဇဂဟသေဋ္ဌိနေ၊ ရာဇဂြိုဟ်သုဋ္ဌေး၏၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓပ္ပါဒံ၊ ဘုရားပွင့်တော်မူကြောင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သိတဝနေ၊ ရင်းတိုက်တော၌၊ ဝိဟရန္တံ၊ ဝိတင်းသုံးနေတော်မူသော၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံ မိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပဌမဒဿနေနေဝ၊ ရှေးဦးမဆွမြင်ကတည်းကလျှင်၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ သတ္ထာရံ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အာဂမနတ္ထာယ၊ ကြွလေ၊ ခံဉ်သောဌာ၊ ယာမိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ တတော၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ ပဉ္စစတ္တာလိသယောဇနေ၊ လေးဆဲ့ငါးယူဇနာဝေးကွာတိတိအခြားရှိသော၊ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌၊ ယောဇနယောဇနေ၊ ယူဇနာတိုင်းယူဇနာတိုင်း၊ သတသဟာယ၊ ပရိစ္စာဂေန၊ တသိန်းတသိန်းသော အသပြာဥစ္စာကို၊ ဝုဇ္ဇံသဖြင့်၊ ဝိဟာရေး၊ ကျောင်းတော်တို့ကို၊ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်ထား၍၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ရာဇမာနေန၊ ငါးတင်းနှစ်စိတ်ရှိသော မင်္ဂလာ၏ပါယ်တော်၌ဖြင့်၊ အဋ္ဌကရိသပမာတံ၊ ရှစ်မင်းပယ်မျှပမာဏရှိသော၊ ဧတသကုမာရသားဧတမင်းသား၏၊ ဥယျာနဘူမိံ၊ ဥယျာဉ်ရပ်ကို၊ ကောရိသဉ္ဇာရန္တံ၊ ကုမုရ

၂၂

ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ

မယွင်းငွေအခင်းဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုစေတနာနန်းလျားဥယျာဉ်ရာ၌၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်
 စေ၍၊ အဒါထိ၊ ယူ၏၊ ဝိဟာရပရိဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ ကျောင်းတော်ကိုအလှူခံ
 သောနေ၌၊ အယံသုဘူတိကုဗုဒ္ဓိကော၊ ဤသုဘူတိအမည်ရှိသောသုကြွယ်
 သည်း၊ အနာထဝိဇ္ဇိကသေဋ္ဌိနာ၊ အနာထဝိဇ္ဇာသုဋ္ဌေးနှင့်၊ ဝဇ္ဇိဝသွား၍၊ ဓမ္မ
 တရားကို၊ သုဏန္ဒော၊ နာရခြင်းကြောင့်၊ သန္ဓိ၊ သန္ဓါခြင်းကို၊ ပဋိလသိတွံ၊
 ရ၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရှင်ပြု၏၊ သော၊ ထိုသုဘူတိ သာမဏေသည်၊ ဥပသမ္ပန္နိတွာ၊
 ပဉ္စင်းခံ၍၊ ဧဒေသတိကာ၊ နှစ်စောင်သောမာတိကာတို့ကို၊ ပဂုဏာ၊ လေ့လာ
 သည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း တရားကို၊ ကထာပေတွာ၊
 ဟောစေ၍၊ အရညေးတော၌၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းကျင့်အပ်တရားမြတ်ကို၊
 ကရောန္တာ၊ ပြုလျက်၊ မေတ္တာဈာနပါဒကံ၊ မေတ္တာဈာန်လျှင်အခြေရှိသော၊
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
 ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ သော၊ ထိုသုဘူတိမထေရ်သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေ
 သေန္တာ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဒေသိတနိယာမေန၊ ဟောတော်မူအပ်သော အမှတ်အပိုင်း အခြားဖြင့်၊
 အနောဒိဿကံ၊ ရည်ညွှန်းခြင်းမရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 ယသ္မာ၊ အကြံငွေကြောင့်၊ ဒေသတိ၊ ဟော၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အရဏဝိ
 ဟာရိနံ၊ ကိလေသာကင်း၍နေလေရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂေါနာမ၊
 ကဲလွန်ထူးမြတ်သည်မည်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့
 ဌ၊ စရန္တာ၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်၊ စာရေစာရေ၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း၌
 မေတ္တာဈာနံ၊ မေတ္တာဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဝုဠာယ၊ ဈာန်မှထ၍
 တိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ခံယူ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့ခံယူသည်ရှိသော်၊ ဒါယ
 ကာနံ၊ အလှူရှင်တို့အား၊ မဟပ္ပလံ၊ များသောအကျိုးရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒက္ခိဏေယျာနံ၊ မြတ်သောအလှူခံ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ထေန၊ ထိုကြောင့်၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘေဒဂ္ဂံ၊ ဘိက္ခုဝေမမသာဝကာနံ၊ ဘိက္ခုနံအ
 ရဏဝိဟာရိနံ ယဒိဒံသုဘူတိဒက္ခိဏေယျာနံ ယဒိဒံသုဘူတိတိ၊ ဘေဒဂ္ဂံ
 ဘိက္ခုဝေမမသာဝကာနံ၊ ဘိက္ခုနံ အရဏဝိဟာရိနံ၊ ယဒိဒံသုဘူတိဒက္ခိဏေ
 ယျာနံ ယဒိဒံသုဘူတိဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊
 ငါဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော၊ အရဏဝိဟာရိနံ၊ ကိ
 လေသာကင်း၍နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယောအ

၁-ကောနိပါတ-၁-ပဌမဝဂ်-၁-သုဘူတိတ္ထေရဂါထာ။ ၇၃

ယံသုဘူတိ၊ အကြင်သုဘူတိမထေရ်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ဧတံ၊ ဤသုဘူတိ
မထေရ်သည်၊ အဂ္ဂံ၊ ကဲလွန်မွန်မြတ်၏။ ဒက္ခိဏယျာနံ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်တို့
တွင်၊ ယဒိဗ္ဗေယောအယံသုဘူတိ၊ အကြင်သုဘူတိမထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊
ဧတံ၊ ဤသုဘူတိမထေရ်သည်။ အဂ္ဂံ၊ကဲလွန်မွန်မြတ်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့၊ အပဿ
ပာသထေရော၊ဤသုဘူတိမထေရ်သည်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ ပုတိ
ဌာယံးတည်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပုရိတပါရမီနံ၊ ဖြည့်စည်းတူးအပ်
သောပါရမီတို့၏၊ ဖလဿ၊ အကျိုး၏၊ မတ္တကံ၊ အထွန့်အတ်ပ်သို့၊ ပတွး၊
ရောက်၍၊ လောကော၊ လောကသုံးပါး၌၊ အတိညာတော၊ ထင်ရှားသည်၊
အဘိသက္ခိတော၊ ထေရ်သယောက်ဟုမှတ်စေသောကံသည်၊ ဟုတွားဖြစ်
၍၊ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ နတ်လူများ၏စီးပွားအလိုငှါ၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုန်
ဧဇ္ဇ၊ စာရိကို၊ စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊
ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်သို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်လေ၏။ ရာဇာဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိ
သာရမင်းသည်၊ ထေရဿ၊ သုဘူတိမထေရ်၏၊ အာဂမနံ၊ ရောက်လာ
ကြောင်းကို၊ သုတွ၊ ကြား၍၊ ဥပသကံမိတွ၊ ကင်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဝန္တေန္တ
အရှင်ဘုရားသုဘူတိ၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဣဇေဝ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌
သာသျှင်၊ ဝသထ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
လျှောက်၍၊ နိဝါသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ဆောက်လုပ်ပြုပြင်
စီရင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုံးသွင်း၍၊ ပက္ကန္တော၊ ဖဲခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဝိသ၊ ရိုးမေ
ထျော့လေ၏၊ ထေရော၊ သုဘူတိမထေရ်သည်၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်
ရာနေရာကို၊ အလဘန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ အဗ္ဘာကာသေ၊ လွင်တီး
ခေါင်၌၊ ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏၊ ထေရဿ၊ သုဘူတိမထေရ်၏၊ အဝနူ
ဘာဝန၊ အာနူဘော်ကြောင့်၊ ဒေဝေါ၊ ခိုဗ်းသည်၊ နဝဿတိ၊ မရွေးမ
နုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အဓုပ္ပတာယ၊ ခိုဗ်းမရွာခြင်း ခေါင်းပါးခြင်းဖြင့်၊
ဥပဗ္ဗုတာ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ နိဝေသန
ခွါရေ၊ နန်းတော်တံခါး၌၊ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ကြွေးကြော်ခြင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကြ
ကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးသည်၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်အ
ကြောင်းကြောင့်၊ ဒေဝေါ၊ ခိုဗ်းသည်၊ နဝဿတိနုခေါ၊ မရွာလေသနည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမံသန္တော၊ စူးစမ်းလတ်သော်၊ ထေရဿ၊ သုဘူတိမထေရ်
၏၊ အဗ္ဘာကာ သဝါသေန၊ လွင်တီးခေါင်၌ နေခြင်းကြောင့်၊ နဝဿ
တိမညေ၊ မရွာလေသင်ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ တဿ၊
လျှိုသုဘူတိ မထေရ်အား၊ ပဏ္ဏကုဋီ၊ သာဓ်ရွက်ကုရိကို၊ ကာရာပေက္ခာ

သောကံလုပ်စေ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣမိဿာပဏ္ဏကုမ္ပိယော၊ ဤသစ်
ရှက်မိုးကုဋ်၌၊ ဝဿထ၊ သီတင်းသုံးတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊
သျှောက်ထား၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိမိုး၍၊ ပက္ခမိ၊ ၁၁ သွားထေ၏။ ထေရော၊ သုဘူတိ
မထေရ်သည်၊ ကုမ္ပိကံ၊ သစ်ရှက်ကုဋ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ တိဏသန္တာ
ရေ၊ မြက်အင်း၌၊ ပလ္လကေန၊ ထက်ဝယ်ဖြင့်၊ နိသိဒ္ဓိ၊ နေ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီး
အံ၊ ဘဒါ၊ ထိုမြက်ခင် ပွေ့ရာနေသောအခါ၌၊ ဒေဝေါ၊ မိလားသည်၊ ထော
ကံထောကံ၊ အနည်းငယ်အနည်းငယ်၊ ဗုဿယတိ၊ ရွာ၏၊ သမ္ပဓောရံ၊
သည်းသန်သောရေအလျှင်ကို၊ နအနုပဝတ္ထတိ၊ မရွာ၊ အထ၊ ထိုအနည်းငယ်
သာရွာသောအခါ၌၊ ထေရော၊ သုဘူတိမထေရ်သည်၊ လောကဿ၊ လူ
အပေါင်၏၊ အဝုပ္ပိကဘယံ၊ မိလားခေါင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောတေးကို၊ ဝိ
သမိတုကာမော၊ ငြိမ်းစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဗာ
ဟိရဝတ္ထုကဿ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌ရှိသော၊ ပရိသယဿ၊
သေးရန်၏၊ အတာဝံ၊ မရှိခြင်းကို၊ ပဝေဒေန္တော၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဆန္ဒာ၊
မေကုမ္ပိကာသုခံ၊ (ပ)ဝဿဒေဝါတိဂါထံ၊ ဆန္ဒာမေကုမ္ပိကာ(ပ)ဝဿဒေ
ဝါဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မြှောက်ဆို၏၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ ကုမ္ပိကာ၊ ကုမ္ပိသည်
ဆန္ဒာ၊ မြက်သစ်ရှက် အစရှိသည်တို့ဖြင့်မိုးအပ်၏၊ သုခံ၊ နေခြင်းငှါချင်း
သာ၏၊ နိဝါတာ၊ တံခါးမလေသာတံခါးတို့ဖြင့် အခြားမထင်ဝိတ်ပင်အပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လေတည်းဟူသော တေးရန်မှကင်း၏၊ ဒေဝ၊ မိလား
နတ်သား၊ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဝဿ၊ ရွာဘိလော၊ မမ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊
စိတ်သည်၊ သုသမာဟိတံ၊ အလွန်လျှင်တရတည်းသော သမထဝိပဿနာ
အာရုံ၌ကောင်းစွာထားအပ်၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိရညံ၊ သံယော
ဇဉ်ကိလေသာတို့မှအထူးအားဖြင့်လွတ်၏၊ အတာဝီ၊ ကိလေသာကိုပူ
ပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ ငါနေ၏၊ ဒေဝ၊
အိုရိုးနတ်၊ ဝဿ၊ ရွာဘိလော၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဆန္ဒသဒ္ဓေါ၊ ဆန္ဒသဒ္ဓါသည်၊ တာဝ၊ မေသဒ္ဓါအစ
ရှိသည်တို့၏ရှေးဦးစွာ၊ ဆန္ဒာသာကုမာရိကာဣမဿ၊ ကုမာရကဿနန္တန္တိန
ပတိရူပန္တိ၊ အာဒီသု၊ ဆန္ဒာသာကုမာရိကာဣမဿကုမာရကဿနန္တန္တိနပ
တိရူပံ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ပတိရူပေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်
သောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ သာကုမာရိကာ၊ ထိုသတို့သို့ ငယ်သည်၊
ဣမဿကုမာရကဿ၊ ဤသတို့သားအား၊ ဆန္ဒာ၊ လျောက်ပတ်၏၊ နန္တန္တိ၊
မလျောက်ပတ်၊ နပတိရူပံ၊ မတင့်အပ်၊ ဆန္ဒံတွေဝပဂ္ဂုဏပဿာယာကနာ

နန္ဒိ အာဒိသု၊ ဆန္ဒိတွေဝ ဗဂ္ဂုဏာပဿာယ ဘနာနံ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့
 ဌ၊ ဝစနဝိသိဇ္ဈေ၊ စကားအထူးဟုဆိုအပ်သော၊ သင်္ချာဝိသေသေ၊ အရေး
 အတွက်အဘူး၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဗဂ္ဂုဏ၊ ချစ်သား၊ ဗဂ္ဂုဏ၊ ဗဿာယ
 တနာနံ၊ ဗဿာယတနာရှိ ဟို၊ ဆန္ဒိတွေဝ၊ ခြောက်ပါးတို့ဟူ၍ သာလျှင်၊
 ဗုတ္တော၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဆန္ဒမတိဝဿတိ ဝဋ်နာတိ ဝဿတိတိအာဒိသု၊
 ဆန္ဒမတိဝဿတိ ဝိဝဋ်နာတိဝဿတိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဝဂ္ဂနေ၊
 ကောင်းကင်ဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဆန္ဒိ၊ ကောင်းကင်
 သည်၊ အာတိဝဿတိ၊ အလွန်ရိပ်းရှာ၏၊ ဝိဝဋ်၊ ဟင်းလင်းအပြင်ထက်
 ကောင်းကင်သည်၊ နာတိဝဿတိ၊ မရွာ၊ ကျာဟံတေနန္တန္တောပိကရိဿာ
 သိတိအာဒိသု၊ ကျာဟံတေနန္တန္တောပိကရိ သာမိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌
 နိဝါသနပါရူပနေ၊ ဝတ်ခြင်းရုံခြင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 တေန၊ ထိုသက်ိုးဖြင့်၊ ဆန္တောပိ၊ ဝတ်ရုံသော်လည်း၊ ကိကရိဿာမိ၊ အသို့
 ပြုလတ္တံ့နည်း၊ အာယသ္မာဆန္တော အနာစာရံအစရတိတိအာဒိသု၊ အာ
 ယသ္မာဆန္တောအနာစာရံအစရတိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ပညတ္တိယာ၊
 နာပညတ်ဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော
 အသက်တော်ရှိသော၊ ဆန္တော၊ ဆန္ဒမထေရ်သည်၊ အနာစာရံ၊ မထေရ်
 ပတ်သောအကျင့်ကို၊ အာစရတိ၊ ကျင့်၏၊ သဗ္ဗဆန္ဒိသဗ္ဗပရိစ္ဆန္တိ၊ ဆန္ဒာကုဋိ
 အာဟိတောဂိနိတိစအာဒိသု၊ သဗ္ဗဆန္ဒိသဗ္ဗပရိစ္ဆန္တိ၊ ဆန္ဒာကုဋိအာဟိတော
 ဂိနိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ တိဏာဒိတိ၊ မြက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဆန္ဒိ၊
 ဖုံးလွှမ်းသော အနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ သဗ္ဗဆန္ဒိ၊ အလုံးစုံ အမိုးရှိ
 သော၊ သဗ္ဗပရိစ္ဆန္တိ၊ အလုံးစုံအရံရှိသော၊ ကုဋိ ကုဋိနေအိမ်ကို၊ ဆန္ဒာ၊ မိုး
 အပ်ပြီး၊ ဂိနိ၊ သီးကို၊ အာဟိတော၊ တောက်လောင်စေအပ်ပြီး၊ ဣတပိ ဤဝါ
 ထာ၌လည်း၊ တိဏာဒိတိ၊ မြက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဆာဒေနယော၊ အမိုးပဉ္စ
 သောအနက်၌သာလျှင် ဗုဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇေန
 ဝါ၊ မြက်ဖြင့်၎င်း ပဇ္ဇေနဝါ၊ သစ်ရွက်ဖြင့်၎င်း၊ ဆန္ဒာ၊ မိုးအပ်၏၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ နဝဿတိ၊ မရွာ၊ ဝဿောဒကပတနံ၊ ရိပ်းရည်၏ကျ
 ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နဩဝဿတိ၊ မပိုစီး၊ ဧတထာ၊ ထိုအခြင်း
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဆာဒိတာ၊ မိုးအပ်၏၊ ဣတိအယံ ဤ
 သည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ မေသဗ္ဗေ၊ မေသဗ္ဗိသည်၊ ကိန္တေနမေ
 အဓိဂတံဟလံဒါနိပကာသိတုန္တိ အာဒိသု၊ ကိန္တေနမေအဓိဂတံဟလံဒါနိ
 ပကာသိတု ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ကရုဏာ၊ ကရုဏ်းအနက်၌၊ အာဂ

တော၊ လာ၏။ မေမယာ၊ ငါတုရားသည်။ ကိန္တေန၊ ပြုပြင်ပင်ပန်းသဖြင့်၊ အဓိကတံ၊ ရအပ်သောတရားတော်ကို၊ ခါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပကာသိတံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ အလံနိရတ္တကံ၊ အကျိုးမရှိ၊ မယာ၊ ငါသည်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တဿမေတန္တေဟဂဝါသံခိတ္တေနဓမ္မံ၊ ဒေသေတုတိအာဒိသု၊ တဿမေတန္တေဟဂဝါသံခိတ္တေန ဓမ္မံဒေသေတု ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သမ္ပဒါနေ၊ သမ္ပဒါနိအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿမေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတု၊ ဟောဟောတော်မူပါသော၊ မဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗုဗ္ဗေမေသ၊ မြွေသောအနက်သမ္ပုဒ္ဓသမ္ပာဒိသတ္တဿေဝသတောတိအာဒိသု၊ ဗုဗ္ဗေမေသ၊ မြွေသောအနက်သမ္ပုဒ္ဓသမ္ပာဒိသတ္တဿေဝသတော ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သာမိအတ္ထေ၊ သမ္ပုဒ္ဓအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားရဟန်းဘိုး၊ မေမေ၊ ငါတုရား၏၊ သမ္ပာသေ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိသည်မှ၊ ဗုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ အနက်သမ္ပုဒ္ဓသမ္ပာဒိသတ္တဿေဝသတုရားလောင်းသာလျှင်၊ သတော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဣဝေ၊ ဤဂါထာ၌လည်း၊ သာမိအတ္ထေ၊ သမ္ပုဒ္ဓအနက်၌သာလျှင်၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ မမေ၊ ငါ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

ဒိကာသဝါနံ၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့အား၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော၊ မမာယိတဗ္ဗံနာမ၊ မြတ်ဦးအပ်သောဝတ္ထုမည်သည်၊ ကိဇ္ဈာဝိနတ္ထိ၊ အကယ်၍ကားမရှိ၏ရှင်၊ ဟိကသ္မာ၊ အတယံ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ လောကဓမ္မော၊ လူတို့၏ဓမ္မသည်၊ အနုပလိတ္တတာဝတော၊ မလိမ်းကျံအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပန၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း၊ လောကသာမညဝသေန၊ လူတို့မှည့်အပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တေသမ္ပိ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း၊ အဟံမမာတိ၊ အဟံမဟူသော စကားသည်၊ ဝေါဟာရမုတ္တံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမျှသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိန္တိမေသာဝကာဓမ္မဒါယာဒါဘဝေယျုံနောအာမိသဒါယာဒါတိ၊ ကိန္တိမေသာဝကာဓမ္မဒါယာဒါဘဝေယျုံနော အာမိသဒါယာဒါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ မေမေ၊ ငါတုရား၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်ဥက္ကဋ္ဌသားတော်မြတ်တို့သည်၊ ကိန္တိ၊ အသို့လျှင်၊ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ တရားကိုအမွေခံကုန်သည်၊ ဘဝေယျုံ၊ ဖြစ်ပါကုန်အံ့နည်း၊ အာမိသဒါ

ဇ-ဇကုနိပါတ-၁-ပဌမဝဂ်-၁-သုဘူတိတ္ထေရဂါထာ။ ၇၇

ယာဒါ၊ ပစ္စည်းအာမိသကိအပ္ပေခံကုန်သည်၊ နောဘဝေယျံ၊ မဖြစ်ပါကုန်
 အံနည်း၊ ပနပက္ခန္တရံ၊ အဘို့တပါးကိုမဟာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ မိန့်ဦးအံ့၊
 မာတုကုန္တိမိ၊ အမိဝမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ကရုဇကောယောပိ၊ ကရုဇကော
 ယကိုလည်းကောင်း၊ တိဏာဒိဆဒေနာ၊ မြက်စသည်တို့ဖြင့်မိုးအပ်သော၊
 ပတိဿ ယောပိ၊ အိမ်ကို လည်းကောင်း၊ ကုဗ္ဗိကာတိ၊ ကုဗ္ဗိကာဟူ၍၊
 ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တထာဘံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ မှန်၏၊ မာတရံ
 ကုဗ္ဗိကံ၊ မြို့မိဘရိယံ၊ မြို့မိကုလသဝကံ၊ ဝုတ္တသန္တာနကော မြို့မိတဏှာမေ၊ မြို့မိ
 ဗန္ဓနန္တိ အာဒိသု၊ မာတရံကုဗ္ဗိကံ၊ မြို့မိဘရိယံ၊ မြို့မိကုလသဝကံ၊ ဝုတ္တသန္တာန
 ကော၊ မြို့မိတဏှာမေ၊ မြို့မိဗန္ဓနံ၊ သို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ မာတုကုန္တိ၊ အမိ
 ဝမ်းကို၊ ကုဗ္ဗိကာတိ၊ ကုဗ္ဗိကာဟူ၍၊ ဝုတ္တသ၊ ဆိုအပ်၏၊ မေမယော၊ ငါတုရား
 သည်၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ ကုဗ္ဗိကံ၊ ကုဗ္ဗိကာဟူ၍၊ မြို့မိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘရိ
 ယံ၊ မယားကို၊ ကုလသဝကံ၊ အသိုက်ဟူ၍၊ မြို့မိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝုတ္တသ
 သာ၊ တို့ကို၊ သန္တာနကော၊ မိုးအိမ်ပင်ကုချည်တို့ဟူ၍၊ မြို့မိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 တဏှာ၊ တဏှာကို၊ ဗန္ဓနံ၊ ထူးအနှောင်အဖွဲ့ဟူ၍၊ မြို့မိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 အဋ္ဌိကကံ၊ သကုဗ္ဗိကေ၊ သန္တာရုပသိဗ္ဗိ၊ တမိရတ္တ၊ ပူဇေဒုဂ္ဂန္ဓေပရဂတ္တေ၊ မမာ
 ယသေတိအာဒိသု၊ အဋ္ဌိကကံ၊ သကုဗ္ဗိကေ၊ သန္တာရုပ သိဗ္ဗိတေ၊ မိတ္တေ၊ ပူ
 ဇေဒုဂ္ဂန္ဓေပရဂတ္တေ၊ မမာယသေ၊ သညိသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ကောသာဒိသမူ
 ဟဘူတော၊ ဆံအစရှိသည်တို့၏အပေါင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကရုဇကောယော၊
 ကရုဇကောယကို၊ ကုဗ္ဗိကာတိ၊ ကုဗ္ဗိကာဟူ၍၊ ဝုတ္တသ၊ ဆိုအပ်၏၊ မံသန္တာ
 ရုပသိဗ္ဗိတေ၊ ကိုးရောသောအသားတို့၌ ကိုးရောသောအကောသတို့ဖြင့် ချုပ်
 အပ်စပ်အပ် ဖွဲ့နှောင်အပ်သော၊ အဋ္ဌိကကံ၊ သကုဗ္ဗိကေ၊ တရောရှစ်ဆယ်
 သောအရိုး အဆက်တို့ဖြင့် ပြုသော ကရုဇကောယ၌၊ မိ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်
 သည်၊ အတ္တ၊ ဖြစ်၏၊ ပူဇေ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ဆံပင်မွေးညှင်း
 စသောမစင်ကြယ်သောဝတ္ထုတို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ ဒုဂ္ဂန္ဓေ၊ မကောင်းသော
 အနံ့ရှိသောပရဂတ္တေ၊ မြေခွေးဝိုးလောက်စသောသုတပါးတို့၏ကိုယ်၌၊
 မမာယသေ၊ မြတ်နိုးခြင်းကိုပြု၏၊ ကောသာပဿဘဂဝတောဘဂိနိ၊ ကုဗ္ဗိ
 ဩဝဿတိကုဗ္ဗိနာ၊ မဉ္ဇလိတ္တာဝါ ဟောတိ အဝလိတ္တာဝါတိ အာဒိသု၊
 ကောသာပဿ ဘဂဝတော ဘဂိနိကုဗ္ဗိ ဩဝဿတိကုဗ္ဗိနာ၊ မဉ္ဇလိတ္တာဝါ
 ဟောတိ အဝလိတ္တာဝါ၊ သို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ တိဏာဒိဆပတိဿ
 ယော၊ မြက်ဖြင့်မိုးအပ်သောကုဗ္ဗိကို၊ ကုဗ္ဗိကာတိ၊ ကုဗ္ဗိကာဟူ၍၊ ဝုတ္တသ၊ ဆို
 အပ်၏၊ ဘဂိနိ၊ နှမ၊ ကောသာပဿဘဂဝတော၊ ကောသာပမြတ်စွာဘုရား၏

၇၈

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ကုမ္ပိ၊ ကုမ္ပိသည်၊ ဩဝဿတိ၊ ခိဗ်ပတိ၊ ကုမ္ပိနာမ၊ ကုမ္ပိမည်သည်၊ ဥဇ္ဈိတ္တာဝါ၊ အတွင်း၌လိမ်းကြံအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝလိတ္တာဝါ၊ အပဋ္ဌလိမ်းကြံအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣခာပိ၊ ဤဂါထာ၌လည်း၊ သောဇေဝ ပတိဿယော၊ ထိုကုမ္ပိကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ ကဿ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ပဏ္ဏသာလာယ၊ သစ်ရွက်မိုးသောကုမ္ပိကို၊ အဓိပ္ပေတတ္တာ၊ အလိုရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိသတ္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ကုမ္ပိဇေဝ၊ ကုမ္ပိသဒ္ဓါသည်ပင်လျှင်၊ ကုမ္ပိကား၊ ကုမ္ပိကမည်၏၊ အပါကဇူကုမ္ပိ၊ မထင်ရှားသောကုမ္ပိကို၊ ကုမ္ပိကမ္ပတိ၊ ကုမ္ပိကဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။

သုခသဒ္ဓေါပန၊ သုခသဒ္ဓါသည်ကား၊ ဝိဝိဋ္ဌိကတွာနု သုခံဒုခဉ္စပုဗ္ဗေဝ စသောမနဿံ ဒေါမနဿန္တိအာဒိသု၊ ဝိဝိဋ္ဌိကတွာနုသုခံ ဒုခဉ္စပုဗ္ဗေဝစသောမနဿံဒေါမနဿံဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သုခဝေဒနာယံ၊ သုခဝေဒနာ၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်၊ သုခံ၊ တဘိယဈာန်၏ဥပစာရ၌ဖြစ်သောကာယိကသုခကိုလည်းကောင်း၊ ဒုခဉ္စ၊ ပဌမဈာန်၏ဥပစာရ၌ဖြစ်သောကာယိကဒုက္ခကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝိဋ္ဌိကတွာနု၊ နောက်အဘို့မှစွန့်ခွဲ၍၊ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးမဆွကပင်လျှင်၊ သောမနဿံ၊ စတုတ္ထဈာန်၏ဥပစာရ၌ဖြစ်သော စေတသိကသုခလည်းကောင်း၊ ဒေါမနဿံ၊ ဒုတိယဈာန်၏ဥပစာရ၌ဖြစ်သော ဒုက္ခကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝိဋ္ဌိကတွာနု၊ နောက်မှီပြု၍။ သုခေါဗုဒ္ဓါနံဥပ္ပါဒေါသုခါသဒ္ဓမ္မဒေသနာတိ အာဒိသု၊ သုခေါဗုဒ္ဓါနံဥပ္ပါဒေါသုခါသဒ္ဓမ္မဒေသနာ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သုခမူလေ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်တော်မူခြင်းသည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းရင်းတည်း၊ သဒ္ဓမ္မဒေသနာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဒေသနာတော်သည်၊ သုခေါ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်းရင်းတည်း၊ သုခဿေတံဘိက္ခဝေအဓိဝစနံယဒိဒံပုညာနိတိအာဒိသု၊ သုခဿေတံဘိက္ခဝေအဓိဝစနံ ယဒိဒံပုညာနိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သုခဟေတုမ္ပိ၊ ချမ်းသာခြင်း၏နီးသောအကြောင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဒိဒံယာနိပုညာနိ၊ အကြွင်းကောင်းမှုတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတံ၊ ထိုကောင်းမှုသည်၊ သုခဿ၊ နီးသောအကြောင်းရှိသောသုခ၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ယသ္မာစခေါမဟာလိရူပံသုခံသုခါနူပတိတံသုခါဝက္ကန္တိ အာဒိသု၊ ယသ္မာစခေါမဟာလိရူပံသုခံသုခါနူပတိတံသုခါဝက္ကန္တိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သုခါ၊ ရှေ့ထော၊

၁-ဧကနိပါတ-၁-ဗဒ္ဓမဝဂ်-၁-သုဘူထိတ္ထေဇဂေါဿ။ ။ ၇၉

သုခဝေဒနာ၏အာရုံ၌၊ အာဂတောလော၏၊ မဟာလိချင်းသားမဟာလိ၊
 လသ္မာစခေါ၊ အကြံကြောင့်လျှင်၊ ရုပ်၊ ရူပါရုံသည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏၊ သုခါ
 နုပတိတံ၊ သုခ၏အာရုံသို့ကျ၏၊ သုခါဝုတ္တန္တံ၊ သုခ၏အားရုံသို့သက်၏၊
 ဗိဇ္ဇမ္မသုခဝိဟာရာ၊ ဧတေသုခအရိယသမ္ပယောဂ်နယောတိအာဒိသု၊ ဗိဇ္ဇမ္မသုခဝိ
 ဟာရာဧတေသုခအရိယသမ္ပယောဂ်နယောတိသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သုခသဒ္ဓေါ၊
 သုခသဒ္ဓါသည်၊ အဗျာပဇ္ဇေဆင်၊ ရဲကြောင့်ကြံ့ဗျာပါဒေရှိခြင်းဟူသောအ
 နက်၌၊ အာဂတောလော၏၊ ရန္တု၊ ချမ်းသားရန္တု၊ ဧတေ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ အ
 ရိယသမ္ပယောဂ်တရား၏၊ ဗိနယော၊ အဆုံးအမတော်၌၊ ဗိဇ္ဇမ္မသုခဝိဟာရာ၊ ပစ္စုပ္ပန်
 အတ္တဘော၌ဆင်၊ ရဲမရှိသည်ဖြစ်၍နေရကုန်၏၊ နိဗ္ဗာန်ပရမံသုခန္တိ အာဒိသု၊
 နိဗ္ဗာန်ပရမံသုခံ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သုခသဒ္ဓေါ၊ သုခသဒ္ဓါသည်၊
 နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအနက်၌၊ အာဂတောလော၏၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊
 ပရမံ၊ လွန်မြတ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာတည်း၊ ယာဝဉ္စိဒံတိက္ခဝေနသုကရံ
 အက္ခာနေနပါပုဏိတံ ယာဝသုခါသဂ္ဂါတိအာဒိသု၊ ယာဝဉ္စိဒံတိက္ခဝေနသု
 ကရံအက္ခာနေန ပါပုဏိတံ၊ ယာဝသုခါသဂ္ဂါ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊
 သုခသဒ္ဓေါ သုခသဒ္ဓါသည်၊ သုခပစ္စယဋ္ဌာနေ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်း
 ဖြစ်သောအရပ်ဟူသောအနက်၌၊ အာဂတောလော၏၊ တိက္ခဝေ၊ မဟာနံ၊ တို့
 ယာဝဉ္စ၊ အကြံမျှလောက်လျှင် ဣဒံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊ အက္ခာနေန၊ ဟောသဖြင့်
 ပါပုဏိတံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နသုကရံ၊ မလွယ်၊ ယာဝ၊ အကြံ၍လောက်၊
 သဂ္ဂါ၊ နတ်ပြည်တို့သည်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော
 အရပ်တို့တည်း၊ သောဝဂ္ဂိကံသုခဝိပါကံသဂ္ဂသံဝတ္တနိယန္တိ အာဒိသု၊ သော
 ဝဂ္ဂိကံသုခဝိပါကံသဂ္ဂသံဝတ္တနိယံ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ သုခသဒ္ဓေါ၊ သု
 ခသဒ္ဓါသည်၊ ဣဗ္ဗေ၊ ချစ်အပ်နှလုံးကိုပွားစေအပ်သောအာရုံ၌၊ အာဂတော
 လော၏၊ သောဝဂ္ဂိကံ၊ နတ်ပြည်အကျိုးငှါပြုအပ်သော၊ သုခဝိပါကံ၊ ချစ်အပ်
 နှလုံးကိုပွားစေအပ်သောအကျိုးရှိသော၊ သဂ္ဂသံဝတ္တနိယံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်
 စေတတ်သော၊ ပိယမနာပေ၊ ချစ်အပ်နှလုံးကို ပွားစေအပ်သောအာရုံ၌၊
 ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ဣဝေ၊ ဤဂါထာ၌လည်း၊ ဣဋ္ဌေဝါ၊ ချစ်အပ်
 နှလုံးကိုပွားစေအပ်သော အာရုံဟုဆိုအပ်သောအနက်၌ လည်းကောင်း၊
 သုခပစ္စယေဝါ၊ ချမ်းသာခြင်း၏အထောက်အပံ့ဖြစ်သော အနက်၌လည်း
 ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဗျော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သာကုဗ္ဗိ၊
 ထိုကုဗ္ဗိကို၊ အန္တော၊ အတွင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဗဟိစ၊ အပြင်လည်း
 ကောင်း၊ မနာပဘာဝေန၊ နှစ်သက်အပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သမ္ပာဒိယော၊

ပြီးစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိဝါသနဗာသုတာယ၊ နေခြင်းငှါချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုခါတိ၊ သုခဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ နာတိသိတနာတိဥဏှတာယ၊ မချမ်းလွန် မပူလွန်းသည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်တော့၊ ဥတုသုခသမ္ပတ္တိယောဂေန၊ ဥတုသုခတည်းဟူသောသမ္ပတ္တိနှင့်ယှဉ်သဖြင့်၊ ကာယိကစေတသိကသုခဿ၊ ကာယိကသုခ စေတသိကသုခ၏၊ ပစ္စယတာဝကော၊ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သောကြောင့်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သုခါတိ၊ သုခဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

နိဝါတာတိ၊ နိဝါတာ ဟူသည်ကား၊ အဝါတာ၊ လေးတံည်းဟူသောဘေးရန်မှကင်း၏၊ ဗုသိတဂ္ဂဠုပိတိတဝါတပါနတ္ထံ၊ စေ့ငပ်သောတံခါးရှက်ပိတ်အပ်သော လေသာတံခါးရှက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါတပရိဿယရဟိတာ၊ လေတည်းဟူသောဘေးရန်မှကင်း၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ဣဒံ၊ ဤစကားအစဉ်သည်၊ တဿာကုဋိယာ၊ ထိုကုဋိ၏၊ သုခဘာဝဝိဘာဝနံ၊ ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်ကိုယင်စွာပြသော စကားတည်း၊ တိယုတ္တံ၊ ထိုစကားသင့်၏၊ သဝါတေ၊ လေလောသော၊ သေနာသနေ၊ ကျောင်း၌၊ ဥတုသပ္ပါယော၊ ဝေျာက်ပတ်သောဥတုကို၊ နလန္တတိ၊ မရ၊ နဝ၊ တေးလေကင်းသောကျောင်း၌၊ သော၊ ထိုဥတုသပ္ပါယကို၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အပြီးသတ်တည် ။ ။

ဝဿာတိ၊ ဝဿဟူသည်ကား၊ ပဝဿ၊ အရည်ထန်စွာရွာတိလော၊ သဗ္ဗာဓာရံ၊ ကောင်းသောစေ့အလျဉ်ကို၊ အနု၊ ကြိမ်ဖန်ခါခါထပ်များစွာ၊ ပဂန္တိ၊ ရွာလတ်တိလော၊ ဒေဝါတိ၊ ဒေဝဟူသော ပါဠိရပ်၌၊ အယံဒေဝသဒ္ဓေါ၊ ဤဒေဝသဒ္ဓါသည်၊ ဣမာနိတေဒေဝစတုရာသီတိနဂရသဟဿာနိကုဿာဝတိရာဇဠာနိပမုခါနိ ဧတ္ထဒေဝဆန္ဒဇနေဟိ ဝိဇိတေအပေက္ခန္တိအာဒိသု၊ ဣမာနိတေဒေဝစတုရာသီတိနဂရသဟဿာနိ ကုဿာဝတိရာဇဠာနိပမုခါနိဧတ္ထဒေဝဆန္ဒဇနေဟိဝိဇိတေအပေက္ခန္တိ ယှိအစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဒေဝသဒ္ဓေါ၊ ဒေဝသဒ္ဓါသည်၊ သမ္ပုတိဒေဝ၊ သမ္ပုတိနတ် ဟုဆိုအပ်သော၊ ခတ္တိယေ၊ မင်းဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဒေဝ၊ လေးကျွန်းသမင်းတုရင်ဥက္ကဋ္ဌ၌ရှင်မင်းမြတ်၊ တေ၊ ရှင်မင်းမြတ်အား၊ ကုဿာဝတိရာဇဠာနိပမုခါနိ၊ ကုဿာဝတိမင်းနေပြည်ကြီးအမှူးရှိကုန်သော၊ ဣမာနိစတုရာသီတိနဂရသဟဿာနိ၊ ဤရှင်သောင်းလေးထောင်သော ပြည်ကြီးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်၊ ဧတ္ထ၊ ဤရာဇဠာနိအမှူးရှိသောရှင်သောင်းလေးထောင်သောပြည်ကြီးတို့၌၊ ဆန္ဒံ၊ နှစ်သက်ခြင်း ဟူ၍၊

၁-ကေနိပါတ-၁-ပဌမဝဂ်-၁-သုဘူတိတ္ထရဂါထာ၊ ၀၁

ဇနေဟိ၊ ဖြစ်စေတော်မူလော၊ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌၊ အပေက္ခံ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းကို၊
 ဇနေဟိ၊ ဖြစ်စေတော်မူလော၊ စာတုမဟာရာဇိကာဒေဝါဝဏ္ဏဝဏ္ဏောသုခ
 ဗဟုသတိအာဒိသု၊ စာတုမဟာရာဇိကာဒေဝါဝဏ္ဏဝဏ္ဏောသုခဗဟုသ
 ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌ ဥပပတ္တိဒေဝေသု၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့၌၊ အာဂတော၊
 လာ၏၊ စာတုမဟာရာဇိကာဒေဝါ၊ စာတုမဟာရာဇိနတ်တို့သည်၊ ဝဏ္ဏဝ
 ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းရှိကုန်၏၊ ။ တဿဒေဝါတိဒေဝဿဿာသနံသဗ္ဗဒဿိ
 နောဘိအာဒိသု၊ တံဿဒေဝါတိဒေဝဿဿာသနံသဗ္ဗဒဿိ၊ နာဤသို့အစ
 သောပါဠိတို့၌၊ ဒေဝသဒ္ဓေါ၊ ဒေဝသဒ္ဓါသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝေသု၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့
 ၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ သဗ္ဗဒဿိနော၊ အလုံးစုံသောတရားကိုသိမြင်တော်
 မူလေ့ရှိသော၊ တဿဒေဝါတိဒေဝဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာ
 သနာတော်သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝိသုဒ္ဓိ
 ဒေဝါနံ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်တို့ထက်၊ အတိဒေဝဘာဝေ၊ လွန်သောနတ်၏အဖြစ်ကို၊
 ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဣတရေသံ၊ ဘုရားမှတခြားတပါးသောသာဝက
 တော်တို့အား၊ ဝုတ္တောဝေ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဟုဆိုအပ်သေးသည်မည်သည်သာ
 လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဒ္ဓေဝိဂတဝလာဟကေဒေဝတိအာဒိသု၊ ဝိဒ္ဓေဝိဂတ
 ဝလာဟကေဒေဝဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဒေဝသဒ္ဓေါ၊ ဒေဝသဒ္ဓါသည်
 အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ဟူသောအနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဒေဝေ၊
 ကောင်းကင်သည်၊ ဝိဒ္ဓေ၊ မြင့်သည်ရှိသော်၊ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ ကင်းသော
 ကိမ်တိုက်ရှိလတ်သော၊ ဒေဝေါစကာလေနကာလံနသဗ္ဗာဓာရံပဝစ္ဆတိ
 တိအာဒိသု၊ ဒေဝေါစကာလေန ကာလံနသဗ္ဗာဓာရံပဝစ္ဆတိ ဤသို့အစရှိ
 သောပါဠိတို့၌၊ ဒေဝသဒ္ဓေါ၊ ဒေဝသဒ္ဓါသည်၊ မေဃော၊ မိဗန်းဟူသောအနက်
 ၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဒေဝေါစ၊ မိဗန်းသည်လည်း၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါ
 ခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗာဓာရံ၊ သည်းထန်သောရေ အလျဉ်ကို၊ နအနုပဝစ္ဆတိ၊
 မသွန်ချ၊ ။ ဣဝေဝိ၊ ဤဂါထာ၌လည်း၊ မေဃောစ၊ မိဗန်းဟူသောအနက်၌
 လည်းကောင်း၊ ပဇ္ဇန္တဝါ၊ ပဇ္ဇန္တနတ်သားဟူသောအနက်၌လည်းကောင်း၊
 ဒဠုဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ။ ဝဿာတိ၊ ဝဿဟူသောဤပါဠိဖြင့်၊ ဟိတေ၊
 အစီ၊ အပွားရှိသည်၌၊ အာကာပေဇ္ဇော၊ စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ထေရော၊ သုတူတိ၊
 မထေရ်သည်၊ အာလပတိ၊ ရှေးရှုပြုဆို၏၊ ယထာသုခန္တိ၊ ယထာသုခံဟူ
 သည်ကား၊ ယထာရူပိ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ တဝ၊ သင်မိဗန်းနတ်သား၏၊ ဝဿ
 နေ၊ ရွာခြင်း၌၊ မဟံ၊ သုဘူတိမည်ငါမထေရ်အား၊ ဗဟပိရော၊ အပဿန္တောနံ၌
 ဖြစ်သော၊ ပရိသယော၊ ဘေးရန်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြွင်းနတ္ထိ၊ မရှိ၊

၀၂ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဝဿ၊ ချာလော့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဿပဇိဝိသတ္တေ၊ ခိဗ္ဗာန်ကိုဖြည့်အသက်မွေးကုန်သော သတ္တဝါတို့
 ကို၊ အနုဂ္ဂဏှန္တော၊ မြီးမြှောက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဣဒါဒိ၊
 ယခုအခါ၌၊ အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ်၌၊ သန္တာန်၌၊ ပရိဿယာဘာဝံ၊ ရာဇအစ
 ရှိသောဘေးရန်အပေါင်း၏မကိန်းအောင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသောန္တော၊
 ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဗိတ္တန္တိ အာဒိ၊ ဗိတ္တံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
 ဆိုတတ်မူ၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ဗိတ္တံမေသုသမာဟိတန္တိ၊ ဗိတ္တံ
 မေသုသမာဟိတံဟူသည်ကား၊ မမေငါ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိဝံကို၊ သုဉ္ဇူ၊ အတိဝိယ၊
 အလွန်လျှင်၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဧကဂ္ဂဘာဝေန၊ တည်ကြည်
 သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အာရမ္မဏော၊ လောကုတ္တရာ ဝိပဿနာအာရုံ၌၊ ဌပိ
 တံ၊ ထားအပ်၏၊ တဉ္စခေါ၊ ထိုသို့ထားခြင်းသည်လည်း၊ နိဝရဏာဒိဝိက္ခန္တိ
 နမတ္တေန၊ နိဝရဏအစရှိသောကံလေသာကံ၌၊ ကာမုဖြင့်၊ နဌပိတံ၊ ထား
 အပ်သည်မဟုတ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝိမုတ္တံ၊ သံယောဇဉ်ကို
 လေသာတို့မှအထူးအားဖြင့်လွတ်၏၊ ဩရုန္တု၊ ဂိယဉ္ဇန္တိ၊ ဘာဂိယသင်္ဂဟော
 ဟိ၊ ဩရုန္တု၊ ဂိယဉ္ဇန္တိ၊ ဘာဂိယတို့ဖြင့်ရေတွက်အပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗသံယော
 ဇေနဟိစ၊ အလုံ၊ စုံသောသံယောဇဉ်တို့မှလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗကိလေသဓမ္မ
 တောစ၊ အလုံးစုံသောကိလေသဓမ္မမှလည်းကောင်း၊ ဝိသေသေန၊ အထူး
 အားဖြင့်၊ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်၏၊ သမုန္တေ၊ ဗုဒ္ဓဟာနဝသေနစ၊ သမုန္တေ၊ ဗုဒ္ဓဟာနံ၏
 အတွင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိပဿန္တိ၊ ဗုဒ္ဓဟာနဝသေနစ၊ ပရိပဿန္တိ၊
 ဟာနံ၏အတွင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟေ၊ ထိုသံယောဇဉ်ကိုလေသာတို့
 ကို၊ ပဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဌိတံ၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ အတ္တော၊ ဤကားအနက်၊ အာတာ
 ဝိတိ၊ အာတာဝိဟူသည်ကား၊ ဝိရိယဝါ၊ လုံ့လရှိသည်၊ ဗလသမာပတ္တိ
 အတ္ထံစ၊ ဗလသမာပတ်တည်းဟူသောအကျိုးငှါလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာ
 ရမ္မဝသေန၊ ဝိပဿနာကိုအားထုတ်သည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဗိဇ္ဇဗ္ဗေသုခဝိ
 ဟာရုတ္တဉ္စ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တတော၌ ဆင်းရဲမရှိသည်ဖြစ်၍ နေခြင်းအကျိုးငှါ
 လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဘရာမိ၊ နေ၏၊ ဗိဗ္ဗုဟာရာဒိဟိ၊ ဗိဗ္ဗုဟာရအစရှိသည်တို့
 ဖြင့်၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တတောကို၊ ပဝတ္တေမိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ကိလေသပဟာနတ္ထံ၊
 ကိလေသာကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ နုပဝတ္တေမိ၊ မဖြစ်စေ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား၊ ပဟာတဗ္ဗဿဝ၊ ပယ်အပ်သောကိလေသာ၏သံ လျှင်၊
 နာဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ

၁-ဇောနိပါတ-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁-သုဘူသိတ္ထေရဂါထာ။ ၈၃

ယော၊ အလိုတည်း။ ဒေဝ၊ မိမိနတ်မင်း။ ဗဟိရပရိဿယာဘာဝေန၊ အပတေးရန်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မယာ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝဿ နေရှာခြင်း၌၊ နိယောဇိတောယာယော၊ တိုက်တွန်းအပ်သကဲ့သို့။ ဇေတတော၊ လှို၊ အတူး၊ အတ္တန္တရပရိဿယာဘာဝေန၊ အတွင်းတေးရန်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း။ တံ၊ သင့်ကို။ နိယောဇိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဒေဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော သုဘူတိ မသေရ်သည်။ ဝဿဇေဝါတိဣဒံစနံ၊ ဝဿဇေဝဟူသောဤစကားကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

အပဘျားနောက်၌ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ သိဦးအံ၊ ဆန္ဒတိ၊ ဆန္ဒဟူသည်ကား၊ ယာဒိတာ၊ မိုးအပ်၏၊ ဝိဟိတာ၊ ဝိဘ်အပ်၏၊ ကုဋိကတိ၊ ကုဋိကဟူသည်ကား၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘော ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သောအတ္တဘာဝေါ၊ ထိုအတ္တဘောသည်၊ အနေကာဝယ ဝဿသမုဒါယဿ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏဿ ဘိက္ခဝေပုဂ္ဂလဿ ဟဏ္ဍာသံ ယုတ္တဿ အယဉ္ဇေဝကာယောသမုဒါဂတောဗဟိဒ္ဓါစနာမရူပန္တိ အာဒိသု၊ အနေကာဝယဝဿသမုဒါယဿအဝိဇ္ဇာနိဝရဏဿဘိက္ခဝေပုဂ္ဂလဿ တဏှာသံယုတ္တဿအယဉ္ဇေဝကာယောသမုဒါဂတောဗဟိဒ္ဓါစနာမရူပံ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်ဘို့၌၊ ကာယောတိ၊ ကိုယ်ဟူ၍၊ အာဂတော၊ လာ ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းဘို့၊ အနေကာဝယဝဿအနေကာဝယဝေန၊ များသော ပထဝီဗဿစသောအဓိတ်ဖြင့်၊ သမုဒါယဿ၊ ပေါင်းအပ်သော၊ အဝိဇ္ဇာနိ ဝရဏဿ၊ အဝိဇ္ဇာသည်ဝိတ်ပင်အပ်သော၊ တဏှာသံယုတ္တဿ၊ တဏှာ နှင့်စပ်ရှာသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အယဉ္ဇေဝကာယော၊ ဤကိုယ် သည်ပင်လျှင်းသမုဒါဂတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်လာ၏၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ အပမ္ပလည်း နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်၊ သမုဒါဂတံ၊ ကောင်းစွာရောက်လာ၏၊ သော အတ္တဘာဝေါ၊ ထိုအတ္တဘောသည်၊ သိဉ္စဘိက္ခုဣမံနာဝံသိတ္တာတေလဟု မေဿတိတိ အာဒိသု၊ သိဉ္စဘိက္ခု ဣမံနာဝံ သိတ္တာတေ လဟုမေဿတိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ နာဝါတိ၊ နာဝါဟူ၍၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဣမံနာဝံ၊ ဤခန္ဓာအတ္တဘောတည်းဟူသောစကားကို၊ သိဉ္စ၊ သွန်း လော၊ တေ၊ သင်၏၊ သိတ္တာ၊ သွန်းအပ်သော၊ နာဝံသိတ္တာအတ္တဘောတည်း ဟူသောစကားသည်၊ လဟု၊ အသောလျှင်စွာ၊ မေဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ သော အတ္တဘာဝေါ၊ ထိုအတ္တဘောသည်၊ ဂဟကာရကဒိဋ္ဌောသိ ဂဟကုရုံဝိ သင်္ခတန္တိ အာဒိသု၊ ဂဟကာရကဒိဋ္ဌောသိဂဟကုရုံဝိသင်္ခတံဤသို့အစရှိ

သောပါဠိတို့၌၊ ဂဟန္တိ၊ ဂဟံဟူ၍၊ အာဂတော၊ လာဇ္ဈိ၊ ဂဟကာရက၊
 အတ္တဘော တည်းဟူသော အိမ်ကို ပြုပြင် စီရင်တတ်သော တဏှာ
 ယောကျ်ားဝဲခွပ်သမားတို့၊ သင်တဏှာယောကျ်ားဝဲခွပ်သမားကို၊ မယာ
 ဝါဘုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂဟကုဋံ၊ အတ္တဘော
 တည်းဟူသောအိမ်၏အထွေကို၊ ဝိသင်္ခိတံ၊ မပြုပြင်အပ်ပြီ၊ သောအတ္တ
 ဘာဝေါ၊ ထိုအတ္တဘောကို၊ သတ္တောဂုဟာယံ ဗဟုနာဘိဆန္နေတိဋ္ဌံနရော
 မောဟနတ္ထိံ ပဂါဠောဘိအာဒိသု၊ သတ္တောဂုဟာယံဗဟုနာဘိဆန္နေတိဋ္ဌံ
 နရောမောဟနတ္ထိံ ပဂါဠောဘိသိအစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဂုဟာတိ၊ ဂုဟာဟူ
 ၍၊ အာဂတော၊ လာဇ္ဈိ၊ နရော၊ သတ္တဝါသည်၊ ဂုဟာယံ၊ ရာဂစသောဆင်းရဲ
 အပေါင်းတို့၏နေရာဖြစ်သောအတ္တဘော၌၊ သတ္တော၊ ကပ်ငြိ၏၊ ဗဟုနာ၊
 ရာဂစသောများစွာသောကိလေသာဖြင့်၊ အဘိသန္ဓေ၊ လွန်စွာပိတ်ပင်ဖုံး
 လွှမ်းအပ်၏၊ မောဟနတ္ထိံ၊ သတ္တဝါတို့ကိုရိက်မဲ တွေဝေစေတတ်သော
 ဝတ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံတရား၌၊ ပဂါဠော၊ သက်ဝင်နစ်နွမ်းသည်ဖြစ်၍၊
 တိဋ္ဌတိဠော၊ တည်၏၊ သောအတ္တဘာဝေါ၊ ထိုအတ္တဘောကို၊ နေလင်္ဂီ
 သေတပစ္ဆာဒေါ ကောရောဝတ္ထတိရထောတိအာဒိသု၊ နေလင်္ဂီသေတ
 ပစ္ဆာဒေါကောရောဝတ္ထတိရထော ဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ရထောတိ၊
 ရထောဟူ၍၊ အာဂတော၊ လာဇ္ဈိ၊ နေလင်္ဂီ၊ ညစ်ကျေး ကျပ်ပြစ်ပြေပြစ်
 သောရထားအင်္ဂါရှိသော၊ သေတပစ္ဆာဒေါ၊ ဖြူသော ရထာပေါင်းချုပ်
 လည်းရှိသော၊ ကောရော၊ တခုသော အနက်လည်းရှိသော၊ ရထော၊
 ကိုယ်ခန္ဓာ အတ္တဘောတည်းဟူသော ရထားသည်၊ ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သောအတ္တဘာဝေါ၊ ထိုအတ္တဘောသည်၊ ပုနဂေဟံနကာဟာသိတိအာဒိ
 သု၊ ပုနဂေဟံနကာဟာသိဤသို့အစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ဂေဟန္တိ၊ ဂေဟဟူ၍၊
 အာဂတော၊ လာဇ္ဈိ၊ ပုန၊ တစ်၊ ဂေဟံ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသောအိမ်
 ကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ နကာဟာသိ၊ မပြုပြင်ရလတ္တံ့၊ သောအတ္တဘာဝေါ၊ ထို
 အတ္တဘောသည်၊ ဝိဝဇ္ဇာကုမ္ဘိနိဗ္ဗုတော ဝိနိတိအာဒိသု၊ ဝိဝဇ္ဇာကုမ္ဘိနိဗ္ဗု
 တောဝိနိဗ္ဗိသိအစရှိသောပါဠိတို့၌၊ ကုမ္ဘိတိ၊ ကုမ္ဘိဟူ၍၊ အာဂတော၊ လာဇ္ဈိ၊
 ကုမ္ဘိ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသောကုမ္ဘိသည်၊ ဝိဝဇ္ဇာ၊ ပယ်အပ်သောအရိုးရှိ
 ၍ ဝိနိ၊ တဆွဲတပါးသောမီးသည်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ပြီး၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊
 ဣဓာပိ၊ ဤဂါထာ၌လည်း၊ သောအတ္တဘာဝေါ၊ ထိုအတ္တဘောကို၊ ကုမ္ဘိကာ
 တိ၊ ကုမ္ဘိကာဟူ၍၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကဋ္ဌာဒိနိ၊ သစ်သားအစ
 ရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ လက္ခမာနာ၊ ရအပ်သော၊ ဂေဟနာမိကာ၊ အိမ်ပုံ

၆-ဧကနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၁-သုဘူတိတ္ထေရဂါထာ။ ၈၅

သောအမည်ရှိသော၊ ကုဋိကာဝိယ၊ ကုဋိကဲ့သို့၊ အဋ္ဌိအာဒိသညိတေ၊ အရိုး
အစရှိသည့်ဖြင့်သမုတ်အပ်ကုန်သော၊ ပထဝီဓာတုအာဒိကေ၊ ပထဝီဓာတ်
အစရှိသည့်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓိစွာစွဲ၍၊ လက္ခမာနော၊ ရအပ်သော၊ အတ္တဘာဝေါ၊
အတ္တဘောကို၊ ကုဋိကာဝိ၊ ကုဋိကဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ကသ္မာ၊
အာဟာရသို့ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဗိက္ခဿမက္ကဋ္ဌဿ၊ ဝိတ်တည်းဟူသော
မျောက်၏၊ နိဝါသဘာဝတော၊ နေရာဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ မယော၊ ငါ
သည် ဝုတ္တဝစနဿ၊ ဆိုအပ်သောဝိတ်ထောက်စကား၏၊ သာဝကံ၊ သက်
သေဖြစ်သော၊ ယထာကိံ ဝစနံ၊ အာဟာရသို့သောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူသနည်း၊ အဋ္ဌိကကံလကုဋိစသော
မက္ကဋ္ဌာဝသထောဇ္ဇတိ၊ အဋ္ဌိကကံလကုဋိစသောမက္ကဋ္ဌာဝသထောဟူ၍
လည်းကောင်း၊ မက္ကဋ္ဌောပဉ္စဒ္ဓါရာယံကုဋိ ကာယံပသတ္တိယဒ္ဓါရေ နာနုပရိ
ယာတိဗာဠုယန္တောဝုနပ္ပုနန္တိ စ၊ မက္ကဋ္ဌောပဉ္စဒ္ဓါရာယံကုဋိကာယံပသတ္တိယ
ဒ္ဓါရေနာနုပရိယာတိဗာဠုယန္တောဝုနပ္ပုနဟူ၍လည်းကောင်း၊ အာဟာ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ ဇ္ဇတိ၊ ဤသို့၊ သောအဋ္ဌိကကံလကုဋိ၊ ဤအရိုးသက်ဖြင့်ပြီးသော
အတ္တဘောတည်းဟူသောကုဋိသည်၊ မက္ကဋ္ဌာဝသထောစ၊ မျောက်တည်း
ဟူသောဝိတ်၏ နေရာလည်းဖြစ်၏။ ။ မက္ကဋ္ဌော၊ မျောက်ကဲ့သို့လျှင်ပေါ်
သောဝိတ်သည်၊ ပဉ္စဒ္ဓါရာယံငါးပါးသောဒ္ဓါရရှိသော၊ ကုဋိကာယံ၊ အတ္တ
ဘောတည်းဟူသောကုဋိမှ၊ ပသတ္တိယ၊ သက်ဝင်၍၊ ဝုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ
ဗာဠုယန္တော၊ စေ့ဆော်လျက်၊ ဒ္ဓါရေန၊ စက္ခုအစရှိသောခြောက်ပါးသောဒ္ဓါ
ရဖြင့်အနုပရိယာတိ၊ အလိုအတိုင်းလှည့်လည်၍၊ ပနသတ္တံ၊ ငှက်၏၊ တိလ္လံ၊ အသံ
ဝရဒ္ဓါရာနုဉ္စ၊ သုံးပါးသောအသံဝရဒ္ဓါရတို့၏လည်းကောင်း၊ ဆန္တံ၊ အသံဝရဒ္ဓါ
ရာနုဉ္စ၊ ခြောက်ပါးသောအသံဝရဒ္ဓါရတို့၏လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌန္တံ၊ အသံဝရဒ္ဓါ
ရာနုဉ္စ၊ ရှစ်ပါးသောအသံဝရဒ္ဓါရတို့၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ သာသောအတ္တဘာဝကုဋိကာ၊ ထိုအတ္တဘော
တည်းဟူသောကုဋိကို၊ သမထဝိဇ္ဈနကဿ၊ သမထကိုထိုးထွင်း၍သိပြီး
သော၊ ရာဂါဒိအဝသုတဿ၊ ရာဂအစရှိသောရိပ်စွန်းဖြင့် မစွက်သော၊
ထေရဿ၊ သုဘူတိမထေရ်၏၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ သံဝုတတ္တာ၊ ဝိတ်ပင်
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဝိဟိတတ္တာ၊
ဝိတ်ပင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆန္ဒာတိ၊ ဆန္ဒဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊
တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သောတာပန်သံဝရိဗြူဒိပ

ညာယေတေဝိဇိယရေတိ၊ သောတာနံသံဝရံဗြူပိပညာယေတေဝိဇိယရေ
ယူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ သောတာနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအဝိဇ္ဇာဒုစရိုက်ကြွင်း
သောကိလေသာတည်းဟူသော ရေအလျှဉ်တို့ကို၊ နိဝါရဏံ၊ ခြစ်ခြင်း
သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းသောဂုရုလ်ဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧတေ၊ ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိအဝိဇ္ဇာဒုစ
ရိုက်ကြွင်းသော ကိလေသာတည်းဟူသောရေအလျှဉ်တို့ကို၊ ပညာယ၊
ပညာဖြင့်၊ ဝိဇိယရေ၊ ဆို၊ ပိတ်ကွပ်ကာဆီးတားရာ၏။ ကဿ၊ အတယံ
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဆန္ဒတ္တ၊
ပိတ်ပင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကိလေသဒုက္ခတာပ
တောစ၊ ကိလေသာဒုက္ခကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိရုမိ
သသုခသမာပိတာယစ၊ နိရုမိသသုခနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ သုခါသုခပ္ပတ္တ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်၏။ တတောဇေဝစ၊
ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ နိဝါတာ၊ နှိမ့်ချသောဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ နိဟတမာနဗ္ဗ
ထမ္ဘသာဓမ္မတာယစ၊ နှိမ့်ချအပ်ပြီးသောမာန်မူခြင်း ခက်ထန်ခြင်းချုပ်
ခြယ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဝါတဂုတ္တိကာ၊ နှိမ့်ချ
သောဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ အယဉ္ဇနယော၊ ဤနည်းသည်လည်း၊ မယံ၊ သုတုတိမည်
သောငါမထေရ်အား၊ သံကိလေသဓမ္မာနံ၊ ပူပန်စေတတ်သောသံကိလေသ
ဓမ္မာကို၊ သံဝရဏမတ္တေန၊ ပိတ်ပင်ကာမျှဖြင့်၊ နယိဒ္ဓေါ၊ ပြီးသည်မဟုတ်၊
အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဂ္ဂမဂ္ဂသမာဓိနာ၊ အရဟတ္တမဂ်သမာဓိဖြင့်၊
သုဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ သမာပိတမိတ္တတာယစေ။ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂမဂ္ဂပညာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာ
ဖြင့်၊ သဗ္ဗသံယောဇနေဟိ၊ အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်တို့မှ၊ ဝိမုတ္တမိတ္တတာ
ယစ လွတ်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ယိဒ္ဓေါ၊ ပြီး၏
ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြလိုရာကား၊ မိတ္တံသု
သမာပိတံဝိမုတ္တန္တံ၊ မိတ္တံသုသမာပိတံဝိမုတ္တံဟူ၍၊ အာဟ မိန့်တော်မူ၏
ဧဝံဘူတောစ။ ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကတကရဏိ
ယောတိ၊ ပြုအပ်ပြီးသောမဂ်ဖိုလ်ကိစ္စရှိ၏ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အပ္ပေါ
သုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမဲ့နဟောမိ၊ နေသည်မဖြစ်အထခေါ၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော သုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဝိဟရာမိ၊ ငါနေ၏။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ သတ္တ
လောက၏၊ ဟိဘသုခပသံဟာရေ၊ စီးပွားချမ်းသာကိုရှက်သောင်ခြင်း၌၊

၁-ဧကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁-သုဘူတိတ္ထေဂေါထာ။ ၈၇

ဥဿာဟဇာတော၊ ဖြစ်သောအားထုတ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ ဘိက္ခုာစာရ
ကာလေပိ၊ ဆွမ်းခံသွားသောအခါ၌လည်း၊ အနုဗ္ဗာရံ၊ အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်း၊
ဗြဟ္မဝိဟာရေနေဝ၊ မေတ္တာဗြဟ္မဝိဟာရဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဟရာမိ၊ ငါနေ၏၊
တဿာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ မိမိနတ်မင်း၊ ပဇ္ဇန္တံ၊ မိမိနတ်မင်း၊ ဟုမ္ဘိသင်
သည်လည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ဝိယံ၊ ချစ်ခြင်းကိုးကာထုကာမတာယပိ၊ ပြုလို့
သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝဿုပဇိဝိနံ၊ မိမိနတ်မင်းကိုဖြင့် အသက်မွေးကုန်သော၊
သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အနုကမ္မာယပိ၊ သနားသဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဝဿ၊ သည်းထန်ပြင်းစွာ ရွာတိလော၊ သမ္မာဓာရံ၊ သည်းထန်သောနေ
အမျှင်ကို၊ အနုပဝတ္တိ၊ ရွာတိလော၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဋ္ဌဓမ္မာ၊ မှတ်အပ်၏။ ။

၉ ဧတ္ထစ၊ ဤဂါထာ၌လည်း၊ ထေရော၊ သုဘူတိမထေရ်သည်၊ ဆန္ဒာမေကု
နိကာသုခါနိဝါတာတိဣမိနာ၊ ဆန္ဒာမေကုနိကာသုခါနိဝါတာ ဟူသောဤ
ပါဌ်ဖြင့်၊ လောကီပာလောကုတ္တရဘောဒါယ၊ လောကီလောကုတ္တရအပြား
ဖြင့်၊ ဘေဒံ၊ ပြားသော၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ အမိဝိလသိက္ခံ၊ အမိဝိလသိက္ခာ
ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဗိတ္တံသုသမာဟိတန္တိဣမိနာ၊ ဗိတ္တံသုသမာဟိတံဟူ
သောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အမိဗိတ္တသိက္ခံ၊ အမိဗိတ္တသိက္ခာကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဝိ
မုတ္တန္တိဣမိနာ၊ ဝိမုတ္တံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အမိပညာသိက္ခံ၊ အမိပညာ
သိက္ခာကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ အာတာပိဝိဟရာမိတိဣမိနာ၊ အာတာပိဝိဟရာ
မိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဋ္ဌ်ချမ်းသာစွာ
နေရခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဆန္ဒာမေကုနိကာသုခါ
နိဝါတာတိဣမိနာ၊ ဆန္ဒာမေကုနိကာသုခါနိဝါတာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အနိ
မိတ္တဝိဟာရံ၊ ရာဂဒေါသမောဟကြောင်းဟိတ် နိမိတ်ကွေကွင်း ကင်းနေ
ခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ကဿ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ကိလေ
သဝဿပိဓာနမုခေန၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော မိမိ၏ ပိတ်ခြင်းကို
အရင်းပြုသဖြင့်၊ နိစ္စာဒိနိမိတ္တ၊ နိဗ္ဗာန်ဒိပနတော၊ နိစ္စာစရှိသောနိမိတ်၏
ကွာခြင်းကိုပြသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဗိတ္တံသုသမာဟိတန္တိဣမိနာ၊
ဗိတ္တံသုသမာဟိတံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အပ္ပဏိပိတဝိဟာရံ၊ တဏှာထည်း
ဟူသောတောင့်တခြင်းကင်းသဖြင့်နေခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ ဝိမုတ္တန္တိ
ဣမိနာ၊ ဝိမုတ္တံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သုညတဝိဟာရံ၊ ရာဂဒေါသမောဟတို့
မှတိတ်သဖြင့်နေခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏၊ အာတာပိဝိဟရာမိတိဣမိနာ၊
အာတာပိဝိဟရာမိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဝိမုတ္တံသုခါယ၊ ကုန်သော၊ တေဝံပိ

ဟာရာနံ။ ထိုဝိဟာရာ ဘို့ကို အဝိဂမူပါယံ၊ ရခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ဒေသတိ
 ပြု၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပဌမေန၊ ဆန္ဒာမေကုမ္ပိကာသုခါနိဝါတာ ဟူသော
 ပဌမစကားဖြင့်၊ ဒေါသပဟာနံ၊ ဒေါသကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။
 ဒုတိယေန၊ ဝိတ္တံသုသမာဟိတံ ဟူသော ဒုတိယစကားဖြင့်၊ ရာဂပဟာနံ၊
 ရာဂကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ တတိယေန၊ ဝိရတ္တံဟူသော တတိယ
 စကားဖြင့်၊ မောဟပ္ပဟာနံ၊ မောဟကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ တထာ၊
 ထိုမှတပါး။ ဒုတိယေန၊ ဝိတ္တံသုသမာဟိတံ ဟူသော ဒုတိယစကားဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ပဌမဒုတိယဟိဝါ၊ ပဌမဒုတိယ စကားတို့ဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မဝိဟာရသမ္ပတ္တိယော၊ ဓမ္မဝိဟာရ၏ပြည့်စုံခြင်းတို့ကို၊ ဒေသ
 တိ၊ ပြု၏။ တတိယေန၊ ဝိရတ္တံဟူသော တတိယစကားဖြင့်၊ ဝိရတ္တိသမ္ပတ္တိ
 ယော၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ အာတာပီ
 ဝိဟရာမိဘိဇ္ဈမိနာ၊ အာတာပီ ဝိဟရာမိဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပရဟိတ
 ပဋိပတ္တိယံ၊ သူတပါးတို့၏ အစီးအပွားကိုကုန်ခြင်း၌၊ အတန္တိတသာဝံ၊
 မပျင်းမရိလုံ့လရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဗ္ဗံ၊
 မှတ်အပ်၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ယထာနာမာတိဂါထာယ၊ ယထာနာမဟူသော ဂါထာ၌၊
 ဂုတ္တာနံ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဓမ္မဝိဟာရာဒီနံ၊ ဓမ္မဝိဟာရအစရှိသည်တို့
 ကို၊ ဣမာယဂါထာယ၊ ဆန္ဒာမေကုမ္ပိကာသုခါအစရှိသော ဤဂါထာပါဌ်
 ဖြင့်၊ ဒေသိတတ္တာ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဆန္ဒာမေ
 သောဂါထာပါဌ်၌၊ အဒေသိတေသု၊ မပြုအပ်ကုန်သေးသော၊ နာမဂါတ္ထေ
 သု၊ အမည်အနွယ်တို့တွင်းနာမံ၊ အမည်ကို၊ ဒေသတံ၊ ပြုခြင်း၌၊ ဣတ္ထံသု
 မန္တိ၊ အာဒိ၊ ဣတ္ထံသုမံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသမ္ပံ၊
 မှန်၏။ ယေထေရာ၊ အကြင်မထေရ်တို့သည်၊ နာမမတ္ထေနစ၊ အမည်မျှဖြင့်
 သာလျှင်၊ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ တေ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို၊ နာမေန၊ အမည်
 အားဖြင့်၊ ယေ၊ အကြင်မထေရ်တို့သည်၊ ဂေါတ္ထမတ္ထေန၊ အနွယ်မျှဖြင့်၊ ပါက
 ဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ တေ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို၊ ဂေါတ္ထေန၊ အနွယ်အားဖြင့်၊
 ယေ၊ အကြင်မထေရ်တို့သည်၊ ဥဘယတော၊ နှစ်ပါးသောအမည်အနွယ်
 အားဖြင့်၊ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားကုန်၏။ တေ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို၊ ဥဘယေနဝိ၊
 နှစ်ပါးရံသောအမည်အနွယ်အားဖြင့်လည်း၊ ဒေသိသန္တိ၊ ပြကုန်လတ္တံ့၊
 အပံပနထေရော၊ ဤသုတုတိမထေရ်သည်ကား၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊
 အသိလက္ခိတော၊ မှတ်အပ်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဂေါတ္ထေန၊ အနွယ်အား

၁-ကေနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁-သုဘူတိတ္ထေရဂါထာ။ ၈၆

ဖြင့်၊ နအဘိလက္ခိတောမမှတ်အပ်၊ ဣတိတဿာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတ္ထံသုခံ
အာယသ္မာသုဘူတိတိ၊ ဣတ္ထံသုခံအာယသ္မာသုဘူတိဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဣတ္ထန္တိ၊ ဣတ္ထံဟူသည်ကား၊ ဣဒံပကာရံ၊ ဤသို့သောအ
ပြားဖြင့်၊ ဣမိနာအာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣတိအတ္ထော၊
ဤကားအနက်၊ သုမန္တိ၊ သုခံဟူသည်ကား၊ သုဣမန္တိဆေဒေါ၊ သုဣမံဟူ
သောဝုဒ်ဖြတ်ခြင်းကိုကောတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ သန္တိဝသေန၊ စပ်သည်၏အ
စွမ်းအားဖြင့်၊ ဣကာရလောပေါ၊ ဣအက္ခရာ၏ကျေပျောက်ခြင်းကို၊ ဗဒ္ဓဗ္ဗော
မှတ်အပ်၏၊ သူတိစ၊ သုဟူသောဝုဒ်သည်လည်း၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာ
တည်း၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ အ
နက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ အာယသ္မာတိဇေတံ၊ အာယသ္မာဟူသောဤစ
ကားသည်၊ ဝိယဝစနံ၊ ချစ်ခွယ်သောစကားတည်း၊ ဇေတံ၊ ဤအာယသ္မာ
ဟူသောစကားသည်၊ ဂရုဂါရဝသပ္ပတိဿဝစနံ၊ ရိုသေလေးမြတ်ခြင်းတုပ်
ဝပ်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော စကားတည်း၊ သုဘူတိတိဣဒံဝစနံ၊ သုဘူတိ
ဟူသောဤစကားသည်၊ နာမကိတ္တံ၊ အမည်ကိုကြားသောစကားတည်း၊
တိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုသုဘူတိမထေရ်သည်၊ သရိရသမ္ပတ္တိယာဝိ၊ ကိုယ်
အင်္ဂါ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်း၊ ဒဿနိယော၊ ရှုချင်ခွယ်ရှိ၏၊ ပါသာဒိ
ကော၊ ကြည်ညိုခွယ်ရှိ၏၊ ဂုဏသမ္ပတ္တိယာဝိ၊ ဂုဏ်၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်
လည်း၊ ဒဿနိယော၊ ရှုချင်ခွယ်ရှိ၏၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုခွယ်ရှိ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုန္ဓရာယ၊ ကောင်းသော၊ သရိရာဝယဝသုဘူတိယာဝိ၊ ကိုယ်
အင်္ဂါအစိတ်၏တင့်တယ်ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ သီလသမ္ပတ္တိဝိဘူတိယာ
ဝိ၊ သီလသမ္ပတ္တိအစရှိသောတန်းဆာ၏တင့်တယ်ခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊
သမန္နာဂတတ္ထာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဘူတိတိဣဒံနာမံ၊ သုဘူ
တိဟူသောဤအမည်သည်၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှား၏၊ သီလသံဝရာဒိဝိရေ
ဏယောဂတော၊ သီလသံဝရအစရှိသောမြဲမြံသောကျေးဇူးဂုဏ်နှင့်သွဉ်
ခြင်းကြောင့်၊ ထေရော၊ ထေရ်မည်၏၊ အဘာသိတ္ထာတိ၊ အဘာသိတ္ထဟူ
သည်ကား၊ ကထေသိ၊ ဆို၏၊ ဓမ္မပါလ၊ ဓမ္မပါလအမည်ရှိသော၊ ဘောဂန္တိ
ကာရက၊ အိုကျမ်းပြုသခင်အရှင်မြတ်၊ တံ၊ ထိုဓမ္မပါလနာမပညတ်မထေရ်
မြတ်ကို၊ အဟံ၊ ငါစောဒကဆရာသည်၊ ပနစောဒေမိ၊ စောဒနာဦးအုံးကဿာ
အဘယ်ကြောင့်၊ ဇေတမဟာထေရာ၊ ထိုမထေရ်မြတ်တို့သည်၊ အတ္တနော
မိမိမိတို့၏၊ ဂုဏေ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်တို့ကို၊ ပကာသေန္တိ၊ ပြကုန်တိသနည်း၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊ ဝရိယာရော၊ အ

ဖြေဆို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဒီဗောန၊ ရှည်စွာသော၊ ဣမိနာ
 အတ္တနာ၊ ဤကာလပတ်သုံး၊ အနဓိဂတပုဗ္ဗံ၊ မသိဘူးသော၊ ပရမေဓန္တိရံ၊
 လွန်စွာနက်နဲသော၊ အကိရိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သန္တံ၊ ပြင်သက်သော၊ ပဏိ
 တံ၊ မြတ်သော၊ အတ္တနာ၊ မိမိမိမိတို့သည်၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သော၊ လော
 ကုတ္တရဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်၍၊ ပီတိ
 ဝေဂသရသယာဟိတ ဥဒါနဝသေနစ၊ ပီတိအဟုန်ကြောင့်ကောင်းစွာဖြစ်
 သောဥဒါန်း၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊
 နိယျာနိကဝိဘာဝနဝသေနစ၊ နိယျာနိက၏အဖြစ်ကို ထင်စွာပြသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရမေဓန္တိယ၊ လွန်စွာအလှိုနည်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 အရိယာ၊ အရိယာဝုတ္တိ၊ ထ်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိတို့၏၊ ဂုဏေ၊ ကျေးဇူး
 တို့ကို၊ ပကာသေန္တိ၊ ပြတော်မူကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယုတ္တိ၊ ရိ
 ဟာရော၊ အသင့်အားဖြင့်ဖြေခြင်းတည်း၊ လောကနာထော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဗောဓနေယျအဇ္ဈာသယဝသေန၊ သိထိုက်ပွင့်ထိုက်သောဗောဓ
 ယုတို့၏အလို၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတော၊ ငါ
 ဘုရားသည်၊ ဒသဗလသမန္နာဂတော၊ ဆယ်ပါးသောကာယဗလဥာဏ
 ဗလနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ၏၊ စတုဝေသာရဇ္ဇဝိသာရဒေါ၊ လေးပါးသောဝေ
 သာရဇ္ဇဉာဏ်၌ရဲရင့်တင်းတင်း၊ ရံရှာခြင်းကင်းတော်မူ၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊
 ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ဂုဏေ၊ ကျေးဇူးတို့
 ကို၊ ပကာသေတိယထာ၊ ပြတော်မူသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအထူး၊ အယံ၊ ဤဂါ
 ထာသည်၊ ထေရဿ၊ သုဘူတိမထေရ်၏၊ အညဿာဗျာကရဏဂါထာ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်တို့ကြားသောဂါထာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အာဂမပရိဟာရော၊ အာဂုဏ်အားဖြင့်ဖြေခြင်းတည်း။ ။

ပရမတ္ထဒီပနီယာ၊ ပရမတ္ထဒီပနီအမည်ရှိသော၊ ထေရဂါထာသံဝဏ္ဏနာ
 ယံ၊ ထေရဂါထာ အဋ္ဌကထာ၌၊ သုဘူတိတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သုဘူတိ
 ထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁-ပဌမဝင်-၂-မဟာကောဠိကတ္ထေရဂါထာ။

ဥပသန္တောတိ၊ ဥပသန္တောဟူသောဤဂါထာသည်၊ အာဟသ္မတော
 ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ မဟာကောဠိကတ္ထေရဿ၊ မဟာကောဠိက
 မထေရ်၏ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း

၁-ဇကုနိပါတ်-၁-ပဌမာဏ-၂-မဟာကောဠိကတ္ထေရဂဏီယာ၊ ၆၁

ကား။ ကာ၊ အာယံနည်း။ အယဗ္ဗိထေရော၊ ဤမဟာကောဠိကမထေရ်သည်
လည်း။ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေသက်ထက်တော်၌၊ ဟံသဝတီနဂရေ၊ ဟံသာဝတီ
ပြည်၌၊ မဟာဘောဂကုလေ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ
ဖြစ်၍၊ ဝိညာဓံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိ
သော်၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘဘို့၏၊ အတ္တယေန၊ သေလွန်သဖြင့်၊ ကုဋုမ္ပံ၊
ဥစ္စာကို၊ သဗ္ဗပေတွာ၊ ကောင်းစွာတည်စေ၍၊ စာရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်
သောလူ၏ဘောင်၌၊ ဘာဓန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဇကုဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊
ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ဓမ္မဒေသနာကာလေ၊ တရားဟောတော်မူသောအခါ၌၊ ဂန္ဓမာဇာဒိ
ဟတ္ထေနံ၊ သာပန်းအစရှိသည်တို့ကိုလက်ခွဲကုန်သော၊ ယေန၊ အကြင်အ
ရပ်၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တိရှိ၏၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဓမ္မော၊
တရားတော်သည်၊ အတ္တိရှိတော်မူ၏၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ သံဃော၊ သံ
ဃာတော်သည်၊ အတ္တိရှိတော်မူ၏၊ တံနိန္ဒေ၊ ထိုရတနာသုံးပါးကိုညွတ်ကိုင်း
ကုန်လျက်၊ ဘပေါနေ၊ ထိုရတနာသုံးပါးကိုရှင်းကုန်လျက်၊ တဗ္ဗန္တောရေ၊
ထိုရတနာသုံးပါးသို့ဝှမ်းကုန်လျက်၊ ဂန္ထန္တေ၊ သွားကုန်သော၊ ဟံသဝတီန
ဂရဝါသိကော၊ ဟံသာဝတီပြည်သားတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မဟာဇနေန၊ လူ
များနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သတ္တဝရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်သည်ရှိ
သော်၊ ပဋိသန္တိဗ္ဗတ္တာနံ၊ ပဋိသန္တိဒါသို့ရောက်ကုန်သောရဟန်းတို့ထက်၊
အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေန္တိ၊ ထားတော်မူသော၊ ဇကံဘိက္ခု၊ တ
ပါးသောရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဣမသ္မိံ၊ သာ
သနေ၊ ဤပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ပဋိသန္တိဗ္ဗတ္တာနံ၊ ပဋိ
သန္တိဒါသို့ရောက်ကုန်သောရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါကိရ၊ မြတ်သတတ်၊
အဟတ္တိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဇကဿဗုဒ္ဓဿ၊ တရူသောဘုရားရှင်၏၊ သာသ
နေ၊ သာသနာတော်၌၊ အယံဝိယ၊ ဤရဟန်းကဲ့သို့၊ ပဋိသန္တိဗ္ဗတ္တော၊ ပဋိ
သန္တိဒါသို့ရောက်သည်၊ ဘဝယျံ၊ ဖြစ်ပေါ်မှုကား၊ အဟာဝတေ၊ ဩဝါ
ကောင်းလေစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ဒေသနာပရိယောဿာနေ၊ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ ပရိသာယ၊ ပရိ
သတ်သည်၊ ဂုဗ္ဗိဘာယ၊ လလတ်သော်၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပ
သက်မိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သွေးနက်ဖြန်မည့်၊ အက္ခုနိပ်၏၊
ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဂဗ္ဘာသ၊ ခံတော်မူကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိမန္တေယိ၊ ဖိတ်

၏။ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ သော
ကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိသေစွာရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လည်သည်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သကနိဝေသနံ၊ မိမိအိမ်သို့၊ ဂစ္စာ၊ သွား၍၊ သဗ္ဗရတ္တိံ၊
ညဉ့်သုံးယာဝ်ပတ်လုံး၊ ဗုဒ္ဓါနုဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု
သံဃဿာစ၊ ရဟန်းသံဃာတော်၏လည်းကောင်း၊ နိသဇ္ဈဋ္ဌာနံ၊ နေထိုင်ရာ
အရပ်ကို၊ ဂန္ဓဒါမမာလာဒါမောဒိဟိ၊ နံသာဆိုင်းပန်းဆိုင်းတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကာ
ရိတွာ၊ တန်းဆာဆင်၍၊ ပဏိတံ၊ ပွန်မြတ်သော၊ ခါဒနိယံ၊ ခဲဘွယ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဘောဇနိယံ၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဒိုယာဒါပေတွာ၊ စီရင်
စေ၍၊ တဿာရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ သကေနိဝေသ
နေ၊ မိမိအိမ်၌၊ ဘိက္ခုသတသဟဿ၊ ပရိဝါရံ၊ ရဟန်းတသိန်းအခြံအရံရှိ
သော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝိဝိယောဂုဇ္ဈကပရိဝါရံ၊ အထူးထူး
သောယာဂုဇ္ဈာပရိဝါရံ၊ အခြံအရံရှိသော၊ နာနာယသုပဗ္ဗန္ဓံ၊ အထူးထူးသော
အရသာရှိသောအမဲဟင်းလျာရှိသော၊ ဂန္ဓဿာလိဘောဇနံ၊ မွှေးကြွသင်း
ပြန့်ရနံ၊ ထူးဆန်းသလေးဆွမ်းကို၊ ဘောဇေတွာ၊ သုံးဆောင်စေ၍၊ ဘတ္တကိစ္စ
ပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးသည်၏အဆုံး၌၊ ဗိန္ဓေယျံ၊ ကြံ၏၊
ကိံ၊ ဗိန္ဓေယျံ၊ အတယ်သို့ကြံသနည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဟန္တံ
ကြီးမြတ်သော၊ ဌာနန္တရံ၊ အရာအထူးကို၊ ပတ္တေမိ၊ တောင့်တ၏၊ ခေါပန၊
အကယ်မလွဲသဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဧကဒိဝသမေဝ၊ တနေ့တည်းသာ
လျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ တံဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာထူးကို၊ ပတ္တေထံ၊
တောင့်တခြင်း၌၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ အနုပဒိုပါဒိုယာ၊ နေ့စဉ်မပြတ်၊ သတ္တဒိ
ဝသေ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဒါနံ၊ ကြီးမြတ်သောအလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး
၍၊ ပတ္တေသာမိ၊ တောင့်တအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဓေယျံ၊ ကြံ၏၊ သောကုလ
ပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနောနိယာမေန၊ ထိုနည်းဖြင့်သာ
လျှင်၊ သတ္တဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ မဟာဒါနာနိ၊ ကြီးမြတ်သောအ
လှူတို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းစားခြင်း
ကိစ္စပြီးပြီးသောအဆုံး၌၊ ဒုဿကောဋ္ဌာဂါရံ၊ ပုဆိုးထားသောထိုက်ကြီး
ကို၊ ဝိဝရာပေတွာ၊ ဘွင့်စေ၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ တိစိဝရပဟောနကံ၊
သင်္ကန်းသုံးထည်လောက်လောက်သော၊ သုရမဝတ္ထံ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော
ပုဆိုးအဝတ်ကို၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊
ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဘိက္ခုသတသဟဿဿာစ၊ တသိန်းသော ရဟန်း

ခ-ကေနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂-မဟာကောဠိကစ္ဆေရဂါထာ၊ ၆၃

ဆဗ္ဗာအားလည်း၊ တိစိဝရံ၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းကို၊ ဒတွာ၊ ဣပြီး၍၊
 တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ စာန္တေ၊ အရှင်ဘု
 ရား၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ သတ္တမဒိဝသမတ္ထကေ၊ ခုနစ်ရက်အထက်၌၊ ဝုဋ္ဌေဟိ
 အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ယောသောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းကို၊ တေဒဂ္ဂေ၊
 တေဒဂ်အရာ၌၊ ဌဝိတော၊ ထားတော်မူအပ်၏၊ အဟတ္တိ၊ အကျွန်ုပ်သည်
 လည်း၊ သောဘိက္ခု၊ ဗိလ၊ ထိုရဟန်းကဲ့သို့၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊
 ဥပ္ပဇ္ဇနကဗုဒ္ဓဿ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့၊ သောဘုရားသခင်၏၊ သာသနေး၊ သာ
 သနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ပဒိုသန္တိ၊ ဗုဒ္ဓတ္တာနံ၊ ပဒိုသန္တိဒါသို့
 ရောက်ကုန်သောသူတို့ထက်၊ အဂ္ဂေ၊ မြတ်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်လို၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ လျှောက်ထား၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊
 ခြေတော်ရင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဝပ်စင်း၍၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊
 ပြု၏၊ သတ္ထာ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးသား၏၊
 ပတ္တနာယ၊ ဆုတောင်းခြင်း၏၊ သမိန္ဓနကဘဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့၊ သည်၏အ
 ဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊ ဣတော၊
 ဤသာရကန္တာမှ၊ ကပ္ပသတသဟဿမတ္ထကေ၊ ကန္တာတသိန်းထက်၌၊
 ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည် တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့၊ တဿ၊
 ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ တဝ၊ သင်၏၊
 ပတ္တနာ၊ ဆုတောင်းခြင်းသည်၊ သမိန္ဓိဿတိ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ စသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ အပဒါနေ၊ အပ
 ဒါနိပါဠိတော်၌၊ သဗ္ဗလောကဓိဒ္ဓါ၊ ခပ်သိမ်းသောလောကကိုသိတော်
 မူပြီးထသော၊ မုနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကဗဟိ၊ ရေဖြစ်သောခန္ဓာစသော လောကကိုသိ
 တော်မူပြီးထသော၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော
 ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကန္တာမှ၊ သတသဟဿမိကပ္ပေ၊ ကန္တာတသိန်း
 ထက်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ မြင်တော်မူ၏။ ။

သဗ္ဗပါဏိနံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဩဝါဒကော၊ ဆုံးမတော်မူ
 တတ်သော၊ ဝိညာပကော၊ သိစေတော်မူတတ်သော၊ တာရေကော၊ နိဗ္ဗာန်
 ရောက်အောင်ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ဒေသနာကုသလော၊ တရား
 ပဟာသောအရာ၌လိမ္မာတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗဟု၊
 များစွာသော၊ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ တာရေသိ၊ ကယ်တော်မူ၏။ ။

၆၄

လေရဂါသာအဋ္ဌကထာနိဿယ။

အနုကမ္ပကော၊ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို အစဉ်စောင့်ရှောက်
တော်မူတတ်သော၊ ကာရုဏိကော၊ မဟာကရုဏာတော် ရှိတော်မူ
သော၊ သဗ္ဗပါဏိနံ၊ လုံးဝံ့များစွာသတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတေသိ၊ အစီးအပွားကို
တောင့်တတော်မူတတ်သော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိတ္ထိယေ၊
တိတ္ထိတို့၏အယူတို့သို့၊ သမ္ပတ္တေ၊ ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးဝံ့ကုန်
သောသတ္တဝါတို့ကို၊ ပဉ္စသိလေ၊ ငါးပါးသောသိလ၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်စေ
တော်မူ၏။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိရာဇုလံ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းကင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တိတ္ထိ
ယေဟိစ၊ တိတ္ထိတို့မှလည်း၊ သုညတံ၊ ဆိတ်၏၊ ငဝိဘူတေဟိ၊ လေ့လာအပ်
ပြီးသောငဝိဘောရှိကုန်သော၊ တာဒိသိ၊ တာဒိရုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊
အရဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာတို့ဖြင့်၊ ဝိဝိဋ္ဌံ၊ ဆန်ကြယ်၏။ ။

ကဉ္စနုဋ္ဌိယသံကာသော၊ ရွှေတူရိုင်းနှင့်တူသော၊ ဗာတ္ထိံ၊ သဝရေလက္ခ
ဏော၊ သုံးဆဲ့ရှစ်ပါးသောယောဂျားမြတ်တို့၏လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံတော်
မူသော၊ သောမဟာမုနိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇုတနာနဋ္ဌဗညာသံ၊ ငါး
ဆဲ့ရှစ်တောင်တိုင်တိုင်၊ နာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ ဥဂ္ဂတော၊ တက်၏။ ။

တာဝဒေ၊ ထိုပဒုမုတ္တရလူသားမြတ်စွာကွန်မြူးခါ၌၊ ဝဿသတသ
ဟဿာနိ၊ အနှစ်တသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ အာယု၊ အသက်သည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။
သော၊ ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်အနှစ်
တသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌမာနော၊ တည်တော်မူလျက်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊
ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူ၏။ ။

တဒါ၊ ထိုပဒုမုတ္တရလူသားမြတ်စွာကွန်မြူးခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟံသ
ဝတိယံ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ မဟာဘောဂေါ၊ များသောစည်၊ စိမ်ချမ်းသာ
ရှိသော၊ ကုဋုမ္ပိကော၊ သူကြွယ်သည်၊ ဟုက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗလောကဂ္ဂံ၊ မြတ်
စွာဘုရားသို့၊ ဥပေဗ္ဗ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊
အသေသသိ၊ ကြားနာရ၏။ ။

ပတိန္ဒပမိုသန္တိဒံ၊ ပြားသောပမိုသန္တိဒါရှိသော၊ အတ္ထေ၊ အတ္ထပမို
သန္တိဒါ၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မပမိုသန္တိဒါ၌လည်းကောင်း၊ နိရုတ္တေ၊
နိရုတ္တိပမိုသန္တိဒါ၌လည်းကောင်း၊ ပမိုဘာနေစ၊ ပမိုဘာနပမိုသန္တိဒါ၌
လည်းကောင်း၊ ကောဝိဒံ၊ လိမ္မာသော၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊
သာဝကံ၊ တပည့်သားတော်ကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတဒဂ္ဂမ္ပိ၊

ဧတဒဂ္ဂအရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊ တံ၊ ထိုဧတဒဂ္ဂထားသောဘုရား

၁-ကောနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂-မဟာကောဠိကတ္ထေဂေါထာ။ ၆၅

စကားတော်ကို၊ သုတ္တားကြား၍၊ တဒါ၊ ထိုကြားသောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ မုဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ သဿဝကံ၊ တပည့်သားတော်
မြတ်နှင့်တကွသော၊ ဇိနဝရံ၊ ဘုရားမြတ်စွာကိုးသတ္တသဟံ၊ ခုနှစ်ရက်ပတ်
လုံး၊ ဘောဇယိ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပြီး။ ။

သသံဃံ၊ သံဃာတော်နှင့် တကွသော၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကိုးဒုဿဟိ၊ လောဂင်္ဂကျနိလုံးသင်္ကန်းစုံတို့ဖြင့်၊ ဆာဒပိတ္တဝန၊
ဖုံးလွှမ်းပြီး၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊
နိပစ္စ၊ ကပ်၍၊ တံဌာနံ၊ ထိုအရာကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဉ္စယိ၊ တောင်းခဲ့၏။ ။

တတော၊ ခြေရင်းအနီးရောက်ပြီးမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ လောကဂ္ဂေါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မေမမ၊ ငါဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်
ရင်း၌၊ ဝိနဝံ၊ ညွှတ်ခသောသော၊ ကမလောဒရသပ္ပဘံ၊ ကြာတိုက်၏အရောင်
ကဲ့သို့သော အရောင်ရှိသော၊ ဧတံဣဒုမ္ပိကံ၊ ထိုသူကြွယ်ကို၊ ထုဋ္ဌေ၊
သင်ချစ်သားတို့သည်၊ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ ။

ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်း၏၊
သေဠှံ၊ မြတ်သော၊ ဌာနံ၊ တေဒဂ်အရာကို၊ ပတ္တယတေ၊ တောင်းလာ၏၊
အယံ၊ ဤသူသည်၊ တာယသဒ္ဓါယ၊ စ၊ ထိုသဒ္ဓါကြောင့်လည်းကောင်း၊ တေန
စာဂေနစ၊ ထိုသို့သောစွန့်ကြဲခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဿ၊ တရား
တော်ကို၊ တေနသဝနေနစ၊ ထိုကြားနာ ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊
သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာသောကိုယ်စိတ်ရှိ
သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီးငယ်၌၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်
၍၊ အနာဂတမ္ဘိအဒ္ဓါနေ၊ နောင်လာလတ္တံ့သောကာလ၌၊ တံမနောရထံ၊
ထိုနှစ်ဆုံး၏အလိုကို၊ လန္တုသေ၊ ရလတ္တံ့။ ။

ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ သတသဟသေ၊ ကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊
တြိက္ကာကကုလသန္တဝေါ၊ တြိက္ကာကရာဇ်မျိုးမှဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်
အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။

တဿ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ ဝါယာဒေါ၊
အမွေခံဖြစ်သော၊ ဩရသော၊ ရှေ့ရင်တော်နှစ် သားတော်စစ်ဖြစ်သော၊
ဓမ္မနိဗ္ဗိတော၊ တရားဖြင့်ပြီးသော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ကောဠိကောနာ

၆၆ ဝေလ်ရက်ထာအဋ္ဌကထာနိဿယ

မ၊ကောဋ္ဌိကအမည်ရှိသော၊သတ္တုသောဝကော၊ ဘုရားတပည့်သားတော် သည်၊ဟောသတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ။

တဒါ၊ထိုဗျာဒိတ်မိန့်မှာကြာ၊သောအခါ၌၊ တံဝစနံ၊ ထိုဗျာဒိတ်စကား ကို၊သုတွာ၊ကြား၍၊မုဒိတော၊ဝမ်းမြောက်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ယာဝဇိဝံ အသက်ထက်ဆုံး၊ မေတ္တုမိတ္တော၊ မေတ္တာစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ပညာသမာတိတော၊ ပညာသမာဓိရှိသည်ဖြစ်၍၊ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ပရိဝရိံ၊လုပ်ကျွေးပြီး။ ။

အဟံ၊ငါသည်၊သုကတေန၊ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ ဧတေနကမ္မေနစ၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာပဏိဓိဟိစ၊ ဆောက် တည်အပ်သော စေတနာ တောင်းအပ်သော ပတ္တနာ တို့ကြောင့်လည်း ကောင်း၊မာနုသံ၊လှူ၌ဖြစ်သော၊ဒေဟံ၊ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ဧဟိတွာ၊စွန့်၍၊တာဝတိံသံ၊တာဝတိံသားနတ်တို့ရွာသို့၊အဂစ္ဆိ၊သွားရပြီ။ ။

အဟံ၊ငါသည်၊ဒေဝေသု၊နတ်ပြည်တို့၌၊ တိံသတိက္ခတ္တု၊အကြိမ်သုံး ဆယ်၊ဒေဝရန္တံ၊နတ်မင်းသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊အကာရယိံ၊ပြုရပြီး၊တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ပဉ္စသတ္တကုတ္တု၊ခုနစ်ဆယ့်ငါးကြိမ်၊စက္ကဝတ္တိ၊စကြာမင်းသည်၊ အဟောသိံ၊ဖြစ်ရပြီ။ ။

ပဒေသရန္တံ၊ ပဒေသရာဇ်မင်း အဖြစ်သည်၊ ဝိပုလံ၊များစွာ၏၊ ဂဏန တော၊ဂဏန်းသင်္ချာအားဖြင့်၊အသဒိယံ၊ မရေတွက်နိုင်၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကံ၏၊ဝါဟသာ၊အစွမ်းဖြင့်၊သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောအရပ်၌၊သုဝိတော၊ ချမ်းသာသည်၊အာသိံ၊ဖြစ်ပြီး။ ။

ဒေဝတ္ထ၊နတ်အဖြစ်၌လည်းကောင်း၊ အထ၊ထိုမှတပါး၊မာနုသေ၊လူ ပြည်၌လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒုဝေဘဝေ၊နှစ်ပါးသောဘဝ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊သံသရာမိ၊ ကျင်လည်ရ၏၊ အညံဂတိံ၊ နတ်လူမှတပါးတခြား သောဂတိသို့၊နဂစ္ဆာမိ၊ မလားရ၊ဣဒံ၊ ဤသို့မလားရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊သုဝိဇ္ဇာဿ၊ လေ့လာများထန်ကောင်းမှုကံ၏၊ ဖလံ၊အကျိုး တည်း။ ။

ခတ္တိယေ၊မင်းမျိုး၌ လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒုဝေကုလေ၊နှစ်ပါးသောအမျိုး၌၊ ပဇာယာမိ၊ဖြစ်ရ၏၊နိဝေကုလေ၊ယုတ်နိမ့်သောအမျိုး၌၊နဇာနာမိ၊ဖြစ်ရ၏ ဟုမသိ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ သုဝိဇ္ဇာဿ၊ လေ့လာအပ်သောကောင်းမှုကံ၏၊ဖလံ၊အကျိုးတည်း။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂-မဟာကောဠိကတ္ထေရဂါထာ။ ၆၇

အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆိမေစဘဝ၊ အဆုံးဖြစ်သောဘဝသို့လည်း၊ ပတ္တေ၊
ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊
အဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ မဟဒ္ဓနေ၊ များသောဥစ္စာရှိ
သော၊ ဝိပ္ပကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ ပစ္စာဇာတော၊ ဖြစ်ရ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊
အမိသည်၊ စန္ဒဝတီနာမ၊ စန္ဒဝတီမည်၏၊ ဝိတာ၊ အဘသည်၊ အသလယာ
နေ၊ အသလယာယနအမည်ရှိ၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ
ရံ၊ အဘကို၊ သဗ္ဗသုဒ္ဓိယာ၊ အလုံးစုံသောအယူကိုဖြူစင်စိမ့်သောငှါ၊ ယဒါ၊
အကြင်အခါ၌ ဝိနယိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ ။

တဒါ၊ ထိုတခင်သက်လျား ဆုံးမခါ၌၊ သုဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊
ပသန္တော၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်ရဟန်းတောင်
၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ မောဂ္ဂလာနေ၊ မောဂ္ဂလာန်သည်၊ အာစရိယော၊ ကမ္မ
ဝါစာဆရာတည်း၊ သာရိသမ္ဘဝေါ၊ ရှင်သာရိ ပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊
ဥပဇ္ဈာ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတည်း။ ။

ကေသေသု၊ ဆံဘိုကို၊ ဆိန္ဓုမာနေသု၊ ရိတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သမူလိ
ကာ၊ အမြစ်နှင်တကွသော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မှားယွင်းသောအယူသည်၊ ဆိန္ဒူ၊ ပြတ်၏၊
ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို၊ နိဝါသေန္တောစ၊ ဝတ်သည်ရှိသော်လည်း၊ အရ
ဟတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပါပုဏိံ၊ ရောက်ပြီ။ ။

မေ၊ ငါ၏၊ မတိ၊ ပညာသည်၊ အတ္ထဓမ္မနိရုတ္တိသုစ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါဓမ္မ
ပဋိသန္တိဒါနိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါတို့၌လည်းကောင်း၊ ပဋိဘာနေစ၊ ပဋိဘာနပဋိ
ဒါ၌လည်းကောင်း၊ ပဘိန္ဒူ၊ အပြားသို့ရောက်ကုန်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊
မံ၊ ငါကို၊ လောကဂ္ဂေါ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေဒဂ္ဂ၊ တေဒဂ်
အရာ၌၊ ဌပေထိ၊ ထားတော်မူ၏။ ။

ဥပတိသေသန၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊
အသန္တိဋ္ဌံ၊ ယုံမှားပျောက်မဲ့ကင်းကွာခဲ့သည်ဖြစ်၍၊ ဝိယာကာသိ၊ ဖြေကြား
နိုင်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ သမ္မုဒ္ဓသေသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်
၌၊ ပဋိသန္တိဒါသု၊ ပဋိသန္တိဒါတို့၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂ္ဂေါ၊ ကဲလွန်၏။ ။

မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်း
အပ်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝါ၊ ကိုးပါးသောဘဝတို့ကို၊ သမူ
ဟတာ၊ ကောင်၊ စွာနှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ နာဂေါဝ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့၊ ဗန္ဓနံ၊
တဏှာတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အနာသဝေါ၊
ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ၊ ရှမ်း၊ ငါနေ၏။ ။

၆၀

ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

မေးငါ၏။ အာဂတံ၊ လာခြင်းကား၊ ဝတ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သွာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌသး၊ ဘုရားမြတ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ တိသေသ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်သဖြင့်ရောက်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပြီး ၊

ဝတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေပဒိုသန္တိဒါစ၊ ဤပဒိုသန္တိဒါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဝိမောက္ခာဝိစ၊ ဤဝိမောက္ခတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေအဘိညာစ၊ ဤအဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သန္တိကတား၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံဟိဝုတ္တံ၊ ဧဝံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာတည်း။ ၊

ဝေ၊ ဤသို့သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝုညဉာဏသန္တာရံ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသော အဆောက်အဦး ပညာတည်းဟူသော အဆောက်အဦးကို၊ သမ္ဘုရေန္တော၊ ဆည်းဘူးလျက်၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ဧဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြုဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏမဟာသလကုလေ၊ များသောဥစ္စာရှိသောပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ကောဋ္ဌိကေါတိ၊ ကေါဋ္ဌိကဟူ၍၊ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သေ၊ ထိုကောဋ္ဌိကသတို့သားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ တယောဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်၍၊ ပြာဟ္မဏသိပ္ပေ၊ ပုဏ္ဏားအတတ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ အပြီးသို့၊ ဝတော၊ ရောက်၏။ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ ဇေဋ္ဌံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ နာ၍၊ ပဒိုလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္နကာလတော၊ ပဉ္စင်းဖြစ်သောအခါမှ၊ ပဉ္စာယ၊ စ၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ပဒိုသန္တိဒါဟိ၊ လေးပါးသောပဒိုသန္တိဒါတို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပဒိုသန္တိဒါသု၊ လေးပါးသောပဒိုသန္တိဒါတို့၌၊ ဗိဏ္ဏဝသိ၊ လေ့ကျက်အင်ပြီးသောဝသိတော်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဘိညာတေအဘိညာတေ၊ ထင်ရှားကုန်ထင်ရှား

၁-ကောနိပါတ်-၃-ပဋ္ဌမဝဂ်-၂-မဟာကောဠိကမ္မေရဂေါထာ၊ ၉၉

ကုန်သော၊ မဟာထေရေ၊ မထေရ်ကြီးတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပဉ္စ၊
 ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆန္တောပိ၊ မေးသော်လည်းကောင်း၊ ဒသမဿံ၊ မြတ်စွာ
 သုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆန္တောပိ၊ မေးသော်
 လည်းကောင်း၊ ပဋိသန္တိဒါသုယေဝ၊ ပဋိသန္တိဒါတို့၌သာလျှင်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿ
 နာကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အယံထေရော၊ ဤကောဠိကမထေရ်
 သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပုဒ်မုတ္တရမြတ်စွာသုရား၌၊ ကတာမိကာသုတာယစ၊ ကဲ
 လွန်သော ကုသိုလ်ထူးကိုပြုဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
 ပဋိသန္တိဒပ္ပတ္တိနံ၊ ပဋိသန္တိဒါသို့ရောက်ကုန်သောသူတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊
 ကဲလွန်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုကောဠိကမထေရ်ကို
 သတ္တာ၊ မြတ်စွာသုရားသည်၊ ဝေဇလ္လသုတ္တန္တံ၊ ဝေဇလ္လသုတ်ကို၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိံ
 ဖြစ်စေအပ်ပြီးသော အကြောင်းရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧတဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေ
 မမသာဝ ကာနံဘိက္ခုနံ၊ ပဋိသန္တိဒါပုတ္တာနံ၊ ယဒိဒံမဟာကောဠိကောတိ၊ ဧတ
 ဒဂ္ဂံဘိက္ခဝေ မမသာဝ ကာနံဘိက္ခုနံ၊ ပဋိသန္တိဒါပုတ္တာနံ၊ ယဒိဒံမဟာကောဠိ
 ကောပုဂ္ဂိုလ်၊ ပဋိသန္တိဒါပုတ္တာနံ၊ ပဋိသန္တိဒါသို့ရောက်ကုန်သောသူတို့ထက်
 အဂ္ဂဋ္ဌာန၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့
 မေ၊ ငါတို့ရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော၊ ပဋိသန္တိဒါပုတ္တာ
 နံ၊ ပဋိသန္တိဒါသို့ရောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံမဟာ
 ကောဠိကော၊ အကြင်မဟာကောဠိကမထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤ
 မဟာကောဠိကမထေရ်သည်၊ အဂ္ဂေါ၊ ကဲလွန်၏၊ သော၊ ထိုမဟာကောဠိ
 ကမထေရ်သည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ ဝိမုတ္တိသုခံ၊
 အနာတ္တဗိုလ်ချင်းသာကို၊ ပဋိသံဝေဒန္တော၊ ခံစားလျက်၊ ဥဒါနဝသေန၊
 ဝမ်းမြောက်ရွှင်လမ်းဥဒါန်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာရသော၊ ငါရှင်တို့၊ ဥပ
 သန္တော၊ ပြင်သက်သောအခါ၌ရှိ၏၊ ဥပရတော၊ အလုံ့လုံသောမကောင်းမှု
 အကုသိုလ်ကံမှသည်၊ ဩဉ္စရောဓိ၊ မန္တဘာဏီ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ဆို
 လေ့ရှိ၏၊ အနုဒ္ဓဘော၊ ဒုစရိုက်ကိုပယ်သဖြင့်စင်ကြယ်သောသိလ၌တည်
 ၏၊ သောနရော၊ ထိုသူသည်၊ မာလုတော၊ လေသည်၊ ဒုမပတ္တံ၊ သစ်ရွက်ကို၊
 ရနာတိဇ္ဇဝ၊ ချွေလွင့်ဖြတ်သကဲ့သို့၊ ပါပကေမဇ္ဈေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မသောအကုသိုလ်
 ထရားတို့ကို၊ ရနာတိ၊ လွင့်နှိုင်းပယ်နိုင်၏၊ ဇူတိ၊ ဤသို့၊ ဇူတ္တံဇူမံပကာရံ၊ ဤ
 သို့အပြားရှိသော၊ ဇူမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာယသ္မာမဟာကောဠိကမ္မေ
 ရော၊ အရှင်မဟာကောဠိကမထေရ်သည်၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 တတ္ထ၊ ထိုဥပသန္တောအစရှိသောဂါထာပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊

ဤသို့၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ ဥပသန္တောတိ၊ ဥပသန္တောဟူသည်ကား။
မနုဿိန္ဒြာနံ၊ မနိန္ဒြေလျှင်ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခု၊ စ
သော၊ ခြောက်ပါးသော၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဥပသမနေန၊ ငြိမ်းစေသဖြင့်၊ နိဗ္ဗိသေဝ
နဘာဝကရဏေန၊ ဖြိုရာမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သောကြောင့်၊ ဥပ
သန္တော၊ ဥပသန္တမည်၏။ ဥပရတောတိ၊ ဥပရတော ဟူသည်ကား။
သဗ္ဗသ္မာ၊ အလုံးစုံသော၊ ပါပကရဏတော၊ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းမှ၊ ဩရ
တော၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရတော၊ အထူးသဖြင့်ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ မန္တဘာ
ဏီတိ၊ မန္တဘာဏီဟူသည်ကား၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ မန္တော၊ မန္တဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊
ဆိုအပ်၏။ တာယပန၊ ထိုပညာဖြင့်ကား။ ဥပပရိက္ခိတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊
ဘဏတိ၊ ဆိုတတ်၏။ ဣတိတဿ၊ ထို့ကြောင့်၊ မန္တဘာဏီ၊ မန္တဘာဏီ
မည်၏။ ကာလဝါဒီ အာဒိဘာဝံ၊ ကာလဝါဒီ အစရှိသော အဖြစ်ကို၊
အဝိဿန္တန္တောယေဝ၊ မစွန့်မူ၍သာလျှင်၊ ဘဏတိ၊ ဆိုဟတ်၏။ ဣတိအယံ
ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ လိုအပ်သောအနက်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မန္တ
ဘာဏဝသေန၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော
စကား၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘဏတိ၊ ဆိုတတ်၏။ ဣတိတဿ၊ ထို့ကြောင့်၊
မန္တဘာဏီ၊ မန္တဘာဏီမည်၏။ ဒုဗ္ဘာသိတတော၊ မကောင်းချွတ်ယွင်း
ပြောဆိုခြင်းမှ၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သာသနဝသေန၊ ဆုံး
မသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတုရင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ သုဘာသိတံယေဝ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကိုလျှင်၊ ဘဏ
တိ၊ ဆိုတတ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဇာတိ
အာဒိဝသေန၊ ဇာတိအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္တနေ၊ မိမိကိုယ်
ကို၊ အနုက္ကံသနတော၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဥဒ္ဓတော
မတုန်လှုပ်သည်တည်း။ ဣတိတဿ၊ ထို့ကြောင့်၊ အနုဒ္ဓတော၊ အနုဒ္ဓတ
မည်၏။ အထသေသောပုဗ္ဗနယော၊ ဤရှေ့နည်းသည်၊ ယုတ္တော၊ သင့်လှလေပြီ၊
ဝါအပရောနယော၊ နည်းတပါးကို၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ တိဏ္ဍိံ၊
သုံးပါးကုန်သော၊ ကာယဒုဂ္ဂရိတာနံ၊ ကာယဒုစရိုက်တို့ကို၊ ဝုပသမနေန၊
ငြိမ်းစေသဖြင့်၊ တတော၊ ထိုကာယဒုစရိုက်မှ၊ ပဋိဝိမုတိယော၊ တတန်အထူး
သဖြင့်ကြည်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပသန္တော၊ ဥပသန္တမည်၏။ တိဏ္ဍိံ၊ သုံးပါးကုန်
သော၊ မနောဒုဂ္ဂရိတာနံ၊ မနောဒုစရိုက်တို့ကို၊ ဥပရမနေန၊ ကြည်သဖြင့်၊ ပဇ
ဟနေန၊ စွန့်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပရတော၊ ဥပရတမည်၏။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်
သော၊ ဝစီဒုဂ္ဂရိတာနံ၊ ဝစီဒုစရိုက်တို့ကို၊ အပ္ပဝတ္တိယော၊ မဖြစ်စေသဖြင့်၊

ဇ-ဇကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂-မဟာကောဠိကတ္တေရဂါထာ၊ ၁၀၀

ပရိမိတဘာဏိတာယ၊ နှိုင်းယှဉ်၍ဆိုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မန္တ
 ဘာဏိ၊ မန္တဘာဏိမည်၏၊ တိဝိဓဒုတ္တရိတနိမိတ္တံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော
 ဒုစရိုက်တည်းဟူသောအကြောင်းကို၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကဿ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊
 ဥဒ္ဓစ္စဿ၊ ဥဒ္ဓစ္စ၏၊ အဘဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနုဒ္ဓတော၊ အနုဒ္ဓတ
 မည်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ တိဝိဓဒုတ္တရိတပ္ပဟာနေန၊ သုံးပါး
 အပြားရှိသောဒုစရိုက်ကိုပယ်သဖြင့်၊ သုဒ္ဓ၊ စင်ကြယ်သော၊ သီလ၊ သီလ
 နှုံးပတ်မြှင့်တင်တည်၏၊ ဥဒ္ဓစ္စပ္ပဟာနေန၊ ဥဒ္ဓစ္စကိုပယ်သဖြင့်၊ သမာဟိတော
 တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍၊ တမေဝသမာဓိ၊ ထိုသမာဓိကိုပင်လျှင်၊ ပဒဋ္ဌာနံ၊
 နီးစွာသောအကြောင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊
 ပွားစေ၍၊ မဂ္ဂပဒ္ဓိပါဒို့ယာ၊ မဂ်လေးပါးအစဉ်ဖြင့်၊ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်
 သော၊ ဓမ္မေ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ရနာတိ၊ တုန်လှုပ်စေ၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ လာမကဋ္ဌေန၊ ယုတ်မာသောအနက်ကြောင့်၊ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်
 သော၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသည်ဖြစ်ကုန်သော၊ သံကိလေသဓမ္မေ၊ ညစ်ညူး
 စေတတ်သောအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ နိဇ္ဈနာတိ၊ တုန်လှုပ်စေ၏၊ သမုဇ္ဈေ
 ဒဝသေန၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာနံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ ယထာ
 ကိ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ မာလုတော၊ လေသည်၊ ဒုမပတ္တံ၊
 သစ်ရွက်ကို၊ ရနာတိဇ္ဈဝ၊ တုန်လှုပ်စေသကဲ့သို့တည်း၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာ
 မည်သည်ကား၊ ဒုမဿရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏၊ ပတ္တံ၊ အရွက်ကို၊ ပဏ္ဍု၊ ပလာ
 သံ၊ ဖက်ရှက်လျော်ကို၊ မာလုတော၊ လေသည်၊ ရနာတိယထာ၊ တုန်လှုပ်
 စေသကဲ့သို့၊ ဗန္ဓနတော၊ အညှာမှ၊ ဝိယောဓေန္တော၊ ကင်းစေလျက်၊ နိဟရ
 တိယထာ၊ ထုတ်ဆောင်၏သို့၊ ဇေ၊ ဤအတူ၊ ယထာဝုတ္တပဒ္ဓိပတ္တိယံ၊ အကြင်
 အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောပဒ္ဓိပတ်၌၊ ဥတော၊ တည်လျက်၊ ပါပဓမ္မေ၊ အကု
 သိုလ်တရားတို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တာနတော၊ သန္တာန်မှ၊ နိဟရတိ၊
 နှင်ထုတ်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ အယံ၊ ဤဂါထာသည်၊ ထေရဿ၊ မဟာကောဠိက
 မထေရ်၏၊ အညာပဒေသေန၊ သူတပါးကိုညွှန်းသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏဂါထာပိ၊ ဖြေကြားသောဂါထာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါ
 ထာ၌၊ ကာယဝစီဒုတ္တရိတပ္ပဟာနဝစနေန၊ ကာယဝစီဒုစရိုက်ပဟာနံကိုဆို
 သဖြင့်၊ ပယောဂသုဒ္ဓိ၊ လုံ့လ၏စင်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ မနောဒုတ္တရိတပ္ပ
 ဟာနဝစနေန၊ မနောဒုတ္တရိတပဟာနံကိုဆိုသဖြင့်၊ အာသယသုဒ္ဓိ၊ ဖြတ်
 သောအလိုဆန္ဒအာသယ၏စင်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ပယော

ဂါထာယသုန္ဒဿ၊ လုံ့လဆန္ဒဖြင့်စင်ကြယ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုန္ဒတော
 ကိစ္ဆမိနာ၊ အနုန္ဒတောဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓစ္စာဘာဝဝစနေန၊ ဥဒ္ဓစ္စမရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကိုဆိုသဖြင့်၊ တဒေကဋ္ဌပဟာနတံယ၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စနှစ်ပါးပယ်
 တက်အားဖြင့်တူသောတည်ရာ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဝရဏပ္ပဟာနံ၊
 နိဝရဏခြောက်ပါးကိုပယ်ခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြစ်၏၊ တေသု၊ ထိုပယောဂ
 အာသယနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပယောဂသုဒ္ဓိယာ၊ လုံ့လ၏စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြ
 သဖြင့်၊ သီလသမ္ပတ္တိ၊ သီလ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝိဘာဝိတာ၊ ထင်စွာပြအပ်
 သည်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာသယသုဒ္ဓိယာ၊ အလိုဆန္ဒ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို
 ပြသဖြင့်၊ သမထဘာဝနာယ၊ သမထဘာဝနာအား၊ ဥပကာရကဓမ္မပရိဂ္ဂ
 ဟော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သောဓမ္မကိုသိမ်းဆည်းခြင်းကို၊ ဝိဘာဝိတာ၊ ထင်
 စွာပြအပ်သည်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဝရဏပ္ပဟာနေန၊ နိဝရဏပဟာနကိုပြ
 သဖြင့်၊ သမာဓိဘာဝနာ၊ သမာဓိဘာဝနာကို၊ ဝိဘာဝိတာ၊ ထင်စွာပြအပ်
 သည်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရနာတိပါပကေခဓမ္မကိစ္ဆမိနာ၊ ရနာတိပါပကေခဓမ္မ
 ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပညာဘာဝနာ၊ ပညာဘာဝနာကို၊ ဝိဘာဝိတာ၊ ထင်စွာ
 ပြအပ်သည်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဓိသီလသိက္ခာဒယော၊ အဓိသီ
 လသိက္ခာအစရှိကုန်သော၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ တိဝိကေဇျ၊ လံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောကောင်းခြင်းရှိသော
 သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို လည်းကောင်း၊ တဒင်္ဂပ္ပဟာနာဒိနိ၊ တဒင်္ဂပ
 ဟာနံအစရှိကုန်သော၊ တိကိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပဟာနာနိ၊ ပဟာနံတို့ကို
 လည်းကောင်း၊ အန္တန္တယပရိဝဇ္ဇနေန၊ ကာမသုခဋ္ဌိကာနုယောဂအတ္တကိ
 လမထာနုယောဂဟုဆိုအပ်သော အယုတ်တရားနှစ်ပါးကို ကြဉ်ခြင်းနှင့်၊
 သဒ္ဓိ၊ တက္ခမဇ္ဈိမာယပဋိပတ္တိယာ၊ မဇ္ဈိမာပဋိပတ်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇနံ၊ ကျင့်ခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ အပါယတဝါဒိနံ၊ အပါယ်ဘဝအစရှိသည်တို့ကို၊ သမ
 တိက္ကမနုပါယောစ၊ လွန်မြောက်ကြောင်းတရားကိုလည်းကောင်း၊ ယထာ
 ရဟံ၊ ထိုက်သည်အားလျော်စွာ၊ နိဒ္ဒါ၊ ရတော၊ ထုတ်ဆောင်၍၊ ယောဇေ
 တဗ္ဗာ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏၊ ဣမိနာနုယာနု၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သေသ
 ဂါထာသုဝိ၊ ကြွင်းသောဂါထာတို့၌လည်း၊ ယထာရဟံ၊ ထိုက်သည်အား
 လျော်စွာ၊ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊
 ပနဝိသေသော၊ အထူးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုစ္စတေ၊ ဆိုပြီးနဲ့၊ အတ္ထမတ္တမေဝ
 အနက်မျှကိုသာလျှင်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုဂါထာပုဒ်တို့၌၊ အပုဗ္ဗံ၊ အသစ်ဖြစ်
 သောအနက်ကို၊ ဝဇ္ဇယိဿာမ၊ ဘွင့်ကုန်အံ့၊ ဣတ္ထံသုဓံ၊ အာယသ္မာမဟာ

၁-ဧကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၂-မဟာကောဠိကတ္တေရဂါထာ။ ၁၀၃

ကောဠိကောတိဇ္ဈမံ၊ ဣတ္ထံသုမံအာယသ္မာမဟာကောဠိကောဟူသောဤ
စကားသည်၊ ပူဇာဝစနံ၊ ပူဇော်သောအားဖြင့်ဆိုသောစကားတည်း၊ တံဥဒါ
ဟရဏံ၊ ထိုပြီပုတ်ပုံဥဒါဟရဏံသည်၊ ယထာ၊ အတတ်သည်တို့နည်း၊ ဟူ
မူကား၊ မဟာမောဂ္ဂလာနောကံ၊ မဟာမောဂ္ဂလာနောဟူသည်တည်း။ ။
မဟာကောဠိကတ္တေရဂါတာဝဏ္ဏနာ၊ မဟာကောဠိကမထေရ်၏ဂါထာအ
တွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာံ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၃-ကင်္ခါရေဝတတ္တေရဂါထာ။

ပညံဇ္ဈမံပဿာတိ၊ ပညံဇ္ဈမံပဿဤသို့အစရှိသောစကားသည်၊ အာ
ယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ကင်္ခါရေဝတဿ၊ ကင်္ခါရေ
ဝတမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ကာ၊
အဘယ်နည်း။ အယဗ္ဗိထေရော၊ ဤကင်္ခါရေဝတမထေရ်သည်လည်း၊ ပရ
မုတ္တရတဂဝတော၊ ပရမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်
တော်၌၊ ဟံသဝတိနဂဓေ၊ ဟံသဝတိပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏမဟာသလကု
လေ၊ များသောဥစ္စာရှိသောပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့
သ၌၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဓမ္မဓေသနာကာလေ၊ ထရားဟောသော
အခါ၌၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ မဟာဇ
နေန၊ လူများနှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ပရိသပရိ
ယန္တေ၊ ပရိသတ်၏အစွန့်၌၊ ဥတော၊ တည်လျက်၊ ဓမ္မံ၊ ထရားတော်ကို၊
သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧကံသိက္ခု၊
တယောက်သော ရဟန်းကို၊ ဓာနာတိရတာနံ၊ ဈာန်၌ မွေ့လျော်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပန္တံ၊ ထားသည်ကို၊
ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ မယာဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊ ဧဝ
ရူပေန၊ ဤသို့သဟောရှိသောဈာန်နှင့်မွေ့လျော်သောရဟန်းသည်၊ ဘဝိတု၊
ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဓေသနာဝသာနေ၊
ဓေသနာတော်၏အဆုံး၌၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်
တိတ်၍၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ မဟာ
သတ္တာရံ၊ များမြတ်သောပူဇော်သကာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အာဟ၊ နားထောင်လျောက်၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့လျောက်
သနည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣမိနာအဓိကာရ

၁၀၄ ယေရုဂါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကမ္မေန၊ ဤကဲလွန်သောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ သမ္ပတ္တိ၊
စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ နပတ္တေမိ၊ မတောင့်တ၊ ပန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သော
ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဝုဋ္ဌေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှ
သတ္တမဒိဝသမတ္တကေ၊ ခုနစ်ရက်အထက်၌၊ ဈာယိနံ၊ ဈာန်ဝင်စား၍နေ
လေ့ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပိတော
ယထာ၊ ထားတော်မူသကဲ့သို့၊ အဟတ္တိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ အနာဂတေ
နောင်သောအခါ၌၊ ဧကဿဗုဒ္ဓဿ၊ တဆူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသ
နေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဈာယိနံ၊ ဈာန်ဝင်စား၍နေလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်
အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရလျှင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တနံ၊ ဆုကောင်း
ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနာဂတံ၊ အနာ
ဂတ်ကို၊ သြဿေ၊ ကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ နိပ္ပဇ္ဇနဘာဝံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သည်
၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊ ကပ္ပသတ
သဟဿာဝသာနေ၊ ကမ္ဘာတသိန်း၏အဆုံး၌၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမ
အမည်တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ပွင့်တော်
မူလတ္တံ့၊ တဿ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်
၌၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဈာယိနံ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊
အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာ
ဒိတ်စကားကြားတော်မူ၍၊ ပတ္တမိ၊ တဲကြွတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားလှလင်
သည်၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကလျာဏကမ္ဘံ၊ ကောင်းမှုကံကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝမနုဿ
သု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ သာဝတ္ထိ
နာရေ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ မဟာဘောဂကုလေ၊ များသောစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိ
သောအမျိုး၌၊ နဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လာ၏၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ သူရိန်ရောင်နွမ်းအစွမ်း
တေဇာညံ့သောအခါ၌၊ ဓမ္မသဝနတ္ထံ၊ တရားဒေသနာ ကြားနာခြင်းငှါ၊
ဂစ္ဆန္တေန၊ သွားသော၊ မဟာဇနေန၊ လူများနှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ ဝိဟာရံ၊
ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်၏အစွန်၌၊ ဌိတော၊
တည်လျက်၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားတော်
ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍
ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ လတိတွာ၊ ရ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထာပေတွာ၊ ကောစေ၍၊ ဈာနပရိကမ္ဘံ၊ ဈာန်၏ပရိကံကို၊

၁-ကောနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၃-ကင်္ခါရေဝတတ္ထေရဂါထာ။ ၁၀၅

ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဈာနလာဘိ၊ ဈာန်ကိုရသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊
ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ ဝိပဿနာ၏အခြေကို၊ ကတွားပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊
ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ သော၊ ထိုကင်္ခါရေဝတမ
ထေရ်သည်၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊ ဒသဗလေန၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဝင်စားအပ်သော၊ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို၊ သမာ
ပဇ္ဇန္တော၊ ဝင်စားသည်ဖြစ်၍၊ အဟောရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဈာနေသု၊
ဈာန်တရားတို့၌၊ စိတ္တဝသီ၊ လေ့ကျက်အပ်သော ဝသီဘောင် ရှိသည်၊
အဟောသီ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုကင်္ခါရေဝတမထေရ်ကို၊ သတ္တာ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေဒဂ္ဂံ၊ ဘိက္ခဝေမသောဝကာနံ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ဈာယိနံ၊ ယဒိ
ဒံ၊ ကင်္ခါရေဝတောဟူ၍၊ ဈာယိနံ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပသီ၊ ထားတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဈာယိနံ၊ ဈာန်
ဝင်စား၍နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံ၊ ယောအယံ
ကင်္ခါရေဝတော၊ အကြင်ကင်္ခါရေဝတထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤ
ကင်္ခါရေဝတထေရ်သည်၊ အဂ္ဂံ၊ အဂ္ဂေါ၊ ကဲလွန်၏၊ စသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
မှန်၏၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိပါဠိတော်၌၊ ပဒုမုတ္တရေနာမ၊ ပဒုမုတ္တရ
အမည်တော်ရှိသော၊ ဖိနော၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူပြီးသော၊ သဗ္ဗ
ဓမ္မေသု၊ အလုံးစုံသောတရားတို့၌၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုအမြင်ထင်
ခြင်းရှိသော၊ နာယကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတော၊ ဤတဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊
သတသဟဿမ္ဘိကဗ္ဗ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊

သီဟဟရု၊ ခြင်္သေ့မင်း၏မေးနှင့်တူသောမေးရှိတော်မူသော၊ ဗြဟ္မဂီရော
ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့်တူသော အသံရှိတော်မူသော၊ ဟံသရုန္ဒြိ၊ သိနိဿ
ရော၊ ဟင်္သာမင်း၏အသံနှင့်တူသောအသံရှိတော်မူသော၊ နာဂဝိက္ကန္တကမ
နော၊ ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း၏သွားခြင်းကဲ့သို့ကြွသွားတော်မူတတ်သော၊ စန္ဒသူရာ
မိကပ္ပဘော၊ လနေတို့၏အရောင်ထက်ကဲလွန်သောအရောင်ဖြင့်တောက်
ပတော်မူသော၊ မဟာမတိ၊ ကြီးကျယ်များပြား ပူဇော်အပ်သောပညာရှိ
တော်မူသော၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးသောသုံ့လရှိတော်မူသော၊ မဟာဈာယိ၊
ကြီးကျယ်များစွာ ခါခါမပြတ် ဈာန်ဝင်စားတတ်သော အလေ့ရှိတော်မူ
သော၊ မဟာဗလော၊ များမြတ်သောကာယဗလညာဏဗလရှိတော်မူသော၊
မဟာကာရုဏိကော၊ မဟာကရုဏာညာဏ်နှင့်ယှဉ်တော်မူသော၊ နာထော

လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ မဟာတမနိသုဒ္ဓနော၊ ဩး
 စွာသော မောဟတည်းဟူသော အဓိကံကိုပယ်ဖျောက်တတ်သော၊ တိ
 လောကဂွေးလောကသုံးပါးသက်မြတ်တော်မူသော၊ သတ္တဝါလူနတ်တို့၏
 ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ သယံဇိန၊ ကိုယ်တော်တိုင် သစ္စာလေးပါးတရား
 ကိုသိတော်မူသော၊ မုနိ၊ အတ္တတ္ထိကဗျာဓိရအားဖြင့်နှစ်ပါးသော လောက
 ကိုသိတော်မူသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဒါစိဒေဝ၊ ရံခါလျှင်၊
 ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ဝိနယျံ၊ ဆုံးမအပ်စွာသတ္တဝါကို၊ ဝိနယံဝိနယန္တော၊
 ဆုံးမတော်မူလျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗျာယီ၊ ကသိုဏ်းအစရှိသော အာရုံသို့ကပ်
 ချွဲမပြတ်ရှုတတ်သော၊ ဗျာနရတံ၊ ဗျာနတရား၌ ရွှေ့လျော်တတ်သော၊ ဥပ
 သန္တံ၊ ကိလေသာမလိမ်းသည်ဖြစ်၍ချမ်းငြိမ်းသော၊ အနာဝိလံ၊ မနောက်
 ကျူးသော၊ ဖိရံ၊ ဖြိုဖြိုခွဲခွဲတည်တန့်သောရဟန်းတပါးကို၊ ပရိသတိ၊ ပရိ
 သတ်အလယ်၌၊ ဝဏ္ဏယန္တော၊ မြီးမွမ်းတော်မူလျက်၊ ဇနတံ၊ လူအပေါင်း
 ကိုးတောသေတိ၊ နှစ်သက်စေတော်မူ၏။ ။

တဒါ၊ ထိုပုဒ်မုတ္တရလူ့တမြတ်စွာဖြစ်သောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟံသ
 ဝတိယံ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ ဝေဒပါရဂူ၊ ဗေဒင်သုံးကျပ်ဆုံးခန်းတိုင်တိုင်
 သိမြင်နိုင်သော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 တော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ မုဗ္ဗိတော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ တံဌာနံ၊
 ထိုတေဒဂ်အရာကို၊ အဘိပတ္တယိ၊ တောင့်တခွဲ၏။ ။

တဒါ၊ ထိုတေဒဂ်လျာဆုယူခါ၌၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာတော်
 တို့၏အလယ်၌၊ ဝိနာယကော၊ ဝေဒနယူသတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်
 တော်မူတတ်သော၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗျာကသမိ၊ ဗျာဒိတ်စကား
 ကြားတော်မူ၏၊ ပြေဟ္မ၊ အိုလူလင်ပုဏ္ဏားတို့၊ သင်သည်၊ မုဗ္ဗိတော၊ ဝမ်း
 မြောက်သည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော၊ တံတဝ၊ သင်၏၊ မနောရထံ၊ နှလုံး၏၊ အလို
 ကို၊ လန္တသေလန္တထိ၊ ရလတ္တံ့။ ။

≡ ဣတော၊ ဤသာရကမ္ဘာမှ၊ သတသဟသေကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်း
 ထက်၌၊ ဩက္ကာကကုလသမ္ဘဝေါ၊ ဥက္ကာကရာဇ်မင်းမျိုး၌ဖြစ်သော၊ နာမေ
 န၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ သတ္တဝါ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌၊ ဘဝိသ၊ တိ၊ ဖြစ်တော်
 မူလတ္တံ့။ ။

၁-ကောနိပါတ်-၃-ပဋ္ဌမာဂ်-၃-ကင်္ခါရေဝတတ္ထေရဂဏ်ထာ၊ ၁၀၇

တဿ၊ ဟိဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မသုတားတို့၌၊ ဧဝံ၊ အသွယ်၊ အသွယ်ဖြစ်သော၊ ဩရသော၊ ရွှေရင်တော်နှစ် သားတော်စစ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မနိဗ္ဗိတော၊ တရားဖြင့်ပြီးသော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ရေဝတောနာမ၊ ရေဝတအမည်ရှိသော၊ သတ္ထုသဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သားတော်သည်၊ ဟေသထိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။

အဟံ၊ ငါသည်၊ သုကတေန၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ တေနကမ္မေနစ၊ ဟိကံ၊ ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတနာပါပဏိတိဟိစ၊ ဆောက်တည်အပ်သော စေတနာဆုတောင်း ခြင်းတို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မေန္နသံ၊ လှူ၍ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသဘုံသို့၊ အဂန္တိ၊ လာရပြီ၊ ။

ပဏ္ဍိမေ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော၊ ဧနိဘဝေစ၊ ယခုဘဝ၌လည်း၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိအမည်ရှိသော၊ ဂုရေ၊ ပြသ၌၊ ဝိဘဝသမ္ပန္နေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ အန္ဓေ၊ ကြွယ်ဝသော၊ ဖိတေ၊ ဝပြောသော၊ မဟဒ္ဓနေ၊ များသောဥစ္စာရှိသော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်လာ၏၊ ။

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကပ္ပိလဝတ္ထုတ္တိံ၊ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သုတေ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပသန္ဓေ၊ ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမသောင်ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ။

တဟိံတဟိံ၊ ထိုထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကပ္ပါကပ္ပေ၊ အပ်သောအမှု မအပ်သောအမှု၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ဗဟုလားများစွာသော၊ ကင်္ခါ၊ ပယုံမှားခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုပယုံမှားသင်္ကာကို၊ ဝိနယိ၊ ဖြေဖျောက်တော်မူ၏၊ ။

တတော၊ ထိုဖြေဖျောက်ပြီးနောက်ကာလ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တိဏ္ဍသံသယော၊ ကူးမြောက်ပြီးသောပယုံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဈာနသုခေ၊ ဈာန်ချမ်းသာ၌၊ ဇုတော၊ ဖွေလျော်သည်ဖြစ်၍၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ တဒါ၊ ထိုသို့နေသောအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဧတံ၊ ဤဝကားကို၊ အဖြမ်းမိန့်တော်မူ၏၊ ။

ဣဝေါ၊ ဤလူ၊ ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဟုရံဝါ၊ တရပ်တပါးတခြားပြည်၌လည်းကောင်း၊ ယာကာမိကင်္ခါ၊ အလုံးစုံသော ပယုံမှားခြင်းတို့သည်၊

သန္တိ၊ ဂှိကုန်၏။ သဗ္ဗာ၊ ကြွင်းမဲ့ ဥသံ အလုံးစုံကုန်သော။ တာ၊ ထိုပုံမှား
ခြင်းတို့ကို၊ ဈာယိနော၊ ဈာန်ဝင်စား၍ နေလေ့ရှိကုန်သော။ ယေ၊ အကြင်သူ
တို့သည်၊ သကဝေဒိယာဝါ၊ မိမိပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရဝေဒိယာဝါ၊
သူတပါး၏ပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဇာနိ၊ ပယ်စွန့်နိုင်ကုန်၏။ တေ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အာတာဝိနော၊ ကိလေသာမာရ်ကိုပူပန်စေတတ်သော
လုံ့လရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်
ကုန်၏။ ။

သတသဟဿေ၊ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလက်၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ မေ၊ ငါ
၏၊ ကမ္ဘံ၊ ကုသိုလ်ကံသည်။ ဣမေ၊ ဤအဆုံးတဝ၌၊ သုမုတ္တော၊ ကောင်းစွာလွတ်
အပ်သော၊ သရဝေဂေါ၊ ဖြားအဟုန်ကဲ့သို့၊ ဖလံ၊ အကျိုးကို၊ ဒသေသိ၊ ပြု
ပေ၏။ အဘံ၊ ငါသည်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာယိ၊ ဖုတ်ကြည်း
ရပြီ၊ တတော၊ ထိုကိလေသာကို ဖုတ်ကြည်းပြီးမှ၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊
ဈာနနိရတံ၊ ဈာန်၌မွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ လော
ကန္တိ၊ လောက၏အဆုံးကိုရောက်တော်မူပြီးသော၊ မုနိ၊ ခန္ဓာစသော
အလုံးစုံသော လောကကိုသိတော်မူသော၊ မဟာမတိ၊ ကြီးကျယ်သော
ပညာရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊
ဈာယိနံ၊ ဈာန်ဝင်စား၍ နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့ထက်၊
အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ ပညာပေတိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ။

မယံ၊ ငါသည်၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်း
အပ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝါ၊ ဘဝတို့ကို၊ သမူဟတာ၊
ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ နာဂေါ၊ အနှောင်အဖွဲ့ငှလွတ်သောဆင်ပြောင်ကြီး
ကဲ့သို့၊ ဗဒ္ဓနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊
အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏။ ။

မေ၊ ငါ၏အာဂတံ၊ လာခြင်းသည်၊ သွာဂတံ၊ သူအာဂတံ၊ ကောင်းသော
လာခြင်းတည်း။ ဗုဒ္ဓသဗ္ဗဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊
ကိသော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်ရပြီ၊
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြု
ကျင့်အပ်ပြီ။ ။

☞ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေပမိသန္တိဒါစ၊ ဤပမိသန္တိဒါတို့
ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဝိမောက္ခာပိစ၊ ဤဝိမောက္ခ
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေအဘိညာစ၊ ဤအဘိ

ဇ-ကေနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၃-ကင်္ခါရေဝတတ္ထေရဂါယာ၊ ၆၀၉

ညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သန္တိကတာ၊ ယုတ်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီး ဗုဒ္ဓါနံ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာမူပြီး ၊

တထာကတကိစ္စော၊ ထိုသို့ပြုအပ်ပြီးသောရဟန်းကိစ္စရှိသော၊ အယံ
ပနမဟာထေရော၊ ဤမထရ်မြတ်သည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဒိဃသုတ္တံ၊ ရှည်
မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကင်္ခါပကတမိတ္တတံ၊ ယုံမှား
သင်္ကာဖြင့် ခါခါမပြတ် နှိပ်စက်အပ်သောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သဗ္ဗသော၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ ဝိဂတကင်္ခါတဗ္ဗ၊
ကင်းပြီးသော ယုံမှားသင်္ကာ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ပစ္စ
ဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ နနု၊ စင်စစ်၊ မသ္မံ၊ ငါအား၊ သတ္ထု၊ နော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဒေသနာနုဘာဝေါ၊ တရားဒေသနာတော်၏ အာနုဘော်သည်၊
အဟော၊ ဩဝံ၊ အံ၊ ဩဘူယံ၊ ရှိစွ၊ တေန၊ ထိုဒေသနာတော်၏ အာနုဘော်
ကြောင့်၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဂတကင်္ခါ၊ ကင်းပြီးသောယုံ
မှားသင်္ကာရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌၊ ဂူပသန္တရိတ္တော၊ ပြိမ်းပြီး
သောစိတ်ရှိသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာတဗဟုမာနော၊
ကောင်းစွာဖြစ်သောများစွာသောမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပညံ၊ ပညာတော်ကို၊ ပသံသန္တော၊ မြီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍
ပညံဣမံပဿာတိဂါထံ၊ ပညံဣမံပဿဟူသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မြွက်
ဆိုတော်မူ၏ ၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပညန္တိ၊ ပညံဟူသောပုဒ်၏၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝစနတ္ထကို၊
ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယာဓမ္မဇာတိ၊
အကြင်တရားသဘောသည်၊ တံသမဇီဝုဂ္ဂလံ၊ ထိုညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပကာရေဟိ၊ အပြားတို့ဖြင့်၊ ဉာပေတိ၊ သိစေတတ်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ ပညာ၊ ပညာ
မည်၏၊ ဝေနေယျာနံ၊ ကျွတ်ထိုက်သောသူ နတ်လူများစွာ သတ္တဝါတို့၏၊
အာသယာနုသယ စရိယာမိမုတ္တိအာဒိပကာရေ၊ အလိုအနုသယစရိုက်
နှလုံးသွင်းအစရှိသောအပြားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနံ၊ ပရမတ္ထဓမ္မတို့၏၊
ကုသလာဒိကော၊ ကုသိုလ်အစရှိကုန်သော၊ ဒေသေတဗ္ဗပကာရေ၊ ဟော
အပ်သောအထူးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနံ၊ ပရမတ္ထဓမ္မတို့၏၊ ခန္ဓာဒိကော၊
ခန္ဓာအစရှိကုန်သော၊ ဒေသေတဗ္ဗပကာရေ၊ ဟောအပ်သော အခြင်း
အရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူတတ်၏၊ ယထာသဘာဝ
တော၊ မဘောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သော သဘောအားဖြင့်၊ ပနိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုး

ထွင်း၍သိတော်မူတတ်၏။ တေဟိစပကာရေဟိ၊ ထိုသို့သောအပြားတို့ဖြင့်
လည်း၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ညာပေတိ၊ သိစေတော်မူတတ်၏။ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဒေသနာညာဏံ၊ ဒေသနာညာဏ်တော်ကို၊ ဣဝေပညံဟူသောဤပါဠိ
တော်၌။ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဣမန္တိ၊ ဣမံဟူ၍၊
အာဟ၊ မြွက်ဆိုတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ သိဇ္ဇေန၊ ပြီးသော၊
ဒေသနာဗလေန၊ ဒေသနာတော်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နယဂ္ဂါဟတော၊ နည်းယူ
သောအားဖြင့်၊ ပစ္စက္ခိယ၊ မျက်မှောက်ကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုကွာထင်
မြင်လာသော၊ တံ၊ ထိုပညာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဣမန္တိ၊ ဣမံဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏။ ယဒစ္စနဝါ၊ အကြင်ပညာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာညာဏံ၊ ဒေသနာညာဏ်တော်ကို၊ သာဝ
ကေဟိ၊ တပည့်သားတော်တို့သည်၊ နယတော၊ နည်းအားဖြင့်၊ ဂယှတိ၊
ယူအပ်၏။ တဒစ္စန၊ ထိုပညာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိသယေ
အရာ၌၊ ပဋိဝေဇညာဏမ္ပိ၊ ပဋိဝေဇညာဏ်ကိုလည်း၊ နယတော၊ နည်းအားဖြင့်၊
ဂယှတေဝ၊ ယူအပ်သမျှင်ကတည်း။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အာယသ္မာ၊
ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်
သောအရှင် သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ အဝိစမေတာန္တေဓမ္မန္တယောဝိဒိ
တောတိ၊ အဝိစမေတာန္တေဓမ္မန္တယောဝိဒိတောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အဝိဇ၊
ဆိုတွယ်စကားစင်စစ်ကား၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်
ဓမ္မန္တယော၊ တရားသို့ အစဉ်လျှောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဒိတော၊ သိအပ်၏။
ပဿာတိ၊ ပဿဟူသည်ကား၊ ဝိမုယပတ္တော၊ အံ့တွယ် သရဲသို့ရောက်
သည်ဖြစ်၍၊ အနိယမတော၊ အမှတ်မရှိသောအားဖြင့်၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏။
မယာ၊ ငါသည်၊ ဝတ္ထဝစနုဿ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏။ သာဝကံ၊ သက်သေ
ဖြစ်သော၊ ယထာကိံ ဝစနံ၊ အဘယ်သို့သောစကားကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဥဒါနေန္တောလောကမိမံပဿ
ထပုထုအဝိဇ္ဇာယပရေတံဘူတံဘူတရတံဘဝါအပရိမုတ္တန္တိ၊ ဥဒါနေန္တော
လောကမိမံပဿထ ပုထုအဝိဇ္ဇာယပရေတံ ဘူတံဘူတရတံဘဝါ အပရိ
မုတ္တံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဥဒါနေန္တော၊ ဝမ်းမြောက်တော်မူ
သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သားရဟန်းများတို့၊ ပုထုအဝိဇ္ဇာယ၊ များစွာ
သောအဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ ပရေတံ၊ နှိပ်စက်ဘိစီးသော၊ ဘူတံဘူတသဘာဝံ၊ ဖြစ်
တတ်သောသဘောရှိသော၊ ဘူတရတံ၊ ဖြစ်ခြင်း၌ပွေ့လျော်သော၊ တဂါ၊

၁-ကောနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၃-ကင်္ခါရေဝတတ္ထေဂေါယာ။ ၁၁၁

ကိုးပါးသောဘဝမှ၊ အပရိမုတ္တံ၊ မလွတ်မြောက်သော၊ ဣမံလောကံ၊
ဤသတ္တလောကကို၊ ထုမှ၊ သင်ချစ်သားတို့သည်၊ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်
လော။ ။

တထာဂတနန္တိ၊ တထာဂတာနံဟူသည်ကား၊ တထာမဘောဂံ
မပြန်၊ အာဂမနာမိအတ္ထေန၊ လာခြင်းအစရှိသောအနက်ကြောင့်၊ တထာ
ဂတာနံ၊ မဘောဂံမပြန်လာတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဟိ
သစ္စံ၊ မှန်၏၊ တထာမဘောဂံမပြန်၊ အာဂတော၊ လာတော်မူတတ်သည်
တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ
၏၊ တထာမဘောဂံမပြန်၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူတတ်သည်တည်း၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊
တထလက္ခဏံ၊ မဘောဂံမပြန်သောလက္ခဏာကို၊ အာဂတော၊ ယွင်း
မချွတ်သိတော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာ
ဂတမည်တော်မူ၏၊ တထဓမ္မေ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ ယထောဂ
တော၊ မဘောဂံမပြန်မှန်သောအားဖြင့်၊ ဂတောအဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးတွင်း
၍သိတော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂ
တမည်တော်မူ၏၊ တထဒဿိတာယ၊ မဘောဂံမပြန်ဖြစ်လေ့ရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထဝါဒီတာ
ယ၊ မဘောဂံမပြန်မှန်သောစကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာကာရိတာယ၊ ထိုသို့
ပြောဆိုပြုကျင့်သောကိုယ်နှုတ်အမှုအားလျှော်သော ကိုယ်နှုတ်အမှုကိုပြု
လေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊
အဘိဘဝနဋ္ဌေန၊ လွှမ်းမိုး၍ဖြစ်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊
တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာ
ရဏဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂ
တော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာယ၊ မဘောဂံမပြန်သောစိတ္တော
တာရေဿာမိ အစရှိသောပမ္ဘိညာဏ်ဖြင့်၊ အာဂတော၊ ကြွလာတော်မူ
တတ်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ
မည်တော်မူ၏၊ တထာယ၊ ထုရားသန္တာန်၌ ဖြစ်သောမဟာကရုဏာဉာဏ်
နှင့်တူသော မဟာကရုဏာဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဂတော၊ ကြွတော်မူတတ်
သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်
တော်မူ၏၊ တထာနိ၊ မဘောဂံမပြန်လေးတန်သောမဂ်တို့ကို၊ အာဂတော

ရတော်မူသည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ဟိ၊ ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာ
ဂတမည်တော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုဝိပဿီစသောရှေးဘုရားတို့အတူ၊ ဂတော
ဖြစ်တော်မူတတ်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ဟိ၊ ကြောင့်၊ တထာဂတော၊
တထာဂတမည်တော်မူ၏။ တထာဂတော၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်နေဝင်
တော်တို့ကဲ့သို့သဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ဟိ၊ ကြောင့်၊
တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုထိုအလိုရှိတိုင်း၊
ပာတ္တိတော၊ ဖြစ်ခြင်းရှိတော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ဟိ၊ ကြောင့်၊ တထာဂတော
တထာဂတမည်တော်မူ၏။ တထေဟိ၊ ဝန်တိုခြင်းမန္တေရမရှိသဖြင့်ဒါန
အစရှိသောပါရမီတို့၌အပြစ်အကျိုးကို ရှုဆင်ခြင်သောနည်းဖြင့်ဖြစ်သော
ပါရမီဥာဏ်တို့ဖြင့်၊ အာဂတော၊ ရောက်သွားသည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊
ဟိ၊ ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ တထာဂတော
ဝေန၊ မဘောက်မပြန်သွေထွန်မချော် လာတော်မူတတ်သော သဘောရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ဣတိ
ဝတ္ထိ၊ ဤသို့လည်း။ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့
ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်
တော်မူ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤထေရဂါထာအဋ္ဌ
ကထာ၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္ထာရောပန၊ အကုသိုလ်ကိုကား၊ ပရ
မတ္တဒီပနိယာ၊ ပရမတ္တဒီပနီအမည်ရှိသော၊ ဥဒါနဋ္ဌကထာယ၊ ဥဒါနိးအဋ္ဌ
ကထာ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိဝုတ္တကဋ္ဌကထာယ၊ ဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာ၌
လည်းကောင်း။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုကင်္ခါရဝတထေရ်၏၊
ပညာယ၊ ပညာ၏၊ အသာဝေရဏဝိသေသံ၊ မဆက်ဆံသော ဂုဏ်ကျေးဇူး
အတူးကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အဂ္ဂိယထာတိအာဒိ၊ အဂ္ဂိယထာဤသို့
အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာအဂ္ဂိတိ၊ ယထာအဂ္ဂိဟူသော
စကားသည်၊ ဥပမာဝစနံ၊ ဥပမာစကားတည်း၊ ယထာတိ၊ ယထာဟူသော
ဤဝုန်သည်၊ တဿ၊ ထိုဥပမေယျဖြစ်သောဝုန်၏၊ ဥပမာဘာဝဒဿနံ၊
ဥပမာ၏အဖြစ်ကိုပြသောဝုန်တည်း၊ ပဇ္ဇလိတောတိ၊ ပဇ္ဇလိတောဟူသော
ဝုန်သည်၊ ဥပမေယျန၊ ဥပမေယျဖြစ်သောဝုန်နှင့်၊ သမ္ပန္နဒဿနံ၊ စပ်ခြင်း
ကိုပြသောဝုန်တည်း၊ နိသိဝေတိ၊ နိသိဝေဟူသောဝုန်သည်၊ ကိစ္စကရဏ
ကာလဒဿနံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စ၏ကာလကိုပြသောဝုန်တည်း၊ အယံ၊ ဤ
ဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပညံဣဝံပဿတူသောဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊

၁-ကောနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၃-ကင်္ခါရေဝတတ္ထေရဂါထာ။ ၁၀၃

အနက်တည်း၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ နိသိဝေတ္တိယံ၊ ညဉ့်အ
ခါ၌၊ စတုရင်္ဂသမန္တာဂတေ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အန္တကာရေ၊
အရံကိုက်သည်၊ ဝတ္ထမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဥန္တတေဋ္ဌာနေ၊ မြင့်ရာအ
ရပ်၌၊ ပစ္စလိဒတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှတောက်ပသော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ တသ္မိ
ဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌၊ တမံဂတံ၊ ဖြစ်သော၊ အရံကိုက်ကို၊ ဝိမေန္တံ၊ ပျောက်
လျက်၊ တိဋ္ဌတိယထာ၊ တည်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝံ၊ ဤအတူလျှင်၊ တထာဂတာ
နံ၊ မြတ်စွာတရားတို့၏၊ ဒေသနာဉာဏသင်္ခါတံ၊ ဒေသနာဉာဏ်ဟုဆိုခပ်
သော၊ သဗ္ဗသော၊ အခြင်၊ ခပ်သိမ်း၊ ဝိနယျာနံ၊ ဗြဟ္မာနတ်လူကျွတ်ထိုက်သူ
တို့အား၊ သံသယတမန္တံ၊ ယုံမှားသင်္ကာတည်းဟူသော၊ အရံကိုက်ကို၊
ဝိမေန္တံ၊ ပယ်ပျောက်တတ်သော၊ ဣမံပညံ၊ ဤပညာကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒေသနာဝိလာသေန၊
ဒေသနာတော်၏သင့်တယ်ခြင်းဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဉာဏာ
ယံ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ပြီးသော၊ အာသောကံ၊ အလင်းကို၊ ယတောယသ္မာကာရဏာ
အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ဒေန္တိ၊ ပေးတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ အာလောကဒါ၊ အာလောကဒါမည်၏၊ ပညာမယမေဝ၊ ပညာဖြင့်
ပြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ စက္ခု၊ စက္ခုကို၊ ဒေန္တိ၊ ပေးတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ခုဒေဝါ၊ စက္ခုဒေဝါမည်၏၊ တဒုဘယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံ
သောပုဒ်သည်လည်း၊ ကင်္ခါရိနယပဋ္ဌာနမေဝ၊ ယုံမှားခြင်းကိုပယ်ပျောက်
ခြင်း၌၊ ပြိဋ္ဌာနံ၊ သည်ကိုသာလျှင်၊ ကထော၊ ပြု၍၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်
ဖြစ်၍၊ ယေအာဂတာနံဝိနယန္တိ၊ ကင်္ခါန္တိ၊ ဣဒံစနံ၊ ယေအာဂတာနံဝိနယန္တိ
ကင်္ခံဟူသောဤစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ယေတထာဂတာ၊ အကြင်မြတ်
စွာတရားတို့သည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊
အာဂတာနံဥပဂတာနံ၊ ကပ်ရောက်လာကုန်သော၊ ဝိနယျာနံ၊ ဝေနေယျ
သတ္တဝါတို့၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတိတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော၊ အန္ဓါနံ၊ ကလ
၌၊ အဟောသိ'နုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေပြီလော၊ ဣတိအာဒိနယပ္ပဝတ္တံ၊ ဤသို့
အစရှိသော နည်းဖြင့် ဖြစ်သော၊ သောဠသဝတ္ထုကံ၊ တဆွဲခြောက်ပါး
သောအကြောင်းရှိသော၊ ကင်္ခါရိနိက္ခန္ဓ၊ ယုံမှားခြင်း ဝိနိက္ခိန္ဒာကို
လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓေတရားရတနာ၌၊ ကင်္ခါရိ၊ ယုံမှား၏၊ ဓမ္မေ၊ တရားရတ
နာ၌၊ ကင်္ခါရိ၊ ယုံမှား၏၊ သံဃေ၊ သံဃာရတနာ၌၊ ကင်္ခါရိ၊ ယုံမှား၏၊ ဣတိ
အာဒိနယပ္ပဝတ္တံ၊ ဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌဝတ္ထုကံ၊
ရှစ်ပါးသောအကြောင်းရှိသော၊ ကင်္ခါရိနိက္ခန္ဓ၊ ယုံမှားခြင်း ဝိနိက္ခိန္ဒာကို

ဝိဝိဋ္ဌိ၊ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

လည်းကောင်း၊ ဝိနယန္တိ၊ ပျောက်တတ်ကုန်၏၊ ဒေသနာနုဘာဝေန၊ ဒေသ
နာဉာဏ်တော်၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသော
အံ့အားဖြင့်၊ ဝိဓေန္တိဝိဋ္ဌိသေန္တိ၊ ပျက်ဆီးကုန်၏၊ ပနဝိသေသော၊ အထူးကို၊
မယားငါသည်၊ ဝုဠတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဝိနယကုက္ကုစ္စသင်္ခါတာ၊ ဝိနယကုက္ကုစ္စ
ဟုဆိုအပ်သော၊ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ တဗ္ဗိနယနေနေဝ၊ ထိုငါ့ဆွေခြောက်
ပါ ရှိပါသော ယုံမှားခြင်းကိုဆုံးမသဖြင့်သလျှင်၊ ဝိနိတာ၊ ဆုံးမသည်
မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

အပရော၊ နောက်၌ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယားငါသည်၊ ဝုဠတေ၊
ဆိုဦးအံ့၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ နိဿိတေ၊ ရုက္ခိတာဝေ၊ ညဉ့်အချိန်၌၊ ပဇ္ဇလိတော၊ ပဇူ
တရသလော၊ အလွန်ထင်ရှားသောမီးအလျှံရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမုဇ္ဈေလော၊
ထက်ဝန်းကျင်မှတောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥစ္စာသန္ဓေ၊ မြင့်သောအရပ်၌၊ ဥတ
နံ၊ ရပ်တည်သည့်အပေါင်းတို့အား၊ ဩဘာသနဓါနမတ္တေန၊ အရောင်အ
လင်းကိုပေးကာမျှဖြင့်၊ အန္တကာရံ၊ အ. မိက်ကိုက်ကို၊ ဝိဓေတော၊ ပျက်ဆီးပြီး
၍၊ သမဝိသမံ၊ ညီညွတ်သည်မညီညွတ်သည်ကို၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်စွာ
ပြုလျက်၊ အာလောကဒဒေါ၊ အရောင်အလင်းကိုပေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
အစ္စာသန္ဓေ၊ အလွန်နီးသောအရပ်၌၊ ဥတနံ၊ ပန၊ တည်သောသူတို့အား
ကမ်း၊ တံ၊ ထိုမီ လျှံသည်၊ သုပါကရံ၊ အလွန်ထင်ရှားသည်ကို၊ ကရောန္တော
ပြုလျက်၊ စက္ခုက္ခိစ္စကရဏတော၊ စက္ခု၏က္ခိစ္စကိုပြုတတ်သောကြောင့်၊
စက္ခုဒဒေါနာမ၊ မျက်စိကိုပေးသည်မည်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့
သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊
အတ္တနေ၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ဓမ္မကာယသ၊ တရားဖြင့်ပြီးသောကိုယ်မှ၊
ဝိဒ္ဓုရေးဝေးသောအရပ်၌၊ ဥတနံ၊ တည်ကုန်သော၊ အကတာမိကားရာနံ၊
ကုသိုလ်အထူးမပြုဘူးသောသူတို့အား၊ ပညာပဇ္ဇာတေန၊ ပညာတည်း
ဟူသော အရောင်ဖြင့်၊ မောဟန္တကာရံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိက်
ကိုက်ကို၊ ဝိဓေတော၊ ပျက်ဆီးပြီး၍၊ ကာယသမကာယဝိသမာဓိသမဝိသမံ
ကာယသမကာယဝိသမစသည်တို့၏ ညီညွတ်သည်မညီညွတ်သည်ကို၊
ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်စေလျက်၊ အာလောကဒေါ၊ အလင်းကိုပေးတတ်သည်၊
ဝိဝိဋ္ဌိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အာသန္ဓေ၊ နီးသောအရပ်၌၊ ဥတနံ၊ တည်ကုန်သော၊
ကတာမိကားရာနံ၊ ကုသိုလ်ထူးကိုပြုဘူးသည့်နှင့်လူတို့အား၊ ဓမ္မစက္ခု၊
သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ စက္ခုဒဒေါ၊ မျက်စိ
ကိုပေးတတ်ကုန်သည်၊ ဝိဝိဋ္ဌိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဘူတာ၊ ဖြစ်ကုန်

၀-ဇကုနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမာဂ်-၃-ကင်္ခါရေဝတဗျေရဂါယာ၊ ၁၁၅

သော၊ ယော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊
ဝဇီဝေါစရံ၊ တရားစကား၏တူကပ်စားရာသို့၊ အာဂတာနံ၊ မျောက်သာကုန်
သော၊ မာဒိသာနံ၊ ငါတို့ကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သော၊ ကင်္ခါယဟုသာနန္ဒိယံ
မှားခြင်းများသောသူတို့၏လည်း၊ ကင်္ခါယံ၊ ပည့်မှားခြင်းကို၊ ဝိနယန္တိ၊ ဖျောက်
ပယ်နိုင်ကုန်၏၊ အရိယမဂ္ဂသမုပ္ပါဒေန၊ အရိယမဂ်ကိုဖြစ်စေသဖြင့်၊ ဝိစ
မန္တိ၊ ဖျက်ဆီးနိုင်ကုန်၏၊ တေသံတထာဂတာနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊
ပည့်ဥာဏာတိယယံ၊ ကဲလွန်သောပညာတော်ကို၊ ပဿ၊ ရှုကုန်လော၊
ဣဒိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဝေံ၊
ဤသို့၊ အယံ၊ ဤဂါထာသည်၊ ယေရဿ၊ ကင်္ခါရေဝတဗျေရဂါယာ၊ အတ္တနော
မိမိ၏၊ ကင်္ခါဝိတဓုဏပကာသနေ၊ ပည့်မှားခြင်းမှလွန်မြောက်သည် ဘုံထင်
စွာပြုသဖြင့်၊ အညာဗျာကဓုဏဂါယာပိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြွသောဂါ
ထာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊
ပုဗ္ဗဇ္ဇနကာသေ၊ ပုဗ္ဗဇဉ်၏လက်ထက်၌၊ ကပ္ပိယေပိ၊ အပ်သောအရာ၌
လည်း၊ ကုက္ကုဗ္ဗကော၊ အလို့လို့ရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ကင်္ခါယဟုလတာ
ယ၊ ပည့်မှားခြင်းများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကင်္ခါရေဝတောတိ၊ ကင်္ခါရေ
ဝတဟူ၍၊ ပညာတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှထင်ရှား၏၊ ပစ္ဆိမိဏာသဝကာ
လေပိ၊ ခုဟန္တာဖြစ်သောနောက်ကာလ၌လည်း၊ တထေဝ၊ ထို့အတူသာ
လျှင်းဝေါဟာရိယိတ္ထံ၊ ခေါ်ဝေါ်ကြကုန်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဣတ္ထံသုမံအာ
ယသ္မာ၊ ကင်္ခါရေဝတောဂါထံအဘာသိတ္ထံ၊ ဣတ္ထံသုမံအာယသ္မာ၊ ကင်္ခါ
ရေဝတောဂါထံအဘာသိတ္ထဟူ၍၊ သံဝဇနံ၊ အကြင်စကားကို၊ အာဟ၊ မြက်
ဆို၍၊ တံ၊ ထိုဣတ္ထံသုမံအစရှိသောစကားသည်၊ ဝုတ္တတ္ထဇေဝံ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတ္ထံဣမိနာပကာရေန၊ ဤသို့သောအ
ခြင်းအရာဖြင့်၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ကင်္ခါရေဝ
တော၊ ကင်္ခါရေဝတသည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရွတ်၍၊
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ တံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝုတ္တတ္ထဇေဝံ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

ကင်္ခါရေဝတဗျေရဂါယာဝတ္ထုနာ၊ ကင်္ခါရေဝတဗျေရဂါယာအသွင်
သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဧကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၄-ပုဏ္ဏတ္ထေရဂါထာ၊

သန္တိရေဝသမာသေထာတိ၊ သန္တိရေဝ သမာသေသဟူသော ဂါထာ
 သည်၊ အာသဝသုတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ပုဏ္ဏတ္ထေရသမ၊
 ပုဏ္ဏမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ကာ၊ အ
 ဘယ်နည်း၊ ကိရ၊ ကြားရသည်ကား၊ အဟံ၊ ဤပုဏ္ဏထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တ
 ရသမ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်တော်ရှိသော၊ ဒသဗလသမ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပ္ပတ္တိ
 တော၊ ပွင့်တော်မူသည့်မှ၊ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးဦးမဆွကပင်လျှင်၊ ဟံသဝ
 တိနဂရေ ဟံသဝတိပြည်၌၊ ပြာဟူဏမဟာသာလကုလေ၊ များသောဥစ္စာ
 ရှိသောပုဏ္ဏားအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊
 ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်လေ၏၊ သတ္တရိ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တေ၊ ဖြစ်တော်မူ
 သည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဓမ္မဒေသ
 နာကာလေ၊ တရားဒေသနာဟောသောအခါ၌၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်အောက်
 ဖြစ်သောဝတ္ထု၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ မဟာဇနေန၊ လူ
 များအပေါင်း၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊
 ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန့်၌၊ နိဝါဒိတွာ၊ ထိုင်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို
 သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်၊ ဧကံဘိက္ခု၊ တယောက်သောဟောင်းကို၊ ဓမ္မ
 ကထိကာနံ၊ ဓမ္မကထာပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊
 ဌပေန္တံ၊ ထားတော်မူသော၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 မယာဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊ ဧဝမ္ပပေန၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော ဓမ္မကထိကအရာ၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊
 ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်လျော်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဒေသနာဝသာနေ၊ တ
 ရားဟောသည်၏အဆုံး၌၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်၊ ဝုပ္ပိတာယ၊ ထလတ်
 သော်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်
 ဖိတ်၍၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာ
 လျှင်၊ မဟာသက္ကာရံ၊ များမြတ်သောပူဇော်သကာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တဂ
 ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာဟ၊ နားတော်
 လျှောက်၏၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣမိနာအဓိကာ
 ရကဓမ္မေန၊ ဤလွန်ကဲသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ သန္တုတ္တိ
 စည်းမိပ် ချမ်းသာကို၊ နပတ္ထေမိ၊ မတောင့်တ၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊

ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ သတ္တမဒိဝသေမတ္ထကေ၊ ခုနစ်ရက်အထက်၌၊ ဓမ္မကထိ
 ကာနံ၊ ဓမ္မကထိ ဘဂ္ဂိလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ သော
 သိက္ခ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဌဝိတော၊
 ထားတော်မူအပ်၏။ ဧဝံ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဟတ္ထိ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်လည်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊ ဧကသမုဒ္ဓဿ၊ တဆူသော
 ဘုရားရှင်၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဓမ္မကထိကာနံ၊ တရားဟော
 တတ်ကုန်သော၊ သိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်၊ ဘဝေယျံ၊
 ဖြစ်ရလျှင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ သတ္ထာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနာဂတံ၊ နောင်လာလတ္တံ့သောအနာဂတ်ကို၊ ဩ
 သောကေတွာ၊ ဩဉ်၍၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏာ၊ လုလင်၏၊ ပတ္ထနာယ၊ ဆုတောင်း
 ပတ္ထနာ၏၊ သဒိဇ္ဈနဘာဝံ၊ ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်
 မူ၍၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊ ကပ္ပသဘာသ ဘဿမတ္ထကေ၊ ကမ္ဘာ
 တလိန်းထက်၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိသတိ၊ ပွင့်လတ္တံ့၊
 တဿ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ တံ၊
 သင်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဓမ္မကထိကာနံ၊ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ မြတ်သည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊
 ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုဘဝ၌၊
 ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကဿာဏဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ တတော၊ ထိုဘဝမှ၊ စုတော၊ စုတေခဲ့သည်ရှိသော်၊ ကပ္ပသတသဟ
 သံ၊ ကမ္ဘာတလိန်းပတ်လုံး၊ ပုညဉာဏသမ္ဘာရံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော
 အဆောက်အဦးကို၊ သမ္ဘရန္တော၊ ဆည်းဘူးသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝမနုဿေသု၊
 နတ်လူတို့၌၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊
 ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ ကပ္ပိလဝတ္ထု၊ နဂ
 ရသား၊ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်၏၊ အဓိနုဓေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ဧေါဏဝတ္ထု၊
 နာမကေ၊ ဧေါဏဝတ္ထုအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဂါမေ၊ ပုဏ္ဏားရွာ၌၊ ဗြာဟ္မ
 ဏမဟာသခါလကုလေ၊ ချားသော ဥစ္စာနှစ်ရှိသော ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ အညာ
 သိကောဏ္ဍညက္ခေ၊ ရသား၊ အညာသိကောဏ္ဍည မထေရ်၏၊ ဘာဂိနေ
 ယေျာ၊ တူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊
 နာမဂေါတ္ထဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်သောနေ၌၊ ပုဏ္ဏောတိနာမံ၊ ပုဏ္ဏဟူသော
 အမည်ကို၊ အကံသု၊ မှည့်ကြကုန်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏသတို့ သားသည်၊
 သတ္ထရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဘိသမ္ပောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့၊ ပတွာ

ရောက်တော်မူ၍၊ ပဝတ္ထဝရမ္မစက္ကာ၊ လည်စေအပ်ပြီးသောမြတ်သော
 တရားတည်းဟူသောစကြာရတနာရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပုဗ္ဗန၊ အစဉ်သဖြင့်
 ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ တံ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊
 ဥပနိဿာယ၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေသည်ရှိသော်၊ အညာသိကောဏ္ဍ
 ညက္ခတ္တရဿ၊ အညာသိကောဏ္ဍညမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ
 ရှင်ပြု၍၊ လဇ္ဈုပသမ္ပဒေါ၊ ရအပ်ပြီးသောရဟန်းအဖြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗံ၊
 အဆုံးစုံသော၊ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ရဟန်းတို့၏ပုဗ္ဗကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဓာနံ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဉ္ဇန္တော၊ အပန်တလဲလဲအားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗဇိ
 တကိစ္စံ၊ ရဟန်းတို့၏ကိစ္စကို၊ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ ပါပေတွာဝ၊ ရောက်
 စေ၍သာလျှင်၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂမိဿာ
 မိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ မာတုလက္ခဏေနေ၊ ဦးရီးဖြစ်သော
 ကောဏ္ဍညမထေရ်နှင့်၊ သန္တိံ၊ တကွ၊ သတ္ထု၊ သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့
 အဂစ္ဆာ၊ မသွားမူ၍၊ ကပ္ပိလဝတ္ထု၊ သာမန္တာယေဝ၊ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်၏
 အနီး၌သာလျှင်၊ ဩဟိယိတွာ၊ နေရစ်၍၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မန
 သိကာရေ၊ လုံးသွင်းခြင်း၌၊ ကမ္ဘံ၊ အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊
 နဗိရသောဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊
 အားထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ စတံပါ
 ကဗ္ဗံ၊ ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိပါဠိတော်၌၊

သိသေဟိ၊ တပည့်အမြဲ အရံတို့ဖြင့်၊ ဝုရက္ခိတော၊ ခြံရံအပ်သော၊
 အဇ္ဈာယကော၊ ဗေဒင်သုံးသွယ်သရဇ္ဈာလံတတ်သော၊ မန္တရော၊ ဗေဒင်
 သုံးပုံကိုဆောင်တတ်သော၊ ဟိဏ္ဏဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူကမ်း
 တဘက်သို့ရောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဆရာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊
 ဧတဟိသိသေဟိ၊ ထိုတပည့်တို့နှင့်၊ သန္တိံ၊ တကွ၊ နရတ္ထမဿ၊ ပဒုမုတ္တရ
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဥပဂစ္ဆိ၊ ကပ်ပြီ။ ။

လောကဗိဒ္ဓ၊ လောကသုံးပါးကိုသိတော်မူသော၊ အာဟုတီနံ၊ အဝေးမှ
 ဆောင်၍သိသရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လူထိုက်သော လေးပါးသောပစ္စည်းတို့
 ကို၊ ပဒုဂ္ဂဟော၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊ ပဒုမုတ္တရောမဟာမုနိ၊ ပဒုမုတ္တရ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မမေသုနန္ဒတွင် တောခွင်ပျော်မွေ့ငါရသေ့၏၊ ကမ္ဘံ၊
 ကုသိုလ်ကံကို၊ သိက္ခေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ သံကိတ္တေသိ၊ အမြွက်စကား
 ဟောကြားတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တံမ္ဘံ၊ ထိုဟောကြားအပ်သော
 တရားတော်ကို၊ သုဏိတွာန၊ နာပြီး၍၊ သတ္ထု၊ နေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား

၁-ကောနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၃-ပုဏ္ဏတ္ထေရဂါထာ။ ၁၁၆

အား၊ အဘိဝါဒေတွာန၊ ရှိသိုး၍၊ အဇ္ဈလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဌဟေတွာန၊
မြောက်၍၊ ဒက္ခိဏမုခေါ၊ တောင်အရပ်သို့ရှေ့၊ ဤမျက်နှာမူလျက်၊ ပဏ္ဏမိ
ဖဲလေပြီ။ ။

ဗုဒ္ဓေန၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊
ပကိတ္တိတံ၊ ဟောကြားတော်မူ အပ်သော၊ တံခမ္ဘံ၊ ထိုတရားတော်ကို၊
သုဏိက္ခာန၊ ကြားနာပြီး၍၊ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌၊ သိဿာနံ၊ တပည့်တို့အား၊
ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ အဒေသပိ၊ ဟောကြားပြီး၊ ဘာသာတေး
ဟောကြားသော၊ မမ၊ ငါ၏၊ တံခမ္ဘံ၊ ထိုတရားတော်ကို၊ သုတွာန၊ ကြားနာ
ရ၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သိဿာ၊ တပည့်တို့သည်၊ အတ္တမနာ၊ ဝမ်း
မြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။

သကံခိတ္တံ၊ မိမိအယူကို၊ ဝိနောဒေတွာန၊ ဖျောက်၍၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားရှင်၌၊
ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒယံ၊ ကြည်စေကုန်ပြီး၊ သံခိတ္တေနပိ၊ မာတိကာဥဒ္ဓေသ
အားဖြင့်လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေသေမိ၊ ဟော၏၊ ဝိတ္ထာရေနပိ၊ ခိုဒ္ဓေသပနိ
နိဒ္ဓေသပဒဘာဇနိအားဖြင့်လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟထေဝ၊ ထို့ အတူသာ
လျှင်၊ ဒေသေမိ၊ ဟော၏။ ။

အဟံ၊ ငါသည်၊ အဘိဓမ္မနယညူ၊ အဘိဓမ္မာနည်း၌လိမ္မာသည်ဖြစ်၍၊
ကထာဝတ္ထု၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ အပ္ပိစ္ဆ တာဝသောဆယ်ပါးသောကထာဝတ္ထု၏
အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော ငါးရာသောတ
ပည့်တို့အား၊ တံခမ္ဘံ၊ ထိုဆယ်ပါးသောကထာဝတ္ထုကို၊ ဝိညာပေတွာန၊
ထိစေ၍၊ အနာသဝေ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေမိ၊
နေ၏။ ။

≡ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ပဉ္စသတေကဗ္ဗေ၊ ကမ္ဘာငါးခုထက်၌၊
သတ္တရတနသမ္ပန္နာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ စတုဒိပဗြီးကျွန်း
ကြီးလေးကျွန်းတို့၌၊ ဣဿရာ၊ အစိုးရကုန်သော၊ သုပ္ပကာသကာ၊ သုပ္ပကာ
သကအမည်ရှိကုန်သော၊ စတုရားလေးယောက်ကုန်သောစကြာမင်းတို့
သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေပဗ္ဗိ
သန္တိဒါစ၊ ဤပဗ္ဗိသန္တိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊
ဣမေဝိမောက္ခာဝိစ၊ ဤဝိမောက္ခတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆ၊ မြောက်ပါးကုန်
သော၊ ဣမေအဘိညာစ၊ ဤအဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယော၊ ငါ
သည်၊ သန္တိကတာ၊ လွန်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ဿာသနံ၊ အသုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပြီး။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊

ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံဟိဂုတ္တံဇေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာတည်း။
 ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ၊ ကဿပုဏ္ဏုတ္ထေရဿ၊ ထိုပုဏ္ဏမထေရ်၏၊ သန္တိ
 ကေ၊ အထံ၌၊ ကုလပုတ္တဘ၊ အမျိုးကောင်းသားဖြစ်ကုန်သော၊ ပစ္ဆိမတာ၊
 ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အဟေသံ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ထေရော၊ ပုဏ္ဏမထေရ်သည်၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ဒသဝတ္ထုလာ
 တိတာယ၊ ဆယ်ပါးသောကထာဝတ္ထုကိုရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေဝိ၊
 ထိုငါးရာသောတပည့်တို့ကိုလည်း၊ ဒသဟိကထာဝတ္ထုဟိ၊ ဆယ်ပါးသော
 ကထာဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ ဩဝဇတိ၊ ဆုံးမ၏၊ တေ၊ ထိုငါးရာသောတပည့်တို့
 သည်၊ တဿ၊ ထိုဆရာဖြစ်သောပုဏ္ဏမထေရ်၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊
 ဌတွာ၊ တည်၍၊ သဗ္ဗေ၊ အဆုံးရံငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုငါးရာသော
 ရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိတို့၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇကိစ္စံ၊ ရဟန်း၏ကိစ္စကို၊ မတ္ထ
 ကပ္ပတ္တံ၊ အထူး အထိပ်သို့ ရောက်သည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဥပဇ္ဈာယံ၊
 ဥပဇ္ဈာပတ်ဆရာသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံအာ
 ဟံသု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်း၊ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်
 တို့၏၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်၊ မတ္ထကပ္ပတ္တံ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ၊ ဒသန္နန္တကထာ
 ဝတ္ထုနံ၊ ဆယ်ပါးသောကထာဝတ္ထုတို့ကိုလည်း၊ လာဘိနော၊ ရကုန်သည်၊
 အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿိ
 တံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ သမယော၊ အခါတန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊
 ထေရော၊ ဆရာဖြစ်သော ပုဏ္ဏမထေရ်သည်၊ တေသံ၊ ထိုငါးရာသောရ
 ဟန်းတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဗိန္တေ၊ ကြံ၏၊ ကိံဗိန္တေ၊
 အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဒသကထာဝတ္ထုလာဘိတံ၊ ဆယ်ပါး
 သောကထာဝတ္ထုကို ရသည်၏အဖြစ်ကို၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တော၊ ဟော
 သည်ရှိသော်၊ ဒသကထာဝတ္ထုနိ၊ ဆယ်ပါးသော ကထာဝတ္ထုတို့ကို၊
 အမုဉ္ဇိတွာ၊ မလွှတ်မူ၍သာလျှင်၊ ဒေသမိ၊ ဟော၏၊ မယိ၊ ငါသည်၊
 ဝန္တန္တေ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေ၊ အဆုံးရံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ
 သိက္ခူ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဝန္တိဿန္တိ၊ သွားကုန်
 လတ္တံ၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝဏသံဝဏိကာယ၊ အပေါင်းအဖော်ဖြင့်၊ ဝန္တော၊ သွား၍
 မယံ၊ ငါအား၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿိတံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ၊ အယုတ္တံ
 ပနအယုတ္တံဇေ၊ မသင့်သလျှင်ကတည်း၊ ဣမေ၊ ဤငါးရာသောရဟန်းတို့

၁-ဇကုနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၄-ပုဏ္ဏတ္ထေရဂဏီထာ။ ၁၂၁

သည်။ တာဝဂဏီ၌။ ရှေးဦးစွာသွားရှင်၍၊ ပဿန္တု၊ ဖူ မြင်လေကုန်သတည်း။
 ဣတိမနသိကတွင်၊ ဤသို့နုလုံးသွင်း၍၊ တေတိဣ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အာရ
 သော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တုဋ္ဌေသင်တို့သည်၊ ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ဂဏီ၌၊ သွားရှင်၍၊
 တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿထ၊ ဖူးမြင်ကြမြေကုန်သော၊ မမေစနေ
 န၊ ငါ၏စကားဖြင့်လည်း။ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊
 ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တထ၊ ရှိခိုးကြပါလေကုန်၊ အဟဗ္ဗိ၊ ငါသည်လည်း၊ တုဋ္ဌာ
 ကံ၊ သင်တို့၏၊ ဂတမဂ္ဂေနဝ၊ သွားသောခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ အာဂမိသသ
 မိ၊ လာအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ကြားမှလိုက်၏၊ ဇာတိဘူမိရဋ္ဌဝါသိနေသ၊
 ဇာတိဘူမိတိုင်း၌ နေလေ့ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝိတာသ
 ဝါ၊ ရဟန္တာ၊ ခြည်းသာဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒသက
 ထာဝတ္ထု၊ သာသိနေသ၊ ဆပင်ပါးသောကထာဝတ္ထု၊ ကိုရကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ၊
 အလုံးစုံသည် ဖြစ်ကုန်သော၊ တေထရာ၊ ထိုငါးရာသောမထေရ်တို့သည်
 အတ္တနေသ၊ မိမိ၏၊ ဥပဏ္ဍာယသ၊ ဥပဏ္ဍာပတ်ဆရာ၏၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအကုန်၊
 သမ္ပုဋ္ဌိတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ထေရံ၊ ဆရာဖြစ်သောပုဏ္ဏမထေရ်ကို၊ ဝန္တတွာ၊
 ရှိခိုး၍၊ အနုပဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ စာရိကံ၊ အသစာရီကို၊ စရန္တု၊ ထည့်လည်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗိယောဇနမဂ္ဂံ၊ ယုဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသောခရီးကို၊
 အတိက္ကမ္မံ၊ လွန်၍၊ ရာဇဂဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝေဠုဝနမဟာဝိဟာရံ၊
 ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂဏီ၌၊ သွား၍၊ ဒသဗလသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဇကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်
 သောအရပ်၌၊ နိသီဒိံ၊ သူနေကြကုန်၏၊ ဘဂဝန္တနံ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး
 နှင့်ပြည့်စုံတော်မူကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ အာဂန္တု၊ ကော
 ဟိ၊ ဧည့်သည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊ ယံပဋိ
 သမောဒိတုံ၊ ယံပဋိသမောဒနံ၊ အကြင်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟောခြင်း
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့အညီအညွတ်ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပြောဟော
 ခြင်းသည်၊ အာရိဏ္ဏံ၊ ခေါ်ပနအာရိဏ္ဏံ၊ ခေါ်ဝေ၊ အလေ့အကျက်တော်သည်
 သာလျှင်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 တေဟိ၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့နှင့်၊ သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ကတ္တိ၊ အသို့နည်း၊ ခမနိယံ၊ ခန့်ကျိန်ကြပါ၏လော၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိ
 သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ မရုရပဋိသန္ဓာရံ၊ သာယာသောစကားအစုအဝတ်
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဘိက္ခုဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ ကုတောစ၊ အဘယ်အရပ်မှသာ
 လျှင်၊ တုဋ္ဌေသင်တို့သည်၊ အာဂန္တုထ၊ လာခဲ့ကြကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့

၁၂၂

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့မေးတော်မူသောအခါ၌၊ တေဟိ၊ ထိုငါး
ရာသောရဟန်းတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။
ဇာတိဘူမိတော၊ ဇာတိဘူမိတိုင်းမှ၊ အာဂန္တဝါမ၊ လာပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
ပုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇာတိဘူမိ
ယံ၊ ဇာတိဘူမိတိုင်း၌၊ ဇာတိဘူမိကနံ၊ ဇာတိဘူမိတိုင်း၌ နေကုန်သော၊
သဗြဟ္မစာရီနံ၊ သိတင်းသုံးတော်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ကာ
ရဏံ၊ အကြောင်းကား၊ ကောနုဓေါ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ဘာဝိ
တော၊ ပြီးပွင်းလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း၊ အပ္ပိန္နော၊
အလိုနည်းပါး၏လော၊ အပ္ပိန္နကထဉ္စ၊ အလိုနည်းသော စာရားစကားကို
လည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ကထာ၊ ပြောဟောပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒသကထာဝတ္ထုလ္လာဘိ၊ ခယ်ပါးသော ကထာဝတ္ထုကို ရသော
ရဟန်းကို၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ တေဟိ၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်
လည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ မန္တော
နိပုတ္တော၊ မန္တောနိပုတ္တော၏သားဖြစ်သော၊ ပုတ္တောနာမ၊ ပုတ္တအမည်ရှိသော
မထေရ်သည်၊ ဒသကထာဝတ္ထုလ္လာဘိ၊ ခယ်ပါးသောကထာဝတ္ထုကိုရ
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစပိ၊ သု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တံကထံ၊ ထို
လျှောက်ကြားသောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊
အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ထေရဿ၊ ပုတ္တမထေရ်အား၊ ဒဿန
ကာမော၊ မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထပန္နော၊ ထို နောင်
မှ၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟတော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ သာ
ဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။ ပုတ္တေတ္ထေရာ၊ ပုတ္တ
မထေရ်သည်၊ ဒသပလသံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်သို့၊
အဝဂတဘာဝံ၊ ကြွတော်မူလာသည်၏အဖြစ်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သတ္တာ
ရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿိဿ၊ မိမိတို့မှူးမြင်အံ့ဟူ၍၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားသည်ရှိ
သော်၊ အန္တောဂန္ဓကုဋိုကံယေဝ၊ ဂန္ဓကုဋိုတိုက်အတွင်း၌သာလျှင်၊ တထာ
ဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သမ္ဘာပုဏိ၊ မှူးမြင်မှီ၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
တဿ၊ ထိုပုတ္တမထေရ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ ထေရော၊ ပုတ္တမထေရ်သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ နာပြီ၍၊ ဒသပလံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဋိသလ္လာနတ္ထာယ၊ ပေါင်းတော်မရှက်
ကျိန်းစက်ခြင်းငှါ၊ အန္တဝနံ၊ ရင်းတိုက်တောသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊
အညတရေမှီရကမ္မမူလေ၊ တရသောသစ်ပင်ရင်း၌၊ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်ဝင်

၁-ဇောနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၄-ပုဏ္ဏဗျေရဂါတာ။ ၁၂၃

ခြင်းငှါ၊ နိဿိဒိ၊ နေ၏။ သာရိပုတ္တဗျေရောပိ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်
 သည်း၊ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏမထေရ်၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
 ဝိသန္ဓေသောကိကာ၊ ရှောင်ကြည့်သော ဦးခေါင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆာ၊
 သွား၍၊ ဩကာသံ၊ အရပ်ကို၊ သဗ္ဗက္ခေတွာ၊ မှတ်၍၊ တံရုက္ခမူလံ၊ ထိုသစ်
 ပင်ရင်းသို့၊ ဥပသကံ၊ သွား၊ ကပ်၍၊ ထေရေန၊ ပုဏ္ဏမထေရ်နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊
 သမ္ပာဒိတွာ၊ အညီအညွတ်ဝင်းမြောက်ဝင်းသာပြောဟော၍၊ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏ
 မထေရ်ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိကထံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သောစကားကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ထေရော
 ပိ၊ ပုဏ္ဏမထေရ်သည်လည်း၊ အဿံ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊
 ပုစ္ဆိ၊ တံ၊ မေးတိုင်းမေးတိုင်းသောပြဿနာကို၊ ဗျာကဏေန္တာ၊ ဖြေ
 ကြာ ပြီးသော၊ ရထဝိနိတုပမာယ၊ ရကဝိနိတုဈာန် ဥပမာရှိသောဒေသနာ
 ဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ အာရာဇေသိ၊ ရှစ်သက်စေ၏၊ တေ၊ ထိုနှစ်ပါးသော
 မထေရ်တို့သည်၊ အညမညဿ၊ အရင်းချင်းတယောက်သည်ကယောက်
 ၏၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို၊ သမန္တမောဒိသံ၊ အညီ
 အညွတ်ဝင်းမြောက်ကုန်၏၊ အထပစ္စာ၊ ထိုနောင်မှ၊ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာရတာဝေ၊ နောက်အရှိန္တံ၊ ဘိက္ခုသံဃာမဇ္ဈေ၊ ရဟန်းသံဃာတို့
 ၏အသယံ၊ နိဿိန္ဒန္တ၊ နေတော်မူချက်၊ ထေရံ၊ ပုဏ္ဏမထေရ်ကို၊ တေဒဂ္ဂံ
 ဘိက္ခဝေမမသ၊ ဝကောနံ၊ ဓမ္မကထိကာနံ၊ သဒိဒံ၊ ပုဏ္ဏောပိ၊ တေဒဂ္ဂံ၊ ဘိက္ခဝေ
 မမသ၊ ဝကောနံ၊ ဓမ္မကထိကာနံ၊ သဒိဒံ၊ ပုဏ္ဏောဟူ၍၊ ဓမ္မကထိကာနံ၊ တရား
 ဟောတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ ကဲလွန်ထူးစွာမြတ်
 သောနေရာ၌၊ ဋ္ဌပေသိ၊ သားတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား
 ၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မကထိကာနံ၊ ဓမ္မကထိကာပုဂ္ဂိုလ်
 တို့တွင်၊ သဒိဒံ၊ သောအဟံ၊ ပုဏ္ဏ၊ အဩဝဿပုဏ္ဏမထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဘေံ၊ ဤပုဏ္ဏမထေရ်သည်၊ အဂ္ဂံ၊ အရှေ့၊ ကဲလွန်၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏမထေရ်
 သည် ကောဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောပုဏ္ဏမထေရ်
 ၏ ဝိရတ္တိသမ္ပတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဗုဒ္ဓဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်
 ခြင်၍၊ သုတ္တာရံ၊ လူနတ်ဆရာစောမြတ်စွာကို၊ နိဿာယ၊ အငြိမ့်၍၊ အဟဇ္ဇေ
 ဝေ၊ ငါသည်လည်းကောင်း၊ အညေ၊ ငါမှတစ်ပါးကုန်သော၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်
 သော၊ သတ္တဝ၊ သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ သံသာဒုက္ခတော၊
 သံသာရာတည်းဟူသောဝဋ်ဆင်ရဲမှ၊ ဝိပုရတ္တ၊ ကင်းလွတ်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗ၊
 ရိသသံဝါသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်ပေါင်းသော်လည်းတို့သည်၊ ဝက၊
 စင်စစ်သဖြင့်၊ ဗဟူပကာရာ၊ ကြီးကျယ်လွန်စွာကျေးဇူးများကုန်၏၊ ဣတိ၊

၀၂၄ ထေရဂါထာအဓိကထာနိဿယ

ဤသို့လုံးလွင်း၍၊ ပီတိသောမနဿဇာတော၊ ဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်း
 နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒါနဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လင်းဥဒါန်း၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ပီတိဝေဂဝိဿန္တံ၊ ပီတိအဟုန်ဖြင့်လွှတ်အပ်သော၊ သန္တိရေဝ
 သမာသေထာဂါထံ၊ သန္တိရေဝ သမာသေထ ဟူသော ဂါထာကို၊
 အဘာသိ၊ ရွတ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသန္တိရေဝသမာသေထ အစရှိသောဂါ
 ထာ၌၊ သန္တိရေဝါတိ၊ သန္တိရေဝဟူသည်ကား၊ သပ္ပုရိသေဟိဝေ၊ ဆူ
 တော်ကောင်းတို့နှင့် သာလျှင်၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သန္တောဟိ ဧတ္ထ၊
 သန္တောဟူသော ဤဝန်၌၊ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော၊ အရိယာ၊
 အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ တေ၊
 ထိုဘုရားအစရှိကုန်သော အရိယာသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အနဝသေ
 သတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ အသတံ၊ သူတော်မဟုတ်ယုတ်မာ
 သောသူတို့၏၊ ဓမ္မံ၊ အကျင့်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သဒ္ဓဓမ္မံ၊ သူတော်
 ကောင်းတို့၏တရား၌၊ ဥက္ကံသဂတတ္တာဝ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့ရောက်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သာတိသယံ၊ ကဲလွန်စွာ၊ ပသံသိယတ္တာဝ၊
 မြီးမွမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိသေသတော၊ အထူး
 အားဖြင့်၊ သန္တော၊ သန္တဟူ၍လည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသဟိဝေ၊ သပ္ပုရိသ
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တန္တံ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သမာသေထာတိ၊ သမာသေထ
 ဟူသည်ကား၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အာသေထ၊ ပေါင်းတော်ကုန်ရာ၏၊
 သဟ၊ တကွ၊ ဝသေယျ၊ နေရာ၏၊ တေ၊ ထိုပညာရှိတို့သို့၊ ပယိရူပါသန္တော၊
 ဆည်းကပ်သောလူသည်လည်းကောင်း၊ တေသံ၊ ထိုပညာရှိတို့၏၊ ဝစနံ၊
 စကားကို၊ သုဿံသန္တောဝ၊ နားထောင်၍ ကျင့်သော သူသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ၊ ပညာရှိတို့၏ဒိဋ္ဌာနုဂတိသို့၊ အာပဇ္ဇန္တောဝ၊ ရောက်
 သောသူသည်လည်းကောင်း၊ သမာနဝါသော၊ အတူတကွနေရသည်မည်
 သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ ဂါထာ
 အထွက်အဓိပ္ပာယ်နက်တည်း၊ ပဏ္ဍိတေဟတ္ထဒသီဘိတိ၊ ပဏ္ဍိတေဟတ္ထ
 ဒသီဘိဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုပညာရှိဘိုးကို၊ ထောမနာ၊ မြီးမွမ်းခြင်း
 တည်း၊ ပညာ၊ ပညာကို၊ ပဏ္ဍာ၊ ပဏ္ဍာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သာ၊ ထိုပညာ
 သည်၊ ဣမေသံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ဘိုးအား၊ သဇ္ဇာဘာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တေပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပဏ္ဍိတ
 မည်ကုန်၏၊ တတောဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ အတ္ထတာဒိဘောဒံ၊ အကျိုး
 စီးပွားစသည်အပြားရှိသော၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ အဝိပရိတတော၊

မသောကံမပြန်မှန်သောအားဖြင့်၊ ပဿန္တိ၊ မြင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
 ထို့ကြောင့်၊ တေပုဂ္ဂလား၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အတ္ထဒသိနော၊ အတ္ထဒသိ
 မည်ကုန်၏။ အတ္ထဒသိဝိ၊ အကျိုးစီးပွားကိုမြင်သောတို့ကုန်သော။ တေဟိ
 ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ထိုပညာရှိတို့နှင့်၊ သမာသေထ၊ ပေါင်းစပ်ကုန်ရာ၏။ ကသ္မာ
 အဘယံ၊ ကြောင့်၊ သမာသေထ၊ ပေါင်းစပ်ကုန်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
 တဖက်သား၊ ရန်သူ ကံငြားအံ့။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း၊ ဖြစ်ကုန်သော။
 တေပဏ္ဍိတာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တေ၊ ထိုပညာရှိကို။
 သမ္မာသေဝန္တော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ကေန္တဟိတဝ
 ဟာ၊ စင်စစ်အကျိုးစီးပွားကိုရှက်ဆောင်တတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်
 သမာသေထ၊ ပေါင်းစပ်ကုန်ရာ၏။ မဂ္ဂဉာဏာဒိဟေဝ၊ မဂ္ဂဉာဏ်အစရှိ
 သည်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ အရဏိယတော၊ ရောက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 အတ္ထံ၊ အတ္ထမည်၏။ မဟာဂုဏတာယ၊ ကြီးကျယ်များမြတ်ပူဇော်အပ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သန္တတာယ၊ ကိလေသာဟူ ပူပန်မရှက်
 ငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ မဟန္တံ၊ မဟန္တမည်၏။
 အဂါမ ဘာဝတောစ၊ သက်ဝင်နိုင်ခဲ့သော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဂန္တိပုညဏဂေါရတောစ၊ နက်နဲသောဉာဏ်ရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အာရုံဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂန္တိရံ၊ ဂန္တိရမည်
 ၏၊ ဟိနန္တန္တာဒိဟိ၊ ယုတ်သောအလိုဆန္ဒအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဓဋ္ဌု၊ ရှုခြင်းငှါ၊
 အသတ္တ၊ ဇောယုတ္တာ၊ မတတ်ကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတရေဟိ
 စ၊ မြတ်သောအလိုဆန္ဒ အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 လည်း။ ကိစ္ဆေန၊ ပြုပြင်သဖြင့်၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗတ္တာ၊ ရှုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဓုဒ္ဓသံ၊ ဓုဒ္ဓသမည်၏။ ဓုဒ္ဓသတ္တာ၊ မြင်နိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဏ္ဌံ၊
 သဏ္ဌမည်၏။ နိဂုဏ သဘာဝတ္တာစ၊ သိမ်မွေ့သော သဘောရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဂုဏဉာဏဂေါရတောစ၊ သိမ်မွေ့သော
 ဉာဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကျက်စားရာ အာရုံဖြစ်သောကြောင့် လည်း
 ကောင်း။ နိဂုဏံ၊ နိဂုဏမည်၏။ နိဂုဏတ္တာ၊ ဝေဿုမသဘာဝတာယ၊ သိမ်
 မွေ့သော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အဏု၊ အနည်းငယ်
 သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုးဝါ၊ တနည်းကား။ အဝိပရိတဓဋ္ဌန၊ မသောကံမပြန်
 ဟုတ်မှန်သောအနက်သဘောရှိသဖြင့်၊ ပရမတ္ထသဘာဝတ္တာ၊ မြတ်သော
 အနက်သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္ထံ၊ အတ္ထမည်၏။ မဟာဝ္ဋနံ၊
 မိတ္တတာယ၊ များမြတ်သောအကျိုးစီးပွား၏အကြောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အရိ

ယဘာဝကရတ္တာ၊ အရိယာ၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
မဟန္တံ၊ မဟန္တမည်၏၊ အနုတ္တရနုသဘာဝတာယ၊ မပေါ်သောသဘောရှိ
သံဃ်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂန္တိရံ၊ ဂန္တိရမည်၏၊ ဒုက္ခန၊ ဆင်းရဲငြိငြင်သဖြင့်
ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဧဋ္ဌု၊ ရှုခြင်းငှါ၊ နုသက္ကာ၊ မတတ်
ကောင်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုဒ္ဓသံ၊ ဒုဒ္ဓသမည်၏၊ ဂန္တိရတ္တာ၊ နက်နဲ
သံဃ်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဒ္ဓသံ၊ ဒုဒ္ဓသမည်၏၊ ဒုဒ္ဓသက္ကာ၊ မြင်နိုင်ခဲ့သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂန္တိရံ၊ ဂန္တိရမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊
မှတ်အပ်၏၊ စတုသစ္စံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားသည်၊ ဝိသေသတော၊ အထူး
အားဖြင့်၊ နိပုဏ်၊ သိမ်မွေ့၏၊ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာသည်၊ အဏု၊ နည်း
စွာ၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧတံစတုသစ္စံ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ဖိရာ၊
ပညာရှိတို့သည်၊ သမဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ကောင်းစွာရကုန်၏၊ ဝိဘိသမ္ပန္နဟာယ၊
ပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖိရာ၊ ဖိရမည်ကုန်၏၊ စတုသစ္စ
ကမ္မဋ္ဌာန ဘာဝနံ၊ သစ္စာလေးပါးနှင့် စပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာဝနာကို၊
ဥသုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ အဓိ
ဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏၊ အပ္ပမတ္တာတိ၊ အပ္ပမတ္တာဟူသည်ကား၊ သမ္ပတ္တံ၊ အလုံးစုံ
သောဇ္ဈာရိယာပုထ်တို့၌၊ သတိအဝိပွဂါသေန၊ သတိနှင့်မကင်းသဖြင့်၊ အပ္ပ
မာဒပနိပတ္တိံ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းတည်းဟူသောအကျင့်မြတ်ကို၊ ပူဇေန္တော၊
ဖြည့်ကုန်သော၊ ဝိစက္ခဏာတိ၊ ဝိစက္ခဏာဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာဘာဝ
နာယ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာ၌၊ ဆေကာကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သန္တိရေဝ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေထ၊ ပေါင်း
တော်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်း
တည်း၊ ပဏ္ဍိတေဟာတ္ထဒသိတိတေဝံ၊ ပဏ္ဍိတေဟာတ္ထဒသိတိဟူသော
ဤဝိဘတ်သည်၊ နိဿက္ကဝေနံ၊ ပဉ္စမိဝိဘတ်တည်း၊ အတ္ထဒသိတိ၊ အကျိုး
စီးပွားကိုမြင်လေ့ရှိကုန်သော၊ သရဒါယဘုရားဟု၊ အပေါင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်
သော၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိတို့ကြောင့်၊ ဖိရာ၊ ဖြိုဖြိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပ
မတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစက္ခဏာ၊ လိမ္မာကုန်သည်ဖြစ်၍၊
မဟန္တာဒိဝိသေသဂန္တံ၊ မဟန္တအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးအထူးရှိသော၊
အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ သမဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ကောင်းစွာရကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တာဒိသေဟိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ သန္တိရေဝ၊ သူတော်
ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေထ၊ ပေါင်းတော်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
ကား၊ သမ္ပန္နာ၊ စပ်ခြင်းတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောဂါထာ၊ ဤဂါထာသည်၊

၁-ဧကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၄-ပုဏ္ဏတ္ထေရဂါထာ။

၁၂၇

တေရဿ၊ ပုဏ္ဏမထေရ်ဇာတိ၊ ပဋိဝေဓဒီပနေန၊ ပဋိဝေဓကိဋ္ဌိသဖြင့်၊ အညဗျာ
ကရဏဂါထာပိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဘိက္ခဝသောဂါထာသည်လည်း၊ အပသာ
သိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် ပုဏ္ဏမန္တာနိပုတ္တမထေရ်ဇာတိ၊ ဝတ္ထု၊ အပြီးသတ်
တည်း။ ။ ပုဏ္ဏတ္ထေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ ပုဏ္ဏမထေရ်ဇာတိဂါထာအတွင်းသည်၊
နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၅-ဒဗ္ဗတ္ထေရဂါထာ။

ယောဒုဒ္ဓမယောတိ၊ ယောဒုဒ္ဓမယောဟူသောဂါထာသည်၊ အာယသ္မ
တော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဒဗ္ဗတ္ထေရဿ၊ ဒဗ္ဗမထေရ်ဇာတိ၊ ဂါ
ထာ၊ ဂါထာတည်း။ ဥပ္ပုပ္ပိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ကား၊ အသတ်နည်း။ အယမ္ပိ၊
ဤမထေရ်သည်လည်း။ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာ
လေရွေလက်ထက်တော်၌၊ ဟံသဝတိနဂဓေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ ကုလ
ဝေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗုတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယေဗ္ဗတ္ထော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်
ခြောက်အရွယ်ရောက်သော်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ပုတ္တနယေနဝ၊ ထိုအပ်
နဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာ တော်ကို၊ သု
ဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်၊ ဧကံဘိက္ခု၊ တယောက်သော ရဟန်းကို၊
သေနာသန ပညာပကာနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို ခင်းကုန်သောရဟန်း
တို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ ကဲလွန်သောအရာ၌၊ ပ္ဗပန္တိ၊ ထားတော်မူသော၊
သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဓိဝ္ဗာရကမ္ပံ၊ ဆုတောင်း
ခြင်းအမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တံဋ္ဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာထူးကို၊ ပုတ္တေတွာ၊ တောင့်
တ၍၊ သတ္ထာရေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗျာကတော၊ ဗျာဓိဝိစကားကြား
တော်မူ၏၊ သောကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ယာဝဇိဝံ၊
အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧဝမနုဿေသု
နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ ကဿပဓသမလဿ၊
ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနောသက္ကနကာလေ၊ သာသနာတော်
ဆုတ်ယုတ်သောအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တေန၊ ထို
အမျိုးကောင်းသားနှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ အပဓေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဆနော၊
ခြောက်ယောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိ သုရဟန်းပြုကြကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သတ္တဘိက္ခု၊ ခုနစ်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဧကမိတ္တော၊ တူ
သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ သာသ

နေသောသနာတော်၌၊ အဂါရဝံ အဂါရဝေန၊ မရိယသသဖြင့်၊ ကရောဇန္တံ၊
 ပြုကုန်သောရဟန်းတို့ကို၊ ဒိလ္လာ၊ မြင်၍၊ ဣတိ၊ ဤအမည်၌၊ ဝဏ္ဏန္တေန၊ နေသ
 ဖြင့်၊ ကိံ ကရောမ၊ အသို့ပြုရကုန်အံ့နည်း၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်သော အရင်၌
 သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကိုးကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒုက္ခသန္တံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံး
 ကို၊ ကရိယာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပြု၍၊ နိဿေဏိံ၊ ထန်းကျင်လှေ
 ခါးကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဥစ္စံ၊ မြင့်သော၊ ပဗ္ဗတသီခရံ၊ တောင်ထွန်သို့၊ အာရုဟိ
 တွာ၊ တက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗိတ္တဗလံ၊ စိတ်အစွမ်းကို၊ ဇာနန္တော၊ သိကုန်
 သောသူတို့သည်၊ နိဿေဏိံ၊ ထန်းကျင်လှေခါးကို၊ နိပါတေန္တံ၊ ချစ်စေကုန်
 သတည်း၊ ဇိဝိတေ၊ ကိုယ်အသက်၌၊ သာလယာ၊ တပ်ခြင်းရှိကုန်သောသူ
 တို့သည်၊ ဩတရန္တံ၊ သက်ဆင်းစေကုန်သတည်း၊ ပစ္ဆာနုတပ္ပိနော၊
 နောင်တဖန်ပူပန်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ မာအဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြစေကုန်လင့်၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံရနစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်၊
 ဧကဗိတ္တာ၊ တူသောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကြကုန်၍၊ နိဿေဏိံ၊
 ထန်းကျင်လှေခါးကို၊ ပါတေတွာ၊ တွန်းချ၍၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တုမှေ၊
 သင်တို့သည်၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဩဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ ဗိတ္တရုစိသု စိတ်နှစ်
 သက်ကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ နေ၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း
 တရားကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အာရုဟိံ သု၊ အားထုတ်ကြကုန်၏၊ တတြ၊ ထို
 ရနစ်ယောက်သောရဟန်းတို့တွင်၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ထေရော၊
 မထေရ်သည်၊ ပဉ္စမဒိဝဿ၊ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ မမကိစ္စံ၊ ငါ၏ကိစ္စသည်၊ နိပ္ပန္နံ၊ ပြီးပြီ၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ဣမတ္ထိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ ကိံ ကရိယာမိ၊ အသို့ပြုရအံ့နည်း၊ ဣတိ
 ဤသို့နှလုံးပြု၍၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်းရိုးဖြင့်၊ ဥတ္တရေ၊ ကုရုတော၊ မြောက်ကျွန်းမှ၊
 ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမံ
 ဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ဤဆွမ်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်လော၊ ဘိက္ခာစာရ
 ကိစ္စံ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းကိစ္စသည်၊ မမာယတ္တံ၊ ငါ့နှင့်စပ်သည်၊ ဟောထု၊
 ဖြစ်စေသတည်း၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီး
 ပြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အာရု
 သော၊ ငါ့ရှင်၊ ကိံနု၊ အသို့နည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နိဿေဏိံ၊ ထန်းကျင်
 လှေခါးကို၊ ပါတေတွာ၊ ချ၍၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ငဉ္ဇမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊
 ဓမ္မံ၊ မဂ်ဖိုလ်တရားကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်

သည့်၊ ဘိက္ခုနီ၊ သွင်းကို၊ အာဟာရတု၊ ဧဝံ၊ ဝင်စေသတည်း၊ တေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည့်၊ အာဘတံ၊ ဆောင်အပ်သောသွင်းကို၊ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပရိသုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ သမဇာဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊
ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါရမ္မံ၊ ခိုခဲ
ဘူးကုန်သလော၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ နုတ္တိ၊ ဆိုဘူးသောစကားမရှိပေ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ တုမ္မေ၊ အရှင်တရားတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ပုဗ္ဗဟေတုနာ၊ ရှေ့အကြောင်းကြောင့်၊ သာသိတ္ထံ၊ ရကုန်၏၊ ထေးရား
မထေရ်သည်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ၊
အသက္ကာန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဗာသုကဋ္ဌာနေ၊ ချမ်းသာရာအောင်
၌၊ ဝိဇ္ဇာပါဟံ၊ ဆွမ်းကို၊ ပရိသုဉ္ဇိတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ ဂတော၊ ကြွသွားလေ၏၊
အပရော၊ တယောက်သော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ သတ္တမေဝိဝသေ၊
ချစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့၊ ပတျာ၊
ရောက်၍၊ တတော၊ ထိုတဝှာရတော၊ စုတေခဲသည်ရှိသော်၊ သုဒ္ဓါဝါသ
ဗြာဟ္မသောကော၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မသံဃံ၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဣတေ၊ ဤ
တပါးကုန်သော၊ ထေရော၊ ငါးယောက်သောမထေရ်တို့သည်၊ ကေဗုဒ္ဓန္တရံ၊
နှစ်ဆူသောတရားတို့၏၊ တသောအကြား၌၊ ဒေဝမနုဿဿ၊ နတ်ပြည်
လူပြည်တို့၌၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်သည်၍၊ တေသုတေသုကုလေယု၊ ထိုထို
သို့သောအမျိုးတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကော၊ တယောက်သောမထေရ်
သည်၊ ဂန္ဓာရရဋ္ဌေ၊ ဂန္ဓာရတိုင်း၌၊ တက္ကသီလနဂရေ၊ တက္ကသိုလ်ပြည်၌၊
ရာဇဂဟေ၊ မင်းအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဧကော၊ တယောက်သောမထေရ်
သည်၊ မဇ္ဈန္တိကရဋ္ဌေ၊ မဇ္ဈန္တိကတိုင်း၌၊ ပရိဗ္ဗာဇိကာယ၊ ပရိဗုဒ္ဓ၏၊ ကုန္တိ၌၊
ဝင်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဧကော၊ တယောက်သောမထေရ်သည်၊ ဗာဟိ
ယရဋ္ဌေ၊ ဗာဟိယတိုင်း၌၊ ကုဠုမ္ဘိယဂဟေ၊ ကုဠုမ္ဘိယအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်
၏၊ ဧကော၊ တယောက်သောမထေရ်သည်၊ ဘိက္ခုနုပဿယေ၊ ဘိက္ခုနီမ
တို့၏ကျောင်း၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်လေ၏၊ အယမ္ပနုဗ္ဗတ္တရော၊ ဤဗုဒ္ဓမထေရ်
သည်ကား၊ မလ္လရဋ္ဌေ၊ မလ္လတိုင်း၌၊ အနုပိယနဂရေ၊ အနုပိယမြို့၌၊ ကေဿ
မလ္လရဋ္ဌော၊ တယောက်သောမလ္လမင်း၏၊ ဂဟေ၊ အိမ်၌၊ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိ
သန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဌိယူလေ၏၊ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏၊ မာတော၊ အမိသည်၊ ဥပပိ
ဇေညာ၊ ဖွားမြင်၍၊ ကာလမကာသိ၊ သေခဲ့၏၊ မတသရိရံ၊ သူငယ်ကောင်
ကို၊ သုသာနံ၊ သုသာန်သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဒါရုပိတကံ၊ ထင်းပုံတက်သို့၊
အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ အင်္ဂသု၊ တိုက်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုမီး

၀၃၀

ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ

မဏိ။ ဥဒရပဋ္ဌလံဝင်းရေသည်။ အဂ္ဂိဝေဂသန္တတ္ထာ၊ ပူသောမီးအဟုန်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နွေခါ၊ နှစ်ဖြာ၊ အဟောသီးဖြစ်၏။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပုညဗလေန၊ ဘုန်းကံ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တိတွာ၊ ယုံ၍၊ ကေတ္ထိ၊ တစ်ခုသော၊ ဗုဒ္ဓတ္ထန္တေ၊ မြေစာရ၌၊ နိပတိ၊ ကျ၏။ တံဒါ၊ ကံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အယျိကယ၊ အတွားအါး၊ အခံသု၊ ပေးကုန်၏။ သာထိ၊ အတွားသည်၊ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဂဏှန္တိ၊ ယူသည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ ဗုဒ္ဓတ္ထန္တေ၊ မြေစာရ၌၊ ပတိတွာ၊ ကျ၍၊ လန္တုဇိဝိတတ္ထာ၊ ရအပ်သောအသက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓောတိနာမံ၊ ဗုဒ္ဓဟူသောအမည်ကို၊ အကာသိ၊ မှည့်၏။ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ သတ္တဝသိကကာလေ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသောအခါ၌၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃာပရိဝုတော၊ ရဟန်းအပေါင်း၊ ခြံရံသည်ဖြစ်၍၊ မလ္လရဋ္ဌေ၊ လွှဲဟိုင်း၌၊ စာရိကံ၊ ဧသစာရိကို၊ စရမာနော၊ ကြွသည်ရှိသော်၊ အနုပ္ပိယဗ္ဗဝနေ၊ အနုပ္ပိယသရက်ဥယျာဉ်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓကုမာရော၊ ဗုဒ္ဓသတို့သားသည်။ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဗိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ဧသမနေနေဝ၊ မြင်သည်နှင့်တကွသာလျှင်၊ ပသိဒ္ဓိတွာ၊ ကြည်ညို၍၊ ပဗ္ဗဇိတကမော၊ ရဟန်းပြုလိုသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အယျိကံ၊ အတွားကို၊ အာပုန္တိ၊ ပန်ကြား၏။ သာ၊ ထိုအတွားသည်၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ သာရ၊ ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ငတွာ၊ ဆို၍၊ ဗုဒ္ဓကုမာရံ၊ ဗုဒ္ဓသတို့သားကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သတ္တုသန္တိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား အထံတော်သို့၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣမံကုမာရံ၊ ဤသတို့သားကို၊ ပဗ္ဗဇေယ၊ ရှင်ပြုတော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံ၊ နာတော်လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဣမံဒါရကံ၊ ဤသူငယ်ကို၊ ပဗ္ဗဇေယိ၊ ရှင်ပြုလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ငစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဗုဒ္ဓကုမာရံ၊ ဗုဒ္ဓသတို့သားကို၊ ပဗ္ဗဇန္တေ၊ ရှင်ပြုသည်ရှိသော်၊ တစပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဉ္စ ကကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အာပိက္ခိ၊ ကြား၏။ ပုဗ္ဗဟေတုသမ္ပန္နော၊ ရှေးအကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ကထာဘိနိဟာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းပတ္ထနာရှိသော၊ သတ္ထော၊ သတ္တဝါသည်။ ပဌမ

၁-ကောနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၅-ဗုဒ္ဓဗျူဟာဂါထာ၊ ၁၃၁

ကောသဝဋ္ဌိယာ၊ ရှေးဦးစွာသောဆံထုံးကို၊ ဝေါရောပနက္ခဏော၊ ချသောခဏ၌၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏၊ နုတိယာယ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ကောသဝဋ္ဌိယာ၊ ဆံထုံးကို၊ ဩရောပိယမာနာယ၊ ချသည့်ရှိသော်၊ သကဒါဂါမိဖလေ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏၊ တတိယာယ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ကောသဝဋ္ဌိယာ၊ ဆံထုံးကို၊ ဩရောပိယမာနာယ၊ ချသည့်ရှိသော်၊ အနာဂါမိဖလေ၊ အနာဂါမိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏၊ သဗ္ဗကောသာနံပန၊ အသုံးစုံသောဆံတို့ကိုကား၊ ဩရောပနန္တ၊ ချခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဖလသန္တိ ကိရိယာစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုမျှော်မှောက်ပြုခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အပစ္ဆာအပုရေမရှေးမနှောင်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မလ္လရဋ္ဌေ၊ မလ္လတိုင်း၌၊ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေ့လျော်သည်အလျောက်၊ ဝိဟရိတွာ၊ နေ၍၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂစ္စာ၊ ပြန်လည်တော်မူ၍၊ ဝေဇ္ဇုဝနော၊ ဝေဇ္ဇုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ တတြ၊ ထိုဝေဇ္ဇုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ အာဟသ္မာ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ မလ္လပုဂ္ဂတာ၊ မလ္လမင်း၏၊ သားဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓော၊ ဗုဒ္ဓမထေရ်သည်၊ ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်လျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိစ္စနိပ္ပတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိစ္စ၏ပြီးခြင်းကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ သံဃာဿ၊ သံဃာတော်၏၊ ဝေယျာဝစ္စကရေဏ၊ အမှုကြီးငယ်ကိုပြုခြင်း၌၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကိုယောဇေတု ကာမော၊ ယဉ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ၊ ဝိန္တေသိ၊ အဘယံသို့ကြံသနည်း၊ သံနုနု၊ အကယ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သံဃာဿ၊ သံဃာတော်အား၊ သေနာသနန္တံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကိုမူလည်း၊ ပညာပေယျ၊ ခင်းရမူကား၊ အဟောဂတ၊ ဩော်ကောင်းလေစွ၊ ဘတ္တာနိစ၊ ဆွမ်းတို့ကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓိသယျ၊ ညွှန်းရမူကား၊ အဟောဂတ၊ ဩော်ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ သောတေရော၊ ထိုဗုဒ္ဓမထေရ်သည်၊ သတ္ထုသန္တိ ကံ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သို့၊ ဂစ္စာ၊ သွား၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိဝိတက္ကံ၊ အကြံကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓမထေရ်အား၊ သာရကာရံ၊ ကောင် မြီးကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ သေနာသနပညာပနတ္တန္တံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာခင်းသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘတ္ထုဒ္ဓေသကတ္တန္တံ၊ ဆွမ်း ညွှန်အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အရာကို လည်းကောင်း၊ သမ္ပနိန္တိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ထိုဗုဒ္ဓမထေရ်ကို၊ အယံဗုဒ္ဓဗျူဟော၊ ဤဗုဒ္ဓ

၁၃၂ ထေရဝါယာအဗ္ဗကထာနိဿယ

ထေရ်သည်၊ ဗဟုရောဝသမာနော၊ ငယ်သည်ဖြစ်လျက်၊ မဟန္တဋ္ဌာနေ၊
 ကြီးကျယ်သောအရာ၌၊ ဦးတော၊ တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြ
 ကုန်၏။ သောထေရော၊ ထိုဗုဒ္ဓမထေရ်သည်၊ သတ္တဝသိကကာလေယေဝ၊
 ခုနစ်နှစ်ရှိသောအခါကပင်လျှင်၊ ဥပသမ္ဘာဒေသိ၊ ပဉ္စင်းခံ၏။ ထေရော၊ အ
 ရှင်ဗုဒ္ဓမထေရ်သည်၊ ဥပသမ္ဘန္တကာလတော၊ ပဉ္စင်းခံသောအခါ၌၊ ပဉ္စာယ
 စ၍၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ ဂေါတမေဗုဒ္ဓမထေရ်၊ ဝိဟ
 ရန္တနံ၊ ဝမ်းတင်းသုံးနေကုန်သော၊ သဗ္ဗဘိက္ခုနံ၊ အလုံးစုံသောရဟန်းတို့
 အား၊ သေနာသနာနိစ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကိုလည်း၊ ပညာပေတိ၊
 ခင်းထား၏၊ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓိသတိ၊ ညွှန်း၏၊ တဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓမ
 ထေရ်၏၊ သေနာသန ပညာပကတာဝေါ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာခင်း
 သည်၏ အဖြစ်သည်၊ သဗ္ဗဒိသာသု၊ ဝဲယာရှေ့နောက် ထက်အောက်
 လေးပြာဆယ်မျက်နှာတို့၌၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကိရ၊ ကြားရသည်ကား၊ မလ္လပုစ္ဆော၊ မလ္လမင်း၏ သားဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓော၊
 ဗုဒ္ဓမထေရ်သည်၊ သတာဂသဘာဂါနံ၊ သဘောတူသဘောတူကုန်သော၊
 ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဧကဋ္ဌာနေ၊ တနေရာတည်း၌၊ သေနာသနာ
 နိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို၊ ပညာပေတိ၊ ခင်းထား၏၊ အာသန္နေဝိ၊ နီး
 သောအရပ်၌ လည်းကောင်း၊ ချရေဝိ၊ ဝေးသောအရပ်၌ လည်းကောင်း၊
 သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ ပညာပေတိ၊ ခင်းထား၏၊ ဂန္တု၊ သွား
 ဖြင်း၌၊ အသက္ကောန္တေ၊ မတတ်နိုင်သောရဟန်းတို့ကို၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်းခိုး
 ဖြင့်၊ နေတိ၊ ဆောင်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဗုဒ္ဓမထေရ်ကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 တို့သည်၊ ကာလေဝိ၊ အခါဟုတ်သည်၌လည်းကောင်း၊ ဝိကာလေဝိ၊ အခါမ
 ဟုတ်သည်၌လည်းကောင်း၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်ဗုဒ္ဓ၊ အမှောက် ငါတို့၏၊ သေ
 နာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ ဇီဝကမ္မဝနေ၊ ဇီဝက၏သရက်ဥယျာဉ်၌
 ပညာပေတိ၊ ခင်းချေလော၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ
 နေရာကို၊ မဒ္ဒကုန္တိ၊ ထို့၊ မဒ္ဒကုန္တိ အရပ်၌၊ ပညာပေတိ၊ ခင်းလော၊ အမှောက်၊
 ငါတို့၏၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ ဝိဝါဒယေ၊ သားတို့အား
 ဘေးမဲ့ပေးရာရဂုံသာမော၊ သမင်တော၌၊ ပညာပေတိ၊ ခင်းချေလော၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ ဥဒ္ဓိသာပေတွာ၊ ညွှန်းစေ၍၊
 တဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓမထေရ်၏၊ ဣဒ္ဓိ၊ တန်းခိုးကို၊ ဒေသန္တော၊ ရှုကုန်လျက်၊
 ဂန္တုန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ သောဝိ၊ ထိုဗုဒ္ဓမထေရ်သည်လည်း၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်းခိုး
 ဖြင့်၊ မနောမယေ၊ စိတ်ကဲ့သို့အလိုအတိုင်းပြီးကုန်သော၊ ကာလေ၊ ကိုယ်တို့

ကို၊ အာသိသင်္ခိက္ခာ၊ ပြုပြင်၍၊ ဇောကဿ ထေရဿ၊ တယောကံတ
ယောကံသော၊ ထေရ်အာ၊ ဇောကံ၊ တယောကံတယောကံသော၊ အတ္တ
နာ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ဒဗ္ဗမထေရ်နှင့်၊ သဒိဝံ၊ တူသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
ကို ဒဝ္ဘာ၊ ပေး၍၊ အင်္ဂုလိယာ၊ လက်ချောင်းကို၊ ဖလမာနာယ၊ တောက်စေ
လျက်၊ ဝုရတော၊ ရှေးမှ၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ အယံ၊ ဤသည်
ကား၊ မဇ္ဈာ၊ ညောင်စောင်းတည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ပိဋံ၊ အင်းပျင်တည်း
ဣတိ၊ အာဒိန္၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝတ္ထု၊ ယျောက်ထား၍၊ သေနာသနံ၊
ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ ပညပေတ္တာ၊ ခင်းထားခဲ့၍၊ ပုန၊ ထာသနံ၊ အတ္တနော
မိမိ၏၊ ဝသနဗ္ဗာန၊ မေဝ၊ နေရာအရပ်သို့သာလျှင်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ပြန်လာ၏၊
အယံ၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤထေရ်ဂါထာ၊ အဋ္ဌကထာ၌၊
သင်္ခေပါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္ထာ၊ ရောပန၊ အကျယ်သည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤဝတ္ထု
သည်၊ ကထာဝတ္ထု၊ ပိဋိယံ၊ ကထာဝတ္ထု၊ ပါဠိတော်၌၊ အာဂတမေဝ၊ လာသ
လျှင်ကတည်း။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဣဒမေဝကာရဏံ၊ ဤအ
ကြောင်းကိုသာလျှင် အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဝရတာဝေ၊
နောက်အဖို့၌၊ အရိယဂဏမတ္ထေ၊ အရိယာ အပေါင်းတို့၏ အလယ်၌၊
နိယိန္ဒေ၊ နေတော်မူလျက်၊ ဧတဒဂ္ဂံတိက္ခဝေမမသာဝကာနံ ဘိက္ခုနံ၊ သ
နာသနပညာပကာနံ၊ ယဒိဒဗ္ဗောမလ္လပုတ္တောတိ၊ ဧတဒဂ္ဂံတိက္ခဝေမမသာ
ဝကာနံဘိက္ခုနံသေနာသန ပညာပကာနံ ယဒိဒဗ္ဗော မလ္လပုတ္တောဟူ၍၊
ထေရ်၊ ဒဗ္ဗမထေရ် ဘု၊ သေနာသနပညာပကာနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို
ခင်းကုန်သောသူတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ ကဲလွန်သောနေရာ၌၊ ဌပသိ၊ ထား
တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်
တော်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနပညာပကာနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို
ခင်းတတ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ မလ္လပုတ္တော၊ မလ္လမင်း၏သား
ဖြစ်သော၊ ယဒိဒယောအယံဒဗ္ဗော၊ အကြင်ဒဗ္ဗမထေရ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
ဧတံ၊ ဤဒဗ္ဗမထေရ်သည်၊ အဂ္ဂံ၊ အဂ္ဂါ၊ ကဲလွန်၏၊ စတံပါဂဋုံ၊ ကရောမိ၊
ထိုစကားကိုထင်ရှားပြဦးအံ့၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိပါဠိတော်၌၊ သဗ္ဗလော
ကမိဒ္ဓ၊ ခပ်သိမ်းသောလောကကိုသိတော်မူပြီးထသော၊ မုနိ၊ အဇ္ဈတ္တိက
ဗာဟိရဖြစ်သောခန္ဓာစသောလောကကိုသိတော်မူပြီးထသော၊ စက္ခုမာ၊
ငါးပါးသောစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ပဒုရတ္တဓေ၊ နာမ၊ ပဒုရတ္တရ
အမည်တော်ရှိသော၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ ဣသော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊
သတသဘာသမိကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတဝိန်းထက်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူ၏။

၁၃၄

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

သဗ္ဗပါဏီနံ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဩဝါဒကော၊ ဆုံးမတော်မူ
 တတ်သော၊ ဝိညာပကော၊ သိစေတော်မူတတ်သော၊ တာရကော၊ နိဗ္ဗာန်
 ရောက်အောင်ဆောင်တော်မူပေတတ်သော၊ ဒေသနာကုသလော၊ တရား
 ပဟာအရာ၌လိမ္မာတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗဟုံ၊ များစွာ
 သော၊ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူ၏၊ အနု
 ကမ္မကော၊ သတ္တဝါတို့၏အစီးအပွားကိုအစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူတတ်
 သော၊ ကာရုဏိကော၊ မဟာကာရုဏာရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗပါဏီနံ၊ လုံးစုံ
 များစွာ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတေသိ၊ အစီးအပွားကိုတောင့်တတော်မူတတ်
 သော၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟိတ္ထိယေ၊ ဟိတ္ထိတို့၏အယူတို့သို့၊
 သမ္ပတ္တိ၊ ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ ပဉ္စသီ
 လေ၊ ငါးပါးသောသီလ၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်စေတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 နိရာကုလော၊ နှောင့်ရှက်ခြင်းကင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိတ္ထိယေဟိစ၊ ဟိတ္ထိ
 တို့မှသည်၊ သုညတံ၊ ဆိတ်သော၊ ဝသိတူတေဟိ၊ လေ့လားအပ်ပြီးသော
 ဝသိတော်ရှိကုန်သော၊ တာဒိတိ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ အရ
 ဟန္တေဟိ၊ ရဟန္တာတို့ဖြင့်၊ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်၏၊ ကဉ္စနုပ္ပိယသံကာ
 သော၊ ရွှေတူရှင်တိုင်နှင့်တူသော၊ ဗာတ္ထိံသဝရေလက္ခဏော၊ သုံးဆယ်နှစ်
 ပါးသောယောကျ်ားတို့၏လက္ခဏာတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သောမဟာ
 မုနိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရတနာနုဠပညာသံ၊ ငါးဆဲ့ရှစ်တောင်တိုင်တိုင်
 နှစ်၊ ကောင်းကင်သို့၊ ဥဂ္ဂတော၊ တက်၏၊ တာဝဒေ၊ ထိုပဒုမုတ္တရလူ
 ဘမြတ်စွာကွန်မြူးခါ၌၊ ဝဿသတသဟဿာနိ၊ အနှစ်တသိန်းတို့ပတ်လုံး
 အဝယု၊ အသက်သည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ သောမဟာမုနိ၊ ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်အနှစ်တသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌမာ
 နော၊ တည်တော်မူလျက်၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ တာ
 ရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုပဒုမုတ္တရလူ၊ ဘမြတ်စွာကွန်မြူး
 ခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟံသဝတိယံ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ မဟာယသော၊ များ
 သောစည်းမိမိအခြံအရံရှိသော၊ သေဗ္ဗိပုဂ္ဂလာ၊ သူဌေးသားသည်၊ ဟုတွာ
 ဖြစ်၍၊ လောကပဇ္ဇောတံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပေတွာ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မဒေသနံ၊
 တရားဒေသနာကို၊ အသောသိ၊ ကြားနာရပြီ၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊
 သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို၊ ပညာပေန္တံ၊ ခင်းသော၊ သာဝ
 ကံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏တပည့်သားတော်ကို၊ ကိတ္တယန္တဿ၊ တေဒဂ်
 စကားကြားတော်မူသောပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်

ကို၊ သုဏိတွာ၊ ကြားနာ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မုဒိတော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်
 ၍၊ သသံဃဿ၊ သံဃာတော်နှင့်တကွသော၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏။
 သန္တိကေ၊ အံထံတော်၌၊ အဓိကာရံ၊ လွန်ကဲသောကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊
 ပြုပြီး၍၊ တဿမဟေထိနော၊ ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေ
 တော်ရင်း၌၊ သိရဿ၊ ဦးဖြင့်၊ နိပစ္စ၊ ဝပ်၍၊ တံဌာနံ၊ ထိုကျောင်းအိပ်ရာနေရာ
 ခင်းခြင်းဟုဆိုအပ်သောအရာကို၊ အဘိပတ္တယိ၊ ဆုတောင်းခဲ့၏။ ။ တ
 ဒါ၊ ထိုဆုထူးပန်စွာတောင်းသောအခါ၌၊ မဟာဝီရော၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ကမ္ဘံ၊ ကုသိုလ်များထန်ကောင်းမှုကံကို၊ ပကိတ္တယံ
 ပကိတ္တယန္တော၊ ကြားတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဟာသိ၊ ပြုံးတော်မူ၏၊ ဟော၊
 အကြင်အမျိုးကောင်းသားသည်၊ သသံဃံ၊ သံဃာတော်နှင့်တကွသော၊
 လောကနာယကံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး
 အဘောဇဇေ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၏။ ။ ကမလပတ္တက္ခော၊ ကြာညိုကမလပ်
 ပွင့်ချပ်ငယ် မျက်လုံးရှိသော၊ သိဟံသော၊ ခြေသို့နှင့်မြိုင်နှုံးသောပခုံးရှိ
 သော၊ ကနကတ္တစော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအရေရှိတော်မူသော၊ သော
 ယံသောအယံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဌာနံ၊ အရာ
 ထူးကို၊ ပတ္တယံပတ္တယန္တော၊ တောင်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ မမ၊ ပဒုမုတ္တရနာမ
 ထင်ရှားငါဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ ပတိ၊ ရှေးရှုဝင်တွား၏။ ။
 ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ သတသဟသေကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ဩက္ကာ
 ကကုလသမ္ဘာဝ၊ ဩက္ကာကရာဇ်မင်းမျိုးဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်အား
 ဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားသည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။ ။ တဒါ၊
 ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ အယံ၊ ဤအမျိုးကောင်း
 သားသည်၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဗုဗ္ဗော၊ ဗုဒ္ဓဟူ၍၊ ဝိဿုတော၊ ကျော်
 စောထင်ရှားသော၊ သေနာသနပညာပကော၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကိုခင်း
 တတ်သော၊ အဂ္ဂေါ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို ခင်းတတ်သောဂုရိုလ်တို့
 ထက်ကဲလွန်သော၊ တဿဗုဒ္ဓဿ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝ
 ကော၊ တပည့်သားသည်၊ ဟေဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ။ သုကတေန၊ ကောင်း
 စွာပြုအပ်သော၊ တေနကမ္မေနစ၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်လည်းကောင်း၊
 စေတနာပဏိဇိဟိစ၊ ဆောက်တည်အပ်သောပတ္တနာတောင့်တအပ်သော
 စေတနာတို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို
 ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာတုံတို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂန္တိ

လားရပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သတာနံ၊ သတာနံတိ၊ ငါ့အ
 ကြိမ်သုံးရာတို့ပတ်လုံးလည်း၊ ဝေဝရန္တံ၊ နတ်ပြည်ကိုးအင်္ဂါ၊ ရယ်၊ ရိုးအင်ရ
 ပြီ၊ သတာနံ၊ ပဉ္စကမ္ဘာ၊ အကြိမ်ငါးရာတို့ပတ်လုံးလည်း၊ စန္ဒြဝတ္ထိ၊ ကြော
 မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပဒေသရန္တံ၊ ပဒေသရာဇ်မင်းအဖြစ်
 သည်၊ ဝိဂုလံ၊ များစွာ၏၊ ဂဏနတော၊ ဂဏန်းသင်္ချာအားဖြင့်၊ အသင်္ခယံ၊
 မရေတွက်ကောင်း၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟသား၊ အစွမ်း
 ကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဘဝတို့၌၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်၊
 ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကနဂတေ
 ကပ္ပေ၊ ကိုးဆယ်တကမ္ဘာထက်၌၊ စာရုဒဿနော၊ ဓမ္မုရေဇ္ဈစင်သဗ္ဗယ်
 ရှာတွယ်ဘုန်းရှိသော၊ သဗ္ဗမ္မဝိပဿကော၊ အလုံးစုံသောတရားကိုမြှား
 တိမှတ်သိမြင်တတ်သော၊ ဝိပဿိနမ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ နာယ
 ကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တာ
 ဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊
 သဗ္ဗာသဝပရိက္ခိဏံ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါတို့မှကင်းပြီးသော၊ သာဝ
 ကံ၊ တပည့်သားတော်ကိုးသုဒ္ဓေါတိစ၊ ကိလေသာမှစင်ကြယ်သောပုဂ္ဂိုလ်
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိစာနိယ၊ သိ၍၊ ဒုဗ္ဗမိတ္တော၊ ပြစ်မှားလိုသောစိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဝဇ္ဇိ၊ စွပ်စွဲခဲ့မိ၏။ တသောဝနရီရဿ၊ ထိုပရမတ္ထရ
 မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ ဧဟဝိနံ၊ ဘိလက္ခန္ဓစသည်ကျေးဇူးဂုဏ်အ
 ထူးကိုဆည်းတူးရှာဖွေလေ့ရှိကုန်သော၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတော်
 တို့၏၊ သဿကဉ္စ၊ စာရေးတန်ကိုလည်း၊ ဂဟေဝဉ္စာနံ၊ ယူ၍၊ ဝိရောဇနံ၊ နို့
 ရွှမ်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါသိ၊ ယူခဲ့ပြီ။ ဘဒ္ဒကေ၊ သာရမဏ္ဍစ
 သည်လေးရပ် ကပ်ထက်မြတ်သော၊ ဣမဒိကပ္ပေ၊ ငါတို့ဖြစ်ရာဤကမ္ဘာ၌၊
 ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ ပုဏ္ဏားအမျိုးမှဖြစ်သော၊ မဟာယသော၊ များသောဈေးရံသင်း
 ပင်းကျော်စောခြင်းရှိသော၊ ဝဇ္ဇတံ၊ ဆိုတတ်ကုန်သောသူတို့ထက်၊ ဝရော
 မြတ်တော်မူသော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ကဿပေါနာမ၊ ကဿပအ
 မည်တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေးလောကသုံးပါး၌၊
 ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပွင့်တော်မူ၏။ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာ
 သနံ၊ သုံးပါးသောသာသနာတော်ကို၊ ဇောတယိတွာ၊ ထွန်းတောက်ပစေ
 တော်မူ၍၊ ကုတိတ္ထိယေ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသောစိတ္တိတို့ကို၊ အဘိတုယျ၊
 နှိပ်နင်း၍၊ ဝေနေယျ၊ ကျွတ်ထိုက်သောဝေနေယျတို့ကို၊ ဝိနယိတွာန၊ ဆုံး
 မှတော်မူ၍၊ သော၊ ထိုကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဿာဝကော၊ တ

ပည့်သားတော်တို့နှင့်တကွ၊ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေ၏။ သာသိဿေ
 တပည့်သားတော်မြတ်နှင့်တကွသော၊ နာထေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗု
 တော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်ရှိသော်၊ သာသနာ၊ သာသနာတော်သည်။
 အတ္တံ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသို့။ နန္တမ္ဘိ၊ ရောက်သည်ရှိသော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့
 သည်၊ သံဝိဂ္ဂါ၊ လန့်ထိတ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မုတ္တကေသာ၊ ပရိပရေ
 ကြသောဆံ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရုဒ်မုခါ၊ ယိုစီးသောမျက်နှာရှိကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ကန္တိံသု၊ ပိုကြွေးကြကုန်၏။ ဓမ္မက္ခော၊ သတ္တဝါတို့၏မျက်စိသဖွယ်
 ဖြစ်သောတရားတော်သည်။ နိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူလတ္တံ့။
 သုဗ္ဗတေ၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိကုန်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ န
 ပယိဿာမ၊ မဖူ မြင်ရကုန်လတ္တံ့။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တ
 ရားကို၊ နသုဏိဿာမ၊ မနာရကုန်လတ္တံ့။ နော၊ ငါတို့၏၊ အပ္ပပုညတာ၊ နည်း
 သောဘုန်းရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ အဟော၊ ဩဌာန်ဩဌာန်ရှိစွာ။
 သဗ္ဗာ၊ အလို ရုံသော၊ အယံ၊ ထင်၊ ဤမြေကြီးသည်။ အစလာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း
 မဲကင်းကွာခဲ့၏၊ အစလာ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမဲကင်းကွာခဲ့သော၊ သာပထဝီ၊ ထို
 မြေကြီးသည်။ တဒါ၊ ထိုသုံးလှမြတ်စွာကွယ်သောခါ၌၊ စလိ၊ တုန်လှုပ်၏။
 သာဂရောစ၊ သရေရာသည်လည်း။ သသောကောဝသသောကောဇ္ဇဝ၊
 ရို၊ ရိပ်ပူပန်ရှိသောဟန်သို့၊ ကရုဏံ၊ သနားတွယ်သော၊ ဂိရံ၊ အသံကို၊ ဝိနဒိံ၊
 ကျူးရင့်ပြီး။ စတုန္ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ၊ ဒုဒ္ဓိဘိယော၊ စည်ပုတ်တို့
 သည်၊ အမာနုဿ၊ တီးမှုတ်ပြည့်စုံလှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နာဗယိံသု၊ မည်
 ကုန်၏၊ အသနိယော၊ ဝရစိန်စက်နတ်လက်နက်တို့သည်။ ဘယောဝဟာ၊
 ကြောက်မက်ဖွယ်သောအသံကိုဆောင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမန္တတော၊ ဝန်း
 ကျင်ဌာနကောင်းကင်ဝှေ့ဖလိံသုစ၊ ထစ်လည်းထစ်ကျိုးကုန်၏၊ နာသား၊
 ကောင်းကင်မှ၊ ဥက္ကဿ၊ မီးရှူးတို့သည်။ ပတိံသု၊ ကျွယ်ကုန်၏၊ ရမကေတုစ
 အခိုးတံခွန်သည်လည်း၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ သရမာ၊ အခိုးနှင့်တကွကုန်သော၊
 စာလဝန္နာစ၊ သီမီးစာတို့သည်လည်း၊ သရမာ၊ အခိုးရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊
 ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ မိဂါ၊ သားအပေါင်းတို့သည်၊ ကရုဏံ၊ သနားတွယ်
 သောအသံကို၊ ရမိံသု၊ မည်တမ်းကုန်၏၊ သာသနတ္ထိဂ်သုစကေ၊ သာသနာ
 တော်ကွယ်ခြင်း၏အကြောင်းကိုပြတတ်ကုန်သော၊ ဒါရုဏေ၊ ကြမ်းကြုတ်
 ကုန်သော၊ ဥပ္ပါတေ၊ နိမိတ်တို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သတ္တဘိက္ခဝေါ၊ ခုနစ်
 ထောက်သောရဟန်းဖြစ်ကုန်သော၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သံဝိဂ္ဂါ၊ လန့်ထိတ်
 သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တဒါ၊ ထိုနိမိတ်ဩဘာဖြစ်သောအခါ၌၊ ဧဝံ၊

ဝံ့ဝံ့ ... ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဤသို့၊ ဗိန္တယိမှ၊ ဩဩကုန်၏၊ ကံ' ဗိန္တယိမှ၊ အဘယ်သို့ဩဩကုန်သနည်း
 ဟူမူကား၊ အမှတ်၊ ငါတို့အား၊ သာသနာန၊ သာသနာတော်နှင့်၊ ဝိနာ၊
 ကင်း၍၊ ဖိစိတေန၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်၊ အလံ၊ အကျိုးမရှိပြီ၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ မဟာရဉ္စံ၊ တောရပ်ကြီးသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဖိနုသာသနေး၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏အဆုံးအမတော်တို့ကို၊ ယုတ္တမ၊ အားထုတ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဗိန္တယိမှ၊ ဩဩကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အရဉ္စေ၊ တောကြီး၌၊ ဥဗ္ဗိန္ဒ၊ မြင့်
 သောအစောက်ရှိသော၊ သေလမုတ္တမံ၊ တောင်မြတ်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
 အဗ္ဗသမှ၊ မြင်ကုန်၏၊ နိဿေဏိယာ၊ ထန်းကျင်လေခါးဖြင့်၊ တံ၊ ထိုတောင်
 မြတ်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်၍၊ နိဿေဏိ၊ ထန်းကျင်လေခါးကို၊ ပါတယိမှ
 သေ၊ တွန်းချလိုက်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုတောင်ပေါ်သို့ရောက်သောအခါ
 ၌၊ နော၊ ငါတို့ကို၊ ထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်၊ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ၏၊ ကံ' ဩဝဒိ၊
 အဘယ်သို့ဆုံးမသနည်း၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သုဒ္ဓလ္လ
 ဘော၊ အလွန်ရဲခဲသော၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ၊ ဘုရားဖြစ်ရာကလေးကို၊ လဒ္ဓေါ၊ ငြိ၊
 အတိဒ္ဓလ္လဘာ၊ အလွန်ရဲခဲသော၊ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားကို၊ လဒ္ဓေါ၊ ငြိ၊ သေသဉ္စ
 သာသနံ၊ သာသနာတော်အကြွင်းသည်လည်း၊ ထေဝကံ၊ အနည်းငယ်သာ
 တည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ခဏာတိတာ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေဏကို လွန်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ အနန္တေ၊ အဆုံးမရှိသော၊ ဒုက္ခသာဂဓေ၊ တေဘူမကဒုက္ခအစစ်
 သမုဒ်ဖြစ်၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်သည်၊ ယဝဂ္ဂိဋ္ဌတံ၊
 အကြင်ရွှေလောက်တည်၏၊ ဣဝံ၊ ထိုရွှေလောက်၊ ပယောဂေါ၊ အား
 ထုတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗေ၊ ပြုအပ်၏၊ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ အရ
 ဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါနုဂေါ၊ ထိုမထေရ်သို့အစဉ်လိုက်
 ၍ဖြစ်သောထေရော၊ မထေရ်သည်၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်သည်၊ အာသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတရေ၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သောထေရော၊ ငါးယောက်သောမထေရ်တို့
 သည်၊ သုသီလာ၊ သုသီလတာဝေန၊ သုသီလ၏ အဖြစ်နှင့်၊ ယုတ္တမ၊ ယဉ်ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်တို့ရွာသို့၊ အဂ္ဂမ္ဘေ၊ သားရဲကုန်၏၊ တိဏ္ဍ
 သံသာရော၊ ကူးမြောက်ပြီးသောသံသရာဝဋ်ဒုက္ခရှိသော၊ နိဗ္ဗုတော၊
 နိဗ္ဗာန်ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကကော၊ တယောက်ထည်းသာတည်း၊ ဧက
 ကောစ၊ တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ သုဒ္ဓါဝါ၊ သ၊ သုဒ္ဓါဝါသတုံ
 ၌၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟပ္ပ၊ ငါဒဗ္ဗမထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ ပုတ္တုသာ
 တိဝ၊ ပုတ္တုသာတိမင်းသည်လည်းကောင်း၊ သဘိယောစ၊ သဘိယမထေရ်

၆-ဧကနိပါတ်-၃-ပဋ္ဌမဝဂ်-၅-ဗုဒ္ဓဗျေဒ္ဓိရဂါထာ။ ၁၃၆

သည်လည်းကောင်း၊ ဗာဟိယောဝ၊ ဗာဟိယမထေရ်သည်လည်းကောင်း၊
 တထာ၊ ထိုမြို့၊ ကုမာရကဿ၊ ပါစေဝ၊ ကုမာရကဿပ မထေရ်သည်
 လည်းကောင်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောတို့တို့၌၊ ဥပဂါ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂေါ
 တမေန၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုကမ္မိကာ၊ အစဉ်သနားတော်မူ
 သည်ဖြစ်၍၊ သံသာရဗန္ဓနာ၊ သံသရာတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ၊
 မဟိ၊ ငါတို့သည်၊ မုတ္တဝ၊ လွတ်ကုန်ပြီ။ ၊ မလ္လေသု၊ မလ္လတိုင်းတို့၌၊ ကုသိ
 နာရာသီ၊ ကုသိနာရုံပြည်၌၊ မေမယာ၊ ငါဗုဒ္ဓမထေရ်သည်၊ ဂန္တေဝ၊ အမိ
 ဝမ်းတို့ကိစ္စသာသျှင်း၊ ဇာတော၊ ပဋိသန္ဓနေသည်၊ သတော၊ ဖြစ်လျက်၊
 မာတာမတာ၊ သေလေသောမိခင်ကို၊ စိတာရူပ၊ တင်းသုံတက်သို့တင်၍၊
 တတော၊ ထိုထင်ပုံထက်မှ၊ အဟံ၊ ပါသည်၊ နိပတိတော၊ ကျလာ၏။ ၊
 ဗုဒ္ဓပုဗ္ဗိ၊ မြေဇာရ၌၊ ပတိတော၊ ကျ၏၊ တထော၊ ထိုမြေဇာရ၌ကျလာသော
 ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓာတိ၊ ဗုဒ္ဓဟူ၍၊ ဝိသုဒ္ဓတာ၊ ကျော်စော၏၊ အဟံ၊ ဗုဒ္ဓမည်တွင်
 ငါအရှင်သည်၊ ဗြဟ္မစာရဗလေန၊ မြတ်သောကျင့်တွက် အကျိုးဆက်
 ကြောင့်၊ သတ္တဝသိ၊ ကာ၊ ခုနစ်နှစ်အရှယ်ကလျှင်၊ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာ
 မှလွတ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ချောဒနဗလေန၊ နို့ဂဏာဆွင်၊ ကိုလှူဒါန်း
 ရသောအကျိုးကြောင့်၊ ပဉ္စဂီဟိ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါတို့၌၊ ဥပဂတော၊
 ပြည့်စုံ၏၊ ဝိဏာသံ၊ ရာဇန္တာရှင်မြတ်သခင်ကို၊ အပဝါဒေန၊ စွင်စွဲမိခြင်း
 ကြောင့်၊ ပါပေဟိ၊ သူယုတ်မာတို့သည်၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ စောဒိတော၊ စောဒနာ
 အပ်၏။ ၊ ဝုညစ္ဆ၊ ကုသိုလ်တရားကိုလည်းကောင်း၊ ပါပဉ္စ၊ အကုသိုလ်
 တရားကိုလည်းကောင်း၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးစုံသောကုသိုလ်အကုသိုလ်တရား
 တို့မှ၊ ဝိဘိဝေတ္တာ၊ လွန်မြောက်သည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 အဟံ၊ ဗုဒ္ဓတွင်မည်ငါမထေရ်သည်၊ ပရမံ၊ လွန်စွာစင်ကြယ်သော၊ သန္တိ၊
 ကိလေသာဟူပုန်မစွန်းနိဗ္ဗာန်နန်းသို့၊ ပတွာန၊ ရောက်၍၊ အနာသဝေါ၊ ကာ
 မာသဝစသည်မထွောက်ကင်းကုန်ပျောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာ
 မိ၊ နေရ၏။ ၊ သုဗ္ဗတေ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဟာ
 သဟိတွာန၊ ရှင်စေ၍၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ပညာပဟိ၊ ခင်းကြွင်း၏၊ ဖိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟဝိဋ္ဌိ၊ ဘုရား
 ထိုအိပ်ရာနေရာခင်းကြွင်းသောကျေးဇူး၌၊ တုဇ္ဈော၊ နှစ်သက်တော်မူသည်
 ဖြစ်၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဇေတေဂ္ဂေ၊ ဇေတင်အရာ၌၊ ဌ၊ ပထိ၊ ထားတော်မူ၏၊ မဟ္တံ၊
 ဗုဒ္ဓတွင်မည်ငါမထေရ်အာ၊ ကိလေသာ၊ ရာဂအစရှိသောကိလေသာတို့
 ကို၊ ဖျာဝိတာ၊ လောင်ကြွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ။ ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊

၁၄၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

တဝါ၊တဝဟိုကို၊ သမူဟတာ၊ကောင်းစွာနှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ နာဂေါ၊ဆင်
ပြောင်ကြီးသည်၊ဗန္ဓနံ၊ထူးကို၊ဆေတွာ၊ဖြတ်ခဲ့ပြီး၍၊အဗန္ဓနော၊ထူးတည်း
ဟူသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိဝိဟရတိဣဝ၊နေသကဲ့
သို့၊တထာ၊ ထို့အတူ၊အဟံ၊ဗုဒ္ဓမည်တွင်၊ ငါအရှင်သည်၊ ဗန္ဓနံ၊တဏှာ
တည်းဟူသောထူးအဖွဲ့ကို၊ဆေတွာ၊ဖြတ်၍၊ အနာသဝေါ၊ကင်းပြီးသော
အာသဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ငါနေ၏။ မေမေ၊ ငါ၏၊ အာဂတံ၊
လာခြင်းသည်ကား၊ဝတ၊စင်စစ်သဖြင့်၊သွာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်း
သည်၊အာသိ၊ဖြစ်၏၊ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ဂေါတမမြတ်သုံးလှနတ်၏၊သန္တိကေ၊
ရှေ့မျက်မှောက်တွင်းထံတော်ရင်း၌၊ တိဿော၊သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊
ဝိဇ္ဇာဘို့သို့၊အနုပ္ပတ္တာ၊အစဉ်ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊မြတ်စွာဘုရား
၏၊သာသနံ၊ ဆုံးမသောသာသနာတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်ရပေပြီ။
စတဿော၊လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေပဋိသန္တိဒါစ၊ ဤပဋိသန္တိဒါတို့ကို
လည်းကောင်း၊အဋ္ဌးရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမဝိမောက္ခာဝိစ၊ဤဝိမောက္ခတို့
ကိုလည်းကောင်း၊ ဆ၊ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေအဘိညာစ၊ ဤအဘိ
ညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊သန္တိကတာ၊မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓဿ
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပေပြီ၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တမ္ပိဝုတ္တံဇေ၊ ဟောတော်မူအပ်
သည်သာတည်း။

ပန၊အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ဇေံ၊ဤသို့၊တူတံ၊ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဗုဗ္ဗေ၊လွန်လေ
မဆွဲရှားတဝဋ်၊ဇေကဿ၊တယောက်သော၊နိဗ္ဗာသဝတ္ထေရဿ၊ရဟန္တာ
မထေရ်ကို၊အနုဋ္ဌံသနဝသေန၊ စွပ်စွဲသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ကတေန၊ ပြုခဲ့ဘူး
သော၊ယေနပါပကဓ္မေန၊အကြင်မကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဗဟုနိ၊များစွာကုန်
သော၊ဝဿသဘာသဟဿာနိ၊ အနှစ်တသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ နိရယေ၊ သုခ
ကင်းကွာ၊ဇရေရှာဋ်၊ပစ္စိ၊ကျက်ရ၏၊တာယဇေကမ္မပိလောဝိကာယ၊ထိုသို့
မကောင်းရှေးကဟောင်းသည်သာလျှင်၊စောဒိယမာနာယ၊တိုက်တွန်းအပ်
သည်ဖြစ်၍၊မေတ္တိယဘုမ္မဇကာဘိက္ခု၊ မေတ္တိယဘုမ္မဇကရဟန်းတို့သည်၊
ဣမိနာ၊ဤဗုဒ္ဓမထေရ်သည်၊မယံ၊ငါတို့ကို၊ကဏ္ဍာဏာဘတ္တိကဿ၊ကဏ္ဍာ
ဏာဘတ္တိကအမည်ရှိသော၊ဂဟပတိနော၊သူကြွယ်၏၊အန္တရေ၊အကြား၌၊
ပရိဘောဒိတာ၊ ပျက်စီး၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊မယွင်းနှလုံးသွင်း၍၊ ဒုဂ္ဂဟိတဂါဟိ
နော၊မကောင်းသောအယူကိုယူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အမူလကေန၊မြင်ခြင်းရှုံ
ရှာခြင်းအရင်းမရှိသော၊ပါရာဇိကေန၊ သာသနာတော်မှရှုံးခြင်းသို့ရောက်

သော၊ ဓမ္မေန၊ ပါရာမိကအာပတ်ဖြင့်၊ အနုဒ္ဓိသေသုံးစွပ်စွဲကြကုန်၏၊ တသ္မိံ
 စအဓိကရဏော၊ ထိုအဓိကရုဏ်းကိုလည်း၊ သံစောန၊ သံဃာသည်၊ ဝိနယေ
 န၊ ဝိနည်းဓမ္မကံဖြင့်၊ ဂူပသမိတော၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ အယံထေ
 ရော၊ ဤဒဗ္ဗမထေရ်သည်၊ လောကာနုကမ္ဘာယ၊ လူတို့ကိုခြီးခြောက်တော်
 မူသဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂူဏော၊ ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်စွာ
 ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယောဒုဒ္ဓမယောတိဣမံဂါထံ၊ ယောဒုဒ္ဓမယောဟူသော
 ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယောတိ၊ ယောဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ အနိယမိတ
 နိဒ္ဓေသော၊ အနိယမိတကိုညွှန်းကြောင့် ဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ တသ၊ ထို
 ယောဟူသော အနိယမိတသဒ္ဓါကို၊ လောတိဣမံနာ၊ သောဟူသောဤ
 နိယမိတသဒ္ဓါဖြင့်၊ နိယမိတံ၊ ပိုင်းခြားအပ်၏ဟူ၍၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ ဗုဒ္ဓအင်၏၊ ဥတ
 ယေနပိ၊ ယောသောဟူသောနှစ်ပါးသောသဒ္ဓါဖြင့်လည်း၊ အညံဝိယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 တပါးကိုကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အတ္တာနမေဝ၊ မိမိကိုပင်ကိုသာလျှင်၊ ဝဒတိ၊
 ဆို၏၊ ဒုဒ္ဓမယောတိ၊ ဒုဒ္ဓမယောဟူသည်ကား၊ ဒုဒ္ဓမော၊ ဆုံးမနိုင်ခဲ၏၊ ဒမေ
 တံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ၊ အသက္ကုဏေယျော၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣဒဗ္ဗေ၊ ဤစကားကို
 လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောဒဗ္ဗမထေရ်၏၊ ဗုထုဇ္ဇနကဝေ၊ ဗုထု
 ဇဉ်လက်ထက်၌၊ ဒိဗ္ဗိဂတာနံ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသောမိစ္ဆာဒိဗ္ဗိတို့၌ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဝိသုကာပမိကကိလေသာနံ၊ ထိုကျင်တတ်ကုန်သောကိလေသာတို့
 ၏၊ မဒါဝလေပစိတ္တဿ၊ ယစ်ခြင်းဖြင့်လိမ်းကျံအပ်သောစိတ်၏၊ ဝိပ္ပန္နတဉ္စ
 ဘောက်ပြန်သည်၏၊ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသော
 ခြောက်ပါးသောဣန္ဒြိယတို့၏၊ အဂူပသမနဉ္စ၊ မငြိမ်သက်ခြင်းကို လည်း
 ကောင်း၊ စိန္တတွာ၊ ကြံ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဒမေနာတိ၊ ဒမေနဟူသည်
 ကား၊ ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော၊ အဂ္ဂမဂ္ဂဓမ္မေန၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသော
 ဆုံ မခြင်းဖြင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေန၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဒန္တော၊
 ဆုံးမအပ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဒမေတဗ္ဗတာတာဝတော၊
 ဆုံးမအပ်သည်၏အဖြစ်မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဒန္တောတိ၊ ဒန္တဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဝတ္တံ၊
 ဆိုခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ အညေန၊ တပါးသောဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ နအရ
 ဟတိ၊ မထိုက်၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒမေနာတိ၊ ဒမေနဟူသည်ကား၊
 ဒမေနာန၊ ဆုံးမတတ်သော၊ ပုရိသဓမ္မသာရထိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒမိ
 တော၊ ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒဗ္ဗောတိ၊ ဒဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ခြံဗျား လောကီ
 လောကုတ္တရာနှစ်ဖြာသော အကျိုးတို့ကိုပိုမိုစီးစေတတ်သော၊ ပဝန္တော၊

နန္ဒရိတဒုဇ္ဈိမအစရှိသော မကောင်းမှုတို့ကိုမျှက်ခင်းသည်၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်မာန်မူတတ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ ဣမမေဝထေရံ၊ ဤဒဗ္ဗမထေရ်ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ န
 ခေါဒဗ္ဗဒဗ္ဗါဇံနိဗ္ဗေဒ္ဓန္တိတိ၊ နခေါဒဗ္ဗဒဗ္ဗါဇံနိဗ္ဗေဒ္ဓန္တိ ဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒဗ္ဗ၊ ချစ်သားဒဗ္ဗ၊ ဒဗ္ဗာ၊ ပညာရှိတို့
 သည်၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ နခေါနိဗ္ဗေဒ္ဓန္တိ၊ မပြေဆိုကုန်၊ သန္တုသိတောတိ၊ သန္တု
 သိတောဟူသည်ကား၊ ယထာလဗ္ဗပစ္စယသန္တောသေန၊ အကြင်အကြင်ရ
 ထိုက်ရထိုက်သောပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောယထာလဗ္ဗ
 ပစ္စယသန္တောသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဈာနသမာပတ္တိသန္တောသေန၊ ဈာန
 သမာပတ္တိသန္တောသဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဖလသန္တောသေန၊ မဂ္ဂဖလ
 သန္တောသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သန္တုဇ္ဈော၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဝိတိဏ္ဏ
 ကင်္ခါတိ၊ ဝိတိဏ္ဏကင်္ခါဟူသည်ကား၊ သောဇ္ဇသဝတ္ထုကာယ၊ တဆွဲ
 ခြောက်ပါးသော အကြောင်းရှိသော၊ ကင်္ခါယစ၊ ယုံမှားခြင်းကို လည်း
 ကောင်း၊ အဗ္ဗဝတ္ထုကာယ၊ ရှစ်ပါးသော အကြောင်းရှိသော၊ ကင်္ခါယစ၊ ယုံ
 မှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဌမမဂ္ဂေနဝ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊
 သမုပ္ပါဒ္ဓိအတ္ထာ၊ ကောင်းစွာခွဲအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဂတ
 ကင်္ခါ၊ ဝိဂတကင်္ခါမည်၏၊ ဝိဇိတာဝိတိ၊ ဝိဇိတာဝိဟူသည်ကား၊ ဝုရိသာ
 ဇာနိယေန၊ ယောဂျာမုန်ရည်အာဇာနည်သည်၊ ဝိယောဇေတဗ္ဗဿ၊ ကင်း
 စေအပ်သော၊ သဗ္ဗဿဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သံကိလေသပက္ခဿ၊
 ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူကို၊ ဝိဇိတတ္ထာ၊ အောင်အပ်ပြီးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိခမိတတ္ထာ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဇိတဝါ၊
 ဝိဇိတဝါမည်၏၊ အပေတဘောရဝေါတိ၊ အပေတဘောရဝေါဟူသည်ကား၊
 ပစ္စဝိသဘိယာဘယာနံ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသောဘေးတို့မှ၊ သဗ္ဗသော၊ အခြင်း
 ခပ်သိမ်း၊ အပေတတ္ထာ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပဂတော၊ ကင်း
 သော၊ တောရဝေါ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သောအာရုံတည်း၊ အတယူပရေတော၊
 ဘေးကင်းခြင်း၌မွေ့လျော်၏၊ ဝုန၊ တတန်၊ ဒဗ္ဗောတိ၊ ဒဗ္ဗောဟူသောဤစ
 ကားသည်၊ နာမကိတ္တနံ၊ အမည်ကိုကြားသောကားတည်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတော
 တိ၊ ပရိနိဗ္ဗုတောဟူသည်ကား၊ ပရိနိဗ္ဗာနာနိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းတို့သည်၊
 ဧဒ္ဓ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဧဒ္ဓ၊ နှစ်ပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊ အတယ်သည်တို့
 နည်း၊ သဉ္ဇပါဒိသေသာသဉ္ဇပါဒိသေသာယ၊ ခန္ဓာငါးပါးသည်သာလျှင်ကိ
 လေသာတို့မှကြွင်းသည်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ယာနိဗ္ဗာနဓာတု၊ အကြင်နိဗ္ဗာ

ဓာတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံကိလေသပရိနိဗ္ဗာနဉ္စ။ ထိုခန္ဓာငါးပါးသာလျှင်
 ကိလေသာတို့မှကြွင်းသည်နှင့်တကွဖြစ်သော ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်လည်း
 ကောင်း၊ အနုပါဒိသေသာ အနုပါဒိသေသာယ၊ ခန္ဓာငါးပါးသာလျှင် ကိလေ
 သာတို့မှအကြွင်းမရှိသော၊ ယာနိဗ္ဗာနဓာတု၊ အကြင်နိဗ္ဗာနဓာတ်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံခန္ဓပရိနိဗ္ဗာနဉ္စ၊ ထိုခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေန္ဒ၊
 ဤနှစ်ပါးတို့တည်း၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးသော နိဗ္ဗာနဓာတ်တို့တွင်၊ ဣမေ၊ ဤပရိ
 နိဗ္ဗုတော ဟူသော အရာ၌၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်ကို၊
 အမိပ္ပတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဗဟာတဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ပယ်
 အပ်သော အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ မဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊
 အခြင်းခပ်သိမ်း၊ ပဟိနတ္တာ၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိလေသပရိ
 နိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ ပရိနိဗ္ဗုတော ဟူသောဝုဒ်၏ အနက်တည်း၊ ဌိ
 တတ္ထောတိ၊ ဌိတတ္ထောဟူသည်ကား၊ ဌိတသဘာဝေါ၊ မတုန်လှုပ်သောသ
 ဘောရှိသော၊ အစလော၊ မတုန်လှုပ်၊ ဣဋ္ဌာဒိသု၊ ဣဋ္ဌအစရှိသည်တို့၌၊ တာဒိ
 ဘာဝပတ္တိယာ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်၊ လော
 ကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓံတရားတို့ကြောင့်၊ အကမ္မနိယော၊ မတုန်လှုပ်၊ ဟိတိစ၊
 ဟိဟူသောသဒ္ဓါသည်လည်း၊ ဟေတုအတ္ထေ၊ ဟိတ်အနက်၌၊ နိပါတော၊
 နိပါတ်ဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ တေန၊ ထိုနိပါတ်ဖြစ်သောသဒ္ဓါဖြင့်၊ ယေ၊
 အကြင်ဓမ္မမထေရ်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ မဂ်ဖိုလ်မရရှေးကာလ၌၊ ခုဒ္ဒမော၊ ဆုံးမနိုင်
 ခဲသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ ယသ္မာဓမ္မတ္တာ၊ အကြင်ခဲယဉ်း
 သောဆုံးမခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သတ္ထာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဥတ္တမေန၊ မြတ်သော၊ ဒမေန၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဗမိတော၊ ဆုံးမ အပ်၏၊
 သန္တုသိတော၊ ရှေ့တိုင်းသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်၏၊ ဝိတိဏ္ဏ
 ကဓိ၊ တဆွဲခြောက်ပါးရှစ်ပါးသောပံ့မှားခြင်းရှိ၏၊ ဝိဇိတာဝိ၊ အောင်
 အပ်ပြီးသောကိလေသာရန်ရှိ၏၊ အပေတတေရဝေါ၊ ကင်းပြီးသောဘေး
 ရန်ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သောဓဗ္ဗော၊ ထိုဓမ္မသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိ
 လေသပရိနိဗ္ဗာန်စံရ၏၊ တတောယေဝစ၊ ထိုကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်စံရသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဌိတော၊ တည်ကြည်၏၊ ဇေတူတေစ၊ ဤသို့ဖြစ်
 သော်လည်း၊ တသ္မိ၊ ထိုဓမ္မမထေရ်၌၊ ဝိတ္တပသာဒေါဝေ၊ စိတ်ဖြင့်ကြည်ညို
 ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကာတာဓမ္မာ၊ ပြုအပ်၏၊ ပသာဒညထတ္တံ၊ ကြည်ညိုသည်မှ
 တခြားတပါးသော အကုသိုလ်စိတ်ဖြင့် ဘေးကပ်ပြန်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ န

ဝံ ၄၄ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကောတဗ္ဗံ၊ မဂ္ဂိအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရေနယျရမိကေ၊ သတ္တဝါတပါး၏အကု
သိုလ်တရားကို ပွားစေ တတ်ကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အနု
ကမ္မန္တော၊ အစဉ်သနားသည်ဖြစ်၍၊ ထေရော၊ ဗုဒ္ဓမထေရ်သည်၊ အညံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏၊ ဗုဒ္ဓတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဗုဒ္ဓမ
ထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၆-သမ္ဘူတတ္ထေရဂါထာ။

ယောသိတဝနန္တိ၊ ယောသိတဝနံဟူသော ဂါထာသည်၊ အာယသ္မ
တော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သမ္ဘူတတ္ထေရဿ၊ သမ္ဘူတမ
ထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်း၊ ကါး၊ ကား၊ အတယ်နည်း
ကိရ၊ အကျယ်ကို၊ ယော၊ ဝါသည်၊ ဂစ္ဆတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဣတော၊ ဤသဒ္ဓကမ္ဘာ
မှ၊ အဠာရသကပ္ပသတမတ္ထကေ၊ တထောင့်ရှစ်ရာ ကပ်ကမ္ဘာထက်၌၊
အတ္ထဒသိနာမ၊ အတ္ထဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပွင့်တော်မူ၍၊ သဒေဝကံ၊
နတ်နှင့်ဘကွသော၊ လောကံ၊ သတ္တလောကကို၊ သံသာရမဟော၊ စာတော၊
သံသရာတည်းဟူသော ရေအလျှင်မှ၊ တာရေန္တော၊ ကပ်တင်တော်မူ
သည်ရှိသော်၊ ကေဒိသံ၊ တနေ့သ၌၊ မဟတာမဟန္တေန၊ များမြတ်သော၊
ဘိက္ခုသံစောန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဂင်္ဂါတီရံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း
သို့၊ ဥပဂန္တိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအတ္ထဒသိမြတ်စွာဘုရား
ကြွတော်မူသောအခါ၌၊ အယံ၊ ဤသမ္ဘူတမထေရ်သည်၊ ဂဟပတိကု
လေး၊ သူကြွယ်၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်ကမ်း၌၊ ဘဂ
ဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပသယိတွာ၊ မူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညို
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ တန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား
ပါရံ၊ ထိုမှဘက်ကမ်းသို့၊ ဂန္တု၊ ကာမတ္ထ၊ ကြွတော်မူလိုသလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂမိဿာမ၊
သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း
သားသည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ နာဝါသ ဟံသဉ္စံ၊ လှေဖောင်ကို၊
ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍၊ ဥပနေသိ၊ ချဉ်းကပ်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားကို၊ အနုကမ္မန္တော၊ ပြီးမြောက်တော်မူ
လျှ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုသံစောန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ နာဝံ၊ လှေ

၁-ကေနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၆-သန္တုတတ္ထရဂါထာ၊ ၁၄၅

ထက်သို့၊ အသိရဟိတကံတော်မူ၏။ သော။ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊
သယံ၊ နိဂဟိတံ၊ အသိရဟိတကံ၊ သုခေနဝ၊ ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်
ပရတိရံ၊ ထိုမှတစ်ကမ်းသို့၊ သမ္မာပေတွာ၊ ကောင်းစွာ၊ ရောက်၏။ ဘဂ
ဝန္တု၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသံဃာဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာကို
လည်းကောင်း၊ ဧတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ မဟာခါနံ၊ ကြီး
သောအလှူကို၊ ပဝတ္ထတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အနုဂစ္ဆာ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်၍၊
ပသန္တိတ္ထော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိသော၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြန်
ခဲ့၏။ သော။ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ထေနုပညကမ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်
၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ကမ္ဘာမှ၊ တေရသာမိကကပ္ပသဟဿ၊ တဆွဲသုံး
ကမ္ဘာအလွန်ရှိသော ကမ္ဘာဘရာဇ်၊ မတ္တက၊ အထက်၌၊ ခတ္တိယကုလ၊ မင်း
မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓမ္မိကာ၊ တရားစောင့်သော၊ ဓမ္မရာဇာ၊ မင်းကျင့်
တရားဆယ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ရာဇာဓိပတိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ အ
ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော။ ထိုစကြာဝတေးမင်းသည်၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊
သုဂတိမဂ္ဂ၊ သုဂတိခရီး၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ တတော၊ ထိုစကြာ
မင်းအဖြစ်မှ၊ ရတော၊ ရတနာသည်ရှိသော်၊ ကေနုပတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတ
ကမ္ဘာထက်၌၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဓတဓမ္မ
ဓတင်ကျေးဇူးတို့ကို၊ သမာဓါယ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်၍၊ သုသာနေ၊
သုသာန်၌၊ ဝသန္တော၊ နေလျက်၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ အကောသိ၊
ပြု၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကဿပဿ ဘဂဝတော၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ကာလေပိ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌လည်း၊ တဿ၊ ထိုကဿပ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ တိဟိ၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊
သဟာယေဟိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း
ပြု၍၊ ဝိသတိဝဿ သဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး၊ သမဏ
ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကေဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်
တို့၏ တခုသော အကြား၌၊ ဒေဝ မနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌၊
သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ ဣမတ္ထိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ ဘုရားပွင့်တော်
မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလဿ၊
များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော ပုတ္တော၊ သော၊ သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏။ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ သန္တုတတ္ထရဂါနာ

၁၄၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ။

မံသန္တုတဟူသော အမည်ကို၊ အကံသု၊ နန္တုကုန်၏။ သော၊ ထိုအမျိုး
ကောင်းသားသည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်
သည်ရှိသော်၊ ပြာဟူဏသိပ္ပေ၊ ဝုဏ္ဏားတို့၏အတတ်၌၊ နိပ္ပတ္တိ၊ အပြီးသို့၊
ဂတော၊ ရောက်လေ၏။ ဘူမိဇော၊ ဘူမိဇလည်းကောင်း၊ ဇေယျသေနော၊
ဇေယျသေနလည်းကောင်း၊ အဘိရာဇေနော၊ အဘိရာဇနလည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဟိသဟာဓေဟိ၊ သုံးယောက်သောအဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်၊
သန္တိ၊ တကွ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတော၊
သွားလေ၏။ ဓမ္မဇေသနံ၊ တရားဇေသနာတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ နေရ၍၊ ပရိယဒ္ဓ
သန္ဓေ၊ ရအပ်ပြီးသောသန္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ယေ၊ အ
ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဘူမိဇော၊ ဇေယျသေနော၊ စသန္တု၊ တော
အဘိရာဇေနော၊ ဇေတဓမ္မအဘိညံသု၊ သာသနောဝရတာဒိနောတိ၊ ဘူမိဇော
ဇေယျသေနော၊ စ သန္တု၊ တော၊ အဘိရာဇေနော၊ ဇေတဓမ္မအဘိညံသု၊ သာ
သနောဝရတာဒိနောဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။ ဝရတာဒိနေော၊ တာဒိရုဏ်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ဘူမိ
ဇော၊ စ၊ ဘူမိဇမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဇေယျသေနော၊ စ၊ ဇေယျသေနာ
ထေရ်လည်းကောင်း၊ သန္တု၊ တော၊ စ၊ သန္တု၊ တမထေရ်လည်းကောင်း၊ အ
ဘိရာဇေနော၊ စ၊ အဘိရာဇနမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေတ၊ ထို
လေးယောက်သောမထေရ်တို့သည်၊ ဓမ္မေ၊ လောကုတ္တရာတရားတို့ကို၊ အ
ဘိညံသု၊ ထိုးတွင်း၍တိကုန်၏။ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊ သန္တု၊ တော၊ သန္တု၊
တမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊
ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ နိဗ္ဗံ၊ မပြတ်၊ သိတဝနေ၊ ရင်းတိုက်တော်၌၊ ဝသတိ၊ နေလေ၏၊ တေန
ဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ တဿ အယသ္မတော၊ ထိုအရှင်အား။ သိတဝနိ
ယောတိ၊ သိတဝနိယ ဟူသော အမည်ဖြင့်၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှား၍၊
တေနစသမယေန၊ ထိုနေသောအခါ၌လည်း၊ ဝဿဝဏောမဟာရာဇော၊
ဝဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးသည်၊ ကေနမိဒေဝကဏီယေန၊ တရံတခုသော
ပြာဘွယ်ကိစ္စဖြင့်၊ ဓမ္မဒီပေ၊ ဓမ္မဒီပကျန်း၌၊ ဒက္ခိဏဒိသာဘာဝံ၊ တောင်
မျက်နှာအဖို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်ညွှန်း၍၊ အာကာသေန၊ ကောင် ကင်ဖြင့်၊
ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ထေရံ၊ သိတဝနိယမထေရ်ကို၊ အဗ္ဘာဂ၊ ဝ
သော၊ လွင်တီးခေါင်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ နေ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိက
ရောက္ခံ၊ နှလုံးသွင်းသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိမာနတေ၊ ဝိမာနမှ၊ ဩရုပ္ပ၊

၁-ကောနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၆-သန္တတဗ္ဗေရဂါထာ၊ ၁၄၇

သင်္ကသင်း၍၊ ထေရုံ၊ မထေရ်ကို၊ ဝဋ္ဋိတွင်၊ ရှိသို့၍၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌
ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ သမာဓိတော၊ သမာဓိမှ၊ ဝုဠဟိဿတိ၊ တလတ္တံ၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မမ၊ ဝေဿဝဏာနာမဋ္ဌိနင်း၊ ငါနတ်မင်း၏၊ အာဂမန်း၊ လာ
သောအကြောင်းကို၊ အာရောစေယ၊ ကြားကြကုန်လော၊ အဿ၊ ထိုထေရ်
အား၊ အာရက္ခဗ္ဗ၊ အစောင့်အရှောက်ကိုလည်း၊ ကရောယ၊ ပြုကြကုန်လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေသက္ခေ၊ နှစ်ကောင်သောဘိလူးတို့ကို၊ အာဏာပေတွာ၊ စေ
ခိုင်းခဲ့၍၊ ပတ္တမိ၊ ၁၆လ၏၊ တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောဘိလူးတို့သည်၊ တေ
ရဿ၊ သိတဝနိယမထေရ်၏၊ သဒိပေ၊ အနီး၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ မနသိကာရံ၊
နှစ်လုံးသွင်းသောကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို၊ ပဋိသံဟရိတွာ၊ ဆုတ်နစ်စေ၍၊ နိ
သိန္နကာလေ၊ နေသောအခါ၌၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျောက်ကုန်၏၊ တံ၊ ထို
လျောက်ကြားသောဘိလူးတို့၏စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ သိတ
ဝနိယမထေရ်သည်၊ ဝုဠေ၊ သင်တို့သည်၊ မမဝစနေန၊ ငါ၏စကားဖြင့်၊
ဝေဿဝဏာမဟာရာဇဿ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးအား၊ ကထေယ၊
ပြောဆိုကြလေကုန်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သောသူတို့အား၊ ဌဝိတာ၊
ထားအပ်သော၊ သတိအာရက္ခာနာမ၊ သတိတည်းဟူသော အစောင့်အ
ရှောက်မည်သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ သာယေဝ၊ ထိုသတိသည်ပင်လျှင်၊ မာဒိသာ
ငါကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏၊ ဝဋ္ဋံ၊
သင်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုစောင့်ရှောက်ခြင်း၌၊ အပ္ပေါသုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမ်း
ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေလော၊ တဂဝထေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအ
မတော်၌၊ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကေဒိဿယ၊ သတိ
တည်းဟူသော တရသောအရပ်ကို၊ အာရက္ခာယ၊ စောင့်ရှောက်သည်ရှိ
သော်၊ ကရဏီယံ ပြုစွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
တေ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောဘိလူးတို့ကို ဝိဿဇ္ဇေတွာ လွှတ်လိုက်၍၊ တဂဝ
ဇေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဝိပဿနံ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊
ဝိဇ္ဇတ္တယံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးအပေါင်းကို၊ သန္တဘကသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ တ
တော၊ ထိုမျက်မှောက်ပြုပြီးသည်မှ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဝေဿဝဏော၊ ဝေဿ
ဇဏ်နတ်မင်းသည်၊ နိဝတ္တမာနော၊ ပြန်လည်သည်ရှိသော်၊ ထေရဿ၊
သိတဝနိယမထေရ်၏၊ သဒိပံ၊ အနီးသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ မုခါကာရသံ
လက္ခဏေနော၊ နှုတ်ပြုဟ်သောအခြင်းအရာကိုမှတ်သဖြင့်သာလျှင်၊ အဿ
ထိုသိတဝနိယမထေရ်၏၊ ကတကိစ္စဘာဝံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောရဟန်းကိစ္စရှိ

၉၄၈ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ

သည့်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂဏ္ဍိယံ၊ သွား
 ၍၊ တဂဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရေစေတွာ၊ လျှောက်ကြား၍၊
 သတ္ထု၊ သမ္မုခါ၊ ဘုရားမျက်မှောက်ထံတော်အောက်၌၊ ထေရံ၊ သီတဝနိယ
 မထေရ်ကို၊ အဘိတ္ထဝန္တော၊ ခြီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတိအာရက္ခသမ္ပန္နော
 ဖိတိမာဝိရိယသမာဟိတော အနုဇာတော၊ သတ္ထု၊ သမ္မုတော၊ တေဝိဇ္ဇော
 မစ္စုပါရဂူတိ၊ သတိအာရက္ခသမ္ပန္နော ဖိတိမာဝိရိယသမာဟိတော အနုဇာ
 တော၊ သတ္ထု၊ သမ္မုတော၊ တေဝိဇ္ဇောမစ္စုပါရဂူဟူသော၊ ဣမာယဂါထာယ
 ဤဂါထာဖြင့်၊ ထေရဿ၊ သီတဝနိယမထေရ်၏၊ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးတို့ကို၊
 ဝဏ္ဏေသိ၊ ခြီးမွမ်း၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အနုဇာတော၊ အနုဇာတဖြစ်
 သော၊ သမ္မုတော၊ သမ္မုတမထေရ်သည်၊ သတိအာရက္ခသမ္ပန္နော၊ သတိ
 တည်းဟူသော အစောင့်အရှောက်နှင့်ပြည့်စုံပေ၏၊ ဖိတိမာ၊ တည်ကြည်
 ခြင်းသဘောရှိ၍၊ ဝိရိယသမာဟိတော၊ လုံ့လသမာဓိနှင့်ပြည့်စုံပေ၏၊ တေ
 ဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံပေ၏၊ မစ္စုပါရဂူ၊ သေခြင်းတရား၏ကင်းတ
 ဘက်သို့ရောက်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၌၊ နိပ
 ဒိန္နော၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ကို အစိုးရတော်မူသော၊ နရာသ
 ဘော၊ သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်သော၊ အတ္ထဒသိဘဂဝါ၊ အတ္ထဒသိမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ သာဝကေဟိ၊ တပည့်သားတော်တို့ဖြင့်၊ ဗုရက္ခတော၊ ခြံ
 ရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂင်္ဂါဝီရံ၊ ဂင်္ဂါကမ်းနားသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကြွေတော်မူ၏၊
 ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်၊ သမတိတ္ထိ၊ ကမ်းနှင့်မျှသောရေရှိသည်၊ ကာကပေယျာ
 ကျိ၊ ဌက်တို့သောက်ခြင်းငှါလျှောက်ပတ်သည်၊ သုရတ္တရာ၊ အလွန်ကူးနိုင်
 ခဲ့သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုသံဃံစ၊ ရဟန်းသံဃာကိုလည်းကောင်း၊ နိပ
 ဒုတ္တမံ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ
 အတ္ထဒသိမြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ တဌာဂင်္ဂဌာ၊ ထိုဂင်္ဂါမှအဟံ
 ငါသည်၊ ဥတ္တာရေသိ၊ လွန်မြောက်စေခဲ့၏၊ အဋ္ဌာရသေကပ္ပသတေ၊
 တရောတဆယ်ရှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအတ္ထဒသိမြတ်စွာဘုရားပွင့်
 တော်မူသောအခါ၌၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကောင်းမှုကံကို၊ အကရိ၊ ပြုခဲ့၏၊ တေန
 ကမ္မန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါး
 ကို၊ နာဘိ၊ အနာမိ၊ မသိ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊
 တရဏာယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်မှလွန်၊ မြောက်စေခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း၊
 တေရဿကေကပ္ပသတေ၊ တရောတဆယ့်သုံးကမ္ဘာထက်၌၊ စတုဒီပိဿရော၊
 ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းကို အစိုးရသော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါး

၈-ကေနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၆-သန္တုတတ္ထရဂါထာ၊ ၁၄၆

နှစ်ပြည့်စုံသော၊ မဟဗ္ဗသော၊ ကြီးသောခွန်အားရှိသော၊ စင်္ကြံဝတ္ထိ၊ စကြာ
မင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ပဉ္စမ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော၊ တသ္မိ၊ စာဝေ၊
ထိုဘဝ၌လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပြာဟ္မဏေကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ ဇာတေ၊
ဖြစ်လာ၏။ ကိဟိသဟာယေဟိ၊ သုံးယောက်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်၊
သန္တု၊ ဘက္ခ၊ သတ္တု၊ သာသနေး၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊
ရဟန်းပြုပြီ။ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊
ဗုဒ္ဓံ၊ ကြဉ်းရကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်
ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဟောအပ်၏။ အထဝတ္ထု၊
ထိုနောင်မှ၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ သန္တု၊ တေး၊
သန္တု၊ ကမထေရ်သည်။ ဘဂဝန္တု၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်
မြင်း၌၊ ဝတ္ထု၊ သွားကုန်သော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အာဝု
သော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မမဝစနေန၊ ငါ၏စကားဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏
ပါဒေ၊ ခြေတော်စုံတို့ကို၊ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ ပတိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝန္ဓထ၊ ရှိခိုးကြပါ
လေဘုန်း၊ ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း၊ ဝဒေထ၊ လျှောက်ကြားကြပါ
လေကုန်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဓမ္မာဓိကရဏံ၊ မဂ်ဖိုလ်ဓမ္မဟူသော အ
ကြောင်းကြောင့်၊ အတ္တနေ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော သန္တု၊ ကမထေရ်၏၊ သတ္တု၊
မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဝိဟေဋ္ဌိတာဘာဝံ၊ မနှိပ်စက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာ
သေန္တော၊ ထင်ရှားပြလိုရကား၊ ယောသိတဝနန္တု၊ ဂါထံ၊ ယောသိတဝနံ အ
စရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မြွက်ဆို၏။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
ဘဂဝန္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝန္တုတွာ၊ ရှိခိုးဦး၍၊
သန္တု၊ တတ္ထရဂါထာသနံ၊ သန္တု၊ ကမထေရ်၏သတင်းစကားကို၊ သမ္ပဝေ
ဒေန္တော၊ ကောင်းစွာသိစေလိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘန္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အာ
ယသ္မာ၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ သန္တု၊ တေး၊ သန္တု၊ ကမထေရ်
သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်အစုံတို့ကို၊ သိရသာ
ဦးဖြင့်၊ ဝန္တု၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း၊ ဝဒေထ၊ လျှောက်
ကြားလိုက်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တံကထံ၊ ထိုစကားကို၊ အာရော
စေသံ၊ လျှောက်ကြားကုန်၏၊ တံ၊ ထိုလျှောက်ကြားသောဂါထာကို၊ သုတ္ထာ၊
ကြားတော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သန္တု၊
တေဘိက္ခု၊ သန္တု၊ ကရဟန်းသည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏၊ သစ္စဝါဒီ၊ မ
ဘောက်မပြန်ဟုတ်မှန်စွာဆိုလေ့ရှိ၏၊ ဓမ္မဿ၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာ
ဓမ္မ၏၊ အနုဓမ္မံ၊ အနီးဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်ဓမ္မ၌ဖြစ်၍၊ ဓမ္မာဓိကရဏံ၊ မဂ်ဖိုလ်

၀၅၀ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဓမ္မဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ မိမိတရားကို၊ နဂရိဟေဋ္ဌတိ၊ ညှဉ်းလည်းမညှဉ်းဘဲ၊ ဝေဿဝဏေနစ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်း သည်လည်း၊ အာသ၊ ထိုသန္တတမထေရ်၏၊ အတ္ထော၊ အကျိုးအကြောင်းကို၊ မဟံ၊ ငါတရားအား၊ အာရောပိတော၊ ကြားလျှောက်လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။

ပန၊ သက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သန္တတမထေရေန သန္တတမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ယံယောသိတဝနန္တိ ဂါထံ၊ အကြင်ယောသိတဝနံ အစရှိသောဂါထာကို၊ သတ္ထ၊ မြတ်စွာတရားအား၊ နိဝေဒေသံ၊ လျှောက်ကြားကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယောသိတဝနံ အစရှိသောဂါထာ၌၊ ဧဝံနာမကံ၊ ဤသို့သိတဝနဟူသောအမည်ရှိသော၊ ရာဇဂဟသမိပေရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကြီး၏အနီး၌၊ မဟန္တ၊ ကြီးစွာသော၊ ဘေရဝသုဿနဝနံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသောသုဿနတောတည်း၊ ဥပဂါတိ၊ ဥပဂါဟူသည်ကား၊ နိဝါသနဝသေန၊ သိတင်းသုံးနေသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပဂန္တိ၊ ကပ်၏၊ ဧတေန၊ ထိုသိတဝနဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော၊ ပဗ္ဗဇိတာနုရူပံ၊ ရဟန်းအားလျှောက်ပတ်သော၊ နိဝါသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုဟူသည်ကား၊ သံသာရတယသ၊ သံသာရာဝဋ်ဆင်းရဲတည်းဟူသောဘေးကို၊ ဣက္ခနတောစ၊ ရှုတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘိန္ဒကိလေသာတာယစ၊ ကိလေသာကိုမျိုးမျှက်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏၊ ဧကောတိ၊ ဧကောဟူသည်ကား၊ အဒုတိယော၊ အပေါ်မကျောက်တယောက်အထည်းတည်း၊ ဧတေန၊ ထိုဧကောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ကာယဝိပေကံ၊ ကာယဝိဝေကကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သန္တ၊ သိတောတိ၊ သန္တ၊ သိတောဟူသည်ကား၊ သန္တ၊ ဓမ္မာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဧတေန၊ ထိုသန္တသိတောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ စတုပစ္စယသန္တာ သလက္ခဏံ၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌ ရောင့်ရဲခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ အရိယဝံသံ၊ အရိယာတို့၏အနွယ်ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သမာဟိတတ္ထောတိ၊ သမာဟိတတ္ထောဟူသည်ကား၊ ဥပစာရပ္ပနာဘေဒေန၊ ဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိတို့၏အစွမ်းဖြင့်ပြားသော၊ သမာဓိနာ၊ အရဟတ္တမဂ်သမာဓိဖြင့်၊ သမာဟိတမိတ္တော၊ တည်ကြည်သောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧတေန၊ ထိုသမာဟိတတ္ထောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဗိတ္တဝိဝေကဘာဝနာမုခေန၊ ဗိတ္တဝိဝေကကိုပွားခြင်းကိုအပြီးပြုသဖြင့်၊ ဘာဝနာရာမံ၊ ပွားခြင်း၌

၁-ကေနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၆-သန္တတတ္ထေရဂါထာ။ ၁၅၁

မွေ့လျော်သော၊ အရိယဝံသံ၊ အရိယာတို့၏ အနွယ်ကိုးဒေသတို့၊ ပြတေသီ
မူ၏၊ ဝိဇိတာဝိတိ၊ ဝိဇိတာဝိဟူသည့်ကား၊ သာသနေးဘုရားသခင်သာသ
နာတော်၌၊ သမ္မာပဋိပစ္ဆန္နန္၊ ကောင်းစွာဖြည့်ကျင့်သောယောဂီရဟန်း
သည်၊ ဝိဇေတဗ္ဗံ၊ အောင်အပ်သော၊ ကိလေသဂဏံ၊ ကိလေသာအပေါင်း
ကို၊ ဝိဇိတွာ၊ အောင်မြင်၍၊ ဌိကော၊ တည်၏၊ ဇေတနပဒေန၊ ထိုဝိဇိတာဝိဟူ
သောပုဒ်ဖြင့်၊ ဥပမိဝိဝေကံ၊ ဥပမိဝိဝေကကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ဘယဟေတု
နံ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာ
တို့မှ၊ သဗ္ဗတော၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ အပေတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အပေတသောမဟံသော၊ ကင်းပြီးသောကြက်သီးမွေ့ညှင်းထ
ခြင်းရှိ၏၊ ဇေတန၊ အပေတသောမဟံသောဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ သမ္မာပဋိ
ပတ္တိယာ၊ သမ္မာပဋိပတ်၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ရက္ခန္တိ၊ ရက္ခံဟူ
သည့်ကား၊ ရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကြောင့်၊ ကာယဂတာသတိန္တိ၊
ကာယဂတာသတိဟူသည့်ကား၊ ကာယာရမ္မဏံ၊ နတ္ထိသကာယကမ္မ
ဋ္ဌာန်းလျှင်အာရုံရှိသော၊ သတိ၊ သတိကို၊ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကာ
ယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ပရိဖြူဟနဝသေန၊ ပွားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်
အဝိဿန္တန္တော၊ မစွန့်လွှတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဖိဘိမာတိ၊ ဖိဘိမာဟူသည့်ကား၊
မိချော၊ ဖြိုဖြိုခိုင်းသောပညာဖြင့်ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧတံဒေသနံ၊ ဤသို့ပြု
ခြင်းသည်ကား၊ သမာဟိတတ္ထံ၊ အရဟတ္တမဂ်သမာဓိဖြင့်တည်ကြည်သော
စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇိတာဝိတာဝတံ၊ အောင်အပ်ပြီး
သောကိလေသာရန်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါဒါယ၊ အပြု
၍၊ ပဋိပတ္တိဒေသနံ၊ ပဋိပတ်ကိုပြုရခြင်းအကျိုးရှိ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အယံ၊
ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ သင်္ခေပဗ္ဗော၊ အကျဉ်း ဖြစ်သော အနက်
တည်း၊ သေသဝိက္ခု၊ ထိုသိတဝနိယအမည်ရှိသောသန္တတရဟန်း
သည်၊ ဝိဝေကာသုခါနုပေက္ခာယ၊ ဝိဝေကာသုခကိုရှုသဖြင့်၊ ဧကော၊ တ
ယောက်သည်၊ သိတဝနံ၊ ယင်းတို့ကိုတောသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်၏၊ ဥပါဂ
တောစ၊ ကပ်သော်လည်း၊ လောလတာဝါတာဝတော၊ လျှပ်ပေါ်တတ်သော
တဏှာမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္တုဇ္ဈော၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဖိဘိမာ၊
တည်ကြည်ခိုင်ခံ့ကျန်သောပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာ
နံ၊ ကာယဂတာသတိကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားသည်ဖြစ်၍၊ တထာမိ
ဂတံ၊ ထိုသို့ပွားသောအခြင်းအရာဖြင့်ရအပ်သော၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ပါဒကံ
ကတွာ၊ အခြေပြု၍၊ အာရမ္ဘဝိပဿနံ၊ အားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာကို၊

၁၅၂ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ဥသုတ္တာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ အဓိဂဇေန၊ ရအပ်သော၊ အပ္ပမာဒန၊
အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သမာယိတောစ၊ တည်ကြည်သည်လည်းကောင်း၊ ဗိဇိ
တာဝိစ၊ အောင်အင်ပြီးသောကိလေသာရန်ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ
ဖြစ်၍၊ ကတကိစ္စတာယ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ရဟန် ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဘယဟေတုနံ၊ ကြောက်ကြောင်းကိလေသာတို့ကို၊ သဗ္ဗတော၊
အခြင်းခပ်သိမ်း၊ အပဂတတ္တာ၊ ကင်းစေအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
အပေတလောမဟံသော၊ ကင်းသောကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းရှိသည်၊
ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သိတ ဝနိယ အမည်ရှိသောသမ္ဘူတ
မထေရ်၏ ဝတ္ထု အပြီးသတ်တည်း။ သမ္ဘူတတ္ထေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊
သမ္ဘူတမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ကေနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၇-ဘလ္လိယတ္ထေရဂါထာ၊

ယောပါနုဒိတိ၊ ယောပါနုဒိဟူသောဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်
သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဘလ္လိယတ္ထေရဿ၊ ဘလ္လိယမထေရ်၏၊ ဂါ
ထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ကော၊ အတယ်နည်း၊ ကိရ၊ ခွဲပြီး
အံ့၊ အယံ၊ ဤဘလ္လိယမထေရ်သည်၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌၊ ကေတိ
သေကပ္ပေ၊ သုံးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နေ၊
ပွင့်တော်မမူမီ၊ သုမနဿနာမ၊ သုမနအမည်တော်ရှိသော၊ ပဇ္ဇေကဗုဒ္ဓဿ၊
ဂစ္ဆေကဗုဒ္ဓါအရှင်ဘုရားအား၊ ပဿန္တိတ္ထော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဖလောဖလံ၊ သစ်သီးကြီးငယ်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊ ပရံ၊ နောက်ကာ
လ၌၊ သုဂတိဝေ၊ သုဂတိဘုံ၌သာလျှင်၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိ
သော်၊ သိဝိဿ၊ သိဝိအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္ဘာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ကာလေ၊ ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ အရုဏဝတိနဂရေ၊ အရုဏဝတီပြည်
ကြီး၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဗုဒ္ဓားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ ပဌမာဘိ
သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိမြင်တော်မူစဖြစ်သော၊ သိဝိဿ၊ သိဝိအ
မည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥဇိတ၊ ဩဇိတာနာမ၊
ဥဇိတဩဇိတအမည်ရှိကုန်သော၊ ဇွေနှစ်ယောက်ကုန်သော၊ သတ္ထဝါဟ
ဝုတ္တာ၊ တွင်းမှူး၏သားတို့သည်၊ ပဌမာဟာရံ၊ ရှေးဦးစွာသောအာဟာရ
ဘောဇဉ်ကို၊ အနံသုလ္လကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ သဟာယကေန၊ အဆွေခင်ပွန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ ကကွ၊ ဘဂဝန္တံ၊

၁-ဇကုနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၇-ဘလ္လိယဗျေခရဂါထာ။ ၁၅၃

သိဒ္ဓိဘုရားရှင်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ သွဉ်းတနာယ
နက်မန်ကောင်းမှုအလိုငှါ၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်ခဲ၍၊ မဟာဒါနံ၊ များသောအ
လှူကို၊ ပဝတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ယောက်လည်း၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ မယံ၊
အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊ ဝုဗ္ဗာမိသဿ၊ အရှင်
ဘုရားတို့ကဲ့သို့သဘောရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဋ္ဌမာသိဟာရ
ဒါယကာ၊ ရှေးဦးစွာသောဘောဇဉ်ကိုလှူတတ်သော အလှူဒါယကာတို့
သည်။ ဘဝေယျာမ၊ ဖြစ်လိုပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်း
ကို၊ အကံသု၊ ပြုခဲ့ကြကုန်၏၊ တေ၊ ထိုညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်၊ တတ္ထ
တတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဗုညကမ္ဘံ၊ ကောင်းမှုကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမ
နူဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တံ၊ ကျင်လည်ကုန်သည်ရှိသော်
ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ ဂေါပါလသေဋ္ဌိဿ၊ ဂေါပါလသူဌေး၏၊
ပုတ္တံ၊ သားတို့သည်။ ဘာတရောဟုတွာဘာတရဿဘာဝေန၊ ညီနောင်၏
အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗဟုနိဝဿာနိစ၊ များစွာသောနှစ်တို့ပတ်
လုံးလည်း၊ သိက္ခသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို၊ ဝိရတောဇနေန၊ နို့ရည်ဆွမ်း
ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ သု၊ လုပ်ကျွေးခဲ့ကုန်၏၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတောပန၊
မြတ်စွာဘုရား၏ကား၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ ပေါက္ခရဝတိနဝ
ရေ၊ ပေါက္ခရဝတိပြည်၌၊ သတ္တဝါဟဿ၊ ထွန်းမြူး၏၊ ပုတ္တံ၊ သားတို့သည်
ဘာတရောဟုတွာဘာတရဿဘာဝေန၊ ညီနောင်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊
ဖြစ်လာကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့ထွင်၊ ဇေဋ္ဌော၊ အစ်ကိုကြီးသည်။
တဒုဿတာနိ၊ တဒုဿမည်၏၊ ကနိဋ္ဌော၊ ညီသည်။ ဘလ္လိယသနာမ၊
ဘလ္လိယမည်၏၊ တေ၊ ထိုညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ပဋ္ဌမတ္တာနိသ
ကဋ္ဌသတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သောထွန်းတို့ကို၊ တဏှသ
ဥစ္စာဖြင့်၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဝါဏိဇာယ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းငှါ၊ ဝန္တန္တံ၊
သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋ္ဌမာသိယမ္ပုဋ္ဌေ၊
ရှေးဦးစွာ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူသည်ရှိသော်၊
သတ္တသတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ခုနစ်လီတို့ပတ်လုံး၊ ဝိရတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
ချမ်းသာကို၊ ဓမ္မပစ္စဝေက္ခနာဟိ၊ တရားတော်ကိုဆင်ခြင်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိတိ
နာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ အဋ္ဌမေသတ္တာဟေ၊ ရှစ်လီမြောက်သောသတ္တာဟန္တ
ရာဇာယတနမူလေ၊ ထင်းလွန်းပင်၏အရင်း၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်

ရှိသော်၊ရာဇာယတနဿ၊လင်းလွန်းပင်၏။အဝိဒ္ဓုရေး၊အနီး၌၊မဟာမင်္ဂလ၊
ခရီးမဖြင့်၊အဘိက္ကမန္တ၊နှင်ကုန်၏။တထိံသမယေ၊ထိုသို့နှင်သောအခါ၌၊
တေသံ၊ထိုညီနောင်နှစ်ယောက်တို့၏။သကဋ္ဌာနိ၊ထွန်းတို့သည်၊အက၊ဒု
မောဒကေ၊ရွှံ့ညွှန်မပြီရေမရှိသော၊သမေဗိဘူမိဘာဂေ၊ညီညွတ်သော၊မြ
အရှိ၌လည်း။နပဝတ္တိံ၊သု၊မလည်ကုန်၊ကာရဏာ၊ထွန်းဦးမလည်ခြင်း၏
အကြောင်းကား၊ကိံနုခေါ၊အသို့နည်း၊ဣတိစ၊ဤသို့လည်း၊စိန္တန္တသံ၊
ကြွပ်ကုန်သောတရုဿာဗ္ဗိယညီနောင်တို့၏၊ဥာတိယာ၊လောဟိတာ၊
တမိသားချင်းဖြစ်သူ သော၊ဒေဝတာ၊နတ်သည်၊ရုက္ခဝိဇ္ဇပန္နရေ၊သစ်ပင်
ခွကြား၌၊အတ္တသံ၊မိမိကိုယ်ကို၊ဒေသန္တိ၊ပြုလုပ်၊အာဟ၊ဆို၏၊ကိံအာ
ဟ၊အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊မာရိယာ၊အချင်းတို့၊အစိရာဘိသမ္ပု၊ရွှေ၊မဖြင့်
မကြာသရွာလေးပါးတရားကိုထိုးထွင်း၍သိတော်မူသော၊အယံဘဂဝါ၊
ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊သတ္တသတ္တာဟံ၊ခုနစ်ရက်ခုနစ်လီတို့ ပတ်လုံး၊
အနာဟာရော၊ကင်းသောအစာအာဟာရရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိမုတ္တိသုခံ၊အရ
ဟတ္တဗိုလ်ချမ်းသာကို၊ပဋိသံဝေဒ၊ခံစားတော်မူ၏၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ရာ
ဇာယတနမူလေ၊လင်းလွန်းပင်၏အရင်း၌၊နိသိန္နော၊နေတော်မူ၏၊တံ၊ထို
မြတ်စွာဘုရားကို၊အာဟာရေန၊အာဟာရဖြင့်၊ပဋိမာနေထ၊ပူဇော်ကြချေ
ကုန်လော၊တံ၊ထိုသို့ပူဇော်ခြင်းသည်၊တုဗ္ဗာကံ၊သင်ညီနောင်နှစ်ယောက်
တို့အား၊ဒီဃရတ္တံ၊ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ဟိတာယ၊စီးပွားခြင်း
ငှါ၊သုခါယ၊ချမ်းသာခြင်းငှါ၊အဿ၊ဖြစ်ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့သောစကားကို၊
အာဟ၊ပြောဆိုလာ၏၊တံ၊ထိုစကားကို၊သုတ္တာ၊ကြား၍၊တေ၊ထိုတရုဿ
ာဗ္ဗိယညီနောင်တို့သည်၊ဥဇ္ဇာရံ၊မြတ်သော၊ပီတိသောမနဿံ၊နှစ်သက်
ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ပဋိသံဝေဒေန္တော၊ခံစားလျက်၊အာဟာရသမ္ပာ
ဒနံ၊အာဟာရကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံကုန်သုံးစေခြင်းသည်၊ပပဉ္စံ၊ကြာမြင့်၏၊
ဣတိမညမာနော၊ဤသို့အောက်မေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊မန္တဉ္စ၊ကွဲကုန်ရုံကို
လည်းကောင်း၊မရုဗိဏ္ဏဉ္စ၊ပျားရုံကိုလည်းကောင်း၊ဘဂဝတော၊မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ဒေဝာ၊လှူပြီး၍၊ဒွေဝါစိကသရဏံ၊ဒွေဝါစိကသရဏဂုံသို့၊
ဂတိံ၊ရောက်၍၊ကေသဝေတုယော၊ဆံတော်ခေတ်တို့ကို၊လဘိတွာ၊
ရ၍၊အာဂမံသု၊သွားကြကုန်၏၊တေဟိ၊ထိုညီနောင်နှစ်ယောက်တို့သည်၊
ပဋ္ဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ဥပါသကာ၊ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်သောဒါယကာ
တို့သည်၊အဟေသံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊အထပန္နော၊ထိုနောင်မှ၊ဘဂဝတိ၊မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ဗာရာဏသီ၊ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ဂတိံ၊ကြွတော်မူ၍၊ဓမ္မ

၈-ကောနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၃-ဘလ္လိယလ္လေ့ရဂါထာ။ ၁၅၅

စက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို၊ ပဝတ္တေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ၊ သီတင်းသုံးတော်မူသည်ရှိသော်၊ တဗုဿဘလ္လိယာ၊ တဗုဿဘလ္လိယညီနောင်တို့သည်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဥပဂတာ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တာဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခို၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝီဇိ၊ သု၊ နေကုန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံ၊ ထိုတဗုဿဘလ္လိယညီနောင်တို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တေသု၊ ထိုညီနောင်နှစ်ယောက်တို့တွင်၊ တဗုဿာ၊ တဗုဿအမည်ရှိသောဒါယကာသည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ဥပါသကောဝ၊ ရတနာသုံးပါးသို့ဆည်းကပ်တတ်သောဒါယကာသည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘလ္လိယယာပန၊ ဘလ္လိယဒါယကာသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိပါဠိတော်၌၊ တဒါ၊ ထိုဘုရားဖြစ်မှစွမ်းကာလ၌၊ သုမနောနာမ၊ သုမနအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တက္ကရာယံ၊ တက္ကရာပြည်၌၊ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သသမ္ဘုဿ၊ သုမနအမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝလ္လိကရေဖလံ၊ နွယ်သီးကို၊ ဂတ္တံ၊ ဆောင်ယူ၍၊ အဒါသိ၊ လှူခဲ့ဘူး၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌၊ ဧကတိံ၊ သေကပ္ပေ၊ သုံးဆူတကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုသုမနအမည်တော်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားဖြစ်တော်မူသောအခါ၌၊ ယံဖလံ၊ အကြင်နွယ်သီးကို၊ အဒေဝိံ၊ လှူခဲ့ပြီး၊ တေနဒါနေန၊ ထိုနွယ်သီးလှူသောကောင်းမှုကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဖလဒါနဿ၊ နွယ်သီး လှူသောအလှူဒါန၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ မသ္တံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဟိဝုတ္တံဧဝ၊ ဟောတော်မူ အပ်သည်သာတည်း၊ အထပစ္စာ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ ဘလ္လိယ ထေရုဿ၊ ဘလ္လိယမထေရ်အား၊ ဘိံသာပနတ္ထံ၊ ကြောက်စိန်သောဌ၊ ဘယာနကံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသော၊ ရူပံ၊ အဆင်းကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုဘလ္လိယမထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သဗ္ဗ

ဘယသင်္ကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော ဘေးတို့မှ လွန်မြောက် ခြင်းကို၊ ပကတိ
 သေန္တော၊ ထင်စွာပြုလိုရကား၊ ယောပါနုဒိတိဂါထံ၊ ယောပါနုဒိအစရှိသော
 ဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယောပါနုဒိတိ၊ ယောပါနုဒိ
 ဟူသည်ကား၊ ယော၊ အကြင်တလ္လိယမထေရ်သည်၊ အပါနုဒိ၊ ပယ်၏၊ ဝိဝိ၊
 ပစ်၏၊ ပဗဟတိ၊ စွန့်၏၊ ဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ မစ္စုရာဇဿာဘိ၊ မစ္စုရာ
 ဇဿဟူသည်ကား၊ မစ္စုနာမ၊ မစ္စုမည်သည်ကား၊ မရဏံ၊ သေခြင်းတည်း၊
 ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းတည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သောဇေ၊
 ထိုမစ္စုသည်ပင်လျှင်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသေ၊
 အလို၌၊ အနုဝတ္တနတော၊ အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ ဣဿ
 ရဋ္ဌေန၊ အစိုးရသောကြောင့်၊ ရာဇာ၊ မင်းတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 မစ္စုရာဇာ၊ မစ္စုရာဇာမည်၏၊ တဿ၊ ထိုသေမင်း၏၊ သေနံ၊ စစ်သည်ကို၊
 ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ သမ္ပန္နော၊ ပုန်စပ်ခြင်းတည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏၊ အဿ၊ ထိုသေမင်း၏၊ ဝသဝတ္တနော၊ အလိုကိုလိုက်စေခြင်း၌၊ ဇရာ
 ရောဂါဒိနံ၊ အိုခြင်းနာခြင်းအစရှိသောတရားတို့၌၊ သင်္ကရာဘာဝတော၊
 ချိန်းချက်ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေနာနာမ၊ သေနာမည်၏၊ ဟိ၊
 အထူးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတော၊ ဆိုပြီးအံ့၊ ဇေသဇေသော၊ ထိုသေမင်းကို၊
 မဟတာမဟန္တေန၊ များစွာသော၊ နာနာဝိဓေန၊ အထူးထူးအပြာ၊ ပြားရှိ
 သော၊ ဝိပုလေန၊ ကျယ်ဝန်းသော၊ တေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ မဟာသေ
 နောတိ၊ မဟာသေနဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယထာ၊ အတတ်သို့သောစကား
 ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း၊ နဟိနော
 သင်္ကရန္တေနမဟာသေနေနမစ္စုနာတိ၊ နဟိနောသင်္ကရန္တေနမဟာသေန
 နမစ္စုနာကု၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ မဟာသေနေန၊ များသောစစ်သည်
 ရှိသော၊ တေနမစ္စုနာ၊ ထိုသေမင်း၌၊ သင်္ကရံ၊ ချိန်းချက်ပိုင်းခြားမှတ်သား
 ခြင်းသည်၊ နဟိနောနတ္ထိဇေ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း၊ ၊ အထဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဂုဏမရဏဋ္ဌေန၊ လောကီလောကုတ္တရာဂုဏ်ကို သတ်တတ်သော
 အနက်ကြောင့်၊ ဒေဝပုတ္တမာရော၊ ဒေဝပုတ္တမာရ်ကို၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ မစ္စု၊
 တိ၊ မစ္စုဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တဿစ၊ ထိုမာရ်နတ်သား၏
 လည်း၊ သဟာယဘာဝူပဂမနတော၊ အပေါင်းအတော်အဖြစ်သို့ရောက်
 ခြင်းကြောင့်၊ ကာမာဒယော၊ ဝတ္ထုကာမဂီလေသကာမ အစရှိသည်တို့
 သည်းသေနာ၊ စစ်သည်မည်ကုန်၏၊ တထာစတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာ
 လျှင်၊ ကာမာတေပဋ္ဌာမာသေနာဒုတိယာအရတိဝုတ္တိတိတတိယာသုပ္ပါယာ

တေစတုတ္ထိတဏှာပဝုပ္ပတိပဉ္စမိတိနမိဒ္ဓံတေသဋ္ဌာဘိရူပဝုပ္ပတိ သတ္တမိတိ
 စိကိန္နာတေမာနော မက္ခောစအဋ္ဌမေတိ၊ ကာမာတေပဋ္ဌမာသေနာဒုတိ
 ယာအာဒုတိဝုပ္ပတိတတိယာချဗ္ဗိပါသာတေစတုတ္ထိတဏှာပဝုပ္ပတိ ပဉ္စမိတိ
 နမိဒ္ဓံတေသဋ္ဌာဘိရူပဝုပ္ပတိသတ္တမိ စိကိန္နာတေမာနောမက္ခောစအဋ္ဌ
 မေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတေဝံမူ၏။ ကာမာ၊ ဝဠု၊ ကာမကိလေသာကာ
 မတို့ကို၊ တေ၊ သင်၏၊ ပဋ္ဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ သေနာ၊ စစ်သည်မည်၏ဟူ၍၊
 ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာဒုတိ၊ မပေ့ လျော်ခြင်းကို၊ တေ၊ သင်၏၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခု
 မြောက်သော၊ သေနာ၊ စစ်သည်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ခုပ္ပပါသာ၊ ပွတ်သိပ်
 ခြင်းကို၊ တေ၊ သင်၏၊ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ သေနာ၊ စစ်သည်
 ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ တေ၊ သင်၏၊ စတုတ္ထိ၊ လေးခု
 မြောက်သော၊ သေနာ၊ စစ်သည်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓ
 ကို၊ တေ၊ သင်၏၊ ပဉ္စမိ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ သေနာ၊ စစ်သည်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆို
 အပ်၏၊ ဘိရူ၊ ကြောက်ခြင်းသဘောကို၊ တေ၊ သင်၏၊ ဆဋ္ဌိ၊ မြောက်ခုမြောက်
 သော၊ သေနာ၊ စစ်သည်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိစိကိန္နာ၊ ဝိစိကိန္နာကို၊
 တေ၊ သင်၏၊ သတ္တမိ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ သေနာ၊ စစ်သည်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ မါနောစ၊ မာနကိုလည်းကောင်း၊ မက္ခောစ၊ သူကေး၊ ဇူးကိုချေခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ တေ၊ သင်၏၊ အဋ္ဌမေ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ သေနာ၊
 စစ်သည်ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ နဋ္ဌသေဝံဝသုဒ္ဓဗ္ဗလံ မဟောစောဝတိ၊
 နဋ္ဌသေဝံဝသုဒ္ဓဗ္ဗလံမဟောစော ဟူသည်ကား၊ သာဓုပိရဟိတတော၊
 အနှစ်သာမှေကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သေတုသဒိသံ၊ ကျူးတံတားနှင့်
 တူသော၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ အဗလဘာဝတော၊ အားနည်းသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ သုဠု၊ လွန်စွာ၊ ဒုဗ္ဗလံ၊ အားမရှိသော၊ သံကိလေသသေနံ၊ ကိ
 လေသာတည်းဟူသောစစ်သည်ကို၊ နဝလောကုတ္တရေဓ္မာနံ၊ ကိုးပါးသော
 လောကုတ္တရာတရားတို့၏၊ မဟာဗလတာယ၊ အားကြီးသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ မဟောဗသသဒိသေန၊ ကြီးစွာသော အယဉ်နှင့်တူသော၊ အဝ္ဗ
 မဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ယောထေရော၊ အကြင်ဘလ္လိယ မထေရ်သည်၊
 အပါနုဒိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ ဝိစိတာဝိ၊ အောင်အပ်ပြီးသောကိလေသာရန်ရှိ၏၊
 အပေတ ဘေရဝေါ၊ ကင်းပြီးသော ရုံ၊ ကြောက်ခြင်းရှိ၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အ
 ကြံ့ကြောင့်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေး၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောထေရော၊
 ထိုဘလ္လိယမထေရ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန် စံရသည်
 ဖြစ်၍၊ ဌိတတ္ထော၊ လောကံတို့ကြောင့် မတုန်လှုပ်သော သဘောရှိ၏၊

ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း။ တံ၊
 ထိုမထေရ်ဆိုသောအကြောင်းစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ မာရော၊ မာရ်
 ယုတ်သည်။ မံ၊ ငါကို။ သမဏော၊ ဘလ္လိယရဟန်းသည်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤ
 သည်လျှင်ဘလ္လိယမထေရ်ဂါထာ အတွင်းအပြီးတည်း။ ဘလ္လိယတ္ထေရ
 ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဘလ္လိယမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီး။ ၊

၁-ဧကနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၈-ဝီရတ္ထေရဂါထာ၊

ယောဒုဒ္ဓမယောကိ၊ ယောဒုဒ္ဓမယောအစရှိသော ဂါထာသည်။ အာ
 ယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဝီရတ္ထေရဿ၊ ဝီရမထေရ်၏
 ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား။ ကာ၊ အတယ်နည်း။ ကိရ၊
 ထင်စွာပြဦးအံ့။ အယံ၊ ဤဝီရမထေရ်သည်။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊
 ဧကနုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌။ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်
 တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝဿနအာဝါသံ၊ နေရာ
 ကျောင်းတော်ကို။ ပဒိုဇ္ဇိ၊ သုတ်သင်ခဲ့ဘူး၏။ ဧကနိဝသစ္စ၊ တနေ့သ၌
 လည်း။ သိန္န၊ ဝါရပုဗ္ဗသဒိသာနိ၊ ရေအုပ်နဲပန်းနှင့်တူကုန်သော၊ နိဂ္ဂုဏ္ဍိပုဗ္ဗာ
 ကြောင်လျှာပန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်ခဲ့၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ဝိပဿိဘွင်း
 ဘုရားရှင်ကို။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ တေန
 ပုညကမ္ပေန၊ ထိုပန်းပွင့်သော ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်
 ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌။ သံသရန္တော၊ ကျင့်လည်ရသည်ရှိသော်။ ဣတော၊ ဤ
 ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ပဉ္စတိ၊ သေကပ္ပေ၊ သုံးဆဲ့ငါးကမ္ဘာထက်၌။ ခတ္တိယကု
 လေ၊ မင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ မဟာပတာပေါနာမ၊ မဟာပတာပအ
 မည်ရှိသော၊ ရာဇာစက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 သောရာဇာ၊ ထိုစကြာဝတေးမင်းသည်။ ခမ္ပေန၊ တရားနှင့်။ သမေန၊ ညီသ
 ဖြင့်။ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တော၊ ပြုတော်မူသည်ရှိသော်။ သတ္ထေ၊
 သတ္တဝါတို့ကို။ သဂ္ဂမဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်ခရီး၌။ ပတိဋ္ဌပေတိ၊ တည်စေ၏။ ပုန၊
 တစ်နိမ့်မသိမ့်ကပ္ပေ၊ ဤငါတို့ကမ္ဘာ၌။ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်
 ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ ပွင့်တော်မူသောအခါ၌။
 မဟာဝိဘဝေါ၊ များသော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော၊ သေဗ္ဗိ၊ သူဌေးသည်။

ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကပဏဒ္ဓိကာဒိနံ၊ အဝဿိ၊ ကျန်သောသူခရီးသွားသောသူအစ
 ရှိသည်တို့အား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ နေန္တော၊ ပေးသည်ဖြစ်၍၊ သံဃာဿ၊ သံဃာ
 အား၊ ဝီရတတ္ထံ၊ နို့ရည်ဆွမ်းကို၊ အဒါယိ၊ လှူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တတ္ထတတ္ထ၊
 ထိုထိုသို့သောဘဝတို့၌၊ ဒါနမယံ၊ ဒါနဖြင့်ပြီးသော၊ ပုညသန္တာရံ၊ ကောင်း
 မှူအရာကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဣကရံ၊ ဤဒါနမယမှတစ်ပါးသော၊
 နိဗ္ဗာနတ္တန္တံ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောကုသိုလ်တရားကိုလည်း၊ သန္တ
 ရန္တော၊ ဆည်းဘူးလျက်၊ ဒေဝမနုဿဿ၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသ
 ရိတွာ၊ ကျင်သည်၍၊ ဣမသ္မိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားသခင်ပွင့်
 တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိနဂရေ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ရညောပဿေန
 ဒိဿ၊ ပဿေနဒီကောသလမင် ကြီး၏၊ အမတ္တကုလေ၊ အမတ်၏အမျိုး၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ ဝိရောတိနာမံ၊ ဝီရဟူသော
 အမည်ကို၊ အကံသု၊ ဖြည့်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝ
 ယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော်၊ နာမာနုဂတေဟိ၊ အမည်သို့အ
 စဉ်လိုက်ကုန်သော၊ ပတ္တဗလဇဝါဒီဂုဏေဟိ၊ ရအင်သောဗလအားအင်
 လျှင်ခြင်းအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်
 ဖြစ်၍၊ သင်္ဂါမသုရော၊ စစ်မြေပြင်၌ရဲရင့်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မာတာပိတု
 ဟိ၊ အမိအဘတို့သည်၊ နိဗ္ဗန္တဝဿေန၊ နှောင်ဖွဲ့သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကာ
 ရိတေ၊ ပြုအပ်သော၊ ဒါရပရိဂ္ဂဟေ၊ မယားထိမ်းမျှားခြင်းကို၊ ကတေ၊ ပြု
 သည်ရှိသော်၊ ကေယေဝပုတ္တံ၊ သားတယောက်ကိုသာလျှင်၊ လတိတွာ၊
 ရ၍၊ ပုဗ္ဗဟေတုနာ၊ ရှေးအကြောင်းသည်၊ ဝေါဒိယမာနော၊ နှိုးဆော်ထောက်
 ပံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကာမေသုစ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌လည်းကောင်း၊ သံသာရေစ
 သံသရာဝနု၌လည်းကောင်း၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ သံဝေဂဇေ
 တော၊ ဖြစ်သောဝိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ စာ
 ဇေန္တော၊ စေ့ဆော်သည်ရှိသော်၊ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊ နမိ
 ရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်
 ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန၌၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိပဿိသာဘဂဝတော၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား၏၊ အာရာမိ
 ကော၊ အရံစောင့်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ နိဂုဏ်ပုပ္ဖံ၊ ကြောင်သျှာပန်းကို
 ပဂ္ဂဟ၊ ယူ၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဘိရောပယိ၊ ကပ်လျှံခဲ့
 ဘူး၏၊ ဣတော၊ ဤသဒ္ဓကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကေနဂုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတ
 ကမ္ဘာထက်၌၊ ယံပုပ္ဖံ၊ အကြင်ကြောင်သျှာပန်းကို၊ အဘိပူဇယိ၊ ရိုသေစွာပူ

ဇော်နဲ့တူး၏၊ တေနကမ္ဘဝိပါကေန၊ ထိုကံ၏အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အ
 ပါပင်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ မသိရခြင်းတည်းဟူသော
 အကျိုးသည်၊ ပုပ္ဖပူဇာယ၊ ကြောင်လျှာပန်းကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုး
 ပေးတည်း။ ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ပဉ္စတိံ၊ သေကဋေ၊ သုံးဆယ့်ငါး
 ကမ္ဘာထက်၌၊ မဟာပတာပနာမေန၊ မဟာပတာပဟူသော အမည်ဖြင့်၊
 ဇနာမိပေါ၊ လူတို့ကိုအစိုးရသော၊ မဟာဗ္ဗလောကများသောစစ်သည်ဗိုလ်ပါ
 ရှိသော၊ ဧကောစက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းတကြိမ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့
 တူး၏။ ။ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်
 ကြည်းရကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး၊ အမတောဝ်ကို
 ကတံ၊ လိုက်နာရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီး
 အံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဗိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်ပြီး၍၊ ဖလသမာ
 ပတ္တိသုခေန၊ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိတိနာမေန္တံ၊ လွန်စေသော၊ ထေ
 ရံ၊ မထေရ်ကို၊ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ ရှေးလူကမယားဖြစ်ဘူးသောမိန်းမ
 သည်၊ ဥပ္ပဗ္ဗာဇေတုကာမော၊ လူထွက်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ အန္တရန္တရ၊ အ
 ကြားအကြား၌၊ နာနာနယေဟိ၊ အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့်၊ ပလောတေ
 တံ၊ ဖြားယောင်းခြင်းငှါ၊ ပရက္ကမန္တိ၊ သုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊
 တနေ့သ၌၊ ဒိဝါဝိဘာရဋ္ဌာနံ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဣတ္ထိကုတ္တာ
 ဒိန္နံ၊ ဣတ္ထိကုတ္တာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒသေတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အာရတိ၊ အား
 ထုတ်၏။ အထ၊ ထိုသို့အားထုတ်သောအခါ၌၊ အာယသ္မာဝီရော၊ အရှင်ဝီရ
 မထေရ်သည်၊ မိ၊ ငါ့ကို၊ ပလောတေတုကာမာ၊ ဖြားယောင်းခြင်းငှါအလိုရှိ
 ၍၊ သိနေရုံ၊ မြင်းရိုက်တောင်မင်းကို၊ မကသပက္ခဝါတေန၊ ယဉ်တောင်မှ
 ဖြစ်သောလေဖြင့်၊ စာလေတုကာမာဝိယ၊ လှုပ်စေလိုသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို
 အတူ၊ ပလောတေတုကာမာ၊ ဖြားယောင်းခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်
 သဖြင့်၊ အဟံ၊ ဣတ္ထိ၊ ဤမိန်းမသည်၊ ယာဝဗာလား၊ အကြင်ရွှေ၊ လောက်မိုက်
 သေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တထာ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ ကိရိယာယ၊ အမှုအရာ၏၊ နိရုတ္တက
 ဘာဝံ၊ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယော
 ဒုဒ္ဓမယောတိဂါထံ၊ ယောဒုဒ္ဓမယော အစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
 ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယောဒုဒ္ဓမယောတိအာဒိနံ၊ ယောဒုဒ္ဓမယောအစရှိ
 ကုန်သော၊ ပဒါနံ၊ ပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တော
 ဣယံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤသို့လတ္တံ့၊ သည်ကား၊

ဣတ္ထိဗျာဓိဂါထာ၌၊ ယောဇနာမတ္တံ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းမျှသာတည်း၊ ယော
 အကြင် ဝိရုမထေရ်သည်။ ပုဗ္ဗ၊ ရှေးကာလ၌၊ အန္တကိလေသတာယ၊
 မဆုံးမအပ်သေးသောကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပစ္စတ္တိကေဟိ
 ဝါ၊ ရန်သူမင်းတို့သည်လည်း၊ သင်္ဂါမသိသ၊ စစ်မြေပြင်၌၊ ဒမေတုံ၊ ဆုံးမ
 ခြင်းငှါ၊ စေတုံ၊ အောင်ခြင်းငှါ၊ အသန္တု၊ ဟောယူတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ နုဗ္ဗမယော၊ နုဗ္ဗမယမည်၏၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊ ဥတ္တ
 မေန၊ မြတ်သော၊ ဒမေန၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသော ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊
 ဒန္တော၊ ဆုံးမအပ်ပြီး၊ စတုဗ္ဗိဓသမ္ပပ္ပဓာနဝိရိယသမ္ပတ္တိယာ၊ လေးပါးအ
 ပြားရှိသောသမ္ပပ္ပဓာနတည်းဟူသောဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဝိရော
 ဝိရမည်၏၊ ဂုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သန္တု၊ ဆီ
 တော၊ အကြင်အကြင်ရတိုင်းသောပစ္စည်းဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဝိတိဗ္ဗကဓိ၊ လွန်မြောက်ပြီးသောယုံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇိတာဝိ၊
 အောင်အပ်ပြီးသောကိလေသာတည်းဟူသောရန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပေဟ
 လောမဟံသော၊ ကင် ပြီးသောကြက်ထီးမွေးညှင်း ထခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဝိရောဝိရောမကော၊ ဝိရအမည်ရှိသောမထေရ်သည်၊ အနဝသေသတော၊
 အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနေန၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်
 ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရ၏၊ တတောဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဌိတသ
 ဘာဝေ၊ မတုန်ယှုပ်သောသဘောရှိ၏၊ တာဒိသာနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သတေနဝိ၊ မိန်းမအရာသည်လည်းကောင်း၊ သဟသေနဝိ၊
 မိန်းမအထောင်သည်လည်းကောင်း၊ စာလိနိယော၊ ယှုပ်စေနိုင်ကုန်သည်၊
 နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလို
 သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုဝိရမထေရ်၏စကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍
 သာဣတ္တိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ သာမိကေ၊ ခင်ပွန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ပဗ္ဗိပန္န၊ ကျင့်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါအား၊ စာရာဝါသေန၊ အိမ်ရာထောင်
 သောလူ၏ဘောင်၌နေသဖြင့်၊ ကေါ၊ အတ္ထော၊ အတပင်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တိက္ခုနိသု
 ရဟန်းမိန်းမတို့၌၊ ပဗ္ဗိတော၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊ နဝိရသေဝ၊ မကြာ
 မြင့်မီသာလျှင်၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးသတ်တည်း၊ ဝိရုတ္တေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဝိရု
 မထေရ်ဂါထာအဘွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

ကေနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်-၆-ပိလိန္ဒဝန္တိတ္ထေရဂါထာ၊

သွာဂတန္တိ၊ သွာဂတံ အစရှိသောဂါထာသည်၊ အာယသ္မာတော၊ ရှည်
သောအသက်တော်ရှိသော၊ ပိလိန္ဒဝန္တိတ္ထေရဿ၊ ပိလိန္ဒဝန္တိ မထေရ်၏၊
ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ကာ၊ အသေပန်နည်း၊
ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကား၊ အယံ၊ ဤပိလိန္ဒဝန္တိ မထေရ်သည်
ပရမုတ္တရဗုဒ္ဓကားလေ၊ ပရမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊
ဟံသဝတိနာရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ မဟာဘောဂကုလေ၊ များသော
စည်စိမ်ဥစ္စာရှိသောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်အောက်
ဖြစ်သောဝတ္ထု၌၊ ဂုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္တ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကားအထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဏန္တော
နာသည်ရှိသော်၊ ကောသိက္ခ၊ တယောင်သောရဟန်းကို၊ ဧဝတေနံ၊ နတ်
တို့၏၊ ပိယမနာပဘာဝေန၊ ချစ်အပ်နှလုံးကို ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ ကဲလွန်ထူးစွာမြတ်သောအရာ၌၊ ဥပေန္တံ၊ ထားတော်
မူသေး၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တိဋ္ဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာ
ထူးကို၊ ပတ္ထေတွာ၊ တောင့်တ၍၊ ယဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊
ကုသိုလ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုဘဝမှ၊ ရတော၊ ရတေသည်ရှိသော်
ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိ
သော်၊ သုမေဓဿ၊ သုမေဓအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊
နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
တော်မူသည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊ သုမေဓမြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပဿ၊ စေတီ
တော်အား၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သံဃောစ၊ သံဃာတော်၌
လည်းကောင်း၊ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို၊ ပဝတ္တိတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တတော၊
ထိုဘဝမှ၊ ရတော၊ ရတေခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဒေဝမနုဿေသုလေ၊ နတ်ပြည်လူ့
ပြည်တို့၌သာလျှင်၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နံ၊ ပွင့်တော်မူမီ၊ စက္ကဝတ္တိရ၊ ဇာ၊ စကြာဝတေးမင်း
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို၊ ပဉ္စသုသိ၊ လသု၊ ငါး
ပါးသီလတို့၌၊ ပတိဋ္ဌပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ သဂ္ဂပရာယနံ၊ နတ်ပြည်သာလျှင်
လည်းလျောင်းရာရှိသည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း
သားသည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နံ

၆-ကေနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၉-ဝိလိန္ဒဝဏ္ဏေရဂါတာ။ ၁၆၃

ယောဝ၊ မပွင့်မိကပင်လျှင်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏဂေဟေ၊
 ဗုဏ္ဏားအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ ဝိလိန္ဒေတိ
 နာမံ၊ ဝိလိန္ဒဟူသောအမည်ကို၊ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊
 ဝဏ္ဏေတိ၊ ဝဏ္ဏဟူသော အမည်သည်၊ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်အားဖြင့်သာ
 သော အမည်တည်း၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း
 သားသည်၊ အပုရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌၊ ဝိလိန္ဒဝဏ္ဏေတိ၊ ဝိလိန္ဒဝဏ္ဏ
 ဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှား၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သံသာဓရေ၊ သံသာ
 ရာ၌၊ သံဝဂ္ဂဗဟုလတယ၊ များသော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပရိဗ္ဗာဇကပဗ္ဗန္တံ၊ ပရိဗိုက်ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိက္ခာ၊ ရဟန်းပြု
 ၍၊ ဝုဠဂန္ဓာရုံနာမ၊ ဝုဠဂန္ဓာရုံအမည်ရှိသော၊ ဝိန္တံ၊ အတတ်ကို၊ သာဓေတွာ၊
 ပြီးစေ၍၊ တာယဝိဇ္ဇာယ၊ ထိုအတတ်ဖြင့်၊ အာကာသစာရိဗ၊ ကောင်းကင်
 ယိုဖျံသွားနိုင်သည်လည်းကောင်း၊ ပရေတ္တိဝိဒ္ဓုစ၊ သူတပါးတို့၏ပိတ်ကိုသိ
 တတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရာဇဂေဟေ၊ မင်း၏ရွှေနန်းတော်
 ၌၊ လာဘဝ္ဗယသဝ္ဗပ္ပတ္တော၊ ရအပ်သောမြတ်သောသတ်သပကာအကောင်
 အစောရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏
 တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဘိသမ္ပုဇ္ဈေး၊ သဗ္ဗာ
 သေးပါးတရားကိုသိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ရာဇ
 ဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်တော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုဘုရား
 ပွင့်တော်မူသောအခါမှ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဂေန၊ ဘုရား၏အာနုတော်
 ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုဝိလိန္ဒဝဏ္ဏသတို့သားအား၊ သာဝိဇ္ဇာ၊ ထိုဝုဠဂန္ဓာရုံအတတ်
 သည်၊ နသမ္ပန္တိ၊ မပြည့်စုံပြီ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ နသာဓေတိ၊
 မပြီးစေနိုင်၊ သော၊ ထိုဝိလိန္ဒဝဏ္ဏ သတို့သားသည်၊ ဝိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊
 ကိံ၊ ဝိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်းဟူမူကား၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ တာသ
 မာနာနံ၊ ပြောဆိုကုန်သော၊ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာအဆက်ဆက်တို့
 ၏တံ၊ ထိုစကားကို၊ ခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သုတံပန၊ ကြားဘူးသလျှင်က
 တည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အခါ၌၊ မဟာဂန္ဓရဝိဇ္ဇာ၊ မဟာဂန္ဓာရုံအတတ်သည်
 ခေတိ၊ ထင်ရှား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝုဠဂန္ဓာရဝိဇ္ဇာ၊ ဝုဠဂန္ဓာရုံအတတ်
 သည်၊ နသမ္ပန္တိ၊ မပြည့်စုံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတံပနသုတံဝေ၊ ကြားဘူးသ
 လျှင်ကတည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သမဇာသဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါ
 တမ၏၊ အာဂတကာလတော၊ လာသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မေ၊ ငါအား၊
 အယံဝိဇ္ဇာ၊ ဤအတတ်သည်၊ နသမ္ပန္တိ၊ မပြည့်စုံ၊ သမဇာသဂေါတမေ၊

၀၆၄ တေရဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ

ရဟန်းဂေါတမသည်။ နိဿယသံသယံ၊ မချွတ်၊ မဟာဂန္ဓာရိန္ဒ၊ မဟာဂန္ဓာရ
အတတ်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိရောင်ထင်၏၊ နန္ဒ၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ယံ၊
အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ပယိရုပါသိတွာ၊ ဆည်းကပ်၍၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း
ဂေါတမ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ တံဝိန္ဒ၊ ထိုမဟာဂန္ဓာရအတတ်ကို၊ ပရိယာ
ပုဏေယျံ၊ သင်ရမှုကား၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊
သော၊ ထိုပိလိန္ဒဝန္တသတို့သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပ
သင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ နားထောင်လျှောက်၏၊
မဟာသမဏ၊ အိုရဟန်းကြီး၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင်၏၊ သန္တိကေ၊
အထံ၌၊ ဧကံဝိန္ဒ၊ တခုသောအတတ်ကို၊ ပရိယာပုဏိတုကာမော၊ သင်လို
ပါ၏၊ မေးငါအား၊ ဩကသံ၊ အခွင့်ကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတ
ပြီးကား၊ ပဗ္ဗန္ဓ၊ ရဟန်းပြုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သော၊ ထို
ပိလိန္ဒဝန္တသတို့သားသည်၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ အတတ်ပညာ၏၊ ပရိကမ္ပံ၊ ပရိကမ္ပေန
အဆောက်အဦးဖြစ်သောကြောင့်၊ ပဗ္ဗန္ဓ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုပိလိန္ဒဝန္တရဟန်းအား၊ ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ စရိတာနုကူလံ၊ စရိတ်အားလျှော်
သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုပိလိန္ဒဝန္တ
ရဟန်းသည်။ ဥပနိဿယ၊ သမ္ပန္နတာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အကြောင်း
ကြောင့်ဖြစ်သော ကုသိုလ်ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ နမိ
ရသေဝ၊ မကြာမြင့်သောလျှင်၊ ပိပဿနံ၊ ပိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ
၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီး
အံ၊ ဝုရိမဇာတိယံ၊ ရှေးဘဝ၌၊ တဿ၊ ထိုပိလိန္ဒမထေရ်၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံး
အမ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ သဗ္ဗေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာဒေ
ဝတာ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်တို့
သည်၊ ကတညှတ်၊ ပြုအပ်သောသူတပါးတို့ကျေးဇူးသိတတ်သောပညာ
ကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာတဗဟုမာနာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောများစွာသော
မြတ်နိုးခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာယံ၊ ပါသံ၊ ညနံ၊ နက်ထေရံ၊ မထေရ်သို့၊
ပယိရုပါသိတွာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၍၊ ယသ္မာ၊ အကြောကြောင့်၊ ဝန္တိန္တံ၊ သွေး
ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ထေရောပိ၊ ပိလိန္ဒမထေရ်သည်လည်း၊ ဒေဝတာ
နံ၊ နတ်တို့၏၊ ဝိယမနာပတာယ၊ ချစ်အပ်နှလုံးကိုပွားစေအပ်သည်၏အဖြစ်

၆-ဇကုနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၆-မိလိန္ဒဝန္တဗျေရဂါယာ၊ ၁၆၅

ကြောင့်အခွတ်၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ရောက်၏၊ တေန၊ ထို့
 ကြောင့်၊ အပဒါနံ၊ အပဒါနိပါဠိတော်၌၊ လောကနာယမိ၊ လူနတ်တို့၏
 ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ အဂ္ဂပုပ္ဖလေ၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊
 သုမေဓေ၊ သုမေဓာအမည်တော်ရှိသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗုတေ၊ ခန္ဓ
 ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဿန္တိတ္တော၊ ကြည်ညို
 သောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ နှလုံးမနောက်မိတ်ဝင်းမြောက်သည်ဖြစ်
 ၍၊ သုပပူဇံ၊ စေတီတော်အားပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုအခင်းအဝေး၌၊ ဆဠာတိညာ၊ ခြောက်ပါးသောအတိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံ
 ကုန်သော၊ မဟိဋ္ဌိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ယေဝေဇိကာယဝါ၊
 အကြင်ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဝံ၊ ထို
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအခင်းအဝေးသို့၊ သမာ
 နေတွာ၊ ကောင်းစွာပင့်ဆောင်၍၊ သံဃတတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောသံဃာအား
 လှူအပ်သောဘတ်ကို၊ အဒါသိ၊ လှူပြီ၊ သုမေဓေ၊ သုမေဓာအမည်
 တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ နာမေန၊
 အမည်အားဖြင့်၊ သုမေဓာနာမ၊ သုမေဓာအမည်ရှိသော၊ ဥပဠာကော၊
 အလုပ်အကျွေးသည်၊ အဟု၊ အဟောသိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုသံဃာ
 ဘတ်လှူသောအခါ၌၊ သော၊ ထိုအလုပ်အကျွေးမထေရ်သည်၊ မယံ၊ ငါ၏၊
 ပူဇာသက္ကာရံ၊ ပူဇော်သကားကို၊ အနုမောဒိတ္ထ၊ အနုမောဒနာပြု၏၊ တေန
 မိတ္တပသာဒေန၊ ထိုသို့စေတီတော်ပူဇော်ခြင်းကိုပြုသည်၏အခွင်းဖြင့်ဖြစ်
 သောမိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်၊ ပိမာနံ၊ နတ်ဗိမာန်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပဝဇ္ဇံ၊
 ဖြစ်၏၊ ဆဠာတိဘိသဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းခြောက်ထောင် ကုန်တော၊
 အတ္ထ၊ ရာယော၊ နတ်သွီးတို့သည်၊ မေးငါ၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ခုမိ၊ သု၊ မွေ့လျော်
 စေကုန်၏၊ တာ၊ ထိုနတ်သွီးတို့သည်၊ သဒါ၊ အခါခင်သိမ်း၊ သဗ္ဗကာမေ
 ဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအလုံးစုံသောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ဥပဠဟန္တိ၊ ထော၊ လုပ်
 ကျွေးကုန်လျက်၊ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်၊ အနုဝတ္တန္တိ၊ အထုလိုက်၍၊ ငြိကုန်
 ၍၊ အညေဒေဝေ၊ တပါးသောနတ်တို့ကို၊ အနုဘောမိ၊ လွန်၍ခံစားရ၏၊ ဣဒံ၊
 ဤသို့ခံစားရခြင်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ပုညကမ္မဿ၊ အားထက်လျှင်သနား
 ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဉ္စဝိသတိကပ္ပ
 မှိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုဘုရားဖြစ်မှရှေးကလ၌၊ ပိသုဒ္ဓဘောဇ
 နော၊ စင်ကြယ်သော ဘောဇဉ်ရှိသော၊ ဝရုဏောနာမ၊ ဝရုဏအမည်ရှိ
 သော၊ စက္ကဝတ္တိစက္ကိယော၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏၊

တဒါ၊ ထိုစကြာဝတေးမင်းဖြစ်သောအခါ၌၊ တမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်
 မိမိမျိုးစေ့ကို၊ နပဝပ္ပန္တိ၊ မပျက်ပျိုးကုန်၊ နဂ်လသဝိ၊ ထွန်တုန်းကိုလည်း ၊
 နနိယျန္တိ၊ မဆောင်ကုန်၊ အကဋ္ဌပါကိမံ၊ ထင်းဖြင့်မချက်လိုလိုကုက်သော
 သာလိ၊ သလေးကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်နေကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊
 တတ္ထ၊ ထိုလူပြည်၌၊ ဇန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုပြီး၍၊ ပုန၊ ထာဝရ၊
 ဒေဝက္ကံ၊ နတ်၏အဖြစ်သို့၊ အဂတ္တိ၊ ရောက်ရ၏။ တဒါပိ၊ ထိုနတ်ဖြစ်သော
 အခါ၌လည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ဇေယျာ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဘောဂ
 သမ္ပဒါ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့၏ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်သောရကုန်
 ၏၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ မိတ္တာဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ အမိတ္တာ
 ဝါ၊ ရန်သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပပါဏိနော၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါ
 တို့သည်၊ နဟိ၊ သန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲကုန်၊ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါ
 တို့သည်လည်း၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရ၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသောအလုံးစုံသောအကျိုးသည်၊ ပုညကမ္မဿ၊ ကောင်းမှုကံ၏၊ ဖလံ၊
 အကျိုးပင်တည်း။ ဟိ၊ သကပ္ပသဟဿမ္ပိ၊ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်၌၊
 တဒါ၊ ထိုနတ်သုမေခပွင့်ပြီးခါ၌၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်နံ့သာလိပ်၊ ကျံခြင်းဟုဆို
 အပ်သောအလှူကို၊ အဒဒိ၊ ရှူခဲ့ဘူး၏။ ဟဿကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏၊
 ဝါဟဿ၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဒုက္ကထိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရ၊
 ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဂန္ဓလေပဿ၊ နံ့သာလိပ်ကဲ့
 ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ တဒ္ဒက၊ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်ပြီးမွင်း
 အပ်သော၊ ဣမဒိကပ္ပေ၊ ဤကမ္ဘာ၌၊ ဧကောဇနာမိပေါ၊ မင်းအဖြစ်တကြိမ်
 သည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိသော၊
 မဟဗ္ဗေတော၊ ကြီးသောခွန်အားရှိသော၊ ရာဇာစက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်း
 ဧသည်း၊ အသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ သောဟံသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ပဉ္စသု၊
 ငါးပါးကုန်သော၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ဇနတံ၊ လူ
 အပေါင်းကို၊ ဌပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ သုဂတိယောဝ၊ နတ်ရှင်သုဂတိတို့သာ
 လျှင်၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဝိယော၊ ချစ်ခြင်းသည်
 အဟုအဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိ
 တာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗေအလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝါ၊ တဝတို့ကို၊
 သမူဟတာ၊ ကောင်းစွာ ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ နာဂေါနာဂေါဇ္ဇတ၊ ဆင်
 ပြောင်ကြီးကဲ့သို့၊ ဗန္ဓနံ၊ တဏှာတည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆေတွာ၊
 ဖြတ်၍၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းသောအာသဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ၊ ရာမိ၊ နေရ၏။

၁-ကေနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၆-ဝိလိန္ဒဝစ္ဆေတ္တရဂါယာ၊ ၁၆၇

မေမမ၊ ငါ၏၊ အာဂတံ၊ လာခြင်းကား၊ ဝဏကေန္တနံ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊
 ဘွာဂတံသုအာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းသည်၊ အာဝေါ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓ
 သေဠဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အဝံတော်၌၊ တိသေသ၊ သုံးပါး
 ကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ လျှောက်ပတ်စွာ ဝိအပ်ကုန်၏၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
 ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ စကသေသာ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေပမ္ပိ၊ သန္တိဒါ၊
 ဤပမ္ပိသန္တိဒါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဇ္ဇ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဝိမောက္ခာ
 ဝိစ၊ ဤဝိမောက္ခတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆ၊ မြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေ
 အဘိညာစ၊ ဤအဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သန္တိကတော၊ မှုက်မှောက်
 ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
 တော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်ပြီ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊
 တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်တို့သည်၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊
 ဝိယာဟိတဗ္ဗဘာဝတော၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံထေရံ၊ ဤဝိလိန္ဒဝစ္ဆေတ္တရကို၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်
 တို့၏၊ ဝိယမနာပဘာဝေန၊ ချစ်အပ်နှလုံးကို ပွားစေအပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဧတဒဂ္ဂံတိက္ခဝေမမသာဝကာနံတိက္ခုနံ၊ ဒေဝတာနံ ဝိယမနာပါနံ
 ယဒိဒံဝိလိန္ဒဝစ္ဆေတ္တတိ၊ ဧတဒဂ္ဂံတိက္ခဝေမမသာဝကာနံတိက္ခုနံ၊ ဒေဝတာ
 နံ ဝိယမနာပါနံ ယဒိဒံဝိလိန္ဒဝစ္ဆေတ္တဟူ၍၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊
 ဌပထိ၊ ထားတော်မူ၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါတို့ရား၏၊ သာဝ
 ကာနံ၊ တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဝိယမနာပါနံ၊ ချစ်
 မြင်းကိုဖြစ်စေတတ် နှလုံးကိုပွားစေတတ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
 တွင်၊ ယဒိဒံသောအယံဝိလိန္ဒဝစ္ဆေတ္တ၊ အကြင်ဝိလိန္ဒဝစ္ဆေတ္တမထေရ်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ထိုဝိလိန္ဒဝစ္ဆေတ္တမထေရ်သည်၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ ကဲလွန်၏၊
 ဧသော၊ ထိုဝိလိန္ဒဝစ္ဆေတ္တမထေရ်သည်၊ ကေမိဝသံ၊ တနေသ၌၊ တိက္ခုသံဃာ
 မဇ္ဈေ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့၏အလယ်၌၊ နိဿိန္နော၊ နေတော်မူလျက်၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ပဏ္ဍဝေက္ခိဝ္ဋ္ဌာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ တေသံ၊
 ထိုမဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူးတို့၏၊ ကာရုဏာဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝိဇ္ဇာ
 နိမိတ္တံ၊ စူဠဂန္ဓာရအတတ်လျှင်အကြောင်းရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အဝံတော်၌၊ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို၊ ပသံသန္တော၊
 ပြီးပွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ သွာဂတံနုရုရဂတန္တိ ဂါထံ၊ သွာဂကံနုရုရဂတံ
 အကရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သွာဂတန္တိ၊ သွာဂတံဟူသည်ကား၊ သုန္နရုံ၊
 ကောင်းသော၊ အာဂတံ၊ လာခြင်းတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသွာဂတံဟူသောပုဒ်ကို၊
 မမံ၊ မမဟူသောပုဒ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊
 အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သွာဂတန္တိ၊ သွာဂတံဟူသည်ကား၊ သုဠ၊ ကောင်း
 စွာ၊ အာဂတံ၊ ရောက်လာ၏၊ မယာတိ၊ မယာဟူ၍၊ ဝိဘတ္တိ၊ ဝိဘတ်ကို၊ ဝိပရိ
 နာမေတဗ္ဗော၊ ဘောက်ပြန်စေအပ်၏၊ နုရဂတန္တိ၊ နုရဂတံဟူသောပုဒ်
 ၌၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝစနတ္ထကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အပဂတံ၊
 မကောင်းသောလာခြင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ နုရဂတံ၊ မကောင်းသောလာ
 ခြင်းမဟုတ်၊ ဟိတဘိဗုဒ္ဓိတော၊ အကျိုးတရားကြီးပွားခြင်းမှ၊ အပေတံ၊
 ကင်းသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ နယိဒံ၊ နုဗ္ဗန္တိတံ၊ မမဟူသည်
 ကား၊ မမ၊ ငါအား၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ ဤကောင်းသဖြင့်ဆိုခြင်းသည်။
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောအလိုကို၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ္ထော၊ ရှိလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊
 မမ၊ ငါ၏၊ ယံအာဂမနံ၊ အကြင်လာခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုလာခြင်း
 သည်၊ သွာဂတံ၊ ကောင်းသော လာခြင်းတည်း၊ သွာဂတတ္ထာယေဝ၊
 ကောင်းစွာလာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ နုရဂတံ၊ နုရဂတမည်
 ၏၊ သုဠ၊ အာဂတံ၊ မကောင်းသောလာခြင်းသည်၊ နာပိဟောတိ၊ မဖြစ်လည်း
 မဖြစ်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 တော်ကို၊ သုတ္တာ၊ နာပြီး၍၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မမ၊ ငါ၏၊
 ယံမန္တိတံ၊ ဂမိတံ၊ ကထိတံ၊ အကြင်ဆိုခြင်းသည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိတ္ထေန၊
 ဝိတ်ဖြင့်၊ ပံဝိဇိဇိတံ၊ အကြင်စုံစမ်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့စုံစမ်း
 ဆင်ခြင်ခြင်းသည်၊ နပိဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သုဠန္တိတံ၊ မကောင်းသောဆိုခြင်း
 သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တတ္ထ၊ ထိုကား၌၊ ကာရဏံ၊ အ
 ကြောင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြလိုသည်ဖြစ်၍၊ သံဝိဘတ္တေသုတိအာမိ၊ သံဝိ
 ဘတ္တေသုတိ၊ သံဝိဘတ္တေသုဟူသည်ကား၊ ပကာရတော၊ အပြားအားဖြင့်၊ ဝိဘတ္တေ
 သု၊ ခွဲချမ်းဝေခွဲအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသုတိ၊ ဓမ္မေသုဟူသည်ကား၊ ဥပယု
 ဓမ္မေသု၊ သိအပ်သောတရားတို့တွင်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမထဓမ္မေသု၊ ကိ
 လေသာကိုငြိမ်းစေတတ်သောတရားတို့တွင်၊ နာနာတိတ္ထိယေဟိ၊ အထူး
 ထူးအယူရှိကုန်သောတိတ္ထိတို့သည်၊ ပကတိအာဒိဝသေန၊ အလေ့အထ
 သဘာဝဓမ္မအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ၊ မြတ်စွာ

၁-ကေနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၆-ပိလိန္ဒဝန္တတ္ထေရဂါထာ။ ၁၆၆

ဘုရားတို့သည်။ ဒုက္ခာဒိဝသေန၊ ဒုက္ခသစ္စာအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်။ သံဝိဘဇိတွားခွဲချမ်းဝေတန်၍။ ဂုတ္တဓမ္မေသု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်
 သောတရားတို့တွင်း၊ ယံသဠိတဒုပါဂမိန္ဒြိယံသေဠိတဒုပါဂမိဟူသည်
 ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မတို့တွင်း၊ ယံ၊ အကြင်သစ္စာလေးပါးတရားသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံစတုသစ္စဓမ္မံ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားသို့၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တသား
 တို့သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ ဗောဓကံ၊ သိစေတတ်သော၊ သာသနဓမ္မံ၊ ဗရိ
 ယဏ်ပဋိပတ်ဟုဆိုအပ်သော သာသနာဓမ္မသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်ရောက်ပြီး
 အပံ၊ ဤသည်ကား၊ ဓမ္မော၊ သဘာဝဓမ္မတည်း၊ အပံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိန
 ကော၊ ဝိနည်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဂန္တိ၊ ကပ်ပြီး၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမ္မာ
 သမ္မုဇ္ဈေယိဇေ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့သည်သာလျှင်၊ ကုသလာဒိဝသေန၊ ကု
 သိုလ်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခန္ဓာဒိဝသေန၊ ခန္ဓာ
 အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယထာသဘာဝတော၊ မ
 ဘာဝကံမပြန်မှန်သောအားဖြင့်၊ သံဝိဘတ္တေသု၊ အပြားအားဖြင့်ဝေတန်အပ်
 ကုန်သော၊ သဘာဝဓမ္မေသု၊ သဘာဝဓမ္မဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ တတ္ထ၊ ထို
 ဓမ္မတို့တွင်း၊ ယံ၊ အကြင်မဂ်ဒိုလ်နိဗ္ဗာန်ဓမ္မသည်၊ သေဠိ၊ မြီးပွမ်းအပ်၏၊
 ဥတ္တမံ၊ ဖြတ်၏၊ ဝရံ၊ တောင့်တအပ်၏၊ မဂ္ဂဗသနိဗ္ဗာနံ၊ မဂ်ဒိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟုဆို
 အပ်သော၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုဓမ္မသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်ရောက်ပြီး၊ အတ္တပဋ္ဌက္ခတော၊
 ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့်၊ ဥပါဂန္တိ၊ မျက်မှောက်ပြုသော
 အားဖြင့်ကပ်ရောက်ပြီး၊ သစ္စာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုရပြီး၊ တသ္မာ၊ ထို့
 ကြောင့်၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာဂတံ၊ လာခြင်းကား၊ သွာဂတံ၊ သုအာဂတံ၊ ကောင်း
 သောလာခြင်းတည်း၊ အပဂတံ၊ အနှစ်သာရကင်းသောလာခြင်းသည်၊ န၊
 မဟုတ်၊ သုမန္တိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုမန္တိတံ၊
 မကောင်းသဖြင့်ဆိုခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ယော
 ဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ပိလိန္ဒဝန္တတ္ထေရဂါထာဝဂ္ဂနာ၊ ပိလိန္ဒ
 ဝန္တထေရဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

ကေနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၀-ပုဏ္ဏမာသတ္ထေရဂါထာ။

၉။ ပိဟရိ အပေက္ခန္တိ၊ ပိဟရိ အပေက္ခံအစရှိသော ဂါထာသည်၊ အာ
 ဟဝ္ဗတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ပုဏ္ဏမာသတ္ထေရသမ၊ ပုဏ္ဏ
 သောမဟေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ကာလ
 (၁-၂၂)

တပင်နည်း၊ ကိရု၊ ကြားဘူးသည်ဟောင်းသော၊ ထိုပုဏ္ဏမာသမထေရ်သည်၊
 ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ စက္ကဝါကယောနိယံ၊ စက္ကဝတ်အမျိုး၌၊
 နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မူးမြင်၍၊ ပသန္တု
 မာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ မုခတုတ္ထ
 ကေန၊ နှုတ်ဝီးဖြင့်၊ သာလပုပ္ဖံ၊ အင်ကြင်းပန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်၍၊
 ပုဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုစက္ကဝတ်ဌက်သည်၊ တေန
 ပုညဘဇ္ဈေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်
 တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊
 သတ္တရသေကပ္ပေ၊ တဆဲ့ရန်ကမ္ဘာထက်၌၊ အဋ္ဌကပ္ပတ္တံ၊ ရှစ်ကြိမ်၊ စက္ကတ္တိ
 ရာဇာ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊
 ဣမတ္ထိကပ္ပေ၊ ဤငါတို့ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်
 တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်
 သည်၊ ဩသက္ကမာနေ၊ ဆုတ်ရုတ်သည်ရှိသော်၊ ကုရု၊ မြို့ယကုလေ၊ သူ
 ကြွယ်မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတ
 ရားကို၊ ကတွာ၊ အားထုတ်၍၊ တတော၊ ထိုရဟန်းဘဝမှ၊ ရတော၊ ရတ
 သည်ရှိသော်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်
 လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမတ္ထိဗုဒ္ဓဗြာဟ္မဇေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူ
 သောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိနဂရေ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ သမိဒ္ဓိနာမဿ၊ သမိဒ္ဓိအ
 မည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တောဟုတွာပုတ္တသဘာဝေန၊
 သား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏၊ ဇာ
 တဒိဝသေ၊ ဖွားသောနေ့၌၊ တတ္ထိဂေဟေ၊ ထိုအိမ်၌၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်
 သော၊ ရိတ္တကုန္တိယော၊ အချည်းစည်းသောအိုးတို့သည်၊ သုဝဏ္ဏမာသနံ၊
 ရွှေပဲတို့ဖြင့်၊ ပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်ကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ ပုဏ္ဏမာသောတိနာမံ၊ ပုဏ္ဏ
 မာသဟူသောအမည်ကို၊ အကံသု၊ ဖြည့်ကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏမာသ
 သတို့သားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရှယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏ
 ဝိဇ္ဇာသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၏အတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အပြီးသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝိဝါ
 ဟကမ္ပံ၊ ထိမ်းမြားခြင်းအမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကံပုတ္တံ၊ တယောက်သော
 သားကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နတာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဥပ
 နိဿယနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုရောဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်

၆-ဇကုနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၀-ပုဏ္ဏမာသတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၇၁

သောလူ၏ဘောင်ကို၊ ဇိဂ္ဂန္တန္တောစက်ဆုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ခန္တံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ နာရ၍၊
 ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ လန္ဈ၊
 ပသမ္ပဒေါ၊ ရအပ်သောပဉ္စင်အဖြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုဗ္ဗကိစ္စသမ္ပန္နော၊ ရှေး၌ပြု
 အပ်သော ရဟန်းကိစ္စနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ စံတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနေ၊ သစ္စာ
 လေးပါးကမ္မဋ္ဌာန်းတရား၌၊ ယုတ္တပယုတ္တော၊ အလွန်အားထုတ်သည်ဖြစ်၍
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥသုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အ
 ရဟတ္တဖိုဝ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ပစ္စာဂ
 မနိယမထေရ်၏အပဒါန်၌၊ တဒါ၊ ထိုဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားပွင့်သော
 အခါ၌၊ သိန္ဓုယာ၊ သိန္ဓုအမည်ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊
 သုဒ္ဓသေဝါလဘက္ခော၊ သက်သက်သော မှော်သာလျှင် အစာရှိသော၊
 ပါဏေသုစ၊ သတ္တဝါတို့၌လည်း၊ သုသညတော၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်
 အပ်သောသုံးပါးသောခွါရရှိသော၊ စက္ကဝါကော၊ စက္ကဝတ်အမည်ရှိသော
 ဌက်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အနိလဉ္စတေ၊ လေတို့သွားရာအာကာသခွင်
 ကောင်းကင်ထိ၊ ထီးလွင်ခရီး၌၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွတော်မူသော၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာ
 မြူကင်းစင်ဖြူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ မူးမြင်ရ၏၊ မယံ၊
 ငါ၏၊ တုဗ္ဗန္တန၊ နှုတ်သီးဖြင့်၊ သာလံ၊ အင်းကြင်းပန်းကို၊ ပဂ္ဂယ၊ ယူခဲ့၍၊ ဝိ
 ပဿိဿ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဘိရာပယိ၊ တင်လှူခဲ့၏၊ ဟဿ
 အကြင်စက္ကဝတ်ဌာန်၏၊ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါသည်၊ တထာဂတော၊
 ဝိပဿီဘုရား၌၊ အစသော၊ မတုန်လှုပ်သက်ဝင်သည်ဖြစ်၍၊ သုပတိဋ္ဌိတံ၊
 ကောင်းစွာတည်၏၊ တေနပိတ္တပ္ပသာဒေန၊ ထိုမိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်၊
 သော၊ ထိုစက္ကဝတ်ဌာန်သည်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မ
 ရောက်ရ၊ မေမေ၊ ငါ၏၊ အာဂတံ၊ လာခြင်းကံ၊ ဝတ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊
 သွာဂတံသုအာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ သန္တေန
 သူတော်ကောင်းဖြစ်သော ဝိဟင်္ဂမေန၊ ဌာန်မျိုးဖြစ်သော၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 ဗုဒ္ဓသဗ္ဗဿ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊
 သုဗိဇံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့ကို၊ ရောဝိတံ၊ ပိုက်ပျိုးဘူ၏၊
 ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကေနုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊
 ယံပုဗ္ဗံ၊ အကြင်အင်ကြင်းပန်းကို၊ အဘိရာပယိ၊ ရိုသေပြောင်းနှံပူဇော်ခဲ့
 ၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုပန်းလှူဒါန်းသောကောင်းမှု၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွင်း
 ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိ

ရေခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇော်၊ ဝိပဿီတုရားရှင်ကိုပန်း
 တင်ကပ်လှူပူဇော်ခြင်း၏ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း။ သုစာရဒဿနနာ
 မာသုစာရဒဿနအမည်ရှိကုန်သော၊ ကေနာမကာ၊ တူသောအမည်ရှိကုန်
 သော၊ မဟဗ္ဗလော၊ မိုလ်ထုခွန်အားများသောစစ်သည်ရှိကုန်သော၊ ဧတေ
 အဋ္ဌစက္ကဝတ္တိ၊ ထိုရှစ်ယောက်ကုန်သောစကြာမင်းတို့သည်။ သတ္တရသေ
 ကပ္ပ၊ တဆဲ့ခုနစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ အာသုံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးကုန်၏။ မယံ၊ ငါအား၊
 ကိလေသာ၊ ကိလေသာသောတို့ကို၊ ချာဝိတော၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓ
 သာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုစုရုံရပေပြီ
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏမာ
 သမထေရ်၏၊ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ ခင်ပွန်းဟောင်းမိန်းမသည်၊ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏ
 မာသမထေရ်ကို၊ ပလောတေတုကာမာ၊ ငြားယောင်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ အ
 လင်္ကတပဋိယတ္တာ၊ တန်းသာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တေန၊ သား
 နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ ဥပဂစ္ဆာ၊ ကပ်၍၊ ဝိလာသ ဘာဝါဒိကေဟိ၊ မြူးတူး
 စမ္ဘာယ်သည်၏အဖြစ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝိဝရဏကမ္ပ
 နာမ၊ ဝိဝရဏကမ္ပမည်သည်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အာရသိ၊ အားထုတ်၏၊
 ထေရော၊ ပုဏ္ဏမာသမထေရ်သည်၊ တဿာ၊ ထိုခင်ပွန်းဟောင်းမိန်းမ၏၊
 ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္ဘူဝိ၊ တစုံတခု
 သော အာရုံ၌လည်း၊ အလဂ္ဂဘာဝံ၊ မကပ်ငြိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပကာ
 သေန္တော၊ ပြဆိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိ၊ အပေက္ခန္တိ ဂါထံ၊ ဝိဟရိ၊ အပေက္ခန္တိအစ
 ရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။

တတ္ထံ၊ ထိုဝိဟရိ၊ အပေက္ခန္တိအစရှိသောဂါထာ၌၊ ဝိဟရိန္တိ၊ ဝိဟရိဟူ
 သည်ကား၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအားဖြင့်၊ ဟရိ၊ ပယ်ပြီး၊ အပဟရိ၊
 ပယ်ပြီးအပနေသိ၊ ပယ်ပြီး၊ အပေက္ခန္တိ၊ အပေက္ခန္တိဟူသည်ကား၊ တဏှံ၊ တ
 ဏှာကို၊ ဣဝတိ၊ ဣပဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိ၊ လောကေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌၊ ဟု ရန္တိ၊ ဟုရံဟူသည်ကား၊
 အပချသ္မိ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်ကာလ၌၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ အတ္တဘာဝေ၊ တပါးသော၊ အတ္တဘော၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣဝတိ၊
 ဣပဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈတ္တိကေသု၊ အဇ္ဈတ္တိကသန္တာန်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊
 အာယတနေသု၊ စက္ခုအစရှိသောခြောက်ပါးသော အာယတနတို့၌၊ ဟု
 ရန္တိ၊ ဟုရံဟူသည်ကား၊ ဗာဟိရေသု၊ အပဖြစ်ကုန်သော ရူပါယတနအစ
 ရှိသောခြောက်ပါးသော အာယတနတို့၌၊ ဝါသဒ္ဓေါ၊ ဝါသဒ္ဓါသည်၊ သမုစ္စ

ဇ-ကေနိပါတ်-၁-ပဌမဝဂ်-၁၀-ပုတ္တမာသတ္ထေရဂါထာ၊ ၁၇၃

ယတ္ထောပေါင်းခြင်းအနက်ရှိ၏။ ကိမိဝ။ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ
 ကား။ အပဒါဝိနိပဒါဝါတိအာဒိ သုဝိယ။ အပဒါဝိနိပဒါဝါ ဤသို့အစရှိ
 သောပါဌ်ကိုကဲ့သို့ကည်း။ ယောတိယောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ အတ္တနမေဝ၊
 မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ပရံဝိယ၊ သူတပါးကိုကဲ့သို့။ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ ဇေဒ
 ဂူတိ၊ ဇေဒဂူဟူသည်ကား။ ဇေဒန၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဂတော၊ သိသည်
 တည်း။ မဂ္ဂဥာဏေန မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဂတောအဓိဂတော၊
 သိသည်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ပရိညာပဟာနသန္တိ ကိရိယာတာဝ
 နာဘိ သမယဝသေန၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုဝိုင်းခြား၍ သိခြင်းဟုဆိုအပ်သော
 ပရိညာသမယ။ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ပဟာနာ
 ဘိသမယ၊ နိရောဓသစ္စာကိုမျက်မှောက် ပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သောသန္တိကိ
 ရိယာဘိသမယ။ မဂ္ဂသစ္စာကိုပွားစေခြင်းဟုဆိုအပ်သောတာဝနာဘိသမ
 တိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ အဘိ
 သမေဗ္ဗ၊ ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဌိတော၊ တည်၏။ ယတတ္ထောတိ၊ ယ
 တတ္ထောဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသံဝရေန၊ မဂ်တည်းဟူသောသံဝရ်ဖြင့်၊ သံယ
 တသဘာဝေါ၊ စောဠှောကံတတ်သောသဘောရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။
 သမ္ဗာဝါယာမေန၊ သမ္ဗာဝါယာမဖြင့်၊ သံယတသဘာဝေါ၊ စောဠှောကံ
 တတ်သောသဘောရှိ၏။ သဗ္ဗေသုခဓမ္မေသုအနုပလိတ္တောတိ၊ သဗ္ဗေသုခဓမ္မ
 သုအနုပလိတ္တောဟူသည်ကား။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အာရမ္မဇော
 သု၊ အာရုံဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တရားတို့၌၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
 လေပဝသေန၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောလိမ်းကျံခြင်းဖြင့်၊ နဥပလိတ္တော၊
 မလိမ်းကျံ၊ တေန၊ ထိုသဗ္ဗေသုခဓမ္မသုအနုပလိတ္တောဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ လာ
 ဘာဒိ၊ လောကဓမ္မသမတိက္ကမံ၊ လောဘအစရှိသောလောကဓံတရားကိုလွန်
 ဖြောက်ခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ လောကဿာတိ၊ လောကဿဟူသည်
 ကား။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓပဉ္စကဿ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါးပါးအပေါင်း၏၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ ဖွန်၏။ တံ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါးပါးသည်၊ လုဇ္ဈနပလုဇ္ဈနဌေးန၊
 ဖြစ်ဘတ်ပျက်တတ်သော သဘောအနက်ကြောင့်၊ လောကော၊ လောက
 မည်၏။ ဧညာတိ၊ ဧညာဟူသည်ကား။ ဇာနိတွားသိ၍၊ ဥဒယဗ္ဗယဉ္စာတိ၊
 ဥဒယဗ္ဗယဉ္စဟူသည်ကား။ ဥပါဒဇ္ဈေဝ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း။ ဝယဉ္စ၊
 ပျက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇေတေန၊ ထိုဥဒယဗ္ဗယဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ယထာ
 ဂတ္တဂုဏာနံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောဂုဏ်တို့၏၊ ဝုဗ္ဗဘာဝပရိပဒံ၊
 ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ဒဿတိ ပြု၏။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်

ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယော၊ အကြင်ပုဏ္ဏမာသ
 မထေရ်သည်၊ သကလသ၊ အလုံးစုံသော၊ ခန္ဓာဒိလောကဿ၊ ခန္ဓာအစရှိ
 သောလောက၏၊ ဥဒဗ္ဗယံ၊ အပြစ်အယှက်ကို၊ သမပညာသာယ၊ အမျှင်း
 ဆယ်အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဇာ
 နိတွာ၊ သိ၍၊ ဝေဒဂူ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်ကိုထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍တည်း
 ၏၊ ယော၊ အတ္ထော၊ မဂ်တည်းဟူသောသံဝရဖြင့် စောင့်ရှောက်တတ်သောသ
 ဘောရှိ၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဝတ္ထုကာမဂုဏ်အာရုံတရားတို့၌၊ အနုပ
 လိတ္တော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်မလိမ်းကျံသော၊
 ထိုပုဏ္ဏမာသမထေရ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပစ္စုပ္ပန်တမလွန်သော
 ကတို့၌၊ အပေက္ခံ၊ ဝဲကွက်တတ်သောတဏှာကို၊ ဝိနယေ၊ ဖျောက်ပယ်ခြင်း
 ၌၊ သန္တု၊ သိတော၊ လျှပ်ပေါ်သောတဏှာ၏မရှိခြင်းဖြင့်ရောင့်ရဲ၏၊ တာဒိ
 သာနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဝိပ္ပကာရာနံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းတို့ကြောင့်
 ကိန္တိ၊ မညေး၊ အသို့အောက်မေ့တော့အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ တသွားထို၊ ကြောင့်၊ အနု
 ဗာလေ၊ အလွန်မိက်လှစွာသောအိုမိန်းမ၊ တံ၊ သင်သည်၊ ယထာဂတမဂ္ဂ
 နေဝ၊ အကြင်အကြင်လာမြဲတိုင်းသောခရီးဖြင့်ပင်လျှင်၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏၊ အထ၊ ထိုမထေရ်
 ဆိုသောအခါ၌၊ သာဣတ္ထိ၊ ထိုခင်ပွန်းဟောင်းမိန်းမသည်၊ အယံ၊ သမဏော၊
 ဤရဟန်းသည်၊ မယိစ ဝါ၌လည်းကောင်း၊ ပုတ္တေစ၊ သား၌လည်းကောင်း၊
 နိရပေက္ခော၊ ဝဲကွက်ခြင်းကင်း၏၊ ဣမံ၊ ဤရဟန်းကို၊ ပဿာဒေဝံ၊ ကြည်စေ
 ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲလေ၏၊ ဒသမံ၊
 ဆယ်ခုမြောက်သော၊ ပုဏ္ဏမာသတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ပုဏ္ဏမာသထေရ
 ဂါထာ၏အခွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ပရမတ္ထဒီပနိယာ၊
 ပရမတ္ထဒီပနိအမည်ရှိသော၊ ထေရဂါထာသံဝဏ္ဏနာယ၊ ထေရဂါထာအဋ္ဌ
 ကထာ၏၊ ပဌမဝဂ္ဂသံဝဏ္ဏနာ၊ ပဌမဝဂ်၏အခွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၁-စူဠဝဏ္ဏတ္ထေရဂါထာ၊

☞ ပါမောဇ္ဇမဟုလောတိ၊ ပါမောဇ္ဇမဟုလောအစရှိသော ဂါထာသည်၊
 အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ စူဠဝဏ္ဏတ္ထေရဿ၊ စူဠ
 ဝဏ္ဏ မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင့်ကား၊ ကာ၊

၁-ကောနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၁-စူဠဝဇ္ဇတ္ထရဂါယာ၊ ၁၇၅

အဘယံနည်း၊ ကိရု၊ ကြားဘူးသည်ကား၊ သော၊ ထိုစူဠဝဇ္ဇမထေရ်သည်၊
 ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ကာလေ၊ ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဒလိဒ္ဓကုလေ၊ သူဆင်းရဲအမျိုး၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိယှာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဓေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ဘတိယာ၊ အခဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊
 အသက်ကို၊ ကပ္ပေန္တော၊ မွေးသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာဝကံ၊ တပည့်သားတော်ဖြစ်သော၊ သုဇာတံနာမ၊ သုဇာတ
 အမည်ရှိသော၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ပံသုကူလံ၊ ပံသကူသက်နိုးကို၊ ပရိယေ
 သန္တံ၊ ရှာဖွေသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူပြီး၍၊
 ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသောရှိခိုးခြင်ဖြင့်၊ ဝဋ္ဋံ၊ ရှိခိုး၏၊ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲ
 ယောကျ်ားအမျိုးသားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊
 တေတ္ထိံသက္ခတ္တံ၊ သုံးဆူသုံးကြိမ်၊ ဒေဝရန္တံ၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေ
 သိ၊ ပြုရ၏၊ သတ္တသတက္ခတ္တံ၊ တရားရပ်ကြိမ်၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ မကြာဝ
 တေးမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဒေသရာဇာ၊ ပဒေသရာဇ်မင်းအဖြစ်
 သည်၊ အနေကဝါရံ၊ များသောအကြိမ်ရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေဝမနုဿေသု၊
 နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ကဿပဘဂ
 ဝတော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်သည်၊
 ဩသက္ကမာနေ၊ ဆုတ်ယုတ်သည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သမဏ
 ဓမ္မံ၊ ရဟန်းကရားကို၊ ကတွာ၊ လုံ့လအားထုတ်၍၊ ဧကံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသော
 ဘုရားတို့၏၊ တရသောအကြား၌၊ ဒေဝမနုဿဂတိသု၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်
 ဂတိတို့၌၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ပရိဝတ္တေန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊
 အရှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ပွင့်
 သောအခါ၌၊ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗိပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဗုဒ္ဓားမျိုး
 ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ စူဠဝဇ္ဇောတိနာမံ၊ စူဠဝဇ္ဇ
 ဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသတို့သားသည်၊
 ဝယပ္ပတ္တော၊ ဆွဲခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်သော်၊ ဗြာဟ္မဏသိပ္ပေ
 သု၊ ဗုဒ္ဓားတို့၏အတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ အပြီးသို့၊ ဂတော၊ ရောက်လေ၏၊ ဗုဒ္ဓ
 ဂုဏေ၊ ဘုရားကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ သုထွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊
 ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိ၊
 ချဉ်းကပ်လေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓားသတို့
 သားအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုလူလင်

ပုဏ္ဏားသည်၊ ပဋိသန္ဓေသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗ
 ဇိသွားရှင်ပြု၍၊ လန္ဈပသမ္ပဒေါ၊ ရအပ်သောပဉ္စင်းအဖြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ က. တ
 ပုဗ္ဗကိ သွားပြုအပ်ပြီးသောသောကိရဟန်းတို့၏ကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ ငရိတာနု
 ကုလံ၊ စရိုက်အားလျော်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွား
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိ၊ နေ၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ကောသမ္ဘိ
 ကာ၊ ကောသမ္ဘိပြည်သားဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဏ္ဍန
 ဇာတာ၊ ဖြစ်သောချိတ်ရန်ရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုချိတ်
 ရန်ကြီးစွာဖြစ်သောအခါ၌၊ ဝုဇ္ဇဝတ္ထုတ္တရော၊ ဝုဇ္ဇဝတ္ထု မထရ်သည်၊ ဥဘ
 ယေသံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ လမ္ဘိ၊ အယူကို၊ အနာဒါယ
 မယူမူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိန္နောဝါဒေ၊ ပေးတော်မူအပ်
 သောအဆုံးအမ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ မြူဟိတွာ၊ ပွား
 စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို၊ ကြောင့်၊
 အပဒါနေ၊ ဥပဗုဒ္ဓသံသယတ္ထေရအပဒါနံ၌။ ။

တဒါ၊ ထိုပဗုရတ္တရမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝတော
 ဘုန်းတော်ရှိသော၊ ပဗုရတ္တရသမ၊ ပဗုရတ္တရဘုရားရှင်အား၊ သုဇာတောနာ
 မ၊ သုဇာတအမည်ရှိသော၊ သာပကော၊ တပည့်သားတော်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ သောသပကော၊ ထိုတပည့်သားတော်သည်၊ ပံသုကုလံ၊ ပံသကု
 သင်္ကန်းကို၊ ဂဝေသန္တော၊ ရှာသျှက်၊ သင်္ကောရေ၊ တံမြက်ခြွေးရ၌၊ စရေတ
 စရဟိ၊ သွား၏။ ။ တဒါ၊ ထိုပဗုရတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော
 အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဂရေဟံသဝတိယာ၊ ဘံသာဝတီပြည်၌၊ ပရေသံ၊
 သူတပါးတို့၏၊ ဘဉ္စကော၊ အစသားသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ဥပဗုဒ္ဓသံ၊
 ထက်ဝက်သောပုဆိုးကို၊ သာဝကဿ၊ သုဇာတာတွင်လေရ်ရှင်ဥက္ကဋ္ဌ
 တပည့်မြတ်အား၊ ဒတွာန၊ ကပ်ယူပြီး၍၊ သိရသော၊ ဦးဖြင့်၊ ပတိတွာ၊ ဝင်၍၊
 အဘိဝါဒယိ၊ ရှိခဲ့၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုကတေန၊ ကောင်းစွာပြုအပ်
 သော၊ တေနကမ္မေနစ၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာပ
 ကိစ္စိဟိစ၊ စေတနာဆုတောင်း၍၊ တို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မာနုသံ၊ လူ၌
 ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ဗဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသ
 သံသို့၊ အဂတ္ထိ၊ လာရပြီ။ ။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေတ္ထိံသက္ကတ္တံ၊ သုံးဆွဲသုံး
 ကြိမ်၊ ဒေဝိန္နော၊ နတ်တို့ကိုအပိုးရသောသိကြားမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဒေဝရန္တံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ အကာရယိ၊ ပိုးအုပ်ခဲ့၏၊ တတာ၊ ထိုမှတပါး၊ သတ္တ
 သတက္ကတ္တံ၊ တပူရနစ်ကြိမ်၊ စက္ကဝတ္ထိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ အဟော

၁-ဧကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၁-ဓုဠဝစ္ဆိတ္တတ္ထရာဂါယာ၊ ၁၂၇

သိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ပဒေသန္တေ၊ ပဒေသရာဇ်မင်းအဖြစ်သည်။ ဝိပုလံ၊ များစွာ၏။ ဂဏနုတော၊ ဂဏန်းသင်္ချာအားဖြင့်၊ အသင်္ခယံ၊ မရေတွက်နိုင်၊ ဥပဗ္ဗဓုဿဒါ နေန၊ ထက်ဝက်သော ပုဆိုးအလှူကြောင့်၊ အကုတောဘယော၊ အမျက် ထွက်ကင်းဘေးသန့်ရှင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မောဒါမိ၊ မွေ့လျော်ရ၏။ ။ အဇ္ဈယရ၊ အဟံ၊ ပါသည်။ ဣတ္ထမာနော၊ အလိုရှိသော်၊ သကာနံ၊ တောနှင့် တကွသော၊ သပဗ္ဗတံ၊ တောင်နှင့်တကွသော၊ ဌာနံ၊ အရပ်ကို၊ ခေါမဒုဿာ ဟိ၊ ခေါမတိုင်း၌ဖြစ်သောပုဆိုးတို့ဖြင့်၊ ဘာဒေယျံ၊ ဗိုလ်လွှမ်းနိုင်၏။ ဣဒံ၊ ဤ သို့ဗိုလွှမ်းနိုင်ခြင်း တည်းဟူသောအကျိုးသည်။ အဗ္ဗဓုဿဿ၊ ထက် ဝက်သောပုဆိုးကိုလှူရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း။ ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒ ကပ်ကမ္ဘာမှ၊ သတသဘာဓဿကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းထက်၌၊ တဒါ၊ ထို၊ ခု ရတ္တရမြတ်စွာကွန်မြူးခါ၌၊ ယံဒါနံ၊ အကြွယ်ထက်ဝက်သောပုဆိုးအလှူကို၊ အဒိဒိ၊ လှူခဲ့ဘူး၏။ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏။ ဝါဟဿ၊ အစွမ်း ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာထိဇာနာမိ၊ မသိရပေ။ ဣဒံ၊ ဤသို့ မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်။ အဗ္ဗဓုဿဿ၊ ထက်ဝက်သော ပုဆိုးအလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ ။ ယေဟံ၊ ဝါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေ သာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖတ်ကြည်းရကုန်ငြိ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပေငြိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

အထူးသိသို့ခိုက်ရန်ကြိုးစားဖြစ်သောအခါ၌၊ ဓုဠဝစ္ဆိတ္တရာ၊ ဓုဠဝစ္ဆိ မထေရ်သည်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပထွာ၊ ရောက်ပြီး၍၊ တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ဘိုရဟန်းတို့၏။ ကလဟာဘိရုတိယာ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း၌ မွေ့ လျော်ခြင်း၏၊ သကတ္ထဝိနာသံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွား၏ ပျက်စီးခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဓမ္မသံဝေဂပ္ပတ္တော၊ ရအပ်သော ဓမ္မသံဝေဂဉာဏ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတ္တဝိသေသံ၊ ရောက်အပ်သော မဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူးဂုဏ် အထူးကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဝီတိသော၊ မနုဿဝသေန၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပါမောဇ္ဇဗဟုလောဝိဂါထံ၊ ပါမောဇ္ဇဗဟု လောအစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ဤပါမောဇ္ဇဗဟုလောဟူသောဂါထာပုဒ်၌၊ ပါမောဇ္ဇဗဟုလော ဟိ၊ ပါမောဇ္ဇဗဟုလောဟူသည်ကား၊ သုပရိသုဒ္ဓသီလတာယ၊ အလွန်စင် ကြယ်သောသီလရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပ္ပနိသာရာဘာဝတော၊ နှလုံး သာယာခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အမိကုသလေသုလ္လနိကေသေ၊

ကုသိုလ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ခမ္မေသု၊ တရားတို့၌၊ အဘိဓုတ်ဝသေန၊
 အလွန်မွေ့လျော်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပမောဗဟုလော၊ ဝမ်းမြောက်
 မြင်းများသော၊ တေနေဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ခမ္မေဗုဒ္ဓပဝေဒိတေတိ၊ ခမ္မ
 ဗုဒ္ဓပဝေဒိတေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ခမ္မ
 တိ ခမ္မဟူသည်ကား၊ သတ္တတိ သာယ၊ သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးကုန်သော ဗောဓိ
 ပက္ခိယခမ္မ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နဝရိ၊ ခေါ်ကိုးပါး
 အပြားရှိကုန်သော၊ လောကုတ္တရခမ္မ၊ လောကုတ္တရတရားတို့ကို၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ သော၊ ထိုသုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရား ကိုးပါးသော
 လောကုတ္တရတရားကို၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေန၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာတရားသည်၊ သာ
 မုက္ကံသိကာယ၊ ကိုယ်တော်မှပြီးအသီးဖြစ်တော်မူသော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေ
 သနာဉာဏ်တော်ဖြင့်၊ ပကာသိတတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သာတိသယံ၊ ကဲလွန်စွာ၊ ဗုဒ္ဓပဝေဒိတေသနာမ၊ ဗုဒ္ဓပဝေဒိတမည်
 ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တဿ၊ ထိုသုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယ
 တရားကိုးပါးသောလောကုတ္တရတရားကို၊ အဓိဂမုပါယဘာဝတော၊ ရ
 မြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ဒေသနာခမ္မောပိ၊ ပရိယတ္တိခမ္မကို
 လည်း၊ ဣမ၊ ဤခမ္မဟူသောအရာ၌၊ လဘာတေဝ၊ ရအပ်သလျှင်ကတည်း၊
 ပဒံသန္တန္တိ၊ ပဒံသန္တိဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်ညွှန်း
 ၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ သန္တံပဒံ
 သန္တံကောဠာသံ၊ ချမ်းငြိမ်းသောသဘောတရားတို့၏စုဝေးရာဖြစ်သော၊
 သဗ္ဗသင်္ခါရာနံ၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့၏ဥပသမဘာဝတော၊ ငြိမ် ရာဖြစ်
 သောကြောင့်၊ သင်္ခါရူပသမံ၊ ခပ်သိမ်းသောသင်္ခါရတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော၊
 ဝရမသုခတာယ၊ ချမ်းသာအပေါင်းတို့ထက်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 သုခံ၊ လွန်မြတ်သောချမ်းသာရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂန္တုတံဝိဒ္ဓတိ
 ယေဝ၊ ရသလျှင်ကတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပရိသုဒ္ဓသိလော၊ စင်ကြယ်သော
 သိသရှိသော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ ဝိပ္ပဋိသာရာဘာဝတော၊ နှလုံးမသာ
 ဟာခြင်းမှ ကင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါမောဇ္ဇဗဟုလော၊ ဝမ်းမြောက်
 မြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ ယုတ္တပယုတ္တာ၊
 အလွန်အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိမုတ္တိပရိယေသသနာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်လျှင်
 အဆုံးရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိယော၊ အလုံးစုံသောစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့
 သို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်ရ၏၊ ယထာဟ၊ တရားဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူ
 သနည်းဟူမူကား၊ အဝိပ္ပဋိသာရာနိခေ၊ အာနန္ဒကုသလာနိသိသာနိအဝိပ္ပဋိ

ဓိ-ကောနိပါတ် - ၂-ဒုတိယဝဂ် - ၁၁-စူဠဝဏ္ဏညွှော်ဂါယာ၊ ၁၇၆

သာဓရာပါမောဇ္ဇတ္ထာယာတိအာဒိ၊ အပ္ပဒိုသာရာနိခေါအာနန္ဒကုသလာနိ
 ဘိလာနိအဝိပ္ပဒိုသာဓရာပါမောဇ္ဇတ္ထာယာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာ
 ဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ အာနန္ဒ၊ချစ်သားအာနန္ဒ၊ ကုသလာနိ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဘိလာနိ၊ဘိလတို့သည်၊ အဝိပ္ပဒိုသာရတ္တာနိခေါအဝိပ္ပဒိုသာ
 ရတ္တ - နိဝေ၊ နှလုံးသာရှင်ကြည်လင်းခြင်း အကျိုးရှိကုန်သည် သာလျှင်
 တည်း၊အဝိပ္ပဒိုသာဓရာ၊နှလုံးသာရှင်ကြည်လင်းခြင်းသည်၊ပါမောဇ္ဇတ္ထာ
 ယ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းငှါ၊သံဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏၊အထဝါ၊တနည်းကား၊ပါမောဇ္ဇ
 ဗဟုလောတိ၊ ပါမောဇ္ဇဗဟုလောဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓေါ၊သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို မဘောက်မပြန်သဟ၊ဓမ္မ
 ဉာဏ်ဖြင့် မိမိအလိုလိုကောင်းစွာသိတော်မူ၏၊ ။ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော
 လောကုတ္တရာတရားကို၊ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊
 သံ၊ဃာ၊သံဃာတော်သည်၊သုပ္ပဒိုပန္နော၊ကောင်းစွာကျင့်တော်မူတတ်၏
 ဣတိ၊ဤသို့၊ရတနတ္ထယသဒ္ဓါယ၊ ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကိုယုံကြည်သဖြင့်၊
 ပမောဗဟုလော၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းများသော၊ပန၊ဆက်၍ဆိုပြီးအုံးတတ္ထ၊
 ထိုရတနာသုံးပါး၌၊ပမောဗဟုလော၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းများသော၊သော
 တိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကိံဝါ၊ အဘယ်အမှုကိုလည်း၊ ကရေတိ၊ ပြု
 သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့စောဒနာခြင်းကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဓမ္မဗုဒ္ဓပဝေဒိတော
 တိအာဒိ၊ ဓမ္မဗုဒ္ဓပဝေဒိတောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ သဒ္ဓါသမ္ပန္နံ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အာ၊ သပ္ပုရိသသံသေဝနာသဒ္ဓမ္မသဝနယောနိသော မနသိကာရ
 ဓမ္မာနုဓမ္မပဒိုပတ္တိနံ၊ သူတော်ကောင်းကို အဖန်တလဲလဲငြိမ်းဆည်းကပ်ရ
 ခြင်း၊သူတော်ကောင်း တရားကို ကြားနာရခြင်း အသင့်အတင့်အားဖြင့်
 နှလုံးသွင်းခြင်းဓမ္မာနုဓမ္မပဒိုပတ်တို့၏၊သုခေနေဝ၊ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊
 သမ္ဘဝတော၊ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊သမ္ပတ္တိယော၊အလုံးစုံသောစည်စိပ်
 ချမ်းသာတို့သည်။ ဟတ္ထဂတေဝေ၊ လက်သို့ရောက်ကုန်သည်သာလျှင်၊
 ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားတော်လိုဟောတော်မူသနည်းဟူ
 မူကား၊ သဒ္ဓါဇာတော ဥပသင်္ကမတိဥပသင်္ကမန္တော ပယိရူပါသင်္ကတိ
 အာဒိ၊ သဒ္ဓါဇာတော ဥပသင်္ကမတိ ဥပသင်္ကမန္တော ပယိရူပါသင်္က
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သဒ္ဓါဇာတော၊ဖြစ်
 သောသဒ္ဓါတရားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ရတနာသုံးပါးသို့
 ဆည်းကပ်၏၊ ဥပသင်္ကမန္တော၊ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်သောပုဂ္ဂိုလ်

သည်။ ပယိရူပါသတိ၊ အဖန်တလဲလဲသည်းကပ်၏။ ဂုဇ္ဇဝန္တတ္ထေရဂါ
ထာဝဏ္ဏနာ၊ ဂုဇ္ဇဝန္တမထေရ်၏ဂါယာအတွင်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။

၁-ဧကနိပါတ်- ၂-ဒုတိယဝဂ်- ၁၂-မဟာဝန္တတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ။

ပညာဗလီတိ၊ ပညာဗလိအစရှိသောဤဂါထာသည်။ မဟာဝန္တတ္ထေ
ရဿ၊ မဟာဝန္တမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ တဿ၊ ထိုမဟာဝန္တ
မထေရ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ကိရ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ အယံ
ဤမဟာဝန္တ မထေရ်သည်။ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်တော်ရှိ
သောဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း၊ သိက္ခ၊ သံဃဿ
စ၊ ရဟန်းသံဃာအားလည်းကောင်း၊ ပါနီယဒါနံ၊ သောက်ရေအလှူကို၊
အဒါသိ၊ လှူခဲ့ဘူး၏။ ဝုန၊ တတန်၊ သိဝိဿ၊ သိဝိအမည်တော်ရှိသော၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဥပါသကော၊
ရတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်တတ်သော ဒါယကာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဝိဝဇ္ဇ၊ ပနိဿယံ၊ နိဗ္ဗာန်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ဗဟို၊ များစွာ
သော၊ ပုညကမ္မ၊ ကောင်းမှုကံကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏။ ခော၊ ထိုဥပသကာ
သည်၊ တေတိပုညကမ္မေဟိ၊ ထိုကောင်းမှုကံတို့ကြောင့်၊ တတ္ထတတ္ထသုဂ
တိသုယေဝ၊ ထိုထိုသုဂတိတို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်
ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြာဗုဒ္ဓ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊
မဂဓရဋ္ဌေ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်း၌၊ နာဠကဂါမေ၊ နာဠကရွာ၌၊ သမိဒ္ဓိဿနာမ၊
သမိဒ္ဓိအမည်ရှိသော၊ ပြာဟူဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ပုတ္တောဟုတွာပုတ္တတာဝေ
န၊ သား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ မဟာ
ဝန္တောတိနာမံ၊ မဟာဝန္တဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော
ထိုသတို့သားသည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အာ
ယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ
မထေရ်၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကောနံ၊ တပည့်သား၏အဖြစ်
ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိသော၊ သောဝိနာမ၊
ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်စဉ်လျက်လည်း၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊
သာဝကတ္ထံ၊ သာဝက၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတော၊ ရောက်လေ၏။ သောဝေ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်၊ ဣမတ္ထိ၊ လောကေ၊ ဤလောက၌၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂလောမညေ၊

ဇီ-ကောနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၂-မဟာဝဇ္ဇတ္ထေရဂါထာ။

ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဟုငါအသက်မေ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၌၊ သန္တံ၊ ပုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ပိပဿ
 နာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဉ္ဇန္တော၊ အဖန်တလဲလဲအားထုတ်သည်ရှိသော်၊
 နဝိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊
 ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဥဒကဒါယကထေရ်၏အပ
 ဒါနိ၌။ အနုတ္တရေ၊ အထူးမရှိသောအလှူခံဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပဒုမုတ္တရသေ
 ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘိက္ခုသံစော၊
 ရဟန်းသံဃာ၌၊ ပဿန္တိက္ခော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊
 ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ပါနိယစာရံ၊ သောက်ရေးအစိုးကို၊ အပ္ပရေယိ၊ ပြည့်
 စေခဲ့ဘူး၏၊ ပဗ္ဗကဝ္တော၊ တောင်ထိပ်၌လည်းကောင်း၊ ဒုမဝ္တော၊ သစ်
 ပင်ဖျား၌လည်းကောင်း၊ အာကာသေဝ၊ ကောင်းကင်၌လည်းကောင်း၊
 အထ၊ ထိုမြို့တူမိယံ၊ မြေ၌လည်းကောင်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပါနိယံ၊ ရေ
 ကို၊ ဣန္ဒာမိ၊ အလိုရှိ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ မမ၊ ငါအား၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ပါနိယံ၊
 သောက်ရေသည်၊ နိဗ္ဗတ္တတေနိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်လာရ၏။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒ
 ကပ်ကမ္ဘာမှ၊ သတသဟသေသကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာဟုသိန်းထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုပဒု
 မုတ္တရမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယံဒါနံ၊ အကြင်သောက်ရေ
 အလှူကို၊ အဒဒိ၊ ပေးလှူခဲ့ဘူးပြီ၊ တေနကဗ္ဗေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊
 ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်း
 တည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဥဒကဒါနဿ၊ သောက်ရေအလှူ၏၊ ဖလံ၊
 အကျိုးတည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊
 ဖုတ်ကြည်းရကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝါ၊ ဘဝတို့ကို၊ သမူဟ
 တာ၊ ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဆေးခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေအဘိညာ၊
 ဤအဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သန္တိကဘာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်
 ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
 လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

ဧဝံပန၊ ဤသို့ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာဝ၊ ရောက်၍သာ
 လျှင်၊ ပိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားလျက်၊
 သာသနဿ၊ သုံးပါးသောသာသနာ၏၊ နိယျာနိကာဘာဝဝိဘာဝနေန၊ သံ
 သရာဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်း၏အဖြစ်ကိုထင်စွာပြသဖြင့်၊ သပြဟူစာ
 ရိနံ၊ သီတင်းသုံးတော်မူ၏၊ ဥဿာဟဇနနတ္တံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို ဖြစ်စေ

ခြင်းငှါ၊ ပညာဗလီတိဂါထံ၊ ပညာဗလီအစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုလေ၏။

တတ္ထ၊ ထိုပညာဗလီအစရှိသောဂါထာပုဒ်၌၊ ပညာဗလီတိ၊ ပညာဗလီ ဟူသည်ကား၊ ပါဠိဘာရိယပညာယစ၊ ပါဠိဘာရိယပညာ၏လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာပညာယစ၊ ဝိပဿနာပညာ၏လည်းကောင်း၊ ဝသေန၊ အစွမ်း အေးဖြင့်၊ အဘိဏ္ဍာသော၊ မပြတ်၊ သာတိသယေန၊ ကဲလွန်သော၊ ပညာဗလေန၊ ပညာတည်းဟူသောအားနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သိ လဗ္ဗတူပပန္နောတိ၊ သိလဗ္ဗတူပပန္နောဟူသည်ကား၊ ဥက္ကံသဂုတေန၊ ကဲ လွန်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလေနစ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလနှင့်လည်းကောင်း၊ ဓုတဓမ္မသင်္ခါတေဟိ၊ တဆဲ့သုံးပါးသော၊ ဓုတင်တ ရားဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဝတေဟိစ၊ အကုသိုလ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဥပ ပန္နောသမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သမာဟိတောတိ၊ သမာဟိတော ဟူသည်ကား၊ ဥပစာဓုပ္ပနာဘောဇန၊ ဥပစာရအပ္ပနာတို့၏အပြားအားဖြင့် ပြားသော၊ သမာဓိနာ၊ သမာဓိဖြင့်၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍၊ ဈာနရတောတိ၊ ဈာနရတောဟူသည်ကား၊ တတောဝေ၊ ထိုသို့တည်ကြည် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနေ၊ ကသိုဏ်၊ အစရှိ သောအာရုံသို့ကပ်၍ရှုခြင်း၌လည်းကောင်း၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနေ၊ လက္ခဏာ ဇေးသုံးပါးသို့ကပ်၍ရှုခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ရံတော၊ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ သတတာဘိယုတ္တော၊ အမြဲမပြတ်အားထုတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗကာလံ အခါခပ်သိမ်း၊ သတိယော၊ သတိနှင့်၊ အဝိပ္ပဝါသဝသေန၊ မကင်းမကွနေ သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယဒတ္ထိယန္တိ၊ ယဒတ္ထိယံ ဟူသည်ကား၊ အတ္ထတော၊ အကျိုးစီးပွားမှ၊ အနုပေတံ၊ မကင်းသည်တည်း အတ္ထိယံ၊ အကျိုးစီးပွားမှမကင်းသည်၊ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ အတ္ထိယံ၊ အကျိုးစီးပွား ရှိသည်တည်း၊ ယဒတ္ထိယံ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်အ ကျိုးစီးပွားရှိသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ပစ္စယေ၊ လေးပါးသောပစ္စည်း တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သာသုံးဆောင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပရိဘုဉ္ဇနံ၊ သုံးဆောင်ခြင်း သည်၊ အတ္ထိယံ၊ အကျိုးစီးပွားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း ဖြင့်၊ ဘောဇနံ၊ လေးပါးသောပစ္စည်းကို၊ ဘုဉ္ဇမာနော၊ သုံးဆောင်သည်ရှိ သော်၊ သာမိပရိဘောဂေန၊ သာမိပရိဘောဂဖြင့်၊ ဟိတံအတ္ထိယံ၊ အကျိုး စီးပွားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒါယန္တပရိဘောဂေနဝါ၊ ဒါယန္တပရိဘောဂ ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိယံ၊ အကျိုးစီးပွားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အည

၁-ဇကုနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၂-မဟာဝဇ္ဇိတ္ထေရဂါထာ။ ၁၀၃

ထာ၊ တပါးသောအပြားဖြင့်၊ အတ္တိယံ၊ အကျိုးစီးပွားရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဘောဇနန္တိ၊ ဘောဇနံဟူသောဤစကားကိုလည်း၊ နိဗ္ဗဿနမတ္တံ၊ နိဗ္ဗဿနစကားမျှသာဟူ၍၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဘုဒ္ဓိယတိ၊ စားအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပရိဘုဒ္ဓိယတိ၊ သုံးဆောင်အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇနမည်၏၊ စတ္တာဓော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ သတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ယဒတ္တိကန္တိ၊ ဝါ၊ ယဒတ္တိကံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိရှိ၏၊ ယဒတ္တိယသမ္ဘာယ၊ အကြင်အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို၊ အနုညာတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တဒတ္တိကာ၊ ထိုအနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်အကျိုးသည်၊ ယသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တဒတ္တိကံ၊ တဒတ္တိကမည်၏၊ တဉ္စအနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနတ္ထံ၊ ထိုအနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အနုပါဒိသေသပရိနိဗ္ဗာနတ္ထံ၊ အနုပါဒိသေသပရိနိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊ ဘောဇနပစ္စယ၊ ဘောဇဉ်ပစ္စည်းတို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇမာနော၊ သုံးဆောင်၏၊ တတောဇဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာလံ၊ အနုပါဒိပရိနိဗ္ဗာနကာလံ၊ အနုပါဒိ ပရိနိဗ္ဗာနတည်းဟူသောကာလကို၊ ကဓိသအာဂမယျ၊ ဝံလင့်ရာ၏၊ ဣဇဇုမေဋ္ဌံ၊ သာသနော၊ ဤမြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ ဝီတရာဂေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗာဟိရကသပန၊ သာသနာတော်မှအပြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အားကားကမေ၊ ကာမဘူတံတရား၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသော အလေ့ရှိ၏၊ ဝီတရာဂဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မျှော်၍အလေ့သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ မဟာဝဇ္ဇိ မထေရ်၏အလိုတော်တည်း၊ မဟာဝဇ္ဇိ ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ မဟာဝဇ္ဇိထေရဂါထာ အခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ဇကုနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃-ဝနဝဇ္ဇိတ္ထေရဂါထာ။

နိလတ္တဝဏ္ဏာတိ၊ နိလတ္တဝဏ္ဏာအစရှိသောဂါထာသည်၊ ဝနဝဇ္ဇိတ္ထေရဿ၊ ဝနဝဇ္ဇိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ကိရ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့သော၊ ထိုဝနဝဇ္ဇိမထေရ်သည်၊ အတ္ထဒသိ၊ အတ္ထဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်သက်

ဝဂ္ဂဝေဒနာသုတ် အတ္ထကထာသုတ်

တော်၌၊ ကမ္ဘာပဒယာနိယံ၊ လိပ်၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဝိနတာယ၊ ဝဇ္ဇါ
 ၏နေရာဖြစ်သောကြောင့်ဝိနတာအမည်ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၌၊ ဝသတိ၊ နေ
 ၏၊ တဿ၊ ထိုလိပ်အား၊ ခုဒ္ဒကနာဝပ္ပမာဏော၊ လှေငယ်ပမာဏရှိသော၊
 အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုလိပ်သည်၊
 ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နဒိယာ၊ ဝိနတာဖြစ်၏၊
 တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဌိတံ၊ ရပ်တော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ပါရံ၊ ထိုမှဘက်ကမ်းသို့၊ ဝန္တု၊ ကာမော၊ ကြွတော်မူလို
 ယောင်လင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်
 ကုန်း၌၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ နေတုကာမော၊ ဆောင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ပါဒ
 မူလေ၊ နှစ်ရံစက်တွင်းခြေတော်ရင်း၌၊ နိပဇ္ဇိ၊ ဝပ်လာ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားသည်၊ တဿ၊ ထိုလိပ်၏၊ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊
 တံ၊ ထိုလိပ်ကို၊ အနုကမ္မန္တော၊ အစဉ်သနားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အာရဟံ၊
 တက်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုလိပ်သည်၊ ဝိတိသောမနဿဇာတော၊ ဖြစ်သော
 နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သောတံ၊ မြစ်ရေအယဉ်ကို၊
 ခိန္နန္တော၊ ဖြတ်လျက်၊ ဖိယာယ၊ ညှို့၏၊ ဝေဝေန၊ အဟုန်ဖြင့်၊ ဝိတ္တသရော
 ဝိယ၊ ပစ်သောမြှားကဲ့သို့၊ တာဝဒေဝံ၊ ထိုဧကန္တပင်လျှင်၊ ပရတီရံ၊ ထိုမှ
 ဘက်ကမ်းသို့၊ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ
 ထိုလိပ်၏၊ ပုညဿ၊ ကောင်းမှုကံ၏၊ ဧတရဟိ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ဗလံစ၊ အ
 ကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တနုကသမ္ပတ္တိန္တံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သောစည်းစိမ်ချင်း
 သာကိုလည်းကောင်း၊ ဗျာကရိတွာ၊ ဟောကြားတော်မူ၍၊ ပက္ကမိ၊ ကြွတော်
 မူလေ၏၊ သော၊ ထိုလိပ်သည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊
 ဒေဝမနုဿဿ၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်
 ဖြစ်၍၊ အနုကသတက္ခတ္တံ၊ များစွာသောအကြိမ်တရားတို့ပတ်လုံး၊ တာပ
 သပဗ္ဗန္တတာပသပဗ္ဗန္တဘာဝေန၊ ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ အရညဝါသိယေဝ၊ တော၌နေသည်သလျှင်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားပွင့်
 တော်မူသောအခါ၌၊ ကပေါတယောနိယံ၊ ခို၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 အရံညော၊ တော၌၊ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော၊ မေတ္တာဝိဟာရိံ၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း
 ဖြင့်နေလေ့ရှိသော၊ ဧကံသိက္ခု၊ တယောက်သောရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒေသိ၊ ကြည်စေ၏၊ တတောပန၊ ထိုခိုဘဝမှကား၊
 စူတော၊ စူတခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဗာရာဏသိသံ၊ ဗာရာဏသိပြည်၌၊ ကုလ

၁-ကောနိပါတ်-၂-ရတိယဝဂ်-၁၃-ဝနဝစ္ဆန္တေရဂါထာ၊ ၁၈၅

ဂေဟ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွားဖြစ်၍၊ ငယ်ငယ်တွေ၊ အရွယ်သို့ရောက်
သည်ရှိသော်၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
ပဗ္ဗဇိတွားရဟန်းပြု၍၊ ဝိဝေဒနာနိဿယံ၊ ဝနိဆင်းရဲကင်းကြောင်းကောင်း
မြတ်သောဥပနိဿယဖြစ်သော၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊ ဝုညကမ္ဘာ၊ ကောင်းမှု
ကံကို၊ ဥပပိနိ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တတ္ထတတ္ထ၊ အစမှစသောသု၊ ထိုထို
နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရိတွားကျင်လည်၍၊ ဣမေသိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြောဒေ၊ ဤငါ
တို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကပ္ပိလဝတ္ထု၊ နဂမေ၊ ကပ္ပိလဝတ်
ပြည်၌၊ ဝစ္ဆဂေါတ္တသနာမ၊ ဝစ္ဆဂေါတ္တအမည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏဿ၊
ပုဏ္ဏား၏၊ ဂေဟ၊ အိမ်၌၊ ပဗ္ဗိသန္တိ၊ ပဗ္ဗိသန္တေ၊ ကံ၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူလေ၏၊ တဿ၊
ထိုသူငယ်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ပရိပတ္တဝါ၊ ရင့်သောကိုယ်ဝန်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ အရညံ၊ တောကို၊ ဒဿနတ္ထာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်း၌၊ သစ္စာတဒေါဟဇ္ဇာ၊
ကောင်းစွာဖြစ်သောခြင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရညံ၊ တောအုပ်သို့၊ ပရိဘိ
တွားဝင်၍၊ ဝိစရတိ၊ ထည့်လည်၍၊ တာဝဒေဝ၊ တောအုပ်အပြင်၊ ဗျဉ္ဇံ၊ ဝဉ်
မဆွဲ ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ အဿာ၊ ထိုပုဏ္ဏားမအား၊ ကမ္မဇဝါတာ၊ ကမ္မဇ
လေတို့သည်၊ ဝလိ၊ သု၊ တုနိလ္လုပ်ကုန်၏၊ တိရောကဇေယျံ၊ တင်းတိမ်ကို၊
ပရိက္ခိပိတွားရံ၍၊ အဒံ၊ သု၊ ပေးကြကုန်၏၊ သာဇ္ဇတ္တိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ခေဉာ
ပုညယက္ခဏံ၊ ဘုန်းပညာလက္ခဏာရှိသော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၍၊
သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဗောဓိသတ္တေန၊ ဘုရားလောင်းနှင့်၊
သဟပံသုကိဗ္ဗိတသဟာယော၊ တကွ၊ မြေမှုန့်ကစားတက်ဖြစ်သောအခွေ
ခင်ပွန်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ ဝစ္ဆေဝတိ၊
ဝစ္ဆဟူသောအမည်သည်၊ ဂေါတ္တနာမံ၊ အနွယ်အားဖြင့်လားသောအ
မည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၍၊ ဝနတိရတိယာ၊ တော၌ပျော်မွေ့နေလေ့ရှိ
သည်၏၊ ဝသေန၊ အဝင်းဖြင့်၊ ဝနဝစ္ဆေဝတိ၊ ဝနဝစ္ဆဟူသောအမည်သည်
ပညာယိတ္တပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အချိန်၌၊ မဟာ
သတ္တေ၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ မဟာသိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သောတောထွက်ခြင်း
ကို၊ နိက္ခမိတွားထွက်၍၊ မဟာပဓာနံ၊ မြတ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခြင်း
ကို၊ ပဒဟန္တေ၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ အဟိန္ဒိ၊ ငါသည်လည်း၊ သိဒ္ဓတ္ထကု
မာရေန၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဝိဟရိသာ၊
စိုက်၊ နေအံ့ဟူ၍၊ နိက္ခမိတွား၊ တောထွက်၍၊ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ ရေငွေ့ရဟန်း၏
အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွားရဟန်းပြု၍၊ ဟိဝေန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌၊ ဝသန္တေ၊ နေ
သည်ရှိသော်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓတာဝံ၊ ဘုရားဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သုတွား

ကြား၍၊ တဂဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဥပဂစ္ဆာ၊
ကပ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အရ
ညော၊ တော၌၊ ဝဿမာနေ၊ နေသည်ရှိသော်၊ နိရိရဿဝ၊ မကြာမြင့်မီသာ
လျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သန္တိကာသိ၊ ချက်မှောက်ပြု၏။ ကေန၊ ထို့ကြောင့်၊
အပဒါနေ၊ တမုလိယမထေရ်၏အပဒါနံ။ ။ သယမ္ဘူ၊ ခပ်ထိမ်းသောတ
ရားတို့ကို၊ အလိုလိုသိတော်မူတတ်သော၊ လောကနာယကော၊ သတ္တဝါတို့
၏ခရီးညွှန်သဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ တထာဂတော၊ ရှေးရှေးသောဘုရား
တို့ကဲ့သို့သာခြင်းကောင်းတော်မူသော၊ အတ္ထဒသိတုတဂဝါ၊ အတ္ထဒသိ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိနတာနဒိယာ၊ ဝိနတာဖြစ်၏၊ တိရံ၊ ကမ်းသို့၊ ဥပဂစ္ဆိ၊
ကြွတော်မူလာ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝါရိဂေါစရော၊ ရေ၌ကျက်စားသော၊
ကမ္ဘပေါ၊ လိပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥဒကာ၊ ရေမှ၊ အဘိနိက္ခမ္မ၊ ထွက်ခဲ့၍၊
လောကနာယကံ၊ သတ္တဝါတို့၏အကြီးတမ္မတ်အထွဋ်ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်
စွာဘုရားကို၊ တာရေတုကာမော၊ မြစ်မှထုတ်ဆောင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥပေ
သိ၊ ဆည်းကပ်၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိတော်မူသော၊ အတ္ထ
ဒသိမဟာမုနိ၊ အတ္ထဒသိ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မံမမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိဗ္ဗိံ၊
ကျောက်ကုန်းထက်သို့၊ အဘိဇ္ဈာတု၊ ကြွထွက်တော်မူပါလော၊ တံ၊ အရှင်
ဘုရားကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တာရယိဿာမိ၊ မြစ်မှထုတ်ဆောင်ပါအံ့၊
တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဒုက္ခသန္တကရော၊ သံသရာဒုက္ခဝင်္ဂိုဒုက္ခ၏အဆုံးကို
ပြုတော်မူတတ်၏။ မဟာယသော၊ များသောအခြံအရံရှိသော၊ လောက
နာယကော၊ သတ္တဝါတို့ကို သံသာရာဝင်္ဂိုမှ ထုတ်ဆောင်တော် မူတတ်
သော၊ အတ္ထဒသိ၊ အတ္ထဒသိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သံကပ္ပံ၊ စိတ်
အကြံကို၊ အညာယ၊ သိတော်မူ၍၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ ဝိဗ္ဗိံ၊ ကျောက်ကုန်းထက်
သို့၊ အာရုဟိတွာနံ၊ တက်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ ယတော၊ အကြင်
အခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သရာမိ၊ အောက်မေ့နိုင်၏၊
ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်
သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဒတလေန၊ ခြေဝင်းတော်အပြင်
၌၊ ဗုဠေဗုဠေန၊ ထိသဖြင့်၊ လန္ဓ၊ ရသော၊ ယံသုခံ၊ အကြင်ချမ်းသာသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသုခံယထာ၊ ထိုချမ်းသာကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူတော့
သိ၊ ထိုချမ်းသာနှင့်တူသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊ မေ၊ ငါအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီး
ဥတ္တရိတွာ၊ ကူးမြောက်တော်မူ၍၊ မဟာယသော၊ များမြတ်သောခြံရံပင်း

ဇ-ကောနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၃-ဝနဝန္တတ္ထေရဂါထာ။ ၁၈၇

သင်း ကျော်စောခြင်းရှိသော၊ သမ္မုဒ္ဓေါ၊ သမ္ဘာလေးပါး တရားတို့ကိုမ
 ဘောက်မပြန်သိတော်မူတတ်သော၊ အတ္တဒသဝီ၊ အတ္တဒသဝီမြတ်စွာဘု
 ရားသည်၊ နဒိတိရမ္မိ၊ မြစ်ကမ်း၌၊ ဌတ္တာန၊ ခုံတော်မူ၍၊ ဣမဂါထာ၊ ဤဂါ
 ထာတို့ကို၊ အဘာသထ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ ။ ဝုညဝါ၊ ဘုန်းရှိသော၊ အယံ
 ကန္တပေါရာဇာ၊ ဤလိပ်မင်းသည်၊ မမ၊ ငါဘုရားအား၊ တာရေသိ၊ မြစ်မှလွန်
 မြောက်စေ၏၊ အယံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ယာဝတာယတ္တကံကာလံ၊ အကြင်မျှ
 လောက်သောကာလပတ်လုံး၊ ဂင်္ဂီ၊ သေတံ၊ ဂင်္ဂါရေအယဉ်ကို၊ တရာမိ၊
 ကူး၏၊ ကာဝတာတတ္တကံ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ တဿ
 ကန္တပဿ၊ ထိုလိပ်မင်းအား၊ မိတ္တံ၊ ကုသိုလ်မိတ်သည်၊ ဝတ္တတေဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်၏။ ။ ဣမိနာဗုဒ္ဓဘရဏနစ၊ ဤငါဘုရားကိုဖြစ်ပြင်ဘောင်မှ ထုတ်
 ဆောင်ကယ်တင်ရသော ကောင်းမှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ မေတ္တမိတ္တဝ
 တာယစ၊ မေတ္တာမိတ်တည်းဟူသော အကျင့်မြတ်ကြောင်းလည်းကောင်း
 အဋ္ဌာရသေကပ္ပသတေ၊ တနုတဆပဟ်ရှစ်ကမ္ဘာတို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝလော
 ကေးနတ်ပြည်၌၊ ရမိဿသိ၊ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ ။ ဒေဝလောကာ၊ နတ်တို့
 ရွာမှ၊ ဣမ၊ ဤလူ့ရွာသို့၊ အာဂတံ၊ လာ၍၊ ဝုညမူလေန၊ ကောင်းမှုတည်းဟူ
 သော အကြောင်းရင်းသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကော်ရာ
 ထောက်ပံ့ပြီးမြှင့်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကောသနေ၊ တနေရာတည်း၌၊ နိဝာဒိ
 တွာ၊ နေ၍၊ ကင်္ဂါ၊ သေတံ၊ မိမိကိစ္ဆာတည်းဟူသော ရေအယဉ်ကို၊ တ
 ရိယသိ၊ လွန်မြောက်ရလတ္တံ့၊ ။ ဝိ၊ ဥပမာဖြင့် ထင်စွာအထူးပြုပြီးအံ့၊
 တဒ္ဓက၊ ကောင်းသော၊ ခေတ္တ၊ လယ်ယာ၌၊ ရောဇိတံ၊ ပိုက်မျိုးအပ်သော၊
 အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ဖိဇံ၊ မျိုးစေ့သည်၊ သမ္ဘာဝာရေ၊ သည်း
 ထန်သောရေအယဉ်သည်၊ ပဝန္တန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ ဖလံ၊ အဝမ်းသည်
 ကသာကံ၊ လယ်လုပ်ယောကျ်ားကို၊ တောသေတိယထာ၊ နှစ်သက်စေသ
 ကဲ့သို့၊ တသေဝ၊ ထို၊ အတူသာလျှင်၊ သမ္ဘာသမ္ပုဒ္ဓဒေသိတံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣဒံဗုဒ္ဓခေတ္တံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားတည်းဟူ
 သောခေတ်သည်၊ သမ္ဘာဝာရေ၊ သည်းထန်သောရေအယဉ်သည်၊ ပဝန္တန္တေ
 ရွာသည်ရှိသော်၊ ဖလံ၊ လောကီလောကုတ္တရာအကျိုးသည်၊ မေ၊ ငါအား၊
 တောသဟိဿတိ၊ နှစ်သက်စေလတ္တံ့၊ ။ ပမာနပဟိတတ္ထာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 တရားကိုအားထုတ်သဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ စလွှတ်သောမိတ်ရှိသည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏
 ဥပသန္တော၊ ပြီးစေအပ်ပြီးသောကိလေသာမာရ်ပုပ္ဖန်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
 နိရူပမိ၊ ကင်းပြီးသောဥပမိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဘာသဝေ၊ အသုံးရုံသောအခ

သင်္ခါတရားတို့ကိုပရိညာယ၊ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်သိ၍၊အနာသင်္ခါ
ကင်းသောအာသင်္ခါရှိသည်ဖြစ်၍၊ဝိဟရာမိ၊နေရ၏။ အဋ္ဌာရသေကပ္ပ
သံထေ၊တထောင့်ရှစ်ရာကပ်ကမ္ဘာထက်၌၊ယဒါ၊အကြင်အခါ၌၊ယံကမ္ဘံ၊
အကြင်ကုတို့ပို၊ခြင်းတည်းဟူသောကောင်းမှုကံကို၊ အကရိ၊ပြုခဲ့ဘူး၏၊
တဿကမ္ဘဿ၊ ထိုကုတို့ပိုသော ကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်း
ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇောနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊
ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်း တည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ တရ
ဏာယ၊ဝိနတာတွင်မြစ်ရေယဉ်မှတင်ပို့ရခြင်း၏၊ပလံ၊အကျိုးပင်တည်း။
မဟံ၊ငါအား၊ ကိလေသာ၊ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ဖုတ်ကြည်းအပ်
ကုန်ပြီ၊ပ၊ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
လိုက်နာရပေပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံ၊ဟောအပ်၏။ ပန၊အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊
ဧဝံ၊ဤသို့၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ရောက်ပြီး၍၊ တဂ္ဂတိ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကမိလဝတ္ထုသို့၊ ကမိလဝတ်ပြည်၌၊ ဝိဟရန္တ၊
သီတင်းသုံးနေတော်မူသည်ရှိသော်၊တတ္ထ၊ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့၊ဂစ္ဆာ
သွား၍၊သတ္တာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ဝန္တိတွာ၊ရှိခိုး၍၊ဘိက္ခုဟိ၊ရဟန်းတို့နှင့်
သဟ၊တကွ၊ဂတော၊သွားသည်ရှိသော်၊ ပဋိသန္ဓာရဝသေန၊အစေ့အစပ်
ကောင်းကိုပြောကြားသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊အာရသော၊ငါ့ရှင်၊အရညော၊တော
၌၊ဖါသုဝိဘာရော၊ချမ်းသာစွာနေရခြင်းကို၊လန္ဒုဂ္ဂါကိ၊ရပါ၏လော၊ဣတိ၊
ဤသို့၊ဝုဠော၊မေးသည်ရှိသော်၊ အာရသော၊ငါ့ရှင်၊ အရညော၊တော၌၊ပဗ္ဗ
တာ၊ တောင်ရှိသည်၊ ရမဏိယာ၊မွေ့လျော်တွယ်ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
အတ္တနာ၊မိမိသည်၊ဝုဠပဗ္ဗတေ၊နေသောတောင်တို့ကို၊ဝဠောန္တော၊ချီးမွမ်း
လိုရကား၊နိလတ္တဝဏ္ဏာတိဂါထံ၊နိလတ္တဝဏ္ဏာအစရှိသောဂါထာကို၊အဘာ
သိ၊ရှုတ်ဆို၏။ တတ္ထ၊ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ နိလတ္တဝဏ္ဏာတိ၊နိလတ္တဝဏ္ဏာဟူ
သည်ကား၊နိလဝလာဟကနိဘာ၊တိန်ညိုနှင့်တူကုန်သော၊ နိလဝလာဟ
ကသန္တာနာစ၊ တိန်ညိုသန္တာန်လည်းရှိကုန်သော၊ ရုစိရာတိ၊ ရုစိရာဟူ
သည်ကား၊ရုစိရာယ၊အရောင်နှင့်၊ ကရဏိယာ၊ဖြွင်းကုန်သော၊ပတာသ
ရာစ၊မြို့ ပြုံးပြက်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သိတဝါရိတိ၊ သိတဝါရိဟူ
သည်ကား၊သိတလသလိလာ၊ချမ်းအေးသောရေရှိကုန်သော၊သုစိန္ဒရာတိ
သုစိန္ဒရာဟူသည်ကား၊ သုစိသုဗ္ဗတူမိဘာဂတာယ၊စင်ကြယ်သောမြေအ
ဖိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဝါ၊တနည်းကား၊ သုဗ္ဗမိတ္တာနံ၊ကိလေသာတို့မှ
စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ ဘုရားအစရှိသောသူတော်

ဗ-ကောနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၂-ဝနဝစ္ဆန္တေတ္ထရဂါထာ၊ ၁၈၉

ကောင်းရှိ၏၊ နိဝါသနဋ္ဌာနတာယ၊ နေရာဖြစ်သောကြောင့်၊ သုမိန္ဒရာ၊ သု
မိန္ဒရမည်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဂါထာသုခတ္ထံ၊ ဂါထာကိုရွတ်လွယ်စေခြင်း
ငှါ၊ သာနုနာသိကံ၊ နိဂ္ဂဟိတ်နှင့်တကွ၊ ကံတွာ၊ ပြု၍၊ နိဒ္ဒေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို
ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ သီတဝါရိသုမိန္ဒရာတိဝိ၊ သီတဝါရိသုမိန္ဒရာဟူ၍လည်း
ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏၊ သီတသုမိဝါရိဓရာ၊ ချမ်းအေးစင်ကြယ်
သော၊ ရေအိုင်ရှိကုန်သော၊ သီတလရိမလသလိလာသယဝန္တော၊ ချမ်း
အေးစင်ကြယ်သောရေအိုင်ရှိကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော
အနက်တည်း၊ ဣန္ဒဂေါပကသဉ္စန္ဒာတိ၊ ဣန္ဒဂေါပကသဉ္စန္ဒာဟူသည်ကား၊
ဣန္ဒဂေါပကနာမကေတိ၊ ဣန္ဒဂေါပကအမည်ရှိကုန်သော၊ ပါဝါဠဝတ္ထေဟိ
သန္တာနိအဆင်းရှိကုန်သော၊ ရတ္တကိမိတိ၊ ပိုးပရန်နီတို့ဖြင့်၊ သဉ္စာဒိတာ၊
ကောင်းစွာဖုန်းလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊ ပါရသကာလဝသေန၊ မိန့်လားကာလ
၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟာ ဆို၏၊ ပန၊ သမာနဝါဒဌတပါးကေမိဝါဒ
ပရေဝါဒကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကေမိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ ဣန္ဒဂေါပကနာမာနိ၊
ဣန္ဒဂေါပကအမည်ရှိကုန်သော၊ ရတ္တကိတာနီတိ၊ မျက်နှာတို့ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊
ဆိုကုန်၏၊ အပရေ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်၊ ကဏိကာရေက္ခန္ဓာတိ၊ မဟာ
လေကားပန်းတို့ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သေလာတိ၊ သေလာဟူသည်ကား
သိလာမယာ၊ ကျောက်ဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ပဗ္ဗတားတောင်တို့တည်း၊ နပံသု
ပဗ္ဗတား၊ မြေတောင်မဟုတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ယထာဟိပဗ္ဗတောသေလောတိ၊ ယထာဟိပဗ္ဗ
တောသေလောဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြပြီးအံ့
သေလော၊ ကျောက်အတိပြီးသော၊ ပဗ္ဗတောယထာ၊ တောင်ကဲ့သို့၊ ရမ
ယန္တိမန္တိ၊ ရမယန္တိ မံဟူသည်ကား၊ မံ၊ ငါကို၊ ရမာပေန္တိ၊ မွေ့လျော်စေကုန်
၏၊ မသ္မံ၊ ငါ၏၊ ဝိဝေကာဘိရတိ၊ ဝိဝေကန္တမ္ပေ၊ လျော်ခြင်းကို၊ ပရိဖြူဟေန္တိ၊
ပွားစေကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ ဝနဝစ္ဆန္တ မဟေရိသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
ဝိရကာလပရိသာဝိတံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံးထံ အပ်သော၊ အရ
ညာဘိရတိ၊ တော၌မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ပဝေဒေန္တော၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်
၍၊ သိဝိမံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ဝိဝေကာဘိရတိမော၊ ဝိဝေကန္တမ္ပေ၊ လျော်
ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဒီပေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောဝိဝေကာတို့
တွင်၊ ဥပမိဝိဝေကေန၊ ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဥပမိဝိဝေက
ဖြင့်၊ အညဗျာကရဏံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြားခြင်းကို၊ ဒီပိတမေဝ၊ ပြ
အပ်သည်မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီး

၀၉၀

ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ။

တည်း။ ဝနဝန္တိတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ။ ဝနဝန္တိမထေရ်၏ ဂါထာအ
 ဝဏ္ဏသည။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဧကနိပါတ်- ၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၄-သိဝကသာမဏေရဂါထာ။

ဥပဏ္ဍာယောတိ၊ ဥဏ္ဍာယောအစရှိသောဂါထာသည်။ သိဝကဿ၊ သိဝ
 ကအမည်ရှိသော၊ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။
 တဿ၊ ထိုသိဝကသာမဏေ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကား။ ကာ၊ အာရပ်နည်း။
 ကိရ၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါဓမ္မပါလမထေရ်သည်။ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့သော
 ထိုသိဝကသာမဏေသည်။ ဣတော၊ ဤတဒ္ဓကပ်ကမ္ဘာမှ။ ဧကတိ၊ သေကဗွေ
 သုံးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌။ ဝေဿဘုဿ၊ ဝေဿဘူအမည်တော်ရှိသော၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေ
 ဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဧကနိဒေဝ
 ကရဏီယေန၊ တစ်တစ်ခုသောပြာဠာပင်ကိစ္စဖြင့်။ အရည်၊ တောအုပ်သို့၊
 ပရိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ ပဗ္ဗတန္တရေ၊ တောင်ကြား
 ၌။ နိဝိန္နံ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော၊ ဝေဿဘုံ၊ ဝေဿဘူအမည်တော်
 ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသန္တပိတ္တော၊ ကြည်ညို
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပသင်္ကပိတော၊ ကပ်၍၊ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုး၍၊ အဇ္ဈယံ၊
 လက်အုပ်ကို၊ ပဝ္ဂဟ၊ ပြီးမြောက်၍၊ အဋ္ဌာယံ၊ တည်၏။ ဝုန၊ တဘန်၊ တတ္ထ၊
 ထိုတောင်ကြား၌၊ မနောဟရာနိ၊ နှလုံးကိုဆောင်တတ်ကုန်သော၊ ကာသု
 မာရိကဗလ္လာနိ၊ သရက်ဖြူသီးတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တာနိ၊ ထိုသရက်ဖြူသီး
 တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပနေယိ၊ ကင်၏။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုကမ္ဘိ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊
 အကြောင်းပြု၍၊ ပဋိဂ္ဂဟေတိ၊ ခံတော်မူ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား
 သည်၊ တေနုပုညကဓမ္မန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်
 ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရဇ္ဇော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ကဿ၊ ပဿ၊
 ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊
 သာသနာတော်၌၊ မာတုလေ၊ ဦးရီးသည်၊ ပဗ္ဗဇန္တေ၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်
 တေန၊ ထိုဦးရီးနှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊
 ဝိဝဇ္ဇ၊ ပနိဿယံ၊ ဝရ်ကင်းခြင်း၌အားကြီးသောအကြောင်းဟုဆိုအပ်သော
 ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနိတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့

၁-ဇောနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၄-သိဝကသာမဏေရဂူဝံ၊ ၁၉၁

မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူ သောအခါ၌၊ ဝနဝစ္ဆေယျရဿ၊ ဝနဝစ္ဆေယျမထေရ်
 ၏၊ ဘာဂိနယျော၊ တူသည၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လာ၏၊ အဿ၊ ထို
 သဘို့သားအား၊ သိဝကောတိနာမံ၊ သိဝကကုသောအမည်သည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုသိဝကသဘို့သားအား၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ အတ္တနော
 မိမိ၏၊ ဇေဋ္ဌဘာတိကော၊ မောင်အကြီးဖြစ်သော၊ ဝနဝစ္ဆေ၊ ဝနဝစ္ဆေမထေရ်
 သည်၊ သာသံနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇကိစ္စံ၊
 ရဟန်းကိစ္စကို၊ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ အရညော၊
 တော၌၊ ဝိဟာရန္တေ၊ နေသည်ရှိသော်၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုနေသောအကြောင်း
 ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပုတ္တံ၊ သားဖြစ်သောသိဝကကို၊ အာဟ၊ ခို၏၊ ကိံ အာ
 ဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တာတသိဝက၊ ချစ်သားသိဝက၊ ထေရဿ၊
 ဦးရီးဖြစ်သောမထေရ်၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊ ထေရံ၊
 ဦးရီးမထေရ်ကို၊ ဥပဋ္ဌာဟ၊ လုပ်ကျွေးချေလော၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ထေရော၊
 ဦးရီးဖြစ်သောဝနဝစ္ဆေမထေရ်သည်၊ မဟလ္လကော၊ အိုမင်းထိုင်းမြိုင်းပြီး၊ ဣတိ
 ဤသို့အမိဆိုသည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုသားဖြစ်သောသိဝကသည်၊ မာတု၊
 အမိ၏၊ ဇောဝစနေန၊ ဝကားတခွန်းတည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပုဗ္ဗကတောမိကာရ
 တာယ၊ ရှေ့ပြုဘူးသော ကုသိုလ်ထူးရှိသူ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မာတုလတ္ထေ
 ရဿ၊ ဦးရီးမထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု၍
 တံ၊ ထိုဦးရီးဖြစ်သောဝနဝစ္ဆေမထေရ်ကို၊ ဥပဋ္ဌာဟန္တော၊ လုပ်ကျွေးလျက်၊
 အရညော၊ တော၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ ဇောဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ကေနိဒေဝကရ
 ဏီယေန၊ တရံတခုသော ပြာဗ္ဗယ်ကိစ္စဖြင့်၊ ဂါမန္တံ၊ ရွာနီးကျောင်းသို့၊
 ဝတဿ၊ သွားသော၊ တဿ၊ ထိုသိဝကသာမဏေအား၊ ခရော၊ ကြမ်းသော
 အာဗာဓော၊ အနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ မနုဿေသု၊ လူဝံ့သည်၊ ဘေသန္တံ၊
 ဆေးကို၊ ကရာန္တေသုဝိ၊ ပြုကုန်သော်လည်း၊ နပဋိပဿန္တိ၊ မငြိမ်း၊ တသ္မိံ၊
 ထိုသိဝကမထေရ်သည်၊ စိရာယန္တေ၊ ကြာမြင့်သည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ ဦး
 ရီးဖြစ်သောဝနဝစ္ဆေမထေရ်သည်၊ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်၊ စိရာ
 ယတိ၊ ကြာမြင့်၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား၊ ကိံ နုခေါ၊ အသို့နည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ တတ္ထ၊ ထိုရွာနီးကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဂိဇ္ဈာနံ၊ နာ
 သော၊ တံ၊ ထိုသိဝကသာမဏေကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဿ၊ ထိုသိဝကသာမ
 ဏေအား၊ တံတံကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ထိုထိုပြုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သောအမှုကို၊
 ကရာန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဒိဝသဘာဝံ၊ နေအဖို့ကို၊ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊
 ရတ္တိဘာဝေ၊ ညဉ့်အဖို့၌၊ ဗသဝပစ္စ၊ သဝေလာယံ၊ လင်းအားကြီးအခါ၌၊

အာဟာရိန္တိ၊ သိဝက၊ ချစ်သားသိဝက၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗိတိတကာလ
 တော၊ ရဟန်းပြုသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ နဝသိတပုဗ္ဗံ၊ မနေစ
 ဘူး၊ ဣတော၊ ဤရွာနီးကျောင်းမှ၊ အရညမေဝ၊ တောသို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆာမ၊
 သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍
 သိဝကော၊ သိဝကသာမဏေသည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ဂါမန္တေ၊ ရွာနီးကျောင်း၌၊
 ယဒိဝိဗ္ဗိတော၊ အကယ်ကားတည်၏ရှင်၊ မိတ္တံပန၊ မိတ်သည်ကား၊ အရေည၊
 တော၌၊ ဝိတော၊ တည်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သယာနေဝိ၊ အိပ်လျက်
 လည်း၊ အရညမေဝ၊ တောသို့သာလျှင်၊ ဂမိဿာမိ၊ သွားတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့သိဝကသာမဏေဆိုသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေ
 ရော၊ ဦးရီးဖြစ်သောမထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုဘုဖြစ်သောသိဝကသာမဏေ
 ကို၊ ဗာဟာယံ၊ လက်ရုံးကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ အရညမေဝ၊ တောသို့သာ
 လျှင်၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ သော၊ ထို
 ဘုဖြစ်သော သိဝကသာမဏေသည်၊ ထေရဿ၊ ဦးရီးဖြစ်သော ဝနဝစ္ဆ
 မထေရ်၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ကာသုမာရိဗလိ
 ယမထေရ်၏ အပဒါနံ၊ ကဏိကာရံ၊ မဟာလေခါးပန်းကဲ့သို့၊ ဇော
 တန္တံ၊ တောက်ပလျက်၊ ပဗ္ဗန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊ နိသိန္နံ၊ သီတင်းသုံးနေ
 တော်မူသော၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာမှူးညစ်ကျေးမတင် သန့်ရှင်းစင်သော၊
 လောကဇေဋ္ဌံ၊ သတ္တဝါတို့ထက်ကြီးမြတ်တော်မူသော၊ နရာသဘံ၊ လူတို့
 ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဝေဿဘူတွင်ဘုရားရှင်ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရ
 ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓေ၊ ထိုဝိပဿီဘုရားရှင်၌၊ ပဿန္တိတော၊
 ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမနော၊ နှလုံးမနေောက်မိတ်ဝမ်းမြောက်
 သည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈလိ၊ လက်ဖျတ်ကို၊ သိရေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ကတွာန၊ တင်ထား
 သည်ကိုပြု၍၊ ကာသုမာရိကံ၊ သရက်ဖြူသီးကို၊ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍၊ ဗုဒ္ဓ
 သေဋ္ဌဿ၊ ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသောဘုရားရှင်အား၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူခဲ့
 ဘူး၏၊ ဣတော၊ ဤဘုဒ္ဓကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိံ၊ သေကဗွေသုံးဆဲ့ဟကမ္ဘာ
 ထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယံဖလံ၊
 အကြင်သရက်ဖြူသီးကို၊ အဒဗ္ဗိ၊ လှူခဲ့ဘူး၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှု
 ကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အတွင်းကြောင့်၊ နုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊
 မသိရ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကို မသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုး

၁-ကေနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၄-သိဝကသာမဏေရဂါယာ၊ ၁၉၃

သည်၊ ဗလဒါနသား၊ သရက်သီးဖြူမြတ်အလှူ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပေးတည်း။ ။
 မယှံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်
 ပြီး(ပ)၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
 တောအပ်၏။ သော၊ ထိုတူဖြစ်သော သိဝကသာမဏေသည်၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပဝ္ဗာ၊ ရောက်၍၊ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်
 ဆရာသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တမတ္ထံ၊
 ဆိုအပ်သောအနက်ကို၊ သံသန္ဓေတွာ၊ နှီးနှော၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိဝေကာ
 သိရကိစ္စ၊ ဝိဝေကန္တိမ္ပေ၊ လျော်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကတကိစ္စန္ဓ
 ပြုအပ်ပြီးသောမဟန်းကိစ္စမဂ်ဗိုလ်ကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ပဝေဒန္တော၊ သိစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥပဇ္ဈာယောမံ၊ အဝစာသိတိဂါထံ၊ ဥ
 ပဇ္ဈာယောမံအဝစာသိ၍သို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏။ ။
 ဟတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဥပဇ္ဈာယောကိ၊ ဥပဇ္ဈာယောဟူသောပုဒ်၏၊ ဝစနတ္ထော၊
 ဝစနတ္ထကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယော
 ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကြီးအပြစ်ငယ်ကို၊ ဥပနိဇ္ဈာ
 ယတိ၊ ရှုတတ်၏၊ ဟိတေသိတံ၊ အကျိုးစီးပွား၌အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊
 ပစ္စုပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဥာဏစက္ခုနာ၊ ဥာဏ်တည်းဟူသောမျက်စိဖြင့်၊
 ပေက္ခတိ၊ ရှုတတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်မည်၏၊ မန္တံ၊ မံဟူသည်ကား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်
 ကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ အဝစာသိတိ၊ အဝစာသိဟူသည်ကား၊ အဘာသိ၊ ဆို၏၊
 ဣတောဂစ္ဆာမသိဝိကာတိ၊ ဣတောဂစ္ဆာမသိဝိကဟူသောစကားသည်၊
 ဝုတ္တာကာရဒဿနံ၊ မထေရ်ဆိုသောအခြင်းအရာကိုပြသောစကားတည်း
 သိဝက၊ သိဝက၊ ဣတောဂါမန္တတော၊ ဤရွာနီးကျောင်းမှ၊ အရညဋ္ဌာနမေ
 ဝ၊ တောကျောင်းအရပ်သို့သာလျှင်၊ ဧဟိ၊ လာလှည့်၊ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့၊
 တဒေဝ၊ ထိုကျောင်းအရပ်သည်သာလျှင်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဝဿန
 သောဂ္ဂံ၊ နေခြင်းငှါ လျောက်ပတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်သား၊
 မထေရ်၏အဆိုတည်း။ ဇေံပန၊ ဤသို့လျှင်၊ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ
 သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သိဝကော၊ သိဝကသာမဏေသည်၊ ကသာ
 သိဟတော၊ ခတ်အပ်သောကြိုင်ရှိသော၊ ဘဒြော၊ ကောင်းသော၊ အသေ၊ ဝ
 ဇာနိယောဝိယ၊ အာဇာနည်ခြင်းကဲ့သို့၊ သဗ္ဗာတသံဝေဂေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်
 သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အရညဋ္ဌမေ၊ တောသို့သာလျှင်
 ဝန္တုကာမတံ၊ သွားခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဝေဒန္တော၊ သိစေ

လိုရကား။ ။ ဂါမေမေဝသတိကာယောအညညံမေဂတောမနောသေမာ
 နကောပိဂစ္ဆာမိနတ္ထိသင်္ဂေဝိဇာနတန္တိ၊ ဂါမေမေဝသတိကာယောအညညံ
 မေဂတောမနောသေမာနကောပိဂစ္ဆာမိနတ္ထိသင်္ဂေဝိဇာနတံဟူ၍၊ အာဟာ
 ခို၍၊ မေမေ ငါ၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ဂါမေဂါမန္တေ၊ ရွာ၊ နီးကျောင်း၌၊
 ယဒိဝသတိ၊ အကယ်၍ကားနေ၏၊ ပန၊ ထိုသို့၊ နှာနီးကျောင်း၌ပင်နေသော်
 လည်း၊ မေ၊ တပည့်တော်၏၊ မနော၊ စိတ်အလိုသည်။ အရညမေဝ၊
 တောသို့သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂတော၊ သွားလို၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သေမာနကောပိ၊ အိပ်လျက်လည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဂစ္ဆာမိ
 သွားပါတော့အံ့၊ ဝိဇာနတံဝိဇာနန္တဿ၊ ပညာရှိသောသူအား၊ ကတ္ထမိ၊
 တစ်စုံတစ်ခုသောအရာရုံ၌၊ သင်္ဂေဝိ၊ ကပ်ငြိခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ။ တဿ၊
 ထိုဂါယာ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗြောဟ္မိ၊ သိအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ မေမေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံသရိရံ၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဂါမန္တေ၊ ရွာ၊ နီး
 ကျောင်း၌၊ ယဒိဝိဋ္ဌိတံ၊ အကယ်၍ကားတည်၏၊ ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့တည်ငြား
 သောလည်း၊ အဇ္ဈာသယော၊ အကျွန်ုပ်၏အလိုသည်၊ အရညမေဝ၊ တောသို့
 သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဂတော၊ သွားလို၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သေမာနကောပိ၊ အိပ်လျက်လည်း၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါအံ့၊ ဂေလညေန၊ နာ
 သဖြင့်၊ ဌာနနိသဇ္ဇဂမနေသု၊ ရပ်ခြင်းထိုင်ခြင်းသွားခြင်းတို့၌၊ အသမတ္ထတာ
 ယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သယာနောပိ၊ အိပ်လျက်လည်း၊ ဣမိ
 နာသယိတာကာရေန၊ ဤအိပ်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သရိသပ္ပေဝိယ၊
 မြွေကဲ့သို့၊ သရိသပ္ပန္နော၊ ရွာတွားလျက်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧဝံ၊ ကြွ
 တော်မူပါကုန်လော့၊ အရညမေဝ၊ တောကျောင်းသို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆာမိ၊
 သွားကြကုန်အံ့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဝိဇာနတံဝိဇာ
 နန္တဿ၊ ပညာရှိသောသူအား၊ သင်္ဂေဝိ၊ အလုံးစုံသောအရာရုံ၌ကပ်ငြိခြင်း
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဓမ္မသဘာဝေါ၊ တရား၏သဘောကို၊ ကာမေသုစ၊ ကာမ
 ဂုဏ်တို့၌လည်းကောင်း၊ သံသာရေစ၊ သံသရာ၌လည်းကောင်း၊ အာဒိနဉ်၊
 အပြစ်ကို၊ နိက္ခမ္ပေ၊ တွက်မြောက်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနေစ၊ ကိလေ
 သာမပွင်းကင်းငြိမ်းခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ ယာ
 ထာဝတော၊ မသောက်မပြန်မှန်သော အားဖြင့်၊ ဇာနန္တဿ၊ သိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကတ္ထမိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအရာရုံ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 နသင်္ဂေဝိ၊ မကပ်ငြိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂေပဒေနေဝ၊ တပုဒ်လည်းသော
 ဂကောဖြင့် သာလျှင်၊ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယံဆရာ၏၊ အာဏာ၊ အာ

၁-ဇောနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၄-သိဝကသာမဏေဂေါတမာ။ ၀၆၅

ဏာသညံ၊ အနုဋ္ဌိတာ၊ လောကုတ္တရာတရားအားလျော်သဖြင့် တည်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုဂါထာကို၊ ဥပဓေသန၊ ညွှန်းသဖြင့်။ အညံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏။ သိဝကသာမဏေဂေါတမာ၊ သိဝက
 သာမဏ၏ဂါထာအတွင်းသည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဇောနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၅-ကုဏ္ဍဝေနထေရဂေါတမာ။

ပဉ္စသိန္ဓုပဉ္စဇပဟာနိ၊ ပဉ္စသိန္ဓုပဉ္စဇဟောအစရှိသော ဂါထာသည်။
 အာဟသ္မာတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ကောဏ္ဍဝေန၊ နေထေရသော၊
 ကောဏ္ဍဝေနမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား။
 ကာ၊ အဘယ်နည်း။ သော၊ ထိုကောဏ္ဍဝေနမထေရ်သည်။ ပဒုမုတ္တရသော၊
 ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေး၊
 ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဟံသဝဏိနဂရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊ ကုလက
 ဟော၊ အမျိုးအိမ်၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဝဟပ္ပတ္တော၊ တဆုံးခြောက်နှစ်မြောက်အ
 ရှယ်ချောက်သော်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်အောက်ဖြစ်သောဝတ္ထု၌၊ ဝတ္ထုနယေ
 နေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပ
 သင်္ကမိတွားကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်၊ သတ္တဝာ
 ရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧကံ၊ တစ်ကျွန်း၊ တယောဂံ၊ သော၊ ရဟန်းသို့၊ ပဉ္စဇံ၊
 ဂြှေးဦးစွာ၊ သဿကံ၊ စာရေးတံကို၊ ဝတ္ထုန္တာနံ၊ ယူကုန်သောရဟန်းတို့
 ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌပိယမာနံ၊ ထားသည်ကို၊ ဒိသွား၊ ဖြစ်
 ၍၊ တံဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာထူးကို၊ ပဉ္စေတွာ၊ တောင့်တ၍၊ တဒနုရူပံ၊ ထိုအ
 ရာအထူးအားလျော်စွာ၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်
 ၍၊ ပိစရိ၊ ကျင်လည်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ ဧကမိဝသော၊
 တနေ့သ၌၊ နိရောဓသမာပတ္တိတော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊
 နိသိန္နဿ၊ နေတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရသော၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ မနောသိလာရဏ္ဏပိဋ္ဌရံ၊ သော၊ ခါးနှိုးခြင်း
 သီသမ္ပန္နံ၊ နှင့်တူသောအသားအဆံရှိသော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ကမ္မဝိ
 ဗလကဏ္ဍိကံ၊ ဌက်ပျောသီးခိုင်ကို၊ ဥပနေသိ၊ ကပ်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားသည်။ တံ၊ ထိုဌက်ပျောသီးခိုင်ကြီးကို၊ ပဗ္ဗိဂ္ဂဟံတွာ၊ အကပ်ခံ၍၊ ပရိ
 ဘုဗ္ဗိ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်။ ဧတေနုည
 ကဋ္ဌေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ကောဓသက္ခတ္တံ၊ တဆုံးတကြိမ်းအစက

၁၆၆ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သု၊နတ်ပြည်တို့၌၊ဒေဝရန္တံဒေဝရန္တာဘာဝေန။နတ်မင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ကာရေ
သိ၊မင်းပြု၏၊ စတုရိသဘိဝါရေ၊နှစ်ဆယ်လေးကြိမ်၊စက္ကဝတ္တိ၊စကြာဝ
တေးမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ သော၊ထိုအမျိုးကောင်း
သားသည်၊ဝုနပ္ပနံ၊အပန်တလဲလဲ၊ဝုညာနိ၊ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊
အပရာပရံ၊လူးလှလူးလှလှ၊ ဒေဝမနုဿေသု၊နတ်ပြည်လူ၊ပြည်တို့၌၊ သံ
သရန္တော၊ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ကဿပဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာ
ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဘုဗ္ဗဒေဝတာ၊ဘုဗ္ဗဗိုးနတ်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတ္တိ၊ဖြစ်လာ၏၊ ဒိဃာယုကဗုဒ္ဓါနုဉ္စနာမ၊ သက်တော်ရှည်သော
ဘုရားရှင်တို့မည်သည်ကား၊ အန္တုမာသိကော၊လခွဲတကြိမ်ပြုအပ်သော၊
ဥပါသထော၊ဥပုသ်သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ တထာ၊ထိုစကားသည်၊
ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ဝိပဿိဿ၊ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊တဝတော၊မြတ်
စွာဘုရားအား၊ ဆဗ္ဗဿန္တရေ၊ခြောက်နှစ်တွင်းခြောက်နှစ်တွင်း၌၊ ဥပါ
သတော၊ဥပုသ်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ ကဿပဒဿဗလောပန၊ကဿပ
မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ဆဋ္ဌေဆဋ္ဌေမာဿ၊ ခြောက်လတိုင်းခြောက်လ
တိုင်း၊ ပါတိမောက္ခံ၊ပါတိမောက်ကို၊ဩဿရေတိ၊ပြီးဆုံးစေ၏၊ တဿ၊
ထိုကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါတိမောက္ခံ၊ပါတိမောက်ကို၊ဩဿရေဒေ
သနာကာလေ၊ အဆုံးတိုင်ဟောပြီးသောအခါ၌၊ ဒိဿာဝါသိကာ၊ အရပ်
မျက်နှာ၌နေကုန်သော၊သဟာယာ၊အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော၊ဒွေတိက္ခူ၊
နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်၊ဥပါသထံ၊ဥပုသ်ကို၊ကရိဿာမာတံ၊
ပြုကုန်အံ့ဟူ၍၊ဂစ္ဆန္တိ၊သွားကုန်၏၊ အယံ၊ဤကောဏ္ဍဝေနမထေရ်သည်၊
ဘုဗ္ဗဒေဝတာ၊ ဘုဗ္ဗဗိုးနတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ နိန္ဒံ၊နှစ်
ယောက်ကုန်သော၊အမေသံဘိက္ခုနံ၊ဤရဟန်းတို့၏၊မေတ္တိ၊ချစ်ခြင်းသည်၊
အဝိဝိယ၊အလွန်လျှင်၊ဒဋ္ဌာ၊မြဲမြံ၏၊ကံ၊အသို့နည်း၊ တေဒကေ၊ဖျက်ဆီး
ထတ်သောသူလည်း၊သတိ၊ရှိသော်၊ ဘိဇ္ဇေယျုံနုခေါ၊ကွဲပြားကုန်အံ့လော၊
နဘိဇ္ဇေယျုံနုခေါ၊မကွဲပြားကုန်အံ့လော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိန္တေသိ၊ကြံ၏၊ တေ
သံ၊ထိုနှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့၏၊ဩကာသံ၊အခွင့်ကို၊ဩလောကိယ
မာနာ၊ကြည့်လျက်၊ တေသံ၊ထိုရဟန်းနှစ်ယောက်တို့၏၊ အဝိဒုရေနေဝ၊
မနီးမဝေးသောအရပ်ဖြင့်သာလျှင်၊ဂစ္ဆန္တိ၊သွား၏၊ အထပစ္ဆာ၊ထိုနောင်
မှ ဒေကာ၊တယောက်သော၊ထေရော၊မထေရ်သည်၊ဧကဿ၊တယောက်
သောမထေရ်၏၊ဟတ္ထေ၊လက်၌၊ဝိဝရံ၊သက်နိုးကို၊ ဒတွာ၊ပေး၍၊သရိရဝ
ဉ္စနုတ္တံ၊ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်း၌၊ ဥဒကဖါသုကဋ္ဌာနံ၊ရေချမ်းသာရာ

မိ-ကေန်ပိတ်-၂-ခုတ်ယဝင်-၁၅-ကုဏ္ဍမာနထေရဂါထာ။ ၁၉၇

အရပ်သို့၊ ဂဏ္ဍိယသွား၍၊ ဓောတဟတ္ထပါဒေါ၊ ဆေးပြီးသောသက်ခြေရှိ
သည်။ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဂုဗ္ဗဿ၊ ခြုံ၍၊ ဘာဂတော၊ အသို့မှ၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏
တုဗ္ဗဒေဝတာ၊ တုဗ္ဗဗိုးနတ်သည်၊ တဿတ္ထေရဿ၊ ထိုထွက်သောမထေရ်
၏၊ ပစ္ဆိမတော၊ နောက်မှ၊ ဥတ္တမရူပါ၊ မြတ်သောအဆင်းရှိသော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်း
မသည်။ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ကေသေ၊ ဆံသို့ကို၊ ဝိဇ္ဇနိတွင်၊ ခါ၍၊ သံဝိဓာယ။
ကောင်းစွာပြုပြင်၍၊ သမ္ပန္နန္တိဝိယ၊ ထုံးစံတိသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇိယံ၊ ကျောက်ကုန်း
၌၊ ဝံသံ၊ မြေမှုန့်ကို၊ ဂုဗ္ဗမာနာဝိယ၊ သုတ်တိသကဲ့သို့၊ သာဓုကံ၊ အဝတ်ထမီ
ကို၊ သံဝိဓာယ၊ ကောင်းစွာပြုပြင်၍၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ပဒါနုပဒိကော၊
သွားသောခြေရာသို့အစဉ်တစိုက်လိုက်သောခြေရာရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်
၍၊ ဂုဗ္ဗတော၊ ခြုံမှ၊ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ကေမန္တေ၊ သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်၏၊ သဟာပပတ္ထေရော၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းဖြစ်သောမထေရ်သည်၊ တံကာရေ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်
ကတည်းကပင်လျှင်၊ ဒေါမနသဇာတော၊ ဖြစ်သောနှလုံးမသာယာခြင်း
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မေးငါအား။ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းနှင့်၊
သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဒိဃာရတ္တာနုဂတော၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံးအစဉ်တ
စိုက်လိုက်သော၊ သိန္ဓေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ နဋ္ဌော၊ ပျက်စီးခဲ့ပြီးအဟံ၊ ငါ
သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိသဘာဝံ၊ သဘောမတူကြောင်းကို၊ သဇေဇာနေယျံ၊ အ
ကယ်၍သိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့သိသည်ရှိသော်၊ ဧတ္တကံအဇ္ဈိနံ၊
ဤမျှလောက်ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
တကွ၊ ဝိဿာသံ၊ အကြွင်းဝင်ခြင်းကို၊ နကရေယျံ၊ မပြုရ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေ
တွင်၊ ကြံ၍၊ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ အာဂစ္ဆန္တသေဝ၊ လာစဉ်ပင်လျှင်၊
အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဟရ၊ ယူ
ဆောင်လေသော၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သတောရှိသော၊ ဝါပေန၊ ယုတ်မာ
သောသူနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ဟကွ၊ ကေမဂ္ဂံ၊ တကြောင်းတည်းသောခရီးကို၊ နဂစ္ဆန္တေ
မိ၊ ငါသွားပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ခို၏၊ တံကထံ၊ ထိုမထေရ်ဆိုသောစ
ကားကို၊ သုတွင်၊ ကြား၍၊ တဿလဇ္ဇိတိက္ခုနော၊ ထိုလဇ္ဇိရဟန်း၏၊ ဟဒယံ
နှလုံးသည်၊ တိဝိတံ၊ ထက်လွှာသော၊ သတ္တိံ၊ ထွက်ကို၊ ဂဟေတွင်၊ ကိုင်၍၊
ဝိဇ္ဇိဝိယ။ ထိုသောအခါကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုနေ့ကမှ၊
အာဟ၊ ခို၏၊ အာရတော၊ ငါ့ရှင်၊ ကိံနာမ၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်း
ကြောင့်၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဝဒတိ၊ ဆိုသိသနည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဧတ္တကံ
ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ နုတ္တရမတ္တိ၊ နုတ္တရ်မျှသော၊ အာ

၁၆၈ လေရဂါသာအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ပတ္တိမ္ပိ၊ အာပတ်သို့လည်း၊ နအနာမိ၊ သင့်၏ဟူ၍မသိ၊ ပန်းထိုသို့ဖြစ်ချက်၊
 တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ မံ၊ အက္ခန္တိ၊ အဇ္ဈ၊ ယခုပါပေါက်၊ သူယုတ်မာဟူ
 ၍၊ ဝဒသိ၊ ဆိုဘိသနည်း၊ တေ၊ သင်အား၊ ကိ၊ မိဋ္ဌ၊ အဘယ်ကိုမြင်ပါသ
 နည်း၊ ဣ၊ ဘိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေး၏၊ အညေ့န၊ တပါးသော၊ ဒိဋ္ဌေန၊ မြင်ခြင်းဖြင့်၊
 ကိ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇေဝိဇေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 အလင်္ကာတပဋိသတ္တေန၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော၊ မာတုဂါမေန၊ မာတု
 ဂါမနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဧကဋ္ဌာနေ၊ တနေရာတည်း၌၊ ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ နိက္ခန္ဓော
 ကိ၊ ထွက်လာခဲ့သည်မ ဟုတ်လော၊ ဣ၊ ဘိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အာရုဿော
 ဝါရှင်၊ တေ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ မယံ၊ ငါအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို၊ နပဿာမိ၊ မမြင်၊
 ဣ၊ ဘိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ယာဂတတိယံ၊ သုံးကြိမ် မြောက်အောင်၊
 ကထေန္တယဝိ၊ ပြောသော်လည်း၊ ဘဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ ကထံ၊ စကားကို၊
 ဣတရော၊ တပေသက်သော၊ တေရော၊ မထေရ်သည်၊ အသဒ္ဓဟိတွာ၊ မယံ
 ကြည်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဒိဋ္ဌကာရဏံ ယေဝ၊ မြင်သော
 အကြောင်းကို သာလျှင်၊ ဘုတတ္ထံ၊ မှန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကထွာ၊ ပြု၍၊
 ဂဏ္ဍန္တာ၊ ယူချက်၊ တေန၊ ထိုရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဧကမဂ္ဂေန၊
 တကြောင်းတည်းသောခရီးဖြင့်၊ အဂတိံ၊ မသွာ၊ မူ၍၊ အညေ့န၊ တပါး
 သော၊ မဂ္ဂေန၊ ခရီးဖြင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂတော
 သွားလေ၏၊ ဣတရောပိ၊ ဤမှတပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ အညေ့န၊ တပါးသော၊ မဂ္ဂေန၊ ခရီးဖြင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သန္တိကံယေဝ၊ အထံတော်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ တတော၊ ထို
 အခါ၌၊ ဘိက္ခုသံဃာသမ္မာ၊ ရဟန်းသံဃာ၏၊ ဥပေါသထာဂါရံ၊ ဥပုသ်အိမ်သို့၊
 ပဓိသနဓဝလာယံ၊ ဝင်သောအခါ၌၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံ
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဥပေါသထဂ္ဂေ၊ ဥပုသ်အိမ်၌၊ သဇ္ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊
 ဣမသ္မိ၊ ဥပေါသထဂ္ဂေ၊ ဤဥပုသ်အိမ်၌၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ပါပဘိက္ခုနာမယုတ်မာသောရဟန်းမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်
 တေန၊ ထိုယုတ်မာသောရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊
 နကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣ၊ ဘိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ပဟိ၊
 အပဋ္ဌ၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၍၊ သုဗ္ဗဗေဒဝတော၊ သုဗ္ဗဗိုးနတ်သည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 တာရိယံ၊ ဝန်လေးသော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုမိချေ၏၊ တကား၊ ဣ၊ ဘိ၊ ဤသို့
 နှလုံးသွင်း၍၊ မဟလ္လကဥပါသကဝဇ္ဇေန၊ အိုမင်းပြီးသောဒါယကာ၏အသွင်

၁-ကောနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၅-ဓုတ္တမာနထေရဂါထာ၊ ၁၉၉

ဖြင့်၊ သဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဝတိံ၊ သွား၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ ကဿ၊ အဘယ့်ကြောင့်၊ အယျော၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤနေ
 ဤအရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဥပါသကာ၊
 ဒိုဒါယကာ၊ ကော၊ တယောက်သော၊ ပါပဘိက္ခု၊ ယုတ်မသောရဟန်း
 သည်၊ ဣမံ၊ ဥပါသထွံ၊ ဤဥပုသ်အိမ်သို့၊ ပရိဋ္ဌော၊ ဝင်နေ၏၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ တေန၊ ထိုယုတ်မသောရဟန်းနှင့်၊ သဗ္ဗံ၊ တကွ၊ ဥပါသထံ၊ ဥပုသ်
 ကိုးနကရာဇ်၊ မပြု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊ ဌိတော၊ တည်
 သည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
 ဘုရား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာဂဏ္ဍထ၊ ယူတော်မူပါကုန်သင့်၊ ဧသေသော၊ ဘိက္ခု၊
 ဤရဟန်းသည်၊ ပရိသုဒ္ဓသီလော၊ စင်ကြယ်သောသီလရှိ၍၊ တုဋ္ဌေဟိ၊ သခင်
 ဘုရားတို့သည်၊ ဒိဗ္ဗမာတုဂါမောနာမ၊ မြင်သောမိန်းမ မည်သည်ကား၊
 အဟံ၊ တပည့်တော်ပင်တည်း၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣမသံ၊ ထေရနံ၊
 ဤမထေရ်နှစ်ယောက်တို့၏၊ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ ဒဠ်နုခေါ၊ မြိလသ
 လော၊ နောဒဠ်နုခေါ၊ မမြိလသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိဇ္ဇနာဘိဇ္ဇနဘာဝံ၊ ပျက်
 သည်၏အဖြစ်မပျက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဩလောကန္တေန၊ ကြည့်သဖြင့်၊
 တုဋ္ဌာကံ၊ သခင်ဘုရားတို့ကို၊ ဝိမံသနတ္ထာယ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းငှါ၊ တံ
 ကမ္ဘံ၊ ထိုမကောင်းသောအမှုကို၊ ကတံ၊ ပြုမိပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိ
 သော်၊ သဗ္ဗုရိသ၊ သူတော်ကောင်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကေပန၊ အဘယ်သူ
 ပေနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးသည် ရှိသော်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ကော၊ တယောက်သော၊ ဘုဗ္ဗဒေဝတာ၊ ဘုဗ္ဗပိုးနတ်ပါ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်၏၊ ဒေဝဗုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊
 ကထေန္တော၊ လျှောက်ထားလျက်၊ ဒိဗ္ဗာနုဘာဝေန၊ နတ်၏အာနုဘော်ဖြင့်၊
 ဌတော၊ တည်၍၊ တေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌၊ ပတိတွာ၊ ဝင်၍၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဧတံဒေါသံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊ ခေတ၊
 သည်းခံတော်မူပါကုန်သော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊
 ဥပါသထဉ္စ၊ ဥပုသ်ကိုလည်း၊ ကရာထ၊ ပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ထေရံ၊ စောဒကမထေရ်ကို၊ ယာမိတွာ၊ ဦးဖြင့်ညွတ်ဝင် တောင်းလှန်
 လတ်၍၊ ဥပါသထွံ၊ ဥပုသ်အိမ်သို့အပြင်သို့၊ ပဝေသေသိ၊ ဝင်စေ
 ၏၊ သောထေရော၊ ထိုစောဒကမထေရ်သည်၊ ဥပါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ တာဝ
 အစဉ်သဖြင့်၊ ကေဗ္ဗာနေ၊ တခုသောနေရာ၌၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ပန၊ အထူးကို
 ဆိုအံ့၊ ဝိတ္တသန္တံ၊ ဝသေန၊ အလွန်ချစ်ကျွမ်းသော အဆွေခင်ပွန်း၏ အစွမ်း

ဖြင့်၊ ဝုန်း၊ တာဝန်၊ တေန်၊ ထိုရုဒိတကရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကေဠာနေ၊
 တရတည်းသောနေရာ၌၊ နအဟောသိ၊ နေသည်မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမဿ
 ထေရဿ၊ ဤရုဒိတကမထေရ်၏၊ ကမ္ဘံ၊ အမှုကို၊ နကထိယတိ၊ မဆိုးပန်၊
 အထူးကိုဆိုအံ့၊ ရုဒိတကထေရော၊ ရုဒိတကမထေရ်သည်၊ အပရာပရံ၊ ထို
 မှုဤမှ၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္ဘံ၊ စိ၊ ပြုံးခြင်း၊ အမှုကို၊ ကရောန္တော၊
 ပြုသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ ဘုမ္မ
 ဒေဝတာ၊ ဘုမ္မဗိုးနတ်သည်၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုမကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံ
 ၏၊ နိဿန္နန၊ အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ ဧကံဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားတို့၏
 တရသောအကြား၌၊ အပါယာဘယတော၊ အပါယ်ဘေးမှ၊ နမုပ္ပိတ္တနမုပ္ပတိ၊
 မလွတ်၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ကိသ္မိံ၊ စိကာလေ၊ တရံတဆစ်သောကာလ၌၊
 မန္တဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်သို့၊ သစေအာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ရောက်သည်ဖြစ်
 အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ရောက်သော်လည်း၊ အညန၊ တပါးသော၊ ယေနကေနမိ၊
 အမှတ်မရှိတရံတယောက်သောသူသည်၊ ကတော၊ ပြုအပ်သော၊ ဒေါ
 သော၊ အပြစ်သည်၊ တသေဝ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ပတ
 တိ၊ ကျရောက်၏၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အမှတ်၊ ငါတို့၏၊ တဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ သဝတ္ထိပံ၊ သဝတ္ထိ
 ပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုလေ၊ ဗုဒ္ဓားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ အဿ၊ ထိုအမျိုး
 ကောင်းသားအား၊ ဓာနမာဏဝေါတိနာမံ၊ ဓာနလုလင်ဟူသောအမည်ကို၊
 အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်၊ မြောက်အရွယ်ရောက်
 သော်၊ တယောဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတွာ၊ သင်၍၊ မဟာလ္လက
 ကာလေ၊ အိုမင်းသောအခါ၌၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရား
 ဒေသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ နာရ၍၊ ပဋိလန္ဓသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓေခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊
 တတောဥပသမ္ပန္နဒိဝသတော၊ ထိုပဉ္စင်းဖြစ်သောနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ကော
 တယောက်သော၊ အလက်တပဋိယတ္တာ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော၊
 ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ တသ္မိံ၊ ထိုမထေရ်သည်၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ပဝိသန္တေ၊
 ဝင်သည်ရှိသော်၊ သဒ္ဓိံ၊ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ပဝိသတိ၊
 ဝင်၏၊ နိက္ခမန္တေ၊ ရွာမှထွက်သည်ရှိသော်၊ သဒ္ဓိံ၊ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်၊
 နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဝိသန္တေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်
 လည်း၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏၊ တိဋ္ဌန္တေ၊ တည်သော်လည်း၊ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဣတိဝံ၊ ဤသို့၊ နိစ္စာနုဗန္ဓာ၊ အခါခပ်သိမ်းအစဉ်

၁-ကောနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၅-ကုဏ္ဍဝေနမထေရဂါထာ။ ၂၃၁

ကစိုက်လိုက်ခြင်းသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ထေရော၊ ဝေနမထေရ်သည်၊
 တံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊ တဿ၊ ထိုဝေန
 မထေရ်၏၊ ဝုရိမကမ္မနိဿန္ဓေန၊ ရှေးကံ၏အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ ပဝတ္ထာ၊
 ဖြစ်သော၊ သာဇ္ဈတ္တိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အညေသံ၊ သူတပါးတို့အားသာလျှင်၊
 ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ ဂါမေရွာဌံ၊ ယာဂုံစံ၊ ယာဂုကိုလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊
 ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒဗ္ဗမာနာ၊ ယူကုန်သည်ရှိသော်၊ ဇ္ဈတ္တိယော၊ မိန်းမ
 တို့သည်၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အယံယာဂုဥလုကော၊
 ဤယာဂုတမှုတ်သည်၊ တုမ္ဘာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး၌၊
 ဒဒါမိ၊ ယူပါ၏၊ ဧကော၊ ယာဂုတမှုတ်သည်၊ အဋ္ဌာကံ၊ တပည့်တော်မတို့၏
 သဟာယိကာယ၊ အပေါင်းအဘော်ဖြစ်သော၊ ဇ္ဈမိဿာ၊ ဤမိန်းမ၏၊ အတ္ထာ
 ယ၊ အကျိုး၌၊ ဒဒါမိ၊ ယူပါ၏၊ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဟာသံ၊ ပြက်ရယ်ကို၊
 ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ထေရဿ၊ ဝေနမထေရ်အား၊ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော၊
 ဝိဟာသာ၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဟာရဂတဗ္ဗိ၊ ကျောင်းသို့
 နောက်သော်လည်း၊ နံ၊ ထိုဝေနမထေရ်ကို၊ သမဏေရာစေဝ၊ သာမဏေ
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟရာ၊ ငယ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ပရိဝါ ဂေတု၊ ခြံရံ၍၊ ဝေနာ၊ ဝေန မထေရ် သည်၊
 ကောဇ္ဈော၊ ဘိလမရှိသည်၊ စာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဟာသံ၊ ရယ်
 ရွှင်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထို့နောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုဝေန
 မထေရ်အား၊ တေနေဝ ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့် သာလျှင်၊
 ကောဏ္ဍဝေနတ္ထရောတိနာမံ၊ ကောဏ္ဍဝေနမထေရ်ဟူသောအမည်သည်၊
 စာတံ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုကောဏ္ဍဝေနမထေရ်သည်၊ ဥဋ္ဌာယ၊ သ၍၊ သမုဋ္ဌာ
 ယ၊ အဘန်တလဲလဲသ၍၊ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းငယ်သာမဏေငယ်တို့သည်၊
 ကရိယမာနံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကေဠိ၊ ပြက်ရယ်မှုကို၊ သဟိတံ၊ သည်းခံခြင်း
 ၌၊ အသက္ကောန္တော၊ မစွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဗ္ဗာဒံ၊ ရုချွန်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ တုဓမ္မ၊ သင်တို့သည်၊ ကောဏ္ဍော၊ ဘိလမ္ပတံ၊ ကုန်၏၊ တုမ္ဘာကံ၊ သင်
 တို့၏၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ ကောဇ္ဈော၊ ဘိလမ္ပတံ၊ ဇ္ဈတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထို့နောင်မှ၊ နံ၊ ထိုကောဏ္ဍဝေနမထေရ်ကို
 သတ္ထု၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား၊ အာရော စေသံ၊ ကြားလျှောက် ကုန်၏၊
 ကောဏ္ဍဝေနာ၊ ကောဏ္ဍဝေနမထေရ်သည်၊ ဗဟရဿမဏေရေဟိ၊ ရ
 ဟန်းငယ်သာမဏေငယ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရုသဝါစံ၊ ကြမ်း
 ကြပ်သောစကားကို၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဇ္ဈတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဇ္ဈေ၊ နားတော်လျှောက်

၂၃၂

ဝေဠာကဝါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ

သညာရှိသော်၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံဝေဠာ၊ ထိုကောဏ္ဍဝေန
မထေရ်ကို၊ ပက္ခောသောပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊ ဝေန၊ ချစ်သား၊ ဝေန၊ တံ၊ သင်သည်
သာမဏေဇေယျ၊ သာမဏတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဗရသဝါစံ၊ ကြမ်းကြုတ်
သောစကားကို၊ ဝဒတိကိချ၊ ဆိုသည်ဟု ငါဘုရားကြားရသည်ကား၊ သစ္စံ၊
မှန်ပေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တေန၊ ထို
ကောဏ္ဍဝေနမထေရ်သည်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သစ္စံ၊ မှန်ပေ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝက္ခေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ကဿ၊ အဘယ့်ကြောင့်၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊
ဆိုဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
နိဗ္ဗန္တံ၊ မပြတ်၊ ဝိဟေသံ၊ ညည်းဆဲနိုင်စက်ခြင်းကို၊ အသဟန္တော၊ သည်းမခံ
နိုင်ခြင်းကြောင့်၊ ဝေကထေမိ၊ ဤသို့ဆိုမိပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ နား
တော်လျှောက်၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကတကမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော
မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကံသည်၊ ယာဝဇ္ဇဒိဝသာ၊ ယံနေ့ထက်တိုင်၊ ဇိရာ
ပေတုံ၊ ဆွေးမြေ့စေခြင်းငှါ၊ နသက္ခောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဝုန၊
တဘန်၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သောစကားကို
မာဝဒသိ၊ မဆိုလေလင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ မာဝေါစ
ဗရသံကိပ္ပိ (ပ) သာရဗ္ဗောတေနိဗ္ဗတိတိ၊ မာဝေါစဗရသံကိပ္ပိ (ပ) သာ
ရဗ္ဗောတေနိဗ္ဗတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဗရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်
သောစကားကို၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခွန်းမျှ၊ မာဝေါစ၊ မဆိုရာ၊ ဝက္ခေ၊ ဆိုသည်ရှိ
သော်၊ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရိဝဒေယျ၊ တဘန်ဆိုကုန်ရာ၏၊ သာရဗ္ဗကထာ၊
ချုတ်ခြယ်သောစကားသည်၊ ဒုက္ခာဟိဒုက္ခာဝေ၊ ဆင်းရဲသည်သာလျှင်
တည်း၊ ပဒ္ဓိဒဏ္ဍာ၊ တဘန်ချုတ်ခြယ်ခြင်းတည်းဟူသော ဒဏ်တို့သည်၊
တံ၊ ထိုချုတ်ခြယ်ကဲ့ရဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ ဝသေယျ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏၊
အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သစေနေဇေယျိ၊ အကယ်၍ဆောင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝေ၊
ဤသို့ဆောင်သည်ရှိသော်၊ ဥပဟတော၊ ခတ်နှုတ်အပ်သော၊ ကံသောယ
လာ၊ ရွှေလင်ပန်းကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝေသေသော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ သင်အား
သာရဗ္ဗ၊ ချုတ်ခြယ်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗတိ၊ မရှိပြီ၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊
တသထေရ်သော၊ ထိုကောဏ္ဍဝေနမထေရ်၏၊ မာတုဂါမေန၊ မာတုဂါမနှင့်
သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဣမဉ္ဇဝိစရဏဘာဝံ၊ ဤလှည့်လည်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊
ကောသသရဉ္ဇာပိ၊ ကောသလမင်းကြီးအားလည်း၊ ကထပိ၊ သု၊ ပြော
ကြားကြကုန်၏၊ ရာဇာ၊ ပဓသနဒိကောသလမင်းကြီးသည်၊ တဏှာ၊ အိုမင်း

၁-ဇကုနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၅-ကုဏ္ဍဝေနထေရဂါထာ။ ၂၀၃

အရင်းယောကျာ်းတို့၊ ဂစ္ဆထံသွားကြချေကုန်၊ ငိမ့်သထ၊ စုံစမ်းကြချေ
ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေတွာ၊ စေပြီး၍၊ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း၊
မဟန္တေနပရိဝါရေန၊ များစွာသောအခြံအရံဖြင့်သာလျှင်၊ ထေရဿ၊
ကောဏ္ဍဝေနမထေရ်၏၊ ဝဿနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ဂတိံသွား၍၊ ဇကု
မန္တေ၊ သင့်တင့်သောအရပ်၌၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊
တည်၏၊ တသ္မိံ၊ ခဏ၊ ထိုခဏ၌၊ ထေရော၊ ကောဏ္ဍဝေနမထေရ်သည်၊
သုဝိကမ္ဘံ၊ အပ်ချုပ်ခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ နိသိန္ဓော၊ နေသည်၊
ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဝိဇ္ဇတ္တိ၊ ထိုမိန်းမသည်လည်း၊ အဿ၊ ထိုကောဏ္ဍဝေန
မထေရ်၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မဝေးသော၊ ဌာနေ၊ အရပ်၌၊ ဌိတာဝိယ၊ တည်သကဲ့
သို့၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ရာဇာ၊ ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးသည်၊ ဒိသွာ၊
မြင်၍၊ ဣဒံကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကား၊ အတ္တိ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တဿ၊ ထိုမိန်းမ၏၊ ဌိတဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာအရပ်သို့၊ အဂမ၊
သိ၊ သွားလေ၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ တသ္မိံ၊ ထိုပသေနဒီကောသလမင်း
ကြီးသည်၊ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်ရှိသော်၊ ထေရဿ၊ ကောဏ္ဍဝေန
မထေရ်၏၊ ဝဿနပဏ္ဏသလံ၊ နေသောသစ်ရွက်ကုဒိုသို့၊ ပဝိဋ္ဌာဝိယ၊ ဝင်
သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဇာဝိ၊ ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးသည်
လည်း၊ တာယ၊ ထိုမိန်းမနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တမေပပဏ္ဏသလံ၊ ထိုသစ်ရွက်
ရိုးသောကုဒိုသို့သာလျှင်၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်
တို့၌၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ အဒိသွာ၊ မမြင်မူ၍၊ အဟံ၊
ဤသူသည်၊ နမာဓု၊ ဝါမော၊ မိန်းမမဟုတ်၊ ဧသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော
အကျိုးသည်၊ ထေရဿ၊ ကောဏ္ဍဝေနမထေရ်၏၊ ကမ္ဘဝိပါကော၊ ကံ၏
အကျိုးတည်း၊ ဣတိ၊ သည်၊ ဤသို့သောအမှတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဌမံ၊ ရှေး
ဦးစွာ၊ ထေရဿ၊ ကောဏ္ဍဝေနမထေရ်၏၊ သင်္ခိပေန၊ အနီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တောဝိ၊
သွားပြေးသော်လည်း၊ ထေရံ၊ ကောဏ္ဍဝေနမထေရ်ကို၊ အဝန္တိတွာ၊ ရှိမခိုးမူ
၍၊ တဿကာရဏဿ၊ ထိုပြောကြားသောအကြောင်း၏၊ အဘူတာဘာဝံ၊
မဟုတ်မမှန်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ အာဂမ္မ၊
အကြောင်းပြု၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဇကမန္တေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော
အရပ်၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေလျက်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကမ္ပိ၊ အသို့နည်း၊ ပိဏ္ဍုပါ
တေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၊ နကိလမထ၊ မပင်ပန်းဘဲရှိပါကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုစ္ဆိ၊ လျှောက်ထား၏၊ ထေရော၊ ကောဏ္ဍဝေနမထေရ်သည်၊ မဟာရာဇ၊
ပသေနဒီကောသလမင်းမြတ်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ လျှောက်ပတ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟာ၊

ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယုဿ၊ အရှင်ဘုရား၏ကတံ၊ အကြောင်းကို။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဇာနာမ၊ သိပါကုန်၏။ ဧဝံ၊ ခုပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဥပတ္တိလေသေန၊ ညစ်ညူးခြင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စန္ဒန္တနံ၊ ထွဉ်းလည်သွားလာကုန်သော။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ကေနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသောသူတို့သည်။ ပဝီဒိယန္တိ၊ ကြည်ညိုနှိုင်းကုန်လတ္တံ့နည်း။ ဣတော၊ ဤနေရာ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ကတ္တမိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသောအရပ်သို့။ ဂမနကိစ္စံ၊ သွားခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ စတုဟိပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်။ တုမှ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ဥပဋ္ဌဟိယာမိ၊ လုပ်ကျွေးပါအံ့။ တုမှ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ယောနိသောမနသိကာရေ၊ အသင့်အတင့်နှလုံးသွင်းခြင်း၌၊ မိပမဇ္ဇိတ္ထဓေတော၊ မမူပါကုန်လင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ နိဗ္ဗတ္တိကွံ၊ မပြတ်သောဆွမ်းဝတ်ကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ထေရော၊ ကောဏ္ဍဝေနမထေရ်သည်။ ရာဇာနံ၊ ပသေနိ၊ ကောသလ မင်းကို။ ဥပတ္တန္တံ၊ အထောက်အပံ့ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ဘောဇနသပ္ပါယေန၊ ဘောဇနသပ္ပါယကြောင့်။ ကေဂ္ဂမိတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေရာစ၍။ သာဇ္ဈတ္တိ၊ ထိုမိန်းမသည်။ အန္တရေ၊ ခေယိ၊ ကွယ်ခဲ့၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာသုဘဒ္ဓါ၊ မဟာသုဘဒ္ဓါမင်းသို့သည်။ ဥဂ္ဂနဝရေ၊ ဥဂ္ဂမြို့၌။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကုလေ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအမျိုး၌။ ဝသမာနာ၊ နေချက်၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ခံ၊ ငါ့ကို။ အနုကမ္ပတု၊ မြီးမြှောက်တော်မူစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို။ အဓိပ္ပာယ၊ ဆောက်တည်၍။ နိရာမဂန္ဓာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောစိမ်းသောအနံ့မရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပရိပါသာဒတလေ၊ အထက်ပြာသာဒ်အပြင်၌၊ ဌိတာ၊ တည်လျက်။ ဣမာနိဝုပ္ပာနိ၊ ဤပန်းတို့သည်။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ အဋ္ဌတွာ၊ မတည်မူ၍။ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏မတ္တကေးအထက်၌၊ ဝိတာနံ၊ ဝိတာနံမျက်နှာကျက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌန္တံ၊ ယည်စေကုန်သတည်း။ ဒသဗလော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမာယသညာယ၊ ဤအမှတ်ဖြင့်။ သွေ၊ နက်ဖန်။ ပဉ္စဟိ၊ ဘိက္ခုသတေဟိ။ ငါးရာသောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့ဘိက္ခုသကွံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဗ္ဘတု၊ ခံတော်မူစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာစကားကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အဋ္ဌဝုပ္ပမုပ္ပိယော၊ ရှစ်ဆုပ်သောပန်းတို့ကို။ ဝိဿန္ဓေသိ၊ လွှတ်၏။ ဝုပ္ပာနိ၊ ပန်းတို့သည်။ ဂတိံ၊ သွား၍။ ဓမ္မဇေ

ဇ-ကောနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၅-ကုဏ္ဍမာနထေရဂါထာ၊ ၂၀၅

သနာဝေလာယ၊ တရားဟောတော်မူသောအခါ၌၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ မဉ္ဇူကေ၊ အထက်တော်၌၊ ဝိတာနံ၊ ဝိတာနံမျက်နှာကျက်သည်၊ ဟုတွာ
 ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံသုမနုပုပ္ဖဝိ
 တာနံ၊ ထိုမြတ်လေးပန်းဝိတာနံကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိဇ္ဇေနေဝ၊ မိတ်တော်ဖြင့်
 သာလျှင်၊ သုဘဒ္ဒါယ၊ သုဘဒ္ဒါ၏၊ တိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ အဓိဝါသေတွာ၊ သည်းခံ
 တော်မူ၍၊ ပုနဒိဝသေ၊ တာတန်းမီ သောက်သောနေ့၌၊ အရုဏေ၊ အရုဏ်
 သည်၊ ဥဗ္ဗိတေ၊ တက်သည်ရှိသော်၊ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ အာ
 ဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့မိန့်တော်မူသနည်း၊ အာနန္ဒ၊ ချစ်
 သား၊ အာနန္ဒာ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ခုရေဘိက္ခုစာရံ၊ ဝေးသောဆွမ်း
 ခံသွားခြင်းကို၊ ဂမိဿာမ၊ သွားရကုန်လတ္တံ့၊ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇဉ်တို့အား၊
 အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊ အရိယာနံယေဝ၊ အရိယာတို့အားသာလျှင်၊ သလ္လကံ၊
 စာရေးတံကို၊ ဒေဟိ၊ ပေးလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထေရော
 အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊
 အာပုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဇ္ဇ၊ ယခု၊ ခုရံ၊ ဝေး
 သော၊ ဘိက္ခုစာရံ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းကို၊ ဂမိဿတိ၊ သွားတော်မူလတ္တံ့၊
 သလ္လကံ၊ စာရေးတံကို၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မဂဏ္ဍန္တု၊
 မယူစေကုန်သတည်း၊ အရိယာဝ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သာလျှင်၊
 ဂဏ္ဍန္တု၊ ယူစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏၊
 ကောဏ္ဍမာနတ္ထရော၊ ကောဏ္ဍမာနမထေရ်သည်၊ အာပုသော၊ ငါ့ရှင်
 အာနန္ဒာ၊ သလ္လကံ၊ စာရေးတံကို၊ အာဟ၊ ယူဆောင်ခဲ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝဟ္တာ၊ ဆို၍၊ ပဋ္ဌမံယေဝ၊ ဂွေးဦးစွာသာလျှင်၊ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို၊ ပသာရေသိ၊
 ဆန့်၏၊ အာနန္ဒာ၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာ
 ဒိသာနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ သလ္လကံ၊ စာ
 ရေးတံကို၊ နဒါပေသိ၊ ပေးတော်မူစေ၊ အရိယာနံယေဝ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အားသာလျှင်၊ ဒါပေသိ၊ ပေးတော်မူစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္ကံ၊ အကြံ
 ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
 အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ရာ
 ပေန္တဿ၊ ဆောင်ယူသောရဟန်းအား၊ သလ္လကံ၊ စာရေးတံကို၊ ဒေဟိ၊
 ပေးဘိလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်
 သည်၊ ဝိဇ္ဇေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ၊ ဝိဇ္ဇေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ ဟူမူကား၊
 ကောဏ္ဍမာနဿ၊ ကောဏ္ဍမာနမထေရ်အား၊ သလ္လကာဒါတုံ၊ စာရေးတံ

ပေးခြင်းငှါ၊ သစေနယုတ္တာ၊ အကပိန္နမသင့်သည်ဖြစ်အံ့၊ အထ၊ ထိုသို့
 မသင့်သည်ရှိသော်၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိဗာဟေ၊ ယူ၊ တားမြစ်
 တော်မူရာ၏၊ ဧတံကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်
 ပေလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍၊ ကောဏ္ဍဓာနဿ၊ ကောဏ္ဍဓာနမထေရ်အား၊
 သလ္လကံ၊ စာရေးတံကို၊ ဒဿာဒိတိ၊ ပေးအံ့ဟူ၍၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ အဘိ
 နိဟရိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏၊ ကောဏ္ဍဓာနော၊ ကောဏ္ဍဓာန မထေရ်သည်၊
 တဿ၊ ထိုအာနန္ဒါ၏၊ ဝုရာဂမနာဝေ၊ မလ၊ မိရှေးအတို့ကပင်လျှင်၊ အဘိညာ
 ပါဒကံ၊ အဘိညာဉ်၏အခြေဖြစ်သော၊ စတုတ္ထဇ္ဈာနံ၊ ရူပါဝစရစတုတ္ထဈာန်
 ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဣဒ္ဓိဝိခအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ အာကာသေ
 ကောင်းကင်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ အာဝုဿာအာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ အာဟရ
 ယူဆောင်ခဲ့လော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနသိ၊ သိ
 တော်မူ၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာဒိသံ၊ ငါ့ကဲ့သို့သဘောရှိသော၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သလ္လကံ၊ စာရေးတံကို၊ ဂဗ္ဘန္တံ၊ ယူ
 သည်ကို၊ နဝါရေတိ၊ မြစ်တော်မမူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဟတ္ထံ၊ လက်
 ကို၊ ပဿာရေတွာ၊ ဆန့်၍၊ သလ္လကံ၊ စာရေးတံကို၊ ဂဗ္ဘိယူ၏၊ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုစာရေးတံ ယူခြင်းကို၊ အဋ္ဌပုတ္တိကတွာ၊
 အကြောင်းအဋ္ဌပုတ္တိပြု၍၊ ထေရံ၊ ကောဏ္ဍဓာနမထေရ်ကို၊ ဣမသ္မိံ၊ သာ
 သနေး၊ ဤငါ့ဘုရားသာသနာတော်၌၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သလ္လကံ၊ စာရေးတံ
 ကို၊ ဂဗ္ဘန္တံ၊ ယူကုန်သောရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ
 ၌၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ အယံထေရော၊ ဤ
 ကောဏ္ဍဓာနမထေရ်သည်၊ ရာဇာနံ၊ ပသေနဒီကောသလမင်းကို၊ ဥပတ္တန္တံ၊
 အထောက်အပံ့ကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ သပ္ပါယာဟာရလ္လာသောန၊ အာဟာရ
 တည်းဟူသောသပ္ပါယာကိုရခြင်းကြောင့်၊ သမာဟိတဝိတ္တော၊ တည်ကြည်
 သောဝိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ၊ အားထုတ်သော
 အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဥပနိဿယသမ္ပန္နတာယ၊ အားကြီး
 သောပါရဒိသမ္ပန္နာရ အကြောင်းဟုဆိုအပ်သော ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ကောဏ္ဍဓာနမထေရ်၏အပ
 ဒါန၌၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ခုနစ်ည၌တို့ပတ်လုံး၊ ပဋိသလ္လိနံ၊ ပေါင်းသော
 မန္တီးကိုယ်တည်းသက်သက် ကိန်းအောင်းစက်သော၊ သယမ္ဘူ၊ ဆရာမ
 ကူးအလိုလိုထိတော်မူသော၊ အဂ္ဂုဂ္ဂလံ၊ ဝုတ္တုလံ၊ မြတ်ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊

၁-ကောနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၅-ဣတ္ထမာနထေရဂါထာ။ ၂၀၇

ပဒုမုတ္တရဘုရားသခင်ကို၊ ပဿန္တိစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍
သုမနော၊ နှလုံးမနေောက်မိတ်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်ကျွေး
ခဲ့၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝုဋ္ဌိတံ၊ နိရောဓသမာပတ်မှထသော၊ ကာလံ၊
အခါကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ကဒလိကဏ္ဍိ၊ ဌက်ပျော့ခိုင်
ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍၊ ပဒုမုတ္တရံ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊
မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဂန္တိ၊ ကပ်လျှာခဲ့၏။ တဂဝါ၊ ပဒုမုတ္တရ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံတော်မူ၍၊ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသော
တရားကို အလိုလိုသိတော်မူသော၊ လောကနာယကော၊ သတ္တဝါတို့ကို
နိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ မဟာမုနိ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿဒေန္တော၊ ကြည်စေလျက်၊ ပရိဘုဉ္ဇိ၊
ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ သတ္တဝါဟော၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဟုဉ်းမှူးသဖွယ်
ဖြစ်တော်မူသော၊ အနုတ္တရော၊ မိမိထက်လွန်သောသူ ရှိတော်မူသော၊
သဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာန၊ ဘုဉ်းပေးတော် မူပြီး၍၊
သကာသနေ၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏နေရာ၌၊ နိသီဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ဣမဂါ
ထာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသထ၊ ရွတ်တော်မူ
၏။ သမေတာရော၊ ကိလေသာငြိမ်းသည်ဖြစ်၍လိမ်းကပ်ခြင်းမရှိကုန်
သော၊ ယေဝ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣမသ္မိံ၊ ပဗ္ဗတေ၊
ဤတောင်၌၊ ယေဝယက္ခာ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အရေညေ၊
တော၌၊ ယေဝဘူတာဘဗျာဝ၊ အကြင်ဖြစ်ပြီးဖြစ်ဆဲသောသစ်ပင်၌နေသော
နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ မမ၊ ငါ
ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုဏန္တု၊ နာစေကုန်
သတည်း။ ကေသရိ၊ မှင်ဆံရှိသော၊ မိဂရာဇာဝ၊ သားတို့သနင်၊ ခြင်္သေ့
မင်းကဲ့သို့၊ မိရော၊ ပညာရှိသော၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါခြင်းနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ
သော၊ ယောပေါသော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်၊ မံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ လုပ်
ကျွေး၏၊ တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ဗျာဒိတ်
စကားကြားတော်မူအံ့။ သောယံသောအယံ၊ ထိုဒါယကာသည်၊ ကော
ဇသက္ခတ္တံ၊ တဆဲ့တကြိမ်၊ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့၊ စတုဝိသတိက္ခတ္တု၊ နှစ်ဆဲ့လေးကြိမ်တို့ပတ်လုံးလည်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊
စကြာဝတေးမင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကပ္ပသတသဟသမ္ပိ၊
ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ ဩက္ကာကကုလ သမ္ဘဝေါ၊ ဩက္ကာကရာဇ်မင်း
မျိုး၌ဖြစ်သော၊ ဂေါတ္တေန၊ အနွယ်အားဖြင့်၊ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမ

အမည်တော်ရှိသော၊ သတ္တဝါမြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကန္တံ၊
 ဘဝိဿကိ၊ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့၊ ။ သီလဝန္တေ၊ သီလရှိကုန်သော၊ အနာ
 သဝေ၊ အာသဝေါကင်းကုန်ပြီးသော၊ သမဏော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏
 တပည့်သားရဟန်းတို့ကို၊ အက္ခောသိတွာန၊ ဆဲရေးခဲ့မိသောကြောင့်၊ ပါပ
 ကမ္မဝိပါကေန၊ မကောင်းမှုကံ၏အကျိုးနှင့်၊ သမံ၊ တူသော၊ နာမဓေယျံ၊
 အမည်သည်၊ ဘဝိဿကိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော၊ ထိုဒါယကာသည်၊ တဿ၊
 ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊ ပရိသတ်ပဋိပတ်ပဋိပေခတို့၌၊ ဒါယာ
 ဒေါ၊ အမွေကိုခံတတ်သော၊ ဩရသော၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ရှေ့ရှင်
 တော်မှဖြစ်သော၊ ဓမ္မနိဋ္ဌိတော၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်ပြီးသော နာမကာယရှုပ
 ကာယရှိသော၊ ကောဏ္ဍဝေနောဘိနာမေန၊ ကောဏ္ဍဝေနဟူသောအမည်
 ဖြင့်၊ သာဝကော၊ တပည့်သားတော်သည်၊ ဘဝိဿကိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ။
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဝိဝေကံ၊ သုံးပါးသောဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တာ၊
 အတန်တလဲလဲ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဈာယီ၊ ဈာန်ဝင်စားတတ်သော
 အလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဈာနရတော၊ ဈာန်၌မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာရံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ တောသယိတွာန၊ နှစ်သက်စေ၍၊ အနာသဝေါ၊ ကင်း
 ပြီးသောအာသဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ ငါသုံးနေ၏၊ ။ သာဝကေ
 ဟိ၊ တပည့်သားတော်ဖြစ်တို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည် ဖြစ်၍၊
 ဘိက္ခုသံဃာပုရုက္ခတော၊ ရဟန်းသံဃာတို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု
 သံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ဖိနော၊ ဂေါတမမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ မံ၊ ငါကို၊ သလ္လကံ၊ စာရေးတံကို၊ ဂါဟယီ၊ ယူစေတော်မူ၏၊
 ဧကံသံဃေသိက္ခိအံသေ၊ လက်ဝဲတဖက် ပခုံးထက်၌၊ ဝိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊
 ကတွာ၊ ကိုယ်ဝတ် စမွယ်တင်သည်ကိုပြု၍၊ လောကနာယကံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဝံန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဝဒတံ၊ ဆိုကတ်သောသူတို့ထက်၊ ဝရဿ၊ မြတ်
 တော်မူသောဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုရုတော၊ ရွှေမှ၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊
 သံလ္လကံ၊ စာရေးတံကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ကောက်ယူပြီး၊ ။
 တေနကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒသ
 သဟသိကမ္ပကော၊ တသောင်းသောစကြာဝဠာကို တုန်လှုပ်စေလျက်၊
 ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ အဂ္ဂဌာနေ၊ မြတ်
 သောအရာ၌၊ မံ၊ ငါကို၊ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏၊ မေမေ၊ ကောဏ္ဍဝေနမည်
 တွင်ငါအရှင်၏၊ ဝီရိယံ၊ သံ့လသည်၊ ခုရသောရဟံ၊ သည်းဆောင်နွားလား
 သမ္ပယံဖြစ်၏၊ ယောဂက္ခေမာမိ ဝါဟနံ၊ ယောဂလေးပါး၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့

၁-ကေနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၄-ကုဏ္ဍဝေနထေရဂါထာ။ ၂၀၉

ဆောင်တတ်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာသန၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်
၌၊ အန္တိမံ၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဓာရေမိ၊ ဆောင်၏၊ ယေ၊
ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်း၊ အင်ကုန်
ပြီး(ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊
ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဧဝံ၊
တဿပိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သော်လည်း၊ ဣမဿထေရဿ၊ ဤကောဏ္ဍဝေန
မထေရ်၏၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်တို့ကို၊ အဇာနန္တံ၊ မထိကုန်သော၊ ယေဝုထုဇ္ဇနံ၊
ဘိက္ခု၊ အကြင်ဝုထုဇဉ်ရဟန်းတို့သည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊
သဿကပ္ပဟဏေ၊ စာရေးတံကိုယူခြင်း၌၊ ဧတံ၊ ဤသို့ယူကြောင်းကား၊
ကိန္နုခေါ၊ အသို့နည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမဗိန္ဓေသုံ၊ အညီအညွတ်ကြံကြံကုန်
၏၊ တေသံ၊ ထိုဝုထုဇဉ်ရဟန်းတို့၏၊ ဝိမတိဝိမေနတ္ထံ၊ ပုံမှားသင်္ကာကိုပယ်
ခွါပျောက်သွင်းခြင်းအကျိုး၌၊ ထေရော၊ ကောဏ္ဍဝေနမထေရ်သည်၊ အေ
ကာသံ၊ ကောင်းကင်ထက်သို့၊ အတ္တုဂ္ဂတံ၊ ယုံတက်၍၊ ဣဒ္ဓိပါဒိုဟာရိယံ၊
တန်ခိုးပြာဒိုဟာကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြ၍၊ အညာပဒေသေန၊ သူတပါးကိုညွှန်း
သဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ကြားလိုရကား၊ ပဉ္စ
ဆိန္ဒေတိဂါထံ၊ ပဉ္စဆိန္ဒေအစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊

တတ္ထ၊ ထိုပဉ္စဆိန္ဒေအစရှိသောဂါထာပုဒ်၌၊ ပဉ္စဆိန္ဒေတိ၊ ပဉ္စဆိန္ဒေဟူ
သည်ကား၊ အပါယုပပတ္တိနိဗ္ဗတ္တနကာနိ၊ အပါယ်ပဋိသန္ဓေကိုဖြစ်စေတတ်
ကုန်သော၊ ပဉ္စောရန္တာဂိယာနိ၊ အောက်အပါယ်တံ၌ ဖြစ်စေတတ်သော
အတို့ရှိကုန်သော၊ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျား
သည်၊ ပါဒေ၊ ခြေ၌၊ ဗန္ဓနရဇ္ဇုကံ၊ ဖွဲ့ချည်သောကြိုးကို၊ သတ္ထေန၊ ခါးလက်
နက်ဖြင့်၊ ဆိန္ဒတိဝိယ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို၊ အတူ၊ ဟေဗ္ဗိမမဂ္ဂတ္တယေ
န၊ အောက်မင်သုံးခုတို့၏အပေါင်းဖြင့်၊ ဆိန္ဒေယုပဇဟေယု၊ ပယ်စွန့်ရာ၏၊
ပဉ္စဇဟေတိ၊ ပဉ္စဇဟေဟူသည်ကား၊ ဥပရိဒေဝသောကူပပတ္တိဟေ တုတူ
တာနိ၊ အထက်နတ်ပြည်၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊
ပဉ္စုဒ္ဓိဘာဂိယသံယောဇနာနိ၊ ငါးပါးသောဥဒ္ဓိဘာဂိယသံယောဇဉ်တို့ကို၊
ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ဝိဝါယ၊ လည်၌၊ ဗန္ဓနရဇ္ဇုကံ၊ ဖွဲ့ချည်သောကြိုး
ကို၊ သတ္ထေန၊ ခါးလက်နက်ဖြင့်၊ ဆိန္ဒတိဝိယ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန
အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဇဟေယု၊ ပယ်စွန့်ရာ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဆိန္ဒေ
ယု၊ ဖြတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ ဂါထာအထွက်မိပ္ပယ်နက်
တည်း၊ ပဉ္စရတ္တရိဘာဝယေတိ၊ ပဉ္စရတ္တရိဘာဝယေဟူသည်ကား၊ တေသံ

ထေဝဉ္ဇန္တဘာဂိယသံယောဇနာနံ၊ ထိုငါးပါးသောဉ္ဇန္တဘာဂိယသံယောဇဉ်
 တို့ကိုသာလျှင်၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သဒ္ဓါဒိနိ၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊
 ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးကုန်သောအုဇ္ဈိတို့ကို၊ ဥတ္တရိ၊ အထက်ဖြစ်သော အရ
 ဟတ္တမဂ်ဟုဆိုအပ်သောနောက်ကာလ၌၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေရာ၏။ အနာ
 ဂါမိမဂ္ဂါမိဂမနတော၊ အနာဂါမိမဂ်ကိုရသည်မှ၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဘာဝေ
 ယျ၊ ပွားရာ၏။ အဂ္ဂမဂ္ဂါမိဂမနဝေသန၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဝဇေယျ၊ ပွားရာ၏။ ပဉ္စသင်္ဂါတိဂေါတိ၊ ပဉ္စသင်္ဂါတိဂေါဟူသည်
 ကား၊ ဧဝံဘူတောပန၊ ဤသို့ဖြစ်သော ရဟန်းသည်ကား၊ ပဉ္စန္ဒါငါးပါးကုန်
 သော၊ ရာဂဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိသင်္ဂါနံ၊ ရာဂဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိတည်း
 ဟူသောကပ်ငြိခြင်းတို့ကို၊ အတိတ္တမနေန၊ လွန်မြောက်သဖြင့်၊ ပဟာနေန၊
 ပယ်သဖြင့်၊ ပဉ္စသင်္ဂါတိဂေါ၊ ငါးပါးသောကပ်ငြိခြင်း၊ တရားတို့ကိုလွန်
 မြောက်သည်ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ ဩစာတိဇ္ဈောတိဝုစ္စတိတိ၊ ဘိက္ခု၊ ဩ
 စာတိဇ္ဈောတိဝုစ္စတိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗတားအချင်းခပ်သိမ်း၊ ဘိန္ဒုကိလေ
 သတာယ၊ ချိုးဖျက်အပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဘိက္ခုတိ၊ ရဟန်းဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကာမဘဝဒိဋ္ဌိအဝိဇ္ဇောစော၊
 ကာမောစဘဝေါစာဒိဋ္ဌောစာအဝိဇ္ဇောစာတို့ကို၊ တရိတွာ၊ လွန်မြောက်၍
 တေသံ၊ ထိုလေးပါးသောဩစာတို့၏၊ ပါရဘူတေ၊ ကမ်းသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ဌိတောတိစ၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စတိ
 ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကုဏ္ဍဓာန
 ဣရဂါယာဝဏ္ဏနာ၊ ကုဏ္ဍဓာနမထေရ်၏ဂါယာအဝဋ်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၆-ဗေလဋ္ဌသီသတ္ထေရဂါယာ။

ယထာပိဘဒ္ဒေါအာဇညောတိ၊ ယထာပိဘဒ္ဒေါအာဇညောအစရှိသော
 ဂါယာသည်၊ အာယသ္မာတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဗေလဋ္ဌ
 သီသတ္ထေရဿ၊ ဗေလဋ္ဌသီသမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊
 ထိုဂါယာ၏ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ကိရ၊ ထိုစကားကိုထင်
 စွာပြဋ္ဌီးအုံးသော၊ ထိုဗေလဋ္ဌသီသမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရ
 အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်
 ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊

၁-ကောနိပါတ်- ၂-ဒုတိယဝဂ်- ၁၆-ဗေလဋ္ဌသီသတ္ထေရဂါထာ။ ၂၀၁

ဘဂဝန္တံ။ ပဒုမုတ္တံ ရထုရားရှင်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကင်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ နာရ၍၊ ပဗ္ဗိလန္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဝုညဉာဏသမ္ဘာရတည်းဟူသော ဥပနိဿယပြည့်စုံခြင်း၏၊ အဘာဝေ န၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူးတရားထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေဝံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဝိဝဋ္ဌံ၊ ပနိဿယံ၊ ဝဋ်ကင်းခြင်း၌ အာ၊ ကြီးသော အကြောင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ကုသလံ၊ ပန၊ ကုသိုလ်ကိုကား၊ ဥပစိနံတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဧဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိံ၊ သေကဗွေ၊ သုံးဆွဲဘကမ္ဘာထက်၌၊ ဝေဿတံ၊ ဝေဿဘူအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿိတွာ၊ မျှော်မြင်၍၊ ပဿန္တိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မာတုလုဂီဖလံ၊ ရှောက်ချိုသီးကို၊ အဒါသိ၊ ကင်လှူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေန ဝုညကဗွေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဂတိတော၊ သုဂတိဘဝမှ၊ သုဂတိသုဂတိဘဝသို့၊ ဥပဂန္တန္တော၊ ကပ်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏကုဿ၊ ဝုဏ္ဏား၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လာ၏၊ ဘဂဝဟော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဘိသဗ္ဗောမိယာ၊ သမ္ဗာလေးပါးကိုထိုးတွင်း၍ သိသည်မှ၊ ပုရေကရမေဝ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်၊ ဥရုဝေလကဿပဿ၊ ဥရုဝေလကဿပ၏၊ သန္တိ၊ ကေးအထံ၌၊ တာပသပဗ္ဗန္တတာပသပဗ္ဗန္တတာဝေန၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ ပရိစရန္တော၊ လုပ်ကျွေးသည်ဖြစ်၍၊ ဥရုဝေလကဿပဓမ္မေန၊ ဥရုဝေလကဿပကိုဆုံးမသော၊ အာဒိတ္တပရိယာယဒေသနာယ၊ အာဒိတ္တပရိယာယဒေသနာ၌၊ ဇဒ္ဓိလသဟာသေန၊ တထောင်သော ရသေ့နှင်းသန္တိံ၊ တက္ခ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေး၊ မာတုလုဂီဖလဒါယကထေရ်၏အပဒါန၌၊ ဧဝတာန္တံ၊ ထွန်းတောက်ပသော၊ ကဏိကာရံ၊ ကဏိကာရံ၊ မဟာလေခါးပန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝုဏ္ဏမာယ၊ လပြည့်နေ၌၊ စန္ဒိမံ၊ နှုတ်လကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇလန္တံ၊ အလျှံဖြင့်ထွန်းတောက်ပသော၊ ဒိပရုက္ခံ၊ ဒိပရုက္ခံ၊ ဆီမီးလျှင်

၂၁၂ လောကဝါသနာဗျူဟာသနိသု။

ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သောတန္တံ၊ တင့်တယ် တောက်ပတော်မူသော၊
လောကနာယကံ၊ ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရ၏။
အဟံ၊ ငါသည်၊ မာတုလုင်ဖလံ၊ ရှောက်မျိုသီးကို၊ ဂဏှ၊ ဆွတ်ယူခဲ့၍၊ ဧက္ခိ
ဏေယျဿ၊ မြတ်သော အလှူကိုခံထိုက်သော၊ မိရဿ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့မြတ်သော
ပညာဖြင့်ပညာရှိသော၊ သတ္တုနော၊ ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဿန္နော
ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ သေဟိပါဏိတိ၊ မိမိလက်တို့ဖြင့်၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏
ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိသေကပ္ပေ၊ သုံးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ယံဖလံ၊ အကြွင်ရှောက်မျိုသီးကို၊ အဒဒိ၊ ဖူးယူခဲ့ပြီး၊
တဿကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊
အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိ
ရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဖလဒါနဿ၊ ရှောက်မျိုသီးအလှူ၏၊
ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ ။ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ ပဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကုန်ရပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
ဟောအပ်၏။ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဓိဂတာရဟတ္ထော၊ ရအပ်ပြီးသော အရ
ဟတ္ထဖိုလ်ရှိသော၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ဓမ္မ
ဘဏ္ဍာဂါရိကဿ၊ တရားဘဏ္ဍာပိုးဖြစ်သော အာနန္ဒာမထေရ်၏၊ ဥပဇ္ဈာ
ယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော၊ အယံထေရော၊ ဤဗေလန္တဝိသမထေရ်သည်၊
ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဖလသမာပတ္တိတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်မှ၊
ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ သန္တံ၊ ပြင်သက်သော၊ ပဏိတံ၊ မြတ်သော၊ နိရာမိသံ၊ ကင်း
သော အာမိသရှိသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တံသုခံ၊ ထိုချမ်းသာကို၊ ဝုဗ္ဗယော
ဂဉ္စ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော အားထုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်
ခြင်၍၊ ပီတိဝေဂဝသေန၊ ပီတိအဟုန်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ယထာပိဘဒ္ဒေါအာဇာ
ညောတိဂါထံ၊ ယထာပိဘဒ္ဒေါအာဇာညောအစရှိသော ဂါထာကို၊ အဘာသိ
ရွတ်ဆို၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယထာပီတိ၊ ယထာပိဟူသည်ကား၊
ဩပဗ္ဗပဋိပါဒနတ္ထေ၊ ဥပမာကိုပြီးစေခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုန်
တည်း၊ ဘဒ္ဒေါတိ၊ ဘဒ္ဒေါဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရော၊ ကောင်းသော၊ ထာမဗလ
သမတ္ထဝေပက္ကမာဒိသမ္ပန္နော၊ ခွန်အားဗလအစွမ်းလျှင်ခြင်းလုံ့လအစရှိ
သည်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အာဇာညောတိ၊ အာဇာညောဟူသည်ကား၊ အာဇာ
နိယော၊ လွန်စွာသိတတ်သော၊ ဇောတိမာ၊ ဇောတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာရဏာကာ
ရဏာနံ၊ အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည်တို့ကို၊ အာဇာနန္ဒော၊ လွန်စွာ

ဇ-ကောနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၆-ဗေလဋ္ဌသီသတ္တေရဂါယာ။ ၂၁၃

သီတတ်သော၊ သော၊ ထိုအာဇာနည်သည်။ ဥသဘာဇညော၊ ဥသဘာဇာ
 ဇာနည်လည်းကောင်း၊ အဿာဇညော၊ မြင်းအာဇာနည်လည်းကောင်း၊
 ဟတ္ထိဇညော၊ ဆင်အာဇာနည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဓော၊ သုံးပါး
 အပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသု၊ ထိုသုံးပါးသောအာဇာနည်တို့တွင်
 ဥသဘာဇညော၊ ဥသဘာဇာဇာနည်ကို၊ ဣဓ၊ ဤအာဇညောဟူသောဝုန်၌၊
 အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သောစခေါ၊ ထိုဥသဘာဇာဇာနည်သည်
 လည်း၊ ကသနကိစ္စေ၊ လယ်ထွန်ခြင်းကိစ္စ၌၊ နိယုတ္တော၊ ယှဉ်သောဥသဘာ
 ဇာဇာနည်တည်း၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ နဂ်လဝဝတ္တနိတိ၊ နဂ်လဝဝတ္တနိဟူ၍
 အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ နဂ်လဿပါလဿ၊ ထွန်သွားကို၊ အဝဝတ္တနတော၊
 ထိုမှဤမှထွန်စေတတ်သောကြောင့်၊ နဂ်လံ၊ နဂ်လမည်၏၊ ဣတောဝိတော
 စ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ အဝဝတ္တေတွာ၊ ထွန်၍၊ ခေတ္တေ၊ လယ်၌၊ ကသနကော၊
 ထွန်တတ်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ဝ၊ တ
 နည်းကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ နဂ်လံ၊ ထွန်သွားကို၊ အဝဝတ္တိယတိ၊ ထွန်စေ
 အပ်၏၊ ဣတိဘသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သည်၊ နဂ်လဝဝတ္တံ၊
 နဂ်လဝဝတ္တမည်၏၊ ခေတ္တေ၊ လယ်၌၊ နဂ်လပထော၊ ထွန်သွားကြောင်းကို၊
 လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ တသ္မိံ၊ နဂ်လဝဝတ္တနိ၊ ထိုထွန်သွားကို ထွန်စေရာဖြစ်
 သောထွန်ကြောင်း၌၊ ဟိ၊ ထိုစကားသည်သင့်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤနဂ်လဝဝတ္တနိဟူ
 သောဝုန်၌၊ ဂါယာသုခတ္တံ၊ ဂါယာကိုရွတ်လွယ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝတ္တနိ
 တိ၊ ဝတ္တနိဟူ၍၊ ဒီဃံကတွာ၊ ဒီဃာပြု၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သိဝိတိ၊ သိဝိဟူ
 သည်ကား၊ မတ္တကေ၊ ထိပ်၌၊ အဝဋ္ဌာနတော၊ တည်တတ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သိခါသဒိသတာယ၊ မီးအလျှံနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သိခါ၊
 သိခမည်၏၊ သိဂ်၊ ပြီးချိန်ကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ အဿ၊ ထိုဥသဘာဇာဇာနည်
 အား၊ တံ၊ ထိုပြီးချိန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိဘသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သော၊ ထို
 ဥသဘာဇာဇာနည်သည်၊ သိဝိ၊ သိဝိမည်၏၊ ပန၊ သမာနဝါဒမှတစ်ပါး၊ အပရေ
 ဝါဒကိုဆိုအံ့၊ အပရေ၊ တစ်ပါးသောဆရာတို့သည်၊ ကကုဒံ၊ လာ၍ကို၊ ဣဓ၊
 ဤအရာ၌၊ သိခါတိ၊ သိခဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ သိဝိတိတေ၊ သိဝိဟူသောဤစကားသည်၊ ဥဘယ
 ထာပိ၊ နှစ်ပါးစုံသောအချင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ပဓာနဂ်ကိတ္တနံ၊ လုံ့လ
 အားထုတ်ခြင်း၏အင်္ဂါကိုကြားသောစကားကို၊ အပ္ပကသိရေနာတိ၊ အပ္ပ
 ကသိရေနဟူသည်ကား၊ အပ္ပကိလမထေန၊ မပင်မပန်းသဖြင့်၊ ရတ္တိန္ဒြိဝါတိ၊
 ရတ္တိန္ဒြိဝဟူသည်ကား၊ ရတ္တိယောစ၊ ညဉ့်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒိဝါစ၊

နေတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မမ၊ ငါအား၊ အပ္ပကထိရေန၊ မဗြူ
 မဋြင်မပင်ပန်းသဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊
 အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊
 ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊ ဥသဘာဇာနိယော၊
 ဥသဘာဇာနည်သည်၊ ကသနေ၊ လယ်ထွန်းခြင်းကိုစွန့်၊ နိယုတ္တော၊ ယဉ်
 သည်ရှိသော်၊ နဂီလပထေ၊ ထွန်ကြောင်း၌၊ စာနတိဏမူလာဒိကဝိ၊ တခဲ
 နက်သောမြက်သစ်မြစ်အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ တံ၊ ထိုဥသဘာဇာဇာ
 နည်သည်၊ အဂဏေန္တော၊ မရေမတွက်မူ၍၊ အပ္ပကထိရေန၊ မဗြူ မဋြင်မပင်
 ပန်းသဖြင့်၊ ဣတောဓိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း၊ ပရိဝတ္တန္တော၊ တွည့်လည်
 ထျက်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွား၏၊ ယာဝ၊ အကြွင်းမျှလောက်၊ ကသနတိဏာနံ၊ ထွန်
 သောမြက်တို့၏၊ ပရိက္ခသံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှ
 လောက်၊ ဒသသတိယထာ၊ ပြသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထိုအတူ၊ မမ၊ ငါအား၊ ရုတ္တံဒိ
 ဝါဝိ၊ နေ့ညဉ့်တို့သည်တည်း၊ အပ္ပကထိရေနော၊ မဗြူ မဋြင်မပင်ပန်းသဖြင့်
 သာလျှင်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ အတိက္ကမန္တိ၊ လွန်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊
 ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့လွန်စေရန်၊ သုခေ
 လန္တေ နိရာမိသေတိဣမိနာ၊ သုခေလန္တေ နိရာမိသေဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊
 ကာရုဏံ၊ အကြောင်းကို၊ အာဟ၊ ဖြွက်ဆို၏၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြွင်းကော
 မာမိသ လောကာမိသဝနာမိသေဟိ၊ ကာမာမိသလောကာမိသဝနာမိ
 သတို့နှင့်၊ အသမ္ဘိသံ၊ မရောရှက်သော၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ ပဏီတံ၊
 မြတ်သော၊ ဗလသမာပတ္တိသုခံ၊ ဗလသမာပတ်တည်းဟူသောချမ်းသာ
 ကို၊ လန္တံ၊ ရအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်
 တည်း၊ စ၊ ဆက်ဦးအံ့၊ ဧတံ၊ သုခေလန္တေနိရာမိသေဟူသောပုဒ်ရှိသောဤ
 ဝိဘတ်သည်၊ ဝနပ္ပကုဗ္ဗေ၊ ဝနပ္ပကုဗ္ဗဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဘုမ္မဝစနံ၊ သတ္တမိ
 ဝိဘတ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တေနဝတရေ
 ဝတ္တဗ္ဗေတိ၊ တေနဝတရေဝတ္တဗ္ဗေဟူသောပုဒ်၌၊ ဘုမ္မဝစနံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်
 သည်၊ ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
 ပစ္စတ္တေ၊ ပစ္စမအနက်၌၊ ဘုမ္မဝစနံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝနပ္ပကုဗ္ဗေ၊ တောအုပ်သည်၊ ရေ၊ အချင်းအပရဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်၊ တေန၊ ထိုအ
 ကြောင်းဖြင့်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဝတ္တဗ္ဗေ၊ ဆိုအပ်သည်၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
 တတောပာသုတိ၊ ထိုနေ့မှစ၍၊ ရုတ္တံဒိဝါ၊ ညဉ့်နေတို့သည်၊ အပ္ပကထိရေန၊
 မဗြူ မဋြင်မပင်မပန်းသဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

၁-ဧကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၆-ဗေလဋ္ဌဝိသက္ခေရဂါထာ၊ ၂၀၅

ဝိစာရဏာယ၊ စူးစမ်းခြင်းငှါ၊ သုခေလန္တေနိရာမိသေတိ၊ သုခေလန္တေနိရာမိ
သေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ နိရာမိသေ၊ ကင်းသောအာမိသရှိသော၊
သုခေ၊ ချမ်းသာခြင်းကို၊ လန္တေ၊ ရသည်း၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုနိရာမိ
သသုခကို၊ လန္တကာလတော၊ ရသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဣတိ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗေလဋ္ဌဝိသက္ခေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ ဗေ
လဋ္ဌဝိသမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၇-ဒါသကတ္ထေရဂါထာ၊

မိဒ္ဓိယဒါတိ၊ မိဒ္ဓိယဒါအစရှိသောဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်
သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဒါသကတ္ထေရဿ၊ ဒါသကမထေရ်၏၊ ဂါ
ထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ကိရ၊
ခွဲပြီးအံ့သော၊ ထိုဒါသကမထေရ်သည်၊ ဣတော၊ ဤသဒ္ဓကင်္ဂန္တောမှ၊ ဧက
နုဂတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကန္တောထက်၌၊ တထာဂတော၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အနုပ္ပန္နေ၊ ပွင့်တော်မမူမီ၊ ဂန္ဓမာဒနတော၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်မှ၊ မနုဿ
ပထံ၊ လူ့ပြည်ခရီးသို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ အညတရသို့၊ တရသော၊
ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ငှါ၊ စရန္တဿ၊ ကြွတော်မူသော၊ အဇိ
တဿနာမ၊ အဇိတအမည်တော်ရှိသော၊ ပစ္စေကသမ္ပုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
မြတ်စွာဘုရားအား၊ မနောရဗ္ဗာနိ၊ စိတ်ကိုမွေ့လျော်စေတတ်ကုန်သော၊ အဗ္ဗ
ဗလသနိ၊ သရက်သီးတို့ကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း
သားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုသရက်သီးလှူရသောကောင်းမှုကြောင့်၊
ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်
၍၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ
ရဟန်းပြု၍၊ ဝိဝဇ္ဇ၊ ပနိဿယံ၊ ဝရ်ဆင်းရဲ၏ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၏အား
ကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊
အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကုသလကမ္မပသုတော၊ ကုသိုလ်အမှု၌လေ့
ကျက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုဂတိတော၊ ကောင်းသောအလားဟုဆိုအပ်
သောသုဂတိတုံမှ၊ သုဂတိ၊ ကောင်းသောအလားဟုဆိုအပ်သော သုဂတိ
တုံသို့၊ ဥပဂစ္ဆန္တော၊ ကပ်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသို့၊ ဗုဒ္ဓပြုအေ၊ ဤမြတ်စွာ
ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ကုလဂေဟေ၊

အမျိုးအိမ်၌ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်လာ၏။ အသံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား။ ဒါသ
ကောတိနာမံ၊ ဒါသကဟူသော အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို
အမျိုးကောင်းသားသည်။ အနာထဝိဏ္ဏိကေန၊ အနာထဝိဏ္ဏိ အမည်ရှိသော
ဂဟပတိနာ။ သူကြွယ်သည်။ ဝိဟာရပဋိဇ္ဇနကဗွေ၊ ကျောင်းသုတ်သင်
သောအမှု၌။ ဌဝိတော၊ ထားအပ်သည်ဖြစ်၍။ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေ့စွာ၊ ဝိဟာရံ၊
ကျောင်းတော်ကို။ ပဋိဇ္ဇနန္တော၊ သုတ်သင်လျက်။ အဘိဏ္ဍိ၊ မပြတ်။ ဗုဒ္ဓ
ဒဿနေနစ၊ တရားသင်ကိုမှူးမြင်ရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ဓမ္မသဝ
နေနစ၊ တရားတော်ကိုကြားနာရခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ
ရအပ်သောသဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ကေဝိပန၊ အချို့
သောဆရာတို့သည်ကား။ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အယံ၊ ဤဒါသကမထေရ်
သည်။ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
တရား၏။ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌။ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌ နိဗ္ဗတ္တိ
တွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရှယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ အညတရံ၊ တ
ယောက်သော၊ ခဏာသဝတ္ထရံ၊ ရဟန္တာမထေရ်မြတ်ကို။ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊
လုပ်ကျွေးသည်ရှိသော်။ ကိဉ္ဇိကဗ္ဗံ၊ တရံတရသော အမှုကိစ္စကို။ ကာရာပေတု
ကာမော၊ ပြုစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်းခဲ့
မိ၏။ သော၊ ထိုဒါသကမထေရ်သည်။ တေနကဗွေန၊ ထိုမကောင်းမှုကုသိုလ်
ကံကြောင့်။ အဟာကံ၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝတော၊ ဂေါတမမြတ်စွာတရား၏။ ကာ
လေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနာထဝိဏ္ဏိ
ကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဏိ သူဌေး၏။ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မ၏။ ကုန္တိမိ၊ ဝမ်း၌ နိဗ္ဗတ္တော
ဖြစ်လေ၏။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရှယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ သေဗြိနာ၊ အနာ
ထဝိဏ္ဏိ သူဌေးသည်။ ဝိဟာရပဋိဇ္ဇနေန၊ ကျောင်းကိုသုတ်သင်သော အရာ
၌။ ဌဝိတော၊ ထားအပ်သည်ရှိသော်။ ဝတ္ထနယေနစ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
ဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ မဟာသေဗြိ၊ အနာထဝိဏ္ဏိ သူဌေးကြီးသည်။ ဟဿ၊ ထိုဒါသက
သတို့သား၏။ ဝိလောစာရံစ၊ ဝိလအကျင့်ကိုလည်းကောင်း။ အဇ္ဈာသယဉ္စ၊
အလိုဆန္ဒအာသယကိုလည်းကောင်း။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဘုဇိသံ၊ တော်ထုံ
သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ပဗ္ဗဇေ၊ ရဟန်းပြုလေလော။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တံ၊ ထိုဒါသကသတို့သားကို။ ဝိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့
သည်။ ပဗ္ဗာဇေသုံ၊ ရဟန်းပြုကြကုန်၏။ သော၊ ထိုဒါသကရဟန်းသည်။
ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသောအခါမှ။ ပဉ္စာယ၊ စ၍။ ကုသိတော၊ မျှင်း

၁-ဇကုနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၃၇-ဒါသကတ္ထေရဂါထာ။ ၂၀၇

ရိသည်၊ ဟိနုဗိရိယော၊ ပသုတ်သောဗိရိယရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်
တစ်ခုသော၊ ဝတ္ထုပဋိဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ သမဏ
ဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကုတော၊ အဘယ်မှာ၊ ကရိသတိ၊ ပြုလတ္တံ့နည်း၊
ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ယာဝဇ္ဇတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်၊ ဘုဂ္ဂိတွာ၊ စား၍၊ နိဒ္ဒါဗဟု
လော၊ အိပ်ခြင်းများသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟံရတိ၊ နေ၏၊ ဓမ္မသဝန ကာလေဝိ၊
တရားနာသောအခါ၌လည်း၊ ဇကံကောဏံ၊ တစ်ခုသောအထောင့်သို့၊ ငဝိ
သိတွာ၊ ဝင်၍၊ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန်၌၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ စာရ
စာရပဿာသိ၊ စာရုပ်စာရုပ်ဟူသောပဋိသက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဒ္ဒါယတေ
ဝ၊ အိပ်သလျှင်ကတည်း၊ အထပစ္ဆာ၊ ထို့နောင်မှာ၊ အဿ၊ ထိုဒါသက
မထေရ်အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုဗ္ဗု၊ ပနိဿယံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော
အရဟတ္တဖိုလ်၏ အကြောင်းဖြစ်သောဥပနိဿယကို၊ ဩလောကေတွာ၊
ကြည့်တော်မူ၍၊ သံဝေဂဇနနတ္ထံ၊ လိတ်လန့်ခြင်းကိုဖြစ်ပိမ့်သောငှါ၊ မိဒ္ဓိယ
ဒါဟောတိမဟန္တသောစာတိဂါထံ၊ မိဒ္ဓိယဒါဟောတိမဟန္တသောစာတ
ရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ မိဒ္ဓိတိ၊
မိဒ္ဓိဟူသည်ကား၊ ထိနမိဒ္ဓါဘိဘူတော၊ ထိနမိဒ္ဓဖြင့်နှိပ်စက်သည်၊ ဟိသန္တံ၊
မှန်၏၊ ယံ၊ အကြင်ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မိဒ္ဓံ၊ မိဒ္ဓသည်၊ အဘိဘဂတိ၊ နှိပ်စက်၏၊ ဘံ၊
ထိုဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ထိနမ္ပိ၊ ထိနသည်လည်း၊ အဘိဘဂတေဝ၊ နှိပ်စက်သလျှင်
ကတည်း၊ ယဒါတိ၊ ယဒါဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံကာလေ၊ အမှတ်မဲ့စွာ
အကြင်အခါ၌၊ မဟန္တသောတိ၊ မဟန္တသောဟူသည်ကား၊ မဟာဘောဇ
နော၊ အစားကြီးသည်၊ အာဟာရဟတ္ထကဇလံသာဓူက ဟတ္ထဝရူကကာ
ကမာသကဘုတ္တံဝမိတကာနံ၊ အာဟာရဟတ္ထကပုဏ္ဏား၊ အလံသာဓူက
ပုဏ္ဏား၊ ဟတ္ထဝရူကပုဏ္ဏား၊ ကာကမာသကပုဏ္ဏား၊ ဘုတ္တံဝမိတကပုဏ္ဏား
တို့တွင်းအညတရောဝိယ၊ တယောက်ယောက်သောပုဏ္ဏားကဲ့သို့တည်း၊
နိဒ္ဒါယိတာတိ၊ နိဒ္ဒါယိတာဟူသည်ကား၊ သုပနသိလော၊ အိပ်လေ့ရှိ၏၊
သမ္ပရိဝတ္ထသာယိဘိ၊ သမ္ပရိဝတ္ထသာယိ ဟူသည်ကား၊ သမ္ပရိဝတ္ထကံ၊
သမ္ပရိဝတ္ထကံ၊ ထိုမှဤမှပြန်သျှက်ပြန်သျှက်၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ အိပ်၍၊ ဥတယေနဝိ၊
နိဒ္ဒါယိတာသမ္ပရိဝတ္ထသာယိဟူသော ပုန်နှစ်ပါးဖြင့်လည်း၊ သေယျသုခံ၊
မှောက်ခံပက်လက်အိပ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊
ပဿသုခံ၊ နှစ်ဖက်နှစ်တောင်းပြောင်း၍အိပ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောချမ်းသာ
လည်းကောင်း၊ မိဒ္ဓသုခံ၊ ပိုက်မည်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောချမ်းသာကိုလည်း
ကောင်း၊ အနုယုတ္တော၊ အဘန်တလဲလဲအားထုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို

အသမာတိ၊ ပြတော်မူ၏။ နိဝါပဝုဒ္ဓာတိ၊ နိဝါပဝုဒ္ဓောဟူသည်ကား။ ထုဏ္ဏ
 ကာဒိနာ၊ ဆံခွဲအစရှိသော၊ သူကရဘက္ကော၊ ဝက်၏အကျိုးငှါပြုအပ်သော
 ထမင်းဖြင့်။ ဝုဒ္ဓာဘာရိတော၊ ပြည့်သော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ စာရသုကဏေ၊
 အိမ်ဝက်သည်၊ ဗာလကာလတော၊ ငယ်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပေါသိ
 ယမာနာ၊ မွေးကျွေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ထူလသရိရကာလေ၊ ဆူဖြိုးသော
 ကိုယ်ရှိသောကာလ၌။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ၊ ဗဟိ၊ အပ၌။ နိက္ခမိတုံ၊ ထွက်ခြင်း
 ငှါ။ အသဘာဇန္တာ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ဟေဋ္ဌာမဉ္စာဒိသု၊ ညောင်စောင်းအောက်
 အစရှိသည်တို့၌၊ သမ္ပရိဝတ္တေတွာ၊ ထိုမှဤမှပြန်၍ပြန်၍၊ သယံတေဝ၊ အိပ်
 သလျှင်ကတည်း။ ဣဒံ၊ ဤသို့။ သာအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။
 ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ယောဝုရိသော၊ အကြင်သတ္တဝါ
 သည်းမိန္ဒိစ၊ ထိန်မိန္ဒဖြင့်နှိပ်စက်သည်လည်း။ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မဟန္တသော
 စ၊ အစားကြီးသည်လည်း။ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ နိဝါပဝုဒ္ဓော၊ ထမင်းဖြင့်ပြည့်
 သော၊ မဟာဝရာဟောဝိယ၊ ဝက်ကြီးကဲ့သို့။ အညေန ဣရိယာပထေန၊
 တပါးသောဣရိယာဝုတ်ဖြင့်၊ ယာပေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ အသက္ကောဇန္တာ၊ မစွမ်း
 နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ နိဒ္ဒါယနာသိလော၊ အိပ်တတ်သောအလေ့ရှိ၏။ သမ္ပရိဝတ္တ
 သာသိ၊ ထိုမှဤမှပြန်၍အိပ်တတ်သောအလေ့ရှိ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သော၊
 ထိုသတ္တဝါသည်။ အနိစ္စံဣတိ၊ အနိစ္စဟူ၍လည်းကောင်း။ ခုက္ခံဣတိ၊ ခုက္ခ
 ဟူ၍လည်းကောင်း။ အနတ္တံဣတိ၊ အနတ္တဟူ၍လည်းကောင်း။ တိဏိလက္ခ
 ထာနိ၊ လက္ခဏာရေး သုံးပါးတို့ကို။ မနသိကာတုံ၊ နှလုံးသွင်း ခြင်းငှါ၊
 နသက္ကောသိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ တေဝံ၊ ထိုလက္ခဏာရေးသုံးပါးတို့ကို။ အမနသိ
 ကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ မဗ္ဗပညော၊ ပညာနွဲ့သောဝုဂ္ဂိုလ်သည်။
 ဝုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဝုတ္တံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။
 ဝုတ္တဝါသတော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ၊ နပရိမုစ္စတေဝ၊ မလွတ်မြောက်နိုင်
 သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။
 ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုတရားစကားထေဝံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဒါသကတ္တ
 ရော၊ ဒါသကမထေရ်သည်၊ သံဝေဝစာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နမိရသေဝ၊
 မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တုကာသိ၊ မျက်
 မှောက်ပြု၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိပါဠိတော်၌။ အဇိတော
 နာမ၊ အဇိတအမည်တော်ရှိသော၊ ဥာဗ္ဗာသမ္ပုဇ္ဈေါ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို
 မတောက်မပြန် သယမ္ပုဉ္ဇာဏ်ဖြင့် သိတော်မူသော၊ စရဏေန၊ စရဏ

၁-ဧကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၇-ဒါသကတ္ထေရဂါထာ။ ၂၀၉

တဆဲ့ငါးပါးနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သမာဓိကုသလော၊ လော
ကီသမာဓိလောကုတ္တရာသမာဓိ၌ လိမ္မာတော်မူသော၊ မုနိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားမပွင့်မီရှေးကာလ၌၊
ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌၊ ဝသိ၊ နေတော်မူပြီ။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏေ၊ ရွှေအဆင်း
နှင့်မပွင့်မီသူတူတော်မူသော၊ အာဟုတိနံ၊ နေ့သည်ကို အားရည်၍ထား
သောပစ္စည်းအလှူကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေ၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေပိယံ၊ ခရီး၌၊ ပဋိပစ္ဆန္တေ၊ ကြွတော်မူ
စဉ်၊ အဗ္ဗပလံ၊ သရက်သီးကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါယိ၊ လှူခဲ့ဘူး၏။
ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ကမ္ဘာမှ၊ ဧကနုဓတကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊
တဒါ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကြွတော်မူသောအခါ၌၊ ယံပလံ၊ အကြင်သရက်သီး
တည်းဟူသောဒေယျဓမ္မကို၊ အဒဏိ၊ လှူခဲ့ဘူး၏၊ တေနကပ္ပေန၊ ထိုသရက်
သီးလှူသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါပယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာ
မိ၊ မသိရ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့အပါပယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုး
သည်၊ ဗသဒါနဿ၊ သရက်သီးအလှူ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပေတည်း။ မဟ္တံ၊
ငါအား၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာဘို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ပြည်အပ်ကုန်
ပြီ၊ (လ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကဟံ၊ လိုက်နာ
ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ ပာသွာပန၊ ရောက်ပြီး၍ကား၊ ထေရော၊ ဒါသကမထေရ်သည်၊ ဣမာ
ယဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ခံ၊ ငါကို၊ ဩဝဓိ၊
ဆုံးမတော်၏၊ အယံဂါထာ၊ ဤဂါထာသည်၊ မဟ္တံ၊ ငါအား၊ အင်္ဂုသဘူတာ
ချွန်းသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှလုံးသွင်း၍၊ တဧဝဂါထံ၊ ထိုဂါထာ
ကိုပင်သျှင်၊ ပစ္စုဒါယာသိ၊ တဘန်မြွက်ဆို၏၊ တယိဒံတံဣဒံ၊ ဂါထာ၊ ထိုဂါ
ထာသည်၊ ထေရဿ၊ ဒါသကမထေရ်အား၊ ဗရိဝတ္တဟာရနယေန၊ ပရိ
ဝတ္တဟာရနည်းဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏံ၊ ပြောကြားသော
ဂါထာသည်၊ ဧတံ၊ ဖြစ်၏။ ဒါသကတ္ထေရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဒါသက
မထေရ်၏ဂါထာအသွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ဧကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၈-သိင်္ဂါလကပိတုတ္ထေရဂါထာ။

အဟုဗုဒ္ဓဿဒါယာဒေါတိ၊ အဟုဗုဒ္ဓဿဒါယာဒေါအစရှိသောဂါထာ
သည်၊ သိင်္ဂါလကပိတုထေရဿ၊ သိင်္ဂါလကပိတုမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါ

ထာတည်း။ အဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား။ ကာ၊ အတယ်
နည်း။ သော၊ ထိုသိင်္ဂီလကပိတုမထေရ်သည်။ ဣတော၊ ဤတန္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊
စတုနုပုတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲလေးကမ္ဘာထက်၌၊ သတရံသိနာမ၊ သတရံသိ
အမည်တော်ရှိသော၊ ပစ္စကသမ္ပန္နံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝိဇ္ဇာယ
ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရန္တံ၊ ကြွတော်မူလာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဿန္နမာန
သော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးဦး၍၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ဟတ္ထဂတံ၊ လက်၌ရှိသော၊ တာလပလံ၊ ထန်းသီးကို၊ အဒါသိကိရ၊
လှူခဲ့ဘူးသတတ်၊ တေနုပုညကဓမ္မန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဧဝံလော
ကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ပုညာနိ၊
ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိဘုံတို့၌သာလျှင်၊
သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်
ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊
မနုဿယောနိယံ၊ လူ၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သာသနေး၊
သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗိလန္ဒသဋ္ဌေါ၊ ခုအပ်သောသဋ္ဌါခြင်းရှိသည်၊ ပုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အဋ္ဌိကသညံ၊ အဋ္ဌိကသညာကို၊ ဘာဝေသိ၊
ပွါ၊ စေ၏၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ဣမသ္မိဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်
မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊
နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်သာ၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဒါရပရိဂ္ဂ
ဟံ၊ မယားသိမ်းပိုက်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧကံ၊ တယောက်သော၊
ပုတ္တံ၊ သားကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ တဿ၊ ထိုသားအား၊ သိင်္ဂီလကောတိနာမံ၊
သိင်္ဂီလကဟူသောအမည်ကို၊ အကာသိ၊ မှည့်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ နံ၊
ထိုမထေရ်ကို၊ သိင်္ဂီလကပိတာတိ၊ သိင်္ဂီလကပိတုမထေရ်ဟူ၍၊ ဝေါ၊ ဘ
ရန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသိင်္ဂီလကပိတုဥပသကာသည်၊ အပရဘာဂေ
နောက်အဖို့၌၊ စာရပန္နံ၊ အိမ်တည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ပဟာယ၊
ပယ်စွန့်၍၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုသိင်္ဂီလကပိတုမထေရ်အား၊ အဇ္ဈာသယံ၊
အလိုကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည့်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌိကသညာ
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အဋ္ဌိက သညာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ သော၊
ထိုသိင်္ဂီလကပိတု မထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုအဋ္ဌိက သညာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
ဂဟေတွာ၊ သင်ကြားခဲ့၍၊ ဘဂ္ဂေသု၊ ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌၊ သုသုမာရဂိရေ၊ သုသု
မာရဂိရိပြည်၌၊ ဘေသကဇ္ဇဝနေ၊ ဘေသကဇ္ဇဘီလူး၏တောအုပ်၌၊ ဝိဟာရ

ဇ-ဇကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၈-သိင်္ဂါလဝိသုတ္တံရဂါထာ။ ၂၂၁

တိ၊ သီတင်းသုံးနေ၏အထ၊ ထိုသို့နေသောအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုသိင်္ဂါလက
 ပိတုမသထရ်အား၊ တတ္ထိံဝနေ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော၊
 ဒေဝတာ၊ နတ်သည်၊ ဥဿာဟဇနနတ္ထံ၊ အားလျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
 ဘာဝနာဖလံ၊ ဘာဝနာ၏အကျိုးကို၊ နုစိရသောဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊
 ဟတ္ထဂတံ၊ လက်သို့ရောက်သည်ကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိဇ္ဈမံ
 အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ အညာပဒေသေန၊ သူတပါးကို ညွှန်းသဖြင့်၊ ဝိဘာ
 ဝေန္တိ၊ ထင်စွာပြုလိုရကား၊ အဟုဗုဒ္ဓဿ ဒါယာဒေါတိဂါထံ၊ အဟု
 ဗုဒ္ဓဿ ဒါယာဒေါ အစရှိသော ဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အဟူတိ၊ အဟုဟူသည်ကား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤပရောက္ခာဝိဘတ်သည်၊ ဝတ္ထမာနတ္ထေ၊ ပစ္စုပ္ပန်အနက်၌၊
 အတိတ ကာလဝဇနံ၊ အတိတ်ကာလ ဟောဖြစ်သော ဝိဘတ်တည်း၊
 ဗုဒ္ဓဿာတိ၊ ဗုဒ္ဓဿဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ဒါယာဒေါတိ၊ ဒါယာဒေါဟူသည်ကား၊ ဓမ္မဒါယာဒေါ၊ ကိုးပါးအပြားရှိ
 သောလောကုတ္တရာ တရားတည်းဟူသောအဓမ္မကို မိမိ၏သမ္မာပဋိပတ်
 ဖြင့်ခံယူတတ်သည်၊ နပဝိဿ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ လောကုတ္တရာဓမ္မ
 ဒါယဿ၊ လောကုတ္တရာတရားတည်းဟူသောအဓမ္မကို၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊
 သမ္မာပဋိပတ္တိယာ၊ ကောင်းမြတ်သောအကျင့်မြတ်ပဋိပတ်ဖြင့်၊ အာဒိယ
 ကောဂဏ္ဌနကော၊ ယူတတ်သည်၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အဟူတိ၊ အဟု
 ဟူသည်ကား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဇေနသဿ၊ ဤသို့ရအပ်သောအမည်
 ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒါယာဒာဝဇေ၊ အဓမ္မခံ၏အဖြစ်၌၊
 ကောစိ၊ တစ်တစ်ခုသော၊ ဝိဗန္ဓော၊ တေးရန်သည်၊ ဣဒိနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်၊
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊
 တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ မညေဟံကာမရာဂံသောနိပ္ပမေဝပဟိဿတိတိ၊ မညေ
 ဟံကာမရာဂံသောနိပ္ပမေဝပဟိဿတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဖြိုက်ဆို၏၊ ဘေသက
 ဇ္ဇာဝနေတိ၊ ဘေသကဇ္ဇာဝနေဟူသည်ကား၊ ဘေသကေနနာမယက္ခေန၊
 ဘေသကအမည်ရှိသောဘိလူးသည်၊ လတိတတ္ထာ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပရိဂ္ဂဟိတတ္ထာ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ဘေသကဇ္ဇာနံကဋ္ဌာဒိနံ၊ ပဲခင်းဝှံပင်ထင်းအစရှိသည်တို့၏၊
 ဗဟုလတာယ၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘေသကဇ္ဇာဝနေန္တိ၊ ဘေသက
 ဇ္ဇာဝနံဟူ၍၊ လန္ဓနာမေ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊ အရညေ၊ တော၌၊
 တဿဘိက္ခုနေ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒါယာဒ

၁၁၁ လောကီထာအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဘာဝေ။ အမွေ၏အဖြစ်၌၊ ကာရကံ၊ အကြောင်းကို၊ ဝဒန္တော၊ ဆိုလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ကေဝလံအဋ္ဌိသညာယ၊ အပရိပထဝိ' ဣမန္တိ၊ ကေဝလံအဋ္ဌိသညာယ
 အပရိပထဝိ' ဣမံကု၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကေဝ
 လန္တိ၊ ကေဝလံဟူသည်ကား၊ သကလံအနဝသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့ အဋ္ဌိ
 သညာယာတိ၊ အဋ္ဌိသညာယဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကဘာဝနာယ၊ အဋ္ဌက
 ဘာဝနာဖြင့်၊ အပရိတိ၊ အပရိဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌတိ၊ အဋ္ဌဟူ၍၊ အဓိမုတ္တနဝ
 သေန၊ နှလုံးသွင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စရိန္ဒူ၏၊ ပထဝိန္တိ၊ ပထဝိ' ဟူ
 သည်ကား၊ အတ္တဘာဝပထဝိ'၊ အတ္တဘောတည်းဟူသောပထဝိကို၊ ဟိ
 သမ္ပံ၊ မှန်၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောကို၊ ဣမ၊ ဤအရာ၌၊ ပထဝိတိ၊ ပထဝိ
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ကေသုရိယ၊ အဘယ်ပါဠိတို့၌ကဲ့သို့နည်းဟူမူ
 ကား၊ ကောဇ္ဇမံပထဝိ'ဝိစေဿတိတိ၊ အာဒိသုရိယ၊ ကောဇ္ဇမံပထဝိ'ဝိ
 စေဿတိအစရှိသောပါဠိတို့၌ကဲ့သို့တည်း၊ မညောဟန္တိ၊ မညောဟံဟူသော
 ဤပုဒ်၌၊ မညောအဟန္တိ၊ မညောအဟံဟူ၍၊ ပဒန္တေဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊
 ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ မညောဟန္တိဝိ၊ မညောဟံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏၊ သောတိ၊ သောဟူသည်ကား၊ သောတိက္ခ၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ ဝိပ္ပမဝနဝရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ ကာမရာဂံ၊ ကာမ
 ရာဂကို၊ ပဟိဿတိပစဟိဿတိ၊ ပယ်လတ္တံ့၊ မှုတိ၊ ဤသို့၊ မညော၊ အောက်
 မေ့၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ကာမရာဂဿ၊ ကာမရာဂ
 ၏၊ အဋ္ဌကသညာယ၊ အဋ္ဌကသညာနှင့်၊ ဥဇုပနိပက္ခဘာဝတော၊ 'ဖြောင့်
 ဖြောင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်
 ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကေသ္မိ'ပဒေသေ၊ တခုသော
 စိတ်၌၊ လန္ဒါယ၊ ရအပ်သော၊ အဋ္ဌကသညာယ၊ အဋ္ဌကဘာဝနာဖြင့်၊ သက
 လံ၊ ကြွင်းမဲ့ဥသင်္ချာအလုံးစုံသော၊ အတ္တနာဝေါ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ
 ဧဝံဝါ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၏လည်းကောင်း၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊
 အဋ္ဌိတေဝံ၊ အဋ္ဌဟူ၍သာလျှင်၊ ဖရိတော၊ နှံ့၍၊ ငြိတော၊ တည်၏၊ သောတိက္ခ၊
 အကြင်ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝံအဋ္ဌက
 ဈာနံ၊ ထိုအဋ္ဌကကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစီးပြန်းသဖြင့်ရသောဈာန်ကို၊ ပါဒကံကတွာ၊
 အခြေပြု၍၊ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာရှုသည်ရှိသော်၊ နမိရေနေဝ၊ မကြာမြင့်
 မီပင်လျှင်၊ အနာဂါမိ၊ ရှေ့အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ကာမရာဂံ၊ ကာမရာဂကို၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမ္ပံ၊ အလုံးစုံသောဝတ္ထု၊ ကာမကို၊ ကာမနုဋ္ဌေန၊ အလိုရှိ
 တတ်တောင့်တတတ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ ကာမော၊ ကာမမည်

၁-ကောနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၈-သိင်္ဂါလဝိတုတ္ထေရဂါထာ။ ၂၂၃

၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ရေစွန့်ဌေးနု၊ တပ်တတ်သောသဘောအနက်
 ကြောင့်၊ ရာဂေါ၊ ရာဂမည်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓနာမံ၊ ရေအပ်
 သောအမည်ရှိသော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊
 ပဗ္ဗဟိဿတိ၊ ပဗ္ဗဟိဿတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ လောသေရော၊ ထိုသိင်္ဂါလကဝိတုမထေရ်သည်၊ အယံဒေဝတာ၊
 ဤနတ်သည်၊ မံ၊ ဤငါအား၊ ဥဿာဟ၊ ဇနနတ္တံ၊ အားထုတ်ခြင်းကိုဖြစ်စိမ့်
 သောဌ၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပ္ပဗ္ဗိဝါနိင်ရိယံ၊ မဆုတ်နစ်
 သောဗီရိယကို၊ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
 ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါရမီ၊ ရောက်လေ၏၊
 တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ တာလပလိကမထေရ်၏အပဒါနံ၊
 သယမ္ဘူ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုကိုယ်တိုင်သိတော်မူပြီးသော၊ အပ္ပရာ
 ဇိတော၊ ရန်သူရှိသည်မအောင်အပ်သော၊ သတရံသိနာမ၊ သတရံသိ
 အမည်ရှိသော၊ သမ္မုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝေကာ၊
 ကာယာဝိဝေကမိတ္တဝိဝေကဥပမိဝိဝေကတည်းဟူသောသုံးပါးသောဝိဝေ
 ကမှ၊ ဥဋ္ဌဟိတွာန၊ ထတော်မူ၍၊ ဂေါစရာယ၊ ဆွမ်းခံခြင်း၌၊ အသိနိက္ခမိ၊
 တွက်တော်မူ၏၊ ဗလဟတ္ထော၊ ထန်းသီးလက်စွဲသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 သတရံသိ၊ သတရံသိအမည်တော်ရှိသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဥပဂစ္ဆိ၊ အနီးသို့ကပ်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုသတရံသိအမည်ရှိသော
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပဿန္တမိတ္ထော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ သုမနော၊ နှလုံးမနောက်စိတ်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ တာလပလံ၊ ထန်း
 သီးကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒဒိံ၊ ယူခဲ့ဘူး၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ကမ္ဘာ
 မှ၊ စတုနုရတေကဗျေ၊ ကိုးဆွဲလေးကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုသတရံသိ
 အမည်တော်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါပွင့်သောအခါ၌၊ ယံဖလံ၊ အကြွင်ထန်း
 သီးကို၊ အဒဒိံ၊ ယူခဲ့ဘူး၏၊ တဿ၊ ထိုကောင်းမှုကို၊ ဝါဟသ၊ အစွမ်း
 ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါပလေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရ၊ နုဒံ၊ ဤသို့မသိ
 ရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗလဒါနဿ၊ ထန်းသီးအလှူ၏၊ ဗလံ၊
 အကျိုးပေးတည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ချာပိ
 တာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာ
 သနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုလုပ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောအပ်၏၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာပန၊ ရောက်ပြီး၍
 ကာ၊ တာယဒေဝတာယ၊ ထိုနတ်သည်၊ ဝုတ္တဝစနံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို၊

ပဋိမာနေန္တော။ တသန်မြတ်နိုးလိုသည်ဖြစ်၍၊ တမေဝဂါထံ၊ ထိုဂါထာကို
 ပင်လျှင်၊ ဥဒါနဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘာသိ၊
 ရွတ်ဆို၏။ တဒေဝ၊ ထိုဂါထာကိုပင်လျှင်၊ အသမတ္ထေရေဿ၊ ထိုသိင်္ဂါလက
 ပိတု မထေရ်အား၊ အညာဗျာကရဏံ၊ အရောဟတ္တဖိုလ်ကို ကြားသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤတွင်အပြီးတည်း။ သိင်္ဂါလပိတုတ္ထေရဂါ
 ထာဝဏ္ဏနာ၊ သိင်္ဂါလပိတုမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။

၁-ကေနိပါတ် - ၂-ဒုတိယဝဂ် - ၁၉-ကုလတ္ထေရဂါထာ။

ဥဒကံဟိနယန္တိတိ၊ ဥဒကံဟိနယန္တိ အစရှိသော ဂါထာသည်၊ အာ
 ယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ကုလတ္ထေရေဿ၊ ကုလ
 မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ ကိရု၊ ကြားရသည်ကား၊ အယံထေရော၊
 ဤမထေရ်သည်၊ ပုဗ္ဗေဝိ၊ ရှေးရှေးဘဝ၌လည်း၊ ဝိဝဇ္ဇုပနိဿယံ၊ ဝဋ်ဆင်း
 ရဲကင်းခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပပု၊ များစွာသော၊ ကုသသံ၊ ကုသိုလ်
 ကို၊ ဥပပိနိတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ အဓိကာရသမ္ပန္နော၊ ကဲလွန်သောကုသိုလ်
 သမ္ပာရဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွ
 တော်မူသည်ကို၊ ဓိသွာ၊ မြင်၍၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်နှလုံး
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နာဠိကေရပလံ၊ အုန်းသီးကို၊ ဒါတုကာမော၊ လှူလိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သတ္ထာ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထို
 အမျိုးကောင်းသား၏၊ စိတ္တံ၊ လှူဒါန်းလိုသောစိတ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိတော်မူ၍၊
 ဩဘရိတွာ၊ ဆင်းသက်တော်မူ၍၊ ပဋိဂ္ဂဏှိ၊ ခံတော်မူ၏။ သော၊ ထိုအမျိုး
 ကောင်းသားသည်၊ အဘိဝိယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်လျှင်၊ ပဿန္နစိတ္တော၊
 ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တေနဝသန္တိပဋိလာဘေန၊
 ထိုရအပ်သောသန္တိခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္ထာရံ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားသို့၊
 ဥပသကံမိသွာ၊ ကပ်၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာမိ၊ တောင်း၏။ သတ္ထာ၊
 ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အညတရံ၊ တပယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 ကို၊ ဣမံပုရိသံ၊ ဤယောကျ်ားကို၊ ပဗ္ဗဇေဟိ၊ ရဟန်းပြုချေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 အာဏာပေသိ၊ စေတော်မူ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ပြု
 ၍၊ လန္နု၊ ပသမ္ပဒေါ၊ ရအပ်သော ပဉ္စင်းအဖြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမဏဓမ္မံ၊

၁-ဇကုနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၉-ကုလက္ခေပုဂါယာ။ ၂၂၅

ရဟန်းတရားကို၊ ကတွာပြု၍၊ ဣတော၊ ဤဘဝမှ၊ ဂုတော၊ ဂုတသညရှိ
သော်၊ ဆဗိဗုဒ္ဓန္တရား၊ ခုနစ်ဆူသော၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ ခြောက်ဆူသော
အကြားပတ်လုံးလည်း၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌၊ ဝံသ
ရန္တော၊ ကျင်လည်သည့်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား
ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပြာဟုဏကုလေ၊
ပုဏ္ဏား၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊
ကုလောဘိနာမံ၊ ကုလဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထို
ကုလသတို့သားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ ဆွဲခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်
သည့်ရှိသော်၊ သာသန၊ သာသနာတော်၌၊ လဒ္ဓပ္ပသာဒေါ၊ ရအပ်သော
ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေး၊
အတံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိက္ခေပဗဟု၊ လတာယ၊ စိတ်ပြန့်လွင့်
ခြင်းများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသသံ၊ မဂ်ဒီလ်ကျေးဇူးတရားထူးကို၊
နိဗ္ဗတ္တတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌ ဇကုဒီဝ
သံ၊ တနေ့သ၌၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ငှါ၊ ပဝိသန္တော၊ ဝင်သည်
ရှိသော်၊ အန္တရာမဒ္ဓ၊ ခရီးအကြား၌၊ ဘူမိံ၊ မြေကို၊ ခဏိတွာ၊ တူး၍၊ ဥဒက
ဝါဟကံ၊ ရေမြောင်းကို၊ ကတွာပြု၍၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယဉာဏေန၊ လိုရာလိုရာ
အခုတ်ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ နေန္တေ၊ ဆောင်ကုန်သော၊ ပုရိသေ၊ ယောက်ျား
တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ သဗ္ဗက္ခေတွာ၊ ကောင်းစွာမှတ်
၍၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တယောက်
သော၊ ဥသုကာရံ၊ မြားသမားကို၊ ဥသုဒဏ္ဍကံ၊ မြားရိုးကို၊ ဥသုယန္တေ၊ မြား
ယန္တရား၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ အက္ခိကောဓိယာ၊ မျက်ထောင့်ဖြင့်၊ ဩ
လောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ကရောန္တံ၊ ပြုသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ တမ္ဗိ၊ ထိုအခြင်းအရာကိုလည်း၊ သဗ္ဗက္ခေတွာ၊ မှတ်၍၊ ဂန္ထန္တော၊
သွားသည်ရှိသော်၊ ပုရတော၊ ရှေးမှ၊ ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ အရေနမိနာဘိအာဒိ
ကေ၊ အကန့်အတွက်အချက်ပုန်းတောင်းအစရှိကုန်သော၊ ရေထဝက္ကာဝယ
ဝေ၊ ရထားလှည်းဘီးအစိတ်တို့ကို၊ တန္တန္တေ၊ ရွှေကုန်သော၊ တန္တကေ၊
တစဉ်းသမားတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တမ္ဗိ၊ ထိုအခြင်း အရာကိုလည်း၊
သဗ္ဗက္ခေတွာ၊ ကောင်းစွာမှတ်၍၊ ပိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊
ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တ
ဝီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ပဋိသာမေတွာ၊ သိမ်းခဲ့၍၊ ဒီဝ၊ ပိဟာရေ၊ ရေနံ
ရာ၌၊ နိသိန္နော၊ နေလျက်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဒိဗ္ဗနိဗိတ္တာနိ၊ မြင်ခဲ့သောနိမိတ်

အာရုံတို့ကို ဥပမာသာဝေနေ့ နှိုင်းယှဉ်စရာဥပမာ၏အဖြစ်ဖြင့် ဝဟေတွာ၊
ယူ၍၊ အတ္တဓနာ၊ မိမိ၏၊ စိတ္တဓမ္မဓနာ၊ စိတ်ကိုဆုံးမသဖြင့်၊ ဥပနေန္တော၊
ဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ အစေတနံ စိတ်မရှိသော၊ ဥဒကမ္ဘိ၊ ရေကိုသော်လည်း၊
မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယဋ္ဌာနံ၊ အလိုရှိရာအလိုရှိရာအရင်သို့၊
နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်သေး၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ အစေတနံ စိတ်မရှိသော၊
ဝက်မ္ဘိ သရေဇဏ္ဍံ၊ မြားကောက်ကိုလည်း၊ ဥပါယေန၊ အသင့်အားဖြင့်၊
ဓမ္မန္တော၊ ဆုံးမသည်ဖြစ်၍၊ ဥဇုံ၊ ပြောငွေ့စွာ၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တထာ၊
ထိုမှတပါး၊ အစေတနံ စိတ်မရှိသော၊ ကဋ္ဌကမ္ဘိ ကရာဒိ၊ ထင်း ဖွဲ့အစရှိသည်
တို့ကို၊ တစ္ဆကော၊ သစ်ရွှေသမားသည်၊ နေမိအာဒိဝသေန၊ အကွပ်အစရှိ
သည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝက် စ၊ အကောက်ကိုလည်း၊ ကေါင်း၊ ဥဇုဉ္စ၊ အပြောင့်
ကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သေး၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဆောင်ကုန်ပြု
ကုန်သည်ဖြစ်လျက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မေစိတ္တံ၊ ငါ
၏စိတ်ကို၊ ဥဇုံ၊ ပြောငွေ့စွာ၊ နကရိဿာမိ၊ မပြုနိုင်ဘဲရှိတုန်အံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ စာ
ရွေန္တော၊ စေ့ဆော်သည်ရှိသော်၊ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊ နစိ
ရေသဝ၊ မကြာမြင့်သီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊
ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ နာဠိကေရဖလဒါယကဗေပ
ဒါနံ၊ နဂရေဗန္ဓုမတိယာ၊ ဗန္ဓုမတိပြည်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာရာမိ
ကော၊ ဥယျာဉ်တော်စောင့်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တဒါ၊ ထိုအရံစောင့်
နေစဉ်၌၊ အနုလဉ္စသေ၊ ကောင်းကင်ခရီး၌၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွတော်မူသော၊
ဝိနုဇံ၊ ကိလေသာရှူကင်းဝေးတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို၊
အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရ၏၊ တတော၊ ထိုဖူးမြင်ပြီးမှနောက်ကာလ၌၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ နာဠိကေရဖလံ၊ အုန်းသီးကို၊ ဂဟ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌသ၊
ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါသိ၊ ကပ်လျှံခဲ့ဘူး၏၊ သန္တော၊ ကိလေသာ
ဟူပူပန်မရှိ၊ ကင်းငြိမ်းပြီးသော၊ မဟာယသော၊ သျားသောအမြီအရံအကျော်
အစောရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုအုန်းသီးလျှံ
သောအခါ၌၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဗွိတကော၊ တည်တော်မူလျက်၊
ပဋိဂ္ဂဏှိ၊ ခံတော်မူ၏၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဗလဒါနံ၊ အုန်းသီးဟူသောအလှူ
သည်၊ ဝီတိသဉ္ဇနနံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခါဝဟံ၊
ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဋ္ဌချမ်းသာသောအကျိုးစီးပွားကို ရှုက်ဆောင်တတ်၏၊
ဝိပ္ပသန္နန၊ အထူးသဖြင့်ကြည်လင်သော၊ စေတသ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဗလံ၊ အုန်း

၆-ဇကုနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၁၉-ကုလန္တေရဂါထာ။ ၂၂၃

သီးကို၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဧတွာန၊ လှူရသောကြောင့်၊
 ဝိပုလံ ပြန့်ပြောသော၊ ပဏီတံ၊ မြတ်သော၊ ဝိဘိဉ္ဇနံ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သုခဉ္စ၊ ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ တဒါ၊ ထို
 အုန်းသီး၊ လှူသောအခါ၌၊ အဓိဂစ္ဆိ၊ ရ၏၊ တဟိံတဟိံ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊
 နိဗ္ဗတ္တဿ၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါအား၊ ရတနံ၊ ရတနာသည်၊ ဥပ္ပန္နတေဝ၊ ဖြစ်
 သလျှင်ကတည်း၊ ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ကေနဂုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲ
 တကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊
 ဟံဗသံ၊ အကြင်အုန်းသီးကို၊ အဒဒိံ၊ လှူခဲ့ဘူး၏၊ တေနကမ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှု
 ကံကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂဟိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့
 အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဖလဒါနဿ၊
 အုန်းသီးအလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း ။ မေမေ၊ ငါအား၊ ဧဗ္ဗစက္ခု၊ ဧဗ္ဗ
 စက္ခုအဘိညာဉ်သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ အဆုံးသဖြင့်စင်ကြယ်ပေ၏၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ သမာဓိကုသလော၊ ကောလီလောကုတ္တရာ သမာဓိ၌လိမ္မားပ၏၊
 အဘိညာပါရမိပ္ပတ္တော၊ အဘိညာဉ်၏ကင်းတောက်သို့ရောက်၏၊ ဣဒံ၊ ဤ
 အကျိုးသည်၊ ဖလဒါနဿ၊ အုန်းသီးတည်းဟူသောဒေယျခမ္မာကိုလှူရခြင်း
 ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
 ဗျာဝိတာ၊ ဖျတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
 အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပေပြီ၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တံ၊
 ဟောအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယာနိနိမိတ္တာနိ၊ အကြင်နိမိတ်တို့ကို၊ အင်္ဂုဿ၊
 ချွန်းတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေဟိ၊ ထိုနိမိတ်တို့နှင့်
 သဒ္ဓိံ၊ တကွအတ္တနောမိမိ၏၊ ဝိတ္တဒမနံ၊ စိတ်ကိုဆုံးမခြင်းကို၊ သံသန္ဓေတွာ
 နှီးနှော၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရာဇ္ဇော၊ ကြွားလိုရကား၊ ဥဒကံ
 ဟိနယန္တိ၊ နေတ္တိကာဘိဂါထံ၊ ဥဒကံဟိနယန္တိ၊ နေတ္တိကာအစရှိသောဂါထာ
 ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာဝုန်တို့တွင်၊ ဥဒကံဟိသိ၊ ဥဒကံ
 ဟိဟူသောဝုန်၌၊ ဟိသန္ဓေ၊ ဟိသန္ဒါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း
 နယန္တိ၊ နယန္တိဟူသည်ကား၊ ပထဝီယာ၊ မြေ၌၊ တံတံလလဋ္ဌာနံ၊ ထိုထို
 သေချွေးကုန်းအရပ်ကို၊ ခဏိတွာ၊ တူးပြီး၍၊ နိန္ဒဋ္ဌာနံ၊ ချိုင်းငှမ်းသောအရပ်ကို၊
 ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ မာတိကံ၊ ခြောင်းကိုလည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရုက္ခဒေါ
 ကိံ၊ ငါ၊ သစ်ခွက်ကိုလည်း၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ဣန္ဒြိယန္တိ
 တဋ္ဌာနံ၊ အလိုရှိရာအလိုရှိရာအရပ်သို့၊ နေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ တလော၊ ထိုသို့

သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တေ၊ ထိုရောဂါဆောင်ကုန်သောသူတို့သည်၊ နေန္တိ
ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို၊ ကြောင့်၊ နေတ္တိကာ၊ နေတ္တိကာမည်
ကုန်၏၊ တေဇနန္တိ၊ တေဇနံဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍံ၊ မြားကို၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သော
အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံပုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ယောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နေတ္တိကာ၊ ရောဂါ
ဆောင်ကုန်သောသူတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယတဋ္ဌာနံ၊ အလိုရှိ
ရာအလိုရှိရာအရပ်သို့၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ ဥသုကာရာ
ဝိ၊ မြားသမားတို့သည်လည်း၊ တာပေတွာ၊ မီးကင်၍၊ တေဇနံ၊ မြားကို၊ ဒမ
ယန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏၊ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ဒမနဝသေန၊ ဆုံးမသည်၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တစ္ဆကာ၊ တစည်းသမားတို့သည်၊ နေမိအာဒိနံ၊
အကွပ်အစရှိသည်တို့၏၊ အတ္တယ၊ အကျိုးငှါ၊ တစ္ဆန္တာ၊ ရွှေကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဒါရုံ၊ သစ်ကို၊ ဒမယန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ရုစိယံ၊ အလို
အားဖြင့်၊ ဥဇုံဝါ၊ အဖြောင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝက်ဝါ၊ အကောက်ကို
လည်းကောင်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှလောက်သော
နိမိတ်ကို၊ အာရုဇ္ဈကံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ သုဗ္ဗတာ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ
ကုန်သောပညာရှိတို့သည်၊ ယထာသမာဒိန္နေန၊ အကြင်အကြင်ဆောက်
တည်အပ်သော၊ ဝိလောဒိနာ၊ ဝိလအစရှိသည်ဖြင့်၊ သုန္ဒရေတာ၊ ကောင်း
သောအကျင့်ရှိကုန်သော၊ ဖိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂါဒိနိ၊
သောတာပတ္တိမဂ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တာ၊ ဖြစ်စေကုန်လျက်၊ အတ္တာ
နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒမယန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏၊ ပန၊ အထူးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စ
တေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တေပန၊ ရောက်သည်ရှိ
သော်ကား၊ ဧကန္တန္တနာမ၊ စင်စစ်ဆုံးမအပ်ပြီးသည် မည်ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ကုလမထေရ်၏ဂါထာစကားရပ်
အပြီးသတ်တည်း၊ ကုလတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ကုလမထေရ်၏ဂါထာ
အတွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ဧကနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၂၀-အဇိတတ္ထေရဂါထာ။

မရုဏောမောဟံနတ္ထိတိ၊ မရုဏောမောဟံနတ္ထိအစရှိသောဂါထာသည်
အာဃသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ အဇိတတ္ထေရဿ၊ အဇိ
တမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ သော၊ ထိုအဇိတမထေရ်သည်၊ ဧက
နဝုတေကဗျေ၊ ကိုးဆဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ဝိပဿိံ၊ ဝိသေသိအမည်တော်ရှိ

ဇ-ကောနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၂၀-အဇိတတ္ထေရဂါထာ။ ၂၂၉

သော၊ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ပသိတွာ၊ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နိပိတ္တော၊
 ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ကဝိဋ္ဌမလံ၊သီးသီးကို၊ အဒါဝိကိရေ၊လှူ
 ခဲ့ဘူးသတတ်၊ တတော၊ထိုသီးသီးဒါနလှူကာလမှ၊ပရေဓိ၊ နောက်၌လည်း၊
 တံတံပုညံ၊ထိုထိုဒါနသီလအစရှိသောကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊
 ဧဝံ၊ခန့်သေသျှ၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိ
 သော်၊ဣမသ္မိံ၊ကပ္ပေ၊ဤငါတို့ဘဒ္ဒကင်္ဂကမ္ဘာ၌၊အမှောက်၊ငါတို့၏၊ သတ္တရိ၊
 ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နယေဝ၊ပွင့်တော်မမူမီကပင်လျှင်၊
 သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ မဟာကောသလရညော၊မဟာကောသလ
 မင်းကြီး၏၊အဋ္ဌာပနံ၊သ ဗြာဟ္မဏသား၊ရာပြတ်ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တောဟုတွာ
 ပုတ္တဘာဝေန၊ သား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ဖြစ်လာ၏၊ တဿ၊ ထိုအမျိုး
 ကောင်းသားအား၊ အဇိတောတိနာမံ၊ အဇိတ ဟူသော အမည်သည်၊
 အဟာသိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မိဝ္ဗသမယေ၊ထိုအခါ၌လည်း၊ သာဝတ္ထိဝါသိ၊သာ
 ဝတ္ထိပြည်၌နေလေ့ရှိသော၊ဗာဝရိနာမ၊ ဗာဝရိအမည်ရှိသော၊ဗြာဟ္မဏော၊
 ပုဏ္ဏားသည်၊ထိဟိမဟာပုရိသလက္ခဏောဟိ၊ သုံးပါးကုန်သောမဟာပုရိ
 သလက္ခဏာတို့နှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံ၏၊တိဏ္ဍိဝေဒါနံ၊ဗေဒင်သုံးပုံတို့
 ၏၊ပါရဂူ၊ကမ်းတဖက်သို့ရောက်၏၊ သာဝတ္ထိတော၊သာဝတ္ထိပြည်မှ၊နိက္ခ
 မိတွာ၊ထွက်၍ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ရေသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရေသေ့
 ရဟန်းပြု၍၊ဂေါဓာဝရိတိ၊ရေ၊ဂေါဓါဝရိဖြစ်ကမ်း၌၊ ကဝိဋ္ဌာရာမေ၊သီးပင်
 အရံရှိသောအရပ်၌၊ဝသတိ၊နေ၏၊အထ၊ထိုသို့နေသောအခါ၌၊အဇိတော
 အဇိတပုဏ္ဏားသည်၊တဿ၊ထိုဗာဝရိပုဏ္ဏား၏၊ သန္တိကေ၊အထံ၌၊ပဗ္ဗဇိ
 တော၊ ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊ အတ္ထကာမယ၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိ
 သော၊ဧဝတာယ၊နတ်သည်၊စောမိတေန၊တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကော်ရော်
 ခြံ့ဖြင့်ထောက်ပံ့သဖြင့်၊ ဗာဝရိနာ၊ ဗာဝရိရေသေ့သည်၊သတ္တု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊သန္တိကံ၊အထံတော်သို့၊ပေသိတော၊ စေခိုင်းအပ်သည်ရှိသော်၊
 တိဿ၊မေတ္တယျ၊ဒီဟိ၊တိဿ၊မေတ္တယျ၊အစရှိသောရေသေ့တို့နှင့်၊သန္တိ၊ဝသ
 ကွ၊ဘဂဝန္တံ၊မြတ်စွာဘုရားသို့၊ဥပသကံမိတွာ၊ကပ်၍၊မနဿာဝ၊မိတ်ဖြင့်
 သာလျှင်၊ပဉ္စ၊ပြဿနာတို့ကို၊ပုတ္တိတွာ၊မေးလျှောက်၍၊ တောသု၊ထိုပြဿ
 နာတို့ကို၊ဝိဿန္တိတေသု၊ဖြေကြားတော်မူကုန်သည်ရှိသော်၊ပသန္နိပိတ္တော
 ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊သတ္တု၊သန္တိကေ၊ဘုရားမျက်မှောက်ထံ
 တော်အောက်၌၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဝပောတွာ၊
 ယူ၍၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ပွားစေ၍၊အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ

ဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ စောန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ကပိဋ္ဌဗလဒါ
ယက မထေရ်၏ အပဒါနိဋ္ဌိ။ ။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော
အဆင်းရှိတော်မူသော၊ အာဟုတိနံ၊ အဝေးမှဆောင်သောပစ္စည်း၊ အလ္လ
ကု၊ ပဋိဂ္ဂဟံးခံတော်မူထိုက်သော၊ ရေထိယံ၊ ရေဓိးလမ်းမ၌၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ဆွမ်းခံ
ကြွတော်မူသော၊ သမ္ပုဋ္ဌံ၊ ဝိပဿိမြတ်လောကနတ်ကို၊ ကပိဋ္ဌဗလံ၊ သီးသီး
ကို၊ အဒဒိ၊ လှူခဲ့ဘူး၏။ ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ကေနဝုတေကပွေ၊
ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ဒဒေါ၊ ထိုဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော
အခါ၌၊ ပဿံ၊ အကြင်သီးသီးကိုအဒဒိ၊ လှူခဲ့ဘူး၏။ တဿ၊ ထိုသီးသီးလှူ
သောကောင် မှုကံ၏။ ဝါဟသားအစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေး
ပါးကို၊ နာတိဇာနာမိ၊ ရှိ၏ဟူ၍မျှခံသိရ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ မေရ်ခြင်းတည်းဟူ
သောအကျိုးသည်၊ ဗလဒါနဿ၊ သီးသီးအလှူ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း၊ မဟံ၊
ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်၊ အပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြု
ကျင့်ခဲ့ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဘောဇဉ်၏။ ။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့၊ ပစ္စေကာပန၊ ရောက်ပြီးသည်ရှိသော်ကား၊ သိဟနာဒံ၊ ခြင်္သေ့ခင်းကဲ့သို့
ရဲတင်းသောအသံကို၊ နန္ဒန္တော၊ မြက်ဆိုတော်မူလိုရကား၊ မရဏေမေတ
ယံနတ္ထိ၊ ဝိဂါထံ၊ မရဏေမေတပံနတ္ထိ ဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အတာ
သိ၊ ရှုတ်ဆို၏။ ။

တတ္ထံထိုဂါထာ၌၊ မရဏေတိ၊ မရဏေ ဟူသည်ကား၊ မရဏနိမိတ္တံ၊
သေခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ မရဏဟေတု၊ သေခြင်း
တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ မေတိ၊ မေဟူသည်ကား၊ မဟံ၊ ငါအား၊
ဘယံ ကြောက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
ကား၊ ဥန္တိန္ဒာဝမူလတာယ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဘဝအမြစ်ရှိသည်၏အ
ဖြစ်ဖြင့် ပရိက္ခိဏဇာတိကတ္တာ၊ ကုန်ပြီးသောပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ အနုန္တိန္ဒာဝမူလသနံ၊ ဘဝလွှတ်အပြစ်
မပြတ်မပယ်အပ်သေးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ မဟံ၊ ငါအား၊ အာယတိ၊
မေရောက်သေးစွာနောက်နောင်ခါ၌၊ ဥပပတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည် ကိမိ
သိနုခေါ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသိမ့်သည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလွင်း၍၊
မရဏေတော၊ သေခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဘယံ၊ ကြောက်
ခြင်းသည်၊ ဘဝယု၊ ဖြစ်ရာ၏၊ နိဂန္တိတိ၊ နိဂန္တိ ဟူသည်ကား၊ အရေတွက်
ကဏ္ဍာ ဝဲကွက်တတ်သောကဏ္ဍာတည်း၊ ဇိဝိတော၊ ဇိဝိတိ၊ နှိုင်းသားထိုင်

၁-ကောနိပါတ်-၂-ဒုတိယဝဂ်-၂၀-အဇိတဓမ္မေရဂါတာ။ ၂၃၁

ကွက်ခြင်းတဏှာသည်နတ္ထိမရှိ၊ သုပရိမန္ဒိတသင်္ခါ၊ တာယ၊ ကောင်းစွာ
 နှိပ်နယ်အပ်ပြီးသောတောတူမကသင်္ခါရရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ၊
 နံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါးပါးတို့၏၊ ဒုက္ခဘာရေခါဒကာဒိတာဝေန၊ ဆင်းရဲ
 တည်းဟူသောဝန်ကိုခဲခြင်းအစရှိသည်တို့၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊
 ဥပဋ္ဌဟနတော၊ ထင်ခြင်းကြောင့်တည်း၊ ဇံတူတောစ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်
 လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သန္ဓေဟံ၊ မိမိကိုယ်ကိုးဝ၊ တနည်းကား၊ သကံသရိ
 ရံ၊ မိမိကိုယ်ကိုး၊ ဧဟံဧဟသင်္ခါတံ၊ ကိုယ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဒုက္ခဘာရံ၊
 ဒုက္ခဝန်ကို၊ နိက္ခိပိဿာမိ၊ ချတော့အံ့၊ ဓာဇ္ဇေဿာမိ၊ စွန့်တော့အံ့၊ နိက္ခိပေန္တော
 စ၊ စွန့်သော်လည်း၊ ဣမိနာသရိရေကန၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်၊ သာဓေတဗ္ဗံ၊
 ပြီးစေအပ်၏၊ သာမိတံ၊ ပြီးစေအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံ၊ ထိုခန္ဓာ
 ကိုယ်ကို၊ ကေသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ သန္ဓေနိယမေဝ၊ စွန့်အပ်သည်သာ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤကားအနက်တည်း၊ ပညာဝေပုလ္လပတ္တိယာ၊ ပညာပြန့်ပြော
 ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်ရှိသည်ဖြစ်၍
 သတိဝေပုလ္လပတ္တိယာ၊ သတိပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ ပတိဿ
 တော၊ ထင်မြင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခိပိဿာမိ၊ စွန့်တော့အံ့၊ ဣတိ
 ဣခံပနဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီ၍၊ ထေရော၊ အဇိတဓမ္မေရ
 သည်၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ တဒနန္တရံ၊ ထိုချာန်၏အခြား
 မဲ့၌၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အဇိတတွင်
 ထေရ်ရှင်ဂါထာ အလောစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ အဇိတဓမ္မေရ
 ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ အဇိတဓမ္မေရ၏ ဂါအတွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ၊ ဒုတိယဝဂ္ဂဝဏ္ဏာ၊ ဒုတိယဝဂ်၏ အတွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကောနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၂၀-နိဂြောဓဓမ္မေရဂါတာ။

နာဟံဘယဿ ဘာယဒိတိ၊ နာဟံဘယဿဘာယဒိ အစရှိသော
 ဂါထာသည်၊ အာယသ္မယော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ နိဂြော
 ဓဓမ္မေရဿ၊ နိဂြောဓမ္မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အဿ၊ ထိုမထေရ်၏
 ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား၊ ကားအဘယ်နည်း၊ ကိရ၊ ထင်အောင်ပြဦးအံ့၊ အယံ
 ဤနိဂြောဓမ္မထေရ်သည်၊ ဣတော၊ ဤတဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌၊ အဗ္ဗာရေသကပ္ပ
 သတေ၊ တထောင့်ရှစ်ရာကပ်ကမ္ဘာထက်၌၊ ပြာဟူတာမဟ၊ သာယကုလေ၊

များသောဥစ္စာရှိသော ပုဏ္ဏား၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွားဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊
 ဆွဲမြောက်နှစ်မြောက်အရွာသို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကာမေသု၊ ကာမ
 ဂုဏ်ဘို့၌၊ အာဒိနဝံစ၊ အပြစ်ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ နေက္ခမ္မေ၊ သံသရာ
 ဝဋ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၌၊ အာနိသံသဉ္စ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ နိသွဿ၊
 မြင်၍၊ ဃာရဗန္ဓနံ၊ အိမ်ရာသောင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောအနှောင် အဖွဲ့ကို၊
 ပဟာယ၊ ပယ်ဝှံ့၍၊ အရညာယတနံ တောအုပ်ကြီးသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊
 အညတရတ္ထိ၊ တရသော၊ သာသဝနေ၊ အင်ကြင်းတော၌၊ ပဏ္ဏသလံ၊
 သစ်ရွက်ကုဋီကို၊ ကတွာ ပြု၍၊ တာပသပဗ္ဗန္ဓတာပ သပဗ္ဗန္ဓတာပေန၊
 ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ ဝနမူလဖလဟာ
 ရော၊ တောသစ်မြစ်သစ်သီးအာဟာရရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ တေန
 သမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိယဒသိနာမ၊ ဝိယဒသိ အမည်တော်ရှိသော၊
 သဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောက၊ လောက၌၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်
 နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ သတ္တလောကကို၊ ဓမ္မမတဝသေန၊ တရား
 တည်းဟူသော အမြှိုက်ရေကို သွန်းလောင်းသဖြင့်၊ ကိလေသသန္တဝံ၊
 ကိလေသာတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းကို၊ နိဗ္ဗာပေန္တော၊ ငြိမ်းစေသည်ဖြစ်၍
 ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ တာပသေ၊ ရသေ့တို့ကို၊ အနုကမ္ဘာယ၊ ခြီးမြှောက်
 ခြင်း၌၊ တံသာလဝနံ၊ ထိုရသေ့တို့နေရာအင်ကြင်းတောသို့၊ ပရိသိတွာ၊
 ဝင်၍၊ နိသိဒိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ နိရောဓသမာပတ္တိံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို၊
 သမာပန္နော၊ ဝင်စားတော်မူ၏၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ ဝနမူလဖလတ္ထာ
 ယ၊ တောသစ်မြစ်သစ်သီး အလို၌၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဟဂ
 ဝန္တံ၊ ဝိယဒသိမြတ်စွာဘုရားကို၊ နိသွဿ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညို
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ယုတ္တိတသာလဒဏ္ဍာသာခါယော၊ ပွင့်သောအရိုးရှိ
 သောအင်ကြင်းခက်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်၍၊ သာလမဏ္ဍဝံ၊ အင်
 ကြင်းခက်ဖြင့်ပြီးသောမဏ္ဍပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တံ၊ ထိုမဏ္ဍပ်ကို၊ သဗ္ဗတ္ထက
 မေဝ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌သာလျှင်၊ သာလပုဗ္ဗေဟိ၊ အင်ကြင်းပန်တို့
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗာဒေတွာ၊ ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်း၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဝဋ္ဋိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဝိဘိသောမနသဒေသန၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်း
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ အာဟာရတ္ထာယဝိ၊ အာဟာရအကျိုး၌လည်း
 အဝတ္တံ၊ မသွားမူ၍၊ နမသာမာနော၊ ရှိခိုးလျက်၊ အဠာသိ၊ တည်၏၊ သတ္ထာ၊
 ဝိယဒသိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိရောဓတော၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ
 ထွက်တော်မူ၍၊ တဿတာပသဿ၊ ထိုရသေ့ကို၊ အနုကမ္ဘာယ၊ ခြီးမြှောက်

၁-ကောနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၂၁-နိဋ္ဌေဝတ္ထေရဂါထာ။ ၂၃၃

ခြင်းငှါ။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်၊ အဝဂ္ဂတ္ထု၊ လာလေသ
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒြိယ၊ ကြံတော်မူ၏။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ
၌လည်း၊ မိန္ဒြိယ၊ စိတ်သည်၊ ပဿာဒေသသိ၊ ကြည်ညိုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မိန္ဒြိယ၊ ကြံ၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံ
ဃာသည်၊ အဝဂ္ဂတ္ထု၊ လာ၏။ သောတာပသော၊ ထိုရသောသည်။ ဘိက္ခု
သံဃာ၊ ရဟန်းသံဃာကိုလည်း၊ ဒိယွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညို
သော၊ စိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝဋ္ဋိကွားရှိခိုး၍၊ အဗ္ဘုလီ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယ၊
ချီ၍၊ အဓ္မသမိတဉ်၏၊ သတ္တဝါ၊ ပယ်ဖယ်မြတ်စွာတရားသည်၊ သီတဿ၊
ပြုံးခြင်းကို၊ ပါတုကာရဏာ၊ ပဒေသေန၊ ထင်စွာပြုခြင်းကို၊ ညွှန်းသဖြင့်၊
တဿ၊ ထိုရသော၏။ တာဝိဒိ၊ ကြီးပွားလတ္တံ့၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ သမ္ပတ္တိ၊
စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ပကာသေန္တာ၊ ထင်စွာပြုလျက်၊ ဓမ္မံ၊ တရားစကား
ကို၊ ကထေတွေး၊ ပြောဟော၍၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်၊ သမ္ဘိ၊
ကဏ္ဍပတ္တမိ၊ ဖဲကြွတော်မူ၏။ သော၊ ထိုရသောသည်။ တေနုပ္ပါကဓမ္မန၊
ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမန္တ၊ သာသုဇယဝ၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌
သာလျှင်၊ သံသရန္တာ၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝေုပနိသယယံ၊ နိဗ္ဗာန်
၏အားကြီးသောအကြောင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ကုသလံ
ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနိတွေးဆည်းပူး၍၊ ဣမေဗ္ဗိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာ
တရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပြာဟူဏ
မဟာသဿကုလေ၊ များသောဥစ္စာရှိသောပုဏ္ဏား၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ
၏အသော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ နိဂြောဓေါတိနာမံ၊ နိဂြောဓပူ
ဘောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုနိဂြောဓသတို့သားသည်
ဇေတဝနပနိဂ္ဂဟဏိဝသေ၊ ဇေတဝနကျောင်းတော်ကိုအလှူခံသောနေ
၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝဒဿနေန၊ တရားသခင်၏ အာနုဘော်ကို၊ ဖူးမြင်ရသဖြင့်၊
သဉ္ဇာ၊ တဌသာဒေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ပဗ္ဗဇိတွေးရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရတိတွေး၊ အားထုတ်၍၊
နိစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီ သာလျှင်၊ ဆဠာတိညော၊ ခြောက်ပါး သော
အဘိညာဉ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကေန၊ ထို ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ သာ
လမဏ္ဍဝိယမထေရ်၏အပဒါနိ၌၊ မမ၊ ငါ၏ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ သာလဝ
နံ၊ အပ်ကြင်းတောသို့၊ အဇ္ဈောဂါဟေတွေး၊ သက်ဝင်၍၊ သာလဝုပ္ပဟိ၊
အပ်ကြင်းပန်းတို့ဖြင့်၊ သဉ္ဇန္တော၊ ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းသော၊ အသေမေး
ကျောင်းသင်ခန်းကို၊ သုကတော၊ ကောင်းစွာပြုပြင်စီရင်အပ်၏။ တဒါ၊ ထို

ပိယဒသိမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ပဝနေ၊ တော၌၊ ဝဿမိ၊
 နေ၏။ သယမ္ဘူ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို အလိုလိုသိမြင်တော်မူသော
 အဂ္ဂုပ္ပလော၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်တော်မူသော၊ ပိယဒသိစတာဂဝါ၊
 ပိယဒသိမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ သာလဝနံ၊ အင်ကြင်းတောသို့၊ ဥပါ
 ဂမိ၊ ကြွေတော်မူလာ၏။ အဟံ၊ တောခွင်ပျော်မွေ့ ငါရသောသည်၊ မူလ
 ဗလံ၊ သစ်မြစ်သစ်သီးကို၊ ဂဝေသန္တံ၊ ရှာဖွေလိုသည်ဖြစ်၍၊ အသမာ၊
 ကျောင်းသင်ခမ်းမှူးအတိနိက္ခမ္ပ၊ ထွက်၍၊ ပဝနံ၊ တောအုပ်သို့၊ အဂမာသိံ၊
 သွားပြီ၊ တဒါ၊ ထိုသို့သွားသောအခါ၌၊ ဝနေ၊ တောအုပ်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အာဟိန္ဒာမိ၊ ဖွည့်လည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်၌၊ မဟာယဝံ၊ များသော
 အဋ္ဌိအရံ၊ အကျော်အစောရှိသော၊ သုနိသိန္နံ၊ ကောင်းစွာထိုင်တော်မူလျက်
 ပိရာစန္ဒံ၊ တင့်တယ်စွာ၊ သမာပန္နံ၊ နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားသော၊ ပိယ
 ဒသိံ၊ ပိယဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မုန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဗ္ဗဿာ
 သိံ၊ မှူးမြင်ရ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတုဒဏှော၊ လေးခုသောတိုင်တို့ကို၊
 ဌပတွာနု၊ စိုက်ဆောက်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ပိယဒသိ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပရိ၊
 အထက်တော်၌၊ သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုပြင်စီရင်အပ်သော၊ မဏ္ဍပ်၊ မဏ္ဍပ်
 ကို၊ ကတွာ၊ ဆောက်လုပ်၍၊ သာလပုဗ္ဗဟိ၊ ရနံ့လှိုင်သင်းပန်းအင်ကြင်းတို့
 ဖြင့်၊ ဘာဇဟိံ၊ မိုးပြီ။ သာလဆာဒိတံ၊ အင်ကြင်းပန်းတို့ဖြင့် မိုးအပ်
 သော၊ မဏ္ဍပ်၊ မဏ္ဍပ်ကို၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဆာဇဟိတွာနု၊ မိုး၍
 တတ္ထ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်စေ၍၊ ဗုဒ္ဓေသဋ္ဌံ၊ ပိယ
 ဒသိသည်မှည့်အပ်ဘုရားမြတ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဝန္တိံ၊ ရှိခိုးပြီ။
 ဘဂဝါ၊ ပိယဒသိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမိသမယေ၊ ထိုမဏ္ဍပ်မိုး၍ ရှိခိုး
 လျှော်စွာနေသောအခါ၌၊ သမာမိတော၊ သမာမိ၍၊ ဓုဠဟိတွာနု၊ ထေတော်မူ
 ၍၊ ပုရိသုတ္တမော၊ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
 ပိယဒသိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယုဂမတ္တံ၊ ရထားထမ်းပိုးတပြန်မျှ၊ ပေက္ခ
 မာနေ၊ ရှုကြည့်တော်မူလျက်၊ နိသိဒ္ဓိ၊ နေတော်မူ၏။ ပိယဒသိဿ၊
 ပိယဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ သတ္တုနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊
 တပည့်ဖြစ်သော၊ ဝရုဏောနာမံ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော မထေရ်သည်၊
 ဝသီသတသဟာသေဟိ၊ တသိန်းအရေအတွက်ရှိသောရဟန္တာတို့နှင့်၊
 သဗ္ဗိံ၊ တကွ၊ ပိနယကံ၊ ပိယဒသိမြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပဂန္တိ၊ ကပ်လား၏။
 ဧဝံ၊ ဤသော၊ သတ္တလောကတို့ထက်အထူးသဖြင့်ကြီးတော်မူသော၊
 နုရသဘော၊ လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ဇိနော၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်

၁-ကေနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၂၁-နိဂြောဓဇ္ဈေရဂါထာ။ ၂၃၅

မြင်တော်မူပြီးသော၊ ဝိယဒသိစာဂဝါ။ ဝိယဒသိမြတ်စွာဘုရားသည်
လည်း၊ ဘိက္ခုသံဃော။ တသိန်းသောသံဃာအလယ်၌၊ နိဝိဒိတွာ။ ထိုင်နေ
တော်မူ၍၊ သီတံ၊ ပြီးတော်မူခြင်းကို၊ ပါတုကရိ၊ ထင်စွာပြုလေတော်မူ၏။ ။
ဝိယဒသိ၊ သ၊ ဝိယဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ဥပဋ္ဌာနော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော၊ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်
ကေကောတ္ထိ၊ အံသ၊ လက်ဝဲတဖက်ပရံ၊ ထက်၌၊ စိဝရံ၊ သက်န်းကိုးကဝ္ဗာ
တင်သည်ကိုပြု၍၊ ဝိယဒသိ၊ ဝိယဒသိမြတ်စွာဘုရားကို၊ အပုတ္တိတ္ထ၊ မေ၊
လျှောက်၏။ ဝေဂဝါ၊ ဝိယဒသိမြတ်စွာဘုရား၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သီတကမ္မသ၊ ပြီးတော်မူသောအမှု၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်း
ကား၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်ပေနည်း၊ ကာရဏ၊ အကြောင်းသည်၊ ဝိစ္စမာန
မ္ဘိ၊ ရှိသည်ရှိသော်၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သီတံ၊ ပြီးတော်မူခြင်းကို၊
ပါတုကရေ၊ ထင်စွာပြုတော်မူ၏။ ။ ယောမာဏဝေါ၊ အကြင်သတ္တဝါ
လည်း၊ မေမေ၊ ငါဘုရား၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝုပ္ပန္တဇနံ၊ အင်ကြင်းပန်းအမိုး
ကို၊ သတ္တာဟံ၊ ရုနစ်ရက်ပတ်လုံ၊ ခာရေသိ၊ ဆောင်၏၊ တသ၊ ထိုသတ္တဝါ
၏၊ ကမ္ဘိ၊ ကောင်းမှုကံကို၊ သရိတွာန၊ အောက်မေ့၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊
သီတံ၊ ပြီးခြင်းကို၊ ပါတုကရိ၊ ထင်စွာပြုတော်မူ၏။ ။ အနောကာသံ၊
အကျိုးပေးခြင်းတည်းဟူသောအခွင့်ကို၊ အဟံ ငါဘုရားသည်၊ နပသော
မိ၊ မြင်တော်မူ၊ ယံပုညံ၊ အကြင်မဏ္ဍပ်ဆောက်လုပ်သူဒါနိုးသောကောင်း
မှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံပုညံ၊ ထိုမဏ္ဍပ်ဆောက်လုပ်လှူဒါနိုးခြင်းတည်းဟူ
သော ကောင်းမှုသည်၊ ဒေဝလောကေဝါ၊ နတ်ပြည်၌ လည်းကောင်း၊
မနုဿဝါ၊ လူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဝိပစ္စယိ၊ အကျိုးပေးသတ္တံ၊ ကြာသာ
သော၊ အကျိုးပေးခြင်းတည်းဟူသော အခွင့်သည်သည်၊ နသမ္ဘဟိ၊ မ
ငြင်းလိမ့်သာဘဲ၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဝသန္တဿ၊ စံနေရသောပု
ညကမ္မသမ္ဘိနော၊ ကောင်းမှုကံနှင့်ပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူသောအမိုးသည်
တဝိသာဘိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပုညကမ္မသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာ သိပြီးအပ်
သောကောင်းမှုကံရှိသော၊ သန္တော၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သော
မာဏဝေါ၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊ ဒိဋ္ဌေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်
သော၊ နဗ္ဗေဟိစ၊ ကံခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတဟိစ၊ သိချင်းတို့ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဝိဒိတဟိစ၊ မှတ်ခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဒါ၊
အခပ်သိမ်း၊ ရေိသာသိ၊ မွေ့လျော်ရလတ္တံ့၊ အသ၊ ထိုအင်ကြင်းပန်း
လှသောသတ္တဝါ၏၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်၊ ယာဝတာ၊ အကြင်

လောကံ၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဝတံ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဂန္ဓာဂန္ဓီ၊ အင်ကြင်း
 ပန်းအနံ့ဖြင့်ထုံအပ်သောအနံ့ရှိသည်လည်း၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိမ့်သတတ်
 သာလသ၊ အင်ကြင်းပင်မှ၊ ဝုပ္ပဝဿာစ၊ အင်ကြင်းပန်း၊ မိဗ္ဗံ၊ သည်
 လည်း၊ တာဝဒေ၊ ထိုနတ်ပြည်စံစဉ်ခဏ၌၊ ပဝသယိဿတိ၊ ရွာလတ္တံ့၊
 အယံမနုဇော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ ဓုတာ၊ ဓုတေ
 သည်ရှိသော်၊ မာနုသံ၊ လူ့ပြည်သို့၊ အာဂမိဿတိ၊ ရောက်လာလတ္တံ့၊ ဣ
 ဝိ၊ ဤလူ့ပြည်၌လည်း၊ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သာလတ္တံ့၊ အင်ကြင်း
 ပန်းအနံ့ရှိသည်၊ ဧရိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့၊ ဣဝေသောကော၊ ဤလူ့
 ပြည်၌၊ သဗ္ဗတာဠသမာဟိတံ၊ မောင်းကြေးနင်းခွက်ခွင်းနှင့် တကွဖြစ်
 သော၊ နစ္စန္ဒ၊ ကခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဂီတဉ္စ၊ သီချင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဣမံ၊ ဤသတ္တဝါကို၊ နိစ္စံ၊ အခြံ၊ ပရိဝါရိဿတိ၊ ခြံရံလတ္တံ့၊ ဣ
 ဝိ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကိုပူဇော်သောကောင်း
 မှုကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ သုရိယေ၊ နေသည်၊ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တေ၊ ထွက်
 သော်သာလျှင်၊ သာသဝသံ၊ အင်ကြင်းမိဗ္ဗံ၊ သည်၊ ပဝသတေ၊ ရွာ၏၊
 ဝုညကဓမ္မန၊ ရှေးကောင်းမှုကံနှင့်၊ သံယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော၊ သာလဝသံ၊ အင်
 ကြင်းပန်းမိဗ္ဗံ၊ သည်၊ သဗ္ဗကာလိကံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပသတေဝသတိ၊
 ရွာ၏၊ အဋ္ဌာရသေကပ္ပသတေ၊ တရုတ်ဆွဲရှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ ဩက္ကာ
 ကကုလသမ္ဘဝေါ၊ ဩက္ကာကရာဇ်မင်းမျိုးဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်
 တော်အားဖြင့်၊ ဂေါတမေနာမ၊ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော၊ သတ္ထု၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ပွင့်တော်မူ
 လတ္တံ့၊ တသ၊ ထိုဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေသု၊ ကိုးပါးသော
 လောကုတ္တရာတရားတို့၌၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံတတ်သော၊ ဩရသော၊ ရွှေရင်
 တော်နှစ်သားတော်စစ်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မနိဗ္ဗိတော၊ တရားဖြင့်ပြီးသော၊ သာဝ
 ကော၊ တပည့်သားတော်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသော
 အာသဝေါတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်သိ၍၊ နာသဝေါ၊
 အာသဝေါမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရလတ္တံ့၊ ဓမ္မံ၊
 သတ္တဝေလေးပါး၊ တရားကို၊ အဘိသမေဓန္တဿ၊ ထိုးထွင်း၍သိစဉ်၊ သာ
 လတ္တံ့၊ အင်ကြင်းပန်းတည်းဟူသောအမိုးသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
 ဝိတကော၊ သင်းပုံထက်၌၊ ဈာယမာနဿ၊ မီးသဂြိုဟ်စဉ်၊ တတ္ထ၊ ထိုထင်းပုံ
 ထက်၌၊ ဆဒ္ဓန္တံ၊ အင်ကြင်းပန်းအမိုးသည်၊ ဟေသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဝိယ
 ဒသိ၊ ဝိယဒသိအမည်တော်ရှိသော၊ မဟာရနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊

စ-ကေနိပါတ်-၃-ကထိယဝဂ်-၂၁-နိဂြောဓတ္ထေရဂါထာ။ ၂၃၇

ဝိပါကံကံ၏အကျိုးကို၊ ကိတ္တယိတွာန၊ ဟောကြားတော်မူပြီး၍၊ ဓမ္မဝုဋ္ဌိ
ယာ၊ တရားတည်းဟူသောမိန့်စားဖြင့်၊ တဗ္ဗေန္တော၊ ရောင့်ရဲစေလျက်ပရိ
ယာယ၊ ပရိယတ်အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟိံ သကပ္ပါနိ၊ ကမ္ဘာသုံးဆယ်တို့ပတ်လုံး၊ ဒေဝေသု၊ နတ်
ပြည်တို့၌၊ ဒေဝရန္တံ၊ ဒေဝရန္တာဘဝန၊ နတ်မင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အကာရယိံ၊
မင်းပြုရပြီးအဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗိန္ဒြိယ၊ အကြိမ်ခြောက်ဆယ်တို့၌လည်း
ကောင်း၊ စတုက္ခတ္တ၊ လေးကြိမ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏဝတ္ထိ၊ ဝကြာဝ
တေးမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဖူးပြီ။ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်မှ၊ ဣဝ၊
ဤလူ့ပြည်သို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ဝိဂုလံ၊ ပြန့်ပြောသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊
လဘာမိ၊ ရ၏၊ ဣဝေ၊ ဤလူ့ပြည်၌လည်း၊ ဗုဒ္ဓန္တ၊ နန်းအင်ကြင်းပန်းအမိုးကို၊
လဘာမိ၊ ရ၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအလုံးစုံသောအကျိုးသည်၊ မဏ္ဍ
ဝသပ၊ အင်ကြင်းပန်းအမိုးဖြင့်ပြီးသော မဏ္ဍပ်ကိုလှူဒါန်းခြင်း၏၊ ဖလံ၊
အကျိုးပင်တည်း။ မေဟံ၊ ငါအား၊ အဟံ၊ ဤဘဝသည်၊ ပန္နိမကော၊
နောက်ဆုံးဖြစ်သော၊ ဘဝေါ၊ ဘဝတည်း၊ ဝရိမော၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ အဟံ
ဘဝေါ၊ ဤဘဝသည်၊ မေဟံ၊ ငါအား၊ ဝတ္ထတေ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဝေ၊ ဤအဆုံးဖြစ်
သောဘဝ၌လည်း၊ သဗ္ဗကာလိကံ၊ အခါခပ်တိုင်း၊ သာတန္တဇနံ၊ အင်ကြင်း
ပန်းအမိုးသည်၊ ဟေသေတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမစစ်နွယ်တော်
ဖြစ်သော၊ သက္ခယုဂံ၊ သာကီဝန်မင်းတို့၏ အလွန်ဖြစ်တော်မူသော၊
မဟာမုနိံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တောသယိတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ ဗေပရာဇ
ယံ၊ အောင်ခြင်း ရှုံးခြင်းကို၊ ယိတွာ၊ ဇွန်၍၊ အစလံ၊ လောကဓံတရားတို့
ကြောင့်တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ပဗ္ဗေန္တော၊ ရောက်သည်
အမှီဖြစ်ပေပြီ။ အဗ္ဗာဒေသကပ္ပသေဝေ၊ တထောင့်ရှစ်ရာကပ်ကမ္ဘာ
၌၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဗိယဒသိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အတိပူဇယိံ၊ ရှိသောကော်လော်ပူဇော်ခဲ့
၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုအင်ကြင်းပန်း အမိုးရှိသော မဏ္ဍပ်ကိုလှူဒါန်းရ
သောကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အတွင်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါး
ကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤအပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်း
ဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကိုအင်ကြင်းပန်း ပူဇော်သော
ကောင်းမှုကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေးတည်း။ မေဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိ
လေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီးသံဃဗ္ဗ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
ဘဝါ၊ ဘဝတို့ကို၊ သမုဘတာ၊ ကောင်းစွာနှုတ်ပယ်အပ်ကုန်ပြီး နာဂေါဝ
နာဂေါဣဝ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့၊ ဗန္ဓနံ၊ တဏှာတည်းဟူသောအန္တောင်

အစွဲကိုးသေတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာ
 မိ၊ နေရ၏။ မေမမ၊ ငါ၏။ အာဂတံ၊ လာခြင်းကား၊ ဝတ၊ ဝင်စစ်၊ သွာဂ
 တံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဘိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို။
 အနုပ္ပတ္တာ၊ လျှောက်ပတ်စွာသိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသ
 နံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကုန်ပြီ၊ စတသေသာ၊ လေးပါးကုန်
 သော၊ ဣမေပဋိသန္တိဒါစ၊ ဤပဋိသန္တိဒါတို့ကို လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗုဒ္ဓါရံ၊
 ကုန်သော၊ ဣမေဝိမောက္ခာစ၊ ဤဝိမောက္ခတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်
 ပါးကုန်သော၊ ဣမေအသိညာစ၊ ဤအသိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သန္တိ
 ကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊
 အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကုန်ပြီ၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဆဇ္ဇတိညော၊ ခြောက်ပါးသောအ
 သိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗလသုခေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊
 ဝိဘိနာမေန္တော၊ လွန်စသည်ဖြစ်၍၊ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏၊ နိယျာ
 နိကာဘာဝဝိဘာဝနတ္ထံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း၏အဖြစ်ကို ထင်စွာပြုခြင်း
 ဌ၊ အံညာဉ်များကရဏဝသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုပြောကြားသည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ နာဟံဘယသဘာယာမိဘိဂါထံ၊ နာဟံဘယသဘာယာမိအစရှိ
 သောဝါသာကိုးအဘသိ၊ ရှုက်ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဝါသာ၌၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝစနတ္ထကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်း
 ဖြင့်၊ ဝစိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧတသ္မာ၊ ထိုဇာတိဇရာမရဏအစရှိသောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ပဏ္ဍိကော၊ ဘုရားအစရှိသောပညာရှိတို့သည်၊ ဘာယန္တိ၊
 ကြောက်ပတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောက်ကြောင်းဖြစ်သောသတ္တိ
 ကြောင့်၊ ဧတသ္မာတိပဓနော၊ ဧတသ္မာဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌံ၊ ညွှန်းပြအပ်
 သော၊ တံဇာတိဇရာမရဏာဒိ၊ ထိုဇာတိဇရာမရဏအစရှိသည်သည်၊ ဘယံ
 ဘယမည်၏။ ဇာတိဇရာဒိ၊ ဇာတိဇရာအစရှိသည်ကို၊ လန္တ ဝိ၊ ရအပ်၏။
 ဘယဿာတိ၊ ဘယသဟူသောဤဘိဘတ်သည်၊ နိဿဝ္ဇေ၊ ပဉ္စမိအနက်၌၊
 သာမိဝစနံ၊ သာမိဘိဘတ်တည်း၊ ဘယတော၊ ဇာတိဇရာ အစရှိသော
 ကြောက်အပ်သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဘယံတဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ကြောက်အပ်
 သောအကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဇာတိဇရာမရဏာဒိနာ၊ ဇာတိဇရာမရဏ
 အစရှိသော၊ ဟေတုနာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဘာယာမိ၊ မ
 ကြောက်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသို့

၁-ကေနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၂၀-နိတြောစတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၃၉

မကြောက်ရန္တံ၊ သတ္ထာနောအမတဿကောပိဒေါတိဣဓိနာ၊ သတ္ထာနော
အမတဿကောပိဒေါ၊ အစရှိသောဤစကားဖြင့်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ နောအမှကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာ၊ ဖြစ်တော်မူသောမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ အမတေ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကိုပေးခြင်း၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာ
တော်မူ၏၊ ဝေနေယျာနံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို၊ အမတဒါနေ၊ အမြိုက်
နိဗ္ဗာန်ကိုပေးခြင်း၌၊ ဆေကော၊ လိမ္မာတော်မူ၏၊ ယတ္ထဘယံနာဝတိဋ္ဌတိ၊
ယတ္ထဘယံနာဝတိဋ္ဌတိ ဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံနိဗ္ဗာနေ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊
ယထာရတ္ထဘယံ၊ အကြင် အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဇာတ်စရာအစရှိ
သောဘေးသည်၊ နတိဋ္ဌတံ၊ မတည်၊ ဩကာသံ၊ တည်ရာအရပ်ကို၊ နလဘ
တိ၊ မရ၊ တေနာတိ၊ တေနဟူသည်ကား၊ တတောနိဗ္ဗာန်တော၊ ထိုသို့ငြိမ်း
သောဘေးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဇ္ဇိတိ၊ ဝဇ္ဇိဟူသည်ကား၊ အတ
ယဉ္ဇာနမေဝ၊ တေးမဲ့လွတ်ရာနိဗ္ဗာန်ညာသို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကြွသွားတော
မူကြကုန်၏၊ ပယိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ အဘယံ၊ ဘေးမရှိသော၊ ဌာ
နံနာမ၊ အရပ်မည်၏၊ ပန၊ စောဒနာဦးအုံးတေထိက္ခဝေါ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
ကေန၊ အဟပတိတရားဖြင့်၊ ဝဇ္ဇိ၊ သွားကုန်သနည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့စောဒနာ
ခြင်းကို၊ မနသိကတ္တာ၊ နှလုံးသွင်းတော်မူ၍၊ မဂ္ဂေနတိက္ခဝေါတံ၊ မဂ္ဂေန
တိက္ခဝေါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အဋ္ဌာဝိကေန၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊
အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝ၊ အကာရကား၊
ဆုံးမစကားကိုနားထောင်၍ကျင့်ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်း
တို့သည်၊ သံသာရေး၊ ပဋိပက္ခသံသာရာ၌၊ တယဣက္ခနသော၊ တေးဟုရှုတတ်
သောကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုကိတည်း၊
ယထာတိ၊ ယထာ ဟူသည်ကား၊ ယံနိမိတ္တံ၊ အကြင်အရိယမဂ်ကို ရခြင်း
တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ယဿအရိယမဂ္ဂဿ၊ အကြင်အရိယ
မဂ်ကို၊ အဓိဂမနုဟေတု၊ ရခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အတ္ထာ
နုဝါဒါဒိကံ၊ မိမိကိုယ်ကိုမိမိစွပ်စွဲခြင်းအစရှိသော၊ သယံ၊ သေးသည်၊ နာဝ
တိဋ္ဌတိ၊ တည်ရာကိုမရ၊ ပယံဋ္ဌံ၊ ရပ်တည်ရာကို၊ နလဘတိ၊ မရ၊ အရိယေန၊
မြတ်သော၊ တေနမဂ္ဂေန၊ ထိုခရီးဖြင့်၊ သတ္ထု၊ သာသနေး၊ မြတ်စွာဘုရား၏
သာသနာတော်၌၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အဘယံဉ္ဇာနံ၊ တေးမရှိရာနိဗ္ဗာန်
ညာသို့၊ ဝဇ္ဇိ၊ သွားတော်မူကြကုန်၏၊ တေနမဂ္ဂေန၊ ထိုခရီးဖြင့်၊ အဟတ္ထိ၊
ငါသည်လည်း၊ ဂတော၊ သွား၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟ၊ ငါသည်၊ တ
ယသ္မာ၊ ဇာတိစရာမရကအစရှိသောဘေးမှ၊ နဘာယာမိ၊ မကြောက်လတ္တံ့၊

ဣဒါ၊ ဤဂါထာပုဒ်ဖြင့်၊ ထေရော၊ နိဂြောဓမထေရ်သည်၊ အညံ့၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကို၊ ဗျာကသိ၊ ကြား၊ တော်မူ၏။ နိဂြောဓတ္ထေရ၊ ဂါတာဝဏ္ဏနာ၊
နိဂြောဓမထေရ်၏ဂါအတွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၁-ဇောနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၂၂-စိတ္တကတ္ထေရ်တရား

ဣ နိလသသုဂါတိ။ နိလသသုဂါတိအစရှိသော ဂါထာသည်၊ အာယသ္မ
တော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ စိတ္တကတ္ထေရဿ၊ စိတ္တကမထေရ်
၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ အဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကား၊
ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ကိရ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုစိတ္တကမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တ
ရေဗ္ဗကာလတော၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာ
ယ၊ စ၍၊ ပိဝဇ္ဇ၊ ပနိသပံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ထအားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်
သော၊ ကုသသံ၊ ဒါနဝီလအစရှိသော ကုသိုလ်တရားကို၊ အာစိနန္တော၊
ဆည်းပူးရှာဖွေသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဟဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဇောနုဂုတိကပ္ပေ၊ ကိုး
ဆွဲဘကမ္ဘာထက်၌၊ မနုဿယောနိယံ၊ လူ၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ပိညုဝံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊
ပိပဿိ၊ ပိပဿိ အမည် တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
ပဿိတွာ၊ ဖူးမြင်၍၊ ပဿန္တိပတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ပုဗ္ဗဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ ပုဗ္ဗံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ သန္တံ
ဓမ္မေနနာမ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားမည်သည်ကား၊ ဧတ္ထဝုဂ္ဂလေ၊ ဤ
ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တရိစ၊ ပိပဿိဘုရား
ရှင်း၌လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနေစ၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်းကောင်း၊ အဓိမုတ္တိ၊ နှလုံးသွင်း
၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ တတော၊ ထိုဘဝမှ၊ ရတော၊ ရတေသည်ရှိသော်၊ တာဝတိံသဘ
ဝံနု၊ တာဝတိံသာတုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏။ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ၊
ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်
တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား
ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဘဝသမ္ပန္နဿ၊
စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဗုဒ္ဓကောင်း၏၊ ဗုဒ္ဓော၊ သားသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍ စိတ္တကောနာမနာမေန၊ စိတ္တကဟူသောအမည်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊
ဖြစ်လေ၏၊ သော၊ ထိုစိတ္တကအမည်ရှိသော အမျိုးကောင်း သားသည်။

၁-ကေနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၂၂-မိတ္တကတ္ထေရဂါထာ။ ၂၄၁

တဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂန္တိာ၊ ကြွ
တော်မူ၍၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝနေ၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝန်ကျောင်းထောင်၌၊ ဝိဟာဇေန္တိ၊ နေတော်မူ
သည်ရှိသော်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊
တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ နာရ၍၊ ပဗ္ဗိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်း
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ စရိယာနုကုလံ၊ မိမိရိုက်အား
လျှောက်ပတ်သင့်တင့်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အရ
ညာယတနံ၊ လူသူမနီးတော အုပ်ကြီးသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဘာဝနာနု
ယုတ္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ၌ လွန်စွာမယုတ်အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဈာနံ၊
ဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဈာနပါဒကံ၊ ဈာန်လျှင်အခြေရှိသော၊ ဝိ
ပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွါ၊ စေ၍၊ နမိရေနေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်
အရကတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
အပဒါနေ၊ တိဏိကိဂင်္ဂဏိကပုပ္ဖိယမသေရ်၏အပဒါနံ၊ စောတန္တံ၊ အ
ရောက်ဖြင့်တောက်ပသော၊ ကဏိကာရိဝ၊ မဟာလေခါးပန်းကဲ့သို့၊ ပဗ္ဗ
တန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊ နိယိန္တံ၊ နေတော်မူသော၊ ဝိရေဓံ၊ ကိလေသ၊ မြူ
ကင်းဝေးတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးမြတ်တရားကိုပိုင်းခြားထင်ထင်
သိမြင်တော်မူသော၊ ဝိပဿိံ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ လောကနာယ
ကံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရ၏၊ တိဏိကိဂင်္ဂဏိပုပ္ဖာနိ၊ သုံးပွင့်
သောဆည်းလည်းပန်းတို့ကို၊ ပဂ္ဂဿ၊ မြှောက်ချီ၍၊ အဘိရာပယိံ၊ တင်လှူ
ခဲ့ဘူး၏၊ သမ္ပန္တံ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိပူဇေတွာ၊ ရှေးရှုညွတ်လွှဲ
ပူဇော်ခဲ့၍၊ ဒက္ခိတာမုခေါ၊ တောင်အရပ်သို့ရှေ့ရှု၊ ဂစ္ဆာမိ၊ သွား၏အဟံ၊
ငါသည်၊ သုကတေန၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ တေနကမ္မေနစ၊ ထိုကောင်း
မှုကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတနာပဏိမိဟိစ၊ ဆောက်တည်အပ်သော
စေတနာဆောက်တည်အပ်သောပတ္တနာကြောင့်လည်းကောင်း၊ မာနုသံ၊
လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကိုယ်၊ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံ
သာသံသို့၊ အဂစ္ဆိ၊ လားရပြီ၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ဂကမ္ဘာမှ၊ ကေနရ
တေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ယံပုပ္ဖံ၊ အကြင်သုံပွင့်သောဆည်း
လည်းပန်းကို၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဝိပဿိဘုရားရှင်ကို၊ အဘိပူဇယိံ၊ ရိုသေစွာပူဇော်ခဲ့ဘူး
၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုသုံးပွင့်သောဆည်းလည်းပန်းကို လှူဒါန်းရသော
ကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊
နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းအစရှိသော အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူ
ဇာယ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကိုပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုးတည်း။

မယှံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ တထောင့်ငါးရာကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊
 ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
 တော်သို့၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊
 ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
 သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတံ၊ ရှိရိုးခြင်းငှါ၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်
 သို့၊ ဥပဂတော၊ ချဉ်းကပ်လေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ သိက္ခဟံ၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်၊ အရဉ္စေ၊ တောကြီး၌၊ အပ္ပမတ္တော၊ မေ့
 လျော့ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိကိံ၊ နေပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌော
 မေးသည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အပ္ပမာဒဝိဟာရနိဝေဒနေန၊ မေ့လျော့
 ခြင်းကင်း၍နေခြင်းကို သိစေသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဈာနရော
 ဇန္တော၊ ကြားစိုရကား၊ နိလသာသုဂ္ဂါတိဂါထံ၊ နိလသာသုဂ္ဂါအစရှိသောဂါ
 ထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လတ္တံ့သော
 နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နိလသာသုဂ္ဂါတိ၊ နိလသာသုဂ္ဂါဟူသည်
 ကား၊ နိလသာသုဂ္ဂါ၊ ညှိသောအရေးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တင့်တယ်
 သောလည်ရှိသော၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ဂါထာသုခတ္ထံ၊ ဂါ
 ထာရွတ်လွယ်စိတ်သောငှါ၊ ဒီစော၊ ဒီစာသရကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ရာဇိ
 ဝန္တတာယ၊ အရေးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္ဓရာယ၊ တင့်တယ်သော၊
 ဂိဝါယ၊ လည်၌၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ စ၊ တနည်းကား၊ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်၊
 နိလဝန္တတာယ၊ ညှိသောအဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိလ၊ နိလမည်
 ကုန်၏၊ သောတာဏကဗ္ဗတာယ၊ တင့်တယ်သောလည်ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သုဂ္ဂါ၊ သုဂ္ဂါမည်ကုန်၏၊ သိခိနောတိ၊ သိခိနောဟူသည်ကား၊
 မတ္တကေ၊ ထိပ်၌၊ ဇာတာယ၊ ဖြစ်သော၊ သိခါယ၊ ဦးစွန်းဖြင့်၊ သာသိရိကသာ
 ဝေန၊ အသရေရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သိခိနော၊ သိခိမည်ကုန်၏၊ မောရာ
 တိ၊ မောရာဟူသည်ကား၊ မယူရာ၊ ဥဒေါင်းတို့သည်၊ ကာရန္တိယန္တိ၊ ကာ
 ရန္တိယံဟူသည်ကား၊ ကာရန္တိယန္တိ၊ ကာရန္တိမည်သောသစ်ပင်၌၊ ဝါ၊ တ
 နည်းကား၊ ကာရန္တိယန္တိ၊ ကာရန္တိယံဟူသော ဤအမည်သည်၊ တဿဝ
 နဿ၊ ထိုကော၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာရန္တိယန္တိ၊
 ကာရန္တိယံဟူသောပုဒ်၌၊ ကာရန္တိနာမကေ၊ ကာရန္တိအမည်ရှိသော၊ ဝနေ၊
 တော၌၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ အဘိနန္တိတိ၊ အဘိ

၁-ကောနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၂၂-ဗိတ္တကတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၄၃

နန္ဒန္တိဟူသည်ကား၊ ပါဝသကာလေ၊ မိဗ်းကာလန္တံ၊ မေဃာဂဇ္ဇိတံ၊ မိဗ်း
 ခြံးသံ ဘိုးသုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ကေကာ၊ ဥဒေါင်းတို့သည်၊ သန္တံ၊ အသံကို၊ က
 ရောန္တာ၊ ပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥတုသမ္ပဒါသိဇ္ဇေန၊ ဥတုပြည့်စုံသဖြင့်ပြီး
 သော၊ သရေန၊ အသံဖြင့်၊ ဟံသာဒိကေ၊ ဟင်္သာအစရှိသည်တို့ကို၊ အသိတ
 ဝန္တာဝိယ၊ နှိပ်စက်ကုန်သကဲ့သို့၊ နန္ဒန္တိ၊ ကျူးရင့်ကုန်၏၊ တေတိ၊ တေဟူ
 သည်ကား၊ တေခေရာ၊ ထိုဥဒေါင်းတို့သည်၊ သိတဝါတကိဋ္ဌိတာတိ၊ သိ
 တဝါတကိဋ္ဌိတာဟူသည်ကား၊ သိတနု၊ ချမ်းအေးသော၊ မေဃဝါတေန
 မိဗ်းသက်လေဖြင့်၊ သဗ္ဗာတကိဋ္ဌိတာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော သာယာစွာ
 တွန်အပ်သောအသံကိုတွန်သဖြင့်မြူးတူးကုန်သော၊ မဇ္ဇေဝသိတံ၊ သာ
 ယာစွာတွန်အပ်သောအသံကို၊ ဝဿန္တာ၊ တွန်ကုန်သော၊ သုတ္တန္တိ၊ သုတ္တံ
 ဟူသည်ကား၊ သုတ္တသမဒဝိနောဒနုတ္တံ၊ ဆွမ်းကြောင့်ဖြစ်သောရေမေ့ခြင်း
 ကိုပျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သယိတံ၊ အိပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကာယကိ
 လမထပဋိပ္ပဿန္တနာယ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်းကိုငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ အနုညာတ
 ဝေလာသံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သောအခါ၌၊ သုပန္တံ၊ အိပ်သည်၊ ဈာယန္တိ၊
 ဈာယံဟူသည်ကား၊ သမထဝိပဿနာဈာနေဟိ၊ သမထဈာန်ဝိပဿနာ
 ဈာန်တို့ဖြင့်၊ ဈာယနသီလဘာဝနာနုယုတ္တံ၊ ကပ်၍ရှုတတ်သောအလှရှိ
 သောဘာဝနာနှင့်အဖန်တလဲလဲယှဉ်သည်၊ နိဗ္ဗာဓေန္တိတိ၊ နိဗ္ဗာဓေန္တိ
 ဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗာဓေန္တိ၊ နိုးကုန်၏၊ ဣမေဝိနာမ၊ ဥဒေါင်းမည်သောဤ
 ဌက်သတ္တဝါတို့ စဉ်လျက်လည်း၊ နိဗ္ဗံ၊ အိပ်လျှိုးခြင်းသို့၊ အနုပဂတိံ၊
 မရောက်မူ၍၊ ဇာဂရန္တာ၊ နိုးကြားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊
 ကတ္တဗ္ဗံ ပြုအပ်သောအမှု ဘိုးကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သေး၏၊ အဟံပန၊ ငါသည်
 ကား၊ ကိမာ၊ အဘယ်ဆိုသွယ်ရာရှိတော့အံ့နည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ သမ္ပ
 ဇေယျဒါနနု၊ သမ္ပဇေယျကိုဖြစ်စေသဖြင့်၊ သယနတော၊ အိပ်ရာမှ၊ ဝဋ္ဌာ
 ပေန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်
 တည်း၊ ဇုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဗိတ္တကတ္ထေရဂါထာဝဇ္ဈနာ၊ ဗိတ္တ
 ကမယေရံ၊ ချစ်ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၁-ကောနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၂၃-ဂေါပါလတ္ထေရဂါထာ၊

အဟံခေါဝဇ္ဈကုန္တသိန္တိ၊ အဟံခေါဝဇ္ဈကုန္တသိန္တိ၊ အစရှိသောဂါ
 ထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ဂေါပါ

၂၄၄

ထေရဂါထာအဓမ္မကထာနိဿယ

လတ္တေရသံ၊ ဂေါပါလမထေရ်ဇီ၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ သောဝိသေရော၊
ထိုဂေါပါလမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့
၏လက်ထက်တော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသောကလွန်သော
ကုသိုလ်ကောင်းမှုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထတသ္မိံတသ္မိံဘဝေ၊ ထိုထို
ဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇုပနိဿယံ၊ သံသရာဝဋ်ကင်းခြင်း၏အားကြီးသောအကြောင်း
ဟုဆိုအပ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ အာဝိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊
ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌၊ ဧကနုပုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊
အညတရသ္မိံ၊ တရသော၊ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌၊ ရုက္ခသာခါပံ၊ ဆစ်ခက်၌၊
ဩလမ္ဗမာနံ၊ တွဲရုံတွဲသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရား
၏ပံသုကူလဝိဝရံ၊ ပံသကူသင်္ကန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အယံ၊ ဤအဝတ်သည်
အဗဟတ္တဒ္ဓ ဇောဝတ၊ ရဟန္တာတို့၏ တံခွန်သဖွယ် ဖြစ်သော အဝတ်
သင်္ကန်းပေတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿန္တိပိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်နှလုံးရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ပုပ္ဖေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇေတိ၊ ပူဇော်၏၊ သောကုလပုဏ္ဏော၊ ထို
အမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကပ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ တာ
ဝတိံသဘဝနေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ တတော
ပဋ္ဌာယ၊ ထိုဘဝမှစ၍၊ ဒေဝမနုဿေသုယေဝ၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌သာ
လျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်
စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ မဂဓေဋ္ဌေ၊ မဂဓရာဇ်တိုင်း၌၊ ဣတ္ထကု
လေ၊ စည်းစိမ်ပါရယ်ဝကြွယ်သောအမျိုး၌၊ ဂေါပါလောနာမနာမေန၊ ဂေါ
ပါလဟူသော အမည်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗုတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊
သောဝဇ္ဈေနကောဋိကဇ္ဈေန၊ သင်္ချာကုဇေတွက်ရေမရှောင်းရွှေနားရောင်း
ဖြင့်၊ ကတပရိစယတ္တာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောလေ့ကျက်ခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ တဿကုလပုတ္တဿ၊ သောဏ္ဏကောဋိကဏ္ဏအမည်ရှိသောထို
အမျိုးကောင်းသား၏၊ ပဗ္ဗဇိတဘာဝံ၊ ရဟန်းပြုသောအဖြစ်ကို၊ သုတွာ၊
ကြား၍၊ မဟာဝိဘဝေါ၊ ကြီးကျယ်သောစည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသော၊ သောဝိနာမ
သောဏ္ဏကောဋိကဇ္ဈေ၊ ထိုသောဏ္ဏကောဋိကဏ္ဏမည်သော သတို့သား
စဉ်လျက်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိဿတိ၊ ရဟန်းပြုသေး၏၊ အဟံပန၊ ငါတမူကား၊
ကိမာ၊ အတယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိတော့အံ့နည်း၊ ပဗ္ဗဇိဿတေဝ၊ ရဟန်းပြုအပ်
တော့သည်သာတည်း၊ ဣတိဣဒိနာအာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ သဗ္ဗာတသံဝေဂေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍
ဘဂဝတော၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ

ဇ-ကောနိပါတ်-၃-ကထိယဝဂ်-၂၃-ဂေါပါလတ္ထေရဂါထာ။ ၂၄၅

ရဟန်းပြု၍၊ စရိယာနုကုလံ၊ စရိက်အားလျှောက်ပတ်သင့်တင့်သော၊ ကမ္မ
ဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သပ္ပာယ်၊ လျောက်ပတ်သော၊ ဝသနဋ္ဌာ
နံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာဖွေရှာဖွေစမ်းသည်ရှိသော်၊ အတ္တနေဒ၊
မိမိဘုရားအပ်သော၊ ဂေါပါလမထေရ်၏၊ ဇာတဂါမဿ၊ မွေးဖွားသောရွာ၏၊
အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနိုးမဝေးသော၊ ကောသ္မိ၊ တခုသော၊ သာနုပဗ္ဗတေ၊ တောင်
အစဉ်၌၊ ဝိဟာသိ၊ သိတင်းသုံးနေ၏၊ တဿ၊ ဂေါပါလတ္ထေရဿ၊ ထိုဂေါပါ
လအမည်ရှိသောမထေရ်၏၊ မာတာ၊ မယ်တော်သည်၊ ဒိဝသေဒိဝသေ၊
နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ သိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဒေတိ၊ လှူ၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနေ့ခင်းမှ၊
ကောဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပဝိဋ္ဌဿ
ဝင်စဉ်၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ မရသက္ကရာသိသင်္ခတံ၊ ပျားသကာဖြင့်ပြုပြင်
စီရင်အပ်သော၊ ပါယာသံ၊ နို့၊ ဂဏာကို၊ အဒါသိ၊ ကင်လှူ၏၊ သော၊ ဂေါပါ
လတ္ထေရော၊ ထိုဂေါပါလ မထေရ်သည်၊ တံပါယသံ၊ ထိုနို့၊ ဂဏာကို၊
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တဿပဗ္ဗတဿ၊ ထိုတောင်၏၊ ဥပစ္ဆာယာယံ၊ အနီးဖြစ်
သောအရပ်၌၊ အညတရဿ၊ တခုသော၊ ဝေဠုဂုမ္ဘဿ၊ ဝါးခြုံ၏၊ မူလေ၊
အရင်း၌၊ နိသိဒိတွာ၊ နေ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ သုဉ်းပေး၍၊ ခေဝိတပတ္တပါဏိ၊
သုတ်သင်ဆေးကြောအပ်ပြီးသော သပိတ်လက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊
ဝိပဿနာကို၊ အာရဟိ၊ အားထုတ်၍၊ ဘောဇနသပ္ပာယဿ၊ ဘောဇန၊ ဘောဇန
သပ္ပာယကိုရသဖြင့်၊ ကာယဝိတ္တာနံ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏၊ ကလ္လဘာဝါယ၊ ခန့်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဥဒယဗ္ဗယဥာဏာဒိကေ၊ ဥဒယဗ္ဗယဥာဏ်အစရှိသည်သည်၊ တိက္ခေ၊ ထက်
သည်ရှိသော်၊ သူရေ၊ ရဲရင့်သည်ရှိသော်၊ ဝဟန္တေ၊ မင်္ဂုလ်အားရွက်ဆောင်
နိုင်သည်ရှိသော်၊ အပ္ပကထိရေနေဝ၊ မပြုမပြင်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊
ဝိပဿနာကို၊ ဥသုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ မဂ္ဂပဋိပါဒိယာ၊ မင်္ဂလေး
တန်အစဉ်ဖြင့်၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ ပါပတွာ၊
ရောက်စေသည်ဖြစ်၍၊ သဟပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါ လေးပါးတို့နှင့်
တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သစ္ဆာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊
တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ပံသုကူလပူဇကမထေရ်၏အပဒါနံ၊
ဟိမဝန္တာဿ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနိုးဝေးကွာရပ်စမ်းသာ၌၊
ဥရဂေါနာမ၊ ဥရဂအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုတောင်၌၊ ဒုမဂ္ဂမ္ဘိ၊ သစ်ပင်ပျား၌၊ ဝိလမ္ဘိတံ၊ တွေ့ရ၍ခွဲသော၊ ပံသု
ကူလံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို၊ အနုသံ၊ မြင်၏၊ တဒါ၊ ထိုပံသုကူသင်္ကန်းကို

၂၄၆ ... ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

မြင်သောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ထိကိကိကိကိကယုဉာနိ၊ သုံးပွင့်သော
 ဆည်းလည်းပန်းတို့ကို၊ ဩမိနိတွာ၊ ဆွတ်ယူခဲ့၍၊ ဟဋ္ဌော၊ ရွှင်သည်ဖြစ်၍၊
 ဟဋ္ဌေန၊ ရွှင်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပံသုကူလံ ပံသကူသက်န်းကို၊ အပူဇ
 ယိံ၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူ ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုကတေန၊ ကောင်းစွာပြုအပ်
 သော၊ တေနကဋ္ဌေနစ၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့် လည်းကောင်း၊ စေတနာ
 ပကိစ္ဆိဟိစ၊ ဆောက်တည်အပ်သောစေတနာ တောင်းအပ်သောပတ္ထနာ
 တို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မာနသံ၊ လှူ၍ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဇဟိတွာ
 စွန့်၍၊ တာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ရွာသို့၊ အဂန္တိ၊ လမ်းပြပြီး ။
 ဣတော၊ ဤတဒ္ဓကင်္ဂကမ္ဘာမှ၊ ဧကနဂုတေကဗ္ဗေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊
 တဒါ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ပွင့်သောအခါ၌၊ ယံကမ္ဘံ၊ အကြင်ပန်းပူဇော်ခြင်း
 တည်းဟူသောကောင်းမှုကို၊ အကရိ၊ ပြုခဲ့ဘူး ၏၊ အရဟန္တဇံ၊ ရဟန္တာတို့၏
 တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်သောပံသကူသက်န်းကို၊ ပူဇိတွာ၊ ပူဇော်ရသောကြောင့်၊
 ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာတိဇာနာမိ၊ မသိရ၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိ
 လေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာနိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရ
 ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အဓိဂဏ္ဌာ၊ ရောက်၍၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိ ဘာရတ္ထံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တ
 ဘော၌ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းအကျိုးငှါ၊ အဓိဇ္ဈတာယ၊ နှလုံးသွင်းသည်၏
 အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗတသန္တမေဝ၊ တောင်အစဉ်သို့သာလျှင်၊ ဂန္တုကာမော၊
 သွားလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိံ၊ ပဋိပတ်ကို၊ ပဝေဒေန္တော၊
 သိစေလိုရကား၊ အဟံခေါဝေဇ္ဇ၊ ဂုဗ္ဗသိန္တိ ဂါထံ၊ အဟံခေါဝေဇ္ဇ၊ ဂုဗ္ဗသိန္တိ အစ
 ရှိသောဂါထာကို၊ အတာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဂုဗ္ဗသိန္တိ၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဂုဗ္ဗသိန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဝေဇ္ဇ၊
 ဂုဗ္ဗဿ၊ ဝါးဖြူ၏၊ သဒိပေ၊ အနီး၌၊ တဿ၊ ထိုဝါးဖြူ၏၊ ဆာယာယ၊ အရိပ်
 ၌၊ ဘုတွာနမရပါယာသန္တိ၊ ဘုတွာနမရပါယာသံဟူသည်ကား၊ မရသိတ္တ
 ပါယာသံ၊ ပျားရည်နှင့်ရောသောနို့ ဂဏာကို၊ ဘုဂ္ဂိတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ ပဒက္ခိ
 ဏန္တိ၊ ပဒက္ခိဏံဟူသည်ကား၊ ပဒက္ခိဏဂါဟေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏အသုံး
 အဆောင်ကိုကောင်းစွာခံယူသဖြင့်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩဝါဒဿ၊
 အဆုံးအမကို၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ သမ္ပုဋိန္တနေန၊ ကောင်းစွာခံယူသဖြင့်၊
 ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သမ္ပသန္တောခန္ဓာနိဥဒယဗ္ဗ
 ယန္တိ၊ သမ္ပသန္တောခန္ဓာနိဥဒယဗ္ဗယံဟူသည်ကား၊ ပဉ္စန္ဒ၊ ငါးပါးကုန်သော၊

၁-ကောနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၂၃-ဂေါပါလတ္ထေရဂါထာ။ ၂၄၂

ဥပါဒါနက္ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဘိဇ္ဇာ၊ ဥပယဗ္ဗယဉ္ဇ၊ အဖြစ်အပျက်ကိုလည်း
 ၁။ ဝိပဿန္တော၊ ဝိပဿနာရှုပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကတကိစ္စော၊
 ပြုအပ်ပြီးသောရဟန်းကိစ္စရှိသည်။ ယဒိဝိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏ရှင်။ ပန၊
 ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ဖလသမာပတ္တိံ၊ ဖလသမာပတ်ချင်းသာကို၊ သမာ
 ပတ္တိတုံ၊ ဝင်စားခြင်းငှါ၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေန္တော၊ ဖြစ်စေလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ သာနံ၊ ပဋိဂမိဿာ
 ဒိတိ၊ သာနံပဋိဂမိဿာမိ ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုဠ
 ပဗ္ဗတဿနုမေဝ၊ သုံးအပ်ပြီးသော တောင်အစဉ်သို့သာလျှင်၊ ဥဒ္ဓိဿ၊
 ရည်ရော၍၊ ဂန္တိဿာမိ၊ သွားတော့အံ့။ ဝိဝေကာမနုဗြူဟယန္တိ၊ ဝိဝေကာမနု
 ဗြူဟယံ ဟူသည်ကား၊ ပဋိပ္ပဿန္တိဝိဝေကံ၊ ပဋိပ္ပဿန္တိဝိဝေကဟုဆိုအပ်
 သော၊ ဖလသမာပတ္တိံစ၊ ဖလသမာပတ်ကို လည်းကောင်း။ ကာယဝိဝေ
 ကဉ္စ၊ ကာယဝိဝေကကိုလည်းကောင်း။ ပရိဗြူဟန္တော၊ ပွားစေလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တဿ၊ ထိုပဋိပ္ပဿန္တိဝိဝေကကာယဝိဝေကကို
 ပရိဗြူဟနဟေတု၊ ပွားကြောင်းဖြစ်သော တောင်အလျှင်သို့၊ ဂမိဿာမိ၊
 သွားတော့အံ့။ ဣတိအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံပုတ္တော၊
 ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစ
 ကားကို၊ ဝတော၊ ဆိုပြီး၍။ ထေရော၊ ဂေါပါလမထေရ်သည်၊ တတ္ထေဝ၊ ထို
 တောင်းအလျှင်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွားလေ၏စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ အယ
 မေဝ၊ ဤဂါထာသည်ပင်လျှင်၊ ဣမဿထေရဿ၊ ဤဂေါပါလမထေရ်အား
 အညာဗျာကရဏဂါထာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြားသောဂါထာသည်၊ အ
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂေါပါလတ္ထေရဂါထာဝဇ္ဇနာ၊ ဂေါပါလမထေရ်၏
 ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကောနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၂၄-သုဂန္ဓတ္ထေရဂါထာ။

အနုဝသိကောပဗ္ဗဇိတောတိ၊ အနုဝသိကောပဗ္ဗဇိတော ဤသို့ အစရှိ
 သောဂါထာသည်။ အာယသ္မာတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
 သုဂန္ဓတ္ထေရဿ၊ သုဂန္ဓမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ ကိရ၊ အကျယ်
 ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုပြီးအံ့။ သော၊ ထိုသုဂန္ဓမထေရ်သည်၊
 ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ကမ္ဘာမှ၊ နှိနုဝုတေကဗ္ဗေ၊ ကို၊ ဆွေနှစ်ကမ္ဘာ ထက်၌၊
 တိဿသနာမ၊ တိဿအမည်တော်ရှိသော သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်စွာထု

ရား၏။ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ မနုဿယောနိယံ၊ လူ၏အမျိုး၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ ထိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပဗ္ဗေသ၊ ရောက်
 သံည်ရှိသော်၊ မိဂဗျသနေန၊ သားကိုသတ်သဖြင့်၊ အရေညော၊ တော၌၊ ဝိစရိ
 တိ၊ ဟုည့်လည်၏။ သတ္တဝ၊ ထိဿမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုအမျိုး
 သားအား၊ အနုကမ္ဘာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ ပဒဝဇ္ဇဉ္ဇံ၊ ခြေတော်ရာကို၊
 ဒဿတွာ ပြုပြီး၍၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း
 သားသည်၊ သတ္တု၊ ထိဿမြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒစေတိယာနိ၊ ခြေတော်ရာ
 စေတိဘို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံ
 တော်တို့၌၊ ကတာမိကာရတာယ၊ ပြုဘူးသောကုသိုလ်ထူးရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဣမာနိ၊ ဤခြေတော်ရာတို့သည်၊ သဒေဝကော၊ ဗြဟ္မာမလင်နတ်နှင့်
 တကွသော၊ လောကော၊ လောကသုံးပါး၌၊ အဂ္ဂဂုဏ္ဏလဿ၊ ဂုဏ်လမြတ်၏၊ ပါ
 ဒါနိ၊ ခြေတော်ရာတို့တည်း။ ဣတိမနုသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ဝိတိ
 သောမနုဿဇာတော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်၁င်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ကောရဏ္ဍကပုပ္ဖါနိ၊ လိတ်ဆူးရွှေပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်
 ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒေသိ၊ ကြည်စေ၏။ သော၊ ထိုအ
 မျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝ
 လောကော၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ အပရာပရံ၊
 လူးသာလူးသာ၊ ပုညာနိ၊ ဒါနသီလအစရှိသောကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဇ္ဇော၊ ကျင်လည်
 သည်ဖြစ်၍၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ ကုဗုဒ္ဓိကော၊ သူကြွယ်
 သည်၊ ပုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္တု၊ ထိဿမြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း၊
 ဘိက္ခုသံဃာသစ၊ ရဟန်းသံဃာအားလည်းကောင်း၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာ
 သောအလှူကို၊ ပဝဗ္ဗေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိကို၊ မဟာဒ္ဓ
 ဂေါသိတစန္ဒနံ၊ အထိုးများထိုက်သော ဂေါသိတ စန္ဒရူးကို၊ ဝိသိတွာ၊
 ကြိတ်၍၊ တေန၊ ထိုဂေါသိတစန္ဒရူးဖြင့်၊ ဗရိဘဏ္ဍံ၊ အပြေအပြစ်လိမ်းကျံ
 ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပဉ္စပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နိဗ္ဗတ္တိနိဗ္ဗတ္တဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာဖြစ်လေရာအရပ်၌၊
 မပဉ္စံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သရိရံ၊ ကိုယ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤဂေါသိတစန္ဒရူးအတူ၊ သု
 ဂန္ဓံ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပဉ္စပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အညာနိဝိ၊

၁-ကေနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၂၄-သုဂန္ဓတ္ထေရဂါထာ။ ၂၄၉

တပါလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တတတ္ထာဝရော၊ ထိုထိုသို့သောလူ၊ သံနုတ်တုံ
 တို့၌၊ ဗဟုနိ၊ များစွာတုန်သော၊ ဂုဉ္ဇကမ္ဘာနိ၊ ကောင်းမှုကံတို့ကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ သုဂတိသုဇေ၊ သုဂတိတုံတို့၌သာလျှင်၊ ပရိဝုတ္တမာနော၊ တွည့်လည်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအ
 ခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဘဝသမ္ပန္နသာ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်ပြည့်
 မုံသော၊ ပြာဟွံအသေ၊ ဂုဏ္ဏာ၊ ဇော၊ အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊
 နိဗ္ဗတ္တိယ၊ ဖြစ်သော၊ တဿစ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏လည်း၊ မာတု
 ကုန္တိ၊ ဂတကာလတော၊ အမိငယ်၊ သို့ရောက်သောကာလမှ၊ ပဉ္စာယ၊ စ၍၊
 မာတုသရိရံ၊ အမိ၏ကိုယ်သည်လည်းကောင်း၊ သကလမ္ပိ၊ ဂဟံ၊ အလုံး
 စုံသောအိမ်သည်လည်းကောင်း၊ သုရဘိဂန္ဓံ၊ ကောင်းသောအနံ့သည်၊
 ဝါယတိ၊ လျှော်၏၊ ဧတဒိသေပန၊ ဖွားသောနေ့ကား၊ ဝိသေသတော၊
 အထူးအားဖြင့်၊ ပရေသုဂန္ဓံ၊ လွန်မြတ်သော ကောင်းသောအနံ့သည်၊
 သမန္တဂေဟေသုပိ၊ ထက်ဝန်းကျင်သော အိမ်တို့၌လည်း၊ ဝါယတေဝ၊
 လျှော်သလျှင်ကတည်း၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏၊ မာတာပိတေ၊
 အမိအဘတို့သည်အမှကံ၊ ငါတို့၏၊ ဂုဏ္ဏာ၊ သားသည်၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိ
 သည်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပူ၍၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သုဂန္ဓော
 တေဝနာမံ၊ သုဂန္ဓဟူသောအမည်ကိုသာလျှင်၊ အကံသု၊ မှည့်ကြကုန်၏၊
 သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်အရုဗုဗ္ဗနု၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဝယ၊ ဗုဒ္ဓော
 အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ မဟာသေလမထေရံ၊ မဟာသေလမထေရ်
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဿ၊ ထိုမဟာသေလမထေရ်၏၊ သန္တိ၊ ကေးအထံတော်
 ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ နာဇ္ဈေ၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊
 ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိ
 သော်၊ သတ္တဟတ္တန္တရေဇေ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌ပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုတိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ကော
 ရဏ္ဏုပုပ္ဖိယမထေရ်၏အပါဒါန်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဝနကမ္ပိ
 ကော၊ တောသွားမှုဆိုးသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ ဝိတုမာတုမထေန၊ အမိ
 အဘသလွန်ခြင်းကြောင့်၊ ပသုမာရေန၊ သားဌက်ကိုသတ်သဖြင့်၊ ဇိဝါမိ၊
 အဘက်မွေးခဲ့ဘူး၏မေ၊ ငါအား ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်၊ နုပိဇ္ဇတိ
 မရှိ၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုရှိတော်မူသော၊ တိသော၊ တိလလအ
 မည်တော်ရှိသော၊ သောကနာယကော၊ သောကသုံးပါးတို့ထက်မြတ်ပေသိ

မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ခံ၊ ငါ့ကို၊ အနုကမ္ဘာယ၊ အဓဉ်သနားတော်မူ
သဖြင့်၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာသနသမန္တ၊ နေရာ၏အနီး၌၊ တိဏိပဒါနိ၊ သုံးဆူ
သောခြေတော်ရာတို့ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ အက္ကန္တေပဒေ၊ နင်း
သောခြေတော်ရာတို့ကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဟဋ္ဌော၊ ရွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဟ
ဋ္ဌေန၊ ရွတ်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ တိဿနာမဿ၊ တိဿအမည်တော်ရှိ
သော၊ သတ္တုနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဒေ၊ ခြေတော်ရာ၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
ပသာဒယိ၊ ကြည်ညိုခဲ့ဘူး၏၊ ပါဒဝံ၊ အမြင်သာလျှင်ရေသောက်ရာရှိသော
ခရုဏိရဟံ၊ မြေ၌ရောက်သော၊ ဗုပ္ပိတံ၊ ပွင့်သော၊ ကောဇေဏ္ဍံ၊ လိတ်ဆူးရွှေ
ပွင့်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သကောသကံ၊ ပွင့်ညှာနှင့်တကွသောလိတ်ဆူးရွှေပန်း
ကို၊ ဂဟေတွာန၊ ယူဆောင်ခဲ့၍၊ ပဒေသဋ္ဌံ၊ ခြေတော်ရာမြတ်ကို၊ အပူဇယိ၊
ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုကတေန၊ ကောင်းစွာမလပ်ပြုကျင့်အပ်
သော၊ တေနကမ္မေနစ၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝေဟနာပ
ဏိဓိဘိစ၊ စေတနာဆုတောင်းခြင်းတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ မာနုသံ၊
လူ၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကံ၊ ဟံကို၊ ဇဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ တာဝတိံ၊ သံ၊ တာဝတိံ၊ သာ
နတ်တို့ရွာသို့၊ အဂန္တိ၊ လားရပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေဝတ္တံ၊ နတ်လည်း
ဖြစ်သော၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ မာနုသံ၊ လူလည်းဖြစ်သော၊ ယံယံယောနိ၊ အ
ကြင်အကြင်ယောနိဂတိတာဝပဋိသန္ဓေသို့၊ ဥပပစ္စာမိ၊ လားရ၏၊ တဒါ၊ ထိုလူ
ပြည်နတ်ရွာဖြစ်သောခါ၌၊ ကောဇေဏ္ဍကန္တဝိ၊ လိတ်ဆူးရွှေပန်းနှင့်တူသော
အရေအဆင်းရှိသည်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ သုပ္ပဘာသော၊ တင့်တယ်သောအ
ရောင်ရှိသည်၊ ဘဝါမိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ နှိနုရတေ
ကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲနှစ်ကမ္ဘာလက်၌၊ တဒါ၊ ထိုတိဿမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူ
သောအခါ၌၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်လိတ်ဆူးရွှေပန်းတည်းဟူသောကောင်းမှုကို
အကရိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အတွင်း
ကြောင့်၊ ဗုဂ္ဂတံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာတိဇာနာမိ၊ မသိရ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရ
ခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ပဒုပူဇာယ၊ ခြေတော်ရာကိုပန်းပူဇော်
ခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပေးတည်းမဟုတ်၊ ငါအား၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာတို့
ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ
အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တံ၊
ဟောအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍အထူးတက်ဆိုဦးအံ၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏
အဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်ပြီး၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗုဒ္ဓကရောန္တော၊

၁-ဇကုနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၂၄-သုဂန္ဓတ္ထေရဂါတာ၊ ၂၅၀

ဤလိုရကား၊ အနုဝသိကောပဗ္ဗဇိတောတိ၊ အနုဝသိကောပဗ္ဗဇိတောဟူသောဤဂါတာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါတာ၌၊ အနုဝသိကောတိ၊ အနုဝသိကောဟူသည်ကား၊ ဝသံ၊ ဝါသို့၊ အနုဝတောဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်သည်တည်း။ အနုဝသောဝ၊ အနုဝသသည်ပင်လျှင်၊ အနုဝသိကော၊ အနုဝသိကမည်၏ ပဗ္ဗဇိတောတိ၊ ပဗ္ဗဇိတောဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်သည်တည်း။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဥပဂတော၊ ဝါသို့ရောက်သော၊ ဝသံ၊ ဝါသို့ ပတ္တော၊ ရောက်သော၊ ဇကုဝသိကော၊ တဝါသာရှိသေးသော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အသဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝသံ၊ ဝါသို့၊ အနုဝတံပစ္ဆိမဂတံအပဂတံ၊ ကင်း၍ဖြစ်သည်တည်း။ အနုဝသံ၊ ဝါမှကင်း၍ဖြစ်သည်၊ ဝသံ၊ လွန်ပြီးသောဝါမှ၊ ပစ္ဆိမ၊ နောက်၌၊ ဂတံ၊ ဖြစ်သည်တည်း။ အနုဝသံ၊ လွန်ပြီးသောဝါမှနောက်၌ဖြစ်သည်၊ ဝသံ၊ ယွင်းသွေမကွာချုပ်ပြီးဝါမှ၊ အပဂတံ ဖဲကြဉ်၍ဖြစ်သည်တည်း။ အနုဝသံ၊ ယွင်းသွေမကွာချုပ်ပြီးဝါမှဖဲကြဉ်၍ဖြစ်သည်၊ တံ၊ ထိုဝါမှကင်း၍ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အသ၊ ထိုသုဂန္ဓမထေရ်အား အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ တသွား၊ ထို့ကြောင့်၊ အနုဝသိကော၊ အနုဝသိကမည်၏ ယသပဗ္ဗဇိတသ၊ အကြင်သုဂန္ဓရဟန်းအား၊ ဝသံ၊ ဝါသည်၊ အပဂပုဏ္ဏတာယ၊ မပြည့်သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂဟနုပဂတံ၊ ရေငွက်လောက်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သောဝါသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်သော၊ ထိုသုဂန္ဓရဟန်းကို၊ ဇံ၊ ဤသို့အနုဝသိကကု၍၊ ပုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အဝသိကောတိ၊ ဝါမရှိသေးသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ မြင်၏။ ဝသောဓမ္မသုဓမ္မတန္တိ၊ ပဿဓမ္မသုဓမ္မတံဟူသည်ကား၊ တဝ၊ သင်၏။ သတ္ထု၊ ဆရာဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဿ၊ ဆယ်ပါးသောတရားတော်၏၊ သုဓမ္မတာဝံသုက္ခာတတံဇကန္တနိယျာနိကံ၊ စင်စစ်သံသရာဝင်္ဂမှထွက်ကြောက်ကြောင်း၏အဖြစ်ကို၊ အနုဝသိကော၊ တဝါသာရှိသေးသော၊ တုဝံပဗ္ဗဇိတော၊ သင်သုဂန္ဓရဟန်းသည်၊ ပဿပသိတ္ထ၊ မြင်လော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိအဘိညာဉ်လည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုညာဏံ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်လည်းကောင်း။ အသဝက္ခယဉာဏံ၊ အသဝက္ခယဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသော၊ သုံးပါးတူသော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာသန္တိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီး တတောဇော၊

ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး၊ အမတေဝ်ကို၊ ကကံ၊ အနည်းပြု၍တည်ပြီး၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ အနုသိပ္ပိတ္တဝါဒေါ၊ အဆုံးအမတေဝ်ကို၊ အနု၊ အနီးပြု၍၊ ဌိတော၊ တည်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကတကိစ္စတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောမဂ်ဖိုလ်ကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ နိဿာယ၊ အငြိမ့်ပြု၍၊ ဝီတိသောမနုဿဇာတော၊ ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထေရော၊ သုဂန္ဓမထေရ်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရံဝိယ၊ သူတပါးကိုယ်ကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဒတိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သုဂန္ဓမထေရ်၏ ဂါထာစကားရပ် အပြီးသတ်တည်း၊ သုဂန္ဓတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သုဂန္ဓမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁-ကေနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၂၅-နန္ဒိယတ္ထေရဂါထာ။

ဩဘာသဇာတန္တိ၊ ဩဘာသဇာတံအစရှိသော ဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ နန္ဒိယတ္ထေရဿ၊ နန္ဒိယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ကိရန္တုဦးအံ၊ သော ထိုနန္ဒိယမထေရ်သည် ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ သတ္တရိ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည် ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ စေတိယေ၊ စေတိ၌၊ စန္ဒနသာရေန၊ စန္ဒရူးနှစ်ဖြင့်၊ ဝေဒိကံ၊ ပွတ်တိုင်ကိုးကာလေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မွန်မြတ်သော၊ ပူဇာသက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို၊ ပဝတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တတော၊ ထိုအခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ အဇ္ဈာသယသမ္ပန္နော၊ မြတ်သောအလိုဆန္ဒအာသယနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုလူ့ပြည်နည်ပြည်၌၊ ဝိဝဇ္ဇ၊ ပနိဿယံ၊ သံသရာဝဋ်ကပ် ခြင်း၌ အားကြီးသောအကြောင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ဗုညကမ္ပံ၊ ကောင်းမှုကံကို၊ အာဝိနိတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဒေဝေသုဝေဝ၊ နည်ပြည်ခြောက်ထပ်တို့၌လည်း ကောင်း၊ မနုဿသုဝေ၊ လူတို့၌လည်းကောင်း၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကပ္ပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်၌၊ သက္ခရာဇကုလေ၊ သာကီဝန်မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗုတိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ ဟဿ၊ ထိုနန္ဒိယအမည်ရှိသောအမျိုးကောင်း

၆-ကေနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၂၅-နန္ဒိယတ္ထေရဂါထာ။ ၂၅၃

သားအား။မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ဇန
 န္ဓော၊ဖြစ်စေချက်၊ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ဇာတော၊ ဖွားလာ၏၊ဣတိ
 တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊နန္ဒိယထာတိနာမံ၊ နန္ဒိယဟူသော အမည်ကို၊အကံသု၊
 မှည့်ကုန်၏၊သော၊ထိုနန္ဒိယအမည်ရှိသောအမျိုးကောင်းသားသည်၊ဝယပ္ပ
 ဣတ္တာ၊တဆွဲခြောက်နှစ်မြောက်အရှုတ်ရောက်လတ်သော်၊ အနုရုဒ္ဓါဒိသု၊
 အနုရုဒ္ဓါ အစရှိကုန်သော သာကီဝန်မင်းသားတို့သည်။ သတ္တုသန္တိကော၊
 တုရားအတံတော်၌၊ပဗ္ဗဇနန္တသု၊ရ ဘန်းပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ သယမ္ပိ၊မိမိ
 သည်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်၌၊
 ကမ္မံ၊စီးပြန်းခြင်းပရိကမ်ကို၊ကရာဇန္တော၊ပြုသည်ရှိသော်၊ ကတာမိကာရ
 တာယ၊ပြုဘူးသော ကုသိုလ်ထူးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နစိရသေဝ၊
 မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပါဝုဏိ၊ရောက်လေ၏၊
 တေန၊ထိုကြောင့်၊အပဒါနေ၊သပရိဝါရိယမထေရ်၏အပဒါန်၌၊ ။သော
 ကဇဇေ၊ သတ္တဝေဝကထက်ကြီးမြတ်တော်မူသော၊ နရာသတော၊ထူ
 တို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊သမ္ပုဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါလေးပါးကရားကိုသိတော်မူ
 သော၊ပဒုမုတ္တရောနာမ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိသော၊ဇိနော၊ မြတ်စွာတုရား
 သည်၊ အဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊အဂ္ဂိက္ခန္ဓောဣဝ၊ ဝင်းပြောင်ထိန်ညှိ၊မီးပုံကြီးကဲ့သို့၊
 ဇေလိတွာ၊ ထွန်းတောက်ပ၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏၊ ။
 မောဝီရေ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာတုရားသည်၊နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ
 သည်ရှိသော်၊ ဝိတ္ထာရိကော၊ တဆွဲရှစ်ယူစနာကြီးစွာပြန်ပြောသော၊ထူ
 ပေါ၊စေတီတော်သည်၊အဟုစအဟုဇေ၊ဖြစ်သလျှင်ကတည်း၊ဝရုတ္တမေ၊
 တောင့်တံအပ်မြတ်သော၊ဓာတုဂေဟေ၊ဓာတ်တော်၌၊ပနာရာဖြစ်သော
 စေတီအိမ်၌၊ဗုရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်၊ဥပဇ္ဇန္တိဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ ။
 အဟံ၊ငါသည်၊ တသ္မိ၊ထူပေ၊ ထိုဓာတ်တော်၌၊ပနာသော စေတီအိမ်၌၊
 ပဿန္တိတ္ထော၊ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ နှလုံးမနေ့က်
 ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊စန္ဒနဝေဒိကံ၊စန္ဒကူးပွတ်တိုင်ကို၊အကံ၊အကရိံ၊
 ပြုခဲ့ဘူး၏၊တဒါ၊ထိုစန္ဒကူးပွတ်တိုင်လှူသောအခါ၌၊ ဝေဒိကော၊ပွတ်တိုင်
 သည်၊ထူပါနုတ္ထ ဝိကော၊စေတီတော်အားလျှောက်ပတ်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်
 ၍၊ရမက္ခန္ဓော၊အရိုးအရုက္ခသို့၊ဒိဿတိ၊ထင်၏၊ ။သဝေ၊တုံသုံးပါး၌၊
 နိဗ္ဗတ္တမာနေ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ဧဝတ္ထေ၊နတ်ပြည်၌ လည်းကောင်း၊အထ၊
 ထိုမှတပါး၊မာနုဓော၊လူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ အဿဘဝတိ၊ ဖြစ်ရ၏၊
 မေမ၊ငါအား၊ဩမတ္တံ၊လျှောက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နပဿာမိ၊ မမြင်ရေတု၊

၂၅၄ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဣဒံ၊ ဤသို့မမြင်ရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓကမ္မသားရှေး၌ပြုခဲ့
 တူးသောကောင်းမှုကံ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း။ ။ ဣတော၊ ဤသဒ္ဓကင်
 ကမ္မာမှ၊ ပဉ္စဒေသကပ္ပသတေ၊ တထောဋ္ဌငါးရာကပ်ကမ္မာထက်၌၊ မဟာဗ္ဗ
 လာ၊ ကြီးသောခွန်အားရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တေအဋ္ဌဇ
 န၊ ထိုရှစ်ယောက်သောသူတို့သည်၊ သမတ္တနာမာ၊ တူးသောအမည်ရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းတို့သည်၊ အဟံ၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ။ မသ္မံ၊ နန္ဒိယမည်ငါးမထေရ်အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
 ဖျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
 အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောအပ်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊
 ရောက်ပြီး၍၊ အနုရုဒ္ဓဗ္ဗေရာဒိဟိ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ် အစရှိသည် တို့နှင့်၊
 သန္တိ၊ တကွ၊ ပါမိနံ၊ သဒါယေ၊ အရှေ့မှုက်နှာငါးတော၌၊ ဣသိယံ၊ ထေရေ၊
 ဤနန္ဒိယမထေရ်သည်၊ ဝိဟရေန္တေ၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊
 ပါပိမာ၊ ယုတ်မာသောသတောရှိသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ ဘိ
 သာပေတုကာမော၊ ကြောက်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဿ၊ ထိုနန္ဒိယမထေရ်
 အား၊ ဘေရဝရူပံ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သောရူပါရုံကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ ထေ
 ရော၊ နန္ဒိယမထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုကြောက်မက်ဖွယ်သောရူပါရုံကို၊ အယံ၊
 ဤကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသောရူပါရုံသည်၊ မာရေ၊ မာရ်ယုတ်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဥတွာ၊ ဘိ၍၊ ပါပိမာ၊ ဟပသံ၊ ယုတ်၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 မာရဓေယျံ၊ မာရ်မင်း၏နိုင်ငံကို၊ ဝိတိဝတ္ထာ၊ လွန်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ကရိယာ၊ ပြုအပ်သောအမှုအရာသည်၊ ကိ
 ကရိယတိ၊ အတယ်မူ၍ပြုနိုင်အံ့နည်း၊ ပန၊ အန္ဓယဗ္ဗတပါ၊ ဗျုတိရိက်ကိုဆို
 အံ့၊ တတောနိဒါနံ၊ ထိုကြောက်မက်ဖွယ်သောရူပါရုံကိုပြခြင်း တည်းဟူ
 သောအကြောင်းကြောင့်၊ တံဇေဝ၊ သင်မာရ်ယုတ်သည်သာလျှင်၊ ဝိဇာတံ၊
 ပင်ပန်းခြင်းသို့၊ အနတ္တံ၊ အကျိုးသွေကွင်း မရှိခြင်းသို့၊ ပါပုဏိယတိ၊
 ရောက်သတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 ဩဘာသဇာတံ၊ ဗလဂန္တိ၊ ဝါထံ၊ ဩဘာသဇာတံ၊ ဗလင်္ဂအစရှိသောဝါထာ
 ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏။ ။

ကတ္ထံ၊ ထိုဝါထာပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ ဩဘာသဇာတန္တိ၊ ဩဘာသဇာတံဟူသည်ကား၊ ဥာဏောတာ
 သေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်တည်းဟူသောအရောင်ဖြင့်၊ ဇာတောဘာသံ၊

၁-ဧကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၂၅-နန္ဒိယတ္ထေရဂါထာ။ ၂၅၅

ဖြစ်သောအရောင်ရှိ၏။ ကုသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ အဂ္ဂမဂ္ဂ
ဉာဏဿ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို၊ အဓိဝတတ္တံ၊ ရအင်ပြီးသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်တည်း။ တေန၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်း
မရှိသောအားဖြင့်၊ ကိလေသန္တ ကာရဿ၊ ကိလေသသ တည်းဟူသော
အရိက်တိုက်ကိုးပါးတစ်ခွဲသိတာဘဝတော၊ ဖျောက်အပ်ဖျက်ဆီးအပ်
ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အတိဝိသ၊ အလွန်လျှင်းပဘသရံ၊ ပြီးပြီ ပြက်
ထွက်သောအရောင်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဖလ
ဝန္တိ၊ ဖလင်ဟူသည်ကား၊ ဖလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဂတံဥပဂတံ၊ ရောက်၏၊
အဂ္ဂမဂ္ဂဉာဏသဟိတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဉာဏ်နှင့်တကွဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဗိတ္တန္တိ၊ ဗိတ္တံဟူသည်ကား၊
စိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ သာမညေန၊ သာမည
အားဖြင့်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အဘိဏ္ဍသောတိ၊ အဘိဏ္ဍသော
ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ စိဏာသဝါနံ၊
ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တံနိရောဓနိန္ဒတာယ၊ ထိုစိတ်ချုပ်ခြင်း၌ ညွတ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိစ္စကပ္ပံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ အရဟတ္တဖလသမာပတ္တိ
သမာပစ္စနတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ကိုဝင်စားတတ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဖလေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်၊ သဟိတန္တိ၊ တကွဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗ
တံ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ တာဒိသန္တိ၊ တာဒိသံ
ဟူသည်ကား၊ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာသန္ဓာတိ၊ အာ
သန္ဓဟူသည်ကား၊ ဝိဟေဝေတွာ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကြောင့်၊ ပရိသုယျးနိဝဓက်
ခြင်းကြောင့်၊ ကဏ္ဍာကိဣဒိနာ၊ ကဏ္ဍာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ မါရံ၊ မါရိယုဝံ
ကို၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သော၊ ထိုခရံယုတ်
ကို၊ ကဏ္ဍကမ္မတ္တာ၊ မြည်းနက်သောအကုသိုလ်ရ မကောင်းမှုရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ ကဏ္ဍာကိဇာတိဘဗ္ဗတာယစ၊ မြည်းညှစ်သောအပါယ်ဘုံ
၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းငှါထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကဏ္ဍာ
တိ၊ ကဏ္ဍဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒုက္ခံနိဝဋ္ဌသိတိဣ၊ ဒုက္ခံနိဝဋ္ဌသိဟူ
သောဤပါဌ်၌၊ ကုန္တိ အနုပ္ပဝေသာဒိနာ၊ ဝမ်းတွင်းသို့ဝင်ခြင်းအစရှိသည်
ဖြင့်၊ နိရုတ္တကံ၊ အကျိုးမရှိသော၊ ကာယပရိယာမံ၊ ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းဟုဆို
အပ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်
တဝဋ်၊ အပ္ပတိကာရံ၊ ကုစားခြင်းငှါမထတ်ကောင်းသော၊ အဂါဟဒုက္ခန္ဓံ၊

အပါယ်ဆင်းရဲသို့လည်းကောင်း၊ ဥပဂမိဿသိပါရုဏိဿသိ၊ ရောက်
 လတ္တံး၊ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ တံ၊ ထိုနန္ဒယမထေရ်၏
 စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို၊ သမ
 ကော၊ နန္ဒယရဟန်းသည်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ တတ္ထေ
 ဝံ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ခဲ့၏။ နန္ဒယတ္ထေရဂါထာဝတ္ထ
 နာ၊ နန္ဒယမထေရ်၏ဂါထာအတွင်း၌ပါရှိပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၂၆-အဘယတ္ထေရဂါထာ။

သုတွာသုဘာသိတံဝါစန္ဒိ၊ သုတွာသုဘာသိတံဝါစံ အစရှိသောဂါ
 ထာသည်၊ အဘယတ္ထေတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ အဘယတ္ထေ
 ရဿ၊ အဘယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ ကိရု၊ စကားကိုထင်စွာပြ
 ဦးအံ့။ သော၊ ထိုအဘယမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်
 တော်ရှိသော၊ ဘပဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေးသာသနာတော်၌၊
 ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဓမ္မကထိကော၊ တရားဟောရဟန်းသည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဓမ္မကထနကာသေ၊ တရားဟောသောအခါ၌၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ စတု
 ဟိ၊ ဂါထာကို၊ လေးဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဘဝန္တံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊
 အဘိတ္ထဝိတွာ၊ ခြီးမွမ်း၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေသိ၊ ဟော
 ၍၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ တေနုပုညကမ္မဗလေန၊ ထိုကောင်း
 မှုကံ၏အကျိုးကြောင့်၊ ကပ္ပါနံ၊ ကမ္ဘာတို့၏၊ သတသဟဿံ၊ တသိန်းတို့
 ပတ်သုံး၊ အပါယပဗ္ဗိသန္ဓိနာမေ၊ အပါယ်ပဗ္ဗိသန္ဓိမည်သည်။ နာဟောသိ၊
 မဖြစ်စဘူး၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အဘိတ္ထဝိတွာ
 ပဒုမုတ္တရံ၊ (ပ)သတသဟဿာနိဥဇ္ဇာရသဒ္ဓေါတိ၊ အဘိတ္ထဝိတွာပဒု
 မုတ္တရံ၊ (ပ)သတသဟဿာနိဥဇ္ဇာရသဒ္ဓေါဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။
 အဘယော၊ အဘယမထေရ်သည်။ သယမ္ဘိ၊ သစ္စာလေးဆိုင်ကိုယ်တိုင်
 မဦးသိမြင်ပြီး၍၊ ပဒုမုတ္တရံ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဇိနံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ပဿန္တိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဇာရသဒ္ဓေါ၊
 မွန်မြတ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိတ္ထဝိတွာ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းကြောင့်၊
 ကပ္ပါနိသတ သဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့ပတ်သုံး၊ အပါယဘူမိ၊ အ
 ပါယ်လေးဘုံသို့၊ နဂန္တိ၊ မလားရ။ ခေတ္တသမ္ပတ္တိယာဒိဟိ၊ ခေတ္တနှင့်ပြည့်
 စုံခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ တဿစ၊ ထိုခေတ္တသမ္ပတ္တိ၏သည်။ ဝုပ္ပမန္တိမ

၁-ကောနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၂၆-အာတယတ္ထေရဂါထာ။ ၂၅၇

သန္နိဗ္ဗာနစေတနာနံ ဝိုင်းခြားဆုံးဖြတ်မှတ်သားအပ်သော ဗုဒ္ဓစေတနာမဏ္ဍိ
 မစေတနာတို့၏။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဥဇ္ဇာရတာဝေန၊ မြတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ အပရိမေယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ သောတာပိသော၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဗုညာတိသန္ဓေ၊ ကောင်းမှုအလျှဉ်သည် ကုသလာ
 တိသန္ဓေ၊ ကုသိုလ်အလျှဉ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွင့်၏၊ အဓိန္တိ
 ယေယျသုပသန္နိနံ၊ ပါကောဟောတိ၊ အဓိန္တိ ယောတိ၊ အဓိန္တိ ယေယျသုပသန္နိနံ၊
 ပါကောဟောတိ၊ အဓိန္တိ ယောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အဓိန္တိ ယေယျ
 သု၊ မကြံစည်အပ်သော ဝုဏ်ကျေးဇူးတို့၌၊ ပသန္နာနံ၊ ကြည်ညိုကုန်သော
 အမျိုးကောင်းသားတို့အား၊ အဓိန္တိ ယေယျ၊ မကြံစည်အပ်သော၊ ပါကော၊
 အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွင့်၏၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထို
 သို့သောဘဝ၌၊ ဥပစိတံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ တသး၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပတ္တန္တကံ၊ အထောက်အပံ့သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 တထာတံဇစနံ၊ ထိုကားသည်၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ သော၊ ထိုအာတယ
 မသေရ်သည်၊ ပိပသိဿ၊ ပိပသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
 စွာဘုရားအား၊ ကေတကပုဗ္ဗဟိ၊ ဆင်သဖူးပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇော်ခြင်းကို
 အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ ဥဇ္ဇာရေဟိ၊ ဖွင့်မြတ်ကုန်သော၊ ဝုညဝိသေ
 သေဟိ၊ ကောင်းမှုအထူးတို့ကြောင့်၊ သုဂတိသုဇေ၊ သုဂတိတုံတို့၌သာ
 လျှင်၊ သံသရဇ္ဇော၊ ကျွင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓပြုအေဤငါတို့ဂေါ
 တ၊ မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဧညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင် ကြီး၏၊
 ဝုတ္တောဟုတ္တာဝုတ္တတာဝေန၊ သား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ အဿ၊
 ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ အာတယောတိနာမံ၊ အာတယဟူသောအမည်
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏၊ ဥပတ္တိ၊ ဖြစ်
 ကြောင်းသည်၊ ပရေတာ၊ နောက်၌၊ အာဝိ၊ တင်စွာ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
 သော၊ ထိုအာတယမင်းသားသည်၊ နာဗုဇ္ဇေန၊ ကချေသည်၏သားဖြစ်
 သော၊ နိဂဇ္ဈေန၊ နိဂဇ္ဈတက္ကန္တနံသည်၊ ဥဘတောကောနိယံ၊ အစွန်းရှစ်
 ဘက်ရှိသော၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ သိက္ခာပေတွားသင်စေ၍၊ ဣမံပဉ္စံ၊ ဤပြဿ
 နာကို၊ ဝုတ္တိတွာ၊ မေး၍၊ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ဥပရိ၊
 အထက်၌၊ ဝါဒံ၊ မိမိအယူကို၊ အာရောပဟိ၊ တင်ချေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပိဿန္တိတော၊ စေလွှတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၊ ဥပ
 သင်္ကမိတွာ၊ အနီးသို့ကပ်၍၊ တံပဉ္စံ၊ ထိုပြဿနာကို၊ ဝုတ္တိတွာ၊ မေး၍၊ တဿ၊
 ဝုညဿ၊ ထိုပြဿနာကို၊ အနောက်သဗျာကရဏဘာဝေန၊ ဗျာကရဏဘာဝေန၊ မူ

အဖို့တို့ဖြင့်ပြောကြားသည်၏အဖြစ်သည်၊ သတိရှိသော်၊ တဂဝတားမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ကယ်တေးဟောတော်မူအပ်သောတရားတော်၌၊ နိဂဏ္ဌာ
 နံ၊ နိဂဏ္ဌာဘက္ကိန္ဒိန်းတို့၏၊ ပရာဇယံ၊ ရှုံးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တု၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဘာဝဓမ္မ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဥပါသကတ္တံ၊ ရတနာသုံးပါးသို့သည်၊ ကပ်တတ်သောဒါယ
 ကာ၏အဖြစ်သို့၊ ပဋိဝေဒေသိ၊ လျှောက်ကြား၏၊ တကော၊ ထိုနောင်မှ၊
 ရညေဗိဗ္ဗိသာဓရ၊ ဗိဗ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်၊ ကာလင်္ကတော၊ နတ်ရွာသားခွဲ
 သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗာတသံဝေဂေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ သာသန၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ တာဇေဝိဂ္ဂ
 ဌ၊ ပမသုတ္တဒေသနာယ၊ သံကောကံပေါက်ဥပမာရှိသော သုတ္တန်ဒေသနာ
 တော်ဖြင့်၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝုန၊ တဘန်၊
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရဟိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကို၊ သန္တကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊
 ကေတကပုဗ္ဗိယမထေရ်၏အပဒါနံ၊ ၊ ဝုရိသုတ္တမော၊ ပေသကျားမြတ်
 ဖြစ်တော်မူသော ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိနတာဝိနတာယ၊ ကျယ်
 သောအပြန့်ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ တီရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဝိပဿိ၊ သိတင်း
 သုံးနေတော်မူ၏၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာမြှူကင်းဝေးတော်မူသော၊ ဧကဂ္ဂံ၊ တခု
 တည်းသော နိဗ္ဗာန်အာရုံလျှင်အာရုံရှိသော၊ သုဿဟိတံ၊ ကောင်စွာ
 တည်ကြည်သောသမာဓိရှိသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊
 မူးမြင်ရ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဿန္တမိတ္တော၊ ကြည်ညို
 သောဝိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ နှလုံးမနောက် စိတ်ဝမ်းမြောက်သည်
 ဖြစ်၍၊ မရဂန္ဓဿ၊ ချိုမြိန်သောအနံ့၊ အရသာရှိသော၊ ကေတကဿ၊ ဆပ်
 သမူး၏၊ ပုဗ္ဗေန၊ အပွင့်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို၊ အပူဇယိံ၊
 ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကနုဝုတကပေ၊ ကိုး
 ဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ယံဝုဗ္ဗံ၊ အကြင်ဆပ်သမူးပန်းကို၊ အဘိပူဇယိံ၊ ပူ
 ဇော်ခဲ့ဘူး၏၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုဆပ်သမူးပန်းလှူရသောကောင်းမှုကံကြောင့်
 ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မေ့ရတူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်း
 တည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားသခင်အားဆပ်သမူးပန်း
 လှူရခြင်း၌၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိ
 လေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊

၈-ကောနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၂၆-အာယမတ္ထရဂါတာ၊ ၂၅၉

ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ သောထေရော၊ ထိုအာယမထေရ်သည်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဋိပတ္တိကိတ္တနန၊ ပဋိပတ်ကိုကြားသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ကြားတော်မူလိုသော အာယမထေရ်သည်၊ သုတွာသုတာသိတံဝါစန္တိ၊ ဂါထံ၊ သုတွာသုတာတံဝါစံအစရှိသော ဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေမိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သုတွာတိ၊ သုတွာဟူသည်ကား၊ သောတံတြိဒဟိတွာ၊ နားထောင်၍၊ သောတဒ္ဓါရာ နုဿာရေန၊ သောတဒ္ဓါရာသို့ အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ဥပခေရေတွာ၊ ဆောင်၍၊ သုတာသိတန္တိ၊ သုတာသိတံဟူသည်ကား၊ သုဇ္ဈ၊ ကောင်းစွာ၊ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗုဒ္ဓာဘဝတောစ၊ သိတော်မူအပ်ပြီးသော သဗ္ဗာလေးပါးတရားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟာကာရဏိကတာယစ၊ မဟာကာရဏ၊ ဥာဏ်ရှိတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတခွန်းသောစကားကိုမျှ၊ အဝိသံဝါဒေတွာ၊ မချွတ်မပွင်းစေမူ၍၊ ဟတာမိပ္ပေတဿ၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်သော၊ အတ္ထဿ၊ လောကီလောကုတ္တရာနှစ်ဖြာသောအကျိုးစီးပွားကို၊ ကေန္တတော၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ သာနေဝသေန၊ ပြီးစေသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ စတုသမ္ဘဝိဘာဝနံ၊ သဗ္ဗာလေးပါးကိုထင်စွာပြုတတ်သော၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားတော်ကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သမ္ဘဝိနိရုတ္တာ၊ သဗ္ဗာလေးပါးတရားမှလွတ်သော၊ ဝေဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာမည်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဗုဒ္ဓဿာတိ၊ ဗုဒ္ဓဿဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဒိစ္စပန္န၊ နောက်၊ အာဒိစ္စပန္န၊ နောက်ဟူသည်ကား၊ အာဒိစ္စဝံသေ၊ နေမင်း၏အနွယ်၌၊ သဗ္ဗူတတ္ထာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ အာဒိစ္စော၊ နေမင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ပန္န၊ အဆွေသည်အတ္ထိ ရှိတော်မူ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထို့ကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဒိစ္စပန္န၊ အာဒိစ္စပန္နမည်တော်မူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ တဿအာဒိစ္စပန္န၊ နော၊ ထိုနေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အာဒိစ္စဿ၊ နေ၏၊ ပန္န၊ အဆွေတည်း၊ ဣတိတဿ၊ ထို့ကြောင့်၊ အာဒိစ္စပန္န၊ အာဒိစ္စပန္နမည်

တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ လန္တတိ၊ ရအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်
 ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဩရော၊
 ပုတ္တဘဝတော၊ ရွှေရင်တော်နှစ်သားစစ်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ တေန၊
 ထို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယောအဋ္ဌကာရေ၊ တမသိပ
 တကံရော(ပ)မမံရာဟုပမုဉ္ဇသူရိယန္တိ၊ ယောအဋ္ဌကာရေတမသိပဘဂဝံရော
 (ပ)မမံရာဟုပမုဉ္ဇသူရိယံဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ရာဟု၊ အိုရာဟု
 နတ်သား၊ ယော၊ အကြင်နေမင်းသည်။ အဋ္ဌကာရေ၊ အလွန်ရိက်သော၊ တမ
 သိ၊ အရိက်တိုက်၌၊ ပတံကရော၊ ထွန်းလင်းခြင်းကိုပြုတတ်၏။ ဝေရောစ
 နော၊ အထူးသဖြင့်တင့်တယ်သောအရောင်ရှိ၏။ မဏ္ဍလိ၊ တရံငါးဆယ်
 ကျယ်သောအဝန်းရှိ၏။ ဥပ္ပကေဇော၊ ကျော်စောထင်ရှားသောတန်ခိုးအာ
 နုသော်ရှိ၏။ ရာဟု၊ ရာဟုနတ်သား၊ အန္တလိက္ခေ၊ မိုးအာကာခွင်ထက်
 ကောင်းကင်၌၊ စရစန္ဒိ၊ ထည်လည်သွားလာသော၊ တံ၊ ထိုနေမင်းကို။ မာ
 ဂိလိ၊ မမျိုပါလင့်။ ရာဟု၊ ရာဟုနတ်သား၊ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ပဇံ၊ သတ္တဝါဖြစ်၍
 ဖြစ်သော၊ သူရိယံ၊ နေမင်းကို၊ ပမုဉ္ဇ၊ လွှတ်လိုက်ပါလော၊ ပဗ္ဗဗျာမိန္တိ၊
 ပဗ္ဗဗျာမိဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗိရိန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ။ ဟိတိ၊ ဟိဟူသောပုဒ်
 သည်၊ နိပါတ်မတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ နိပုဏန္တိ၊ နိပုဏ်ဟူသည်ကား၊
 သဏ္ဌံ၊ လွန်စွာသိမ်မွေ့သောနိရောဓသစ္စာကို၊ ပရမသုခံ၊ လွန်စွာသိမ်မွေ့
 သော၊ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စတုသစ္စမေဝ၊
 သစ္စာလေးပါးကိုသာလျှင်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဟိတိ၊ ဟိဟူသောသဒ္ဓါသည်
 ဟောဘုအတ္ထေ၊ ဟိတ်အနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ နိပုဏ်၊ လွန်စွာသိမ်မွေ့သော၊ စတုသစ္စံ၊ သစ္စာလေးပါးကို၊ ပဗ္ဗဗျာ
 မိ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု
 သော၊ ပဗ္ဗိရိန္တိတဗ္ဗံ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောတရားမည်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယထာကိံ၊ ဥပမာအတယ်
 ကဲ့သို့၊ ပဗ္ဗိရိန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍သိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မကွက်ပုဒ်ထွက်ချက်
 ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်ညွှန်းတော်မူ၍၊ ဝါဠုဂ္ဂဥသုနာယထာလိ၊ ဝါဠုဂ္ဂဥသုနာ
 ယထာဟူသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏။ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်မိတ်၊
 တိန္ဒဿ၊ ခွဲမိတ်အပ်သော၊ ဝါဠုဿ၊ သားမြီး၏။ ကောဓိ၊ အစွန်းအဖြားကို၊
 သုယိက္ခိတော၊ ကောင်းစွာသင်အပ်ပြီးသောအတတ်ရှိသော၊ ကုသလော၊
 လိမ္မာသော၊ ဣဿာသော၊ ခလ၊ သမားသည်၊ ဥသုနာကဏ္ဍေန၊ ခြားဖြင့်၊
 အဝိရုဇ္ဈန္တော၊ မချွတ်ယွင်းစေမူ၍၊ ဝိဇ္ဈေယျယထာ၊ ဖောက်ထွင်းရာသကဲ့

၁-ကေနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၂၆-အာယုတ္တေရဂါထာ။ ၂၆၁

သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ယိ၊ အတု၊ နိပုဏံ၊ လွန်စွာသိမ်မွေ့သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယသစ္စာကို၊ ပစ္စယာမိ၊ ထိုးတွင်း၍သိပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာ ခြင်းတည်း။ အာယုတ္တေရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ အာယုမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၁-ကေနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၂၇-လောမသကင်္ဂီယတ္တေရဂါထာ။

ဧဗ္ဗံကုသန္တိ၊ ဧဗ္ဗံကုသံအစရှိသောဂါထာသည်။ အာယုတ္တေတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော။ လောမသကင်္ဂီယတ္တေရသော၊ လောမသကင်္ဂီယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ ကံရ၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္ဆတေ၊ ဆိုဦးအံ့သော၊ ယိ၊ လောမသကင်္ဂီယမထေရ်သည်၊ ဣတော၊ ဤငါတို့ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကေနုပုတေကဗ္ဗေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿိတွာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ နာနာပုဗ္ဗဟိ၊ အထူးထူးသောပန်းတို့ဖြင့်၊ ပုဗ္ဗိတွာ၊ ပူဇော်၍၊ တေနုပုညကဗ္ဗေန၊ ထိုကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ ပုန၊ တစ်ခါ၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိသို့တို့၌သာလျှင်၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သဏေဓမ္မံ၊ ရဟန်းကျင့်ဝတ်တရားမြတ်ကို၊ ကရောတိ၊ ဖြည့်ကျင့်၏၊ တေနုသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တဝရော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တပဗ္ဗိပဒါယ၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တဖြစ်၍ဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ကယိတာယ၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တသုတ္တဝသေန၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တ သုတ္တန်ဒေသနာတော်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ တေန၊ ထိုရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွသာကမ္ဘိ၊ ဆွေးနွေးခြင်းကို၊ ကဗျေတိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံ၊ ထိုဆွေးနွေးမေးမြန်းသော ဘဒ္ဒေကရတ္တအကျယ်စကားကို၊ နသမ္ပါယာသိ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ထွန်းသောက် မရောက်မသွားနိုင်၊ အသမ္ပါယန္တော၊ ဉာဏ်ဖြင့်ထွန်းသောက်မရောက်မသွားနိုင်ခြင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊ တုယံ၊ ငါ့ရှင်အား၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တံ၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တဟုဆိုအပ်သောအကျင့်ကို၊ ကယေ

၂၆၂

ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

တုံ၊ ဖြေကြားခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဘဝယျံ၊ ဖြစ်ရလိမ့်၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ ဣတရော၊ တ
 ယောကံသောရဟန်းသည်၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တံ၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တဟုဆိုအပ်သော
 အကျင့်ကို၊ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးနိုင်ရလိမ့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဏိဓာနံ၊ ဆုတောင်းခြင်း
 ကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ ဧတေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့တွင်၊
 ပဌမော၊ ပဌမရဟန်းသည်၊ ကေဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူသောတရားရှင်တို့၏တရ
 သောအကြား၌၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရိတွာ၊
 ကျင်လည်၍၊ အဗ္ဘာကံ၊ ပါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊
 ရွှေသက်ထက်တော်၌၊ ကပ္ပိလဝတ္ထု၊ ဝိ၊ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်၌၊ သာကီယရာ
 ဇကုလေ၊ သာကီဝန်မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ တဿ၊ ထိုမင်းသားအား
 သုခုမာယဘာဝေန၊ နှံ့သိမ်မွေ့သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သေ၊ ကာသပိယ၊ သော
 ကမသေရုံကဲ့သို့၊ ပါဒတလေသု၊ ခြေဘဝါးအပြင်တို့၌၊ လောမာနိ၊ အမွှေး
 တို့သည်၊ ဇာတာနိ၊ ပေါက်ရောက်ကုန်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အဿ၊ ထို
 မင်းသားအား၊ လောမသကကိယာတိနာမံ၊ လောမသကကိယဟူသောအ
 မည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတရော၊ တယောကံသောရဟန်း
 သည်၊ ဒေဝလောကေး၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စန္ဒနနတ်၊ စန္ဒနနတ်
 သားဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ၊ ကျော်စောထင်ရှား၏၊ လောမသကကိယော၊ လော
 မသကကိယမင်းသားသည်၊ အနုရုဒ္ဓါဒိသု၊ အနုရုဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊ သကျ
 ရာဇကုမာရေသု၊ သာကီဝန်မင်းသားတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇန္တေသု၊ ရဟန်းပြုကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ၊ နန္တု၊ အလိုမရှိ၊ အထ၊ ထို့နောင်
 မှ၊ သိုလောမသကကိယမင်းသားကို၊ သံဝေဇေတုံ၊ ထိတ်လန့်စေခြင်းငှါ၊
 စန္ဒနောဒေဝပုတ္တော၊ စန္ဒနနတ်သားသည်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊
 ဘဒ္ဒေကရတ္တံ၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တဟုဆိုအပ်သောအကျင့်ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဣတ
 ရော၊ လောမသကကိယမင်းသားသည်၊ နဇာနာမိ၊ မသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ
 ဆိမိ၊ ပုန၊ တတန်၊ ဒေဝပုတ္တော၊ စန္ဒနနတ်သားသည်၊ အထ၊ ထိုသို့မသိ
 သည်ဖြစ်လျက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ဣမဿ၊ ဤ
 သူအား၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တံ၊ ဘဒ္ဒေကရတ္တဟုဆိုအပ်သောအကျင့်ကို၊ ကလေယျံ
 ဖြေကြားနိုင်ရလိမ့်၊ ဣတိသင်္ကရော၊ ဤသို့သောအချိန်အချက်ကို၊ ကတော
 ပြုခဲ့သနည်း၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊ နာမမတ္တမ္ပိ၊ အမည်မျှကိုလည်း၊
 နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒေသိ၊ စောဒနာ၏၊ ဣတရော၊ လောမသ
 ကကိယမင်းသားသည်၊ တေန၊ ထိုစန္ဒနနတ်သားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဘဂဝန္တံ

၁-ကေနိပါတ်-၃-၄၅-၂၇-လောမသကင်္ဂိယတ္ထေရဂါထာ။ ၂၆၃

မြတ်စွာဘုရားသို့ ဥပသင်္ကမိတွာ။ ကပ်၍၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ယော၊ အ
ကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗ၊ ရှေး၌၊ ဣမံ၊ ယခု၊ ဤသို့၊ အာ၊ ဘန္တေ၊ ကရတ္တံ၊ ဘန္တေ၊ ကရတ္တ
ဟုဆိုအပ်သော အကျင့်ကို၊ ကထေယသမိတိ၊ ဖြေကြားအံ့ဟူ၍၊ သင်္ကရော
အချိန်၊ အချက်ကို။ ကတောကိ၊ ပြုခဲ့ဘူးလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္နံ၊
လျှောက်ထား၏။ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုဏပုတ္တ၊ အမျိုးကောင်း
သား၊ အာမ၊ ငြိမ်တည်ဟုတ်ပေ၏။ ကသပဿ၊ ကသပအမည်တော်ရှိသော
သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ တယာ၊
သင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အချိန်၊ အချက်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သွာယံသော၊ အယံ၊ အတ္ထော၊ ထိုဘန္တေ၊ ကရတ္တသဒ္ဓါ၏
အနက်ကို။ ဥပရိပဏ္ဏာသေ၊ ဥပရိပဏ္ဏာသ၌။ အာဂတနယေန၊ လာသော
နည်းဖြင့်။ ဝိတ္ထာရတော၊ အကုလ်အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အထ၊
ထိုနောင်မှ၊ လောမသကင်္ဂိယော၊ လောမသကင်္ဂိယမင်းသားသည်။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ပဗ္ဗဇေထ၊ ရဟန်း
ပြုပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ နားတော်လျှောက်၏။ သဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မာတာပိတူဟိ၊ အမိ
အဘတို့သည်။ အနုညာတံ၊ အနုအညွတ်ခွင့်မလွှတ်သော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊
နခေါပဗ္ဗဇေန္တိ၊ ရဟန်းမပြုကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိက္ခိပိ၊ ပတ်တော်မူ၏။ သော
ထိုလောမသကင်္ဂိယမင်းသားသည်။ မာတု၊ မပတ်တော်မူ၏။ သန္တိကံ၊ အထံ
သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ အမ္မ၊ မပတ်တော်ဘုရား၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်း
ပြုခြင်းငှါ၊ အနုဇာနာဟိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူပါလော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဗ္ဗ
ဇိယာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ မာတု၊ မပတ်တော်
သည်။ တာတ၊ ချစ်သားလောမသကင်္ဂိယ၊ တံ၊ သင်သည်။ သုခုမာလော၊
နူးညံ့သိမ်မွေ့၏။ ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိသမိ၊ ရဟန်းပြုလတ္တံ့၊ နည်း
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ အတ္ထေနာ၊ မိမိ၏၊ ပရိယယသဟာန
ဘာဝံ၊ လေနေပူစသောဘေးရန်၌သည်းခံခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို၊
ပကာသေန္တော၊ ထင်စွာပြလိုရကား၊ ဒဗ္ဗိကုသံပေါဇ္ဇကိလန္တိ၊ ဂါထံ၊ ဒဗ္ဗ
ကုသံပေါဇ္ဇကိလံ၊ ဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်း
ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဒဗ္ဗန္တိ၊ ဒဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ဒဗ္ဗတိ၊ တံ၊ မြေစာ
မြက်ကို၊ ဒဗ္ဗန္တိ၊ ဒဗ္ဗဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ယံ၊ အကြင်မြေစာမြက်ကို၊ သဒ္ဓု၊
လောဟိ၊ သဒ္ဓုလဟူ၍လည်း၊ ဝတ္ထတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကုသန္တိ၊ ကုသံဟူသည်

ကား။ ကုသတိဏံ၊ သမန်းမြက်ကို၊ ယော၊ အကြင်သမန်းမြက်ကို၊ ကာ
သောတိ၊ ကာသဟူ၍၊ ဂုဏ္ဍတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပေါဇ္ဇကိလန္တိ၊ ပေါဇ္ဇကိလံဟူ
သံည်ကား၊ သကဏ္ဍကဉ္စ၊ အဆူးရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အကဏ္ဍကဉ္စ၊
အဆူးမရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဂန္တိ၊ ချုံကို၊ ဣပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ သ
ကဏ္ဍကမေဓ၊ အဆူးရှိသောမောင်းကားချုံကိုသာလျှင်၊ အမိပ္ပတံ၊ အလိုရှိ
အပ်၏၊ ဥသိ၊ နဒိနိ၊ ဥသိရအစရှိသည်တို့သည်၊ သုဝိညေယျာနိ၊ သိလ္လဝံ
ကုန်၏၊ ဒဗ္ဗဒိနိ၊ မြေစာအစရှိကုန်သော၊ တိဏာနိ၊ မြက်တို့သည်၊ ခနုဏတိ
ဏာနိ၊ ကြမ်းသောမြက်တို့တည်း၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊ အက္ကန္တိ၊ သမိ၊ နင်း
သောသူအားလည်း၊ ဒုက္ခဇနကာနိဓ၊ ဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်
လည်းကောင်း၊ ဂမနန္တရာယကရာနိဓ၊ သွားခြင်း၏အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်
ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိဓပန၊ ထိုမြက်တို့
ကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥရုဿ၊ ရင်ဖြင့်၊ ပနုဒိဿာမိ၊ ပယ်ပါအံ၊ ဥရုဿ
ဝါ၊ ရင်ဖြင့်လည်း၊ အပနေဿာမိ၊ ပယ်ရှားပါအံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အပနန္တော၊
ပယ်ခြင်း၌စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုပယ်ရှားခြင်းလျှင်အကြောင်း
ရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊ သဟန္တော၊ သည်းခံသည်ဖြစ်၍၊ အရညာယ
တနေ၊ လူသူမနီးတောဒုင်ကြီး၌၊ ဂုဗ္ဘန္တရံ၊ ချုံတွင်းသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊
သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်း၌၊ သက္ခိဿာမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ
လတ္တံ၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေဝါးအပြင်တို့ဖြင့်၊ အက္ကမေန၊ နင်းခြင်း၌၊ ကောပနဝါ
ဒေါ၊ အဘယ်ဆိုတွယ်ချဲ့တော့အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊
ဝိဝေကမနုဗြူဟယန္တိ၊ ဝိဝေကမနုဗြူဟယံဟူသည်ကား၊ ကာယဝိဝေကံ
စ၊ ကာယဝိဝေကကိုလည်းကောင်း၊ ဗိတ္တဝိဝေကံစ၊ ဗိတ္တဝိဝေကကိုလည်း
ကောင်း၊ ဥပမိဝိဝေကဉ္စ၊ ဥပမိဝိဝေကကိုလည်းကောင်း၊ အနုဗြူဟယန္တော
ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ ဂဟာသင်္ဂဏိကံ၊ ဂိုဏ်းတည်းဟူသော အပေါင်းအ
ဖော်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ကာယဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေကကို၊ အနုဗြူ
ဟန္တသေဝ၊ ပွားစဉ်ပင်လျှင်၊ အဋ္ဌတိ၊ သာယအရမ္ပဏေသု၊ သုံးဆဲရှစ်
ပါးကုန်သောကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံတို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်မရှိတရုရသော
ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌၊ ဗိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ သမာဒဟန္တဿ၊ ကောင်းစွာထားသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗိတ္တဝိဝေကော၊ အမှတ်မရှိတရုရသောကမ္မဋ္ဌာန်း၌ကောင်းစွာ
ထားခြင်းဟုဆိုအပ်သောဗိတ္တဝိဝေကသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သင်္ဂဏိကာ
ရတဿ၊ အပေါင်းအဖော်၌မွေ့လျော်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
သမာဟိတသော၊ တည်ကြည်သောပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်၊ ဝိပဿနာယ၊

၁-ကေနိပါတ်-၃-၈၅-၂၇-လောမသကင်္ဂိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၆၅

ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ ကမ္မံစီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုစဉ်၊ သမ
ထဝိပဿနဉ္စယုဂနန္တံ၊ သမထဝိပဿနာတည်းဟူသောအစုံဖွဲ့အပ်သော
တရားကိုလည်း၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုစဉ်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
ပေပနန၊ ကုန်စေသဖြင့်၊ ဥပမိဝိဝေကာမိဂမော၊ ဥပမိဝိဝေကကိုရခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသမာတိတဿ၊ မတည်ကြည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိဝေကမနုဗြူဟယန္တိ၊ ဝိဝေကမနုဗြူ
ဟယံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကာယဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေကကိုလည်း
ကောင်း၊ ဗိတ္တဝိဝေကဉ္စ၊ ဗိတ္တဝိဝေကကိုလည်းကောင်း၊ အနုဗြူဟန္တော၊
ပွားစေသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ခဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဝုတ္တေန၊ သား
ဖြစ်သော လောမသကင်္ဂိယမင်းသားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊
ဝုတ္တေပန၊ ဆိုသည်ရှိသော်ကား၊ မာတာ၊ မယ်တော် မိဖုရားသည်၊
တာတာ၊ ချစ်သားလောမသကင်္ဂိယ၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား၊ ပဗ္ဗန္တံ၊
ရဟန်းပြုလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဇာနိ၊ ခွင့်ပြု၏၊ သော၊ ထိုလောမသ
ကင်္ဂိယ မင်းသားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊
ကပ်၍၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာမိ၊ တောင်းပန်၍၊ တံ၊ ထိုလောမသ
ကင်္ဂိယမင်းသားကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗဇေသိ၊ ရဟန်းပြု
တော်မူ၏၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍၊ ကာတဝုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောပုဗ္ဗ
ကိစ္စရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
အရညံ၊ တောသို့၊ ပဗိသန္တံ၊ ဝင်သောတံ၊ ထိုလောမသကင်္ဂိယမထေရ်
ကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ကိ၊ အာဟံသု၊ အ
ဘဟံသို၊ ဆိုကြကုန်သနည်း၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်လောမသ ကင်္ဂိယ၊ တွံ၊
သင်သည်၊ သုရမာလော၊ နှုညံ၊ သိမ်မွေ့၏၊ အရညော၊ တော၌၊ ဝသိတံ၊ နေ
ခြင်း၌၊ ကိ၊ သက္ခိယသိ၊ အသို့တတ်နိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊
ဆိုကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုလောမသကင်္ဂိယရဟန်းသည်၊ တေသမ္ဘိ၊ ထိုရဟန်း
တို့အားလည်း၊ တမေဝဂါထံ၊ ထိုဂါထာတို့ပင်လျှင်၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အရညံ၊
တောသို့၊ ပဗိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ အနုယုဉ္ဇန္တော၊ အမန်တ
လဲလဲအား ထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ နမိရသော၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ ဆဋ္ဌတိ
ညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို့
ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ လောမသကင်္ဂိယမထေရ်၏အပဒါနိ၌၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊
ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရူပကာယရှိတော်မူသော၊ အာဟုတိနံ၊ ဧည့်
သည်တို့အားရည်၍ထားသောပစ္စည်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဟံ၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊

ဝီထိယံ၊ ခရီးမန္တံ၊ ပဋိပဇ္ဇန္တံ၊ ကြွေတင်္ဂမူသော၊ သမ္ပန္နံ၊ ဝိပဿိမ္မိတံ၊ ဘုရား
ကို၊ နာနာပုဗ္ဗဟိ၊ အထူးထူးသော ပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇယိ၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏၊
ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်က မ္လာမှ၊ ဧကနုရတကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတက မ္လာထက်၌၊
ပင်္ဂုပ္ပံ၊ အကြင် အတူးထူးသောပန်းကို၊ အဝိပူဇယိ၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏၊
တဿကပ္ပဿ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊
အပါယ်လေးပါးကို၊ နာတိဇာနာမိ၊ မသိချေ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူ
သောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပေ
တည်း၊ မေတ္တံ၊ ငါအား၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဇုတ်
ကြည်းအပ်ကုန်ပြီးပါ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်
ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။
ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပတွာပိ၊ ရောက်ပြီး
သော်လည်း၊ ထေရော၊ လောမသကင်္ဂိယမထေရံသည်၊ အညံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောဇ္ဇန္တာ၊ ကြားလိုရကား၊ တံယေဝဂါထံ၊ ထိုဂါထာကိုပင်
လျှင်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်လောမသကင်္ဂိယမထေရံ၏
ဂါထာစကားရပ်အပြီး သတ်တည်း၊ လောမသကင်္ဂိယေတ္ထရဂါထာ
ဝတ္ထုနာ၊ လောမသကင်္ဂိယမထေရံ၏ ဂါထာအခွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၂၀-ဇမ္ဗူဂါမိယတ္ထေရဂါထာ။

≡ ကမ္ပိနောဝတ္ထုပသုတောတိ၊ ကမ္ပိနောဝတ္ထုပသုတောအစရှိသောဂါထာ
သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဇမ္ဗူဂါမိယတ္ထေ
ရဿ၊ ဇမ္ဗူဂါမိယမထေရံ၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ကိရ၊ ကြားရဘူးသည်
ကား၊ သော၊ ထိုဇမ္ဗူဂါမိယမထေရံသည်၊ ပုရိ၊ ဗုဒ္ဓသုရှေးဘုရားရှင်တို့
၏အထံတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုနက်သံတို့၌၊ ဝိဝဇ္ဇူပနိဿယံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်၏ဥပနိဿယဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊
အာဝိနန္ဒော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်က မ္လာမှ၊ ဧကတိံ
သေကပ္ပေ၊ သုံးဆွဲတက မ္လာထက်၌၊ ဝေဿဘုဿ၊ ဝေဿဘုအမည်တော်
ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊
ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ကိံ၊ သုကာနိပုပ္ပါနိ၊ ပေါက်ပွင့်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊

စ-ဇကုနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၂၈-ဇမ္ဗုဂါမိယတ္ထေရဂဏ်ထာ၊ ၂၆၇

တာနိပုပ္ပါနိ၊ ထိုပေါက်ပွင့်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဗုဒ္ဓဂုဏော၊ ဘုရားဂုဏ်
 ဇူးတော်တို့ကို၊ အနုဿရန္တော၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့သည်ဖြစ်၍၊
 ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်ညွှန်း၍၊ အာကာသေ၊ အထက်
 ကောင်းကင်၌၊ ခိပေန္တော၊ ပစ်ကြဲသည်ဖြစ်၍ ပူဇော်၊ ပူဇော်၏။ သော၊ ထို
 အမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကပ္ပေန၊ ထိုပေါက်ပွင့်လှသောကောင်း
 မှုကံကြောင့်၊ ဘဂဝတိ၊ သေသ၊ တာဝတိံ၊ သာနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်
 သေ၏။ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်၌ဖြစ်သော အခါမှ၊ ငရံ၊ နောက်၌၊ ပုညာနိ၊
 ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ၊ သံသရန္တော၊
 ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြာဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်
 မူသောအခါ၌၊ စဗ္ဗာယံ၊ စွဲ ဖြည်၌၊ ဇမ္ဗုဂါမိယသာနာမ၊ ဇမ္ဗုဂါမိယအ
 မည်ရှိသော၊ ဥပါသကာဿ၊ ဒါယကာ၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်သေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား
 အား၊ ဇမ္ဗုဂါမိယပုတ္တောတွေဝသမညာ၊ ဇမ္ဗုဂါမိယပုတ္တဟူသောအမည်
 သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝယပ္ပ
 တ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ နာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓဝံဝေဂေါ၊
 ရအပ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကတပုဗ္ဗ
 ကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ပုဗ္ဗကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သာကေတေ၊ သာကေတပြည်၌၊ အဗ္ဗနဝနေ၊ မျက်စဉ်း
 တော၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုတေအုပ်အခြာနေသောအခါ၌၊ အဿ၊
 ထိုဇမ္ဗုဂါမိယမထေရ်၏၊ ဝိတာ၊ မမည်တော်သည်၊ ကိံ၊ အကြောင်းအ
 သို့ရှိသနည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊
 အဘိရတော၊ အလွန်မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိနုခေါ၊ နေပါ၏။ လော၊
 ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကာ၊ နောဝိဟရတိနုခေါ၊ မမွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍
 နေလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာကို၊ ဝိမံသနတ္ထံ၊ စူးစမ်းဆင်
 ဖြင်ခြင်းငှါ၊ ကမ္မိနောဝတ္ထ ပသုတောတိဂါထံ၊ ကမ္မိနောဝတ္ထပသုတော
 အစရှိသော ဂါထာကိုး လိခိတွာ၊ ရွေး၍၊ ပေသေတိ၊ စေလိုက်၏။ သော၊
 ထိုဇမ္ဗုဂါမိယမထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုဂါထာကိုး ဝါစေတွာ၊ ဖတ်၍၊ မေမမ၊
 ငါ၏၊ ဝိတာ၊ မမည်တော်သည်၊ ပမာဒဝိဟာရံ၊ မေ့မေ့လျော့လျော့နေခြင်း
 ကို၊ အာသကံတိ၊ ရှုံ့ရှား၏၊ အဟပ္ပ၊ ငါသည်ကား၊ အဇ္ဈဝိ၊ ယခုလည်း၊
 ပုသုန္တနာဓိ၊ ပုထုဇဉ်တို့၏ ထံကို၊ နာတိဝတ္တော၊ မလွန်မြောက်သေး။

ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်၍၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိ
 သည်ရှိသော်၊ ဗာဓေန္ဒြေန္တော၊ စေ့ဆော်သည်ရှိသော်၊ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လ
 ပြုသည်ရှိသော်၊ နှိမ့်သောဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ ဆဋ္ဌတိညော၊ ခြောက်
 ပါသော အဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပ
 ဒါနေ၊ ကိံ၊ သုကဝုပ္ပိယအပဒါနံ၊ ၊ ပုပ္ဖိတံ၊ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော၊ ကိံ
 သကံ၊ ပေါက်ပင်ကို၊ ဖိသွားမြင်၍၊ အဗ္ဗလိံ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟိတွာန၊
 ချီမျှောက်၍၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊ ဝေဿဘူဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို၊
 သရိတွာန၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊
 အဘိပူဇယိံ၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သုကတေန၊ ကောင်းစွာ
 ပြုလျှင်အပ်သော၊ တေနကမ္မေနစ၊ ထိုကောင်းမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊
 စေတနာပဏိဇိဟိစ၊ ဆောက်တည်ခဲ့ဘူးသောထူမြတ်စွာစေတနာတို့
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မာနုသံ၊ လူပြည်၌ဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ခန္ဓာကိုယ့်ကို၊
 ဇဟိတွာန၊ စွန့်၍၊ ဟာဝတိံသံ၊ တာဝတိံသာသို့၊ အဇန္တိ၊ လားပြီ၊
 ဣတော၊ ဤငါးဆူပွင့်ရာတန္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိံသေကပ္ပေ၊ သုံးဆွဲတ
 ကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုရောအခါ၌၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ပေါက်ပွင့်အလှူတည်း
 ဟူသောကောင်းမှုကံကို၊ အကရိံ၊ ပြုဘူး၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုကောင်းမှု
 ကံတရားခွေ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ နုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးရွာကို၊
 နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရ၊ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဝေဿဘူဘုရားပန်း
 လှူဒါနသက္ကာဒု၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ ၊ မဟံ၊ ဓမ္မဂါမိယနာမမည်
 တွင်ငါထေရ်ရှင်အား၊ ကိလေသာ၊ တထောင်ငါးရာ ကိလေသာတို့ကို၊
 ဓာပိတာ၊ လောင်ကျွမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သာသနံ၊ ပရိယတ်မှစသည်သုံးပြာသာသာကို၊ ကတံ၊ ကျင့်ရပေပြီ၊ ၊
 ပန်းဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်ပြီ၍၊ ဉာ
 တိနံ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏၊ ဝသနနဂရံ၊ နေရပ်မြို့သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သာ
 သနဿ၊ ပရိယတ်မှစသည်သုံးထွေတွက်ရေများ စွာသာသနာတော်၏၊
 နိယျာနိကဘာဝံ၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပကာ
 သေန္တော၊ ထင်စွာပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိပါနိ၊ ပာရိယံ၊ တန်ခိုးပြာဆိုဟာကို၊
 ဒဿေသိ၊ ပြ၏၊ တံ၊ ထိုတန်ခိုးပြာဆိုဟာကို၊ ဖိသွားမြင်၍၊ ဉာတကာ၊ ဆွေ
 တော်မျိုးတော်တို့သည်၊ ပသန္တမာနဿ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ သံဃာရမေ၊ သံဃာ၏အရံတို့ကို၊ ကာရေ
 သံ၊ ဆောက်လုပ်ကုန်၏၊ အယံထေရော၊ ဤဓမ္မဂါမိယမထေရ်သည်၊ ဝိတ

ဇ-ဇကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၂၈-ဇမ္ဗူဂါယိယတ္ထေရဂါယာ။ ၂၆၉

ရာမမည်းတော်သည်၊ ပေသိတံ၊ စေသလာသော၊ ဂါထံ၊ ဂါထာကို၊ အင်္ဂု
သံ၊ အဦးအမှုကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ စာ၊ စုန္တော၊ စေ့ဆော်သည်ရှိသော်၊ ဝါယ
မန္တော၊ လုလုပြုသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တာကာသိ
မျက်မှောက်ပြု၍၊ အညံ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တောပိ၊ ဖြေကြား
သည်ရှိသော်လည်း၊ ဝိတုပ္ပဇနတ္ထံ၊ မမည်းတော်ကိုပူဇော်ခြင်းငှါ၊ ကမ္မိနော
ဝတ္ထပသုတောတိ၊ တမေဝ ဂါထံ၊ ကမ္မိနောဝတ္ထပသုတောဟူသောထိုဂါထာ
ကိုပင်လျှင်၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၍၊ ။

ဇ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာဝုန်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်း
ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကမ္မိတိ၊ ကမ္မိဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ ပုန္တယံ
မေးခြင်းအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း၊ နောတိ၊ နောဟူ
သောသဒ္ဒါသည်၊ ပဋိသေခေ၊ ဖြစ်ခြင်းဟူသောအနက်၌၊ ဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဝတ္ထပသုတောတိ၊ ဝတ္ထပသုတောဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထေ၊ သင်္ကန်းအစရှိ
သောအဝတ်၌၊ ပသုတော၊ လေ့ကျက်သည်တည်း၊ ဝတ္ထပသုတော၊ သင်္ကန်း
အစရှိသောအဝတ်၌လေ့ကျက်သည်၊ စိဝရမဏ္ဍနာတိရတော၊ သင်္ကန်းကို
တန်ဆာဆင်ခြင်း၌ဗ္ဗေ၊ လျော်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုလေ၊ ဣတိ၊ ရအပ်၏၊ စသစ္စံ၊
ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဇေံ၊ ဤဝတ္ထပသုတောဟူသောစကားသည်၊ နိဒဿ
နမတ္ထံ၊ နိဒဿနနည်းဖြင့်ဆိုစေကာမျှသာတည်း၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
နိဒဿနမတ္ထံ၊ နိဒဿနနည်းဖြင့်ဆိုစေကာမျှသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
ပတ္တမဏ္ဍနာနိဝပလပဋိပက္ခဿာပိ၊ သဝိတ်ကိုတန်ဆာဆင်ခြင်းအစရှိသော
လျှပ်ပေါ်လောလည်ခြင်းတည်းဟူသောဆန့်ကျင်တက်ကိုလည်း၊ အဓိပ္ပ
တတ္တာ၊ အလိုရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ကမ္မိနဝတ္ထပသုတောတိ
ပိ၊ ကမ္မိနဝတ္ထပသုတောဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏၊
သောဝသောဇေဝအတ္ထော၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောအနက်ကိုသာလျှင်၊ ဇဗ္ဗဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏၊ ဘူသနာရတောတိ၊ ဘူသနာရတောဟူသည်ကား၊ အတ္တဘာ
ဝဝိဘူသနာယ၊ အတ္တဘောကိုတန်ဆာဆင်ခြင်း၌၊ ရတောအဘိရတော၊
ဗ္ဗေ၊ လျော်သည်တည်း၊ ဇကဗ္ဗေ၊ အချို့သောသူတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာပိ၊ ရဟန်း
ပြုပြီး၍လည်း၊ စပလာ၊ လျှပ်ပေါ်လော်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယဒဠိဗဟုလာ
ကိုယ်ကိုပြုပြင်ခြင်းများကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စိဝရာနိပရိက္ခာရသထ၊ သင်္ကန်းအ
စရှိသောပရိက္ခရာကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သရိရဿစ၊ ကိုယ်
ကိုလည်းကောင်း၊ မဏ္ဍနဝိဘူသနဋ္ဌာနာယ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းအတင့်အ
တယ်ပြုခြင်းအကြောင်းနှင့်၊ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိယလာ၊ ဖြစ်

၂၂၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ကုန်သကဲ့သို့ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပရိက္ခာပပသုတော၊ သင်္ကန်းသပိတ်အ
 စရှိသောပရိက္ခရာကို တန်ဆာဆင်ခြင်း၌လေ့ကျက်သည်လည်းကောင်း၊
 ဘုံသနာရတောစ၊ မိမိကိုယ်ကိုတန်ဆာ ဆင်ခြင်းတင့်တယ်စေခြင်းမွေ့
 လျော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နာဟောသိကိံ၊ မဖြစ်ဘဲရှိပါ၏လော၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ပဒစ္စယဿာပိ၊ ပုဒ်နှင့်ခုအပေါင်း၏
 လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သီလမယံဂန္ဓန္တိ၊ သီလမယံဂန္ဓံဟူသည်
 ကား၊ အက္ခဏ္ဍာဒိဘာဝါပါဒေန၊ အက္ခဏ္ဍအစရှိသော အဖြစ်သို့ရောက်သ
 ဖြင့်၊ သုပရိသုဒ္ဓဿ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော၊ စတုဗ္ဗိဓဿ၊ လေ၊ ပါးအပြား
 ရှိသော၊ သီလဿ၊ သီလ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ သီလဝတံသီလဝန္တသနံ၊
 သီလရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်သော၊ ယောစဂန္ဓော၊ အ
 ကြင်အနံသည်လည်း၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သောစဂန္ဓော၊ ထိုသီလတည်းဟူသော
 ရနံသည်လည်း၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ဝါယတိ၊ လှိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သီလမယော၊ သီလဖြင့်ပြီးသော၊ ယွာယံယောအယံဂန္ဓော၊ အကြင်အနံ
 ကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကိံ
 တံဝါယသီတိ၊ ကိံတံဝါယသိ ဟူသည်ကား၊ သီလသမ္ပတ္တိသမ္ဘဝေန၊
 သီလပြည့်စုံသဖြင့်ဖြစ်သော၊ ကဿာဏေန၊ ကောင်းသော၊ ကိတ္တိသဒ္ဓေ
 န၊ ကျောစောသံဖြင့်၊ တံ၊ သင်ချစ်သားသည်၊ သဗ္ဗာဒိဿ၊ အလုံးစုံသော
 ဆယ်ချက်နှာတို့ကို၊ ပတ္ထရသိကိံ၊ ပြန့်နှံ့စေပါ၏လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နေတရာပဇာတိ၊ နေတရာပဇာဟူ
 သည်ကား၊ ဣတရာ၊ သုသီလမှတပါးကုန်သော၊ ဒုသီလပဇာ၊ ဒုသီလ
 သတ္တဝါတို့သည်၊ သီလမယံ၊ သီလဖြင့်ပြီးသော၊ ဂန္ဓံ၊ ရနံကို၊ နဝါယန္တိ၊
 မလှိုင်စေဘုန်၊ ဒုသီလတ္တာယေဝ၊ သီလမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ
 လျှင်၊ ဒုသီလျမယံ၊ သီလမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ပြီးသော၊ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ မကောင်း
 သောအနံ ကို၊ ဝါယတိဟထော၊ လှိုင်စေသကဲ့သို့၊ သီလမယံ၊ သီလဖြင့်ပြီး
 သော၊ ဂန္ဓံ၊ ရနံကို၊ နဝါယတိဟထော၊ မလှိုင်စေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ တံ၊
 သင်သည်၊ ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ မကောင်းသောရနံ ကို၊ ဒေဝါယိတွာ၊ မလှိုင်စေမူ၍၊ ကမ္ပိ
 အသို့နည်း၊ သီလမယံ၊ သီလဖြင့်ပြီးသော၊ ဂန္ဓံ၊ ရနံ ကို၊ ဝါယသိ၊ လှိုင်စေ၏
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အသပါ၊ တနည်းကား
 နေတရာပဇာတိ၊ နေတရာပဇာဟူသည်ကား၊ ဣတရာ၊ သုသီလမှတပါး
 ကုန်သော၊ ဒုသီလပဇာ၊ ဒုသီလသတ္တဝါသည်၊ သီလမယံ၊ သီလဖြင့်ပြီး
 သော၊ ဂန္ဓံ၊ ရနံ ကို၊ နဝါယန္တိ၊ မလှိုင်စေဘုန်၊ တံကမ္ပိနဟောဟိယတောတိ

၁-ကေနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၂၀-ဇမ္ဗူဂါမိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၇၁

တံကမ္ဘိနဟောတိယတောဟူသောဤစကားဖြင့်၊ သီလမယံဂန္ထံ ဝါယသိတိ၊
သီလမယံဂန္ထံ ဝါယသိဟူသောဤအန္တယစကားကို၊ ဗျုတ်နေကေန၊ ဗျုတ်
နေကနည်းအားဖြင့်၊ သီလဂန္ထဝါယနမေဝ၊ သီလတည်းဟူသောအနံ့၏
လှိုင်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဝိဘာဝေတိ၊ တင်စွာပြု၏။ ။ ဇမ္ဗူဂါမိယတ္ထေရဂါ
ထာဝဏ္ဏနာ၊ ဇမ္ဗူဂါမိယမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၂၉-ဟာရိတတ္ထေရဂါထာ၊

သမုန္တမယမတ္တာနန္တိ။ သမုန္တမယမတ္တာနံ၊ အစရှိသော ဂါထာသည်၊
အာယသ္မဟော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ဟာရိတတ္ထေရဿ၊
ဟာရိတမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားဘူး
သည်ကား၊ သော၊ ထိုဟာရိတမထေရ်သည်၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော
ဘုရားရှင်တို့၏အထံတို့၌၊ ကဘာမိကာရာ၊ လွန်ကဲသောကုသိုလ်အထူး
ကျေးဇူးရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောလူ့၊ ဘုံနတ်ဘုံ
တို့၌၊ ဝိဝဇ္ဇ၊ ပနိဿယံ၊ နိဗ္ဗာန်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုည
သမ္ဘာရံ၊ ကောင်းမှု တည်းဟူသော အဆောက်အဦးကို၊ ဥပပိနန္တော၊
ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိံသေကပ္ပေ၊ သုံး
ဆူတကမ္ဘာထက်၌၊ သုဒဿနံ နာမ၊ သုဒဿနအမည်တော်ရှိသော၊ ပစ္စေ
ကသမ္ပန္တံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသန္တမာနသော၊
ကြည်ညိုသောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကုဋ္ဌ ဓမ္မဗ္ဗေဟိ၊ လက်ထုပ်ပန်းတို့ဖြင့်
ပူဇ်၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တေနပုညကပ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်
သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိဘုံတို့၌သာလျှင်၊ ပရိဝတ္တေန္တော၊ အဖန်တလဲလဲ
ဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမေသိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော
အခါ၌၊ သာဝတ္ထိနဂရေ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗြဟ္မဏမဟာသာလကုလေ၊
များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသောပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ တဿ၊ ထိုအမျိုး
ကောင်းသားအား၊ ဟာရိတောတိနာမံ၊ ဟာရိတဟူသောအမည်သည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝယပ္ပတ္တဿ၊ တဆုံးခြောက်နှစ်မြောက် အရွယ်သို့
ရောက်သော၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ မာတာပိတရော၊ အမိ
အဖတို့သည်၊ ကုသဇ္ဈပါဒိဟိ၊ အမျိုးအဆင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အနုန္တဝိ
ကံ၊ သင့်တင့်ချောက်ပတ်သော၊ ကုမာရိကံ၊ ရွယ်မလွန်သစ်ကုလွာဖြစ်သော

ပြာဟ္မဏမိတရံ၊ ပုဏ္ဏား၏သွေးကို၊ အာနေသုံ၊ ဆောင်ယူကုန်၏၊ သော၊ ထိုဟာ
 ရိတသတို့သားသည်၊ တာယ၊ ထိုပုဏ္ဏားသတို့သွေးနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ တောဂ
 သုံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တော၊ သုံးဆောင်ခံစားသည်ဖြစ်၍၊
 ကေဒိဝသံ၊ တနေသ၌၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ တဿာစ၊ ထို
 ပုဏ္ဏားသတို့သွေး၏လည်းကောင်း၊ ရူပသမ္ပတ္တိ၊ အောင်းအင်္ဂါလက္ခဏာနှင့်
 ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဓမ္မတာယစ၊ အနိစ္စဒုက္ခအစရှိ
 သောလက္ခဏာရေး သုံးပါးဟုဆိုအပ်သော သဘောတရားသည်လည်း၊
 ဝေဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဤဒိသံနာမရူပံ၊ ဤ
 သို့သဘောရှိသည်မည်သောတင့်တယ်သောအဆင်းသည်၊ နုပိရသေဝ၊
 မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ ဓရာယစ၊ အိုခြင်းသဘောတရားသည်လည်းကောင်း၊
 မစ္စ၊ နာစ၊ သေခြင်းသဘောတရားသည်လည်းကောင်း၊ အဘိပမဒ္ဓိသတိ၊
 နှိပ်စက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ပဒိုလတိ၊ ရ၏၊ စ၊
 အထူးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ အဿ၊ ထိုဟာရိတအမည်ရှိ
 သော အမျိုးကောင်းသား၏၊ တရိယာ၊ မယားသည်၊ ကတိပယဒိဝသာ
 တိက္ကမနော၊ နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်မြောက်သဖြင့်သာလျှင်၊ ကဏ္ဍသဗ္ဗေ၊ မြွေ
 ဟောက်သည်၊ ခုံသိတွာ၊ ကိုက်၍၊ မာရေထိ၊ သေစေ၏၊ သော၊ ထိုဟာရိတ
 သတို့သားသည်၊ တေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သိယျောသောမတ္တာယ၊
 အသိုင်းထက်အလွန်လျှင်၊ သဇ္ဇာတသံဝေဂေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောထိတ်
 လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊
 ဝံတံ၊ သွား၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ဗာရဗန္ဓနေ၊ အိမ်
 တည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့တို့ကို၊ သိဒ္ဓိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊
 စရိယာနုကုလံ၊ စရိုက်အားလျှောက်ပတ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
 ဂဟာတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသော၊ တဿစ၊ ထိုဟာရိတရဟန်း
 အားလည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ နသမ္ပန္နတိ၊ မပြည့်စုံ၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်
 ဥဇုဂတံ၊ ဖြောင့်မတ်သည်၊ နာဟောသိ၊ မဖြစ်၊ သော၊ ထိုဟာရိတရဟန်း
 သည်၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ပဝိဇ္ဇော၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ အညတရံ၊ တယောက်
 သော၊ ဥသုကာရံ၊ မြားသမားကို၊ ဥသုဒန္တံ၊ မြွေ၊ ရိုးကို၊ ယန္တေ၊ ယန္တရား၌၊
 ပံက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ကရောန္တံ၊ ပြုသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ဣမေ၊ ဤလေးသမားတို့သည်၊ အစေတနုမ္မိနာမ၊ မိတ်မရှိသောမြွားကိုစဉ်
 လျက်လည်း၊ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ကရောန္တံ၊ ပြုကုန်သေး၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်မည်သောအကြောင်း

၁-ကောနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၂ ဇ-ဟာရိတတ္ထေဒ္ဒဂါယာ။ ၂၇၃

ကြောင့်နကရိယာမိမိမပြုနိုင်ဘဲရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖိန္နိန္ဒြိယတွာ၊ ငြိမ်း၊
 ဟတောဝ၊ ထိုသို့၊ ခံရာရသတွင်းမှလျှင်၊ ပဋိနိပတ္တေတွာ၊ တဘန်ပြန်ခဲ့၍၊
 ဖိဝါဠာနေ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်လျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို
 အာရဟိ၊ အားထုတ်၏၊ အထ၊ ထို၊ နောင်မှ၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အဿ၊ ထိုဟာရိတရဟန်း၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်
 ၌၊ နိသိန္ဒြိတွာ၊ နေတော်မူ၍၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ သမုန္တမယမတ္တာနန္တိ၊ ဂါထံ၊ သမုန္တမယမတ္တာနံအစရှိသောဂါ
 ထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ အယမေဝထေရော၊ ဤမထေရ်သည်
 ပင်လျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဝိယ၊ သူတပါးကိုကဲ့သို့၊ ဩဝဒန္တော၊
 ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို
 ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ သမုန္တမယန္တိ၊ သမုန္တမယဟူသော
 ပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥန္တမေန္တော၊ ထုတ်ဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ သမာပတ္တိ
 ဝသေန၊ သမာပတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကောသဇ္ဇပက္ခေ၊ ပျင်းရိခြင်းအဖို့၌၊
 ပတိဘုံ၊ ကျူးရောက်ခြင်း၌၊ အဒတ္တော၊ မပေးမူ၍၊ တတော၊ ထိုကောသဇ္ဇအဖို့
 မှ၊ ဥဒ္ဓရန္တော၊ ထုတ်ဆောင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိရိယသမတ်၊ မျှသောဝိရိယရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ယောဇန္တော၊ ဟဉ်စေသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္တာနန္တိ၊ အတ္တာနံဟူသည်ကား၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်ကို၊
 အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သမုန္တမယာဟိ၊ သမုန္တမယာဟူသည်ကား၊ ကော
 သဇ္ဇပက္ခေ၊ တာ၊ ကောသဇ္ဇအဖို့မှ၊ သမုန္တမေဟိ၊ ကောင်းစွာထုတ်ဆောင်
 လော၊ မကောရော၊ မအကွာရာသည်၊ ပဒသန္တိကရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကိုပြုတတ်
 ၍၊ ဟိနဝိရိယတာယ၊ ဆုတ်ယုတ်သောလုံ့လရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 တဝ၊ သင်၏၊ ဖိတ္တံ၊ ဖိတ်သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝိတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်းဟူသောခရီး
 ကို၊ နပဋိပစ္ဆတိစ၊ သွားလည်းမသွားသလျှင်ကတည်း၊ ဧတံ၊ ထိုကောက်
 သောဖိတ်ကို၊ ဝိရိယာနုန္တ၊ ဝသေန၊ ဝိရိယကိုအားထုတ်သည်၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဥန္တမေဟိ၊ ထုတ်ဆောင်လော၊ အနောနတံ၊ မညွတ်
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ အနပနတံ၊ မကောက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလေ၊
 ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအုံး၊
 ဟာရိတ၊ ချစ်သားဟာရိတရဟန်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေဇနံ၊ ဖြားကို၊ ကရောန္တော
 ပြုသော၊ ဥသုကာရောဝ၊ ဖြားသမားကဲ့သို့၊ ဖိတ္တံ၊ သင်၏ဖိတ်ကို၊ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်
 ဖြောင့်ကရိတွာနု၊ ပြု၍၊ အဝိဇ္ဇံ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ဘိန္နံ၊ ဖောက်ခွဲလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

အာဟာ။ ဆို၏။ ယထာနာမ။ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဥသုကာရော။ မြားသမားသည်။ ကဏ္ဍံ မြားကို။ ဤသကမ္ဘီဇဉ်းပတ်လည်း။ ဩနုတိ။ ညွှတ်လည်း။ ညွတ်၏။ အပနေတိစ။ ပတ်လည်းပတ်၏။ တံ။ ထိုမြားကို။ ဝိဇ္ဇန္တော။ ပြစ်သည်ရှိသော်။ လက္ခံ၊ မှတ်တိုင်ကို။ ဘိန္ဒုနုတ္တံ၊ ဖောက်ထွင်းခြင်း၌၊ ဥဇု။ ဖြောင့်ဖြောင့်။ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူကောသန္တပါတတော၊ ကောသန္တ အဖို့၌ ကျခြင်းမှ၊ အာရက္ခနေန၊ စောင့်ရှောက်သဖြင့်၊ ဩနုတိ၊ ညွှတ်လော၊ ဥဒ္ဓစ္စပါတတော။ ဥဒ္ဓစ္စအဖို့၌ ကျခြင်းမှ၊ အာရက္ခနေန၊ စောင့်ရှောက်သဖြင့်၊ အပနေတိ၊ ဖဲလော၊ တံ၊ ထိုကောသန္တဥဒ္ဓစ္စအဖို့၌ ကျခြင်းကို။ ဝဇ္ဇန္တော၊ ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပ္ပနာပတ္တိယာ၊ သေင်္ကီ အပ္ပနာသို့ရောက်သဖြင့်၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို။ ဥဇု၊ ဖြောင့်ဖြောင့်ကရိတွာန၊ ပြု၍၊ သမာဟိတစိတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဥသုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ သီဗံ၊ လျှင်စွာ၊ အဂ္ဂမဂ္ဂဥပဏေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဥပဏ်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ဘိန္ဒု၊ ဖောက်ခွဲလော၊ ပဒါ၊ လဟိ၊ ဖောက်ခွဲလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ ဟာရိတမထေရ်သည်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝုတ္တံ၊ ပွားစေ၍၊ နိဗ္ဗိရေနေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ကုရုဇုပ္ပိယမထေရ်၏အပဒါနိ၌။ ဟိမဝန္တာသ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၏၊ အဝိဇ္ဇာ၊ မနိ မဝေးသောအရပ်၌၊ ဝသလောနာမ၊ ဝသလအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဟိမဝန္တာတောင်၌၊ သုဒဿနာနာမ၊ သုဒဿနအမည်တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဗ္ဗတန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊ ဝသတေ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဟေမဝတံ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မှဖြစ်သော၊ ဝုပ္ပံ၊ လက်ထုပ်ပန်းကို၊ ဝပ္ပာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍၊ ဝေဘာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွား၏။ တဒါ၊ ထိုကောင်းကင်အစုသွားသောအခါ၌၊ တတ္ထံ၊ ထိုတောင်ကြား၌၊ ဩဗာတိတ္ထံ၊ ကျ ပြောက်ပြီးသော လေးပါးသောဩဗာရှိသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါရှိသော၊ သမ္ပန္နံ၊ သုဒဿနအမည်တော်ရှိသောပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓဿာသိ၊ ဖူးမြင်ရ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဒါ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ဘုရားရှင်ကိုဖူးမြင်သောအခါ၌၊ ကုရုဇုပ္ပံ၊ လက်ထုပ်ပန်းကို၊ အာဒါယ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍၊ သိရေ၊ ပြီးခေါင်းထက်၌၊ ကတွာန၊ ကင်ထားသည်ကိုပြု၍၊ သယမ္ပုဿ၊ သစ္စာလေးခိုင်ကိုယ်တိုင်အသီးသီး

၁-ဧကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၂၉-ဟာရိတတ္ထေရဂါထာ . ၂၇၅

မြင်ပြီးသော၊ မဟေသိနော၊ ဝီလက္ခန္ဓစသည် ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကို၊
 သည်းပူးမပြတ်ရှာဖွေတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သုဒဿနအမည်တော်ရှိသော
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဘိရောပယိ၊ ကပ်လျှံခဲ့ဘူး၏၊ ။ ဣတော
 ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကထိံသေကပ္ပေ၊ သုံးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ယံပုဗ္ဗံ၊
 အကြင်လက်ထုပ်ပန်းကို၊ အဘိပူဇယိ၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏၊ တဿပုညဿ၊ ထို
 ပန်းလှူရသောကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်
 လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်း တည်းဟူသော
 အကျိုးသည်၊ ပုဗ္ဗပူဇာယ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရားကိုပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊
 ဖလံ အကျိုးပေတည်း၊ ။ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
 ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
 အဆု အမေတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကုန်ရပေပြီ၊ ။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 ဗျာကရာဇ္ဇောပိ၊ ဖြေကြားသော်လည်း၊ တမေဝဂါထံ၊ ထိုဂါထာကိုပင်
 လျှင်၊ အဘဝံသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ။ ဟာရိတတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဟာရိတ
 မထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၃၀-ဥတ္တိယတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊

အဗာဓေမေသမုပ္ပန္နေတိ၊ အာဗာဓေမေသမုပ္ပန္နေအစရှိသော ဂါထာ
 သည်းအာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဥတ္တိယတ္ထေရဿ
 ဥတ္တိယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အဿ၊ ထိုဂါထာ၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ မြစ်
 ခြင်းကား၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ ကိရ၊ အကျယ်ကို၊ ယော၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆတော၊
 ဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုဥတ္တိယမထေရ်သည်၊ ပုရိ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ရှေးရှေးသောဘုရား
 ရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတ၊ မိကရာ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သောကု
 သိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုလူထုံးတ်ထုံးတို့၌၊
 ဝိဝဇ္ဇူပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ ကောင်း
 မှုကို၊ ဥပစိနန္တော၊ သည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊
 စတုနုဝတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲလေးကမ္ဘာထက်၌၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ္ထအ
 မည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေသက်
 ထက်တော်၌၊ စန္ဒဘာဂါယ၊ စန္ဒဘာဂ အမည်ရှိသော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၌၊
 မဟာရူပေါ၊ ကြီးကျယ်သောအတ္တဘောရှိသော၊ သုဿမာရော၊ မိကျောင်း

သည်။ ဟုတွင်ဖြစ်၍ နိဗ္ဗတ္တောဖြစ်လေ၏။ သော၊ ထိုမိကျောင်းသည်၊
 နိဗ္ဗိယာ၊ စန္ဒဘာဂအမည်ရှိသောမြစ်၏။ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ဥပါဂတံ၊ ကပ်
 ရောက်တော်မူလာသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ သိဒ္ဓတ္ထ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ၊
 မြင်၍၊ ပဿန္နမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပါရံ၊ ကမ်းတ
 ဘက်သို့၊ နေထုကာမော၊ ပင့်ဆောင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ တိရသမိပေ၊ ကမ်း
 နား၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဝပ်လာ၏။ ဘဂဝါ၊ သိဒ္ဓတ္ထ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊
 ထိုမိကျောင်းကို၊ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားတော်မူသဖြင့်၊ ဗိဗ္ဗိယံ၊ ကျောက်
 ကုန်းထက်၌၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဌပေတိ၊ တင်ထားတော်မူ၏။ သော၊
 ထိုမိကျောင်းသည်၊ ဟဋ္ဌော၊ ရွှင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ဝမ်း
 မြောက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝီတိဝေဂေန၊ ဝီတိတည်းဟူသောအဟုန်
 ဖြင့်၊ ဒိဂုဏုဿဟော၊ နှစ်ဆထက်အားထုတ်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ သောတံ
 ရေအယဉ်ကို၊ ခိန္နန္တော၊ ဖြတ်လျက်၊ သိဗ္ဗန၊ လျှင်သော၊ ဇေဝန၊ အဟုန်
 ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရေတိရံ၊ ထိုမှတက်ကမ်းသို့၊
 နေတိ၊ ပင့်ဆောင်၏။ ဘဂဝါ၊ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုမိ
 ကျောင်း၏၊ ဗိတ္တပ္ပဿာဒံ၊ စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်
 ရှာတော်မူ၍၊ အယံ၊ ဤမိကျောင်းသည်၊ ဣတော၊ ဤကိုယ်အဖြစ်မှ၊ စုတော
 စုတောနဲ့သည်ရှိသော်၊ ဇေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တ
 တော၊ ထိုအတ္တဘေသမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိတုံတို့၌သာ
 လျှင်၊ သံသရေန္တာ၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤငါဘုရားပွင့်တော်
 မူသောကမ္ဘာမှ၊ စတုနုဂုတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်၌၊ အမတံ၊ အ
 မြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါဂုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကရိတွာ၊
 ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူ၍၊ ပက္ခမိ၊ ၁၂ကြိမ်တော်မူလေ၏။ သော၊ ထိုမိ
 ကျောင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုဘုရားမိန့်ချက်ရွှေ့နှုတ်ထွက်အတိုင်း၊ သုဂတိ
 သုယေဝ၊ သုဂတိတုံတို့၌သာလျှင်၊ ပရိတ္တမန္တာ၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊
 ဣမသ္မိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌
 သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ဗြာဟ္မ
 ဏဿ၊ ဗုဒ္ဓဏ္ဍား၏၊ ဗုဒ္ဓော၊ သားသည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ဥတ္တိယောနာမနာမေ
 န၊ ဥတ္တိယဟူသောအမည်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိဖြစ်လာ၏။ သော၊ ထိုဥတ္တိယအမျိုး
 ကောင်းသားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ ဆွဲခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်ရောက်သည်
 ရှိသော်၊ အမတံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိယေသိသာသီတိ၊ ရှာဖွေအံ့ဟူ၍၊
 ပရိတ္တာဇကော၊ ပရိမိတ်သည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ဝိစရန္တာ၊ လှည့်လည်သည်ရှိ

၆-ဧကနိပါတ်-၃-ဓာတိယဝဂ်-၃၀-ဥတ္တိယတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ၂၇၇

သေဝံ၊ ဧကဒိဝသံ၊ သနေသန္တံ၊ သဂဝန္တံ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပ
သင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ခန္ဓံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ သာသနေ၊
သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာပိ၊ ရဟန်းပြုသော်လည်း၊ သီလဝါဒီနံ၊ သီလအစ
ရှိသည်တို့ကို၊ အဝိသောမိတတ္တာ၊ မသုတ်သင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူးတရားထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အ
သက္ကောန္တော၊ မစွပ် နှိုင်းသည်ဖြစ်၍၊ အညာ၊ တပါးကုန်သော၊ တိက္ခူ။
ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိသေသံ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ် အစရှိသော တရားအထူးကို၊
နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရာန္တော၊ ပြော
ကြားသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္က
မိတွာ၊ ကပ်၍၊ သင်္ခပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ယထာ
တောင်းပန်၏၊ သတ္တာပိ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တဿ၊ ထို
ဥတ္တိယရဟန်းအား၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဥတ္တိယ၊ ချစ်သားဥတ္တိယ၊ ဣဟံ၊
ဤငါဘုရားသာသနာတော်၌တို့၊ သင်ချစ်သားသည်၊ အာဒိမေဝ၊ အစက
ပင်လျှင်၊ ဝိသေသမဟိ၊ ရှင်းလင်းသုတ်သင်စေပြီးလော၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့
အစရှိသည်ဖြင့်၊ သင်္ခပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အဒါ
သိ၊ ပေးတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဥတ္တိယမထေရ်သည်၊ တတ္ထုဩဝါဒေ၊ ထိုအ
ဆုံးအမ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်၍၊
အာရန္တဝိပဿနဿ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသောဝိပဿနာရှိသော၊ တဿ၊
ထိုဥတ္တိယမထေရ်အား၊ အာဗာဓော၊ အနာသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဆက်
၍အထူးဆိုပြီးအံ့၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ အာဗာဓော၊ အနာ၌၊ သဗ္ဗာတသံဝေဂေါ
ကောင်းစွာဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝီရိယာရ မ္ဘာတ္ထံ၊ ဝီရိ
ယာရတ္တဝတ္ထုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်း
အမှုကို၊ ကရာန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥသုက္ကာ
ပေတွာ၊ အားထုတ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ
၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနံ၊ ဥတ္တိယမထေရ်၏အပါဒါနံ၊ အဟံ၊
ဥတ္တိယမည်ငါမထေရ်သည်၊ တဒါ၊ ထိုသိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားပွင့်သောအ
ခါ၌၊ စန္ဒဘာဂနဒီတီရေ၊ စန္ဒဘာဂအမည်ရှိသောမြစ်၏ကမ်းနား၌၊ သုသု
မာရော၊ မီးကျောင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဂေါ၊ ရ
ဟတုတာစ၊ မိမိကျက် စားရာအရပ်၌ လေ့ကျက်လှည့်လည်သည်ဖြစ်၍
သာလျှင်၊ နဒီတီရံ၊ မြစ်ကမ်းသို့၊ အဂန္တိ၊ ရောက်လေ၏၊ တဒိသမ
ယေ၊ ထိုကမ်းဥပစာ ရောက်သောခါ၌၊ သယမ္ဘူ၊ ရှေးညွန့်မပါ ဆရာမ

၂၇၀ ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ယဉ်မဂ္ဂင် အသီးသီးဖြစ်ပြီးသော၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ဖြစ်၍ဖြစ်
သော၊ သိဒ္ဓတ္ထော၊ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံနဒိ၊ ထိုမြတ်ကိုးတရံ
ကောမော၊ ကူးတော်မူလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နဒိတိတ္ထံ၊ မြတ်ကမ်းသို့၊ ဥပါ
ဂမိ၊ ကပ်ရောက်တော်မူလာ၏၊ သမ္ပန္နော၊ သိဒ္ဓတ္ထ မြတ်စွာဘုရားသည်
လည်း၊ ဥပါဂတော၊ ကပ်ရောက်တော်မူလာသည်ရှိသော်၊ အဟမ္ပိ၊ ငါ
သည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်ရောက်၏၊
သမ္ပန္နံ၊ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပဂစ္ဆံ၊ နားချဉ်းကပ်၍၊ ဣမံဝါစံ၊ ဤသို့
သောစကားကို၊ ဥဒိရယိ၊ လျှောက်တာ ၏၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးသောလုံ့ သ
ရှိသော၊ အနုကမ္မ၊ သတ္တဝါတို့ကိုသနားတော်မူသော၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၊ အဘိရဟ၊ တက်စီးတော်မူပါလော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဝိသယံ၊ အ
ရာဖြင့်၍ဖြစ်သော၊ ပေတ္တိကံ၊ မိဘ၏အမွေဖြစ်သော၊ အဏ္ဏဝံ၊ မြတ်ကို၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်၊ တာရယိသာမိ၊ လွန်စေပါအံ့၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဥဂ္ဂစ္ဆံ၊ ကြီး
ဝါးသောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
အဘိရဟ၊ တက်စီးတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟဋ္ဌော၊ ရွှင်သည်ဖြစ်၍၊
ဟဋ္ဌေန၊ ရွှင်သော၊ ဗိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ လောကနာယကံ၊ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘု
ရားကို၊ တာရေမိ၊ လွန်မြောက်စေ၏၊ နဒိယာ၊ စန္ဒတာဂဖြစ်၏၊ ပါရိတေရေ၊
ထိုမှတက်ကမ်း၌၊ သိဒ္ဓတ္ထော၊ သိဒ္ဓတ္ထ အမည်တော်ရှိသော၊ လောကနာယ
ကော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုမှတက်ကမ်း၌၊ ဌတွာ၊ တည်တော်
မူ၍၊ တံ၊ သင်သည်၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပုဏိယသယံ၊
ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မမံ၊ ငါကို၊ အသာသေသိ၊ သက်သာရာကို
ရစေ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဌာကာယာ၊ ထိုမိဂျောင်းစစ်ကိုယ်အဖြစ်မှ၊
စဝိတွာန၊ ရွှေလျှော့ခဲ့၍၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်၌၊ အဂစ္ဆိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ အတ္ထ
ရာဟိ၊ နတ်သွီးတို့ဖြင့်၊ ဂုရုက္ခတော၊ ခြံရံအင်သည်ဖြစ်၍၊ ဗိဗ္ဗသုခံ၊ နတ်ပြည်
၌ဖြစ်သောချမ်းသာကို၊ အနုဘဝိ၊ ခံစားပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ဥ
ရုနစ်ကြိမ်လည်း၊ ဒေဝိန္ဒြေ၊ သိကြားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝဇုန္တံ၊ နတ်ပြည်
ကို၊ အကာရယိ၊ ရိုးအုပ်ပြီ၊ ဟိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ မဟိယာ၊ နှစ်သိမ်းလေး
သောင်းတွက်ကြောင်းမဆုံ၊ မြေအလုံး၌၊ ဣဿရော၊ အစိုးရသော၊ စက္ကဝတ္တိ
စကြာဝတေးမင်္ဂလသည်၊ အဟုအဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေကစိတ္တဝိဝေကဥပဒိဝိဝေကဟူသောသုံးပါးသောဝိ
ဝေကကို၊ အနုယုတ္တော၊ အဖန်တလဲလဲအားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ နိပဂေ၊
ရင့်ကျက်သောပါတိဟာရိယပညာဖြင့်ပညာရှိသည်လည်းကောင်း၊ သံဝု

၁-ကေနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၃၀-ဥတ္တိယတ္ထေရုဂါထာဝဏ္ဏနာ။ ၂၇၆

တောကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်သောစက္ခုစသောဗျူဟာသည်လည်း
ကောင်း၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ အန္တိမံ၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ခန္ဓာအတ္တ
တောကို၊ ခာရေမိ၊ ဆောင်၏၊ ခါနိဗ္ဗာနာနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနုဗ္ဗဂေါ၊ တစ်ခါမှ ၀
သစ်၌ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိပြီ။ ။ ဧတော၊ ဤသဒ္ဓကပ်ကန္တာမှ၊ စတုန္န
ဝုဓကကဋ္ဌေ၊ ကိုးဆွဲလေးကန္တာထက်၌၊ နရသတံ၊ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ယံယေန၊ အကြင်မိကျောင်းအဖြစ်တည်းဟူသောအတ္တတောဖြင့်၊ နဒိပါ
ရံ၊ မြစ်တဘက်သို့၊ တာရေသိ၊ လွန်မြောက်စေခဲ့တူ၏။ တဿကမ္မဿ၊ ထို
ကုတို့ပို့ခြင်းတည်းဟူသောကောင်းမှုကံ၏။ ဝါဟသ၊ အတွင်းကြောင့်၊
ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနသမိ၊ မသိဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်း
အစရှိသောအကျိုးသည်၊ တရဏာယ၊ သိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားကို စန္ဒသာဂ
မြစ်မှကူးမြောက်စေခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ ။ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ
ကိလေသာဘို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီးပ၊ ဗုဒ္ဓသမ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဘု၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုလုပ်ငွေဖြင့်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်ပြီး၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သမ္မာပဋိပတ္တိယသ၊ အကုသ
ကောင်းမြတ်ပဋိပတ်၏၊ ပရိပုဏ္ဏာကာရဝိဘာဝနာမုခန၊ ပြည့်စုံသောအ
ခြင်းအရာကို ထင်စွာပြုခြင်းကို အရင်းအမှူးအပြီးပြုသဖြင့် အညံ့အရ
ဟတ္တဖိုလ်ကို ဗျာကရောန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဗာဓေမေသ
မုပ္ပန္နေတိဂါထံ၊ အာဗာဓေမေသမုပ္ပန္နေဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာ
သိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အာဗာဓေမေသမုပ္ပန္နေတိ၊ အာဗာဓေမေသမုပ္ပန္နေ
ဟူသည်ကား၊ သရိရဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ အာဗာဓေတော၊ လွန်စွာမပြတ်
နှိပ်စက်တတ်သောကြောင့်၊ အာဗာဓေတိ၊ အာဗာဓေဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမေ၊ ခု
အပ်သောအမည်ရှိသော၊ ဝိသဘာဝစာတုက္ခောကဟေတုက၊ ဝိသဘာဝ
ဖြစ်သော ဓာတ်ခြောက်ခြားခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်
သော၊ ရောဂေ၊ အနာသည်၊ မေမဟံ၊ ဥတ္တိယမည်ငါမထေရ်အား၊ သဗ္ဗာ၊ တ
ကောင်းစွာဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သာဝိဗေဥပပဇ္ဇထာတိ၊ သာဝိဗေဥပပဇ္ဇထ
ဟူသည်ကား၊ မေမမ၊ ဥတ္တိယမည်ငါမထေရ်အား၊ အာဗာဓေ၊ အနာသည်၊
ဥပ္ပန္နာခေါဥပ္ပန္နာဝေ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း၊ ယဒိဒံ၊ ယနေပရိစ္ဆေဒန၊ အ
ကြင်မျှလောက်သောအပိုင်းအခြားဖြင့်၊ အာဗာဓေ၊ အနာသည်၊ ဝဇေယျ၊
ပွားရာ၏။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ အယံအာဗာဓေ၊ ဤအနာရောဂါ

၂၀၀ လေရက်ီထာအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

သည်။ နဝဘုတိ၊ မပ္ပာဒေသေး၊ တာဝထိမျှလောက်၊ ဇေတံဌာနံ၊ ထိုအကြောင်း
သည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပနဝိဇ္ဇတိဇေ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း၊ ဟန္တုယရ၊ အဟံ၊ ငါ
သည်။ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရဟန္တာမိ၊ အားထုတ်တော့အံ့၊ အပ္ပဗ္ဗဿ၊ မ
ရောက်သေးသောမဂ်ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အနဓိဂတဿ၊ မရ
သေးသောသစ္စာလေးပါးတရားကို၊ အဓိဂမယ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အသန္တိက
တဿ၊ မျက်မှောက်မပြုသေးသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကိရိယာယ၊ မျက်
မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရဟန္တာမိ၊ အားထုတ်တော့အံ့၊ န္ဇတိ
ဇေတံဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိခေါပနဝိဇ္ဇတိဇေ၊ ရှိသလျှင်ကတည်း၊
ဝိရိယာရဟန္တာ၊ ဝိရိယာရဟန္တာအကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သတိ၊
သတိသည်၊ တသေဝအာဗာဓဿ၊ ထိုအနာဇာနိသလျှင်၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
ဖြင့်၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲသော၊ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇယမာနဿ၊ နှိပ်
စက်အပ်သော၊ မပ္ပံ၊ ငါအား၊ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၍၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊
အာဗာဓေမေ သမုပ္ပန္နန္တ ကာလောမေ နပမဇ္ဇိတုန္တိ၊ အာဗာဓေမေသ
မုပ္ပန္နန္တကာလောမေနပမဇ္ဇိတုဟူ၍၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစ
ကားသည်မှန်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ သတိ၊
သတိကို၊ အကိသံကတွာ၊ ချွန်းကဲ့သို့ပြု၍၊ အယံထေရေ၊ ဥတ္တိယတွင်မည်
ဤမထေရ်သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်လေ၏၊ န္ဇတိ
ဤသည်လျှင်အပြီးသတ်တည်း၊ ဥတ္တိယတ္ထေရက်ီထာဝဏ္ဏနာ၊ ဥတ္တိယ
မထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ တတိယ
ဝပ္ပဝဏ္ဏာ၊ တတိယဝဂ်၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊

၁-ကောနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၁-ဂဟ္မရတီရိယတ္ထေရဂါထာ၊

ဇ ဖုဋ္ဌာခုံသေဟိတိ၊ ဖုဋ္ဌာခုံသဟိအစရှိသောဂါထာသည်၊ အာယသ္မ
တော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဂဟ္မရတီရိယတ္ထေရဿ၊ ဂဟ္မရ
တီရိယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ကိရ၊ ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုဂဟ္မ
ရတီရိယမထေရ်သည်၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားရှင်တို့၏အထံတို့၌၊ ကာတာ
မိကာရာ၊ ပြုခဲ့ဘူးသောလွန်ကဲသောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍
ဇ္ဇတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ဂကမ္ဘာမှ၊ ကေတိံသေကပ္ပေ၊ သုံးဆွဲဘကမ္ဘာထက်၌၊
သိဝိဿ၊ သိဝိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာ
လေ၊ နှစ်လက်ထက်တော်၌၊ မဂ္ဂလုဒ္ဓေါ၊ သားမူဆိုးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊

၁-ကောနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၁-ဂဟဂုတိရိယတ္ထေရဂါထာ။ ၂၈၁

အရညောတောအုင်ကြီး၌၊ ဝိစရန္တော၊ ဟုညံလည်သည့်ရှိသော၊ အညတ
 ရှေ့၊ တရုသော၊ ရုက္ခမူလ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ဒေဝနာဂယက္ခာနံ၊ နတ်နဂါး
 တိလူးတို့အား၊ ဓမ္မံတရားတော်ကို၊ ဒေသန္တံ၊ ဟောတော်မူသော၊ သိဝိံ၊
 သိမ်အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓဿ၊ ဖူးမြင်
 ရ၏၊ ဒိသ္မာပန၊ ဖူးမြင်ပြီး၍လျှင်၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်
 နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇေယျသော၊ ဤအသံကို၊ ဓမ္မောဓမ္မသန္ဓေ၊ တရားသံ
 ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သရေ၊ အသံတော်၌၊ နိမိတ္တံ၊ အသံ
 အာရုံကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏သော၊ ထိုသားသတ်မှုဆိုးသည်၊ တေနိဗ္ဗတ္တ
 ပသာဒေန၊ ထိုစိတ်ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပန္နော၊
 ဖြစ်လေ၏၊ ဝုန၊ တဘန်၊ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ၊ သုဂတိသုတေ၊
 ကောင်းသောသုဂတိတုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ ထိုမှဤမှကျင်လည်
 ရှေ့သည့်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်
 မူလသာအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏကုလေ၊ သာမ
 ဣယုယဇုညနံ၊ သွယ်သရဏ္ဍာယ်ရိုးဝုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂိ
 ဒတ္တောတိ၊ အဂ္ဂဒတ္တဟူသောအမည်ဖြင့်၊ လန္ဓနာမေ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝံယပ္ပတ္တော၊ ဆွဲခြောက်နှစ်မြောက်အရွယ်ရောက်လတ်သော်၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယမကပါဒိုဟာရိယံ၊ ရေမီးအစရှိသောအရံ
 အရံသောတန်ခိုးပြာမိုဟာကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သဇ္ဇာတပဿာဒေါ၊ ကောင်းစွာ
 ဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာ
 တော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌါနံ၊ ကမ္မဋ္ဌါန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဂဟ္မ
 ရုတိရိယောနာမ၊ ဂဟ္မရုတိရိယအမည်ရှိသော၊ အရညဋ္ဌာနေ၊ တောအရပ်၌
 ဝသတိ၊ နေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အသားထိုမထေရ်အား၊ ဂဟ္မရုတိရိယော
 တိသမညာ၊ ဂဟ္မရုတိရိယဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏သော
 ထိုဂဟ္မရုတိရိယမထေရ်သည်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ
 ၍၊ နိဗ္ဗိရသော၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ
 ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပါဒါနေ၊ အဂ္ဂိဒတ္တမထေရ်၏အပဒါနံ၌၊
 အတံ၊ ဂဟ္မရုတိရိယငါအရှင်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မိဂလုဒ္ဓကော၊ သား
 သတ်အမျိုးတောမူဆိုးသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အရညောတောအုင်ကြီး
 ၌၊ ဝိစရိံ၊ ဟုညံလည်ကျက်စား၏၊ တဒါ၊ ထိုတောအုပ်အချာ ဟုညံလည်
 သောအခါ၌၊ ဒေဝသမ္ပပုရက္ခတံ၊ နတ်ပေါင်း၅၀၀ ပတ်၍ရံအပ်သော၊ ဝိရေဇံ၊
 ကိလေသာဟူညစ်မြူအမှေးကင်းစင်ဝေးသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သိရှိဘုရားကို၊ အဒ္ဓဿံ

ဖူးမြင်၏။ စတုသန္တံ။ ဒုက္ခသမုဒယစသည်မချာ လေးသစ္စာကို၊ ပကာ
 သေန္တံ။ ထင်ထင်တပ်တပ်ပြုပေတတ်သော။ အမတ်၊ မအိုမသေအမြီးန
 သောအမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒေသေန္တံ။ ဟောတော်မူတတ်သော၊ လောကဗုဒ္ဓ၊
 နော။ သတ္တလောက၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ သိခိနော၊ သိခိမြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ မဓုရံ၊ ချိုမြိန်သာယာကောင်းမွန်စွာသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊
 အသောသိ၊ ကြားနာခဲ့၏။ အသပေဋိပုဂ္ဂလေအသမပဋိပုဂ္ဂလဿ၊ မတူ
 သောပိပသိအစရှိသော ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့နှင့် တူတော်မူသော
 သိခိမြတ်စွာဘုရား၏၊ ယောသေ၊ တရားအမွန်ကျေးကျွန်သံဃ်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 ကို၊ ပဿာဒေသိ၊ ကြည်ညို၏။ ဘတ္ထံ၊ ထိုတရားအမွန်၊ ကြွေးကြော်သံဃ်၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်သည်၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညို၍၊ ဒုတ္တရံ၊ ကူးစပ်နှိုင်းသော၊ တဝံ၊
 တဝကို၊ အတရိ၊ ကူးစပ်ရပေပြီ၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိံ၊ သေ
 ကပ္ပေ၊ သုံးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုသိခိမြတ်စွာဘုရားတရားဟော
 သောအခါ၌၊ ယံသညာ၊ အကြင်တရားတော်သံတည်းဟူသော နိမိတ်
 သညာကို၊ အသတိ၊ ရခဲ့၏။ တဿ၊ ထိုတရားနာရသောကောင်းမှုကံကြောင့်
 ဒုဂ္ဂတိံ၊ ပါယ်လေးရွာကို၊ နာဘိဇာနာမိ မသိရစေဖူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်း
 အစရှိသောအကျိုးသည်၊ ယောသသညာယ၊ တရားကြွေးကြော်သံတည်း
 ဟူသောနိမိတ်သညာ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ မယံ၊ ဂဟ္မရုတိရိယ
 မထေရ်ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းရပေ
 ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သါသနံ၊ ပရိယတ်မှစသည်သုံး
 ဖြာသာသနာကို၊ ကတံ၊ ပြုကုန်ရပေပြီ၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်ပြီး၍၊ ဘ ဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တံ၊
 ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ တဿ၊
 ထိုဂဟ္မရုတိရိယမထေရ်၏၊ အဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကို၊ သုတွာ
 ကြား၍၊ ဥာတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ဥပဂတိံ၊ အနီးသမာပတ်ကပ်
 တုံ့သတ်၍၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္တေသံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ သော
 ထိုဂဟ္မရုတိရိယ မထေရ်သည်၊ ကတိပယဒိဝသေ၊ နှစ်ခုကပ်သုံးခုကပ်တို့
 ပတ်လုံး၊ ဝံသိတွာ၊ နေ၍၊ အရညမေဝ၊ တောသို့သာလျှင်၊ ဂန္ထု၊ ကာမော၊
 သွားလိုသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုဂဟ္မရုတိရိယမထေရ်ကို၊ ဥာတ
 ကာ၊ အမျိုးတို့သည်၊ ဘန္တံ၊ အရှင်ဘုရား၊ အရညံနာမ၊ တောအရပ်မည်
 သည်ကား၊ ခုံသမကသာဒိဝသေန၊ ခြင်္သေ့ကပ်အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 ဗဟုပရိဿယံ၊ များသောတေးရန်ရှိ၏၊ ဣမေဝ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌သံလျှင်

၁-ကောနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၃၁-ဂဟ္ပဝီရိယတ္ထေရဝံထာ၊ ၂၈၃

ဝံသထ။ သီတင်းသုံးနေတော်မူပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။
 တံ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့ဆိုသောစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ထေရော၊ ဂဟ္ပဝီရိယ
 မထေရ်သည်။ အရညဝါသောယောဝ၊ တော၌နေခြင်းကိုသာလျှင်။ မဟံ၊
 ငါအား၊ ရုက္ခတိ၊ ရွက်သက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အါဟ၊ ဆို၏။ ဝိဝေကါဘိရတိ၊ ကိတ္တ
 နမုခေန၊ ဝိဝေက၌မွေ့ချော်ခြင်းကို ကြားခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်။ အညံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရာန္တော၊ ဖြေကြားတော်မူလိုသော မထေရ်
 သည်။ ဗုဒ္ဓာဓုံသဟိဘိဂါထံ၊ ဗုဒ္ဓာဓုံသဟိအစရှိသောဂါထာကို။ အာ
 ဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌။ ဗုဒ္ဓာဓုံသဟိမကသေ
 ဟိဘိ၊ ဗုဒ္ဓာဓုံသဟိ မကသေဟိ ဟူသည်ကား။ ဓုံသနသီလတယ၊
 ကိုက်ခဲဘတ်သောအလေ့ရှိသည်၏ဖြစ်ကြောင့်။ ဓုံသဟိ၊ ဓုံသဟူ၍။ လန္ဈနာ
 မဟိ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော။ အန္ဓကမက္ခိကာဟိ၊ ယင်ကြောင်တို့
 သည်လည်းကောင်း။ မကသသညာတော၊ ငှက်ဟုခေါ်ဝေါ်သမုတ်အပ်ကုန်
 သော။ သုစိမုခပါဏကေဟိ၊ အံ့နှင့်တူသောနွှဲဘဲသီးရှိသော သတ္တဝါတို့
 သည်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓိတော၊ ဒဠော၊ ကိုက်ခဲအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဣတိ၊ ဤ
 သည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်ပင်တည်း။ အရညသ္မိန္နိ၊ အရညသ္မိ ကူသည်
 ကား။ ပစ္ဆိမံ၊ ယုတ်စွာအဆုံး။ ပဉ္စဓနုသတိကံ၊ ကလေးတစ်ပြိုင်ငါးရာရှိ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တအရည လက္ခဏယောဂတော၊ ဆိုအပ်သောတော၏
 လက္ခဏာနှင့်သွဉ်ခြင်းကြောင့်။ အရညေ၊ အရညမည်သော။ ဗြဟ္မာဝနေတိ
 ဗြဟ္မာဝနေဟူသည်ကား။ မဟာရုက္ခဝန္တ ဂဟနတာယ၊ ကြီးစွာသောသစ်
 ပင်ချုပ်ပိတ်ပေါင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာဝနေ၊ ကြီးစွာသောသစ်
 ပင်ချုပ်ပိတ်ပေါင်းရှိသော။ အရညေ၊ လူသူမနီးတောအုပ်ကြီး၌။ နာဂေါသင်္ဂံ၊
 မသီသေဝါတိ၊ နာဂေါသင်္ဂံမသီသေဝဟူသည်ကား။ သင်္ဂံ၊ မာဝစရော၊
 စစ်မြေပြင်၌ ကျင်လည်သော။ ဟတ္ထိနာဂေါဝိယ၊ ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့။
 သင်္ဂံ၊ မမုဒ္ဓိနိ၊ စစ်ဦး၌။ ပရသေနာသံပဟာရံ၊ စစ်သည်တပ်တော်ကိုထိုးပစ်
 တတ်သော။ အရညဝါသောနာမ၊ တောကျောင်းနေခြင်းမည်သည်ကိုကား
 ဗုဒ္ဓါဒိဘိ၊ ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည် ဝဏ္ဏိတော ခြံ့မွင်း
 တော်မူအပ်၏။ ထောမိတော၊ ထောမနာတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥဿာ
 ဟဇာတော၊ ဖြစ်သောအားထုတ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ သကောသတိမာ၊ သတိ
 ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ တဩတသ္မိ အရညေ၊ ထိုတောအုပ်၌။ တသ္မိ၊ ဓုံသာ
 ဒိသပ္ပဿ၊ ထိုခြင်ကြောင်အစရှိသောသတ္တဝါတို့၏ ကိုက်ခဲခြင်းယုဆို
 အပ်သောအတွေသည်။ ဥပဗ္ဗိတော၊ သင်လာသည်တို့ကို။ အဓိဝါသယေအဓိ

ဝါသယျ၊ ဩ၊ နိင်မေသေနေရာဇ္ဇိ၊ ခုံသာဒယော၊ ခြင်ကြောင်အစရှိသော
သတ္တဝါတို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အာဗာဓေန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏၊ ဣသိ၊ ဤသို့၊
အရညဝါသံ၊ တောကျောင်းနေခြင်းကို၊ နုဗေယျ၊ မစွန့်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ၊ ဂဟ္မရုတိရိယတ္ထရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဂဟ္မ
ရုတိရိယမထေရ်ဇ္ဇိဂါထာအာဝုဋ်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁-ကောနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၂-သုပ္ပိယတ္ထေရဂါထာ

အဇရံဇိရမာနေနာတိ၊ အဇရံဇိရမာနေနအ၊ စရှိသောဂါထာသည်၊ အာ
ယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သုပ္ပိယတ္ထေရဿ၊ သုပ္ပိယ
မထေရ်ဇ္ဇိ၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ကိရ၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စ
တေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုသုပ္ပိယမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်
မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပရမုတ္တရဿ၊ ပရမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား
ဇ္ဇိ၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ
ဖြစ်၍၊ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ ရေဝေဇ္ဇရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရေဝေဇ္ဇရဟန်းပြု၍၊
အရညာယတနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထို
တောအုပ်ကြီး၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ ပရမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မျှော်မြင်ရ၍၊
ပသန္တမာနသော၊ နှလုံးမနောက်စိတ်ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗယာဖလံ၊ ချို
မြိန်ရာရာသစ်သီးဥလျှာကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံ
ဃာအား၊ တဿ၊ ထိုအထူး၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း
သားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုသစ်သီးလှူဒါန်းရသော ကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်တို့လူတို့၌ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်
ဖြစ်၍၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာ
လေးပါးတရားကိုမတောက်မပြန် သိတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား၏၊
ကာလေ၊ ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ခတ္တိယကုလေ၊ မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
ဖြစ်၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိပ်မာသည်၏အဖြစ်သို့
ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ ကလျာဏမိတ္တသံနိဿယေန၊ ကလျာဏ
မိတ္တဖြစ်သောကောင်းသောအပေါင်းအဖော်ကြောင့်၊ လန္ဓသံဝေဂေါ၊ ရ
အပ်သောဝိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာသနေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား
သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြား
အမြင်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇာတိမဒေန၊ ဇာတိမာန်ကြောင့်လည်း

၈-ကေနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၃၂-သုပ္ပိယတ္ထေရဂါထာ။ ၂၀၅

ကောင်း။ သုတမဒေန။ အကြားအမြင်တည်းဟူသော မာန်ရစ်ခြင်းကြောင့်
လည်းကောင်း။ အတ္တာနံ။ မိမိကိုယ်ကိုယ်။ ဥက္ကံသန္တော။ ခြီးမြှောက်သည်ဖြစ်၍
လည်းကောင်း။ ပရေ။ သူတပါးတို့ကို။ ဝန္တေန္တော။ ရှုံ့ချသည်ဖြစ်၍လည်း
ကောင်း။ ဝိဟာသိ။ နေ၏။ သော။ ထိုရဟန်းသည်။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ။ ဤငါ
တို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ တဿကမ္မဿ။ ထိုမကောင်းမှု
အကုသိုလ်ကံ၏။ နိဿန္တေန။ အကျိုးဆက်ကြောင့်။ သာဝတ္ထိယံ။ သာဝတ္ထိ
ပြည်၌။ ပရိဘူတရူပေ။ တုတ်ပြိတ်တန္တေ အသွင် ရုပ်အင်မထွေတောက်ပြန်
ထားသာ။ သုဿာနဂေါပကကုလေ။ သုဿာန်စောင့်သောအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိံ။
ဖြစ်လာ၌။ အဿ။ ထိုအမျိုးသာ။ အာ။ သုပ္ပိယောတိနာမံ။ သုပ္ပိယဟူသော
အမည်သည်။ အဟာသိ။ ဖြစ်၏။ အထေ။ ထို့နောင်မှ။ ဝိညုတံ။ သိကြားလိပ်
မာသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော။ ရောက်သည်ရှိသော်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။
သဟာယဘူတံ။ အဆောင်ပွန်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ သောပါကတ္တေရံ။ သောပါ
ကမထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ။ ကပ်၍တဿ။ ထိုသောပါကမထေရ်၏။
သန္တိကေ။ အထံ၌။ ဓမ္မံ။ တရားတော်ကို။ သုတွာ။ ကြားနာရ၍။ ပဋိလဒ္ဓသံ
ဝေဂေါ။ ရအပ်သောထိတ်သန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ။ ရဟန်းပြု၍။
သဗ္ဗာပဋိပတ္တိံ။ အချင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်ကို။ ပူရေတွာ။ ဖြည့်ပြီး၍။ အဇရံဇိ
ရမာနေနာတိဂါထံ။ အဇရံဇိရမာနေနအစရှိသောဂါထာကို။ အဘာသိ။
ရှုတ်ဆို၏။ တတ္ထ။ ထိုဂါထာပုဒ်၌။ အဇေန္တိ။ အဇရံဟူသည်ကား။
ဇရာရဟိတံ။ အိုခြင်းကင်းသော။ နိဗ္ဗာနံ။ နိဗ္ဗာန်ကို။ သန္တယ။ ရည်ညွှန်း၍။
အာဟာ။ ဆိုတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တံ။ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။
အဇေတ္တော။ မအိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧတ္ထ။ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ ဇရာ။ အိုခြင်းသ
ဘောဘရားသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဇေတသ္မိံ။ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အဝိ
ဂတေ။ ရသည်ရှိသော်။ ပုဂ္ဂလဿ။ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သာ။ ထိုအိုခြင်းသဘော
တရားသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဇရာဘာဝဟေ။ ဘုရားတော်။ အိုခြင်း
သဘောတရား မရှိသည်၏အဖြစ် တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်
လည်း။ အဇရံနာမ။ အဇရမည်၏။ ဇိရမာနေနာတိ။ ဇိရမာနေနဟူသည်ကား
ဇိရန္တေန။ အိုခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်။ ခဏာခဏာ။ ခဏတိုင်းခဏတိုင်း။
ဇရံ။ အိုခြင်းသို့။ ပါပုဏန္တေန။ ရောက်သဖြင့်။ တပ္ပမာနေနာတိ။ တပ္ပမာနေန
ဟူသည်ကား။ သန္တပ္ပမာနေန။ ရာဂအစရှိသော တံဆွဲတပါးသောမီးတို့
ဖြင့်ပူလောင် စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ရာဂဒိဟိ။ ရာဂအစရှိကုန်
သော။ ကောဒယဟိ။ တံဆွဲတပါးကုန်သော။ အတ္တိဟိ။ မီးတို့ဖြင့်။ ဗုပ္ပမာနေန

ပူလောင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗုတိန္ဒြိယ၊ နိဗ္ဗုတိဟူသည်ကား၊ ယထာ
 ဝုတ္တသန္တာပါဘဝတော၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသောရာဂအစရှိသော
 တံဆွဲတပါးသောဒီးတို့ဖြင့်ပူလောင်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗုတ
 သဘာဝံ၊ ချမ်းငြိမ်းခြင်းသဘောရှိသော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ နိမိယန္တိ၊ နိမိယံ
 ဟူသည်ကား၊ ပရိဝတ္တယျံ၊ လဲထွယ်အပ်၏၊ စေတာပေယျံ၊ ဝယ်အပ်၏၊
 ပရမသန္တိန္တိ၊ ပရမံသန္တိဟူသည်ကား၊ အနဝသေသကိလေသာဘိသင်္ခါ
 ရပရိဇ္ဈာဟ ဂူပသမဓမ္မတာယ၊ အကြွင်းမရှိသောကိလေသာဘိသင်္ခါရ
 တည်းဟူသော ပူပန်ခြင်းတို့မှ ကင်းငြိမ်းသော သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သန္တိ၊ ငြိမ်းချမ်းသော၊ ငတုဟိယောဒဂဟိ၊
 ကာမဘဝသည်ချန်လှောက်ခံစားတို့ဖြင့်၊ အနုဗ္ဗဗန္ဓတ္တာ၊ မဖွဲ့မနှောင်အပ်
 သည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂမရစ်ကုန်ရာဖြစ်သော၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောနိဗ္ဗာန်တရားထက်၊ ဥတ္တရိတရဿ လွန်မြတ်သော
 ကဿမိ၊ တစုံတခုသောတရား၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိပျောက်ယွင်းကင်း
 ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနုတ္တရံ၊ ကဲလွန်ဂုဏ်မြတ်မထုအပ်သော၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါ
 တာ၌၊ အသိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခေပတ္ထောဟိသင်္ခေပတ္ထောဝေ
 အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်သည်သာလျှင်တည်း၊ ခဏေခဏေ၊ ခဏတိုင်း
 ခဏတိုင်း၊ ဧရာယ၊ အိုခြင်း သဘောတရားသည်၊ အဘိဘုသုမနတ္တာ၊
 နှိပ်စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖိရမာနေန၊ ခဏငယ်တိုင်းခဏငယ်
 တိုင်းအိုခြင်းသဘောတရားတို့သည်နှိပ်စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 တယာ၊ ထိုမှတပါး၊ ရာဂဂ္ဂိအာဒိဟိ၊ ရာဂအစရှိသောတဆွဲ တပါးသော
 မိတို့ဖြင့်၊ သန္တပ္ပမာနေန၊ ပူလောင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂတ၊
 ရောက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနိစ္စေန၊ မမြဲသောသဘောတရားဖြင့်၊ ခုက္ခေန၊ ဆင်း
 ရဲသောသဘောတရားဖြင့်၊ အသာတေန၊ မသာယာအပ်သောသဘောတ
 ရားဖြင့်၊ သဗ္ဗထာဝိ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ အနုပသန္တ
 သဘာဝေန၊ မငြိမ်းစေအပ်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သဥပဒ္ဓဝေ
 န၊ ဥပဒ္ဓဝါနှင့်တကွဖြစ်သဖြင့်၊ တပ္ပဒိုပက္ခဘာဝတော၊ ထိုအိုခြင်းသဘော
 တရားပူပန်ခြင်းသဘောတရား၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကြောင့်၊ အဇရံ၊
 အိုခြင်းသဘောတရားမရှိသော၊ ပရမူပသမတူတံ၊ လွန်စွာငြိမ်းရာဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ ဧကနဟိ၊ တစုံတခုသောဘောရန်ဖြင့်၊ အနုပ္ပဒ္ဓုတံ၊ မနှိပ်စက်သော၊
 အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်မြတ်သောတစုံတခုသောတရားမရှိသော၊ နိဗ္ဗာန်၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ နိမိယပရိဝတ္တယျံ၊ လဲထွယ်အပ်၏၊ မေမေ၊ သုပ္ပိယမည်ငါမထေရ်

၁-ကေနိပါတ်-၃-တထိယဝဂ်-၃၂-သုဒ္ဓိယတ္ထေရဂါယာ။ ၂၀၇

၏။လောဘော၊ရုခြင်းသည်၊မဟာဝတ၊မြတ်ပေစွတာကား၊ မဟာဥဒယော၊
 များစွာသော အစီးအပွားသည်၊ ဟတ္ထဝတော၊ လက်သို့ရောက်ပေပြီ။
 ဣတိ၊ဤသည်ကား။ သင်္ခေပက္ခော၊အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ဟိ၊
 ဥပသာဖြင့်ထင်စွာအထူးတက်ဆိုပြီးအံ့၊ မနုဿာ၊မနုသက်လျာသည်ချာမ
 ချိုများလူတို့သည် ပယ်ကိဉ္ဇိဘဏ္ဍာ၊အထုံးစုံသောဘဏ္ဍာကို၊ပရိဝက္ခန္တေန္တံ၊
 လဲလှယ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နိရုပက္ခော၊ဇွဲကွက်ခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဂယျမာနေ၊ယူအပ်သောဝတ္ထု၌၊ သဗ္ဗဟုမာနာ၊ များစွာသောမြတ်နိုးခြင်း
 တို့သည်၊ ဟောန္တိယထာ၊ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ထိုအထူး၊ အယံ
 ထေရော၊ ဤသုပ္ပိယမထေရ်သည်၊ ပဟိတက္ခော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊နေသည်ရှိသော်၊ အတ္တနေ၊မိမိဟု
 ဆိုအပ်သောသုပ္ပိယမထေရ်၏၊ကာယစ၊ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ ဇီဝိတ
 စ၊အသက်၌လည်းကောင်း၊ နိရုပက္ခတံ၊ဇွဲကွက်ခြင်းကင်းသည်၏အဖြစ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဋိပေသိတတ္ထဉ္စ၊စေလွှတ်အပ်သော
 စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ပကာသေန္တော၊ထင်ရှားပြလိုသည်
 ဖြစ်၍၊နိမိသံပရမံသန္တိ၊ယောဂက္ခေမံအနုတ္တရန္တိ၊နိမိသံပရမံသန္တိ၊ယော
 ဂက္ခေမံအနုတ္တရံဟူ၍၊ဝတ္တာ၊ဆို၍၊တမေဝပဋိပတ္တိံ၊ထိုကုသိုလ်မြတ်ပဋိ
 ပတ်ကိုပင်လျှင်၊ ပရိဗြူဟေန္တော၊ပွားစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ဝိပဿ
 နာကို၊ဥသုက္ကာပေတွာ။ အားထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
 ပါပုဏိ၊ရောက်လေ၏။ တေန၊ထိုကြောင့်၊ အပါဒါနေ၊သဗ္ဗဖလခါယကမ
 ထေရ်၏အပါဒါနိ၌။ ။

မန္တပါရဏ၊ သာဓဇ္ဈယုယဇုမခြားသုံးပါးတွက်ခန်းဗေဒင်ကျင်းကဲ့သို့
 ခမ်းအနီးထိမြင်ပြီးသော၊နာမေန၊အမည်အားဖြင့်၊ ဝရုဏောနာမ၊ဝရုဏ
 အမည်ရှိသော၊ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ဟုတွားဖြစ်၍၊တဒါ ထိုကပ်ရေ
 တသိန်းတွက်ကိန်းပြည့်စုံပန်လုဘလောကသုံးမြားကွန်မြူးခါ၌၊ အဟံ၊ဝရု
 ဏမည်သော ငါပုဏ္ဏားသည်၊ ဒသမေပုတ္တေ၊ တကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိ
 သောသားသွေးတို့ ဘိုးဆဇေတွာ၊မကွယ်ချည်းနှီးစွန့်ခဲ့ပြီး၍၊ဝနံ၊သားဌက်မ
 ဖြတ်ဆည်းကပ်ရုံမြိုင်တောဝနိုင်သို့၊အတ္ထောဂဟံ၊ကပ်ငင်ပြီ။ အဟံ၊ငါ
 သည်၊ ပဝနေ၊လူသူမနီးတောအုပ်ကြီး၌၊ သုဂတံ၊ကောင်းစွာပြုပြင်စီရင်
 အပ်သော၊အဿမံ၊ဘေးရန်ကွာရှောင်သင်ခမ်းကျောင်း ဘုံ၊ကတွာ ပြု၍
 သုဝိဘတ္တံ၊ နံရံတိုင်းခြံအစရှိသည်တို့ဖြင့် ကောင်းစွာဝေတန်အပ်သော၊
 ဇေနာရမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်ရှိသော၊ ပဏ္ဏသလံ၊သင်ရွက်ကုမို့ကို၊က

၂၀၀ ထေရ်ကံသာအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

ရိက္ခာနု၊ ပြု၍၊ ဝဿာမိ၊ နေ၏၊ အာဟုတိနံ၊ အဝေးမှလာသောညွှတ်သည်တို့
အားရည်၍ထားသောအဿုဝတ္ထုတို့၊ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ခံတော်မူထိုက်သော၊
လောကဗိဒ္ဓ၊ လောကသုံးပါးကိုထိတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မမ၊ ဂရုဏမည်ငြား၊ ငါပုဏ္ဏားအား၊ ဥဒ္ဓရိတုကာမော၊
သံသရာရပ်မြစ်သမုဒ္ဓိမှ ထုတ်ဆောင်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သောတာပတိ
ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မမ၊ ငါပုဏ္ဏား၏၊ အဿခံ၊ ဘေးနေ့တွာ
ရှောင်းသင်ခမ်းကျောင်းသို့၊ အာဂန္တိ၊ ကြွတော်မူလာ၏၊ ယာဝတံ၊ အကြင်
မျှလောက်သောအပိုင်းအခြားဖြင့်၊ တတ္ထတသ္မိံ၊ ပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဝန
သဏ္ဍော၊ တောအုပ်သည်၊ အသ္မိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်
သောအပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ဝိပုလော၊ ကျယ်ဝန်းသော၊ ပကာသော၊ အရောင်
သည်၊ အာဟုအာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုသုံးလောကနတ် မြှင်ရပ်ရုံနန်းသင်
ခမ်းသို့သာကြွလာခါ၌၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ပဒုမုတ္တရလူတသခင်ဘုရားရှင်၏၊ အာနု
တာဝေန၊ အာနုဘော်ကြောင့်၊ ပဝနံ၊ လူသူကခန်းရောပြွမ်းမုနီးတော့အုပ်
ကြီးသည်၊ ပစ္ဆယိ၊ တောက်ပ၏၊ အဟံ၊ ဂရုဏဟုနာမနတ်ထား၊ ငါပုဏ္ဏား
သည်၊ ကာမိနော၊ ကာမငါးတန်လောကဝံကြောင့်ဘောက်ပြန်မရှိတာမိ
ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ ပဒုမုတ္တရလူတရှင်မြတ်လောကနတ်
၏၊ တံပါဠိဟိရံ၊ ထိုတန်ခိုးပြာဋိဟာကို၊ ဝိသွာနု၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပတ္တပုဋ်၊ ဝင်သီး
ဖြင့်ပြည့်သောသစ်ရွက်ထုပ်ကို၊ ဂဟေတွာနု၊ ယူ၍၊ ဖလေနု၊ မျိုးမည်မျိုး
တောင်းသစ်သီးပေါင်းဖြင့်၊ ပူဇယိ၊ ပူဇော်ခဲ့၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သမ္ပုဒ္ဓံ၊ ပဒု
မုတ္တရသုံးလောကနတ်ဘုရားမြတ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆာနု၊ ကပ်၍၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော
ခါယိ၊ သစ်သီးအစာကို၊ အဒါယိ၊ ကပ်ယူ၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပဒုမုတ္တရလောက
သေဋ္ဌနင်းတရားမင်းသည်၊ မေမမ၊ ငါအား၊ အနုကမ္ဘာယ၊ သနားသဖြင့်၊
ဣဒံစေနံ၊ ဤစကားရပ်ကို၊ အဗြဟံ၊ ဆုံးတော်မူ၏၊ တုဝံ၊ သင်ဒါယကာ
ပုဏ္ဏားသည်၊ မေမမ၊ ငါဘုရားသခင်၏၊ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ၊ ခါရိကဇံ၊
ရသေ့တို့၏ပရိက္ခရာဖြင့်ပြည့်သောထင်းဝိုးကို၊ ဂဟေတွာနု၊ ဆောင်ယူခဲ့၍
ဇေတိ၊ လါ၊ လါ၊ သံဃာမှီစသင်ဃာတော်သည်လည်း၊ ပရိဘုတ္တေ၊ သုံးဆောင်
စားသောက်ရသည်ရှိသော်၊ တဝ၊ ဂရုဏတွင်ပုဏ္ဏားသင်အား၊ ပုညံ၊ ညစ်
ကျေးမတင်ဖြူစင်ပေါင်းရ မြတ်ကောင်းမှုသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
အဟံ၊ ငါပုဏ္ဏားသည်၊ တံပုဋ်ကံ၊ ထိုသစ်သီးထုပ်ကို၊ ဂဟေတွာနု၊ ဆောင်
ယူခဲ့၍၊ ဘိက္ခုသံဃာဿ၊ ရဟန်းသံဃာတော်အား၊ အဒါယိ၊ ကပ်ယူ၏၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားအမှူးရှိသောရဟန်းသံဃာ၌၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို

၁-ကေနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်-၃၂-သုဗ္ဗိယတ္ထေဂေါထာ၊ ၂၀၉

ပသာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ တုသိတံ၊ တုသိတာဘုံသို့၊ ဥပပဇ္ဇိ၊ ရောက်ရပြီ
 တတ္ထ၊ တုသိတာဘုံ၌၊ ပုညကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံနှင့်၊ သညတ္ထော၊ ယှဉ်
 သောကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗေဟိ၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ နစ္စေဟိ၊ ကခြင်းတို့ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဂီတေဟိ၊ သီခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါဒိတေဟိ၊ ဝီးမှုတ်ခြင်း
 တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အနုဘောမိ၊
 ခံစားရ၏။ ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်ဒုဂ္ဂတိဘ
 ဝ၌၊ နုပပဇ္ဇာမိ၊ မရောက်ချ၊ ဒေဝတ္ထံ၊ နတ်ပြည်၌လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထို
 ဌာနပါး၊ မာနုသံ၊ လူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဥပပဇ္ဇာမိ၊ ဖြစ်ရ၏၊ မေမေ၊ သုပ္ပိ
 ရမည်ငါမထေရ်အား၊ ဘောဂေဘောဂေဟိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့မှ၊ ဦးန
 တာ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣဒံ၊ ဤမရှိခြင်းတည်းဟူသောအ
 ကျိုးသည်၊ ဗလဒါနဿ၊ သစ်သီးအလှူ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပေးတည်း၊ ယာဝ
 တာ၊ အကြင်မျှလောက်သောအပိုင်းအခြားဖြင့်၊ သသမုဒ္ဓါ၊ သမုဒ္ဓရာလေး
 စင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ သပဗ္ဗတာ၊ ဟေမဝန်ဆောင်တောင်နှင့်တကွ
 ကုန်သော၊ စတုရောဒိပါ၊ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 အဟံ၊ သုပ္ပိယဟုနာမထင်ပေါ် ငါမထေရ်ကျော်သည်၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှ
 လောက်သောအပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ပရမုတ္တရုဗြိတံစွာသုရားသခင်
 အား၊ ဗလံ၊ ထူးထွေများတောင်းသစ်သီးပေါင်းကို၊ ဒတွာန၊ လှူဒါန်းဒါန
 ကပ်ခဲ့ရသောကြောင့်၊ ဣဿရံဣဿရတာဝံ၊ အစိုးရသောစကြာမင်း၏အ
 ဖြစ်ကို၊ ကာရယာမိ၊ ပြုရ၏။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သောအ
 ပိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ မေမေ၊ ငါအား၊ ပက္ခိဂဏာ၊ ခြံရံသောင်းသောင်းငှက်အ
 ပေါင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အာကာသေ၊ လွင်ဟာဝတီးထိ ကောင်းကင်
 ကြီးစွဲစေဥပ္ပတန္တိ၊ အကယ်၍ပျံကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသန္ဓေသု၊ ဤသို့ပျံ
 ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ တေဝိ၊ ထိုများဖြင့် သောင်းသောင်းငှက်အပေါင်း
 တို့သည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်၊ သမန္ဓေန္တိ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်ရ
 ကုန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ငါ၏ အလိုသို့လိုက်ရခြင်း တည်းဟူသော အကျိုး
 သည်၊ ဗလဒါနဿ၊ အပေါင်းများစွာ သစ်သီးလျှောက်၊ လှူဒါနရုဗြိတံ
 ကောင်းမှု၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပေးတည်း၊ ဝနသဏ္ဌာဌိ၊ တောဒုပ်၌၊ ယာ
 ဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သောအပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ယက္ခာ၊ ဘီလူးတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဘူတာစ၊ ဘုတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကေသော၊ မုန့်ကြက်
 ဘီလူးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကုမ္ဘဏ္ဍာ၊ ကုမ္ဘဏ္ဍနတ်တို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ ဂါဠုဒါဌာပိ၊ ပြင်သော အစွယ်ရှိကုန်သော သူတို့သည်လည်း။

သန္တိရှိကုန်၏။ ထာဝတာ။ ထိုမျှလောက်သော အပိုင်း အခြားဖြင့်တော့
ထိုဘီလူးနတ်ကွဲကြကုန်သန့်တို့သည်။ ပါရိစရိယံ ပါရိစရိယာယ။ လုပ်
ကျွေးခြင်းငှါ။ မေမေ။ ငါ့ယိုးဒယန္တိ။ ကပ်လာကြကုန်၏။ ကုမ္ဘာလိပ်
တို့သည် လည်းကောင်း၊ သောတာပန္နတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဓရက
ရာပျားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ခုံသာစားမြင်
တို့သည်လည်းကောင်း၊ မကသာစားမှတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏။ တေဝိလိပ်ခွေ ပျားခြင်မှတ်တို့သည်လည်း၊ မံမမေငါ၏။ ဝသံ။ အ
လိုသို့၊ အနွေန္တိ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ခွေအစရှိသော
သတ္တဝါတို့၏အလိုသို့လိုက်ရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဖလ
ဒါနဿ၊ ထူးထွေများဝါဒ်သစ်သီးကံ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးပေးတည်း။ ပကန္တိ
ဇာတာ၊ ငှက်မျိုးဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာဗလော၊ ကြီးကျယ်သောခွန်အားရှိကုန်
သော၊ သုပဏ္ဏာနာမသကုဏာ၊ ဂဠုန်အမည်ရှိသော ငှက်တို့သည်လည်း။
သန္တိရှိကုန်၏။ တေဝိ၊ ထိုဂဠုန်ငှက်တို့သည်လည်း၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ သတေ၊ ကိုး
ကွယ်ရာဟူ၍၊ သန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ဂဠုန်တို့သည်ငါ့ကို
ကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးအာနိသင်သည်၊ ဖလဒါ
နဿ၊ မျိုးမည်များတောင်းသစ်သီးပေါင်းဟူအလှူပြုတန်ကောင်းမှုကံ
၏။ ဖလံ၊ အကျိုးအာနိသင်တည်း။ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်ခိုးဣဒ္ဓိအလွန်ရှိကုန်
သော၊ မဟာဗလော၊ များသောစည်းစိမ်အခြံအရံရှိကုန်သော၊ ဒီဃာယုကာ
ရှည်သော အသက်ရှိကုန်သော၊ ယေဝိနာဂါ၊ အကြွင်းနဂါးမင်းတို့သည်
လည်း။ သန္တိရှိကုန်၏။ တေဝိနာဂါ၊ ထိုနဂါးတို့သည်လည်း၊ မံမမေငါ၏။
ဝသံ၊ အလိုသန္တအာသယသိ၊ အနွေန္တိ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်ကုန်၏။ ဣဒံ၊
ဤသို့ နဂါးတို့သည်ငါ၏ အလိုသန္တအာသယသိ အစဉ်တစိုက်လိုက်ရ
ခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဖလဒါနဿ၊ သစ်သီး ပြည့်စုံကုန်လုံဒါ
နုမြတ်သီလ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးအာနိသင်ပေတည်း။ သီဟာဝ၊ ခြင်္သေ့တို့
သည်လည်းကောင်း၊ ဗျဿာစကျားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒီဝီစ၊ သစ်တို့
သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တကောတတ္တကော၊ ငံတောခွေ အောင်းတို့
သည်လည်းကောင်း။ သန္တိရှိကုန်၏။ တေဝိ၊ ထိုခြင်္သေ့ ကျားအစရှိသည်
တို့သည်လည်း၊ မံမမေငါ၏။ ဝသံ၊ အလိုသန္တအာသယသိ၊ အနွေန္တိ၊ အစဉ်
တစိုက်လိုက်ရကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့ခြင်္သေ့ ကျားသစ်အစရှိသည်တို့သည်ငါ
၏အလိုသန္တ အာသယသိ အစဉ်တစိုက် လိုက်ရခြင်း တည်းဟူသော
အကျိုးသည်၊ ဖလဒါနဿ၊ သစ်သီးအလှူ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးအာနိသင်ပေ

ဓ-ကေနိပါတ်-၃-ဇာတိယဝဂ်-၃၂-သုပ္ပိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၉၁

တည်း၊ ဩသဓိဝ၊ သောကံရှု၊ ကြပဟံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘိဏ္ဍါဝိစ
 မြက်ပင်၌နေသောနတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အာကာ သဝါသိနေသ
 ကောင်းကင်၌ နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ယေဝ၊ အကြင်နတ်တို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ သောကံရှု၊ ကြပဟံအစရှိသော အလုံးစုံ
 သောသုဘို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ သရထံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်
 ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့၊ သောကံရှု၊ ကြပဟံ အစရှိသော အလုံးစုံတို့သည် ငါ့ကိုကိုး
 ကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗလဒါနဿ၊ သစ်
 သီးအလှူ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပေတည်း။ ။ အဟံ၊ သုပ္ပိယမည်သောငါမထေရ်
 သည်၊ သုဒ္ဓန္တသံ၊ အလွန်မြင့်နိုင်ခဲ့သောသော သုဒ္ဓိဓုဏံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့
 စွာတသော၊ ဂန္တိနံ၊ နက်နဲစွာသော၊ သုပ္ပကာသိထံ၊ ကောင်းစွာဟော
 ကောသု၊ အာရံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဗသယံ၊ ဟိတ္တံ၊ တွေ့ထိ၍၊ ဝိဟရာ
 မိ၊ သုံးနေ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောအကျိုးသည်၊ ဗလဒါနဿ၊ သစ်သီး အလှူ၏၊
 ဗလံ၊ အကျိုးအာနိသင်ပေတည်း။ ။ အဟံ၊ သုပ္ပိယမည်ငါမထေရ်သည်၊
 အဗ္ဗု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဝိမောက္ခေ၊ ဝိမောက္ခတရားတို့သို့၊ ဖုဿိတ္တာ၊ ရောက်
 ၍လည်းကောင်း၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း
 အာဘာဝီ၊ ကိလေသာခပ်ပူပန်စေတတ်မြတ်ဝိရိယလုံ့လအချို့ များစွာရှိ
 သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ နိပဓကာစ၊ ခပ်သိမ်းသောကိစ္စကို ပိုင်းခြား၍
 သိတတ်သော ပါရိဟာရိယပညာဖြင့် ပညာရှိသည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊
 ဝိဟရာမိ၊ သုံးနေ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ရှစ်ပါးသောဝိမောက္ခသို့ ရောက်ခြင်းအစရှိ
 သောအကျိုးသည်၊ ဗလဒါနဿ၊ သစ်သီးလျှောက်လှူဒါန်းခြင်း၏၊ ဗလံ၊
 အကျိုးပေတည်း။ ။ ဗလဗ္ဗာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌တည်ကုန်သော၊ ဝိဏ္ဏဒေါ
 သာ၊ ကုန်ပြီးသောကိလေသာတည်းဟူသော အပြစ်ဒေါသရှိကုန်သော၊
 မဟာယဿ၊ များမြတ်သောကျော်စောခြင်းရှိကုန်သော၊ ယေဗုဒ္ဓဝုတ္တံ၊
 အကြင်ဘုရားသားတော်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဘုရားသား
 တော်တို့တွင်၊ အဟံ၊ သုပ္ပိယတွင်ငါအရှင်သည်၊ အညတရော၊ တယောဂံ
 ပင်တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောအကျိုးသည်၊ ဗလဒါနဿ၊ သစ်သီးအလှူ၏၊
 ဗလံ၊ အကျိုးပေတည်း။ ။ သုက္ကမူလေနစောဒိတော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
 တည်းဟူသောအကြောင်းရင်းသည်တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကော်ရော်ပြီးမြင့်
 ထောက်ပံ့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိညာပရမီ၊ ခြောက်ပါးအလျှင်ဘိညာဉ်
 အညှို့ကမ်းတဘက်သို့၊ ဂန္တိ၊ ရောက်၍၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသောအာ
 သဝါတရားတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ပိုင်းခြားသောအားဖြင့် သိ၍၊ အနာသဝေါ၊

ကင်းသောအာသဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံး
ပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပတ္တာစ၊ ဣဒ္ဓိဝိဇ္ဇာအဘိညာဉ်သို့
ရောက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာယသာစ၊ သိလသမာဓိအစရှိ
သောဂုဏ်တို့ကြောင့် များမြတ်သောကျော်စောခြင်းလည်း ရှိကုန်သော၊
ဗိဗ္ဗသောတသမာပန္န၊ ဗိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်သို့ရောက်သည်လည်း ဖြစ်
ကုန်သော၊ ယေဗုဒ္ဓပုတ္တာ၊ အကြင်ဘုရားသားတော်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်
၏၊ တေသံ၊ ထိုဘုရားသားတော်တို့တွင်၊ အဟံ၊ သုပ္ပိယမည်ငါမထေရ်
သည်၊ အညတရော၊ တယောက်ပေတည်း၊ ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်
ကမ္ဘာမှာ၊ သတသဟသေကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုပုဒ်
မုတ္တရမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယံဖလံ၊ အကြင်သစ်သီး
အညှုကို၊ အဒဒိ၊ လှူခဲ့ဘူး၏၊ တေနကမ္မဇ္ဈ၊ ထိုသစ်သီး လှူဒါန်းရသော
ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒုဝ္ဗတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရစ
ဖူး၊ အုဒံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊
ဖသဒါနဿ၊ သစ်သီးအလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ။ မယှံ၊ ငါအား၊
ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊
ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်သုံးလူနတ်၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
လိုက်နာပြုကျင့်ရပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ပောဓအပ်၏၊ ပန၊ အထူးကို
ဆိုပြီးအုံးအရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာပိ၊ ရောက်ပြီးသော်လည်း၊
တမေဝဂါထံ၊ ထိုဂါထာကိုပင်လျှင်၊ အညာဗျာကရဏဝသေန၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကိုကြားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ။
သုပ္ပိယတ္ထေရ၊ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သုပ္ပိယမထေရ်၏ဂါထာ အတွင်သည်၊ နိဗ္ဗ
တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၃-သောပါကတ္ထေရဂါထာ၊

ယထာပိဧကသ္မိန္တိ၊ ယထာပိဧကသ္မိ အသောဂါထာသည်၊ အာယသ္မ
တော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သောပါကတ္ထေရဿ၊ သောပါက
မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ကိရထင်စွာပြုပြီးအုံး၊ သော၊ ထိုသောပါ
ကမထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓိမဗုဒ္ဓသုံးရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်
တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကလွန်းသော ကုသိုလ်အထူး
ကျေးဇူးရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုလူ ဘုံနတ်ဘုံတို့၌၊ ဝိ

၈-ဇကုနိပါတ်-၃-တုတိယဝဂ်-၃၃-သောပါကတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၆၃

ဝဇ္ဇုပနိဿယံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကင်းကြောင်းကောင်းမြတ်သောဥပနိဿယဖြစ်
 ချ်ဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်တရားကို၊ ဥပဓိနန္ဒော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍
 ကကုသန္ဓဿ၊ ကကုသန် အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော
 ကုဋုမ္ဘိကဿ၊ သူကြွယ်၏၊ ဗုဒ္ဓတ္ထာ၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊
 ဖြစ်လာ၏၊ ဇကုဒိဝဿံ၊ တနေသ၌၊ သတ္ထာရံ၊ ကကုသန်တွင်၊ သုံးလှရှင်ကို၊
 ဒိဿာ၊ ဦးတင်ညွှတ်ခမျိုးမြင်ရ၍၊ ပဿန္တိတ္ထော၊ နှလုံးမနောက်ဝမ်းမြောက်
 ကြည်လင်ရှင်သောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဗိဇယုရဗဿာနိ၊ ရောက်သီးတို့ကို၊
 သတ္ထု၊ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပနေသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ ဘဂဝါ၊ ကကု
 သန်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုကဗ္ဗံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊
 အကြောင်းပြု၍၊ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ အလှူခံတော်မူ၏၊ ဘိက္ခုသံစောစ၊ ရဟန်းသံ
 စာ၌လည်း၊ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ သဿာကတတ္ထံ၊
 စာရေးတန်ဆွမ်းကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သံဃုဒ္ဓေသဝသေန၊ သံဃာ
 ဟော်ကိုညွှန်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘိဏ္ဏံဘိက္ခုနံ၊ သုံးယောက်သော
 ရဟန်းတို့အား၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဝိခုဘတ္တံ၊ နို့ရည်နှင့်
 ရောသောဆွမ်းကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ သော၊ ထိုသူကြွယ်သားသည်၊
 တေဟိပုညကမ္မေဟိ၊ ထိုကောင်းမှုကံတို့ကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်
 ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းဝိမ်ချမ်းသာ
 ကို၊ အနုဘဝန္တော၊ သုံးဆောင်ခံစားရသည်ဖြစ်၍၊ ဇကုဒါ၊ တရံရောအခါ၌၊
 မနုဿယောနိယံ၊ လူ၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လာ၏၊ ဇကုဿ၊ တဆူသော၊
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝိရတတ္တံ၊ နို့ရည်နှင့်ရော
 သောဆွမ်းကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ ဇေ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တတ္ထ
 တတ္ထ၊ ထိုထိုသောအမျိုး၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဝ
 တိသုဝေ၊ သုဂတိသုံတို့၌သာလျှင်၊ ပရိန္တု၊ မန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊
 ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊
 ပရိမကမ္မနိဿန္ဓေန၊ ရှေးကံအဟောင်း မကောင်းမှုတွက် အကျိုးဆက်
 ကြောင့်၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊
 ဗုဂ္ဂဘိက္ခိယာ၊ ဆင်းရဲသောမိန်းမ၏၊ ကုန္တိမိ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊
 ဂဏ္ဍိ၊ ယူလေ၏၊ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ဒဿမာသေ၊
 ဆယ်လတို့ပတ်လုံး၊ ကုန္တိနာ၊ ဝမ်းတိုက်ဖြင့်၊ ပရိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဂေဟ္မ
 ကိုယ်ဝန်သည်၊ ပရိပက္ခေ၊ ကြီးရင့်သည်ရှိသော်၊ ဝိဇယနကာလေ၊ ဇွား

သောအခါ၌၊ ဝိစယိတံ ဖွားခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊
 မုန္တိ၊ သဘိလွတ်ကင်းတွေဝေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍၊ ဗဟုဝေလံ၊
 များစွာသောကာလပတ်လုံး၊ မတတ်ပေ။ သေပြီးသောသူကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓိ၊ အိပ်
 ၏၊ တံ၊ ထိုခါနီးမကုန်၊ ဥာတကာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ မတတ်သညာယ၊
 သေပြီဟူသောအမှတ်ဖြင့်၊ သုဿာနံ၊ သုဿာန်သို့၊ နေတွာ၊ ယူဆောင်၍၊ ပိ
 တကံ၊ ထင်းပုံထက်သို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဒေဝတာဝိဂ္ဂါဟိတေန၊
 နတ်တို့သည်မကောင်းသဖြင့်ယူဆောင်အပ်သော၊ ဝါတဝုဋ္ဌိယာ၊ လေမုန်
 တိုင်းသည်၊ ဥဋ္ဌိတာယ၊ ထလတ်သော်၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊
 ပက္ကမိ၊ သု၊ ဖဲသွားကြကုန်၏၊ ဒါရုကော၊ ဝမ်း၌ရှိသောသူငယ်သည်၊ ပန္တိမ
 ဘဝိကတ္တာ၊ ဆုံးပြီးသောဘဝရှိသောသတ္တဝါဖြစ်သောကြောင့်၊ ဒေဝတာ
 နုဘာဝေန၊ နတ်တို့၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ မာတုကုန္တိတော၊ အမိဝမ်းမှ၊ အရော
 ဂေါ၊ အနာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခမိ၊ ဖွား၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ကာလံ၊ သေ
 ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့၏၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ တံ၊ ထိုဖွားပြီးမလတ်သူ
 ငယ်စစ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်ခဲ့၍၊ မနုဿာရူပေန၊ လူ၏အသွင်ဖြင့်၊ သု
 သာနဂေါပကဿ၊ သုဿာန်စောင့်သောသူ၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ဌပေတွာ၊
 ထား၍၊ ကတိပယကာလံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်သောကာလပတ်လုံး၊ ပတိရူပေန
 သင့်တင့်လျောက်ပတ်ကောင်းမွန်မြတ်သော၊ အာဟာရေန၊ အာဟာရဖြင့်၊
 ပေါသေသိ၊ ပွေးကျွေး၏၊ တတော၊ ထိုနတ်တို့ဆောင်၍ထားပြီးသည်မှ၊
 ပရံ၊ နောက်ကာလ၌၊ သုဿာနဂေါပကောဝ၊ သုဿာန်စောင့် ယောကျ်ား
 သည်ပင်လျှင်၊ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ဝဇေသိ၊ ကြီးပွားစေ၏၊ သေ၊ ထိုသူငယ်သည်၊ တထာ၊ ထိုသို့ပွေးကျွေး
 သုတ်သင်ပြုပြင်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝဇေန္တော၊ ကြီးပွားသည်ဖြစ်၍၊
 တဿ၊ ထိုသုဿာန်စောင့်ယောကျ်ား၏၊ ဝုတ္တေန၊ သားဖြစ်သော၊ သုပ္ပိယေ
 နနာမ၊ သုပ္ပိယအမည်ရှိသော၊ ဒါရုကေန၊ သူငယ်နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ကိဇ္ဇန္တော
 ကစားသည်ဖြစ်၍၊ ပိစရတိ၊ သွဉ်လည်၏၊ တဿ၊ ထိုသူငယ်အား၊ သုဿာ
 နေ၊ သုဿာန်၌၊ ဇာတသံဝဇာတာဝတော၊ ဖြစ်သောကြီးပွားခြင်းရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ သောပါကောတိသမညာ၊ သောပါကဟူသော အမည်
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထပန္နော၊ ထိုနောင်မှ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊
 တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္စ၊ သဝေလာယ၊ နံနက်မိုးသောက်ထအခါ
 ၌၊ ဥာဏဇာလံ၊ သိမြင်လုံးစုံ ဥသုခကေမယွင်းသွေကွက်ဥာဏ်ကွန်ယက်
 ကို၊ ပတ္ထရိတွာ၊ ဖြန့်၍၊ ဝေနေယျဗန္ဓဝေ၊ ကျွတ်ထိုက်သောဝေနေယျသတ္တဝါ

[၁-ကောနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၃-သောပါကတ္ထေရဂါထာ။] ၂၆၅

တည်းဟူသောအဆွေတို့ကို။ ဩသောကတွား၊ ကြည့်သည်ရှိသော် ဥာ
 ကဇလန္တောကမံ၊ ဥာဏ်ကွန်ယက်၊ တင်၏အတွင်းသို့သက်သော။ သတ္တ
 ဝသယိကံ၊ ခုနှစ်နှစ်ရှိပြီးသော၊ တံ၊ ထိုသူငယ်ဘိုး၊ နိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ သုသာ
 နဋ္ဌာနံ၊ သုသာနအရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလေ၏၊ ဒါရကော၊ သောပါ
 ကသတို့သားသည်။ ပုဗ္ဗဟေတုနာ၊ ကုသိုလ်အကြောင်း ရှေးကံဟောင်း
 သည်းစောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပဿန္နမာန
 သော၊ နှလုံးမနောက်ဝမ်းမြောက်ကြည်လင်ရှင်သောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ သတ္ထာရံ၊ ဂေါတမတွင်နတ်ရှင်သုံးလူသဗ္ဗညုသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်
 ၍၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊
 ထိုသောပါကသတို့သားအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 သော၊ ထိုသောပါကသတို့သားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ နာရ
 သောကြောင့်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာမိတွာ၊ တောင်းပန်၍၊ ပီတရံ၊
 အာသသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အနုညာတော၊ အနုအညွတ်ခွင့်လွှတ်သည်၊ အသိ
 ဖြစ်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ပီတရံ၊ ဘုရားမည်း
 တော်ကို၊ သတ္ထု၊ ဂေါတမတွင်မြတ်အရှင်၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊
 နေသိ၊ ယူဆောင်ခဲ့၍၊ တဿ၊ ထိုသောပါကသတို့သား၏၊ ပီတာ၊ အဘ
 သည်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣမံဒါရကံ၊ ခုနှစ်နှစ်ရှုယ်ဤသူငယ်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေထ၊
 ရှင်ပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤစကားဖြင့်၊ အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပြုလေ၏၊
 သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုသောပါကသတို့သားကို၊ ပဗ္ဗဇေတွာ၊
 ရှင်ပြုစေ၍၊ မေတ္တာဘာဝနာယ၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစီးပြန်ပွားများခြင်းငှါ၊
 နိယောဇေသိ၊ တိုက်တွန်းတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုသောပါကသမဏေသည်၊
 မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သုသာနေ၊ သုသာန
 ၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ နမိရသောဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ မေတ္တာ
 ဈာန်၊ မေတ္တာဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဈာန်၊ ဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေ
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြုလေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 အပါဒါနေ၊ သောပါကမထေရ်၏အပဒါနံ။ ။

မဟာဝိရော၊ ကြီးမြတ်သောလုံးလရှိတော်မူလသော၊ သဗ္ဗဓမ္မာနုပါရဂူ၊
 လောကီလောကုတ်မယုတ်လုံးစုံဥသင်္ချာ၊ တရားဓမ္မစက်ကမ်းတတ်
 သို့ကူးတက်လွန်မြောက်ရောက်တော်မူပြီးထသော၊ သောကကုသန္ဓော၊

ထိုကကုသန်မြတ်သုံးလူနတ်သည်၊ ဂဏသွာ၊ အပေါင်းအဖော်မှ၊ ဝေပကဋ္ဌော
မကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝနန္တရံ၊ ပင်ရံလှိုင်ပြန့်ရနံ၊ ကြိုက်သင်းတောဒုင်ထွင်သို့၊
အဂမာသိ၊ ကြွေတော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗိဇပူရံ၊ ရှောက်သီးကို၊
ဂဟေဟွာန၊ ယူဆောင်ခဲ့၍၊ လတယ၊ နွယ်ဖြင့်၊ အာရုဏ်းသိခဲ့၏၊ တမ္ပိ
သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါစ၊ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဗဗ္ဗ
တန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊ ဈာယတေ၊ ဈာန်ဝင်စားတော်မူ၏၊ တံဒေဝဒေဝံ၊
ထိုကကုသန်လူမျက်မှန်ကူကို၊ ဒိသွာန၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ဝိပ္ပသန္ဓေန၊ အထူးသဖြင့်
ကြည်လင်သော၊ စေတသာ စိတ်ဖြင့်၊ ဒက္ခိဏေယျဿ၊ မြတ်သောအလှူ
ကိုခံသိုက်သော၊ ဖိရဿ၊ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ဗိဇပူရံ၊ ရှောက်ချိုသီးကို၊ အဒါသိ၊ လှူခဲ့ဘူး၏။ ဣမေဝိ၊ ယေဝကဗ္ဗေ၊ ဤ
ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌၊ သာလျှင်၊ တဒါ၊ ထိုကကုသန် ပွင့်သောအခါ၌၊ ယံဖလံ၊
အကြင်ရှောက်ချိုသီးကို၊ အဒေဝိ၊ လှူခဲ့ရဘူး၏၊ တဿကမ္မဿ၊ ထိုရှောက်
သီး လှူသောကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အငါယ်
လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရပေ၊ ဣဒံ၊ ပယ်ရှာဒုက္ခမသိမှု၌၊ အကျိုးစု
သည်၊ ဗိဇပူရဿ၊ ရှောက်ချိုသီး၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း။ ယေ၊ ငါ
သောပါကသာမဏေအား၊ ကိလေသာ၊ ညစ်ညူးစေတတ်ပူပင်စေတတ်
သောကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိဘာ၊ လေးတန်မယုတ် မဂ်သမုန်ဖြင့်ဖုတ်
ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသ
နာကို၊ ကတံ၊ ပြည့်ကျင့်ရပေပြီ။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတာ၊ ဂဟန္တာ
သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်ပြီး၍၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အညဝံ၊ တပါးကုန်သော၊ သော
သာနိကဘိက္ခုနံ၊ သုသာန်စုတင် ဆောက်တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊
မေတ္တာဘာဝနာဝိမိ၊ မေတ္တာပွားရာသောအစီအရင်ကို၊ ဧသေန္တော၊ ပြု
လိုတော်မူသော သောပါကသာမဏေသည်။ ယထာဝိဇကေပုတ္တသိန္နိ၊ ဂါ
ထံ၊ ယထာဝိဇကေပုတ္တသိန္နိ အစရှိသောဂါထာပါဌ်ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို
တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ ယထာသိ၊ ယထာဟူသောဤသဒ္ဒါ
သည်၊ ဩပဗ္ဗဒတ္ထ၊ ဥပမာအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဇကေပုတ္တ
သိန္နိ၊ ဇကေပုတ္တသိန္နိ ဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝစနတ္တကို၊ ဝေဇ္ဇမိနာပုစ္စ
မာနနယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယော
အတြဇော၊ အကြင်သားသည်၊ ကုလဝံသံ၊ မျိုးနွယ်မပျက်စဉ်အဆက်ကို၊
ပုနာတိ၊ သုတ်သည်၊ သုတ်သင်တတ်၏၊ တာယတိစ၊ စောင့်လည်းစောင့်
ရှောက်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့သုတ်တတ် စောင့်ရှောက်တတ်သော

၁-ကေနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၃-သေပါကတ္တေရဂါယာ။ ၂၆၇

သတ္တိကြောင့်၊ သောအတြာဒော၊ သိသာသည်။ ပုတ္တော၊ ပုတ္တမည်၏။ အတြာဒောဒိဘောဒါ၊ အတြာဒသားစသည်အပြားရှိသော၊ ပုတ္တော၊ သားကို၊ လတ္တတိရအပ်၏။ ဧကော၊ တယောက်ထည်းသော၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ ဧကပုတ္တောတယောက်ထည်းသောသား၊ တသို့ဧကပုတ္တသို့။ ထိုတယောက်ထည်းသောသား၌၊ ဧတံ၊ ဤဝိဘတ်သည်၊ ဝိသယောဝ၊ သာဓာဇဏအနက်၌သာလျှင်၊ ဘုဗ္ဗာစနံ၊ သတ္တဝိဝိဘတ်တည်း။ ဝိယသ္မိန္တ၊ ဝိယသ္မိဟူသောပုဒ်၏။ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ အဓိနာပုတ္တောနနယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝိယာယိတဗ္ဗတာယစေဝ၊ ချစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဧကပုတ္တတာယစ၊ တယောက်ထည်းသောသားဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ခူပတိလာစာရာဒိဟိစ၊ အဆင်းသီလအာစာရအစရှိသည်တို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပေမကဇဏဋ္ဌာနဘူတေ၊ ချစ်ခြင်းကိုပြုတတ်သောအကြောင်းအရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ကုသလန္တိ၊ ကုသလံဟူသည်ကား၊ ခေမံ၊ ဘေးရန်မသန်းချမ်းငြိမ်းခြင်းကို၊ ကုသလံ၊ ကုသလဟူ၍၊ ပုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သောတ္တိဘာဝေ၊ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏။ ဧကသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ လာဘိတဗ္ဗံ၊ ရအပ်သော၊ တံ၊ ထိုဘေးရန်မသန်းချမ်းငြိမ်းခြင်းသည်၊ အတ္တိရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ရအပ်သောဘေးရန်မသန်းချမ်းငြိမ်းခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကုသလံ၊ ကုသလီမည်၏၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတေသိ၊ အကျိုးစီးပွားကို တောင့်တတတ်သော၊ မေတ္တဣာသယော၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောအလိုသန္ဓအာသယကို၊ လတ္တတိ ရအပ်၏၊ သဗ္ဗေသုပါဏေသုတိ၊ သဗ္ဗေသုပါဏေသုဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ သဗ္ဗတ္ထာတိ၊ သဗ္ဗတ္ထဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒိသာသု၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတို့၌၊ အဝတ္ထာသု၊ အခိုက်အဝန်းတို့၌၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ပုတ္တံပုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိယေ၊ ချစ်အပ်သော၊ မနာပေ၊ နှလုံးကိုပွားစေတတ်သော၊ ဧကပုတ္တကေ၊ တယောက်ထည်းသော သားပေါ်၌မောတာပိတာ၊ အဓိအာတို့သည်၊ ကုသလီဧကန္တ ဟိတေသိ၊ စင်စစ် အကျိုးစီးပွားကို ရှာဖွေလေ့ရှိသည်၊ ဘာဝယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပုရတ္တိမာဒိဘောဒါသု၊ အရှေ့အရပ်စသည်အပြားရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗာသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒိသာသု၊ အရပ်မျက်နှာတို့၌ လည်းကောင်း၊ ကာမဘဝါဒိဘေဒေသု၊ ကာမဘဝစသည်အပြားရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝါဒိသု၊ ဗာဝအစရှိ

သည့်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဗဟရာဒိဘေဒါသု၊ သုယေသညအပြာ ဂှိကုန်
 သော၊ သဗ္ဗသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အဝတ္ထသုစ၊ အပိုက်အတန်တို့၌
 လည်းကောင်း၊ ဌိတေသု၊ တည်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊
 သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ဧကန္တဟိတေသိတာယ၊ စင်စစ်အစီးအပွားကို
 အလိုရှိသည့်အဖြစ်ဖြင့်၊ ကုသလီ၊ လိမ္မာခြင်းရှိသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏
 မိတ္တော၊ ချစ်ခင်မြတ်နိုးသော သူလည်းကောင်း၊ ဥဒသိနော၊ မေ့နိုးမချစ်
 အလတ်ဖြစ်သောသူလည်းကောင်း၊ ပုဏ္ဏိကော၊ ရန်သူဖြစ်သောသူလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ သိမံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ အက
 တွာ၊ မပြုမူ၍၊ သိမသတ္တေဒာသေန၊ အပိုင်းအခြားကိုရောရှက် ပေါင်းစပ်
 သည့်အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဧကေသံ၊ တူသောကိစ္စရှိ
 သော၊ မေတ္တံ၊ မေတ္တာဘာဝနာကို၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော
 အခြင်း အရာဖြင့်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝတ္ထာ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၍၊ အာ
 ယသ္မန္တော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်
 သော၊ တုမေ၊ သင်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊
 မေတ္တာဘာဝနံ၊ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဉ္ဇေယျာထ၊ အဖန်တလဲလဲအား
 ထုတ်ကုန်ရာ၏၊ သုခံသုပတိတိအာဒိနာ၊ သုခံသုပတိအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဧက
 ဒသ၊ တဆွဲတပါးကုန်သော၊ ယေကေမေတ္တာနိသံသာ၊ အကြင်မေတ္တာ၏
 အကျိုးတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဘောတော်မူအပ်
 ကုန်၏၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုတဆွဲတပါးသောအကျိုး
 တို့၏၊ တဂါနာ၊ အဖို့ရှိကုန်သည်၊ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အဒေါယိ၊ ပေး၏၊ သောပါ ကတ္ထေရဂါထာ
 ဝတ္ထုနာ၊ သောပါကမထေရ်၏ဂါထာအတွင်း၌၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၄-ပေါသိယတ္ထေရဂါထာ၊

အနာသန္နံရာတိ၊ အနာသန္နဝရာအစရှိသော ဤဂါထာသည်၊ အာ
 ယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ပေါသိယတ္ထေရဿ၊ ပေါ
 သိယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်းကိရ၊ ချစ်ဆိုဦးအံ့၊ သော၊ ထိုပေါ
 သိယမထေရ်သည်၊ ဝရိဗဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အထံ
 တော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့သော လွန်ကဲသော ကုသိုလ်အထူး

၁-ကောနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၄-ပေါသိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၂၆၆

ကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုလူတို့ နတ်ထုံတို့၌၊ ဝိဝဇ္ဈပ
နိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သေး၊
ဗသို(များ)စွာသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနိတွာ၊ ဆည်းပူးရှာဖွေ၍၊
သုဂတိသုးယဝ၊ သုဂတိဘုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရဇ္ဇော၊ ကျင်သည်ရ
သည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကုမ္ဘာမှ၊ ဧန္တရတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့နှစ်
ကုမ္ဘာထက်၌၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
သော၊ တိဿသားတိဿမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်
၌၊ မိဂလုဒ္ဒေါ၊ သားမူဆိုးသည်းဟုတွာဖြစ်၍၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဝိစရေဝိ၊
လှည့်လည်၍၊ အထ၊ ထိုသို့တော၌နေသော အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ တိဿမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုတောမူဆိုးအား၊ အနုဂ္ဂဟံ၊ ခြီးမြှောက်ထောက်
ပံ့ခြင်းကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍၊
တဿ၊ ထိုသားသတ်အမျိုးတောမူဆိုး၏၊ ဂက္ခုပာထ၊ မျက်စိမြင်လောက်
ရာ၌၊ အတ္တဝနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဒေသသိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုသား
သတ်အမျိုးတောမူဆိုးသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ တိဿမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဗိသွာ၊
ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္တိ၊ တွေ့ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာရခံ၊ လက်
နက်ကို၊ နိက္ခိဗိသွာ၊ ချ၍၊ ဥပသကံ၊ မိတွာ၊ ကပ်၍၊ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို၊
ပဂ္ဂဟ၊ မြှောက်ချီ၍၊ အဉ္ဇာသိ၊ တည်၏၊ ဘဂဝါ၊ တိဿမြတ်စွာဘုရားသည်
နိဝိဒိတု၊ ကာမတံ၊ နေခြင်းငှါ၊ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသသိ၊ ပြတော်
မူ၏၊ သော၊ ထိုတောသားမူဆိုးသည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုဓဏ၌ပင်လျှင်၊ ထိဏ
မုဗ္ဗိယော၊ မြက်ဆုတ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သမေ၊ ညီညွတ်သော၊ ဝုဇ္ဇိ
ဘာဂေ၊ မြေအဖို့၌၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ သန္တရိတွာ၊ ခင်း၍၊ အဒါသိ၊ ယူ၍၊
ဘဂဝါ၊ တိဿမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်
ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမြက်အခင်း၌၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်တော်
မူ၏၊ ပန၊ အထူးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုဇ္ဇကေ၊ ဆိုဦးအုံးဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ နိသိန္နံ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အနုပ္ပာ၊ များပြားစွာသော၊
ဝိတိသော၊ မနုဿံ၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိသံ၊ ဝေဒေန္တော၊ ခံစား
လျက်၊ ဘဂဝန္တံ၊ တိဿမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိမိ ၍၊ သယမ္ဗိ၊ မိမိဟု
ဆိုအပ်သောတောမူဆိုးသည်လည်း၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်သောနေရာ၌၊
နိဝိဒိ၊ နေ၏၊ အထ၊ ထိုသို့နေသောအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ တိဿမြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ ဧတ္တကံ၊ ဤသို့လောက်မျှပမာဏဖြင့်၊ ဣမဿ၊ ဤအမျိုးကောင်း
သားအား၊ ကုသသမိန္ဒံ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသောမျိုးစေသည်၊ ဝန္တတိ၊ သင်

လျှော်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့မယွင်းနှလုံးသွင်း၍၊ အာသနာ၊ မူဆိုးလှူဒါန်းသောနေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထောင်မူ၍၊ ပက္ခမိ၊ တြွေတော်မူလေ၏၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဓိပက္ခန္တေ၊ တြွေ၍မကြာမြင့်မီ၊ တံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားကို၊ သီယောမိဂရာဇာ၊ သားတို့သေဌ်နင်းခြင်သော်မင်းသည်၊ ဗာဓကတထိ၊ သတ်လေ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ကာလကံတော၊ သေခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ကိရု၊ ကြားရဘူးသည်ကား၊ ဘဂဝတိ၊ ကိဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပက္ခန္တေ၊ တြွေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုသားသတ်အမျိုးတောမူဆိုးသည်၊ သီယောနု၊ ခြင်္သေ့သည်၊ ဗာဓကတော၊ သတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဘဂဝတိ၊ ကိဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ သုဂတိယံ၊ သုဂတိတံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တနတ္ထံ၊ ဖြစ်စေခြင်း၊ အကျိုးငှါ လည်းကောင်း၊ ကုသလဗီဇာရောပနတ္ထံ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသောမျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုးစေခြင်းအကျိုးငှါ လည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်တော်မူလေ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုနတ်ဘုတ်တို့၌၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်သက်ဆုံး၊ ဌာတွာ၊ တည်၍၊ တတောဒေဝလောကတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စရိတွာ၊ ရတေခဲ့၍၊ သုဂတိယော၊ သုဂတိဘုတ်တို့၌သာလျှင်၊ ပရိဝတ္တန္တော၊ လှည့်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ မဟာဝိဘဝဿ၊ များသောစည်းစိမ်ချမ်းသာရှိသော၊ သေဋ္ဌိနော၊ သူဌေး၏၊ ဗုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သင်္ဂါမဇိတတ္ထရဿ၊ သင်္ဂါမဇိတမထေရ်၏၊ ကနိဋ္ဌတာတာ၊ ညီငယ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုသူငယ်အား၊ ပေါသိယောတိနာမံ၊ ပေါသိယဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိဖြစ်၍၊ သော၊ ထိုသူငယ်သည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်ခြောက်အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဒါပရိဂ္ဂဟံ၊ မယားသိမ်းပိုက်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကေယုတ္တံ၊ တယောက်သောသားကို၊ လာဘိတွာ၊ ရ၍၊ အန္တိမဘဝိကတာယ၊ ဆုံးပြီးသောဘဝရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မတာယ၊ အနိစ္စအစရှိသော သဘောဓမ္မတာသည်၊ စောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ကော်ရောပြီးဖြင့်ထောက်ပံ့အံ့သည်ဖြစ်၍၊ ဇာတိအာဒိ၊ ပဋိသန္ဓေန နေခြင်းအစရှိသောသံသရာခုက္ကကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဥပ္ပန္နသံဝေဂေါ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပရိ

၈-ကောနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၄-ပေါသိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၀၁

ဇလိဝ္ဋာ၊ ပင်၍၊ ဝူပကဗ္ဗော၊ ဂိုဏ်းပေါ်မဲခင်းကွာခဲ့သည်၊ ဟုတ္တ၊ ဖြစ်၍၊ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနဘာဝနံ၊ သစ္စာလေးပါးနှင့်စပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာကို၊ အနုယုတ္တန္တော၊ အဖန်တလဲလဲအားထုတ်သည်ရှိသော်၊ နှစ်ရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ တိဏမုဋ္ဌိဒါယမထေရ်၏အပဒါနိ၌၊ ။

ဟိမဝန္တဿ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၏၊ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ လမ္ဗကောနာမ၊ လမ္ဗကအမည်ရှိသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုလမ္ဗကတောင်၌၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကိုမဘောက်မပြန်ကိုယ်တိုင်သိမြင်တော်မူသော၊ တိသော၊ တိဿမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထာကာသမ္ဘိ၊ လွင်တာတီးတီးကွင်းပြင်ကြီး၌၊ စင်္ဂမိ၊ စင်္ကြံကြွေတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာနနေ၊ ဟ၊ သံ၊ ဥဒေါင်းဌက်ပေါင်းများစွာသံတကြည်ကြည်မြည်ရာဖြစ်သော၊ အရေညော၊ တော၌၊ စရန္တော၊ လှည့်လည်ကျက်စားတတ်သော၊ မိ၊ လူရွေး၊ သားမူဆိုးသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ အဟံ၊ ပေါသိယမည်ငါမထေရ်သည်၊ တံ၊ ဧဝဓေဝံ၊ ထိုတိဿမြတ်စွာဘုရားကို၊ တိဏမုဋ္ဌိ၊ မြက်ဆုပ်ကို၊ အဒါထိ၊ ကင်လှူခဲ့ဘူး၏၊ ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ တိဿမြတ်စွာဘုရားအား၊ နိသီဒနုတ္ထံ၊ နေထိုင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ တိဏမုဋ္ဌိ၊ မြက်ဆုပ်ကို၊ ဒတွာ၊ လျှို့ဝှက်၍၊ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဓယိ၊ ကြည်စေခဲ့ဘူး၏၊ သတ္တဝရံ၊ တိဿမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရိုသေစွာရှိခဲ့၍၊ ဥတ္တရမုခေါ၊ မြောက်သို့ရှေးရှု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပက္ကမိ၊ ဖဲသွား၏၊ နှစ်ရသေဝတ္ထံ၊ သွားကာမျှဖြစ်၍မကြာမြင့်သေးသော၊ မံ၊ ငါကို၊ မိဂရာဇာ၊ သားတို့သေ၌နင်းခြင်သံမင်းသည်၊ အဟေဠယိ၊ သတ်လေ၏၊ သီဟေန၊ သားများသေ၌နင်းခြင်သံမင်းသည်၊ ဃာတိတော၊ သန္တော၊ သတ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုတောအရပ်၌၊ ကာလင်္ကာတော၊ သေခဲ့၏၊ ။ အာသန္နေစ၊ သေခဲနီး၊ ကာလ၌လည်း၊ အနာသဝေ၊ ကင်းပြီးသောအသဝေါရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေ၊ တိဿမြတ်စွာဘုရား၌၊ ကမ္မံ၊ မြက်တဆုပ်မျှပူဇော်လှူဒါန်းရသော ကောင်းမှုကံကို၊ ကဝံ၊ ပြုခဲ့ရပေ၏၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သုမုတ္တော၊ ကောင်းစွာပစ်လွှတ်အပ်သော၊ သရဝေဂေါဝ၊ သရဝေဂေါဇ္ဇဝ၊ ဖြား၏အဟူနဲ့ကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ အဂန္တိ၊ လားရပေပြီ၊ တတ္ထ၊ ထို

နတ်ပြည်၌၊ သုဘော၊ အလွန်တင့်တယ်သော၊ ဗုဉ္ဇကမ္ဘာဘိနိဋ္ဌိတော၊
 ကောင်းမှုကံသည် တန်ဆင်းအပ်သော၊ သဟဿကဏ္ဍော၊ မြွှားကျ တ
 ထောင်မြင့်သော၊ သတဂေဏ္ဍု၊ များသောပတ္တမြားခွဲလုံးရှိသော၊ ဓဇာလု၊
 များသောတံခွန်ရှိသော၊ ဟရိတာ၊ ခယော၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ယုပေါ၊ ပြာသာဒ်
 သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ တဿ၊ ထိုပြာသာဒ်၏၊ ပတာ၊ အရောင်သည်၊
 ဥဂ္ဂတော၊ တက်သစ်သော၊ သတရံသိဝ၊ နေဝန်းကဲ့သို့၊ နိဋ္ဌာဝတော၊ လှည့်
 လည်ပြေးသွား၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တသ္မိံ၊ ပါသာဒေ၊ ဝင်းပြောင်ထိန်းညှိ
 ထိုပြာသာဒ်ကြီး၌၊ ဒေဝကညာယိ၊ နတ်သွီးတို့ဖြင့်၊ အာကိဏ္ဏော၊ မြင်းသည်
 ဖြစ်၍၊ သမ္မောဒိတံ၊ ဝင်းမြောက်ဝင်းသာစကားပြောဟောခြင်းကို၊ အကာ
 သိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ၊ စပိတွာန၊ စုတေခဲ့၍၊ သုက္က
 မူလေန၊ ရှေးကံဟောင်းမြင်းကုသိုလ်ရင်းသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းနှိုး
 ဆော်ကော်ခေါ်၍ မြှင့်ထောက်ပင့်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ်
 သို့၊ အာဂတ္တိာန၊ ရောက်ပြီး၍၊ တတော၊ ထိုလူထံသို့ရောက်ပြီးမှ၊ ပရံ၊
 နောက်ကာလ၌၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏ ကုန်ခြင်း
 သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်ပေပြီ၊ ဣတော၊ ဤဝဒ္ဓကပ်ကမ္ဘာမှ၊
 စတုနုရတကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတေးကမ္ဘာထက်၌၊ အဟံ၊ ပေါသိယမည် ငါမ
 ထေရ်သည်၊ နိသီဒနံ၊ မြက်ခင်းနေရာ မြတ်လှ၏ကို၊ အဒါသိ၊ လှူခဲ့ဘူး၏၊
 တဿကမ္ဘဿ၊ ထိုမြက်လှူဒါနိုးချသောကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်း
 ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မ
 သိချခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ တိဏမုဗ္ဗိယော၊ မြက်ဆုပ်အလှူ၏၊
 ဖုလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာတို့ကို၊
 ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
 အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ
 ၏အဖြစ်သို့၊ ပတွာပန၊ ရောက်ပြီး၍၊ ကာ၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိ
 တုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်
 ဥာတိနံ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ အနုကမ္ဘာယ၊ ခြီးမျှင့်ခြင်းငှါ၊ ဥာတိဂေဟံ၊ အ
 ဆွေအမျိုးတို့၏အိမ်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ တတ္ထ၊ ဆိုဆွေမျိုးဥာတိ
 အိမ်တို့၏အိမ်၌၊ နံ၊ ထိုပေါသိယမထေရ်ကို၊ ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ ရှေးလူ
 လက်ထက်ကပေါင်းဖက်သောမဟာပေဟောင်းသည်၊ ဝန္တိဟွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဉ္စ
 မံ၊ ရှေ့ဦးစွာ၊ အာသနဒါနာဒိနာ၊ နေရာထိုင်းခင်း ပေးခြင်းအစရှိသည်ဖြင့်၊
 ဥပါသိကာပိယ၊ ရေတနာသုံးပါးသို့ ဆည်းကပ်တတ်သော ဒါယိကာမကဲ့

၁-ကေနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၄-ပေါသိယထေရ်ဂေါထာ။ ၃၀၃

သို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဝတ်ကြီး၊ ဝတ်ငယ်ကို၊ အသေတွာ၊ ငြိမ်း၊ ပစ္စာ၊ ဝတ်ကြီး၊ ဝတ်ငယ်
 ကိုပြုပြီးနောက်မှ၊ ထေရ်ဿ၊ ပေါသိယမထေရ်၏၊ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုဆန္ဒ
 အာသယကို၊ အဇာနန္တိ၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထိကုတ္တာဒိကိ၊ မိန်းမတို့၏အ
 မူအရာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပလောဘတကုကာမာ၊ ပြားယောင်းခြင်းငှါအ
 လိုရှိသည်၊ အဘာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ထေရော၊ ပေါသိယမထေရ်သည်၊ အဟော
 အန္တပာလာ၊ ဩဇာရိတ်လှစွာ၏တကား၊ မာဒိသံနာမ၊ ငါကဲ့သို့သဘော
 ရှိသည်မည်သောသူကိုစဉ်လျက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဗ္ဗိပစ္စ
 တိ၊ ကျင့်တုံသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ကံဗ္ဗိ၊ တစ်ခုတစ်ခုနီးသော
 စကားကိုမျှ၊ အဝတွာ၊ မပြောမဆိုမူ၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဝုဠာယ၊ ထခြင်း
 အရည်မေဝတောသို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တံ၊ ထိုပေါသိယမထေရ်ကို
 အရညကာ၊ တောကျောင်းနေကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာဝု
 သော၊ ငါ့ရှင်ပေါသိယမထေရ်၊ အဘယံမည်သောအကြောင်းကြောင့်
 အဘိလဟံ၊ အလွန်လျှင်စွာ၊ နိဝတ္တံ၊ ပြန်လာခဲ့သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
 ဥာတကေဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ နဒိဇ္ဈော၊ မကြည့်ရှုသလော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးကြကုန်၏၊ ထေရော၊ ပေါသိယမထေရ်သည်၊ တံပဝတ္ထိ
 ယိ၊ အကြောင်းကို၊ အာစိက္ခန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ အနာသန္နဝရာတော
 တိဂါထံ၊ အနာသန္နဝရာတောဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်
 ဆို၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အနာသန္နဝရာတိ၊ အနာသန္နဝရာဟူသည်
 ကား၊ တောဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့ကို၊ အနာသန္နာ၊ မကပ်အပ်ကုန်၊ အနုပ
 ဝတာ၊ မကပ်အပ်ကုန်၊ ဒုရေဝေဝ၊ အဝေး၌မူလည်း၊ ဌိတော၊ တည်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝရာ၊ ယောကျ်ားတပါးကိုရှာဖွေတတ်ကုန်၏၊ ဝုရိသဿ၊
 ယောကျ်ားတပါးကို၊ သေဋ္ဌာ၊ ရှာဖွေတတ်ကုန်၏၊ ဟိတာဝဟာ၊ ယောကျ်ား
 ၏အစီးအပွားကိုဆောင်တတ်ကုန်၏၊ နိစ္စမေဝ၊ အခါခပ်သိမ်းသာလျှင်၊ သဗ္ဗ
 ကာလမေဝ၊ အခါခပ်သိမ်းသာလျှင်၊ ရတ္တိမေဝ၊ ညည့်အခါ၌သာလျှင်၊ န၊
 မဟုတ်သေး၊ ဒိဝါဝိ၊ နေ့၌လည်းတောင့်တကုန်၏၊ ဝေဟော၊ ဆိပ်ကွယ်ရာအ
 ရပ်၌၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ ဝေလာယဝိ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်းတောင့်တကုန်၏၊
 ဝိဇာနတာတိ၊ ဝိဇာနတာဟူသည်ကား၊ ဝိဇာနန္တေန၊ ပညာရှိသောအမျိုး
 သားသည်၊ အနာသန္နဝရာတိဝိ၊ အနာသန္နဝရာဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအ
 ချို့ရှိ၏၊ သောဝေဝအတ္ထော၊ ထိုဘွဲ့ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်အတူပင်တည်း၊
 ဧတ္ထံ၊ ဤဂါထာ၌၊ အယံဟိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်
 တည်း၊ စဏ္ဍဟတ္ထိ၊ အဿ မဟိံသ ယိဟ ဗျုပ္ပ ယက္ခရက္ခသဝိသာဝာပိ၊

ကြမ်းသောဆင်ကြမ်းသောမြင်းကြမ်းသောကျွဲခြင်သောကျွဲ၊ ဘိလူး၊ ကျွဲ၊ ကြံ
မြေသုတ်ဘိလူးတို့သည်သည်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့သည်၊ အနုပသကံမန္တာ၊
မကပ်ကုန်၊ ဝရာ၊ တောငှက်တကာမျှ၊ သေဋ္ဌာ၊ ရှာဦးကာမျှ၊ နအနတ္တာဝဟာ၊
အကျိုးမဲ့ကိုမသေင်တတ်ကုန်၊ တေပန၊ ထိုဆင်ကြမ်း မြင်းကြမ်းအစရှိ
သောသတ္တဝါတို့သည်ကား၊ ဥပသကံမန္တာ၊ ကပ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံယေဝအတ္ထံ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဉ်ဖြစ်သော အကျိုးမဲ့ကိုသာသျှင်၊
ကမရယျံ၊ ပြုနိုင်ကုန်ရာ၏၊ ဣတ္ထိယောပန၊ မိန်းမတို့သည်ကား၊ ဥပသကံ
မိတ္တာ၊ ကပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောတ
မလွန်၍ဖြစ်သောအကျိုးကိုရင်း၊ ဝိမောက္ခနိဿိတမ္ပိအတ္ထံ၊ အရဟတ္တမဂ်အ
ရဟတ္တဖိုလ်၌ရှိသောအကျိုးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဝိနသိတ္တာ၊ ဖျက်ဆီး
၍၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ အနတ္တံ၊ အကျိုးမဲ့ကို၊ အာပါဒေန္တိ၊ ရောက်စေ
တတ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို၊ ကြောင့်၊ အနာသန္နဝရာ၊ တောနိစ္စမေဝဝိဇာနတာ
တိ၊ အနာသန္နဝရာဘောနိစ္စမေဝဝိဇာနတာဟူ၍၊ အာသာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်
မူ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ အတ္တုပနာယိကံ၊ မိမိသို့
ဆောင်သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဒသေန္တော၊ ပြုလိုရကား၊ ဂါမာတိအာဒိ၊
ဂါမာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာ
ပုဒ်၌၊ ဂါမာတိ၊ ဂါမဟူသည်ကား၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇေတံ၊ ဤဝိ
ဘတ်သည်၊ ဥပယောဂတ္ထံ၊ ဒုတိယအနက်၌၊ နိဿတ္တဝစနံ၊ ပဉ္စမိဝိဘတ်
တည်း၊ အရညမာဂဗ္ဗာတိ၊ အရညမာဂဗ္ဗဟူသည်ကား၊ အရညတော၊
တောမှ၊ အာဂတိံ၊ လာလတ်၍၊ မကာရော၊ မအက္ခရာသည်၊ ပဒသန္တိကရော
ပုဒ်စပ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဇေတံ၊ ဤအရညဟူ
သောပုဒ်၌ရှိသောဒုတိယဝိဘတ်သည်၊ နိဿတ္တပဉ္စမိအနက်၌၊ ဥပယော
ဂဝစနံ၊ ဒုတိယဝိဘတ်တည်း၊ တတောတိ၊ တတောဟူသည်ကား၊ မဉ္ဇ
ကတော၊ ညောင်စောင်းမှ၊ အနာမန္တတွာတိ၊ အနာမန္တတွာဟူသည်
ကား၊ အနာသဝိဟွာ၊ စကားမဆိုမူ၍၊ ပုရာဏဒုတိယိကံ၊ ရှေးလူကပေါင်း
သောမယားဟောင်းမိန်းမကို၊ တံ၊ သင်သည်၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့၊
ဟောဟိ၊ ဖြစ်ရစ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္တကမ္ပိ၊ ဤမျှသောစကားကိုလည်း၊
အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ ပေါသိယောဟိ၊ ပေါသိယောဟူသည်ကား၊ အတ္တာနုမေ
ဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုပင်လျှင်၊ ပရိဝိယ၊ သူတပါးကိုကဲ့သို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ယေပန၊
အကြင်ဆရာတို့သည်ကား၊ ပက္ကာမိန္တိ၊ ပက္ကာမိဟူ၍၊ ပဉ္စန္တိ၊ ရွတ်ကြကုန်
၏၊ တသံ၊ ထိုဆရာတို့၏၊ ဝါဒေ၊ အယူ၌၊ အသံပေါသိယော၊ ငါပေါသိယ

၁-ဇကုနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၄-ပေါသိယတ္ထေရဂါယာ။ ၃၀၅

မထေရ်သည်၊ ပတ္တာဝိ၊ ဖဲခဲ၊ ငို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ယောဇနာအနက်
ယောဇနာခြင်းတည်း၊ သာဇ္ဈတ္တိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ စာရံ၊ အိမ်သို့၊ ဥပဂတံ၊
ကပ်လာသော၊ လေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဧတာဇေတွာ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍၊ ပလော
ဘေတုကာမာ၊ ခြားယောင် ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထို
ခြားရောင်းသော အခြင်းအရာကို၊ ဒိတွာ၊ မြင်၍၊ ထေရေ၊ ပေါသိယမ
ထေရ်သည်၊ တာဓဇေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခဋိတွာ၊
ထွက်ခဲ့၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာ
နေ၊ နေရာဖြစ်သော၊ မဉ္ဇကေ၊ ဧောင်စောင်းငယ်၌၊ နိဝိဒိ၊ နေ၏၊ သာပိခေါ
ဇ္ဈတ္တိ၊ ထိုမိန်းမသည်လည်း၊ ပစ္ဆိမာဘတ္တံ၊ ညည့်အခါ၌၊ အလင်္ကတပဋိ
ယတ္တာ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ ထေ
ရဿ၊ ပေါသိယမထေရ်၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့၊ ဥပဂတံမိ၊ ကပ်လေ
၏၊ တံ၊ ထိုကပ်လာသောမယားဟောင်းမိန်းမကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ကိပ္ပိ တရံ
တရံ၊ သောစကားကိုမျှ၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဒိဝါဌာနမေဝ၊
နေသန့်ရာအရပ်သို့သာလျှင်၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယေပန၊ အ
ကြင်ဆရာတို့သည်ကား၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏၊ ဝါဒေ
အယူ၌၊ ဂါမာအရညမာဂဗ္ဗာတိဂါယာပဒဿ၊ ဂါမာအရညမာဂဗ္ဗဟူ
သောဂါယာပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ယထာရုတဝသေန၊ ရွတ်ဆိုသိုင်း၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိယျာတိ၊ ထုတ်ဆောင်၏၊ ဝိဟာရေတိဇ္ဈေ၊ ဝိဟာရေဟု
သောဤပုဒ်၌၊ အရညန္တိ၊ အရညဟူသောအနက်ကို၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိ
အပ်၏၊ ပေါသိယတ္ထေရဂါယာဝဇ္ဈာနာ၊ ပေါသိယမထေရ်၏ ဂါယာအ
တွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁-ဇကုနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၅-သာမညကာနိတ္ထေရဂါယာ။

သုခံသုခတ္ထေတိ၊ သုခံသုခတ္ထောအစရှိသောဂါယာသည်၊ အာယသ္မ
တော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သာမညကာနိတ္ထေရဿ၊ သာ
မညကာနိမထေရ်၏၊ ဂါယာ၊ ဂါယာတည်း၊ ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားတူး
သည်ကား၊ သော၊ ထိုသာမညကာနိမထေရ်သည်၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ဧရှ၊ ရှေး
သောဘုရားတို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရေ၊ ပြုခဲ့ဘူးသော လွန်ကဲ
သောကုသိုလ်အထူးကျေးဇူးရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊
ထိုထိုထိုသောလူတို့တို့၌၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ အာစိနန္တော၊ ဆည်းပူး

သည့်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤတဒ္ဓကင်္ဂကတ္ထာမှ၊ ဧကနဂုတိကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့ တ
ကတ္ထာထက်၌၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ သဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ ကာလ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ နန္ဒဿယောနိယံ၊ လူ၏အမျိုး
၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝိပဿိဘဂဝန္တံ၊ ဝိပဿိမြတ် စွာဘုရားကို၊
ဗိသု၊ မျိုးမြင်၍၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာ
သနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ဧကံ၊ တခုသာ၊ မဇ္ဈကံ၊ ညောင်စောင်းကို၊ အဒါဝိ၊
လှူခဲ့ဘူး၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ တနုပညကမ္ပန၊ ထိုကောင်းမှုကို
ကြောင့်၊ ဧဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်
သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်
မူသောအခါ၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ပရိဗိုဇ်၏၊
ပုတ္တောဟုတွာပုတ္တတာဝေန၊ သား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တဿ
ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ သာမညကာနိတိနာမံ၊ သာမညကာနိဟူသော
အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုသာမညကာနိအမည်ရှိသော
အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့ ပတ္တော
ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္ထု၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ငမကပါနိဟာရိ
ယံ၊ ရေမီးအစုံအစုံသောတန်ခိုး ပြာနိဟာကို၊ ဗိသု၊ မြင်၍၊ ပဿန္နမာနသော
ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
ရဟန်းပြု၍၊ စရိယာနုကုလံ၊ စရိုက်အားလျှောက်ပတ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဈာနံ၊
ဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝေဇာတွာ၊
ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ မဇ္ဈဒါယကမထေရ်၏အပဒါနံ၌၊ လောကဇေဋ္ဌဿ၊
သတ္တလောကထက် ကြီးမြတ်တော်မူထသော၊ တာဒိနေ၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ သဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဿန္နေန၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သ
ပါဏိနာ၊ မိမိလက်ဖြင့်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ မဇ္ဈံ၊ ညောင်စောင်းကို၊ ယော၊ ငါ
သည်၊ ဗိန္နံ၊ လှူခဲ့ဘူး၏၊ တေနဝမဇ္ဈဒါနေန၊ ထိုညောင်စောင်းလှူရသော
ကောင်းမှုကိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဟတ္ထိယာနံ၊ ဆင်ယာဉ်ကို၎င်း၊ အဿယာ
နံ၊ မြင်းယာဉ်ကို၎င်း၊ ဗိဗ္ဗယာနံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောယာဉ်ကို၎င်း၊ သန္တေဂံ၊ ရ
၏၊ တေနဝမဇ္ဈဒါနေန၊ ထိုညောင်စောင်း လှူဒါန်းရသော ကောင်းမှုကို
ကြောင့်သာလျှင်၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏၊ ကုန်ရာ

ဇ-ကောနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၅-သးမညကာနိစ္ဆေရဂါယာ၊ ၃၀၇

ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပစ္ဆေဒ၊ ရောက်သည်၊ အမှီးဖြစ်၏၊ ဣတော၊ ဤသဒ္ဓကင်္ဂ
ကမ္ဘာမှ၊ ကေန ဝုဒ္ဓတကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲ ဘကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုပိပသဇိမြတ်
စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌၊ ပဏ္ဍိတံ၊ အဋ္ဌိင်္ဂဥာင်စောင်းအလှူကို၊ အဒ
ဒိ၊ လှူခဲ့ဘူ ၏၊ တေနကမ္မဋ္ဌနံ၊ ထိုဥောင်းစောင်းလှူဒါန်းရသော ကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မ
သိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုး သည်းမညဒါနဿ၊ ဥောင်းစောင်းအလှူ၏၊
ဖဿံ အကျိုးပေးတည်း။ မယံ၊ ငါအား ကိလေသာ ကိလေသာတို့ကို၊
ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ငြိးပ ဗုဒ္ဓဿ၊ မျတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကုန်ငြိး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓံ၊
ဟောအပ်၏။ ပန၊ ဆက်၍၊ ခုဦးအံ့၊ ထေရဿ၊ သာမညကာနိမထေရ်
၏၊ ဂိတိယာယာယကော၊ လူလက်ထက်ကအဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ဘူးသော၊
ကာမ္ပိ သာနာနာမ၊ ကာမ္ပိယာနအမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိနိဗ္ဗိတသည်၊
ဗုဒ္ဓု၊ ပြုဒတော၊ ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါမှ၊ ပဉ္စာယ၊ ခဉ့်၊ တိတ္ထိယာနံ၊
တိတ္ထိဘို့အား၊ ဟကလသာသက္ကာရတာယ၊ ဆုတ်ယုတ်သော လာဘ်ပူ
ဇော်သကာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စာသန္တာဒနမတ္တမ္ပိ၊ စားရုံဝတ်ရုံမျှ
ကိုလည်း၊ အလသာန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ အာဇီဝိကာ၊ တက္ကတွန်းမသည်၊
ပကတော၊ နှိပ်စက်ဖန်ခါပူဆာသည်ဖြစ်၍၊ ထေရံ၊ သာမညကာနိမထေရ်
သို့၊ ဥပသကံ၊ ခိတွာ၊ ကပ်၍၊ တုဋ္ဌေသာကိယ၊ ဝုတ္တိသာနာမ၊ သင်တို့သာကိ
ဝင်မင်းသားတို့ မည်သည်ကား၊ မဟာလာဘာဂ္ဂယသဂ္ဂပုတ္တာ၊ များမြတ်
သောလာဘ်များမြတ်သော ကျော်စောခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သု
ခေန ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဇိဝထ၊ အသက်ငွေ ကုန်၏၊ မယံပန၊ ငါတို့သည်
ကား၊ ဒုက္ခိတာ၊ ဆင်းရဲကုန်၏၊ ကိစ္ဆဇိဝကာ၊ ပြုငြင်သော အသက် ပွား
ခြင် ရှိကုန်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပဋိပစ္ဆမာနော
ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကဉ္စေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌ဖြစ်သောချမ်းသာ
သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပရာယိကဉ္စသုခံ၊ တမလွန်၌ဖြစ်သော ချမ်းသာ
သည်သည်းကောင်း၊ သမ္ပန္နတိန္နခေါ၊ ပြည့်စုံပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓိံ၊
မေး၏၊ အထ၊ ထိုသို့မေးသောအခါ၌၊ တဿ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗိတအား၊ ထေရော၊
မထေရ်သည်၊ အာဝုသော၊ ပရိဗ္ဗာဇက၊ ဒါယကာ၊ ပရိနိဗ္ဗိတလောကုတ္တရာသုခ
မေဝ၊ လောကုတ္တရာသုခသည်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗရိယာယတော၊ ရချအားဖြင့်၊
သုခံနာမ၊ ချမ်းသာမည်၏၊ ဝေဇ္ဇယိလောကုတ္တရာ ချမ်းသာသည်လည်း
တဒနူဇ္ဈဝံ၊ ထိုလောကုတ္တရာချမ်းသာအားလျောက်ပတ်သော၊ ပဋိပတ္တိံ၊

အကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိသေဝ။ ကျင့်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမ္ပန္နတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ တဿ၊
 ထိုလောကုတ္တရာချမ်းသာကို၊ အဓိဂတဘာဝံ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊
 ပရိယာယတော၊ ပရိယာယအားဖြင့်၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်စွာပြုလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ သုခံသုခတ္ထောလဘတေဘဒါစရန္တိ ဂါထံ၊ သုခံသုခတ္ထောလဘတေ
 တဒါစရံအစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာယိ၊ ရုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
 ထာပုဒ်တို့၌၊ သုခန္တိပဒဿ၊ သုခံဟူသောပုဒ်၏အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့ဆိုအပ်သတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣဝံ၊ ဤသုခံ
 ဟူသောပုဒ်၌၊ နိရာမိသံ၊ အာမိသကင်းသော၊ သုခံ လောကုတ္တရာမြတ်ချမ်း
 သာကို၊ အဓိပ္ပတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုနိရာမိသဟူသောစကားသည်
 ကား၊ ဗလသမာပတ္တိစေဝ၊ ဗလသမာပတ်သည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊
 နိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာတံဝုစနံ၊ ထိုစကားသည်
 ဟိယုတ္တံ၊ သင်၏၊ အယံသမာဓိ၊ ဤလောကုတ္တရာသမာဓိသည်၊ ပဗ္ဗုပ္ပန္န
 သုခါစေဝ၊ ပဗ္ဗုပ္ပန္နလည်းချမ်းသာ၏၊ အာယတိဉ္စ၊ နောင်သော အခါ၌
 လည်း၊ သုခဝိပါဒကော၊ ချမ်းသာသော အကျိုးရှိ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ သုခံသုခါနံ၊ ချမ်းသာကကာတို့ထက်၊ ပရမံ၊
 လွန်မြတ်၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 သုခတ္ထောတိ၊ သုခတ္ထောဟူသည်ကား၊ သုခပ္ပယောဇနော၊ ချမ်းသာသော
 အကျိုးရှိ၏၊ ယထာဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သော၊ သုခေန၊ လော
 ကုတ္တရာမြတ်ချမ်းသာဖြင့်၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသော သူတော်ကောင်း၊
 လဘတေတိ၊ လဘတေဟူသည်ကား၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဣဒံသုခံ၊ ဤ
 လောကုတ္တရာမြတ်ချမ်းသာသည်၊ အတ္ထိကသေဝ၊ အလိုရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 အားသာလျှင်၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတရဿ၊ ဤမှတပါးသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်၊ ပနစောဒေမိ၊ စောဒနာအုံးကော၊ အဘယ်မည်
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိမည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏
 တဒါစရန္တိ၊ တဒါစရံဟူသည်ကား၊ တဒတ္ထံ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊
 အာစရန္တော၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယာယပဋိပတ္တိယာ၊ အကြင်အကျင့်
 ဖြင့်၊ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ တံပဋိပတ္တိံ၊ ထိုအကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ ကျင့်
 သော ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ တဒါစရံ၊ ထိုဖိုလ်လေးတန်နိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊
 ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခမေဝ၊ ဗလသမာပတ်နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောနိ

၁-ဧကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၅-သာမညကာနိစ္ဆေရဝါယာ ၃၀၉

ရာမိသသုခကိုသာသျှင်၊ နလဘတောရသည်မဟုတ်သေး။ အထခေါ်စင်စစ်သက်ကား၊ ကိတ္တိဉ္စ၊ ကျော်စောခြင်းသို့လည်း၊ ပဌေါတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ ဝိသဝါ၊ ဝိသရှိ၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ သုပရိသုဒ္ဓကာယဝစိကမ္မန္တာ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော ကာယကံဝစိကံရှိ၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း၊ သုပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းရှိ၏၊ ဣတိပိ ဤသို့လည်း၊ ဈာယီ၊ မကောင်းမှုကိုဗုတ်ကြည်းတတ်၏၊ ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဈာနယုတ္တော၊ ဈာန်သမာပတ်နှင့်ယှဉ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ကိတ္တိဉ္စ၊ ကျော်စောခြင်းသို့၊ ပဌေ၊ ခေါ်၊ မျက်ကွယ်၊ ပတ္တရယသတံ၊ နှံ့သော ကျော်စောခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ယသဝဇုတိတိ၊ ယသဝဇုတိ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗုခေ၊ မျက်မှောက်၌၊ ဂုဏာဘိတ္တဝသင်္ခါတော၊ ဂုဏ်ကိုမြီးမွှမ်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ယသောစယသသည်လည်းကောင်း၊ ပရိဝါရသမ္ပဒါသင်္ခါတော၊ အခြံအရံ၏ပြည့်စုံခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ယသောစ၊ ယသသည်လည်းကောင်း၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပရိပြုဟတိ၊ အာနိတလဲလဲပွားများ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဒါစန္ဒိ၊ တဒါစရံဟူ၍၊ သာမညတော၊ သာမညအားဖြင့်၊ ဂုတ္တမတ္ထိ၊ ဆိုအပ်သောအနက်ကို၊ သစ္စပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ ဒေသန္တော၊ ဖြစ်လိုသော၊ စေရော၊ မထင်သည်၊ ယောအရိယ မဇ္ဇင်္ဂိကမဉ္ဇေသံဃဇုံဘာဝေတိ၊ မဂ္ဂံအမတဿပတ္တိယာတိ၊ ယောအရိယမဇ္ဇင်္ဂိကမဉ္ဇေသံဃဇုံဘာဝေတိမဂ္ဂံ၊ အမတဿပတ္တိယာဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဖြိုက်ဆိုတော်မူ၏၊ တဿထိုဂါယာဝုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ အာရုကတ္တာ၊ ခေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယံ၊ အရိယမည်၏၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓဋ္ဌေန၊ စင်ကြယ်သောအနက်ကြောင့်၊ အရိယံ၊ အရိယမည်၏၊ စ၊ ဝါကျမှတစ်ပါး၊ ယောဓမ္မသဘာဝေါ၊ အပြင်တရားသဘာဝသည်၊ ပရိပဇ္ဇန္တာနံ၊ မိမိကျင့်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အရိယဘာဝကရဋ္ဌေန၊ ဖြတ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယံ၊ အရိယမည်၏၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိအာဒိအဋ္ဌင်္ဂသမောဟတာယ၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိအစရှိသောပေါင်းအပ်သောအင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ အဋ္ဌင်္ဂိကမည်၏၊ အန္တိန္ဒယရုဟိတမဇ္ဈိပမဇ္ဈိပတ္တိဘာဝတော၊ အယုတ်တရားနှစ်ပါးမှကင်းသော မဇ္ဈိပမဇ္ဈိ

ပတ်ဖြစ်သောကြောင့်၊ အကုသိုလဋ္ဌေန၊ မကောက်ကျစ်သောအနက်ကြောင့်
 အဇ္ဈသံ၊ အဇ္ဈသမည်၏။ ကာယဝဂ္ဂံ၊ ပဟာနတော၊ ကာယဝဂ္ဂံအစရှိ
 သံညွှန်ကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဥဇုံ၊ ဥဇုမည်၏။ နိဗ္ဗာနတ္ထိကေဟိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
 အလိုရှိကုန်သော။ ဝုပ္ပလေဟိ၊ ဝုပ္ပုလ်တို့သည်၊ မဂ္ဂနိယဋ္ဌေနစ၊ ရှာဖွေအပ်
 သောအနက်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ကိလေသေ၊ ကိလေသတို့ကို၊ မာ
 ရေန္တော၊ သတ်လျက်၊ ဂမနဋ္ဌေနစ၊ သွားတတ်သောအနက်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ မဂ္ဂန္တိ၊ မဂ်ဟူ၍၊ လဇ္ဈနာမံ၊ ရေအပ်သောအမည်ရှိသော၊ ဒုက္ခနိရော
 ဓဂါမိနိပဋိပဒံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို၊ အမ
 တဿအသင်္ခတဿစာတုယာ၊ အသင်္ခတဘေဒနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တိယာအဓိ
 ဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တာနော၊
 သန္တာန်၌၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်စေ၏။ ဝဇေတိ၊ ပွားလည်းပွားစေ၏။ သု
 ခတ္ထော၊ ချမ်းသာကိုအလိုရှိသော။ သောဝုပ္ပလေ၊ ထိုဝုပ္ပုလ်ကို၊ နိပ္ပဒိယာ
 ယေန၊ ချချအားဖြင့်၊ သုခတ္ထောတဒါစရန္တိ၊ သုခတ္ထောတဒါစရံဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော
 သုခံ၊ ဗလလေးတန် နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သောနိရာမိသသုခကို၊ သဘတိ၊ ရ၏။
 တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုဘော၊ ကြား၍၊ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိမိတ်သည်၊ လသန္ဓမာန
 သော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ဟောင်းပြု၍၊
 သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ ကျင့်သည်ရှိသော်၊ နိရိယေယဝ၊ မကြာခင်
 သာလျှင် ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ ဣဒမေဝ၊ ဤဂါထာသည်ပင်လျှင်၊ ထေ
 ရဿ၊ သာမညကာနိမထေရ်၏၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကဇေတံ၊ ပြော
 ကြားခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာမညကာနိဂ္ဌေရဂါထာဝဏ္ဏ
 နာ၊ သာမညကာနိမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီး ။

၁-ကောနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ္ဂ-၃၆-ကုမာပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။

☞ သာဓုသုတန္တိ၊ သာဓုသုတံအစရှိသောဂါထာသည်။ အာယုသ္မတော၊
 ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ကုမာပုတ္တတ္ထေရဿ၊ ကုမာပုတ္တမထေရ်၏၊
 ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ကိရ၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုပြီးအံ၊
 သော၊ ထိုကုမာပုတ္တမထေရ်သည်၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော သုရား၏

၁-ကေနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၆-ကုမာရုတ္တဗျေရဂါထာ။ ၃၁၁

အထံတော်တို့၌၊ ကုတာမိကာချေးပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်
ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ မှုတော၊ ဤသဒ္ဓကန္တာမှ၊ ကေနိပတကဗျေ၊ ကိုးဆွဲတကန္တာ
ထက်၌၊ အဇိနစမ္ပဝသနော၊ သင်္ခနက်ရေဝတ်သော၊ တာပသော၊ ရသေ့
သည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ ဗန္ဓုမတိနဝရေ၊ ဗန္ဓုမတိပြည်၌၊ ရာဇုယျာနေ၊ မင်း
ဥယျာဉ်၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဝိပဿိဘဂဝန္တံ၊ ဝိပဿိမြတ်
စွာဘုရားကို၊ ပဿိတွေး၊ ဖူးမြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော
စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ ပါဒတ္တဉ္စနတလံ၊ ခြေသုတ်ဆီကို၊ အဒါသိ၊
ကပ်လှူ၏သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပညကဗျေန၊ ထိုခြေ
သုတ်ဆီကို လှူသောကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊
နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏တော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သုဂတိသုဗေ
ဝ၊ သုဂတိတုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသန္တော၊ ကျင်လည်လျက်၊ ဣသိယုတ္တ၊ ဗုဒ္ဓ၊
ဒေ၊ ဤဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ အဝန္တိရေဋ္ဌေ၊
အဝန္တိတိုင်း၌၊ ဝေဠုကဏ္ဍကနဝရေ၊ ဝေဠုကဏ္ဍကမြို့၌၊ ဂဟပတိကုဗေ၊
သူကြွယ်မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏အသား၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊
နန္ဒာတိနာမံ၊ နန္ဒဟူသော အမည်ကို၊ အကံသု၊ ဖွည့်ကုန်၏၊ ပနဝိသေ
သော၊ အထူးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့အသား၊ ထိုနန္ဒလုလင်
၏မာတာ၊ အမိသည်၊ ကုမာနာမ၊ ကုမာမည်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
သော၊ ထိုနန္ဒလုလင်ကို၊ ကုမာဝုတ္တတိ၊ ကုမာဝုတ္တဟူ၍၊ ပညာယိတ္တံ၊
ထင်ရှား၏၊ သော၊ ထိုနန္ဒလုလင်သည်၊ အာဟသ္မတော၊ အသက်ရှည်
သော၊ သာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ သန္တိကေးအထံ၌၊ ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ သုတွေး၊ ကြားနာစ၍၊ လဒ္ဓပဿဒါ၊ ရအပ်သော ကြည်ညို
ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွေး၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကတပဗ္ဗကံစွေ၊
ပြုအပ်ပြီးသော ဝုဗ္ဗကံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိယန္တပဗ္ဗတပသေ၊ အစွန်
ဖြစ်သောတောင်နံရံ၌၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတို့၏ တရားကို၊ ကရောန္တော၊
ပြုသည်ရှိသော်၊ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူးတရားအထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တတုံ၊
ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ
မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွေး၊ ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွေး၊ ကြားနာစ
၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ သော၊ စတွေး၊ သုတ်သင်၍၊ သပ္ပာယဋ္ဌာနေ၊
လျှောက်ပတ်ရာ၌၊ ဝသန္တော၊ နေလျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝေမုတွေး၊
ပွား၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ တေန
ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗန္ဓုမတိယာ၊ ဗန္ဓုမတိ

၃၁၂

ထေရ်ကံလာအဋ္ဌကထာနိဿယ

အမည်ရှိသော၊ နဂရေ၊ မြို့တော်၌၊ ရာဇယျာဉ်တော်၌၊ ဝဿ
 မိ၊ နေခဲ့ဘူး၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါအရှင်သည်။ ကမဏ္ဍလုရော၊
 ကံရားကိုဆောင်သော၊ စမ္ပဝါသီ၊ သစ်နက်ရေကိုဝတ်သော ရေဝံ့သည်။
 အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ဝိပလံ၊ ကိလေသာရှုမှေးအညစ်အကြေးကင်းသော
 သယံဇ္ဈ၊ မိမိအလိုလိုဖြစ်တော်မူသော။ အပရာဇိတံ၊ သူတပါးသည်မ
 အောင်အပ်သော၊ အာတာပိနံ၊ ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသော၊ ပဟိ
 တတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေ့စွတ်အပ်သောစိတ်ရှိသော။ ဈာယိ၊ လောကီလောကုတ်
 မယုတ်ချာန်မွေ့ဝင်စား လေ့ရှိသော၊ ဈာနရတံ၊ ဈာန်၌မွေ့ချော်တော်မူ
 သော၊ ဝသိ၊ လေ့လာအပ်ပြီးသောဝသိဘော်ငါးပါးရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရ၏။ အဟံ၊ ဥယျာဉ်တော်မွေ့ ငါရေဝံ့
 သည်၊ သဗ္ဗကမသမိဒ္ဓဉ္စ၊ အဆုံးစုံသော အလိုတော်၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့
 ရောက်တော်မူပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဩစာဘိဏ္ဍိ၊ ဩစာလေးပါးကို
 ကူးမြောက်တော်မူပြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ အနာသင်္ဂံ၊ ကင်းပြီသောအာ
 သဝေါလည်းရှိတော်မူပြီးသော၊ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုဝိပသိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ
 ဖူ၊ မြင်ရ၏။ ပသန္တသုမနော၊ ကြည်ညိုဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တဉ္စနံ၊
 ခြေနယ်သီကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှ၏။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကနဝတ
 ကဗ္ဗ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တဉ္စနံ၊ ခြေနယ်သီကို၊
 အဒါသိ၊ လှူခဲ့ဘူး၏။ ဘဿ၊ ထိုခြေနယ်သီလှူရသောကောင် မူ၏၊ ဝါဟဿ၊
 အဝှမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂဘိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရပေ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့
 မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ အတ္တဉ္စနဿ၊ ခြေနယ်သီအလှူ၏၊
 ဖလံ၊ အကျိုးတည်း၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတော၊
 ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (၃)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအ
 မကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာပန၊ ရောက်၍ကား၊ အရညေ၊
 တော၌၊ ကာယဒဠိဗဟုလေ၊ ကိုယ်ကိုမြဲမြံစွာပြုခြင်းများကုန်သော၊ တိက္ခူ၊
 ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဩဝဒန္တော၊ ဆုံး
 မလျက်၊ သာသနဿ၊ သာသနာ၏၊ နိယျာနိကတာဝံ၊ ထွက်မြောက်
 ကြောင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသေန္တော၊ ပြလျက်၊ သာရသုတံသာရစရိတ
 ကန္တိ၊ ဂါထံ၊ သာရသုတံသာရစရိတကံအစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
 ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုသာရသုတံ၊ အစရှိသောဂါထာပုဒ်၌၊ သေရုတိ၊
 သာရဟူသည်ကား၊ သန္တရံ၊ ကောင်း၏၊ သုတန္တံ၊ သုတံကူသည်ကား၊ သဝ

၁-ကောနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၆-ကုမာရတ္ထဗျေကဂါထာ။ ၃၀၃

နံ၊ ကြားနာရခြင်းသည်၊ တဉ္စခေါ၊ ထိုကြားနာရခြင်းကိုလည်း၊ ဝိဝဇ္ဇူပနိသမိ
 တံ၊ ဝဋ်သံသရာရှိရာကင်းပလွတ်ရှင်းထသော၊ ဝိသေသတော၊ အထူးအား
 ဖြင့်၊ အပ္ပိစ္ဆတာဒိပနိသံယုတ္တံ၊ အပ္ပိစ္ဆတာအစရှိသော ကျေးဇူးနှင့်စပ်
 သွဉ်သော၊ ဒသကသဝတ္ထုသဝနံ၊ ဆယ်ပါးသောကထာဝတ္ထုကိုကြား
 နာခြင်းကို၊ ဣခေဤသဝနံ ဟူသောဝုန်၌၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သေရ
 စရိတကန္တိ၊ သေရစရိတကံဟူသည်ကား၊ တဒေဝအပ္ပိစ္ဆတာဒိပရိတံ၊ ထို
 အပ္ပိစ္ဆတာအစရှိသောအကျင့်ကိုပင်လျှင်၊ ဖိဗ္ဗန္တိ၊ ကျင့်ရခြင်းသည်၊ သေရ၊
 ကောင်းမြတ်ပါ၏၊ ဟိသဗ္ဗံ မှန်၏၊ စရိတမေဝ၊ စရိတသဒ္ဓါကိုပင်လျှင်၊ စရိတ
 ကန္တိ၊ စရိတကံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပဒေသယနုပိ၊ သုတစရိတကဟူသော
 ဝုန်နှစ်ပါးအပေါ် ဖြင့်လည်း၊ ဗောဟု သာဗ္ဗံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ တဒနုရူပံ၊ ထိုများသောအကြားအမြင်ရှိသည်
 အားကျောက်ပတ်သော၊ ပနိပတ္တံ စ၊ အကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ သန္ဓရာတိ၊
 သုန္ဓရဟူ၍၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သဒါတိ၊ သဒါဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗကံ
 လေးအလုံးစုံသော အခါ၌နဝမဇ္ဈိမဝေရကဝေလ၊ သတင်းငယ် သတင်း
 လတ် သတင်းကြီးဖြစ်သောအခါ၌၊ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဣရိဟာ
 ပထဝေဏသု၊ ဣရိယသုဝင်္ဂဏတို့၌၊ အနိကေတဝိဟာရေတိ၊ အနိကေတဝိ
 ဟာရောဟူသည်ကား၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ နိဝါသနဋ္ဌေန၊ နေရာ
 ဖြစ်သော အနက်ကြောင့်၊ ပဉ္စကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး တရားတို့
 သည်၊ နိကေတာနာမ၊ နိကေတမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ လောကီယာ
 လောကီဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာရမ္မဏဓမ္မာ၊ အာရုံခြောက်ပါးတရားတို့သည်
 နိကေတာနာမ၊ နိကေတမည်ကုန်၏၊ ယထာဟ၊ သုရားအားငယ်ကဲ့သို့ဟော
 တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ သာရုပ္ပနိမိတ္တနိကေတဝိဟာရေ၊ နိဗ္ဗေဒါခေါဂဟ
 ပတိနိကေတသ၊ ဂါရိတိ၊ ဝုတ္တတိ၊ အာရုံ၊ သ၊ သာရုပ္ပနိမိတ္တနိကေတဝိဟာရေ၊ နိဗ္ဗေဒါ
 ခေါဂဟပတိနိကေတသ၊ ဂါရိတိ၊ ဝုတ္တတိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အေဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ဂဟပတိ၊ သူငြယ် ခေါ၊ စင်စစ်၊ သာရုပ္ပနိမိတ္တနိကေတဝိဟာ
 ရေ၊ နိဗ္ဗေဒ၊ တင့်တယ်သောကျောက်ပတ်သောဝတ္ထု၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော
 အာရုံလောကီဖြစ်သော၊ ခြောက်ပါးသောအာရုံတည်းဟူသောအိမ်၌နေ၍
 နှောင်ဖွဲ့ခြင်းရှိသောသူကို၊ နိကေတသ၊ ဂါရိတိ၊ နိကေတသ၊ ဂါရိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ တေသံ၊ နိကေတာနံ၊ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးတရားတို့ကို၊ ပဟာ
 နုတ္တယ၊ ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပနိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ အနိကေတဝိဟာရော
 အနိကေတဝိဟာရမည်၏၊ အတ္ထပုစ္ဆနန္တိ၊ ပဒေသ၊ အတ္ထပုစ္ဆနံဟူသောဝုန်

၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်လတ္တံ့။ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော
 သိ၊ အပ်၏။ တံ၊ ထိုအနက်ကို၊ အာဇာနိတုကာမဿ၊ ဝေဒိခြင်းငှါအလိုရှိသော
 ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ဘုရားအစရှိသောကလျာဏမိတ္တ
 ပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကပရမတ္ထပဒေသ
 ဓဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောအကျိုး၊ အထူး၊ တမလွန်၌ဖြစ်သောမြတ်သောအ
 ကျိုး၊ အထူးကို၊ ပုစ္ဆနံ၊ မေးမြန်းဆွေးနွေးခြင်းသည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကုသ
 လာဒိသဒဿ၊ ကုသိုလ်အစရှိသည်ဖြင့်ပြားသော၊ အတ္ထဿ၊ သဘောတ
 ရားကို၊ သဘာဝဓမ္မဿ၊ သဘောတရားကို၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိံ၊ အ
 ဘယ်အမှုကိုပြုခြင်းသည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သနည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်အ
 မှုကိုပြုခြင်းသည်၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်မည်သနည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်အမှု
 သည်၊ သာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ရှိသနည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်အမှုသည်၊ အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်
 မရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပုစ္ဆနံ၊ ဆွေးနွေးမေးမြန်း
 ခြင်းသည်၊ အတ္ထပုစ္ဆနံ၊ အတ္ထပုစ္ဆနမည်၏၊ ပဒက္ခိဏကမ္မန္တံ၊ ပဒက္ခိဏကမ္မ
 ဟူသည်ကား၊ တံ၊ န၊ ထိုအနက်ကိုကား၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးမြန်းပြီး၍၊ ပဒက္ခိ
 နက္ခိဟိဘာဝေန၊ ဘုရားအစရှိသောကလျာဏမိတ္တ၏အဆုံးအမကိုကောင်း
 စွာခံယူသဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုဘုရားအစရှိသောကလျာဏမိတ္တ၏၊ ဩဝါဒေ၊
 အဆုံးအမ၌၊ အမိဋ္ဌာနံ၊ တည်ခြင်းသည်၊ သမ္မာပနိပတ္တိ၊ ကောင်းစွာကျင့်
 ခြင်းတည်း၊ ဣဝါရိ၊ ဤအတ္ထပုစ္ဆနံပဒက္ခိဏကမ္မဟူသောပုဒ်နှစ်ပါးအပေါင်း
 ၌လည်း၊ သာဓုတိပဒံ၊ သာဓုဟူသောပုဒ်ကိုးအာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ယော
 ဇေတဗ္ဗံ၊ ယောဇနာအပ်၏၊ ဧတံသာမညန္တိ၊ ဧတံသာမညံဟူ၍၊ သာဓုသု
 တန္တိ၊ အာဒိနာ၊ သာဓုသုတံဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပုတ္တံ၊ မိန့်အပ်သော၊ ယံ
 သုတံ၊ အကြင်ဆာသံပါးသောကထာဝတ္ထုကိုကြားနာရခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ယဉ္ဇ္ဇစရိတံ၊ အကြင်အပ္ပိစ္ဆတအစရှိသောအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ယေဝစအနိကေတဝိဟာရော၊ အကြင်ကမဂုဏ်ငါး
 ပါးအာရုံခြောက်ပါးတည်းဟူသောအိမ်ကင်၍ နေရခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ယဉ္ဇ္ဇအတ္ထပုစ္ဆနံ၊ အကြင်ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၌ဖြစ်သောမြတ်သောအ
 ကျိုးထူးကုသိုလ်အစရှိသည်ဖြင့်ပြားသောသဘောတရားကို ဆွေးနွေး
 မေးမြန်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယဉ္ဇ္ဇပဒက္ခိဏကမ္မံ၊ အကြင်ဘုရားအစ
 ရှိသောကလျာဏမိတ္တ၏အဆုံးအမကိုကောင်းစွာခံယူသဖြင့်ထိုဘုရားအ
 စရှိသောကလျာဏမိတ္တ၏အဆုံးအမ၌တည်ခြင်းကောင်းစွာကျင့်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤဆာသံပါးသောကထာဝတ္ထုကို

၈-ကေနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၆-ကုမာပုတ္တဇ္ဈေရဂါထာ၊ ၃၀၅

ကြားနာရခြင်းအပြု၌ တာအစရှိသော အကျင့်ကိကျင့်ခြင်းကာမဂုဏ်တရားငါးပါး လောကီဖြစ်သောအာရုံ ခြောက်ပါးတည်းဟူသောဒိမ်ကင်း၍ နေရခြင်းပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၌ဖြစ်သော မြတ်သောအကျိုးထူး ကုသိုလ်အစရှိသည်ဖြင့်ပြုသောသဘာတရားတို့ကိုဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းဘုရားအစရှိသောကလျာဏမိတ္တ၏ အဆုံးအမကို ကောင်းစွာခံယူသဖြင့် ထိုဘုရားလောင်းအစရှိသောကလျာဏမိတ္တ၏ အဆုံးအမ၌တည်ခြင်း ကောင်းစွာကျင့်၍ တည်းဟူသောအဆုံးရံသည်။ သာမညံ့ချာန်း၏အဖြစ်တည်း။ ဣမာယဇောပဋိပဒါယ၊ ဤအကျင့်နှင့်သာလျှင်၊ သမဏဘာဝေါ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညာသာ၊ တပိုးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သာမညန္တိ၊ သာမညံ့ဟူသောဤအမည်သည်။ နိပ္ပရိယာယတော၊ ရချအသဖြင့်၊ မဂ္ဂဗလဿ၊ မဂ်ဖိုလ်၏၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ပန၊ ဝါကျအထူးဆက်ဆိုပြီးအံ့တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ အယံပဋိပဒါ၊ ဤအကျင့်သည်၊ အပဏ္ဏကပဋိပဒါ၊ မချွတ်မယွင်းသောအကျင့်တည်း။ တံပနေတံတံပနေတံသာမညံ့၊ ထိုရဟန်း၏အဖြစ်သည်။ ယာဒိသဿ၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒသေတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အကိဉ္စနဿာတိ၊ အကိဉ္စနဿ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ထေရေန၊ ကုမာပုတ္တမထေရ်သည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုတော်မူအပ်၏။ အပရိဂ္ဂဟဿ၊ လယ်ယာအစရှိသည်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းကင်းသဖြင့်ကြောင့်ကြရှင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ခေတ္တဝတ္ထု၊ တိရုညသုဝဏ္ဏဒါဝီဒါသဒိပရိဂ္ဂဟရဟိတဿ၊ လယ်ယာငွေရွှေကျွန်မိန်းမကျွန်သောကျားအစရှိသည်ကိုသိမ်းဆည်းခြင်းမှကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား ဣဝံအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကုမာပုတ္တဇ္ဈေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ ကုမာပုတ္တမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၉-ကေနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၇-ကုမာပုတ္တသဟာယဇ္ဈေရဂါထာ၊

နာနာဇနပဒံယန္တိတိ၊ နာနာဇနပဒံယန္တိအစရှိသော ဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ကုမာပုတ္တ သဟာယဇ္ဈေရဿ၊ ကုမာပုတ္တ၏အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ကိရု၊ ချဲ့၍ဆိုပြအံ့၊ သေ၊ ထိုကုမာပုတ္တ သဟာယမထေရ်သည်။

ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေ့ ဘုရားတို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတဝိကာရား ပြုအပ်
 ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုသို့သောအမျိုး
 ဂံထိသံသရာတို့၌၊ ဝိဝေဒါပနိဿယံ၊ ဝေဒနာကုဏ္ဍိကင်္ဂါ၊ ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်၏ အား
 ကြီးသောအကြောင်းရှိသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ဥပပိနန္ဒော၊
 ဆည်းပူးစာဖိုးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ စတုနုရတကပ္ပေ၊
 ကိုးဆွဲသေးကမ္ဘာထက်၌၊ ဘဝတော၊ ဘုန်းတော်၊ ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူသော၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်
 တော်၌၊ ကုလဝေဟ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြား
 လိမ်မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အရညံ၊ တောသို့၊
 ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ရုက္ခဗလ္လံ၊ သစ်သားထွန်ကန်ကို၊
 ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ကတ္တရယဉ္ဇိ၊ တောင်ဝေးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သံစာဿ၊ သံ
 စာတော်အား၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ အညံ၊ တပါးသေး၊ လထာဝိဘင်္ဂ၊ စည်း
 စိမ်ချမ်းသာအား၊ လျောက်ပတ်သော၊ ပုညဉ္စ၊ ကောင်းမှု ကံကိုလည်း၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုနတ်
 ပြည်မှ၊ ပဉ္စာယ၊ စ၍၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိဘုံတို့၌ သာလျှင်၊ ပရိ
 ဝတ္တေန္တော၊ ထည့်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ
 မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဝေဠုကဏ္ဍကနုဂရေ၊ ဝေဠုကဏ္ဍ
 ကမြို့၌၊ ဣဒ္ဓေ၊ ကြွယ်ဝသော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အဿ၊ ထို
 အမျိုးကောင်းသားအား၊ သုဒန္တောတိနာမံ၊ သုဒန္တဟူသောအမည်သည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါသုလောတိဝိ၊ ဝါသုလဟူ၍လည်း၊ ကေမိ၊ အချို့သော
 ဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုသုဒန္တမည်သောအမျိုး
 ကောင်းသားသည်၊ ကုမာဝုတ္တဿ၊ ကုမာဝုတ္တသတို့သား၏၊ ဝိပဿဟာ
 ယော၊ ချစ်ကျမ်းဝင်သောအဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိစရေန္တော၊
 ထည့်လည်သည်ရှိသော်၊ ကုမာဝုတ္တော၊ ကုမာဝုတ္တသတို့သားသည်၊ ပဗ္ဗဇိ
 တော၊ ရဟန်းပြုရှာလေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သာ
 သနာတော်၌၊ ကုမာဝုတ္တော၊ ကုမာဝုတ္တသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊
 သောဓမ္မဝိနယော၊ ထိုသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းသည်၊ ဩရေကော၊ ယုတ်သည်
 နဟိနုနု၊ မဖြစ်ဟောင်းတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနသိက တွာ၊ နှလုံးပြု၍၊ တဒနု
 ဗန္ဓနနု၊ ထိုကုမာဝုတ္တသို့အစဉ်လိုက်သဖြင့်၊ သယံဝိ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော
 သတို့သားသည်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိဝုက္ကာမော၊ ရဟန်းပြုလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ

၁-ဇကုနိပါတ်-၄-ဝဂ္ဂ-၃၇-ကုမာရတ္တသဟာယတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၁၇

၏၊ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 တော်ကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုသုန္ဒရီသတို့သားသည်၊
 ဘိယျာသောမတ္တဿ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်၌
 သဇ္ဇာတတ္ထန္တော၊ ဖြစ်သောအလိုဆန္ဒရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍
 ကုမာရတ္တေန၊ ကုမာရတ္တမထေရ်နှင့်သာလျှင်သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ပရိယန္တ
 ပဗ္ဗတေ၊ အစွန်ဖြစ်သောတောင်၌၊ ဘာဝနာနုယုတ္တော၊ ဝိပဿနာဘာဝနာ၌
 အလွန်အားတုတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပိဟရတိ၊ နေ၏၊ စ၊ ဝါကျအထူး
 အားတုတ်ဦးအံ့၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ နာနာဇနပဒေသု၊ အထူးထူး
 သောဇနပုန်တို့သို့၊ ဇနပဒေဝရိကံ၊ ဇနပုန်ဒေဝစာရီဘိုးစုန္ဒာ၊ သွားကုန်
 သော၊ သမ္ပဟုလာ၊ များစွာကုန်သော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဂစ္ဆန္တဝိ၊
 သွားကုန်သော်လည်းကောင်း၊ အာဂစ္ဆန္တဝိ၊ လာကုန်သော်လည်း
 ကောင်း၊ တံဗ္ဗာနံ၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ ကပ်ကြကုန်၏၊ တေန၊ ထိုအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုတောင်စွန်၌၊ ကောလာဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကုက်
 ကျက်သည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ တံ၊ ထိုအခါ၊ အုတ် ကုက်ကျက်ပြုကြ
 သောအခြင်းအရာဘိုးဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သုဒန္တထေရော၊ သုဒန္တမထေရ်သည်၊
 ဣမေသိက္ခ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ နိယျာနိကာသာသနေ၊ ဝရ်မှထွက်မြောက်
 ကြောင်းဖြစ်သော သာသနာ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဇနပဒဝိဘက္ကံ၊ ဇန
 ပုန်၌ဖြစ်သောဝိတက်ကို၊ အနုဝတ္ထန္တော၊ အတန်ဘလဲလဲဖြစ်စေကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ စိတ္တသမာဓိံ၊ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိ တည်းဟူသော
 နှစ်ပါးသောစိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်းဘိုး၊ ဝိနာဇေန္တိ၊ ချွတ်ယွင်းစေကုန်ဘိ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
 တမေဝသံဝေဂံ၊ ထိုထိတ်လန့်ခြင်းဘိုးပင်လျှင်၊ အတ္တနော၊ မိမိဟူဆိုအပ်
 သောကုမာရတ္တသဟာယမထေရ်၏၊ စိတ္တဒမနဿ၊ စိတ်ကိုဆုံးမခြင်း၏၊
 အတိသံ၊ ချွန်း၏ အဖြစ်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ နာနာဇနပဒံ
 ယန္တိတိဂါထံ၊ နာနာဇနပဒံယန္တိ အစရှိသောဝါကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နာနာဇနပဒန္တိ၊ နာနာဇနပဒံဟူသည်ကား၊
 ဝိသုံဝိသုံ၊ အသီးအသီး၊ နာနာဝိဓံ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိသော၊ ဇန
 ပဒံ၊ ဇနပုန်သို့၊ ကာသိကောသသမာဓိ အနေကရေဋ္ဌံ၊ ကာသိကောသသမာဓိ
 စရှိသောများစွာသောတိုင်းရေဋ္ဌသို့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ ယန္တိတိ၊ ယန္တိဟူသည်ကား၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဝိစ
 ရန္တောတိ၊ ဝိစရန္တောဟူသည်ကား၊ အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဇနပ

ဒေါ၊ ဇနပုဒ်သည်၊ သုတိက္ခော၊ ဝပြော၏၊ သုသဘဝိ၊ ဣဿ၊ ဆွမ်းလေ့ပယ်
 ၏၊ အသုကော၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်သည်၊ ခေမာ၊ ဘေးမရှိ၊
 အရောဂေါ၊ အနာကင်း၏၊ ဣတိ အာဒိတိတက္ကဝသေနံ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို
 ကြံစည်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို၊ စရန္တော၊
 လှည့်လည်ကုန်လျက်၊ အသညတဘိ၊ အသညတာ ဟူသည်ကား၊
 တဿဝဇနပဒတိတက္ကဿ၊ ထိုဇနပုဒ်၌ဖြစ်သောဝိတက်ကိုပင်လျှင်၊ အပ္ပ
 ဟိနတာယ၊ မပယ်ရသေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗိတ္တေန၊ ဗိတ်ဖြင့်၊ အသံ
 ယကာ၊ မစောင့်စည်းသည်၏အဖြစ်တည်း။ သမာဓိဉ္စရိရာဇေန္တိတိ၊ သမာ
 ဓိဉ္စရိရာဇေန္တိ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗဿာဝိ၊ အသုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဥတ္တရိ
 မနုဿဓမ္မဿ၊ မြတ်သောလူဟုဆိုအပ်သော သုရားအစရှိသောသူတော်
 ကောင်းတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရား၏၊ မူလဘူတံ၊ အကြောင်း
 ရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဥပစာရပ္ပနာဘေဒံ၊ ဥပစာရအပ္ပနာဖြင့်ပြားသော၊ သ
 မာဓိဉ္စနာမ၊ သမာဓိအမည်ရှိသည်ကိုလည်း၊ ဝိရာဇေန္တိ၊ ချွတ်ယွင်းစေကုန်
 ၏၊ စသန္ဓေ၊ စသဒ္ဓါသည်၊ သတ္တာဝနေ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းအနက်၌၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဒေသန္တရစရေဏေန၊ အရပ်တပါးသို့သွားသဖြင့်၊ ဈာယိတုံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန် ရှု
 ခြင်းငြါ၊ ဩကာသာတာဝေန၊ အားလပ်အခွင့်မရှိသဖြင့်၊ အနဓိဂတံ၊ မရ
 အပ်သေးသော၊ သမာဓိ၊ နှစ်ပါးသောလေး၊ ကိလောကုတ္တရာ၊ သမာဓိကို၊ န
 အဓိဂန္တန္တော၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဓိဂတဉ္စ၊ ရအပ်ပြီးသောလောကီလော
 ကုတ္တရာသမာဓိသည်လည်း၊ ဝသိဘာဝနာပါဒေန၊ လေ့လာခြင်းပွားခြင်း
 သို့မရောက်စေသဖြင့်၊ ဇရန္တော၊ ဆွေ မြေပြတ်ယွင်း၊ ပြုံးတီ ခြင်းကြောင့်၊
 ဝိရာဇေန္တိနာမ၊ ချွတ်ယွင်းစေသည်မည်ကုန်၏၊ ကိ သုရဋ္ဌစရိယာကရိယာ
 တိဘိ၊ ကိ သုရဋ္ဌစရိယာကရိယာတိဟူသောပါဠိ၌၊ သူတိ၊ သုဟူသောပုဒ်
 သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဇေတူတာနံ၊ ဤသို့လောကီ လော
 ကုတ္တရာသမာဓိကိုချွတ်ယွင်းစေသဖြင့်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
 ရဋ္ဌစရိယာဇနပဒစာရိကာ၊ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်ကို လှည့်လည်ခြင်
 သည်၊ ကိ အဘယံ အကျိုးကို၊ ကရိယာတိ၊ ပြီးစေနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ ကိ နာ
 မအတ္တံ၊ အဘယ်မည်သော အကျိုးကို၊ သာဓေသတိ၊ ပြီးစေနိုင်လတ္တံ့
 နည်း၊ နိရုတ္တကာဝ၊ အကျိုးမရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအ
 နက်ကို၊ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တသ္မာတိ၊
 တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင်း၊ ဤဒိသိ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သော၊ ဒေသန္တရစရိယာ၊ အရပ်တပါးသွားလာခြင်းသည်၊ ဘိက္ခုဿ၊ ရ

၁-ကေနိပါတ်-၄-၀၅-၃၇-ကုမာရတ္တသဟာယဓမ္မေကီယော၊ ၃၁၆

ဟနိးဇ္ဇိ၊ အနတ္ထာဝဟာ၊ အကျိုးမဲ့ကိုဆောင်တတ်၏။ အဝိစခေါ်စင်စင်သော်
ကား၊ အနတ္ထာဝဟာ၊ အကျိုးမဲ့ကို ဆောင်တတ်သောကြောင့်၊ သမ္ပတ္တိနံ၊
စည်းစိမ်ချမ်းတို့ကို၊ ဝိရာဇနတော၊ ချွတ်ယွင်းစေတတ်သောကြောင့်၊ တသ္မာ
ထိ၊ ကြောင့်၊ ဝိနေယျသာရန္တန္တိ၊ ဝိနေယျသာရန္တံ ဟူသည်ကား၊ ဝသနပ
ဒေသေ၊ နေရာအရပ်၌၊ အရုတိသေသန၊ မပွေ့လျော်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ သာရန္တ၊ မိတ္တသံကိလေသံ၊ စိတ်၏ညစ်ညူးခြင်းကို၊ တဒ
နုရုပေန၊ ထိုလောကီ လောကုတ္တရာ သမာဓိ၏အားလျောက်ပတ်သော၊
မဇ္ဈိသင်္ခါနေန၊ ပညာဖြင့်၊ ဝိနေတွာ၊ ငြိမ်းစေပြီး၍၊ ဝူပသမေတွာ၊ ငြိမ်းစေပြီး
၍၊ ဈာယေယျာတိ၊ ဈာယေယျ ဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနေန၊ က
သိုဏ်းအစရှိသော အာရုံသို့ကပ်၍ ရှုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာ
နေန၊ အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တ တည်းဟူသောလက္ခဏာရေးသုံးပါးသို့ကပ်၍ ရှု
သဖြင့်၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိခေနဝိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
ဈာနေန၊ ဈာန်ဖြင့်၊ ဈာယေယျ၊ ကပ်၍ရှုရာ၏၊ အပုရေက္ခတောတိ၊ အပုရေက္ခ
တောဟူသည်ကား၊ မိစ္ဆာဝိတက္ကေဟိဝါ၊ ကမမဝိဘက်အစရှိသော မိစ္ဆာ
ဝိဘက်တို့ဖြင့်၎င်း၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိဝါ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်လည်း၊ နပုရေက္ခတော
မဝနံ၊ ရံသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်တေသံ၊ ထိုမိစ္ဆာ
ဝိဘက်တဏှာအစရှိသည်တို့၏၊ ဝသံ၊ နိုင်ငံသို့၊ အနုလစ္ဆန္တော၊ မကပ်မူ
၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနမေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာလျှင်၊ မနသိကရေယျ၊ နှလုံးသွင်းရာ၏၊
ဣတိ၊ အသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊
ဝေံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣမံဂါထံ၊ နာနာဇနပဒံယန္တိ၊ အစရှိသော
ဤဂါထာကို၊ တေသံ၊ ထိုပာဏ်းတို့အား၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ပရံ၊ နောက်က
လ၌၊ ထေရော၊ ကုမာရတ္တသဟာယမထေရ်သည်၊ တမေဝသံ၊ ဝေံ၊ ထိုသံ
ဝေဝကိုပင်လျှင်၊ အင်္ဂိသံ၊ ချွန်းနှံ့သူသည်ကို၊ ကတွာပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊
ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေထွာ၊ ပွားစေ၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဒဏ္ဍာ
ဒါယမထေရ်၏အပဒါနိ၌၊ ။

ကာနနံ၊ ကမိဝိက်ဥဒေါင်း၊ ဌက်ပေါင်းများ စစ်မည်ရာဖြစ်သော၊ ဝနံ၊
သားဌက်မပြတ်-ဆည်းကပ်ပျော်ရာ-မြိုင်တောချာသို့၊ ဩဂ္ဂဟာသင်္ကဋ်၊
ကဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒဏ္ဍံ၊ သစ်သားထွံကန်ကို၊ ဆေတွာန၊ ဖြတ်၍၊ ဗဟုံ၊ များ
စွာသော သစ်သားထွံကန်ကို၊ အာလမ္ပဏံ၊ ကရိတွာန၊ တောင်ဝေးပြု၍၊
သံဃာယ၊ သံဃာတော်အား၊ အဒဒိ၊ လှူပြီ၊ တေနမိတ္တပသာဒေန၊ ကို

ကြည်ညိုစွာသောစိတ်ဖြင့်။ သုဗ္ဗတံ။ ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သော
 သံဃာတော်တို့ကို။ အဘိဝါဒိယ။ ရှိခိုး၍။ အာလမ္ပဒဏ္ဍံ။ သစ်သားတွဲကုန်
 ဖြင့်ပြီးသောတောင်ဝေးသို့။ ဒတွာနုဗ္ဗန္တိ။ ဥတ္တရရမခေါ်။ မြောက်သို့ရှေးရှု
 မျက်နှာမူလျက်။ ပတ္တမိဗေလေန္တိ။ ဣတော။ လေးသင်္ချီထပ် ဤသည်
 ကပ်မှ။ စတုနုတေကဗ္ဗေ။ ကိုးဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်၌။ တဒါ။ ထိုအခါ၌။ ယံ
 ဒဏ္ဍံ။ အကြင်တောင်ဝေးကို။ အဒဒိ။ လှူခဲ့ဘူး၏။ တဿကမ္ဘဿ။ ထိုတောင်
 ဝေးလှသောကောင်းမှုကံ၏။ ဝါဟသော။ အစွမ်းကြောင့်။ ဒုဂ္ဂတိ။ ဒုဂ္ဂတိက
 ဝကို။ နာဘိဇာနာမိ။ မသိစဘူး။ ဣဒံ။ ဤမသိခြင်းတည်းဟူသောအကျိုး
 သည်း။ ဒဏ္ဍဒါနဿ။ တောင်ဝေးအလှူ၏။ ပလံ။ အကျိုးတည်း။ မဟံ ဝါအား
 ကိလေသာ။ ကိလေသာဘို့ကို။ ဈာပိတာ။ ဖုတ်ကြည်းအပ်ပေကုန်ပြီ။ ပ။
 ဗုဒ္ဓဿ။ ဗြဟ္မစွာဘုရား၏။ သာသနံ။ အဆုံးအမတော်ကို။ ကတံ။ ပြုကျင့်အပ်
 ပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပနဝိသသော။ အထူးကို။ မယာ။ ငါသည်။ ဝုတ္တတေ။ ဆင့်ဦးအံ့။ ပဏိအတ္တံ။
 အကြင်အနက်ကို။ အကိသံ။ ချွန်၌တူသည်ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ အယံလေ
 ရေး။ ဤကုမာပုတ္တသဟာယမထေရ်သည်။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။
 ပတ္တော။ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ တမေဝတ္တံ။ ထိုအနက်ကိုပင်လျှင်။ ပာဒလေ။
 နှလုံး၌။ ဌပတွာ။ လား၍။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တောပိ။ ရောက်
 ပြီးသော်လည်း။ နာနာဇနပဒံယန္တိ။ ကိစ္စမမေဝဂါထံ။ နာနာဇနပဒံယန္တိ။ အ
 စရှိသော ဤဂါထာကိုပင်လျှင်။ အဘာသိ။ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ တသ္မာ။ ထို
 ကြောင့်။ တဒေဝ။ ထိုဂါထာသည်ပင်လျှင်။ အဿ။ ထိုကုမာပုတ္တသဟာယ
 မထေရ်အား။ အညးဗျာကရဏံ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ကြားခြင်းသည်။ အ
 ဟောသိ။ ဖြစ်၏။ ကုမာပုတ္တသဟာယတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ။ ကုမာပုတ္တသ
 ဟာယမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၈-ဂဝံပတိတ္ထေရဂါထာ။

၉။ ယောဇ္ဈန္ဒိယာသရေတုန္တိ။ ယောဇ္ဈန္ဒိယာသရတုံ အစရှိသောဂါထာ
 သည်။ အာယသ္မတော။ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ ဂဝံပတိတ္ထေရဿ။
 ဂဝံပတိမထေရ်၏။ ဂါထာ။ ငါထာတည်း။ ကိရ။ အဆင့်စကားကြားရဘူး
 သည်ကား။ သော။ ထိုဂဝံပတိမထေရ်သည်။ ပုရိ။ ဗုဒ္ဓသု။ ရှေးဘုရား တို့၏
 အထံတော်ဘို့၌။ ကတာမိကာရော။ ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်

၁-ကေနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၈-ဂင်္ဂပတိတ္ထရဂါထာ။ ၃၂၁

ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤတဒ္ဒကန္တာမှ၊ ကေတိံသေကပ္ပေ၊ သုံးဆွဲတကန္တာ
ထက်၌၊ သိဝိဘဂဝန္တံ၊ သိဝိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပသဝိတွာ၊ ဖူးမြင်းရ၍၊
ပသန္နမာနသော၊ ကြည်လင်သောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုပ္ဖဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊
ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား
သည်၊ တေနုပုညကပ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်
ပြည်၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်လေ၏၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊
ကရောန္တော၊ ပြုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကောဏာဂမနဿ၊ ကေတောရင်အ
အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စေတိယေ၊ စေတီ
တော်၌၊ ဆတ္တဉ္စ၊ ထီးကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိကဉ္စ၊ ပွတ်တိုင်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအ
မည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်
တော်၌၊ အညတရသ္မိံ၊ ကပြီးသော၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊
ဖြစ်လေ၏၊ တသ္မိံ စတုလေ၊ ထိုအမျိုး၌လည်း၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ဂေါမဏ္ဍ
လံ၊ နွားအပေါင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုနွားအပေါင်းကို၊ ဂေါပါ
ယကာ၊ နွားကျောင်းသားတို့သည်၊ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏၊ အယံ၊ ဤအမျိုး
ကောင်းသားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနွားအပေါင်း၌၊ အန္တရန္တရေ၊ ကြီးကြား
ကြီးကြား၊ ယုတ္တံပယုတ္တံ၊ ယှဉ်စေအပ်သော အမှုကိစ္စကို၊ ဝိစာရေန္တော၊
စိချင်လျက်၊ ဝိစရတိ၊ ထည့်လည်၏သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊
ကေ၊ တပါးသော၊ ဝိဏာသဝတ္ထေရံ၊ ရဟန္တာမထေရ်မြတ်ကို၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊
ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလှိုငှါ၊ စရိတွာ၊ ထည့်လည်၍၊ ဗဟိဂါမေ၊ ရွာ၏အပ၌၊
ဒေဝသိကံ၊ နေတိုင်း၊ ကေသ္မိံ၊ တခုသော၊ ပဒေသေ၊ အရပ်၌၊ တတ္ထကိစ္စံ၊
ဆွမ်းတုဉ်းပေခြင်းကိစ္စကို၊ ကရောန္တံ၊ ပြုသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အယေသု၊
အရှင်ကောင်းသည်၊ သူရိယာတပေန၊ နေပူဖြင့်၊ ကိလမိဿတိ၊ ပင်ပန်း
တော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ စတ္တာရော၊ လေးချောင်းကုန်
သော၊ သိရိသဒဏ္ဍေ၊ ကုက္ကိုသးထွံကန်တို့ကို၊ ဥဿာပေတွာ၊ စိုတ်
ဆောက်၍၊ ကေသံ၊ ထိုလေးချောင်းသောကုက္ကိုသးထွံကန်တို့၏၊ ဥပရိ၊
အသက်၌၊ သိရိသဿာခါယော၊ ကုက္ကိုခက်တို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ တင်ထား၍၊
သါခါမဏ္ဍပံ၊ သစ်ခက်မဏ္ဍပ်ကို၊ ကတွ၊ ပြု၍၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊ မဏ္ဍပဿ၊
မဏ္ဍပ်၏၊ သမိပ၊ အနီး၌၊ သိရိသရက္ခံ၊ ကုက္ကိုပင်ကို၊ ရောပေသိ၊ စိုက်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း၊ အာစရိယာ၊ ဆရာတို့သည်၊ ဝေန္တိ၊
ဆိုတော်မူကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားကို၊ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်

သနားသဖြင့်၊ ခေမသိကံ၊ နေ့သိုင်း၊ ထေရော၊ ဓမ္မာန္တာမ၊ ထရိသည၊ တတ္ထ
 ထိုကုက္ကိုမဏ္ဍပ်၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသာ၊ သည၊
 တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုညကဗျေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ တကော၊
 ထိုလူစပ်စပ်ကိုပင်အဖြစ်မှ၊ စပိတော၊ ရတနာတံ၊ စတုမဟာရာဇိကေသု၊
 စတုမဟာရာဇာသို့တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏၊
 ဝုရိမကမ္မသံသ္မုစကံ၊ ရှေးကံဟောင်းကိုကောင်းစွာပြုဘတ်သော၊ ဝိမာနံ၊
 ရေးမိမာန်တံခါးဝ၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ သိရိသဝနံ၊ ကုက္ကိုတောသည၊
 နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏဂန္ဓသမ္ပန္နေဟိ၊ အဆင်းအနံ့နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ အညေ
 ဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ပုဗ္ဗေဟိ၊ ပန်းတို့ထက်၊ သဗ္ဗကာလေ၊ အခါခပ်သိမ်း၌၊
 ဥဘသောဘမာနံ၊ တင့်တယ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တံဝိမာနံ၊ ထိုဝိမာန်
 သည၊ သေရိသကန္တိ၊ သေရိသကမိမာန်ဟူ၍၊ ပညာယိတ္တ၊ ကံဝန်းကျင်
 မှထင်ရှား၏။ သောဒေဝဓုတ္တော၊ ထိုနတ်သာ၊ သည၊ ကေဗုဒ္ဓန္တရံ၊ နှစ်ဆူ
 သောဘုရားတို့၏တရသောအကြားကာလပတ်လုံး၊ ဒေဝေသုစေဝ၊ နတ်
 ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သံသ
 ရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်
 တော်မူသောအခါ၌၊ ယသ၊ ဣစ္ဆရသ၊ ယသမထေရ်၏၊ စတုသု၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ဂိဟိသဟာယေသု၊ လူဖြစ်စဉ်ကအဆွေခင်ပွန်းချစ်ကြွမ်းဝင်
 သောသူတို့တွင်၊ ဂဝံပတိနာမ၊ ဂဝံပတိအမည်ရှိသောအဆွေခင်ပွန်းသည်
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာယသ္မတောယသသ၊ အရှင်ယသ၏၊ ပဗ္ဗဇိတတဘဝံ၊
 ဓမ္မာနံ၊ ပြုသည်၏အဖြစ်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သဟာယေ
 ဟိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်၊ သန္တိ၊ ဟကွ၊ ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 တသ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသသိ၊ ဟောတော်
 မူ၏။ သော၊ ထိုဂဝံပတိအမည်ရှိသောအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဒေသနာ
 ဝံသာနေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌၊ သဟာယေဟိ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့နှင့်၊ သန္တိ၊
 တကွ၊ အရဟတ္တ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်
 အပဒါနေ၊ ဂိရိနေလပူဇက၊ မထေရ်၏အပဒါနံ၊ ။

အဘိ၊ ဂဝံပတိမည်သောငါသည်၊ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ မိဂလုဒ္ဒေါ၊ သား
 သက်အမျိုးတောမူဆိုးသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဝိဝနေ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော
 တော၌၊ ဝိစရိ၊ ကျင်လည်ရပြီး၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြို့မရှိ
 သော၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသောတရားမြတ်တို့၏၊ ပါရဂူ၊ ကမ်းတဘက်

ဇ-ဇကနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၀-ဂံပတိတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၂၃

သို့ဘုက်တော်မူပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓံမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဗုဒ္ဓံမြတ်စွာ၏၊ မဟာကာရုဏိကေ၊ ကြီးမြတ်သော မဟာကရုဏာရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗသတ္တဟိတေရတေ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွားကိုရွက်ဆောင်ခြင်း၌မွေ့လျော်သောစိတ်ရှိတော်မူသော၊ တသ္မိံ၊ ထိုသို့ဘုရား၌၊ ပဿန္တမိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ နေလပုပ္ဖံ၊ ညစ်ကြေးမတင်သန်ရှင်းစင်သော နေလပန်းကို၊

ပူဇယိံ၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကတိံသေကပ္ပေသုံးထွေတကမ္ဘာထက်၌၊ ယံပုပ္ဖံ၊ အကြင်နေလပန်းကို၊ အဘိပူဇယိ၊ ရိုညွတ်အထူးပူဇော်ဘူ၏၊ တာယစတနာတ၊ ထိုပန်းလှသောစေတနာ၏၊ ဝါဟသ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဗုဂ္ဂဟိံ၊ ဗုဂ္ဂဟိတဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိချခြင်းအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ထိခိုက်ဘုရားရှင်ကိုပန်၊ ပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်၊ မယံ၊ ငါဂံပတိအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာကို၊ ဂျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ပေကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ။

ပန်းဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတော၊ ရောက်၍၊ သေရာ၊ ဂံပတိမသေရ်သည်၊ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိသံဝေဒန္တော၊ ခံစားမျှော်သောကေတော၊ သာကေတပြည်၌၊ အဇ္ဇနဝနေ၊ မျက်စဉ်းတော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ တဝဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ပျားနားအပေါင်၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သာကေတံ၊ သာကေတပြည်သို့၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ အဇ္ဇနဝနေ၊ မျက်စဉ်းတော၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ သေနာသနံ၊ သတင်းသုံးသျှားကျောင်းနေရာသည်၊ နဋ္ဌဟောသိ၊ မလောက်၊ သမ္ပဟုလ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ပျားနားတို့သည်၊ ဝိဟာရသမန္တော၊ ကျောင်း၏အနီး၌၊ သရဘူသ၊ သရဘူအပြည်ရှိသော၊ နမိ၊ ဝ၊ မြင်၌၊ ဝေလုကာပုဋိ၊ န၊ သေရ၌၊ သယိံ၊ သု၊ အိပ်ကြကုန်၏၊ အသ၊ သံ၊ အခါ၌၊ အစုရတ္တိသမယေ၊ ညဉ့်ထက်ဝက်အခါ၌၊ နမိ၊ ဝ၊ မြင်၌၊ ဥဒကောယော၊ နေအလျဉ်သည်၊ အဝတ္ထန္တော၊ လာသည်ရှိသော်၊ သာမကောရာဇယော၊ သာမကောအစရှိသည်တို့သည်၊ ဥဒ္ဓာသဒ္ဓမဟာသဒ္ဓါ၊ မြင့်သောအသံကုယ်သာအသံတို့သည်၊ အပောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဝဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝံ၊ ထိုရွှေပန်းနှစ်သော အခြင်းအရာကို၊ ဥတော၊ သိတော်မူ၍၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိ

သော၊ ဂဝံပတိ၊ ဂဝံပတိမထေရ်ကို၊ အာဏာ ပေယျိ၊ စေတော်မူ၏။ ကိ' အာ
ဏာပေယျိ၊ အာဏာပေယျိစေသနည်း၊ ဂဝံပတိ၊ ချစ်သားဂဝံပတိ၊ ဂန္ထ၊ သွား
ချေ၊ ဇလောဗံ၊ ရေအယဉ်ကို၊ ဝိက္ခန္ဓတ္တာ၊ ခွါ၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းသံဃာ
တော်ဘို့အား၊ ဖာသုပ္ပါဒ်၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုချေ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဏာပေယျိ၊ စေ၏၊ ထေရာ၊ ဂဝံပတိမထေရ်သည်၊
ဘန္တ၊ အရှင်ဘုရား၊ သာဓကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဂ္ဂတော၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သမ္ပန္နိန္ဒြိယတွာ၊ ဝန်ခံ၍၊ ဣန္ဒြိယလေးနားတန်
ခိုး၏အတွင်းဖြင့်၊ နဒိသေတံ၊ မြစ်ရေအယဉ်ကို၊ ဝိက္ခန္ဓိ၊ ခွါ၍၊ တံ၊ ထိုမြစ်ရေ
သည်၊ ဒုရတောဝ၊ အဝေ့မှသာလျှင်၊ ပဗ္ဗတကူဠုရိယ၊ တောင်လွန်ကဲ့သို့၊
အဋ္ဌာယိ၊ တည်၏၊ တတော၊ ထိုနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ထေရေသ၊ ဂဝံပတိ
မထေရ်၏၊ အနုဘာဝေါ၊ အနုဘော်သည်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ပါကဇော
ထင်ရှားသည်၊ အဟာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထိုနေ့နှင့်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊
တနေ့သ၌၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟတိယာ၊ ချော့ရွာသော၊ ဒေဝ
ပရိသာယ၊ နတ်ပရိသတ်၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ နိဝိဒိဟွာ၊ နေ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရား
ကို၊ ဒေသန္တံ၊ ဟောတော်မူလျက်၊ ထေရံ၊ ဂဝံပတိမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
တော်မူ၍၊ လောကာနုကမ္ဘာယ၊ လူကိုပြီးမြောက်ခြင်းငှါ၊ တဿ၊ ထိုဂဝံ
ပတိမထေရ်၏၊ ဂုဏာနံ၊ ဣန္ဒြိယအစရှိသောကျေးဇူးတို့ကို၊ ဝိဘာဝနတ္ထံ၊
ထင်စွာပြခြင်းငှါ၊ တံ၊ ထိုဂဝံပတိမထေရ်ကို၊ ပသံသန္တံ၊ ပြီးပွဲးလိုသည်
ဖြစ်၍၊ ယောဣန္ဒြိယာသရတုန္တိ ဂါထံ၊ ယောဣန္ဒြိယာသရတုံအစရှိသော
ဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုယောဣန္ဒြိယာသရတုံ
အစရှိသောဂါထာပုဒ်တို့၌၊ ဣန္ဒြိယာတိ၊ ဣန္ဒြိယာဟူသည်ကား၊ အဓိဋ္ဌာနိဋ္ဌိ
ယာ၊ အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောတန်ခိုးဖြင့်၊ သရတုန္တိ၊ သရတုံဟူ
သည်ကား၊ ဝေန်သမိက်၊ ဤသို့သရတုံဟူသော အမည်ဖြင့် ရအပ်သော
အမည်ရှိသော၊ နဒိ၊ မြစ်ကို၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ယံ၊ အကြင်မြစ်ကို၊ သရ
တုန္တိ၊ သရတုံဟူ၍၊ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပဋ္ဌပေသိတိ၊ ပဋ္ဌပေသိဟူသည်ကား
သန္တတုံ၊ စီးခြင်းငှါ၊ အဒေန္တော၊ မပေးမှု၍၊ သေတံ၊ ရေအယဉ်ကို၊ နိဝေတ္ထ
တွာ၊ ဆုတ်နှစ်စေ၍၊ ပဗ္ဗတကူဠုရိယ၊ တောင်လွန်ကဲ့သို့၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာ
သော၊ ဇလရာသိ၊ ရေအရကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥပေယျိ၊ ထား၏၊ အသိတောကိ
အသိထားဟူသည်ကား၊ ယောဂဝံပတိ၊ အကြင်ဂဝံပတိမထေရ်သည်၊
နသိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အဓိမှကင်း၏၊ တဏှာဒိဋ္ဌိနိဿယရ
ဟိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အဓိမှကင်း၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗန္ဓန

၁-ဇကုနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၈-ဂဝံပတိတ္ထေရဂါထာ။ ၃၂၅

သမ္ဘူတနံ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ သဗ္ဗသံယောဇနာနံ၊
 အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်တို့ကို၊ သမုန္တိန္ဒတ္တာ။ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်ပြီး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေနမိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော၊ ဗန္ဓနေန၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊
 အဗန္ဓော၊ မနှောင်ဖွဲ့၊ တတောဇေ၊ ထိုသို့နှောင်ဖွဲ့ခြင်း၊ ကင်းသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်သာလျှင်၊ ဇောကာရာနံ၊ ဝုန်လျှပ်ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ကိလေ
 သာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနေဇော၊ အနေ
 မည်၏၊ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့သောဂုဏ်ကျေးဇူးအတူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊
 သဗ္ဗသင်္ဂဟိဂတံ၊ အလုံးစုံသောရာဂဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော
 ငါးပါးသော ကပ်ငြိသတ်သောသဘောတရားတို့ကို လွန်မြောက်၍တည်
 သော၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သောဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံး
 စုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဂဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌသင်္ဂဟိဂတံ၊ ရာဂသင်္ဂဟိဂ
 သင်္ဂဟသင်္ဂဟသင်္ဂဟဒိဋ္ဌိသင်္ဂဟတည်းဟူသောငါးပါးသောကပ်ငြိခြင်း
 တို့ကို၊ အတိတ္တဒိတ္တာ၊ လွန်၍၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗ
 သင်္ဂဟိဂတံ၊ အလုံးစုံသော ရာဂဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောငါးပါး
 သောကပ်ငြိခြင်းတို့ကိုလွန်မြောက်၍တည်သော၊ အသေက္ခမနိဘာဝတော
 ရဟန္တာမုနိဖြစ်သောကြောင့်၊ မဟာမုနိ၊ မဟာမုနိမည်၏၊ တတောဇေ၊
 ထိုသို့ အသေက္ခမနိဖြစ်သောကြောင့်သာလျှင်၊ ကာမဘဝါဒိ ဘေဒဿ၊
 ကာမဘဝအစရှိသောအပြားရှိသော၊ သကသဿဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
 သော၊ ဘဝဿ၊ ဘဝ၏၊ ပါရံ၊ ကင်းသတ္တဝယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 သို့၊ ဂတတ္တာ၊ ရောက်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဝဿ၊ ဘဝ၏၊ ပါရံ၊
 ကင်းသတ္တဝယ်ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီးသော၊ ဒေဝါနမဿန္တိတိ၊ ဒေ
 ဝါနမဿန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဒေဝါဝိနတ်တို့သည်လည်းနမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကြ
 ကုန်၏၊ ဣတရာ၊ ဤနတ်မှတစ်ပါးကုန်သော၊ ပဇာ၊ သက္ကဝါတို့သည်၊ ပဂေဝ၊
 အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ နမဿန္တိဂေ၊ ရှိခိုးကြကုန်သည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဂါထာပရိယောဂသ္မာနေ၊ ဂါထာ၏
 အဆုံး၌၊ မဟာတော၊ များစွာသော၊ ဇနကာယဿ၊ လူအပေါင်းအား၊ ဓမ္မာ
 တိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ထေရော၊ ဂဝံပတိမထေရ်သည်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာက
 ရောန္တော၊ ကြားသည်ရှိသော်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇိဿ၊ ပီ၊
 ပူဇော်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမမေဝဂါထံ၊ ဤဂါထာကိုသာလျှင်၊ အဘာသိ၊
 ရှက်ဆိုတော်မူ၏၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်

၃၂၆ လေရဂါသာအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

အပ်၏။ ။ ဂံပတိတ္ထေရဂါသာဝဏ္ဏနာ၊ ဂံပတိမထေရ်၏ဂါသာအသွင်
သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၉-တိဿတ္ထေရဂါသာ၊

သတ္တိယာဝါရိယဩမဋ္ဌာတိ၊ သတ္တိယာဝါရိယဩမဋ္ဌာအစရှိသောဂါ
သာသည်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ တိဿတ္ထေ
ရဿ၊ တိဿမထေရ်၏၊ ဂါသာ၊ ဂါသာတည်း၊ ကိရ၊ အကျယ်ကို၊ ယော၊
ငါသည်။ ဗုဒ္ဓတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ အယံဝိ၊ ဤတိဿမထေရ်သည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓိမ
ဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ငြိအပ်ပြီး
သောဆုတောင်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဗ္ဗတတ္ထာဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော
လူတို့နတ်တို့တို့၌၊ ဝိဝဇ္ဇူပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အားကြီးသော
အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်
၍၊ တိဿဿ၊ တိဿမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗောဓိယော၊ ဝိတောက်မည်ရှိပင်
ဗောဓိ၏၊ မူလေ၊ အနီး၌၊ ပဏ္ဏကာသင်္ဃံ၊ သစ်ရွက်မျက်ကို၊ ဗုရာဟပဏ္ဏာ
နိ၊ ဟောင်းလေပြီးသောသစ်ရွက်တို့ကို၊ နိ ဘရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ သော၊ သေ၊
သုတ်သင်ခဲ့ဘူး၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း သားသည်၊ ဟေန၊ ထိုသို့
သဘောရှိသော၊ ဗုညကမ္မနု၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုသေသု၊ နတ်
ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမေသိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြာ
ဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ ကဝိလဝတ္ထု၊ နဂရေ၊
ကဝိလဝတ်ပြည်၌၊ သဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိဘုတ္တော၊ ဗုဒ္ဓော၊ တန္တေ၊
တော်သားဖြစ်သော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ တိဿောနာမ၊ တိဿဟူ
သောအမည်ရှိသည်၊ ဟုဟွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုး
ကောင်းသားသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အနု၊ အထူးပြု၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ
ရဟန္တံ၊ ပြု၍၊ ဥပသမ္ပန္နော၊ ပဉ္စင်းသည်၊ ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ အညောယတနေ၊ လူ
သူမနီးတော့အုပ်ကြီး၌၊ ဝိဘရန္တော၊ နေလျက်၊ ဇာတိ၊ သင်္ကဏ္ဍမျိုးမြတ်ဖြစ်
သောဇာတိကို၊ ပဋိစ္စုတ္တေ၊ မာနံ၊ ထောင်လွှားခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊
ကောရပါယာသဗဟုလော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းရန်ညှိုးမွှားခြင်း များသည်၊
ဥဏ္ဏာနဗဟုလော၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်းများသည် ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ ဝိစရတိ၊ ထုည့်
လည်၏၊ သမဏဓမ္မေ၊ ရဟန်းကျေးဇူးတရားထူး၌၊ ဥသုက္ကံ၊ အားထုတ်လုံ့
လဝိရိယကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုတိဿမထေရ်ကို၊

၁-ကေနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၆-တိဿတ္ထေရဂါထာ။ ၃၂

သတ္တဝါမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကေနိဝသံ၊ တနေသန္တိဒိဝါဠာနေ၊ နန္ဒသန္တရာ
အရပ်၌၊ ဝိဝဇ္ဇမုခံ၊ ပွင့်သောခံတွင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဒ္ဒါယန္တံ၊ အိပ်သည်ကို၊
ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအတိညာဉ်ဖြင့်၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိ
သော်၊ သာဝတ္ထိတော သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်
ဂစ္ဆာ၊ ကြွသွား၍၊ တဿ၊ ထိုတိဿမထေရ်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အာကာ
သေယေဝ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌သာလျှင်၊ ဌတွာ၊ ရပ်တန့်တော်မူ၍၊ ဩဘာ
သံ၊ ရောင်ခြည်တော်ကို၊ ဗရိတွာ၊ နှံ့စေ၍၊ တေနာဘာလေန၊ ထိုရောင်ခြည်
တော်ဖြင့်၊ ပဋိဗုဒ္ဓဿ၊ နိုးသောတိဿမထေရ်၏၊ သတိ၊ သတိကို၊ ဥပ္ပါ
ဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒေန္တောပေလိုကော၊ သတ္တိ
ယာဝိယဩမဋ္ဌာတိဂါထံ၊ သတ္တိယာဝိယဩမဋ္ဌာအစရှိသောဂါထာကို
အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသတ္တိယာဝိယဩမဋ္ဌာအစရှိသော
ဂါထာပုဒ်၌၊ သတ္တိယာဝိတေ၊ သတ္တိယာဝိဟူသောဤစကားသည်၊ ဒေသ
နာသိသံ၊ ဒေသနာသိသဖြစ်သော စကားတည်း၊ ကေတောခရာဒိနာ၊
တဖက်သွားအစရှိသော၊ သတ္တေန၊ လက်နက်ဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား
အတ္ထာ၊ အနက်တည်း၊ ဩမဋ္ဌာတိ၊ ဩမဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ပဟာဇော၊
ပုတ်ခတ်ခြင်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဟာရာ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့သည် ဩ
မဋ္ဌာ၊ အထက်၌တည်၍ အောက်သို့ရှေးရှု ပေးအပ်သော ပုတ်ခတ်ခြင်း
လည်းကောင်း၊ ဥမ္မဋ္ဌော၊ အောက်အရပ်၌တည်၍ အထက်သို့ရှေးရှု ပေးအပ်
သောပုတ်ခတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ မဋ္ဌော၊ ပြင်လွှာပြင်ထပ်စပ်သောအပ်ကဲ့
သို့ထိုး၍သွားသောပုတ်ခတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိမဋ္ဌော၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်
မှကြွင်းသောအလုံးစုံသောပုတ်ခတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော
အပြားအားဖြင့်၊ စက္ကာရာ၊ လေးပါးအပြားရှိကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါး
သောပုတ်ခတ်ခြင်းတို့တွင်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ အဓေမုခံ၊
အောက်သို့ရှေးရှု၊ ဒိန္နပဟာရာ၊ ပေးအပ်သောပုတ်ခတ်ခြင်းသည်၊ ဩ
မဋ္ဌာနာမ၊ ဩမဋ္ဌပုတ်ခတ်ခြင်းမည်၏၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍
ဥဒ္ဓိမုခံ၊ အထက်သို့ရှေးရှု၊ ဒိန္နပဟာရာ၊ ပေးအပ်သောပုတ်ခတ်ခြင်းသည်၊
ဥမ္မဋ္ဌာနာမ၊ ဥမ္မဋ္ဌပုတ်ခတ်ခြင်းမည်၏၊ အဂ္ဂဇ္ဇသုဝိဝိယ၊ ပြ်လွှာပြင်ထပ်
စပ်သောအပ်ကဲ့သို့၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုး၍၊ ဂတော၊ သွားသောပုတ်ခတ်ခြင်း
သည်၊ မဋ္ဌော၊ မဋ္ဌပုတ်ခတ်ခြင်းမည်၏၊ သေသော၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှကြွင်း
သော၊ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံသော ပုတ်ခတ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဝိမဋ္ဌာနာမ၊
ဝိမဋ္ဌပုတ်ခတ်ခြင်းမည်၏၊ ဣမသ္မိ၊ ဌာနေပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ဩမဋ္ဌော၊

ဩမဋ္ဌပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ သော၊ ထို
 ဩမဋ္ဌပုတ်ခတ်ခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒါရုဏော၊ အသံ ရံသောပုတ်ခတ်ခြင်းကို
 ထက်ကြမ်းကြုတ်ရန်ရင်း၏။ ဒုရုဇ္ဈဇုဏသလ္လော၊ နှုတ်နှိုင်းသောပြောငှါ
 ၏။ ဒုတ္တိကိန္ဒန္တော၊ ကုစားနှိုင်း၏။ အန္တောဒေါသော၊ အတွင်း၌အပြစ်ရှိသော၊
 အန္တောပုဗ္ဗလောဟိတောဧဝံ၊ အတွင်း၌သွေးပြည်သည်သာလျှင်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ပုဗ္ဗလောဟိတံ၊ သွေးပြည်သည်။ အနိက္ခမိတွာ၊ မထွက်မှု၌၊
 ဝဏရခံ၊ အမာဝကို၊ ပရိယောနန္ဒိတွာ၊ မြှေးရှက်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ပုဗ္ဗ
 လောဟိတံ၊ သွေးပြည်ကို၊ နိဟရိတုကာမေဟိ၊ ထုတ်လိုသော်ဆေးဆရာ
 တို့သည်၊ မဉ္ဇေန၊ ညောင်စောင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခမန္ဒိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ အဝေဝတိ
 ဧဝံ၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မရ
 ကံဝါ၊ သေခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ မရုဏမတ္တံ၊ သေလောက်ရုံမျှသေး၊
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့လည်းကောင်း။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ရကုန်၏။ ခုပ္ပမာနေ
 တိ၊ ခုပ္ပမာနေဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂိနာမိ ဖြင့်၊ ဈာယမာနေ၊ လောင်သော၊
 မတ္တကေတိ၊ မတ္တကေဟူသည်ကား၊ သိသ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ဣဒံအပင်္ဂဝိဏ္ဏတ္ထော
 ဤသို့သောဝိဏ္ဏတ္ထသည်၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တိ
 ယာ၊ လှံမဖြင့်၊ ဩမဋ္ဌော၊ စူးဝင်ရှုထိပုတ်ခတ်မိသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျား
 သည်၊ သလ္လုဗ္ဗာဟနဝဏတိကိန္ဒန္တနာနံ၊ ပြောငှါထုတ်နှုတ်ခြင်းအမာကို
 ဆေးကုခြင်းတို့၏၊ အတ္တယ၊ အကျိုး၌၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရတတိ၊
 အားထုတ်၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပယောဂံ၊ လုံ့လကို၊ ကရော
 တိ၊ ပြု၏။ ပရုတ္တမဘိယထာ၊ လုံ့လပြုသကဲ့သို့၊ ခုပ္ပမာနေ၊ မီးလောင်သော၊
 မတ္တကေ၊ တိပ်၌၊ အာဒိတ္တသိသော၊ တောက်လောင်သောဦးခေါင်းရှိသော၊
 ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ တဿ၊ ထိုလောင်သောမီးကို၊ နိဗ္ဗာပနတ္တံ၊
 ငြိမ်းငြေ့ခြင်း၌၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရတတိ၊ အားထုတ်၏၊ တာဒိသံ၊ ထို
 သို့သဘောရှိသော၊ ပယောဂံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကရောတိယထာစ၊ ပြု
 သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝမေဝံ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာမရာ
 ဂပဟာနာယ၊ ကာမရာဂကို ပယ်ခြင်း၌၊ သတော၊ မမေ့မလျော်သော
 အလွန်လျှင်အားထုတ်အပ်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့
 မလျော့သော၊ အဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဥဿာဟဇာတော၊ အားထုတ်အပ်
 သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ
 ဖြင့်၊ ဘဝံ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿထေရဿ၊ ထိုတိဿမထေရ်

၁-ကေနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၃၆-ဝိသုဒ္ဓိဂေါထာ၊ ၃၂၆

အား၊ ကောဓုပါယာသဂူယမာယ၊ အယုက်ထွက်ခြင်း၊ မုနိဗြုးစွဲခြင်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ ကြွ ဝါဒ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဒေ ကန္တတယ၊ ထိုကောဓုပါယာသနှင့်တည့်ရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမရာဂဗဒ္ဓါနုဒ္ဓိသေန၊ ကာမရာဂကိုပယ်ခြင်းကိုအဦးပြုသဖြင့်၊ ဒေ သနံ၊ တရားဒေသနာဘော်ကို၊ နိဇ္ဈဗေသိ၊ ပြီးဆုံးစေတော်မူ၏၊ ထေရော၊ တိဿမထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤသတ္တိယာဝိယအစရှိသောဂါထာပါဌ ကို၊ သုတ္တံ၊ နာရ၍၊ သံဝေဂဟဒေယာ၊ ဝိတံလန့်သောစိတ်နှလုံးရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာတာဝနာ၌၊ ယုတ္တပယုတ္တော၊ အလွန်အား ထုတ်သည်ဖြစ်၍ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ တဿ၊ ထိုတိဿမထေရ်၏ အဏ္ဏာသယံ အလိုကို၊ ဥတ္တံ၊ ထိတော်မူ၍၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံယုတ္တကေ၊ သံယုတ်ပါဠိတော်၌၊ တိဿဒုတ္တရသုတ္တံ၊ တိဿမထေရ်၏သုတ်ကို၊ ဒေသေ သိ၊ ကောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုတိဿမထေရ်သည်၊ ဒေသနာပရိယောသော နေ၊ ဒေသနာ၏အဆုံး၌၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏၊ ကေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိ၌၊ ဒေဝေလောကေစ၊ နတ်ပြည်၌လည်း ကောင်း၊ မနုဿေစ၊ လူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ယသေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ အနုဘောတွာ၊ ခံစား ပြီး၍၊ အဝသာနေစ၊ အဆုံး၌ လည်း၊ သိဝံ၊ ချမ်းငြိမ်းသော၊ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဋ္ဌေါတိ၊ ရောက်၏၊ ယောပေါသော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်၊ သမ္မုန္တံ ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ တဿသက္ကုနေ၊ ထိုတိဿမြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဗောဓိံ ဝါ၊ ပိတောက်မည်ရှိ ပင်ဗောဓိကို လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဈိ သိတွာနု၊ ညွှန်း၍၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝိ၊ ပွားစေ၏၊ တဿ၊ ထိုသတ္တဝါ အား၊ ဓုလ္လဘံ၊ ခုခံသောစည်းစိမ်ချမ်းသာသည်ကို၊ နာမဒတ္ထိ၊ အတယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။ ...၊ မဒုဂ္ဂစ၊ မဂ်လေးတန်၌လည်းကောင်း၊ ဖလေစ၊ ဖိုလ်လေး တန်၌လည်းကောင်း၊ အာဂမေစ အာဂုံပါဠိ၌လည်းကောင်း၊ ဈာနာဘိညာ ဂုဏသုစ၊ ဈာန်အဘိညာဉ် ကျေစူးတို့၌ လည်းကောင်း၊ အညသံ၊ သူတပါးတို့ထက်၊ အဓိကော၊ လွန်ကဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနာသ ဝေါ၊ အာသဝေါ၊ ကင်သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဂုဓရ၊ ရှေး၌၊ ဗောဓိယာ၊ သစ္စာသောင်ကင်း၊ ပိတောက်နန်းမှ၊ ပဌံ၊ ကြွေကျလျှောသက်ဟောင် နှစ်၊ ရွက်ကို၊ သောတေတွံ၊ သုတ်သင်၍၊ ဟဋ္ဌ မာနသော၊ နှစ်သက် ရွက်လမ်း-ဝမ်းမြောက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စာဒဋ္ဌိ တွာ၊ စွန့်ပြစ်ခဲ့ဘူးသောကြောင့်၊ ဝိသတိ၊ နှစ်သက်ကုန်သော၊ ဣမေဟိအင်္ဂေ

ဟိ၊ ဤအင်္ဂါတို့နှင့်၊ သဗ္ဗထာ၊ အချင်းခင်သိမ်း သမ္ပေ၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟေ၊
 တိ၊ ဖြစ်၏။ မဟံ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတော၊ ဗုဒ္ဓ
 ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာသုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊
 ကတံ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓံ၊ ဘောသတင်မှုအပ်၏၊ ဇန၊ ဆက်
 ချ်ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၍၊ ထရော၊ တိဿ
 မထေရ်သည်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ဖြေကြားလိုသည်
 ဖြစ်၍၊ သတ္တဝရံ၊ မြတ်စွာသုရားကို၊ ပူဇေတု၊ ပူဇော်ခြင်းငှါ၊ တမေဝဂါထံ၊
 ထိုသတ္တိယာဝိယအစရှိသော ဂါထာကိုပင်သျှင်၊ အဘာသိ၊ ရှိတ်ဆုံးတတ်
 မူ၏။ တိဿတ္ထေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ တိဿမထေရ်၏ဂါထာအဖွင့်သည်၊
 နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁-ကေနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၄၀-ဝဇုမာနတ္ထေရဂါထာ၊

သတ္တိယာဝိယ ဩမန္ဒာတိ၊ သတ္တိယာဝိယဩမန္ဒော အစရှိသောဤ
 ဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော၊ ဝဇုမာနတ္ထေ
 ရဿ၊ ဝဇုမာနမထေရ်၏၊ ဂါထာ ဂါထာတည်း၊ အယံပိ၊ ဤဝဇုမာနမထေရ်
 သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေ့ဘုရားတို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာ
 ရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤကမ္ဘာမှ၊ နွေ
 ဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲနှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ တိဿဿ၊ တိဿအမည်တော်ရှိ
 သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာသုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလ
 ဂေဟ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိပ်မာသည်၏
 အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တိဿဘဂဝန္တံ၊ တိဿမြတ်စွာ
 သုရားကို ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စန္ဒေ၊ ကြွေတင်မှုသည်ကို၊ ပဿိဟော၊
 မူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္တမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုပရိပက္ခာ
 နိ၊ ကောင်စွာမှည့်ကုန်သော၊ ဝဏ္ဏတော၊ အညွှာမှ၊ မုတ္တာနိ၊ ကြွေကျကုန်
 သော၊ အမွေဖလာနိ၊ သရက်ပီးတို့ကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုး
 ကောင်းသားသည်၊ တေန၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ ဝုညကမ္မေန၊ ကောင်မှ
 ကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေနုတ်ဂြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ အပရာပရံ၊ ထို
 မှု၏မှ၊ ဝုညကမ္မာနိ၊ ကောင်းမှုကံတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ရှိသော်
 ဣမသ္မိ၊ ဗုဒ္ဓပြုအေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာသုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဝေသာ
 လိပံ၊ ဝေသာလိပြည်၌၊ လိန္တု၊ ဝိရာဇကုလေ၊ လိန္တုဝိမင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်

၈-ကေနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်-၄၀-ဝဇ္ဇမာနတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၃၁

သောဏိ၊ အသားထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ ဝဇ္ဇမာနောတိနာမံ၊ ဝဇ္ဇမာနဟူ
 သောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လာ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား
 သည်၊ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော်၊ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ပသန္နော၊ ရတနာသံ ပါးကိုကြည်ညိုသော၊ ကာရကော၊ သံ
 စာ၏အမှုကြီးဝယ်ကိုပြုတတ်သော၊ သံဃုပဋ္ဌာနော၊ သံဃာတော်၏အ
 လုပ်အကျွေးဖြစ်သော၊ ဒါယကော၊ ဒါယကာသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ တထာ
 ရူပ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အပရာဇေးအဖြစ်၌၊ သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သံဝေဇဇန္တော၊ ထိတ်လန့်စေသည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တနံ၊ ကုဇ္ဇနကမ္မေ၊ သ
 ဝိတ်မှောက်ခြင်းအမှုကို၊ ကာရုပိတော၊ ပြုစေအပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တိ၊
 မီးကို၊ အတ္တန္တော၊ ဝိယားနင်းမိသော ယောကျ်ား၏ အလားကဲ့သို့၊ သံဃံ၊ သံ
 ဃာတော်ကို ခမာပေတွားသည်၊ ခံစေ၍၊ ကမ္မံ၊ ဝိနည်းကံကို၊ ပဋိပ္ပဿန္တေ
 တွာ၊ ငြိမ်းစေ၍၊ သဇ္ဇာတာ၊ သံဝေဂေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ပနဝိသေသော၊ အထူးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 ဝုစ္ဆဟာ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍၊ ထိနမိဒ္ဓါ၊ သိဘူတော၊ ထိနမိဒ္ဓ
 ဖြင့်နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ တံ၊ ထိုဝဇ္ဇမာနမထေရ်ကို၊ သတ္တော
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံဝေဇဇန္တော၊ ထိတ်လန့်စေသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တိယာ
 ဝိ၊ သဩမေဋ္ဌာတိဂါထံ၊ သတ္တိယာဝိသဩမေဋ္ဌာအစရှသောဂါထာကို၊ အ
 ဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတတ်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေ၊
 ဤသို့ဆိုအပ်လတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တဝရာဂပဟာ
 နာယာတိ၊ တဝရာဂပဟာနာယဟူသည်ကား၊ တဝရာဂဿ၊ ရူပရာဂ အ
 ရူပရာဂကို၊ ရူပရာဂဿစ၊ ရူပရာဂကိုလည်းကောင်း၊ အရူပရာဂဿစ၊
 အရူပရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ပဗောနတ္ထာယ၊ ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ အတ္ထုဋ္ဌာ
 သံ၊ သောဇနာနံ၊ အတ္တုတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သော သံယောဇဉ်တို့ကို၊ အပ္ပကာ
 ယ၊ မပယ်စွန့်မူ၍၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သံယောဇနာနံ၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်သောသံယော
 ဇဉ်တို့ကို၊ ပဟာနံနာမ၊ ပယ်ချခြင်းမည်သည်၊ ယဒိဝိနတ္ထိ၊ အကယ်၍ကလေး
 ရှိ၏နှင့်၊ ပန၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း၊ နာနန္တရိ၊ ဘာသာဝတော၊ အထူးပြုအပ်
 သည်၏မရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဒ္ဓန္တရိယ၊ သံယောဇန ပဟာနံဝစနေန၊
 အထက်၌ဖြစ်စေတတ်သော အတို့ရှိသောငါးပါးသော သံယောဇဉ်တို့သို့
 ပယ်၏ဟူသော စကားဖြင့်၊ ဩန္တရိယ၊ သံယောဇန ပဟာနံ၊ အောက်
 ကာမသံ၌ဖြစ်စေတတ်သော အတို့ရှိသောငါးပါးသောသံယောဇဉ်၏ပယ်
 ခြင်းကိုလည်း၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်သည် မည်သည်သာလျှင်၊ ပဟာတံ၊ ဖြစ်

၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သမုန္တိန္ဒောန္တောဂိယသံ
ယောဇနာနံ၊ အောက်ကား၊ ခံ၍ဖြစ်စေတတ်သောအတို့ရှိသော၊ ဩန္တော
ဂိယသံယောဇနာတို့ကိုကောင်းစွာမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
သော၊ ကေသညိအရိယာနံ၊ အချို့သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဥဒ္ဓန္တောဂိ
ယာနိ၊ အထက်ရူပတုံ အရူပတုံ၌ဖြစ်စေတတ်သော အတို့ရှိကုန်သော၊ သံ
ယောဇနာနိ၊ သံယောဇနာတို့သည်၊ ဒုပ္ပဇဟေယျာနိ၊ စွန့်နိုင်ခဲ့ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာသုပဇဟေယျာတာ၊ ထိုသို့စွန့်လွှတ် ဖြတ်
လွှတ်ဖျက်ဆီးလွှတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုပ္ပဇဟေယျမေတ၊ စွန့်နိုင်ခဲ့
သောဘဝရာဂကိုသာလျှင်၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော၊ ဘဝ၊
ဖြတ်စွာတရားသည်၊ ဘဝရာဂပဟာနသိသေန၊ ဘဝရာဂကို ပတ်ခြင်းကို
အရင်းပြုသဖြင့်၊ သဗ္ဗဿာဝိ၊ အလုံးစုံသောပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း၊ ဥဒ္ဓန္တောဂိယသံ
ယောဇနပဟာနန္တိ၊ ဥဒ္ဓန္တောဂိယသံယောဇနကိုပယ်ခြင်းကိုလည်း၊ အာဟာ၊
ဟောတော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ထေရသမ္ပဝေ၊ ဝဇ္ဇမာန မထေရ်၏သာ
လျှင်၊ အဇ္ဈာသယဝသေန၊ အလို၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဘဝရာဂပဟာနာ
ယဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သေဝံ၊ ကြွင်းသမျှကားရပ်သည်၊
ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဝဇ္ဇမာ
နတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဝဇ္ဇမာနမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ စတုတ္ထဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ စတုတ္ထဝဂ်၏ အဖွင့်သည်၊
နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ကေနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၁-သိရိဝဇ္ဇမထေရဂါထာ

၁။ ရိဝရမနုပတန္တိပိစ္ဆုတာတိ၊ ပိဝရမနုပတန္တိပိစ္ဆုတာအစရှိသော ဂါ
ထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ သိရိဝဇ္ဇမထေရ်၊
သိရိဝဇ္ဇမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ သောပိ၊ ထိုသိရိဝဇ္ဇ မထေရ်
သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားရှင်တို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိ
ကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်း ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို
အမျိုးကတိတုံဘဝတို့၌၊ ပိဝဇ္ဇပနိဿယံ၊ နိဗ္ဗာန်၏ အကြီးသောအ
ကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုလလံ၊ ကုသိုလ်တရားကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူး
သည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤငါတို့ကမ္ဘာမှ၊ ဧကေနဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွေကမ္ဘာ
ထက်၌၊ ပိပဿိဿ၊ ပိပာသိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဝတော၊ ဖြတ်စွာ

၁-ဇကုနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၀-သိရိဝဇ္ဇမထရဂါထာ။ ၃၃၃

သုရား၏၊ ကာသလ၊ လက်သက်တော်၌၊ ကုလဂေဟ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ
 တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိပ်မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်လေ
 ၏၊ ဝိပဿိ။ ဝိပဿိအမည်တော် ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ပဿိဘွာ၊ မူးမြင်ရ၍၊ ကိက်နိပုဗ္ဗေဟိ၊ ဆည်းလည်းပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇော်
 ခြင်းကို၊ ကံတွာ၊ ပြု၍၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုညကမ္မေန၊ ကောင်း
 မှုကံကြောင့်၊ ဧဝေယောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ အပရာပရံ၊
 ထိုမှဤမှ၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဂတိသုယဝ၊ သုဂတိ
 တုံဘို့၌သာလျှင်၊ သံသရေန္တာ၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြာဗ္ဗ၊ ဤ
 ငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊
 ဝိဘဝသမ္ပန္နဿ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပြာဟူဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊
 ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ သိရိ
 ဝဇ္ဇာဘိနာမံ၊ သိရိဝဇ္ဇဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ သော
 ထိုသိရိဝဇ္ဇသမ္ဘိသားသည်၊ ဝေပုဗ္ဗော၊ အရှယ်သို့ရောက်လတ်သော်၊
 ဝိမ္ဗိသာရသမာဂမေ၊ ဝိမ္ဗိသာရမင်း၏အစည်းအဝေး၌၊ သတ္ထရိခ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၌လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓမ္မစ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌လည်းကောင်း၊
 ဥပ္ပန္နပဿာဒေါ၊ ဖြစ်သောကြည်ညိုခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟတုသမ္ပန္နတာယ
 အရဟတ္တဖိုလ်အကြောင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်း
 ပြု၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာစ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍လည်း၊ ကတပုဗ္ဗကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော
 ပုဗ္ဗကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေတာရပဏ္ဏဝပဗ္ဗတာနံ၊ ဝေတာရတောင်ပဏ္ဏဝ
 တောင်တို့၏၊ အဝိနုဇေ၊ မနိုးမဝေးသော၊ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော၊ အရညာ
 ယတနေ၊ တောအုပ်၌၊ ပဗ္ဗတဂုဟာယံ၊ တောင်ခေါင်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေတိ၊ နေ၏၊ စ၊ စကားအထူး
 အားထုတ်ပြီးအံ့၊ တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ မဟာအကဝလမေဃော၊ အခါ
 မဲ့ရှာသောရိပ်၊ ကြီးသည်၊ ဥဋ္ဌဟိ၊ တက်လတ်၏၊ ဝိဇ္ဇုလတာ၊ လျှင်စစ်
 နှယ်တို့သည်၊ ပဗ္ဗတဝိဝရံ၊ တောင်ခေါင်းသို့၊ ပဝိသန္တိ၊ လောဝိယ၊ ဝင်ကုန်ဘိ
 သကဲ့သို့ ဝိဝန္တိ၊ ဖြည့်လည်ကုန်၏၊ စာမ္မပရိဋ္ဌာယာဘိဘူတာဿ၊ လွန်စွာ
 ပူပန်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်သော၊ ထေရဿ၊ သိရိဝဇ္ဇမထရအား၊ သာရဂတ္တေ
 ဟိ၊ ရိပ်းရည်တည်းဟူသောအနှစ်သာရရှိသော၊ ထိဝတိုက်ရှိကုန်သော၊
 မေဃဝါတေဟိ၊ ရိပ်းသက်လေတို့ကြောင့်၊ စာမ္မပရိဋ္ဌာယော၊ လွန်စွာပူပန်
 ခြင်းသည်၊ ဂူပသမိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဥတုသပ္ပါယလာဘောန၊ လျောက်ပတ်သော
 ဥတုကိုရသောကြောင့်၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကေဂ္ဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟုဆိုအပ်သော

တရတည်းသောအာရုံရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဟိတစိတ္တော၊
 တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာဘိုး
 ဥပသုက္ကာပေဝော၊ အားထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊
 ရောက်လေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနော၊ အပဒါနံ၌၊ ကမ္မနုဿိကသင်္ကံ၊
 သော၊ ရှေ့တူရိုင်းသို့နှင့်တူသော၊ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသောဥပယုခံတရား
 တတို့ကိုသိတော်မူသော၊ အဂ္ဂပုဂ္ဂသော၊ မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော၊
 လောကနာယကော၊ သတ္တဝါတို့ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်အောင်ဆောင်တော်မူ
 တော်သောဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဩဒကဒဟံ၊ ရေခိုင်သို့၊ ဩဂ္ဂယျ၊
 သက်ဆင်းတော်မူ၍၊ သိနာသိ၊ ရေသပ္ပာယ်တော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ကိင်္ဂီဏိပုဗ္ဗံ၊ ဆည်းလည်းပန်းကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍၊ ဥဒ္ဓစ္စစိတ္တော၊
 တက်ကြွသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗ္ဗိပ
 ဗိဒ္ဓဿ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ကို အစိုးရတော် မူသော၊
 ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဘိရာပယိံ၊ ရှေးရှုတင်လှူခဲ့
 ဘူး၏။ ဣတော၊ ဤတန္တကမ္ဘာ၌၊ ကေန၊ ဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်
 ၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ပုဗ္ဗံ၊ ဆည်းလည်းပန်းကို၊ အ
 ဘိရာပယိံ၊ ရှေးရှုတင်လှူခဲ့ဘူး၏။ တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်
 နုဂ္ဂတိံ၊ နုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိန္ဒာနာမိ၊ မသိစဘူးပေ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်း
 သည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဝိပဿိဘုရားရှင်ကို ပန်းပူဇော်ခြင်း၏။ ဖလံ၊ အကျိုး
 တည်း။ သတ္တသတ္တတိမေ၊ ချစ်ဆွဲချစ်ချစ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော၊
 ကပ္ပေ၊ သင်္ချေလေးထပ်ကမ္ဘာကပ်၌၊ အဘိရမတော၊ အဘိရမတအမည်ရှိ
 သော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာချစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မဟာဗုလော၊
 ကြီးသောခွန်အားရှိသော၊ ဣဝတ္ထိ၊ စကြာရတနာကိုလည်လေတော်သော
 ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ မယျံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာ
 တို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ (ပ)။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကတံ၊ ပြည့်ကျင့်အပ်ပြီ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊
 ရောက်၍၊ အညာဓဇေသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုညွှန်းသဖြင့်၊ အတ္တသန္နိဿ
 ယံ၊ မိမိလျှင်ရှိရာရှိသော၊ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သောစကားဘိုး၊ ဥဒါနန္တော၊
 မြက်ဆိုလိုရကား၊ ဝိဝရမနုပတန္တိ၊ ဝိဇ္ဇုတာတိဂါထံ၊ ဝိဝရမနုပတန္တိ၊ ဝိဇ္ဇု
 တာအစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိဝရ
 မနုပတန္တိအစရှိသောဂါထာပုဒ်၌၊ ဝိဝရန္တိ၊ ဝိဝရ်ဟူသည်ကား၊ အန္တရာ

၁-ကောနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၀-သိရိဝံသထေရဂါထာ။ ၃၃၅

ဇ္ဇ၊ အကြားဟုဆိုအပ်သော၊ မေတ္တိ၊ အလယ်ကို၊ အနုပတန္တိတိ၊ အနုပ
 တန္တိဟူသောဝုဒ်၌၊ အနုကိ၊ အနုဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ လက္ခဏာ၊ လက္ခ
 ဏာ၊ အနက်၌၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပတန္တိ၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိဇ္ဇာတန္တိ၊
 တောက်ပကုန်၏၊ ဣသိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသတ္ထံ
 ဖွန်၏၊ ဝိဇ္ဇာတနမေဝ၊ တောက်ပခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဝိဇ္ဇုလ္လတနံ၊ လျှပ်
 စက်ဘို့၏၊ ပဝတ္တိနာမ၊ ဖြစ်ခြင်းမည်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝိဝရ်ဟူ
 သောဝါဒ်၌၊ အနုသဒ္ဒယောဂေန၊ အနုသဒ္ဒါနှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်၊ ဥပမေသ
 ဝဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိသတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်
 ကား၊ ရုက္ခမနုဝိဇ္ဇာတန္တိတိ၊ ရုက္ခမနုဝိဇ္ဇာတန္တိဟူသည်တည်း၊ ရုက္ခံ၊
 သစ်ပင်ကို၊ အနုဥပလက္ခဏံကတွာ၊ အမှတ်ပြု၍၊ ဝိဇ္ဇုလ္လတားလျှပ်စက်နွယ်
 တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာတန္တိ၊ ပြက်ကုန်၏၊ ဝိဇ္ဇုတတိ၊ ဝိဇ္ဇုတာဟူသည်ကား၊
 သတေရိတာ၊ လျှပ်စက်နွယ်တို့သည်၊ ဝေတာရသထ၊ ပဏ္ဏဝသထတိ၊
 ဝေတာရသထပဏ္ဏဝသထကူသည်ကား၊ ဝေတာရပဗ္ဗတသထ၊ ဝေတာ
 ရတောင်၏လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏဝပဗ္ဗတသထ၊ ပဏ္ဏဝတောင်၏လည်း
 ကောင်း၊ ဝိဝရံ၊ အကြားဟုဆိုအပ်သော အလယ်ကို၊ အနုဥပလက္ခဏံ
 ကတွာ၊ အမှတ်ပြု၍၊ ပတန္တိ၊ ပြက်ကုန်၏၊ ဣသိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယော
 ဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ နဂဝိဝရတေတတိ၊ နဂဝိဝရတေ
 ဟူသည်ကား၊ နဂဝိဝရံ၊ တောင်ဂူကို၊ ပဗ္ဗတဂူဟံ၊ တောင်ဂူသို့၊ ဥပဝေတာ
 ဖြစ်နေသော၊ ဈာယတိတိ၊ ဈာယတိဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနေနစ၊
 အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဈာနဖြင့်လည်းကောင်း၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနေနစ၊ လက္ခဏူ
 ပနိဇ္ဈာနဈာနဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဈာယတိ၊ ကပ်၍ရှု၏၊ သမယဝိပဿနံ၊
 သမယဝိပဿနာကို၊ ဥသုက္ကာပေတွာ၊ အာထုတ်စေ၍၊ တာဝေတိ၊ ပွားစေ
 ၏၊ ပုတ္တောအပ္ပဗ္ဗိမဿတာဒိနေတိ၊ ပုတ္တောအပ္ပဗ္ဗိမဿတာဒိနာဟူသော
 ဝုဒ်၏၊ သိသက္ခန္ဓာဒိဓမ္မကာယသမ္ပတ္တိယာ၊ သိသက္ခန္ဓာဒိဓမ္မကာယသမ္ပတ္တိယာ
 ဇူးအပေါင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရူပကာယသမ္ပတ္တိယာစ၊
 ရူပကာယ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနုပမဿ၊ ဥပမာကင်း
 သော၊ ဥပမာရဟိတဿ၊ ဥပမာကင်းသော၊ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌာဒိသု၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာ
 ရုံအစရှိသည်တို့၌၊ တာဒိလက္ခဏသမ္ပတ္တိယာ၊ တာဒိလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံ
 ခြင်းကြောင့်၊ တာဒိနေ၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံအစရှိသည်တို့၌တာဒိလက္ခဏာ
 နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဘဂဝတော၊ ထုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
 တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဩရသပုတ္တော၊ ရွှေရင်တော်နှစ်

၃၃၆

ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

သားတော်စစ်ဖြစ်သော၊ စသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤ၊ ဝုဒ္ဓိန္ဒ၊ ဝုတ္တဝစနေနေဝံ၊ ဝုတ္တသန္တိ၊ ဖြင့်သာလျှင်၊ ထေရေန၊ သိရိဝဇ္ဇမေထရ်သည်၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အနုဇာဘဘာဝဒီပေနန၊ အနုဇာတသား၏အဖြစ်ကိုပြသဖြင့်၊ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုးဗျာကတာ၊ ကြား၊ အပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သိရိဝဇ္ဇမေထရ်ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သိရိဝဇ္ဇမေထရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၂-ခဒိရဝနိယဧတ္ထရဂါထာ။

စာလေဥပစာလတိ၊ စာလေဥပစာလေအစရှိသောဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ခဒိရဝနိယ၊ ရေဝတဧတ္ထရသး၊ ခဒိရဝနိယရေဝတမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ ကိရ၊ ထိုစကားကို ထင်စွာပြဦးအံ့၊ အယံ၊ ဤခဒိရဝနိယရေဝတမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒမုတ္တရသး၊ ပဒမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဟံသဝတိနဝရေဟံသာဝတီပြည်တော်၌၊ တိတ္ထနာဝိကကုလေ၊ ဆိပ်လှေသူကြီးမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာဖြစ်၍၊ မဟာဂင်္ဂါယ၊ မဟာဂင်္ဂါ၌ ပယာဂတိတ္ထေ၊ ပယာဂဆိတ်၌၊ တိတ္ထနာဝါကမ္ပံ၊ ဆိပ်၌ကူးတို့ပို့ခြင်းတည်းဟူသော လှေအမှုကို၊ ကရေန္တော၊ ပြုစဉ်၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေသန္တံ၊ သာဝကသံဃံ၊ တပည့်သားသံဃာတော်နှင့်တကွသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ ပဒမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂင်္ဂါတိရံ၊ ဂင်္ဂါကမ်းနားသို့၊ ဥပဂတံ၊ ကပ်လာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပသန္တမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နာဝါသဗာရံ၊ လှေဖြင့်ပြုသောလောင်ကို လောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍၊ မဟန္တေန၊ များ မြတ်သော၊ ပူဇာသက္ကာရေန၊ အလှူဝတ္ထုဖြင့်ပူဇော်ခြင်းအရိအသေပြုခြင်းဖြင့်၊ ပရေတိရံ၊ ထိုဌာတာကံကမ်းသို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌၊ အညတရံ၊ တလောင်သောထိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အညကာနံ၊ တောကျောင်းနေရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောအရာ၌၊ ဌာယမေနံ၊ ထားတော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဒတ္တံ၊ ထိုတောကျောင်းနေခြင်းတည်းဟူသောမြတ်သောတေဇကံအရာအကျိုးငှါ၊ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းပတ္ထနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာဘုရားအား လည်းကောင်း၊ သံဃဿစ၊ သံဃာတော်အားလည်းကောင်း၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီးစွာသော

၁-ဇကုနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၂-ခဒိရဝနိယတ္ထေရဂါထာ။ ၃၃၇

အယျာဂိပဝတ္ထေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ စပ်သေသော၊ အထူးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 ဝုတ္တတံ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုဒါယကာကုတို့
 သူကြီး၏၊ ပတ္တနာယ၊ ဆုတောင်းခြင်း၏၊ အဝဉ္စ၂၁ဘာဝံ၊ မမြို့သည်၏အဖြစ်
 ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏။ သော၊ ထိုငှာသူကြီးသည်၊ တတော၊ ထို
 နေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောတုံဘဝဂတိတို့၌၊ ဝိဝဇ္ဇပ
 နိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊
 ကုသိုလ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံ
 သရန္တော၊ ကျင်သည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြာဒေ၊ ဤငါတို့ မြတ်စွာ
 ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ မဂဂရေဋ္ဌေ၊ မဂဂပိုင်း၌၊ နာဠကဂါမေ၊
 နာဠကရွာ၌၊ ရူပသာရိယာ၊ မြတ်သော အဆင်းရှိသော၊ ပြာဟုဏိယာ၊
 ပုဏ္ဏားမ၏၊ ကုန္တိသ္မိံ၊ ဝင်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ ဝယပတ္တံ၊ အရွတ်သို့ရောက်
 သော၊ တံကုလသုတ္တံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားကို၊ မာတာပိတရော၊ အမိ
 အဘတို့သည်၊ ဃာရဗန္ဓုနေန၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်း တည်းဟူသော လူ၏
 အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတုကာမာ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သည်၊ ဇာတာ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း သားသည်၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရေသော၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ပဗ္ဗဇိတဘာဝံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ အယျော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ ဥပတိသော၊ ဥပတိသာ
 သတို့သားသည်၊ ဣမံပိဘာဝံ၊ ဤစည်းစိမ်ကို၊ ဆန္နေတွာ၊ စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊
 ရဟန်းပြုသေပြီ၊ တေန၊ ထိုဥပတိသာသည်၊ ပန္တဝမနံ၊ ထွေးအံ့ပတ်ကို၊
 ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပစ္စာဂဟေဿာမိ၊ တဖန်ကောက်
 ယူရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုထိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဇာတသံဝေဂေါ၊
 ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနုပဂစ္ဆနကမိဂေါပိယ၊ မကပ်မူ
 ၍ဖတ်သွားသောသားကဲ့သို့၊ ဥာတကော၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းတို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ
 လှည့်ပတ်၍၊ ဟေတုသမ္ပတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ပြည့်စုံသဖြင့်၊ စောဒိယ
 မာနော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိ
 ကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဓမ္မေသနာပတိနော၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော
 အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ကနိဋ္ဌဘာဝံ၊ ညီ၏အဖြစ်ကို၊ နိဝေဒေတွာ၊ ကြား၍၊
 အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရှင်အဖြစ်၌၊ ဆန္ဓံ၊ အလိုကို၊ အာရောစေသိ၊ ကြား
 စေ၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားကို၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊
 ရှင်ပြု၍၊ ပရိပုဏ္ဏဝဿံ၊ အသက်ရှစ်ဆယ်ပြည့်သော သာမဏေကို၊ ဥပ
 သမ္ပာဒေတွာ၊ ပဉ္စင်းခံ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား၌၊ နိယောဒေသံ၊ တိုက်

တွန် ကုန်၏။ သော။ ထိုရေဝတ ရဟန်းသည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။
 ဝဟေတွာ။ ယူ၍ ခမိချခန့်ခြင်းတော်သို့။ ပဝိသိတွာ။ ဝင်၍။ အရဟတ္တံ။ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတွာ။ ရောက်၍။ ဘဝဝန္တဉ္စ။ မြတ်စွာဘုရားဘုရား၊ မေဓသေ
 နာပတိဉ္စ။ တပုဒ်စစ်သူကြီးဖြစ်တော်မူသော နောင်တော်ရှင်သာရိပုတ္တရာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿိသာဝမိ။ ဖူးမြင်အံ့၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ မနသိကတွာ။ နှလုံး
 သွင်း၍၊ စာဒေသနန္တံ။ စေတနာသည်ရှိသော်။ ဝါယမန္တော။ လုံ့လပြုသည်ရှိ
 သော်။ ဥပဏာယ။ ပါရမီဥပဏာနံ။ ပရိဝါကံ။ ရင်ခြင်းသို့။ ဝတတ္ထာ။ ရောက်
 သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်။ နမိရသေဝ။ မကြာမီသာလျှင်။ ခိန္တဝိညော။
 ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်။ အဟာသိ။ ဖြစ်၏။ တေနံ။ ထိုကြောင့်။
 အပဒါနေ။ ခမိရဝနိယရေဝတမထေရ်၏အပဒါနိဋ္ဌံ။ ။ ဟိမဝန္တတော။ ဟိ
 မဝန္တာမှ။ ပဘူတာ။ အမွန်ဦးစီးသောကျသော။ တာဂိရေသိနာမေ။ တာဂိရေသိ
 အမည်သောဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါဖြစ်သည်။ အတ္တိရှိ၏။ တဿာဂင်္ဂါယ။ ထိုဂင်္ဂါမြစ်
 ၏၊ တိတ္ထသ။ ဆိပ်၌။ နာပိကော။ လှေသူကြီးသည်။ အာသိ။ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။
 တဒါ။ ထိုအခါ၌။ မဟိယံ။ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ တရေဏဝသေန။ ကုတို့ပြီသည်၏
 အတွင်း၊ မြင့်။ စရာမိ တုညလည်သွားလာ၏။ ပုဗ္ဗေ။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား
 မကြွလာမီရှေ့အတို၌၊ မဟံ၊ ငါ၏။ သဝနေ။ နား၌။ သုတော။ ကြားခြင်းသည်
 အာသိ၊ ဖြစ်၏။ တတောသဝနတော။ ထိုသို့ကြားပြီးသည်မှ။ ပန္နာ။ နောက်
 ကာသ၌။ ပဒုမုတ္တရနာယကော။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝသိသတ
 သဟသေဟိ။ တထိန်းသောရဟန္တာတို့၌။ သမ္ဘိ။ တကွ၊ ဂင်္ဂါတိရံ၊ ဂင်္ဂါ
 မြစ်ကမ်းသို့။ ဥပ၊ ဝတော၊ ရောက်တော်မူလာ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သမ္ပန္နံ။
 ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဣဒံသန္တံ။ ဤကြွေးကျော်သံကို၊ သုတွာ။ ကြား၍၊
 နာပိကော။ လှေသူကြီးသည်။ ဗဟူနာဝါ။ များစွာသောလှေတို့ကို၊ သမာ
 နေတွာ။ ကောင်းစွာဆောင်ယူခဲ့၍၊ စမ္ပကေဟိ။ ဝံကားပန်းတို့ဖြင့်၊ သုသင်္ဂတံ
 ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ တဿာနာဝါယ။ ထိုလှေ၏၊ ဥပရိ။ အထက်၌၊ ဆ
 ခနံ၊ စကားပန်းအရိုးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နရာသတံ။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ပဗ္ဗမာနပူဇေသိ။ ရိညာဟကော်ရေခံပူဇော်ပြီ။ သမ္ပုဇ္ဈေ။ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်လည်း။ အာဂစ္ဆံ။ ကြွလာတော်မူလတ်၍၊ နာဝလမ္ဘကံ။
 ဘုရား စီးဟောတော်မူလတ္တံ့ဟု ခပ်အပ်သောတံဆိပ်ရှိသော လှေယဉ်တက်
 သို့၊ အာရဟိ။ တက်တော်မူ၏။ ဝါရိန္ဒေ။ ဂင်္ဂါရေလယ်၌၊ ပြီတော။
 ရပ်တော်မူလျက်။ သတ္ထာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမာဂါထာ။ ဤဆိုလတ္တံ့
 သောယောယံတာရေယံ။ သမ္ပန္နံစေနိဗ္ဗာယိသဟိ အနာသဝေါအဆုံး

ဇ-ကောနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၂-ခဒိရဝနိယတ္ထေရဂါတား ၃၃၆

ရှိသောဂါတာတို့ကို။ အဘာသထကထေထိ။ ဟောတော်မူ၏။ ယေဝ။
 အကြင်ကုသိုလ်တို့သည်။ သမ္မုဒ္ဓန္တ ဝရုရုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားဘုံလည်း။
 တာရေထိ။ ကုသိုလ်တို့ပြီးအပ်။ ဆိုဘွယ်အရေး-ရှိဘုံသေး၏။ အနာသဝံကင်း
 ပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ သံဃာဉ္စ တလိန်းသောရဟန္တာသံဃာတော်ကို
 လည်း။ တာရေထိ။ ကုသိုလ်တို့ပြီး ယံယေ နဝိက္ကမသာဒေန။ အကြင်စိတ်၏ကြည်
 ညိုခြင်းဖြင့်-ဧဝလောကေးနတ်ပြည်၌-ပေါ်လာထူးမြေ့လျော်ရလတ္တံ့။ ထေ
 တုယံ။ သင်တကာကြီး၏။ အတ္ထာယ-အကျိုးငှါ။ သုကတံ။ ကောင်းစွာပြု
 အပ်သောနာဂါသန္တိတံ။ လှည့်တည်သော။ ဗျဉ္စ ဗိမာန်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိသတိ
 ဖြစ်လတ္တံ့။ အာကာသေ။ ကောင်းကင်၌။ ပုဗ္ဗန္တ ခနံ။ စကားဝန်းဖြင့်ပြီးသော
 မဏ္ဍပ်ကြီးသည်။ သဗ္ဗဒါ။ အခါခပ်သိမ်း။ ခေရပိဿတိ။ ဆောင်းရေလိင့်
 သတည်း။ ဣတော။ ဤတဒ္ဒက ဟ္မာဌ။ အဋ္ဌပညာသကေးငါ။ ဆွဲရစ်ရခြောက်
 သော။ ကပ္ပေ။ သင်္ချေလေးထပ်ဝပ်ကပ်မှ။ စတုရန္တော။ သရဒ္ဒရာလေးစင်း
 အပိုင်းအခြားရှိသော။ ဝိဇိဇာတိ။ အောင်အပ်ပြီးသော။ စက္ကဝတ္တိ။ လည်စေ
 အပ်သောစကြာရတနာရှိသော။ တာရေကနာမ။ တာရကအမည်ရှိသော
 ခတ္တိယော။ လေးဒီပိုင်းနင်း-ပဉ္စေခင်းသည်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣ
 တောကပ္ပတော။ ဤတဒ္ဒကင်္ဂမှ။ သတ္တပညာသကေး။ ငါးဆွဲရစ်တွက်ရေ
 စစ်သော။ ကပ္ပေ။ ကမ္ဘာ၌။ ဥဒ္ဓန္တန္တော။ ရောင်ခြည်ချုပ်စစ်-တက်ခါဖြစ်
 သော။ သူရှိသောဝ။ တရုဿိ။ သတ်-ဝန်းကုလ် တောက်ထိန်-ကပ်ပိန်
 ဝို့ တသားထိုအတူ။ မဟဗ္ဗလော။ ကြီးသောခွန်အားရှိသော။ ဓမ္မကဝနာ
 မ။ စမ္မကအမည်ရှိသော။ ခတ္တိယော။ မင်းသည်။ ဟုဟွာဖြစ်၍။ ဝေဝတိဿ
 တိ။ တောက်ပလတ္တံ့။ ကပ္ပသဟသ ဟသံမှီ ကမ္ဘာတလိန်းထက်၌။ ဩက္က
 ကကုလသမ္ဘဝေါ။ ဥက္ကာကရာဇ်မင်းမျိုး ဖြစ်သော။ ဝေါဗ္ဗေန။ အနွယ်အား
 ဖြင့်။ ဂေါတမောနာမ။ ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော။ သဗ္ဗေ။ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ လောကေ။ လောက၌။ ဘဝိဿတိ။ ပွင့်တော်မူလတ္တံ့။ သော။ ထိုအမျိုး
 ကောင်းသားသည်။ တိဒဿ တာဝတိံသာနတ်ပြည်။ ခဝိဘူတန။ ရတ
 ခဲ့၍။ မနုဿကံ။ မနုဿတ္တဘာဝေန။ လူ၏ အတ္တတောဖြင့်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်
 လတ္တံ့။ နာမေန။ အမည်အားဖြင့်။ ဧဝတောနာမ။ ဧဝတာ အမည်ရှိသော။
 ဗြဟ္မဗန္ဓ။ ပုဏ္ဏားမျိုးသည်။ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ သုတ္တရုလေန။ ကုသိုလ်
 ကံရင်းသည့်။ စောဒိတာ။ ထိုကံထွန်းနှိုးဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အဂေါပု
 အိဝါရာ တည်ထောင်လူတို့ဘောင်မှ။ နိက္ခမိတွာန။ ထွက်၍။ ဂေါတမော
 ဂေါတမအမည်တော်ရှိသော။ တာဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ သောသနာ။

သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိဿတိ၊ ရဟန်း ပြုလတ္တံ့၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း
သားသည်၊ တထာတေန အာကာရေန၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဗ္ဗ
ဇိတွာန၊ ရဟန်းပြု၍၊ ယုတ္တပယောဂေါ၊ အားထုတ်အပ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း တ
ရားနှင့် ယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿကော၊ အနိစ္စအစရှိသော လက္ခဏာရေးသုံး
ပါးကိုရှုဆင်ခြင်လျက်၊ သဗ္ဗာသဝေ၊ အဆုံးရုံသော အာသဝေါတရားတို့
ကို၊ ပရိညာယး၊ ပိုင်းခြားသော အားဖြင့်သိ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်း
သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလတ္တံ့၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိရိယံ၊ သုံ့လ
သည်၊ ရုရဓောရယံ၊ ထွဉ်းဆောင်းနွားလားသဖွယ်ဖြစ်၍၊ ယောဂက္ခမာမိ
ဝါဟနံ၊ ယောဂလေးပါး၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တတ်၍၊ သံဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓ
သာသန၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌၊ အန္တိမံ၊ အဆုံးဖြစ်
သော၊ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ အတ္တဘောကို၊ ဓာရေမိ၊ ငါဆောင်ရ၏၊ သတသ
ဟဿ၊ ကမ္ဘာန်တသိန်းလက်၌၊ ကတံ ပြုခဲ့ဘူးသော၊ မေ ငါ၏၊ ကမ္မံ၊ ကု
သိုလ်စေတနာသည်၊ ဣမေ၊ ဤအတ္တဘော၌၊ သုရက္ခော၊ ကောင်းစွာလွတ်
လျက်သော၊ သရဝေဂေါ၊ ဣဝံ၊ လေးသွား၏ ဖြားအဟုန်ကဲ့သို့၊ ဒဿတိ၊ ပြု
လာ၏၊ မေ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာယမိ၊ ဖုတ်ကြည်းရ
ပေပြီ၊ တတောပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊ လောကန္တရ၊ လောကသုံးပါး၏ အဆုံး
ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်တော်မူပြီ သော၊ မုနိ၊ ဘုရား မြတ်သည်၊ ဈာနနိ
ရတံ၊ ဈာန်၌ မွေ့လျော်လေ့ရှိသော၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤ
ရဟန်းသည်၊ ဈာပဏိနံ၊ တော၌နေ၍ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊
ရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂံ၊ အပွင့်၊ လွန်ကဲထူ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာမတိ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညပယံ၊ ပညတ်တော်မူ၏၊ ကိလေသာ၊ ကိလေ
သာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထူးရား
၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ရတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ ဆက်၍ ဆိုပြီးအံ့၊ ဆဋ္ဌတိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာန်ရှိသည်
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ထေရော၊ ခဗ္ဗရဝနိယဓေဝထမထေရ်သည်၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်
စွာဘုရားကိုလည်း၊ ကောင်းမွန်သောနာပတိဉ္စ၊ နောင်တော်ဖြစ်သောရှင်သာ
ရိပုတ္တရာကိုလည်း၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိသိုး၍၊ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်၊ ဇေတဝနေ၊
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုရေ
ဝတမထေရ်ကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရိယမဇ္ဈေ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
တို့၏အလယ်၌၊ နိယိန္နေ၊ နေတော်မူလျက်၊ ဧတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေမမသာဓကောနံ

၁-ဇကုနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၂-ခဒိရဝနိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၄၁

ဘိက္ခုနံ အာရညကာနံ ယဒိဒံ ခဒိရဝနိယော ရေဝတောတိ၊ ဇတဒဂ္ဂံ ဘိက္ခဝေ
 မမဿာဝကာနံ ဘိက္ခုနံ အာရညကာနံ ယဒိဒံ ခဒိရဝနိယော ရေဝတောဟု
 သောစကားတော်ဖြင့်၊ အာရညကာနံ၊ တောကျောင်းနေကုန်သော၊ ဘိက္ခု
 နံ၊ ရဟန်းတို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ မြတ်သောနေရာ၌၊ ဥပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊
 အာရညကာနံ၊ တော၌နေကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ခဒိရဝနိယော
 ရှားတော၌နေလေ့ရှိသော၊ ယဒိဒံ ယောအပဿိရေဝတော၊ အကြင်ရေဝတ
 ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇေတံ ဇေသော ရေဝတော၊ ဤရေဝတမထေရ်သည်၊
 အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ လွန်ကဲ၏၊ သော၊ ထိုခဒိရဝနိယရေပတမထေရ်သည်၊ အပရ
 ဘာဂေ၊ နောက်အတို့၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇာတဂါမံ၊ ဖွားသောရွာသို့၊ ဂတိန္ဒာ
 သွား၍၊ စာလာ၊ စာလာလည်းကောင်း၊ ဥပစာလာ၊ ဥပစာလာလည်းကောင်း၊
 သီသုပစာလေ၊ သီသုပစာလာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဿန္တံ၊ သုံး
 ယောက်ကုန်သော၊ ဘဂိနိနံ၊ နှစ်မတို့၏၊ ပုတ္တေ၊ သားဖြစ်ကုန်သော၊ စာလာ၊
 စာလာလည်းကောင်း၊ ဥပစာလာ၊ ဥပစာလာလည်းကောင်း၊ သီသုပစာလာ၊
 သီသုပစာလာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊
 ဘာဂိနေယျ၊ တူတော်တို့ကို၊ အာနေတွာ၊ ခေါ်ခဲ့၍၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ၊ ရှင်ပြု၍၊
 ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ နိယောဇေသိ၊ တိုက်တွန်း၏၊ တေ၊ ထိုတူဖြစ်သော
 သုံးယောက်သောသာမဏေတို့သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်ကို၊ အနုယုတ္တံ၊
 အာနိတလဲလဲအားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏၊ စဝိ
 သေသော၊ အထူးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မိံ၊ သမယေ၊
 ထိုအခါ၌၊ ထေရဿ၊ ရေဝတမထေရ်အား၊ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်
 ဖြစ်သော၊ အာဗာဓော၊ အနာသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအနာဖြစ်သော
 အခြင်းအရာကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်သည်၊ ရေဝတံ၊ ရေဝတမထေရ်သို့ ဝိဿနပုစ္ဆန္တံ၊ အနာဆွေးနွေး
 မေးမြန်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အမိဂမပုစ္ဆန္တံ၊ ရအပ်သောမင်္ဂလိကကျေးဇူး
 တရားထူးကိုမေးမြန်းခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 မနုယိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်လာ၏၊ ရေဝတတ္ထေရော၊ ရေဝ
 တမထေရ်သည်၊ ဓမ္မသေနာပတိံ၊ နောင်တော်ဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာမထေရ်ကို၊ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသည်ကို၊
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တေသံသာမဏေရာနံ၊ ထိုသာမဏေတို့အား၊ သတုပ္ပါဒေဝသေ
 နံ၊ သဘာဝကိုဖြစ်စေသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဩဝါဒေန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍၊

စာလေဥပစာလေဘိဂါထံ၊ စာလေဥပစာလေအစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာ
ထိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
ဆိုသတ္တံ၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ စာလေဥပစာလေသီသုပ
စာလေဘိ၊ စာလေဥပစာလေသီသုပစာလေဟူသောစကားသည်၊ တေသံ
ထိုအမျိုးကောင်းသားသုံးယောက်တို့ကို၊ အာလပနံ၊ ခေါ်ဝေါ်သောစကား
တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ စာလေဥပစာလေသီသုပစာလေဘိ၊ စာလေဥပစာ
လေသီသုပစာလေဟူ၍၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ သေန၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂ၏အစွပ်ဖြင့်၊ လန္ဈနာ
မာ၊ ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ တေ
ဒါရကာ၊ ထိုသူငယ်တို့ကို၊ ပဗ္ဗဇိတာဝိ၊ ရှင်ပြုကုန်သော်လည်း၊ တထော၊ ထို
အဘူစာလေဥပစာလေသီသုပစာလေဟူ၍၊ ဝေါဟရိယန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်
ကုန်၏၊ စာလေဥပစာလေသီသုပစာလေဘိ၊ စာလေဥပစာလေသီသုပစာလေဟူ
သောဤအမည်သည်၊ တေသံ၊ ထိုသားမကောညီနောင်သုံးယောက်တို့၏၊
နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဣဘိစ၊ ဤသို့လည်း၊ အာစရိယာ၊ လရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ
ဆိုတော်မူကြကုန်၏၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်ဝိဟာရဖြင့် နေစေခြင်းအကျိုးငှါ၊
စာလေဘိအာဒိနာ၊ စာလေဤသို့အစရှိသော၊ စေနေန၊ စကားဖြင့်၊ အာမန္တ
နံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကိုးကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ တံ၊ ထိုဝိဟာရတည်းဟူသောအကျိုး
ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသောရေဝတမထေရ်သည်၊ ပဋိဿတိကာနုခေါဝိဟ
ရထာဘိ၊ ပဋိဿတိကာနုခေါဝိဟရထဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဝတုဿ၊
ဆိုပြီး၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုခေါ်ဝေါ်ရာ၌၊ ကာရတံ၊ အကြောင်းကို၊ အာဂတောဝေါ
ဝါလံဝိယဝေမိဘိ၊ အာဂတောဝေါဝါလံဝိယဝေမိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ
၏၊ ပဋိဿတိကာဘိ၊ ပဋိဿတိကာဟူသည်ကား၊ ပဋိသကား၊ ထင်သော
သတိပညာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ခေါတိ၊ ခေါဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ အဝဓာရ
ကော၊ အဝဓာရဏအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ အာဂတောဘိ၊
အာဂတောဟူသည်ကား၊ အာဂန္တိ၊ ကြွလာတော်မူ၏၊ ဝေါတိ၊ ဝေါဟူ
သောသဒ္ဓါသည်၊ တုမှာကံ၊ သင်သာမကောသုံးယောက်တို့၏၊ ဝါလံဝိယဝေ
မိဘိ၊ ဝါလံဝိယဝေမိဟူသည်ကား၊ ဝါလဝေမိဝိယ၊ သားမြီးမျှင်ကိုမှန်
အောင်ပစ်နှိုင်းသောလေးသမားနှင့်တူသော၊ အယံ၊ ဤဆိုသတ္တံ၊ သည်ကား
ဧတ္ထံ၊ ဤဂါထာပုဒ်၌၊ သင်္ခေပက္ခော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ တိက္ခ
ဇဝနနိဗ္ဗေမိကပညာဘာယ၊ ထက်သောပညာလျှင်သောပညာထိုးထွင်းနှိုင်း
သောပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါလဝေမိရူပေါ၊ သားမြီးမျှင်အထွင်း
သို့ဖောက်ထွင်းအောင် ပစ်နှိုင်းသော လေးသမားကဲ့သို့ သဘောရှိသော၊

၁-ဇကုနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၂-ခဒိရဝနိယတ္ထေရဂါထာ။ ၃၄၃

သတ္တုကပ္ပေါ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်အလားတူသော၊ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ကံ၊ သင်သံ၊ မဏော
 ညီနောင်သုံးယောက်တို့၏၊ မာတုလတ္ထေရော၊ ဦးရီးအကြီးဖြစ်သောအရှင်
 သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာဂတော၊ ကြွလာ
 တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမဏသညံ၊ ရဟန်းဟူသောအမှတ်
 သညာကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဗုဒ္ဓိဿတိသံဃဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓာဝေ၊ ထင်
 သောသတိပညာနှင့် ဘွဉ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိဟရေ၊
 နေကြကုန်လော၊ ယထာဓိဂတော၊ အကြင်အကြင်ရအပ်သော၊ ဝိဟာရေ၊
 သမာပတ္တိဝိဘာရန္တံ၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်သည်၊ တဝထ၊ ဖြစ်ကြစေ
 ကုန်လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သင်္ခပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော
 အနက်တည်း၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တေသာမဏောရော၊ ထို
 သာမဏောတို့သည်၊ ဓမ္မသေနာပတိဿ၊ တရာ စစ်သုံးကြီးဖြစ်သောအရှင်
 သာရိပုတ္တရာမဟာမြောက်ပြီးထေရ်ဦးရီးအား၊ ပစ္စုပ္ပန်နာဒိဝတ္တံ၊ ခရီးဦး
 ကြိုဆိုခြင်းတည်း၊ ဟူသောဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်
 ပါးကုန်သော၊ မာတုလထေရနံ၊ ဦးရီးမထေရ်တို့၏၊ ပဋိသန္ဓာရဝေလသယံ၊
 အစုအစပ်ပြောဟောကြသောအခါ၌၊ နာတိဒုရေ၊ မဝေးလွန်းသောအရပ်
 ၌၊ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ နိဝီဒိံ၊ သု၊ နေကြကုန်၏၊
 ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်တော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်သည်၊ ဧဝံတတ္ထေရေန၊ ရေဝတမထေရ်နှင့်၊ သန္ဓိံ၊ တကွ၊ ပဋိသန္ဓာ
 ရံ၊ စကားပြောဟောခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌပယ၊ ထ၍၊
 တေသာမဏောရေ၊ ထိုသာမဏောတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်လေ၏၊ တေ၊ ထို
 သာမဏောတို့သည်၊ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာလပရိစ္ဆေ
 ဒဿ၊ ကာလအပိုင်းအခြားကို၊ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 ထေရေ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဥပသင်္ကမန္တေ၊ ကပ်ခါမျှ၌
 သာလျှင်၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထ၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိ၍၊ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏၊ ထေရော၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ကတရကတရဝိဟာရေန၊ အဘယ်မည်
 အဘယ်မည်သောဝိဟာရဖြင့်၊ ဝိဟရေ၊ နေကြကုန်သိသနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ တေဟိ၊ ထိုသာမဏောသုံးယောက်တို့သည်၊ ကန္တေ
 အရှင်ဘုရား၊ ဣမာယဣမာယ၊ ဤမည်ဤမည်သောဝိဟာရဖြင့်၊ ဝိဟရာမ
 နေပါကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါ၏၊
 ဘာတိကော၊ ညီတော်သည်၊ ခါရကေနာမ၊ မိတ်မဲသော သူငယ်တို့ကို
 လျက်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိနေန္တေ၊ လိမ္မာအောင်ဆုံးမသေး၏၊ ဝတေ၊ မရွတ်

၃၄၄

ထေရ်ကံသာအဋ္ဌကထာနိဿယ

လွှဲသဖြင့်၊ ဓမ္မဿ၊ လောကုတ္တရာတရားအား၊ အနုခန္ဓာသင့်တင့်လျောက်
ပတ်မြတ်သော အကျင့်သည်၊ ဣပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရ်၊
ရေဝတမထေရ်ကို၊ ပသံသန္တော၊ မြီးမွမ်းတော်မူလျက်၊ ပဏ္ဍမိ၊ ၆ကြိမ်လေ
၏။ ခဒိရဝနိယတ္ထေရ၊ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ခဒိရဝနိယမထေရ်၏ ဂါထာအ
တွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၃-သုမင်္ဂလတ္ထေရဂါထာ၊

သမုတ္တိကောတိ၊ သမုတ္တိကော အစရှိသော ဂါထာသည်။ အာယသ္မ
တော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော၊ သုမင်္ဂလတ္ထေရဿ၊ သုမင်္ဂလမထေရ်၏၊
ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ သေဝိ၊ ထိုသုမင်္ဂလမထေရ်သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေ
သု၊ ရှေးဘုရားတို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆု
တောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝရံ၊
ပနိဿယံ၊ ဝရ်ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်၏ အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝုညံ၊
ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဘဝ
တော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး၌ ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ္ထ
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ရုက္ခဇေဝတာ၊ သစ်ပင်
စောင့်နတ်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ သေဝိ၊ ထိုရုက္ခဗိုးနတ်
သားသည်၊ ကေဒိဝသံ၊ ဘနေသ၌၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နှာယိတွင်၊
ရေသပ္ပါယ်တော်မူ၍၊ ကေစိဝရံ၊ တထည်တည်းသော သင်္ကန်းဖြင့်၊
ဗ္ဗိတံ၊ ရပ်တောမူသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မျိုးမြင်ရ၍၊ သောမနဿပွတ္တော၊ ဝမ်း
မြောက်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ အပ္ပောဇေသိ၊ လက်
ဖျောက်တီး၍၊ သေဝိ၊ ထိုရုက္ခဗိုးနတ်သားသည်၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သော၊ ဝုညကဓမ္မန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ
ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ဘျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါ
တို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ သာဝဏ္ဏိယာ၊ သာဝဏ္ဏိ
ပြည်မှ၊ အဝိဒ္ဓုဇေ၊ မဝေးသော အရပ်၌၊ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဂါမ
ကေ၊ ရွာငယ်၌၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မနိဿန္ဓေန၊ အကု
သိုလ်ကံ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ ဒလိဒ္ဓကုလေ၊ သူဆင်းရဲအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊
ဖြစ်လာ၏။ တဿကုလပုတ္တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ သုမင်္ဂလ
တိနဝဓံ၊ သုမင်္ဂလဟူသော အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်လာ၏။ သေဝိ၊ ထို

၁-ကေဒိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၃-သုမင်္ဂလဝတ္ထရဂါထာ၊ ၃၄၅

အမျိုးကောင်းသားသည်။ ဝဟဗ္ဗတ္ထော၊ အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော်၊ ခုဒ္ဒ
 ကာသိတနင်္ဂလ ကုဒါလပရိက္ခာရော၊ ငယ်သောထွန်သွားထွန်တုံး-ပေါက်
 တူးတည်းဟူသော အဆောက်အဦးရှိသည်။ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ကသိယာ၊
 လယ်ထွန်းခြင်းဖြင့်၊ ဇီဝတိ၊ အသက်မွေး၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား
 သည်၊ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ပဿနမိကောသလေန၊ ပဿနမိကောသ
 လအမည်ရှိသော၊ ရည်းမင်းသည်၊ တဂဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားလည်း
 ကောင်း၊ သိက္ခဿံ၊ သံဃာသမ္မာရဟန်း၊ သံဃာအားလည်းကောင်း၊ မဟာဒါ
 နေ၊ ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္တိယမာနေ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒါရူ
 ပကရဏာနိ၊ သစ်သားအဆောက် အဦးတို့ကို၊ ဂဟေတွင်၊ ယူ၍၊ အာ
 ဂန္တန္တုဟိ၊ လာကုန်သော၊ မနုဿဟိ၊ လူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ဒဓိဃာဓုံ၊
 နို့၊ ခမ်းအိုးကို၊ ဂဟေတွင်၊ ယူ၍၊ အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်၊ သိက္ခန္တံ၊
 ရဟန်းတို့၏၊ သက္ကရသမာနံ၊ မြတ်နိုးဘွယ်ရှိသော ပန်းအစရှိသော ပူးစပ်
 သကာကို၊ မိသွား၊ ဖြစ်၍ သက္ကဝုတ္တိယာ၊ ရွှေရင်တော်နှင့် သားတော်စပ်ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဣမေသမဏာ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ သုမဝတ္ထနိဝတ္ထာ၊ နှံ့ညံ့
 သိမ်မွေ့သောခေါမတိုင်း ရောမတိုင်း ကောတုမ္မရာဇိတိုင်း ဖြစ်သောအ
 ဝတ်သင်္ကန်းကိုဝတ်ရုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဘောဇနံ၊ ကောင်းမွန်သောသော
 ဇဉ်ကို၊ ဘုမ္မိတွင်၊ သုံးဆောင်၍၊ နိဝါတေသု၊ လေလာခြင်း ကင်းဟုန်သော၊
 သေနာသနေ သု၊ ကျောင်းတို့၌ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ နှံ့နု၊ ငါကြံ့အောင်မေ့
 သည်ကား၊ အဟံဝိ ငါသည်လည်း၊ ဟံပဗ္ဗဇေယျံ၊ အကြင်ကြောင့်ရဟန်း
 ပြုရာ၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့ရဟန်းပြုခြင်းသည်၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိန္တော၊ ကြံ့၍၊ အညတရံ၊ တပါးသော၊ မဟာထေရံ၊ မဟာထေရ်သို့၊ ဥပ
 သင်္ကမိတွင်၊ ကပ်၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ပဗ္ဗန္တာမိပ္ပိယံ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌ အလို
 စာနွကို၊ နိဝေဒေသိ၊ ကြားလျောက်၏။ သော၊ ထိုမထေရ်ကြီးသည်တံ၊ ထို
 အမျိုးကောင်းသားကို၊ ကရုဏာယန္တော၊ ကရုဏာဖြင့် ထိုက်တွန်းနှိုး
 ဆော်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗာဇေတွင်၊ ရှင်ပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အာဝိက္ခံ၊
 ပြောကြား၏။ သော၊ သိက္ခာ၊ ထိုသုမင်္ဂလရဟန်းသည်၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဝိ
 ဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ကေဝိဟာရေန၊ တခုတည်းသောနေရာ၌ နေ
 ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ ပြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဈိတော၊ လည်တမေ့မေ့
 ပျင်းရိခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ဝိ ဗ္ဗမိတုကာမော၊ လူထွက်သိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ ဥာတိဂါမံ၊ ဆွေမျိုးတော်စပ်သောအမိအဘရှာသို့၊ ဂန္တန္တော၊ သွား
 သည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂ၊ ခရီးအကြား၌၊ မဂ္ဂမဂ္ဂဿ၊ ခရီး၏၊ အန္တရာ၊

အကြား၌၊ ကန္တံ၊ အောက်ပိုးကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ၍၊ ခေတ္တကသန္တံ၊ လယ်ထွန်
 ကုန်သော၊ ကိလိဋ္ဌနိဝတ္ထေ၊ ညစ်နွမ်းသော၊ အဝတ်ကိုဝတ်ကုန်သော၊ သ
 မန္တဘော၊ ထက်ဝန်းကျင်၌၊ ရေဇောက်၊ ဣန္ဒြေသရီ၊ ရွှန်နှစ်ညွှန်စေး၊ မြို့မှေး
 ညစ်ကျို၊ ပြွမ်းသော၊ ကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ဝါတာတပေန၊ လေနေပူဖြင့်၊
 ဗုဿန္တံ၊ တွေ့ကုန်သော၊ ကဿကေ၊ လယ်ထွန်ယောက်ျားတို့ကိုးဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ အမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ မဟန္တံ၊ များစွာသော၊ ဇီဝကနိ
 မိတ္တဒုက္ခံ၊ အသက်မွေးရခြင်း၊ ဖျင်အကြောင်းရှိသောဆင်းရဲကို၊ ပစ္စာနုဘ
 ဝန္တံ၊ အဘန်တလဲလဲခံစားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း
 ကို၊ ပဋိသဘာတိ၊ ရေ၏၊ ဥာဏဿ၊ ပ'ရမီဥာဏ်၏၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်ခြင်းသို့၊ ဂ
 တတ္တာ၊ ရောက်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယထာဂပိတံ၊ အကြင်ကြင်စွ
 လမ်းကူးသုအပ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏၊ သော၊
 ထိုသုမဂ်လရဟန်းသည်၊ အညတရံ၊ တခုသော၊ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်း
 သို့၊ ဥပဂတိံ၊ ကပ်၍၊ ဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေကမိတ္တဝိဝေကကို၊ လာဘိတွာ၊ ရ၍
 ယောနိသော၊ သင့်သော၊ အကြောင်၊ အားဖြင့်၊ မနသိကရောန္တော၊ နှလုံး
 သွင်းလျက်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွား၍၊ မဂ္ဂပဋိပုပ္ဖိယော၊ မဂ်
 အစဉ်ဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ သုမဂ်လမထေရ်၏အပဒါနိ၌၊ ။

လောကောဇေဋ္ဌော၊ လူတို့ထက် ကြီးမြတ်တော်မူသော၊ နရာသတော၊
 လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော၊ အတ္ထဒသမိ၊ အတ္ထဒသမိ အမည်တော်ရှိ
 သော၊ ဇိနဝရော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းမှ၊ အဘိနိက္ခမ္မ၊
 တွက်တော်မူ၍၊ တဋ္ဌာကံ၊ တတက်ဆည်ကန်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊
 သမ္ပုဋ္ဌေါ၊ အတ္ထဒသမိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နှုတ်စာ၊ ရေသပ္ပာယ်တော်မူပြီး
 ၍လည်းကောင်း၊ ဝိတွာစ၊ ရေသုံးဆောင်တော်မူပြီး၍လည်းကောင်း၊ ဥတ္တ
 ရိတွာ၊ ရေမှ ဘက်တော်မူ၍၊ ဧကဗီဝရော၊ တထည်တည်းသောသက်နိုးရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒိသောဒိသံ၊ တူရူ အရပ်အဝေးသို့အရပ်ကို၊ ဝိလောကေန္တော၊
 ကြည့်ရှုခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုရေကန်ကြီး၏အနီး၌၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏၊ တဝနေ၊ တုံမိမာန်၌၊ ဥပဝိဋ္ဌော
 ဝင်နေသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သတရံဝိ၊ များရောင်မြည်ဆောင်လှ၊ ဘောင်
 လှည့်ရွှန်းစက်နေဝန် သည်၊ ဇောတန္တံ၊ တောက်ပသကဲ့သို့၊ ဇောတန္တံ၊
 တောက်ပတော်မူသော၊ ကမ္မနံ၊ ဓမ္မရာဇ်ရွှေစင်သည်၊ ပဘာသန္တံ၊ ထွန်း
 လင်းသကဲ့သို့၊ ပဘာသန္တံ၊ ထွန်းလင်းတော်မူသော၊ လောကနာထံ၊ လူသုံး

၂၂

၁-ဧကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၃-သုမင်္ဂလတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၇၃

ပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရ၏၊
ဒဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟဋ္ဌော၊ ရွှင်လင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဟဋ္ဌေန၊ ရွှင်
လင်းသော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ အဇ္ဈော၊ အလျင်အမြန်၊ လက်ပန်းပေါက်ခတ်၏၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ နန္ဒရီ၊ တေးကခြင်းသီခြင်းတို့ကို ရိုင်း၊ ပဉ္စင်တူရိယံ၊ ပိစ၊ အင်္ဂါငါး
ပါးရှိသောတူရိယာကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ၊ မိတ္တော၊ ဆောင်၍၊ တသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓ၊
ထိုသိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရား၌၊ ပယုတ္တော၊ ယှဉ်စေ၏၊ ဒေဝတ္ထံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊
အထ၊ ထိုမှတပါး၊ မာနုသံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ ယံယံ၊ ယောနိ၊ အကြင်ကြင်ယော
နိသို့၊ ဥပပဇ္ဇာမိ၊ ရောက်ရ၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါ
တို့ကို၊ အကိဘောမိ၊ လွန်၍ဖြစ်ချမ်းသာသော၊ အဗြုအရံ၊ အကျော်အစော
သည်၊ ဝိပုလော၊ ငြိန်ပြောသည်၊ ယောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂုရိသာ၊ ဧည၊ သတ္တဝါတို့
၏အလိုအနုသယကိုသိတော်မူပေတော်မူသော၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမမြတ်စွာ
ဘုရား၊ ဧဝံ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသ
တည်း၊ ပုရိသုတ္တမ၊ ယောကျ်ား၊ ဖြတ်၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုး
ခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရား
သည်၊ အတ္ထာနံ၊ ကိတော်ကို၊ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မသေန၊ လောကုတ္တရာဓမ္မများစွာ အရသာ
ဖြင့်၊ တာသယိတွာန၊ နှစ်သက်စေ၍၊ ပရေ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့ကို၊
တောသသသိ၊ နှစ်သက်စေတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိဂ္ဂဟေ၊ မိမိဝန်ခင်း
တုံ၊ နန်း၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ နေ၍၊ သုဗ္ဗတေ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသောမြတ်စွာ
ဘုရား၌၊ ဟာသံ၊ နှလုံး၏ရွှင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုရသောကြောင့်၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်
စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊ တူရိယာငါးပါးတို့ဖြင့်ပူဇော်ရသောကြောင့်၊
တုယိဘံ၊ တုယိတာတုံ၊ ဥပပဇ္ဇိ၊ သေးချပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှသော
ဋ္ဌသကာဓမ္မ၊ တထောင်ခြောက်ရာကပ်ကမ္ဘာ၌၊ ဗ္ဗိနာမဇကမိန္ဒိတ၊ ဇကမိန္ဒိ
တာဇကမိန္ဒိတာဟုနှစ်ကြိမ် ပြောက်ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ သတ္တ
ရတနသမ္ပန္နံ၊ ရတနာသုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မာဗ္ဗဿ၊ ကြီးသောခွန်
အား၊ ဗိုလ်ထုများကုန်သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်းတို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်
ကုန်ပြီ။ မေတ္တံ၊ ငါးအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊ ဖျတ်
ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓ သံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာသနံ၊ အလုံးအမတော်
ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆို
ဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သမ္ပတိ၊ ယခုအခါ၌၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗုဒ္ဓကိရတ္တိံ၊ သံသရာဝှက်ဆင်းရဲမှလွတ်ခြင်းကို၊ ကိတ္တ
နဝသေန၊ ကြားသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို၊ ဥဒါနေဇ္ဈော၊ ပြတ်ခါ

၃၄၈

ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

လိုရကား၊ သုမုတ္တိကော၊ တိအာဒိ၊ သုမုတ္တိကော၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိကို၊
 အာဟ၊ မြက်ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်ကိုတွင်၊ သုမုတ္တိကော၊ တိပ
 ဒံ၊ သုမုတ္တိကောဟူသောပုဒ်၏၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝစနတ္ထကို၊ ဇေ၊ ဤသို့ဆို
 အပ်သတ္တံ၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧတဿ၊ ထိုသုမင်္ဂလ
 မထေရ်အား၊ သုန္နရာ၊ ကောင်းသော၊ အတ္တန္တိကတာယ၊ အဆုံးကိုလွန်စွာပြု
 ပြီသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပုနန္တရိကာ၊ တတန်အသစ်ပြန်မဖြစ်သော၊
 မုတ္တိ လွတ်ခြင်းသည်၊ အတ္တိရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောသုမင်္ဂ
 လော၊ ထိုသုမင်္ဂလမထေရ်သည်၊ သုမုတ္တိကော၊ သုမုတ္တိကမည်၏၊ ပန၊
 ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တဿာပိမုတ္တိယာ၊ ထိုသို့စွန့်ရှင်း လွတ်ကင်းခြင်း၏၊
 ပါသံသိယတာယစ၊ ခြီးမွမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တရိ
 ယတာယစ၊ အံ့တွယ်သရဲရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗော
 ဇေန္တော၊ လက်ပန်းပေါက်ခတ်လျက်၊ သုမုတ္တိကော၊ တိဝစနံ၊ သုမုတ္တိကော
 ဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ မြက်ဆိုတော်မူ၏၊ ပန၊ တတန်၊ တတ္ထပိမုတ္တိ
 ယံ၊ ထိုသို့စွန့်ရှင်း လွတ်ကင်းခြင်း၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဿဒဿ၊ ကြည်ညို
 ခြင်း၏၊ ဒဋ္ဌတာဝံ၊ မြဲမြံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသော
 သုမင်္ဂလမထေရ်သည်၊ သာဟုသုမုတ္တိကော၊ ခြိတိ၊ သာဟုသုမုတ္တိကော၊ မြိ
 ဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ မြက်ဆိုတော်မူ၏၊ သာရသုဋ္ဌ၊ ကောင်း၏၊ ဝ
 တ၊ မချွတ်၊ သုမုတ္တိကော၊ ကောင်းသောလွတ်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်၊ ပန၊ စောဒနာသော နောပုဒ်ကိုထုတ်၍ဆိုပြီး
 အံ့၊ အယံသုမုတ္တိကတာ၊ ဤကောင်းသောလွတ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်သည်
 ကုတော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊
 အယံထေရော၊ ဤသုမင်္ဂလမထေရ်သည်၊ သဗ္ဗသ္မာပိ၊ အလုံးစုံသည်ဖြစ်
 သော၊ ဝဋ္ဋုကွတော၊ ဝဋ္ဋုဆင်းရဲမှ၊ ကာမဗ္ဗသုပိမုတ္တော၊ အကယ်၍ကား
 လွတ်၏ရှင်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့လွတ်သော်လည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ တာဝ
 ရှေးဦးစွာ၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ တည်သော၊ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ‘အနိဋ္ဌဘူတံ၊ အ
 နိဋ္ဌာရုံစစ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ရက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊
 တိပိရုဇ္ဇကေတိတိအာဒိ၊ တိပိရုဇ္ဇကေတိ ဤသို့အစရှိသောဂါထာပါဠိ
 ကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သတ္တံ၊
 သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ခုဇ္ဇကေတိတိ၊ ခုဇ္ဇကေတိဟူသည်
 ကား၊ ခုဇ္ဇသဘာဝေတိ၊ ကုန်းခြင်းသဘောရှိကုန်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊

၁-ဇကုနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၃-သုမင်္ဂလဓမ္မရဂါထာ၊ ၃၄၆

ခုန့်ကောရေဟိ၊ ကုန်းသောအခြင်းအရာရှိကုန်သော၊ စသဗ္ဗံ၊ မှန်၏။ ဇေတံ၊
 ဤဟိဝိဘတ်သည်၊ မုတ္တသဒ္ဓါပေက္ခာယ၊ မုတ္တသဒ္ဓါကို ဝဲ့ခြင်းကြောင့်၊
 နိဿက္ကဝစနံ၊ ပဉ္စမိဝိဘတ်တည်း၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်
 ယောကျ်ားသည်၊ အခုနွေး၊ မကုန်းမကွသည်၊ သမာနေသပိ၊ ဖြစ်လျက်
 လည်း၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ခုန့်၊ ကုန်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏။ လာယနေ၊ လယ်ရိတ်သော
 အခါ၌လည်းကောင်း၊ ကဿနေ၊ လယ်ထွန်သောအခါ၌ လည်းကောင်း၊
 ကုဒ္ဓါလကဓမ္မစ၊ ပေါက်တူးတူးသောအမှုကိုပြုသောအခါ၌လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣခေသုဌာနေသု၊ ဤအရာတို့၌၊
 ဒေသတိ၊ ပြု၏။ ယောကဿကော၊ အကြင်လယ်ထွန်ယောကျ်ားသည်၊
 လာယနာဒိနိရိတ်ခြင်းအစရှိသောအမှုတို့ကို၊ ကရာတိ၊ ပြု၏။ တာနိဝိ၊ ထို
 ရိတ်ခြင်းအစရှိသော အမှုတို့သည်လည်း၊ ခုန့်၊ ကုန်းကွကုန်၏၊ ဒေသိ
 တာဒိနိ၊ ထွန်းသွားအစရှိသည်တို့သည်၊ ကုဒ္ဓိလာကာရေတော၊ ကောက်
 သောအခြင်းအရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ခုန့်ကောနိ၊ ခုန့်ကမည်ကုန်၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိဟိခုန့်ကေဟိတိ၊ တိဟိခုန့်ကေဟိဟူသောစ
 ကားကိုထေရေန၊ သုမင်္ဂလမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုတော်မူအပ်၏၊ ဣဒ နိ၊
 ယခုအခါ၌၊ တာနိ၊ ထိုထွန်သွားအစရှိသည်တို့ကို၊ သရူပတော၊ သရုပ်
 အားဖြင့်၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုရကား၊ အသိတာသုမယာနင်္ဂလသုမယာ၊ ခုန့်
 ကုဒ္ဓါလာသုမယာတိ၊ အသိတာသုမယာနင်္ဂလသုမယာ၊ ခုန့်ကုဒ္ဓါလာသုမ
 ယာဟူသော ဤစကားကိုထေရော၊ သုမင်္ဂလမထေရ်သည်၊ အာဟာ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုအသိတာသုမယာအစရှိသောဂါထာပုဒ်တို့တွင်၊ အသိတာ
 သုမယာတိပဒဿ၊ အသိတာသုမယာဟူသောပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဇေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်လတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဝိအပ်၏၊ ကိလပိ၊ ဣ
 တိ၊ စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်းတို့မှမယာ၊ ငါသည်၊ ရတ္တံ၊ လွတ်ရပေပြီ၊ ဣတိအယံ
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စသဗ္ဗံ၊ မှန်၏။ ဇေ၊ ဤသုဝိဘတ်
 သည်၊ နိဿက္က၊ ပဉ္စမိအနက်၌၊ ဘုဗ္ဗဝစနံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်တည်း၊ သေသေ
 သုပိ၊ တွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အလီအရင်
 သည်သာလျှင်၊ နယော၊ သိကြောင်းနည်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ငန၊ သမာ
 နဝါဒမ္ပတပ၊ အပရေဝါဒကိုဆိုပြီးအံ၊ အပရေ၊ တပါးကုန်သောဆရာကြီး
 တို့သည်၊ အသိတာသုမယာတိ၊ အသိတာသုမယာဟူသည့်ကား၊ ကာရ

ဏာဘူတေဟိ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိသမိတ္တေဟိ၊ စိတ်၏ပင်
 ပန်းခြင်းတို့ကြောင့်၊ မယာ၊ ငါသည်။ ခုဇ္ဇိတံ၊ ကုန်းကွေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုဒ္ဓန္တိ၊ ဆိုတော်မူကြကုန်သေး၏၊ တေသံ၊ ထိုအဝရေဘရာဟ္မာ၏၊ တေန၊
 အယူမှတ်သား၊ အလိုအားဖြင့်၊ ကရုဏာတ္ထဝါ၊ ကရုဏာ အနက်၌လည်း
 ကောင်း၊ ဟေတုမ္ဘိဝါ၊ ဟိတ်အနက်၌လည်းကောင်း၊ ဘုမ္မဝစနံ၊ သတ္တမိ
 ဘတ်တည်း၊ နင်လောသူကိ၊ နင်လောသူဘူသောပုန်၌၊ လိင်္ဂိပလ္လာသံ၊ လိင်၏
 ဘောက်ပြန်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နင်လောသူဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 နင်လောဟိ၊ ပစ္စနံတံ၊ တို့မှ၊ ကသိဇေဟိ၊ ပြုပြင်ခြင်းတို့မှ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ဝဇ္ဇိတကုန္ဒါလယာ၊ သုံး
 ဆောင်အပ်သောတူရှင်းပေါက်တူး၏၊ သဘာဝတော၊ သဘောအာ ဖြင့်၊
 အပ္ပကတာယ၊ သေးသိမ်နွမ်းနယ်ငယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဝဇ္ဇိန္ဒနနံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ အပ္ပကတာယ၊ ငယ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ခုဒ္ဓကုန္ဒါလောသူဟိ၊ ခုဒ္ဓကုန္ဒါလောသူဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုတော်မူအပ်၏၊
 ကုဏ္ဍိကုန္ဒါလောသူဟိ၊ ကုဏ္ဍိကုန္ဒါလောသူဟူ၍လည်း၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိကြသေး၏၊ ဝဇ္ဇိန္ဒနနံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အတိ
 ဝိဏာခဏိတ္တေသု၊ အလွန်ထက်သောတူရှင်းပေါက်တူးတို့မှ၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဇေဝါဟိ၊ ဣဇေဝဟူသောဤပုန်
 ၌၊ ဝကောရော၊ ဝအက္ခရာသည်၊ ပဒသန္ဓိကရော၊ ပုန်စင်ခြင်းကိုပြု၏၊ အထ
 ဝါဝိတိ၊ အထဝါဝိဟူသောပုန်၌၊ ဝါသဒ္ဓေါ၊ ဝါသဒ္ဓါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊
 နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဂါမကော၊ ရွာငယ်၌၊ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ တာနိအသိတာနိ၊ ထိုထွန်သွားအစရှိသည်တို့သည်၊ ဣဇေဝမ
 သမိပေ၊ ဤငါ၏အနီး၌သာလျှင်၊ ကိဉ္စ၊ ဝိအတ္ထိ၊ အကယ်၍ကားရှိ၏ရှင်၊
 တထာ၊ ဝိ၊ ထိုသို့ရှိသော်လည်း၊ တေဟိ၊ ထိုထွန်သွားအစရှိသည်တို့မှ၊ အလ
 မေဝ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်သာလျှင်၊ ဟေတဝိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဧဝံ၊ ထိုအလမေဝအလမေဝ
 ဟုနှစ်ကြိမ်ဆိုသောစကားသည်၊ တုရိတဝသေန၊ အသောတလျှင်ဆိုသည်
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာမေဋိတဝစနံ၊ အာမေဋိတ်စကားဟူ၍၊ ဧဇ္ဇဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏
 ဈာယာတိ၊ ဈာယဟူသည်ကား၊ ဗလသမာပတ္တိဈာနဝသေန၊ ဗလသမာ
 ပတ်ဈာန၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရတ္ထံ၊ ပဋ္ဌုပ္ပန်အတ္တ
 ဘောဋ္ဌချမ်းသာစွာနေရခြင်းအကျိုး၌၊ ဒိဋ္ဌဝိဟာဒိရာဝသေနစ၊ ဒိဋ္ဌဝိဟာရ
 အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဈာယ၊ ဗုတ်ကြည်းလော၊ သုမင်

၁-ကေနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၃-သုမင်္ဂလတ္ထရဂါထာ။ ၃၅၁

လသတိ၊ သုမင်္ဂလဟူသောစကားဖြင့်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရံပိယံ၊ သူတပါးကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာလပတိ၊ ခေါ်၏၊ ပနပိသေသော၊ အထူးကိုးမယာဝါသည့်၊ ဝုစ္ဆတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဈာနေ၊ ဈာန်တရား၌၊ အာဓရဒဿနတ္ထံ၊ ရှိသောသောအခြင်းအရာကိုပြုခြင်းငှါ၊ အာမေဋိတံ၊ အာမေဋိတ်ကို၊ ကတံ၊ ပြုတတ်မူအပ်၏။ အပ္ပမတ္တောပိဟရာတိ၊ အပ္ပမတ္တောပိဟရဟူသည့်ကား၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သတိပညာဝေပုဏ္ဏပတ္တိယာ၊ သတိပညာ၏ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထကမေဝ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့လျော့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုမင်္ဂလံ၊ သုမင်္ဂလံ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သုခံ၊ သုခံ၊ သာတု၊ ပိဟရ၊ နေလော၊ ပန၊ ကေမိဝံ၊ 'ဧကံဆိုဦးအံ့၊ ကေမိ၊ အချို့သောဆရာတို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပ္ပတွာဝေ၊ မရောက်မူ၍သာလျှင်၊ ပိပဿနဗယ၊ ပိပဿနာ၌၊ ဝိတိပဋိပန္နာယ၊ ခရီးစဉ်အကျင့်ဖြင့်၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ သဗ္ဗာတာဘိရုတိယာ၊ မွေ့လျော်ခြင်း၏ကောင်းစွာဖြစ်သဖြင့်၊ တထာနူဘူတံ၊ ထိုလင်လုပ်ခြင်းအစရှိသောအခြင်းအရာဖြင့်ခံစားအပ်သော၊ စာရာဝါသနက္ခံ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌နေရခြင်းဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ ဖိဂ္ဂန္တန္တော၊ စက်ဆုပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ထေရော၊ သုမင်္ဂလမထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤသုမုတ္တိကောအစရှိသောဂါထာပါဌ်ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပန္နော၊ နောက်၌၊ ပိပဿနံ၊ ပိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုကံ၊ ရောက်လေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။ ထေသံ၊ ထိုကေမိဆရာတို့၏၊ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်၊ ဈာယအပ္ပမတ္တောပိဟရာတိပဒါနံ၊ ဈာယအပ္ပမတ္တောပိဟရ ဟူသောပုဒ်တို့၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ပိပဿနာမဂ္ဂဝသေန၊ ပိပဿနာမဂ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပုဗ္ဗုတိဝေ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ သုမင်္ဂလတ္ထရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သုမင်္ဂလမထေရ်၏ဂါထာအာဝုဋ်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ကေနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၃-သာနုတ္ထရဂါထာ။

မတံဝါအပ္ပရောဒန္တိတိ၊ မတံဝါအပ္ပရောဒန္တိအစရှိသော ဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ သာနုတ္ထရေယ၊ သာနုမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ပါထာတည်း။ သေသပိ၊ ထိုသာနုမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော

ဆုယောင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝေဇ္ဇပ
 နိဿယံ၊ ဝဋ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညံ၊
 ကောင်းမှုကို၊ ဥပပိနန္ဒော၊ ဆည်းပူးသည်ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒ
 ကမ္ဘာမှ၊ စတုနုတကဗျေ၊ ကိုးဆွဲလေးကမ္ဘာထက်၌၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ္ထ
 အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဟတ္ထပါဒေဝေဝနုမုခ
 ဝိက္ခာလနာနံ၊ လက်ဆေးခြင်းခြေဆေးခြင်းလုပ်ဆေးခြင်းတို့၏၊ အတ္ထာယံ၊
 အကျိုးငှါ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဥပနေထိ၊ ဆက်ကပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သတ္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘောဇနကာလေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသော ကာလ၌၊
 ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ ခေဝိတုကာမော၊ ဆေးတော်မူလိုသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဒါယကာယောကျ်ားသည်၊ သတ္ထု၊ သိဒ္ဓတ္ထ
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ အကာရံ၊ လက်ခြေဆေးတော်မူလိုသော အမှုအရာကို၊
 သလ္လဒက္ခတွာ၊ မှတ်၍၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဥပနေသိ၊ ဆက်ကပ်၏၊ ဘဂဝါ၊
 သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟတ္ထပါဒေ၊ လက်ခြေတို့ကို၊ ခေဝိတွာ၊ ဆေး
 တော်မူ၍၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၍၊ မုခံ၊ ခံတွင်းတော်ကို၊ ဝိက္ခာလေ
 တုကာမော၊ ဆေးလျှော်တော်မူလိုသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပိ၊ ထို
 အမျိုးကောင်းသား သည်သည်၊ တမ္ပိ၊ ထိုလုပ်ဆေးတော် မူလိုသော
 အခြင်းအရာကိုလည်း၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ မုခေါဒကံ၊ လုပ်ဆေးတော်ရေကို၊ ဥပ
 နေသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ သတ္တံ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော သိဒ္ဓတ်မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ မုခံ၊ ခံတွင်းတော်ကို၊ ဝိက္ခာလေတွာ၊ ဆေးတော်မူ၍၊ မုခ
 ခေဝနကိစ္စံ၊ လုပ်ဆေးခြင်းကိစ္စကို၊ နိဗ္ဗပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနား
 သည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ တေန၊ ထိုဒါယကာသည်၊ ကရိယမာနံ၊ ပြုအပ်
 သော၊ ဝေပယျာဝတ္ထံ၊ အမှုကြီးငယ်အသွပ်သွပ်ကို၊ သာဒိယိ၊ သာယာတော်
 မူ၏၊ သော၊ ထိုဒါယကာသည်၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုညကမ္မေန၊
 ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောက၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာ
 ပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြုသောကြောင့်၊ ဒေဝ
 မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊
 ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိ
 ယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အညတရဿ၊ မထင်ရှားသော၊ ဥပါသကဿ၊ ဒါယ
 ကာ၏၊ ဝေပယ၊ အိပ်၌၊ ပရိသန္တိ၊ ပရိသန္တကို၊ ဂဗ္ဘိ၊ ယူ၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုသူ
 ငယ်သည်၊ ဂန္တံ၊ တေယဝ၊ အမိဝမ်းသို့ရောက်ကာမျှ၌သာလျှင်၊ ဝိတာပ

၁-ကေဒိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၄-သန္နုတ္တေရဂါထာ၊ ၃၅၃

ဝါသံ၊ အသန္တံကင်္ဂိ သေဝံ၊ ခြင်္သေ့၊ ဝိတော၊ ရေ၊ ကံရှာလေ၏၊ ဥပါသိကာ
 အမိဒါယကာမကြီးသည်။ ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လလွန်သဖြင့်၊ ပုတ္တံ၊
 သားကို၊ ပိဇာယိတွာ၊ ဖွားမြင်၍ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား၊ သန္နုတိနာမံ၊ သန္
 နုဟူသောအမည်ကို၊ အကာသိ၊ နှည့်ခေါ်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုသူငယ်သည်၊
 အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝေ၊ နွှေ၊ ကြီးပွားသည်ရှိသော်၊ သတ္တဝသိ
 ကံယော၊ ခုနစ်နှစ်ရှိကာတည်းကပင်လျှင်းသိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကေ၊
 အသံတော်၌၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ပြုစေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အယံဒါရေကော၊ ဤသူ
 ငယ်သည်၊ အနုန္တရာယေန၊ အနုရာယမရှိသဖြင့်၊ ဝနိတွာ၊ ကြီးပွားသော
 ကြောင့်၊ အတ္တန္တသုဘာဂီ စင်စစ်ချမ်းသာသောအတို့ရှိသည်၊ တဝိသေတိ၊
 ဖြစ်သက္ကံ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုသာမဏေကို၊ သန္နုသာမ
 ဏေရောတိ၊ သန္နုသာမဏေဟူ၍၊ ပညာတော၊ ခေါ်ဝေါ်ကြ၏၊ ဝတ္တ
 သဗ္ဗန္ဓော၊ ငတ်ကြီးဝတ်လတ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဗဟုသုတော၊ များသော
 အကြားအမြင်ရှိသည်၊ ဓမ္မကထိကော၊ တရားကိုဟောတတ်သည်၊ သတ္တ
 သု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ မေတ္တဣာသယော၊ မေတ္တာဖြင့်လွန်သောအလိုသန္နုအာသ
 ယရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝမနုဿဝနံ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ပိယော၊ ချစ်
 အပ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မနာပေါ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားပေါ်ကို၊ သန္နု
 သုတ္တံ၊ သန္နုသုတ်၌၊ အာဂတနယေနဝ၊ လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်းဝေဒိ
 တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏၊ အတိတဇာတိယံ၊ အတိတ်ဘဝ၌၊
 မောတာ၊ အမိသည်၊ ယက္ခယောနိယံ၊ ဘီလူးမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ တံ၊ ထို
 ဘီလူးမကို၊ ယက္ခာ၊ အပေါင်းအတော်ဘီလူးတို့သည်၊ အယံ၊ ဤဘီလူးမ
 သည်း၊ သန္နုတ္တေရဓာ၊ သန္နုမထေရ်၏၊ မောတာ၊ အမိတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဂရုမိတ္တိကာရဗဟုဿ၊ ရိယေမြတ်နိုးခြင် များကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မာ
 နေန္တိ၊ မြတ်နိုးကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂန္ထန္တကာလေ၊ ကာလရှည်လျားလောက်
 သော်၊ ပုထုဇ္ဇနဘာဝဿ၊ ပုထုဇဉ်အဖြစ်၏၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ပိဿ
 ဝေန္တိပိယ၊ ထင်စွာပြုသကဲ့သို့၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သန္နုဿ၊ သန္နုသာ
 မဏေ၏၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနသိကာရာဘာဝါ၊ နှလုံးမလွင်း
 မြင်းကြောင့်၊ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္တဿ၊ နှလုံး
 လွင်းသောသန္နုသာမဏအား၊ ပိတ္တမိထုကာမတပိတ္တံ၊ လူထွက်ခြင်း
 ဌာအလိုရှိသည်နှင့်အဖြစ်ဟူသောပိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုသာ
 သမဏေ၏၊ တံ၊ ထိုလူထွက်ခြင်းဌာအလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူသောပိတ်

ကိုမာတာ၊ အမိဖြစ်ဘူးသော၊ ယကွိနိ၊ ဘိလူးကသည်၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ မနုဿ
 မာတုဿ၊ လူအမိအား၊ အာရောစေသိ၊ ပြောကြား၏၊ ကိံ၊ အာရောစေသိ၊
 အဘယံသို့ပြောကြားသနည်း၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ သာနု
 သာနုမောင်ရင်သည်၊ ဝိတ္တံ၊ မိဿာမိ၊ လူငွေကံအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
 ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တွံ၊ သင်ငါ့ညီမသည်။

တဒ္ဒန္တ ဘာတိက၊ သူတော်မွန်စွာငါ့ညီမ၊ သာနု၊ အမိမျက်ရှုမောင်
 သာနုကို၊ ပဗုဒ္ဓံပဗုဒ္ဓန္တော၊ ဘိလူးပနံ၊ ရောင်ရမ်းရာမှ သတိရသော်၊
 ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ငါ့အစ်မ မှာထားခဲ့လတ္တံ့သော၊ ယက္ခာနံ၊ အမိဖြစ်ဘူးသောဘိ
 လူးမငါတို့၏၊ ဣဒံဝေဒံ၊ ဤစကားကို၊ ဝိဝဇ္ဇာသိ၊ ဆိုရပ်ပါလော၊ အာရိပါ၊
 မျက်မှောက်၌လည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထို၌၊ ဝုဟေဝါ၊ မျက်ကွယ်၌လည်း
 ကောင်း၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ ကမ္မံ၊ အကုသိုလ်စုမကောင်းမှုကို၊ မာအ
 ကာသိ၊ ငါ့သားပြောပါလင့်စ၊ ကော၊ အထူး ဆုံးပိုင်းအံ၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မာ
 သော၊ ကမ္မံ၊ အကျိုးညစ်ကျ၊ မကောင်းမှုကို၊ သစေက မိဿသိဝါ၊ အ
 ကယံ၍ပြုမူလည်းပြုလတ္တံ့၊ သစေကရောသိဝါ၊ အကယံ၍ပြုဆဲမူလည်း
 ဖြစ်အံ၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ တေတဝ၊ သာနုမောင်ရင် ချစ်သား
 သင်အား၊ ဥပေစ္စဥပ္ပတံတွာ၊ ငှက်ကဲ့သို့ပျံ၍၊ ပလ္လာသတေဝါ၊ ပြေးသော်
 လည်း၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်၊ ရဲမှ၊ ပမုတ္တံ လွတ်ခြင်းသည်၊ နုအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဏာဟိ၊ ဆိုလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေသိ၊ ပြောကြား၏၊ ဧဝံဗ္ဗ၊ ဤ
 သို့လည်း၊ ဝတွာပန၊ ဆိုပြီး၍ကား၊ ယကွိနိ၊ ဘိလူးမဖြစ်သော၊ မာတာ၊ အမိ
 သည်၊ အန္တရုဓာယိ၊ ကွယ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ မနုဿမာတာ၊ လူဖြစ်
 သောအမိသည်၊ တံ၊ ထိုဘိလူးမ၏ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပရိဒေဝ
 သောကသမာပန္နံ၊ ပိုကျွေးခြင်း၊ ပိုးရိမ်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ စေတောဒုက္ခ
 သမပိတာ၊ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်စူးဝင်ရှနခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 အသပန္နော၊ ထိုနောင်မှသာနု သာမဏောရော၊ သာနု သာမဏေသည်၊ ပုပ္ဖ
 န္နသမယံ၊ နံနက်အခါ၌၊ နိဝါသေတွာ၊ သင် ပိုင်ကို အောက်အထက်ပြန်
 ဝတ်၍၊ ပဉ္စမိဝရံ၊ သမိတ်သင်္ကန်း ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ မာတု၊ အမိ၏၊ သန္တိ
 ကံ၊ အထံသို့ဥပဂတော၊ ကပ်သည်ရှိသော်၊ မာတာရံ၊ အမိကို၊ ရောဓမာနံ၊
 မျက်ရည်ယိုစက်ပိုမြက်ခွက်ကို၊ နိသ္မာ၊ မျှော်၍၊ အဗ္ဗု၊ မိခင်တွံ၊ သင်သည်၊
 ကိံ၊ ကာရကံ၊ အဘယံအကြောင်းကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ရောဓသိ၊ ပိုကြွေးဘိသ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အဟံ၊ ငါမိခင်သည်၊ တံ၊ ချစ်သားသာနု
 မောင်သက် ကို၊ နိဿယ၊ ဖြစ်၍၊ ရောဓမိ၊ ပိုမိ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။

၁-ကောနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၄-သာနုတ္တရာဂါထာ။ ၃၅၅

ဝုတ္တေဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ မာတု၊ မိခင်အား။ မတံဝါအဗ္ဗဇရာဒန္တိယော
 ဝါဇီဝံနဒိဿတိဘိဂါထံ၊ မတံဝါအဗ္ဗဇရာဒန္တိ ယောဝံဇီဝံနဒိဿတိဟု
 သောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ တံသာ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏။ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ မယာ၊ ဝါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ သမ္ပ၊ မိခင်၊ ရောဒန္တာနာမ၊ ပို
 ကြွေးသောသူ၊ သို့မည်သည်ကား၊ ဉာတကာ၊ ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်တော်စပ်
 သောသူ၊ သို့သည်၎င်း၊ မိတ္တဝါ၊ သန္တိဗ္ဗသမ္ဘတ္တဖြစ်သောအား၊ ဆွခင်ပွန်းတို့
 သည်သည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဉာတကံဝါ၊ ဆွေမျိုးမိဘကိုလည်း
 ကောင်း၊ မိတ္တံဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရေလောကံ၊ တမလွန်
 လောကသို့၊ ဂတတ္တာ၊ သွားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မတံဝါ၊ သေသော
 သူကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်ရော်၍၊ ရောဒန္တိ၊ ပိုကြွေးကုန်၏၊ ယောဉာတ
 ကောဝါ၊ အကြင်ဆွေမျိုး ပေါက်ဖော် တော်စပ်သော သူသည်လည်း
 ကောင်း၊ ယောမိတ္တောဝါ၊ အကြင်အဆွေခင်ပွန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဇီဝံ
 ဇီဝန္တော၊ အသက်ရှင်လျက်၊ ဒေသန္တရံ၊ အရပ်တပါးသို့၊ ပက္ကန္တတာယ
 စ၊ ဗသွားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ နဒိဿတိ၊ မထင်၊ တံဝါ၊ ထိုအရပ်
 တပါးသို့သွားသဖြင့်မထင်မြင်သော ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်တော်စပ်သောသူ
 အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ရောဒန္တိ။
 ပိုကြွေးကုန်၏၊ ဝိ၊ ဆိုခွင့်အရေးရှိတုံသေး၏၊ ဧတံဉာတယံ၊ ထိုသေခြင်းအ
 ရပ်တပါးသွားခြင်း ဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးစုံသည်လည်း၊ မယိ၊ ဝါ၌၊ နဝိဇ္ဇ
 တိ၊ မရှိ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သန္တေ သွားခြင် ကင်းကွေ မသေအသက်ရှိသုံလျက်၊
 အဗ္ဗ၊ အမိ၊ ဇီဝန္တိ။ အသက်ရှင်သော၊ ဓရောနံ၊ မျက်မှောက်ထင်ထင်ရှေ့
 ပွင်မြင်သော၊ ပုရတော၊ ရှေ့၌၊ ဗြတတ္တံ၊ တည်သော၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊
 ပဿန္တိ၊ မြင်လျက်၊ ကာသွား၊ အဝတ်ကြောင့်၊ တွံ၊ သင်အမိသည်၊ ရောဒ
 သိ၊ ပိုကြွေးသိသနည်း၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်သာနုကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ တဝံ၊ သင်မိခင်
 အား၊ ရောဒနဿ၊ ပိုကြွေးခြင်း၏၊ ကာနုဏမေဝ၊ အကြောင်းသည်သာ
 လျှင်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံ၊ ထိုဘက်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ တဿ၊ ထို
 သားမောင်ရင်၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ မရဏံဟေတံဘိက္ခဝေယောသိတွံ
 ပစ္စက္ခာယ ဟိနာယဝတ္တတိတိ သုပ္ပပဒေနုဿာရေန၊ မရဏံဟေတံဘိက္ခ
 ဝေယောသိတွံပစ္စက္ခာယ ဟိနာယဝတ္တတိတိအစရှိသောသုတ်ပုဒ်ကိုအစဉ်
 မှီးသဖြင့်၊ ဥပ္ပဗ္ဗန္တိ၊ လူထွက်သောသူတို့အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိန
 ယေ၊ အဆုံးအမတော်၌၊ မရောဒန္တိ၊ သေ၏ကုသို့၊ ဒေယန္တိ၊ ပြလိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ မတံဝါပုတ္တရောဒန္တိ၊ ပ၊ ကုက္ကုဋေပတိတုဇိန္ဒ သီတိဂါထံ၊ မတံဝါပုတ္တ

၃၅၆

ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ

ရောဒန္တိ၊ ပ၊ ကုက္ကုဋ္ဌံ၊ ပတိတုမိန္ဒ၊ သိဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို
 တော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သိက္ခံ၊
 သိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခာယံ၊ စွန့်၍၊ ဟိနာယာဝတ္တတိ၊ လူထွက်၏၊ တေသေသော
 ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ မရဏံဟိ၊ သေသည်မည်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပုတ္တ
 ချစ်သားသာနု၊ မတံ၊ သေလေပြီးသော၊ ဥာတိမိတ္တံ၊ ဆွေမျိုး၊ ပေါက်ဖော်
 တော်စပ်သောသူသန္တိဋ္ဌသန္တိတ္ထဖြစ်၍ချစ်ကျွမ်းဝင်သော အဆွေခင်ပွန်း
 ကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ရောဒန္တိ၊ ပိုကြွေးကြကုန်၏၊ ယောဥာတက
 မိတ္တော၊ အကြင်ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်တော်စပ်သောသူ သန္တိဋ္ဌသန္တိတ္ထဖြစ်
 ၍ချစ်ကျွမ်းဝင်သောအဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ဇိဝံဇိဝန္တော၊ မသေအသက်ရှိ
 တံလျက်၊ ဒေသန္တရပက္ကန္တတာယစ၊ အရပ်တပါးသို့သွားသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်း၊ နဒိဿတိ၊ မလင်မြင်၊ တံဝါ၊ ထိုအသက်မသေဒေသတပါး
 သို့သွားသောဥာတိမိတ္တဖြစ်သောသူကိုလည်း၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ရောဒန္တိ၊ ပို
 ကြွေးကုန်၏၊ ယောစရိဒဿ၊ အကြင်သတ္တဝါသည်လည်း၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထု၊
 ကာမကိလေသာကာမတို့ကို၊ ဇဇိတွာနု၊ ပယ်စွန့်၍၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ ဣမ၊ ဤလူ၊
 ဘောင်သို့၊ အာဂန္တတေ၊ လူထွက်၍လာ၏၊ ပုတ္တ၊ ချစ်သားသာနု၊ တဉ္စာဝိ၊
 ထိုလူထွက်၍လာသောသူကိုလည်း၊ မတံဝိယ၊ သေသောသူကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓိဿ
 ရည်၍၊ မာဒိသိယော၊ အမိကဲ့သို့သဘောရှိသောမိန်းမတို့သည်၊ ရောဒန္တိ၊
 ပိုကြွေးကုန်၏၊ ပုနပစ္ဆာ၊ လူထွက်ပြီးမှနောက်ကာလ၌၊ ယောပေါသော၊
 အကြင် သတ္တဝါသည်၊ ဇိဝံဇိဝန္တော၊ အသက်ရှင်၏၊ အထဝိ၊ ထိုသို့ရှိ
 သော်လည်း၊ ဂုဏမရဏေန၊ ဘိယအစရှိသောဂုဏ်၏ သေခြင်းကြောင့်၊
 အတ္တတော၊ သဘောအားဖြင့်၊ သော၊ ထိုသတ္တဝါသည်၊ မတောဟိ၊ သေ
 သည်သာလျှင်တည်း၊ တာတ၊ ခေါင်သာနု၊ ကုက္ကုဋ္ဌံ၊ နေညဉ့်ပတ်လုံး
 လောင်တတ်သော ပြာပူရေနှင့်တူသောလူ၏ အဖြစ်မှ၊ ဥတ္တတော၊ နှုတ်
 ဆယ်ကယ်တင်ပြီးသည်၊ ဖြစ်လျက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ကုက္ကုဋ္ဌံ၊
 နေညဉ့်ပတ်လုံးလောင်တတ်သောပြာပူရေနှင့်တူသောလူ၏အဖြစ်သို့၊ ပတိ
 တု၊ ပြန်ကျခြင်းငှါ၊ တွံ၊ သင်မောင်သာနုသည်၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိတုံဘိသ
 နည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တ
 တေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ ကာမေဇိတွာနုဟိ၊ ကာမေဇိတွာနု ဟူသည်ကား၊ နေကွ
 မေဇ္ဈာသယေန၊ သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်ခြင်းကို အလိုရှိသဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊
 ကာမေ၊ ဝတ္ထု၊ ကာမတို့ကို၊ ပဟာယံ၊ စွန့်ပစ်၍၊ တဉ္စ၊ ထိုစွန့်ပစ်ခြင်းကိုလည်း
 ကိလေသာကာမဿ၊ ကိလေသာကာမကို၊ တဒင်္ဂပဟာနဝသေန၊ တဒင်္ဂပ

၁-ဧကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၄-သာနုတ္တေရဂါထာ။ ၃၅၇

ဟာနန္တိအစွမ်းဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအင်၏၊ဟိယုတ္တံ၊သင့်၏၊ပဗ္ဗဇ္ဇာဟိပဗ္ဗဇ္ဇာ
ဝေ၊ရဟန်း၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ဧတ္ထ၊ ဤကာမေဝဇိတွာနဟူသောပုဒ်၌၊
ကာမပရိစ္ဆာဂေါ၊ကာမဂိုဏ်းခြင်းကို၊အဓိပ္ပေတော၊အလိုရှိအပ်၏၊ပုနရာ
ဂန္တတေဣဓာတိ၊ပုနရာဂန္တတေဣဓဟူသည်ကား၊ဣဓေဝဟေ၊ဤအိမ်၌
ပုနဇော၊တတန်သာလျှင်၊ အာဂန္တတိ၊ ပြန်လာ၏၊ ဟိနာယာဝတ္တနံ၊လူ
ဘောင်သို့ပြန်လည်ခြင်းကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ဝဒတိ၊ဆို၏၊တဉ္စာပီတိ၊တဉ္စာ
ပီဟူသည်ကား၊ဟေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီးမှ၊
ဧဝိတ္တမဟိ၊လူထွက်၏၊တံဝါပိပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊မာဒိသိယော၊တ
ပည့်တော်မကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သောမိန်းမတို့သည်၊မတံဝိယ၊သေသော
သူကဲ့သို့၊ဥဒ္ဓိဿ၊ရည်၍၊ရောဇန္တိ၊ငိုကြွေ ကုန်၏၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊
ရောဇန္တိ၊ ငိုကြွေးကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊စေပုစ္ဆယျ၊ အကယ်၍မေး
ငြာ၊အံ၊ဝိဗ္ဗမနတော၊ လူထွက်ပြီးသည်မှ ပစ္စာ၊ နောက်ကာလ၌၊ဟေ၊
ပုဂ္ဂလော၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဇိဝန္တော အဘက်ရှိတုံသေး၏၊သောပုဂ္ဂ
လော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ဂုဏမရဏေန၊ သီလအစရှိသောဂုဏ်၏သေခြင်း
ကြောင့်၊အတ္တတော၊အနက်သဘောအားဖြင့်၊ မကောယေဝ၊ သေသည်
မည်သည်သာလျှင်တည်း၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊အဿ၊ ထိုသာနုမောင်ရင်
၏၊သဝိသေသံ၊အထူးနှင့်တကွသော၊သံဝေဝံ၊ တိတ်လန့်ခြင်းကို၊ဇနေဝံ
ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ကုက္ကုဠာတိအာဒိ၊ ကုက္ကုဠာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
ဥပါသိကာယ၊ဒါယကာမကြီးသည်၊ပုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ ။

တဿ၊ထိုဂါထာပုဒ်၏အတ္ထော၊အနက်ကို၊မယဝ၊ငါသည်၊ပုစ္ဆတေ၊
ဆိုဦးအံ့၊အဟောရတ္တံ၊နေညဉ့်ပတ်လုံး၊ အာဒိတ္တံပိယ၊ တတန်တန်လောင်
သကဲ့သို့၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ဒဟနဋ္ဌေန၊ ပူလောင်တတ်သောအနက်ကြောင့်၊
ကုက္ကုဠနိရယသဒိသတ္တာ၊ပြာပူငရဲနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဂိဟိတာ
ဂေါ၊လူ၏အဖြစ်သည်၊ကုက္ကုဠာ၊ကုက္ကုဠာမည်၏၊တာတသန္န၊ချစ်သား
သန္န၊အနုကမ္မန္တိယာ၊သနားပြီးမြောက်ထောက်ပံ့သဖြင့်၊မယဝ၊ငါသည်
ဥတ္တတော၊ နှုတ်ဆယ်ကယ်တင်ပြီး သည်ဖြစ်သူကို၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊တွံ၊သင်သည်၊ကုက္ကုဠံ၊ပြာပူငရဲနှင့်တူသောလူ၏ အဖြစ်သို့၊ပတိ
တံ၊ တတန်ပြန်ကျခြင်းငှါ၊ဣတ္ထသိ၊ အလိုရှိသိသနည်း၊ ပတိတုကာမော၊
လျှာသက်တတန်ပြန်လိုသည်၊အသိ၊ဖြစ်သနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဒတိ၊ဆို
၏၊တံ၊ထိုအမိ၏စကားကို၊ သုတွာ၊ကြား၍၊သာနုသာမဏေရော၊ သာနု
သာမဏေသည်၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်လော့ထိတ်လန့် ခြင်းရှိသည်။

၃၅၇

ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေက္ခာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိဗ္ဗေသော၊ မကြာမီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဥဒကဒါယကမထေရ်၏အပဒါနံ၊ ဘုရားရှင်၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေးတော်မူသော၊ သမဏံ၊ သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိဿယ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ဝိပဿနံ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်လင်သော၊ အနာဝိလံ၊ မနောက်ကျသော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ စာသုန္နံ၊ အိုးဖြင့်၊ အာဒါယ၊ ယူဆောင်ခဲ့၍၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါယိံ၊ လှူပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဗ္ဗလေယိ၊ အညစ်အကြေးမရှိကုန်သော၊ ဂုဏေဟိ၊ ကျေးဇူးတို့ကြောင့်၊ အဇ္ဈယဓ၊ ဝိမလော၊ ကင်းသော၊ အညစ်အကြေးရှိ၏၊ ဝိဇာသံသယော၊ ကုန်ပြီးသောယုံမှားခြင်းရှိ၏၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်လေရာရာသံသရာဘဝ၌၊ နိဗ္ဗတ္တမာနဿ၊ ဖြစ်သော၊ မဟံ၊ ငါအား၊ သုတံ၊ တင့်တယ်သော၊ ဖလံ၊ အကျိုးသည်၊ နိဗ္ဗတ္တတေ၊ ဖြစ်လာ၏။

၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ စတုနုရတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါယိံ၊ လှူပြီ၊ တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာဖြင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိတူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဒကဒါနဿ၊ ရေအလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကသဗ္ဗိဒ္ဓိကပ္ပေ၊ ခြောက်ဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာချစ်ပါးနှင့် ငြည့်စုံသော၊ မဟဗ္ဗလော၊ ခွန့်အားကြီးကျယ်စိုလ်ထူကြွယ်သော၊ ဝိမလော၊ ဝိမလအမည်ရှိသော၊ စက္ကဝတ္တိဇေကာစ၊ စကြာပတေးမင်းတကြိမ်သည်သာလျှင်၊ အဟု၊ ဖြစ်ရဘူးပြီ၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဇက်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီးပါးဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကတံ၊ ပြည့်ကုန်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ ဧေးမလွန်းကျူး စကားထူးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပက္ခာ၊ ရောက်၍၊ ထေရော၊ သာနုမထေရ်သည်၊ ဣဝိသာဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ဝိပဿနာရမ္ဘောစ၊ ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တပတ္တိစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဇာတာ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်၍၊ ဥဒါနဝသေန၊ ဝမ်းမြောက်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ တမေဝဂါထံ၊ ထိုမတံဝါအဓမ္မရောဒန္တိအစရှိသောဂါထာကိုပင်လျှင်၊ ပစ္စုဒါဟာသိ၊ မိန့်မြွက်တဘန်ဆိုတုံပြန်၏။ သာ

၁-ကောနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၄-သာနုတ္တရဂေါထာ။ ၃၅၆

နုတ္တရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သာနုမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကောနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၅-ရမဏိယဝိဟာရိတ္တရဂေါထာ။

ယထာပိတဒန္တိအာဇညောတိအယံဂါထာ၊ ယထာပိတဒန္တိအာဇညော
ဟူသောဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ရမ
ဏိယဝိဟာရိတ္တရဿ၊ ရမဏိယဝိဟာရိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း
သောပိ၊ ထိုရမဏိယဝိဟာရိမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဦးရှေး
တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုတုံဘဝအမျိုးယောနိဂတ်တို့၌၊ ပုညာနိ၊
ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤ
ဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကနုဂတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ဝိပဿိသာ၊ ဝိဇ္ဇာ
ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော
စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ နူးလက်ထိပ်တင်ငါးအင်ပေတွင်းထိစေ
ခြင်းဖြင့်၊ ဝဋ္ဋတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ကောဇုဏ္ဍပုဗ္ဗေဟိ၊ လိပ်ဆရွေပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇော်
ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သောကုလသုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား
သည်၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုညကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊
ဒေဝသုနတ်ပြည်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်ရ၍၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ပုညာနိ၊
ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿသုနတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံ
သရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာ
ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေးရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အညတရဿ၊
တယောက်သော၊ သေဋ္ဌိဿ၊ သူဌေးကြီး၏၊ ဗုဒ္ဓော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယောဗ္ဗနမဒေန၊ အရွယ်၌ရစ်နေခြင်း
ဖြင့်၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ မုန္တိ၊ တွေဝေအသွင်းမိန့်မောခြင်းသို့၊ အာ
ပန္နော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်၊
ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အညတရံ၊ တယောက်သော၊ ပရဒေ၊ ရိကံ၊ သူတပါး
မယားကို ခိုးဝှက်၍သွားလာသောယောက်ျားကို၊ ရာဇပုရိသေဟိ၊ မင်း
ချင်းယောက်ျားတို့သည်၊ ဝိဝိဓကမ္မကာရဏာ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိ
ကုန်သောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းအစရှိသောကမ္မကာရဏတို့ကို၊ ကရိယမာနံ၊ ပြုသည်
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊

သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတေ၊
 နာရ၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ပဗ္ဗဇိတောစ၊ ရဟန်း ပြုသင်ယည်း၊ ရာဂစရိတ
 တံယ၊ ရာဂစရိတ်များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိစ္စကသံ၊ အခါခင်သိမ်း၊
 ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်ကို၊ သုသမ္ပဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာပြေပြစ်သည်ကို၊ ဝါနိယပရိ
 ဘောဇနီယံ၊ သောက်ရေသုံးဆောင်ရေကို၊ သုပတိဗ္ဗိတံ၊ ကောင်းစွာတည်
 သည်ကို၊ ခန္ဓဝိဋ္ဌံ၊ ခွေဝင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို၊ သုပညတ္တံ၊ ကောင်းစွာခင်းအပ်
 သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုမထေရ်
 သည်၊ ရမဏိယဝိဟာရိတွေဝ၊ ရမဏိယ ဝိဟာရိမထေရ်ဟူ၍သာလျှင်၊
 ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှား၏၊ သော၊ ထိုရမဏိယဝိဟာရိမထေရ်သည်၊ ရာ
 ဂုဿန္တတာယ၊ ရာဂများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အယောနိသော၊ မသင့်
 သောအားဖြင့်၊ မနသိကရိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ သဗ္ဗေတနိကံ၊ စေတနာရှိသော
 သုတ္တဝိဿဗ္ဗိ၊ သုတ်လွတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အာပတ္တိံ၊ အပတ်သို့၊
 အာပဗ္ဗိတွာ၊ ရောက်၍၊ ဧဝံဘူတော၊ ဤသို့သုတ်လွတ်ခြင်းဖြင့်ဖြစ်သော၊
 မံမမ၊ ငါ့အား၊ သန္တုဗ္ဗေယျံ၊ သန္တု၍လျှင်၊ အပ်သောဘောဇဉ်ကို၊ ယံယေနကာ
 ရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ သုဗ္ဗယျံ၊ သုံးဆောင်ရာ၏၊ ဧတံ၊ ဤ
 သို့သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ မိ၊ စက်ဆုပ်သွယ်သည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဣမိ
 နာအာကာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိပဋ္ဌိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာ
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဗ္ဗုမိဿာမိ၊ လူထွက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ မနသိကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ
 ခရီး၊ အကြား၌၊ ရုက္ခမူလ၊ သစ်ဝင်ရင်း၌၊ နိဝေဒိနိနားနေ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီး
 အံ့၊ တေနမဂ္ဂေန၊ ထိုခရီးဖြင့်၊ သကဇေသု၊ ထည်းတို့သည်၊ ဂစ္ဆန္တေသု၊
 မောင်းကုန်သည် ရှိသော်၊ သကဇုပုတ္တော၊ ထည်း၌ကသော၊ ဧကော၊
 တကောင်သော၊ ဂေါ၊ ဣ၊ နွားသည်၊ ပရိဿမန္တော၊ ပင်ပန်းခြင်းကြောင့်၊
 ဝိသမဋ္ဌာနေ၊ လျှောက်ရှိရာ အရပ်၌၊ ခလိတွာ၊ ချော်၍၊ ပတိ၊ လည်းခဲ့၏၊ တံ၊ ထို
 လည်းသောနွားကို၊ သကဋိကာ၊ ထည်းရှူးတို့သည်၊ ယုဂကော၊ တမ်းပိုးမှ
 မုဗ္ဗိတွာ၊ ချွတ်၍၊ တိဏောဒကံ၊ မြက်ရေကို၊ ဧတွာ၊ ပေး၍၊ ပရိသမံ၊ အပင်
 အပန်းကို၊ ဝိနာဒေတွာ၊ ဖြေပျောက်၍၊ ရုရေ၊ ထည်းဦး၌၊ ယောဇေတွာ၊ က
 ၍၊ အဂမံသု၊ သွားကြကုန်၏၊ ထေရော၊ ရမဏိယမထေရ်သည်၊ တံ၊ ထို
 အခြင်းအရာကို၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊ အယံဂေါ၊ ဣ၊ နွားသည်၊ သကံ၊ ယ ကြိုင်
 ခလိတွာမိ၊ ချော်ပြီး၍လည်း၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ သကံရရံ၊ မိမိထည်းဦးကို၊ ဝဟ
 တိယတာ၊ ရွက်ဆောင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ဤအတူ၊ မယိဝိ၊ ငါသည်လည်း

၁-ကေနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၅-ရမဏိယဝိဟာရိတ္ထရဂါယာ၊ ၃၆၁

ကိလေသဝသေန၊ ကိလေသာ၏အစွမ်းဖြင့်-ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်
 ဥဗ္ဗဇန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်၊ နိဝတ္တိတွင် ပြန်လည်ခဲ့၍၊ ဥပါလိတ္တ
 ရဿ၊ ဥပါလိမထေရ်အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း
 ကို၊ အာပိက္ခိတွင်းကြား၍၊ တေန၊ ထိုဥပါလိမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တဝိမိနာ၊ ဆို
 အပ်ပြီးသောအစီအရင်ဖြင့်၊ အာပတ္တိတော၊ အာပတ်မှ၊ ဝုဠဟိတွင်၊ ထ၍၊
 သီလံ၊ သီလကို၊ ပါကတိကံ၊ ပြုကတော့ကို၊ ကတွင်းပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿ
 နာကို၊ ပဋ္ဌပေတွင်၊ ဖြစ်စေ၍၊ နမိရဿေဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုလိ၊ ရောက်စေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနော၊
 အပဒါနံ၊ ဝိပဿိနော၊ ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ စက္ကာလင်္ကာရဘူသိတံ၊ တရံရှစ်ကွက်စက်လက္ခဏာတည်းဟူ
 သောတန်ဆာဖြင့်ဆင်ယင်၍ အပ်သောတန်ဆာရှိတော်မူသော၊ အက္ကန္တိန္ဒြေ၊
 ကြွသွားတော်မူသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဒံ၊ ခြေတော်ရာကို၊ ဗိသွာ၊ ဖူးမြင်ရ
 ၍၊ အနုပဒံ၊ ခြေတော်ရာအစဉ်အတိုင်း၊ ယန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဝုပ္ပိတံ
 ပွင့်သော၊ ကောရဏ္ဍံ၊ လိပ်ဆာရွှေပန်းကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ သမူလံ၊ အညွှာအမြစ်
 နှင့်တကွ၊ မဟာ၊ ငါသည်၊ ပူဇိတံ၊ ပူဇော်အပ်ပြီး၊ ဟဋ္ဌော၊ ရှင်သောငါသည်၊
 ဟဋ္ဌေန၊ ရှင်သင်းသော၊ ဗိက္ခန၊ ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ပဒံ၊
 ခြေတော်ရာကို၊ အဝန္တိ၊ ရှိခိုးပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ကေန၊ ကုတကပွေး
 ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ယံယာ၊ ယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဝုပ္ပံ၊
 လိပ်ဆာရွှေပန်းကို၊ အဘိပူဇယိ၊ ရှေးရှုပူဇော်ပြီး၊ တာယာ၊ စေတနာယ၊ ထိုစေတ
 နာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မဘိစာဘူး၊ နှောင့်မလံ၊ ဤသို့မ
 သိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဝုပ္ပပူဇာယ၊ လိပ်ဆာရွှေပန်းကိုပူဇော်
 ခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ သတ္တပညာသင်္ဂဏက
 ပွေးငါးဆွဲခုနစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ မဟဗ္ဗဇော၊ ကြီးကျယ်သောခွန်အား၊ ဗိုလ်ထုများသော၊ ဝိတမဇော၊
 ဝိတမလအမည်ရှိသော၊ ကောစက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းတင်္ကြံသည်
 အဟ၊ ဖြစ်ရပြီး၊ မဟံ၊ ငါးအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဗျာပိတာ၊
 ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
 ကို၊ ကတံ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ပဟေတော်မူအပ်၏၊ ပန၊
 ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝိမုတ္တိ
 သုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားလျက်၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ဝုပ္ပဘာဝပဋိပတ္တိယာ၊ မဂ်ဖိုလ်သို့မရောက်မီရှေးအတိုင်းဖြစ်သော

ပဋိပတ်နှင့်သဒ္ဓိတကွ၊ အရိယမဂ္ဂာမိဂမဒီပနံ၊ လောကုတ္တရာတရား၏ရ
 ခြင်းကိုပြတ်တတ်သော၊ ယထာဝရဒွါအာဇာနည်ခလိတွာ ပဋိပတ်တိတိ
 ဂါထံ၊ ယထာဝရဒွါအာဇာနည်ခလိတွာပဋိပတ်တိအစရှိသောဂါထာ
 ကိုး၊ အဘာဝိ၊ ရွတ်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ ခလိတွာတိ၊ ခလိတွာဟူသည်ကား၊ ပက္ခ
 လိတွာ၊ ချွတ်ချော်ပြီး၍၊ ပတ်တိတိတိ၊ ပတ်တိတိဟူသည်ကား၊ ပတ်တိဟုတ်၊
 တဘနံ တည်မြဲတိုင်းသော အရာ၌တည်၏၊ ဝုနဇေ၊ တဘနံသာလျှင်၊
 ယထာဋ္ဌာနေ၊ တည်မြဲတိုင်းသောအရာ၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်ပြန်၏၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ
 ဟူသည်ကား၊ တဒ္ဓေါ၊ ကောင်းသော၊ ဥသတာဇာနိယော၊ ဥသတာအာဇာ
 နည်သည်၊ တာရံ၊ ထွန်းဝန်ကို၊ ဝဟန္တော၊ ရွက်ဆောင်သည် ရှိသော်၊
 ပရိဿမပ္ပတ္တော၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိသမဋ္ဌာနံ၊ မညီညွတ်
 သောအရပ်သို့၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ ဧကဝါရံ၊ တကြိမ်၊ ပက္ခလိတော၊ ချော်သည်
 ရှိသော်၊ တတ္ထကေန၊ ထိုသို့တကြိမ်ချွတ်ချော်ကာမျှဖြင့်၊ ရရံ၊ ထွန်းဝန်ကို၊
 နာဇေသိ၊ မစွန့်၊ ထာမဇေဝပရက္ကမသမ္ပန္နတာယပန၊ အားအင်ယွင်းသျှင်
 မြန်ခြင်းလုံ့လဗျာပါရနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ ခလိတွာ၊ ချွတ်
 ချော်ပြီး၍၊ ပဋိပတ်တိ၊ တဘနံတည်မြဲတိုင်းသောအရာ၌တည်၏၊ အတ္ထနော
 မိမိ၏၊ သတာဇေနေဝ၊ သဘောအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဥတွာ၊ တည်၍၊ တာရံ၊
 ရွက်ဆောင်အပ်သောဝန်ကို၊ ဝဟတိယတာ၊ ရွက်ဆောင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ ကိလေသပရိဿမတော၊ ကိလေသာ၏ ပင်ပန်းခြင်း
 ကြောင့်၊ ကိရိယာပရာဇေန၊ အမှုအရာချွတ်ယွင်းသဖြင့်၊ ခလိတွာ၊ ချော်ပြီး
 ၍၊ တံခလိတံ၊ ထိုအချွတ်အချော်ကို၊ ထာမဝိရိယသမ္ပတ္တိတာယ၊ အားလုံ့
 လနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိပါကတိကံ၊ ရှေးနှင့်မရှေ့ပြုကတေ
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဂ္ဂသမ္ပာဒိဋ္ဌိယာ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ ဒဿနသမ္ပန္နံ၊ အမြင်နှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ တတောဇေဒဿနသမ္ပန္နတာယ၊ ထိုသို့မဂ်ညာဏ်အမြင်နှင့်
 ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သဝနန္တေ၊ တရားတော်ကိုကြားနာရသည်၏အဆုံး၌၊ အရိယာ
 ယံ၊ အရိယာဖြစ်သော၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတိအားဖြင့်၊ ဇာတတာယ၊ ဖြစ်သည်
 ၍အဖြစ်ကြောင့်၊ သာဝကံ၊ ရွှေရင်တော်နှစ်သားတော်အစစ်သည်၊ တဿ
 ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါယမဇနိတာဘိဇာတာယ၊ လုံ့လတော်ကြောင့်ဖြစ်
 သောမြတ်သောဇာတ်ရှိသော၊ ဥရေဩရုဿံ၊ ရွှေရင်တော်၌ဖြစ်သော၊
 ဝုတ္တံ၊ သားတော်သည်၊ တဒ္ဓါဇာနိယသဒိသ ကိစ္စတာယ၊ ဇာတ်အားမ

၁-ကေနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၅-ရမဏိယဝိဟာရိတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၆၉

စောင်းကောင်းသောဥသတအာဇာနည်နှင့်တူသောကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ အာဇာနိယံ၊ ဘုရားအလိုတော်ကိုလွန်စွာသိတတ်သောသူတည်း
ဣတိ၊ ဤသို့လည်း။ ဓာရေထံ၊ ဆောင်ကြပါလေကုန်၊ ဥပဓာရေထံ၊ ဖွတ်ကြ
ပါလေကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ရမဏိယ
ဝိဟာရိတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ရမဏိယဝိဟာရိမထေရ်၏ ဂါထာအခွင့်
သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၆-သမိဒ္ဓိတ္ထေရဂါထာ၊

သန္ဓါယာဟံပဗ္ဗဇိတောထိအသံဂါထာ၊ သန္ဓါယာဟံပဗ္ဗဇိတောအစရှိ
သောဤဂါထာသည်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော၊ သ
မိဒ္ဓိတ္ထေရဿ၊ သမိဒ္ဓိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါတာတည်း။ အယံသမိဒ္ဓိတ္ထေ
ရော၊ ဤသမိဒ္ဓိမထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားရှင်တို့၏အထံ
တော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ကတ္ထကတ္ထံ၊ ထိုထိုဘုံသဝအမျိုး၊ ယောနိဂတိတို့၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့
ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုဟော၊ ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ စ
တုနုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲခေးကမ္ဘာထက်၌၊ သိဒ္ဓတ္ထံ၊ သိဒ္ဓတ္ထအမည်တော်ရှိ
သော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပသသိတွာ၊ မူးမြင်ရ၍၊ မသန္တမာနသော၊
ကြည်လင်သောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကတ္ထိကဗဒ္ဓါနိ၊ အချက်ဖြင့်ဖွဲ့
အပ်ကုန်သော၊ သာဝဏ္ဏာနိ၊ အညွှာနှင့်တကွကုန်သော၊ ဗုပ္ပါနိ၊ ပန်းတို့ကို၊ ဂ
ဟေတွာ၊ ဆွတ်ယူခဲ့၍၊ ပူဇေထိ၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း
သားသည်။ တေန၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ ပုညကဗ္ဗေန၊ ကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ ဧဝံလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာ၊ လူ့ပြည်နတ်
ပြည်မှ၊ ပရံ၊ လူ့ပြည်နတ်ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိသံတို့၌သာလျှင်၊ ပရိဝတ္တေန္တော၊
အတန်များစွာဖြစ်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသို့၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား
ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဂုလဂေဟေ၊ အ
မျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏၊ ဇာတကာ
လတော၊ သွားသောကာလမှ ပဌာယ၊ စ၍၊ တံဂုလံ၊ ထိုအမျိုးသည်၊ နေ
ဓညာဒီဟိ၊ ဥစ္စာစပါးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝစိ၊ ပွားများ၏၊ စ၊ အထူးသိုလျှိုး
အံ့၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တသောသည်၊ အ

ဘိဇ္ဇပေါ၊ အလွန်အဆင်းလှ၏။ ဒဿနီယော၊ ရှာတွယ်တန်းရှိ၏။ ဂုံဏဝါ၊
 ဂုဏ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိကဝသမိဒ္ဓိယာဝ၊ စည်းစိမ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်
 လည်းကောင်း။ ဂုဏသမိဒ္ဓိယာဝ၊ ဂုဏ်၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။
 သမိဒ္ဓိတွဝ၊ သမိဒ္ဓိသတို့သားဟူ၍သာလျှင်။ ပညာယိတ္ထ၊ ထင်ရှား၏။
 သော၊ ထိုသမိဒ္ဓိအမျိုးကောင်းသားသည်။ မိဒ္ဓိသာဓုသမာဂမေ၊ မိဒ္ဓိသာ
 ရမင်းအစည်းအဝေး၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်တော်ကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ဓုအပ်သောသဒ္ဓါ တရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗ
 ဖိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဘာဝနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ၌၊ ယုတ္တပယုတ္တော၊ အ
 လွန်အားထုတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ တပေါဒါရာမေ၊ တပေါဒါရုံကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရေန္တော၊
 နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ကေဓိသသံ၊ တနေသ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိနန္တသိ၊ ကြံ၏။
 ကိ၊ ဝိနန္တသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ လာဘာဝတ၊ ရတော်စွ
 တကား၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အရဟံ၊ ဗြဟ္မာနတ်လူသုံးဆယ့်သုံးတို့၏
 ပူဇာသက္ကာရကို ခံတော်မူထိုက်ပေ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါး တ
 ရားတို့ကိုမတောက်မပြန်သယန္တု၊ ဉာဏ်ဖြင့်မိမိအလိုလို ကိုယ်တော်တိုင်
 သိတော်မူပေ၏။ အဟံ၊ ငါမထေရ်သည်၊ သွာခါတေ၊ ကောင်းစွာဟော
 တော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌၊ ပဗ္ဗဖိတော၊ ရဟန်း
 ပြုပေပြီးမေးငါ၏၊ ဗြဟ္မစာရိနောစ၊ သီတင်းသုံးတော်မူသည်လည်း၊ သီလ
 ဝန္တော၊ သီလရှိကုန်၏။ ကဿာဏဓမ္မာ၊ ကောင်းသောသဘောရှိကုန်၏။ ဣ
 တိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိနန္တသိ၊ ကြံ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိနန္တန္တဿ၊ ကြံစဉ်၊ သမိဒ္ဓိတ္ထေ
 ရဿ၊ သမိဒ္ဓိမဟာရ်အား၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ ပြန့်ပြောသော၊ ဝိတိသောမနဿံ၊ နှစ်
 သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၍၊ တံဝိန္တနာကာရံ၊ ထို
 ကြံသောအခြင်းအရာကို၊ အသဟန္တော၊ သည်းမခံနိုင်သော၊ ပါဝိမာ၊
 ယုတ်မာသော၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်၊ ထေရဿ၊ သမိဒ္ဓိမထေရ်၏။
 အဝိဒ္ဓုရေ၊ မဝေးသောအရပ်၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ တေရာသန္တံ၊ ကြောက်
 မက်တွယ်သောအသံကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ပထဝိယာ၊ မြေ၏၊ ဥန္တုယနကာ
 လောဝိယ၊ ကွဲပြားသောအခါကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရော၊ သမိဒ္ဓိ မ
 ထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
 အာရောစေသိ၊ ကြားသျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာရော၊ မာရ်
 နတ်မိုက်သည်၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ဝိစက္ခုကမ္မာယ၊ ပညာစက္ခုကန်းစေခြင်း
 ဌာ၊ စေတသိ၊ စေ့ဆော်၏၊ ဘိက္ခု၊ ချစ်သားရဟန်း၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ၊ တံသန္တံ

၁-ကေနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၆-သမိဒ္ဓိတ္ထေရဂါထာ။ " ၃၆၅

ထိုမာရ်နတ်မိက်၏အသံကို၊ အဓိန္ဒြေတွာဝ၊ မကြံစည်မူ၍သာလျှင်၊ တတ္ထ၊
ထိုအရပ်၌၊ ဝိဟရ၊ နေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ထေ
ရော၊ သမိဒ္ဓိမထေရ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဂစ္ဆာသွား၍၊ ဝိဟရန္တော၊
နေသည်ဖြစ်၍၊ နုစိရသောဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
ဥသရက္ခာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊
ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ သလဋ္ဌမာလိယမထေရ်၏ အ
ပဒါနံ။ ။

ကဏိကာရံ၊ မဟာဓထုခါးပန်းသည်၊ ဇောတန္တံ၊ တောက်ပသကဲ့
သို့၊ ဇောတန္တံ၊ တောက်ပလျက်၊ သဗ္ဗာဒိသာ၊ အလုံးစုံသောအရပ်မျက်နှာ
တို့ကို၊ ဩဘာသန္တံ၊ ထွန် လင်းစေလျက် ပဗ္ဗတန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊ နိ
သိန္နံ၊ သီတင်းသို နေတော်မူသော၊ နရဿရဏံ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့
၏ရထားထိန်းသွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ သိဒ္ဓတ္ထံ၊ သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာ၊ တရားကို
အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရ၏၊ အတံ၊ ငါမူဆိုသည်၊ ဗာဒါ၊ ထိုအခါ၌ဥသံ၊ ခြားကုန်၊
အန္တုတ္တံ၊ တပေါင်တည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ခန့်၊ လေးကို၊ သန္တုပ္ပတင်၍၊ သ
ဝဏ္ဏံ၊ အညှာနှင့်တကွ၊ ဇောတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
အား၊ အတိရောပယိံ၊ ရှေးရှုတင်လှူခဲ့ဘူး၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ စတု
နုတုတောကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်၌၊ ယံပာယစေတနာယ၊ အကြင်
စေတနာဖြင့်၊ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို၊ အတိရောပယိံ၊ တင်လှူပြီး၊ တာယစေတနာယ၊
ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိတဝကို၊ နာတိဇောနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊
လံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇော်တရားကို၊ ပန်းပူ
ဇော်ခြင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုး ပေတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ကေပညာသ
ကေကပ္ပေ၊ ငါးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ ဇုတိန္ဒရော၊ ဇုတိန္ဒရအမည်ရှိသော၊
သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာရုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ မဟဗ္ဗလော၊ ကြီး
ကျယ်ခွန်အား၊ ဖိုလ်ထုများသော၊ ဇေကော၊ တကြိမ်သားလျှင်ဖြစ်သော၊
စက္ကဝတ္တိအဝိ၊ မင်းတို့တမ္ပတ် စက္ကဝတ်သည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး
ပြီးမဟုံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်
ကုန်ပြီး၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၁။ ပန်းသက်၍ဆို၍ အံ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်ပြီး
၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသော၊ သမိဒ္ဓိတ္ထေရဿ၊
သမိဒ္ဓိမထေရ်၏၊ ဝိသာသဝဘာဝံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်ကို၊ အစာနန္တော၊ မထိ

ခြင်းကြောင့်၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ မာရော၊ မာရ်နတ်သား
 သည်၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဘေရဝသန္တံ၊ ကြောက်မက်စွယ်သော အသံ
 ကို၊ အကာသိ၊ ပြုလာပြန်၏၊ တံ၊ ထိုအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ သမိဒ္ဓိ
 မထေရ်သည်၊ အဘိတော၊ မကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဆန္တိ၊ မတုန်လှုပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ တာဒိယာနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ မာရာနံ၊ သင်တို့ကဲ့သို့
 မာရ်ရိုက်တို့၏၊ သတဗ္ဗိ၊ အရာသော်လည်း၊ မဟံ၊ ငါသမိဒ္ဓိ၏၊ လောမဗ္ဗိ၊ မွေး
 ညှင်းတပင်မျှကိုသော်လည်း၊ နကမ္ပေတိ၊ မတုန်လှုပ်စေနိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကဇောန္တော၊ ပြောကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဒ္ဓါ
 ယာဟံပဗ္ဗဇိတောတိဂါထံ၊ သဒ္ဓါယာဟံပဗ္ဗဇိတောအစရှိသောဂါထာကို
 အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ သဒ္ဓါယာတိ၊ သဒ္ဓါယ
 ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မသန္တသမုဋ္ဌာနာယ၊ လောကုတ္တရာတရား၌လိုသောဆန္ဒ
 ကြောင့်ကောင်းစွာ ဖြစ်သော၊ ကမ္မပလသဒ္ဓါယစေတ၊ ကံ၏အကျိုးကိုယုံ
 ကြည်သောသဒ္ဓါဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရတနတ္ထယသဒ္ဓါယစ၊ ရတနာသုံးပါး
 ကိုယုံကြည်သောသဒ္ဓါဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဟန္တိဣမိနာ၊ အဟံဟူသော
 ဤပုဒ်ဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နိဗ္ဗိဿတိ ညွှန်း၏၊ ပဗ္ဗဇိတောတိ၊ ပဗ္ဗဇိ
 တောဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်၏၊
 အဂါရသ္မာတိ၊ အဂါရသ္မာဟူသည်ကား၊ ဂေဟတော၊ အိမ်မှ၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ စာရာဝါသတော၊ အိမ်ထောင်သောလူ၏တောင်မှ၊ အနဂါရိယန္တိ၊
 အနဂါရိယံဟူသည်ကား၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သာပဗ္ဗန္တံ၊
 ထိုရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ ဂံကိပ္ပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ကသိဝါဏိန္ဒာဒိကဋ္ဌံ၊
 လပင်ထုတ်ခြင်းကုန်သွယ်ခြင်းအစရှိသောအမှုသည်၊ အဂါရဿ၊ အိမ်၏၊
 ဟိတံ၊ အစီးအပွားတည်း၊ ဣတိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနဂါရိယံနာမ၊ အန
 ဂါရိယမည်၏၊ တဒဘာဝတော၊ ထိုအဂါရိယ၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ အနဂါရိ
 ယန္တိ၊ အနဂါရိယံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သတိပညာစမေဗုဒ္ဓါတိ၊ သတိ
 ပညာစမေဗုဒ္ဓါ၊ ဟူသည်ကား၊ သရဏလက္ခဏာ၊ အောက်မေ့ခြင်းလက္ခ
 ဏာရှိသော၊ သတိစ၊ သတိသည်လည်းကောင်း၊ ပဇာနနလက္ခဏာ၊ အပြား
 အါးဖြင့်သိခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ ပညာစ၊ ပညာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဝိပဿနာလက္ခဏာတော၊ ဝိပဿနာ၏လက္ခ
 ဏာသို့ရောက်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယံ၊ စ၍၊ မဂ္ဂပဋိပါဒီယာ၊ မဂ်လေးတန်အစဉ်
 ဖြင့်၊ ယာဝအရဟတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်၊ မေ၊ ငါမထေရ်အား၊
 ဗုဒ္ဓါဝဓိတာ၊ ကြီးပွား၏၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နဝဗျေတဗ္ဗာ၊ မပွားစေအပ်

၁-ဇကုနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၆-သမိဒ္ဓိတ္ထရဂါထာ။ ၃၆၇

ကုန်။ သတိပညာ။ သတိပညာသည်။ ဝေပုလ္လပုတ္တော။ ပြန့်ပြောသည်၏အဖြစ်
သို့ရောက်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ။ ဤအနက်ကို။ ဒေသတိ။ ပြု၏။ ဗိတ္တိဉ္စ။ လောကီ
သမာဓိလောကုတ္တရာသမာဓိဟုဆိုအပ်သောစိတ်သည်လည်း။ သုသမာ
ဟိတံ။ ကောင်းစွာတည်ကြည်၏။ အဋ္ဌသမာပတ္တိဝသေနစေတ။ ရှစ်ပါးသော
သမာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ လောကုတ္တရ သမာဓိဝသေနစ။
လောကုတ္တရာသမာဓိ၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ မေ။ ငါ၏။ ဗိတ္တိ။ လောကီ
လောကုတ္တရာသမာဓိဟုဆိုအပ်သောစိတ်သည်။ သုဋ္ဌ။ ကောင်းစွာ။ သမာ
ဟိတံ။ တည်ကြည်၏။ ဒါနိဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ တသးဗိတ္တဿ။ ထိုနှစ်ပါး
သောသမာဓိဟုဆိုအပ်သောစိတ်ကို။ သမာဓာတဗ္ဗံ။ ကောင်းစွာထားအပ်
သည်မည်သည်။ နအတ္ထိ။ မရှိ။ သမာဓိ။ လောကီသမာဓိလောကုတ္တရာသမာ
ဓိသည်။ ဝေပုလ္လပုတ္တော။ ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ။ ဤအ
နက်ကို။ ဒေသတိ။ ပြု၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ကာမံကရသုရူပါနိတိ။ ကာ
မံကရသုရူပါနိဟူသည်ကား။ မာရိမ။ ယုတ်မာသော။ မာရေ။ ဟယ်မာရ်
ယုတ်မံ။ ငါသမိဒ္ဓိကို။ ဥဒ္ဓိဿ။ ရည်၍။ ယာနိကာနိမိ။ အမှတ်မရှိကုန်သော။
ဝိပ္ပကာရာနိ။ ဘောက်ပြန်သော ရူပါရုံတို့ကို။ ယထာရုစိ။ အလိုရှိတိုင်း။
ကရောဟိ။ ပြုလော့။ ပနဇကုန္တေန။ စင်စစ်အားဖြင့်။ တေဟိ။ ထိုဘောက်ပြန်
သောရူပါရုံတို့ဖြင့်။ မံ။ ငါသမိဒ္ဓိဆို။ နေဝဗျာပေမိဿတိ။ မနှိပ်စက်နိုင်
လတ္တံ။ မမေ။ ငါသမိဒ္ဓိ၏။ သရိရကမ္မမတ္တမ္ဘိ။ ကိုယ်တုန်လှုပ်ခြင်းမျှကိုလည်း။
ကာတုံ။ ပြုခြင်း၌။ တံ။ သင်မာရ်ယုတ်သည်။ နသက္ခိဿသမိ။ မတတ်နိုင်
လတ္တံ။ ဗိတ္တညလတ္တံ။ စိတ်ဘောက်ပြန်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ကာတုံ။ ပြုခြင်း
၌။ ကုတော။ အတတ်မှ။ သက္ခိဿသမိ။ တက်နိုင်လတ္တံ။ နည်း။ နသက္ခိဿ
သိဇေ။ မတတ်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ။ ထိုသို့မတတ်နိုင်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ အပဋိန္တိတပဟေနကံ။ နားလောင်သွေလွန်ဝန်မခံသောအ
စေအပါသည်။ ကိဉ္စိအတ္ထံ။ တစုံတခုသောအ ကျိုးကို။ နသာဇေတိဝိယ။ မပြီး
စေသကဲ့သို့။ တဝ။ သင်မာရ်ယုတ်၏။ ကိရိယာ။ အမှုအရာသည်။ ကိဉ္စိ။ တ
စုံတခုသော။ အတ္ထံ။ ထိတ်လန့်ခြင်းအစရှိသော အကျိုးကို။ နသာဇေတိ။
မပြီးစေ။ ကေဝလံ။ စင်စစ်။ တဝ။ သင်မာရ်ယုတ်၏။ ဗိတ္တံ။ စိတ်သည်။ ဝိဃာ
တမတ္တဖလော။ ပင်ပန်းကာမျှအကျိုးရှိ၏။ ဣတိဣမံနာအာကာရေန။ ဤသို့
သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ထေရော။ သမိဒ္ဓိမထေရ်သည်။ မာရံ။ မာရ်နတ်ကို။
တဇ္ဇေသိ။ ခြိမ်းမောင်းလိုက်၏။ တံဝစနံ။ ထိုစကားကို။ သုတွာ။ ကြား၍။ သမ
ဏော။ သမိဒ္ဓိရဟန်းသည်။ မံ။ ငါ့ကို။ ဇာနာတိ။ သိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ မနသိ

ကတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ တဏှဝ၊ ထိုအရပ်မှသာလျှင်၊ အန္တရဓမ္မိ၊ ကွယ်
လေ၏။ သမိဋ္ဌိဏှရ ဂါထာဇ္ဈနာ၊ သမိဋ္ဌိမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်
သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၁-ကေနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၇-ဥစ္ဆယတ္ထေရဂါထာ၊

နမောတေဗုဒ္ဓဇိရုတ္တု၊ ဟိအယံဂါထာ၊ နမောတေဗုဒ္ဓဇိရုတ္တု၊ အစရှိသော
ဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဥစ္ဆယတ္ထေ
ရသဥစ္ဆယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ အယံပိဥစ္ဆယတ္ထေရော၊ ဤဥစ္ဆ
ယမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးတရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊
ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ
ဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်၊ ဟုတွာ
ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤတဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ခွါနုဝတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့နှင့်ကမ္ဘာသက်၌၊
တိဿံ၊ တိဿအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿိတွာ
ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ကဏိကာရပုဗ္ဗဟိ၊ မဟာလောကီးပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊
ပြုခဲ့ဘူး၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သော၊ ပုညကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဧဝံလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊
နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလား၊ ပုညာနိ၊ ကုသိုလ်ကောင်း
မှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော
ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိဗုဒ္ဓုပ္ပဒေ၊ ဤငါတို့ မြတ်စွာဘုရားပွင့်
တော်မူသော အခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အညတေသေ၊ တ
ယောက်သော၊ သောတ္ထိယဗြာဟ္မဏဿ၊ သောတ္ထိယအမျိုး၌ ဖြစ်သော
ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ ဖြစ်လေ၏၊ အသး၊ ထို
အမျိုးကောင်းသားအား၊ ဥစ္ဆယောတိနာမံ၊ ဥစ္ဆယဟူသောအမည်သည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အ
ရှည်သို့ရောက်လတ်သော၊ တိဏ္ဍံဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်းသုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူ၊ ကမ်း
တဘက်သို့ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဗေဒင်ကျင်း၌၊ သာရံ၊
အနှစ်သာရကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပနိဿယသမ္ပတ္တိယာ၊
အရဟတ္တဖိုလ်၏ဥပနိဿယပြည့်စုံသဖြင့်၊ စောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်း
အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဠုဝနံ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂစ္ဆော၊ သွား၍၊

၁-ကောနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၇-ဥစ္ဆယတ္ထေရဂါထာ။ ၃၆၆

သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကော၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊
 သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလန္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော သဒ္ဓါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗ
 ဖိဟ္မာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ စရိယာနုကုလံ၊ ရိုက်အားလျော်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
 တမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝဟာတွာ၊ ယူ၍၊ အရုဉ္ဇေ၊ တော၌၊ ဝိဟရေန္တော၊ နေထွက်၊
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွား၍၊ နမိဒေသာဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ပါဝင်၏၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 အပဒါနေ၊ ကဏိကာရပုပ္ဖိယမထေရ်၏အပဒါန၌၊ ပုပ္ဖိတံ၊ ပွင့်သော၊ ကဏိ
 ကာရံ၊ မဟာသေတုခါးပွင့်ကို၊ ဖိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဒါ၊ ထိုသို့မြင်သောအခါ၌၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုပ္ဖံ၊ မဟာသေတုခါးပန်းကို၊ ဩဝိနိတွာ၊ ဆွတ်ချွေခဲ့၍၊ ဩစာ
 တိဏ္ဍဿ၊ ဩစာလေးတန်ကျူးလွန်ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော၊ တာဒိ
 နော၊ လာဘာလာဘစသည်ရှစ်တန် ဖောက်ပြန်မရှိ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူသော၊ တိဿဿ၊ တိဿမြတ်စွာဘုရားအား၊ အတိရောပေသိ၊
 တင်လှူပူဇော်၏။ ။ ဣတော၊ ဤဟဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧနနုပထကဌေ၊ ကိုးဆဲ့နှစ်
 ကမ္ဘာထက်၌၊ ဟိယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ပုပ္ဖံ၊ မဟာသေ
 တုခါးပန်းကို၊ အတိရောပေသိ၊ တင်လှူပူဇော်ပြီး၊ တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတ
 နာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာသိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရ
 ခြင်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ တိဿမြတ်စွာဘုရားကိုမဟာသေတု
 ခါးပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဣတော၊ ဤဟဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ပဉ္စတိ
 သေကဌေ၊ သုံးဆဲ့ငါးကမ္ဘာထက်၌၊ အနနုပထကဌေ၊ အနနုပထဟူ၍၊ ဝိသု
 တော၊ ကျော်စောထင်ရှားသော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ မဟာမ္မဿ၊ ကြီးကျယ်ခွန်အားဖိုလ်ထူများသော၊ စတ္တဝတ္တံ၊
 လေးကျွန်းသေဌ်နင်းစကြာမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မယံ၊ ငါအား၊
 ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ဖြည့်ကျင့်
 အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပုန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်ပြီး၍၊
 သတ္ထု၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊
 ဝဋ္ဋဟ္မာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နဝိဒိတွာ၊
 ထိုင်နေ၍၊ တဝတော၊ တိဿမြတ်စွာဘုရားအား၊ ထောမနာကာရေန၊
 ပြီးပွန်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊
 ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ နမောတေဗုဒ္ဓဝိရတ္တု၊ ဝိဂါထံ၊ နမောတေဗုဒ္ဓဝိရတ္တု၊

အစရှိသောဂါထာကိုး အဘာသိ။ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ တတ္ထံ၊ ထိုဂါထာပုဒ်
တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်လတ္တံ့။ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ နမောတိဣဒံဝစနံ၊ နမောဟူသောဤသဒ္ဓါသည်။ ပဏာ
မကိတ္တနံ၊ ပဏာမကိုကြားသောစကားတည်း။ တေတိဣဒံဝစနံ၊ တေဟူ
သောဤသဒ္ဓါသည်။ ပဏာမကြိယာဟ၊ ပဏာမကြိယာ၏။ သမ္ပဒါနကိတ္တနံ
သမ္ပဒါနကိုကြားသောသဒ္ဓါတည်း။ တုယံ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ ဣတိအဟံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဗုဒ္ဓဝိရာယိစဣမိနာဝစနေန၊ ဗုဒ္ဓဝိရ
ကူသောနှစ်ပါးသောသဒ္ဓါဖြင့်လည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာ
လပနံ၊ ခေါ်သောသဒ္ဓါတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
အဘိညေယျာဒိတောဒဿ၊ အဘိညေယျစသည်အပြားရှိသော၊ အတ္ထဿ၊
အနက်ကို၊ အဘိညေယျာဒိတောဒေန၊ အဘိညေယျစသည်အပြားရှိသော၊
သယမ္ဘုဉာဏေန၊ သယမ္ဘုဉာဏ်ဖြင့်၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိ
သောအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓတ္ထာ၊ သံတော်မူတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါတိ၊
ဗုဒ္ဓါဟူ၍၊ ဂုဏ္ဏိယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဉ္စန္ဒိပိ၊
ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မာရာနံ၊ မာရ်နတ်တို့ကို၊ အဘိမဒ္ဒနဝသေန၊
နှိပ်နင်းသည်၏အတွင်းဖြင့်၊ ပဒဟန္တေန၊ အားထုတ်တော်မူသော၊ ပဟတော၊
ကြီးမြတ်သော၊ ဝိရိယေန၊ လုံ့လနှင့်၊ သမန္နာဂတတ္ထာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ဝိရောတိ၊ ဝိရဟူ၍၊ ဂုဏ္ဏိယံ၊ ဆိုအပ်၏။ အတ္ထုတိ၊ အတ္ထုဟူသည်
ကား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တဿအတ္ထုတိပဒဿ၊ ထိုအတ္ထုဟူ
သောပုဒ်၏၊ နမောတိဣဒံ၊ နမောဟူသောဤပုဒ်နှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ စပ်အပ်၏။
ဝိပ္ပမုတ္တောသိ သဗ္ဗမိတိ၊ ဝိပ္ပမုတ္တောသိ သဗ္ဗမိဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဟိ၊
အဆုံးစုံကုန်သော၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ သဗ္ဗတ္ထိ၊ အဆုံးစုံ
လည်းဖြစ်သော၊ သင်္ခါရဂတော၊ သင်္ခါရတရား၌၊ ဝိပ္ပမုတ္တော၊ လွတ်သည်။
ဝိသံယုတ္တော၊ မယှဉ်သည်။ အဘိဘဝသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တယာ၊ ရှင်တော်
ဘုရားသည်။ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောကိလေသာသင်္ခါရမှ၊ အဝိပ္ပမုတ္တနာမ၊
မလွတ်သောမည်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ ယတော၊ အကြွင်းကြောင့်၊ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ တုယံ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ အပဒါနေ၊ အဆုံးအမတော်၌၊
ဝိဟရိဝိဟရန္တော၊ ပဋိပတ်အကျင့်သုံးနေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနာသ
ဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏။ တုယံ၊ ရှင်တော်
ဘုရား၏။ အပဒါနေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဂတမဂ္ဂေ၊ သွားသောခရီးအစဉ်၌၊ ပဋိ
ပတ္တိစရိယာဟ၊ ပဋိပတ်အကျင့်ဖြင့်၊ ဝိဟရိဝိဟရန္တော၊ သုံးနေ၏။ ယထာ

ခ-ဧကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၇-ဥဇ္ဇယတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၇၁

သတ္တိ၊ သတ္တိရှိတိုင်း အလျောက်၊ ယထာဗလံ၊ အစွမ်းရှိတိုင်း အလျောက်၊
 ပဋိပဇ္ဇန္တော၊ ကျင့်၏၊ ကာမာသဝါဒိနံ၊ ကာမာသဝါဒစင်္ကြံသော၊ စတုနံ၊
 လေးပါးကုန်သော၊ အာသဝါဒိနံ၊ အာသဝါဒစင်္ကြံတရားတို့ကိုလည်း၊ သုပ္ပတိ
 နတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ပယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာသဝေါ၊ အာ
 သဝါဒကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏၊ ဝိရုဏ္ဏိယောလုံ၊ လှံရှိတော်
 မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ တေ၊ ရှင်တော်
 ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ မြစ်စေ့သည်၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 လျှင်အပြီးတည်း။ ဥဇ္ဇယတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဥဇ္ဇယမထေရ်၏ဂါထာ
 အခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ဧကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၈-သဉ္ဇယတ္ထေရဂါထာ၊

ယတောအဟန္တိ အယံဂါထာ၊ ယတောအဟံဟူသောဤဂါထာသည်
 အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ သဉ္ဇယတ္ထေရဿ၊ သဉ္ဇယ
 မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ သော၊ ထိုသဉ္ဇယမထေရ်သည်၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေ
 သု၊ ရှေးဘုရားတို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော
 ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောတုံ
 ဘဝအမျိုးမျိုးသောနိဂတိတို့၌၊ ဝိဝဇ္ဇုပနိဿယံ၊ ဝဋ်ကင်းရာနိဗ္ဗာန်အရဟတ္တ
 ဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနန္တော
 ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ မဟာပိပူဂေ၊
 များစွာသောသူအပေါင်းတို့ကို၊ သံကိတ္တနဝသေန၊ ကြွေးကြော်သည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ဣန္ဒြိယဝတ္ထုကို၊ သံဃာရိတွာန၊ ရုံးစုစည်းဝေး၍၊ ရတ
 နတ္တယံ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊
 ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ဒလိန္ဒေါ၊ ဆင်းရဲသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ နေသံဃာရာဒိနာ၊ ဥစ္စာကိုရုံးရခြင်း အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပုညကိရိယာယ၊
 ကောင်းမှုပြုရာ၌၊ ဗျာသဇေ၊ အားထုတ်သည်၊ အဟေသိ၊ မြစ်၏၊ ကာလေန
 ကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဘဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍
 ဝဋ္ဌိ၊ ရှိခိုး၏၊ ပဿန္တမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဘိက္ခုနုဉ္စရဟန်းတို့၏လည်း၊ တံတံဝေယျာဝတ္ထံ၊ ထိုထိုအမှုကြီးငယ်ကို၊
 အကာသိ၊ ပြု၏၊ သောဥပါသကော၊ ထိုဒါယကာသည်၊ တေန၊ ထိုသို့သ

ဘောဂ္ဂိသော၊ ပုညကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌
 နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ အပရာပရံ၊ လူးလားလူးလား၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊
 ကာတွာ၊ ပြုရသောကြောင့်၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိတုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသ
 ရဇ္ဇော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣသိယံ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပါဒေါ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား
 ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဘဝသမ္ပန္နဿ၊
 စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗယောနာမနာမေန၊ သဗ္ဗယဟူသောအမည်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊
 ဖြစ်လေ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝေပုတ္တော၊ အရှယ်
 ရောက်လတ်သော်၊ ဗြဟ္မာယုပေါက္ခရသတိအာဒိကေ၊ ဗြဟ္မာယုပုဏ္ဏား
 ပေါက္ခရသတိ ပုဏ္ဏား အစရှိကုန်သော၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊
 အဘိပ္ပသန္ဓေ၊ အလွန်ကြည်ညိုကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ သဗ္ဗာတပ္ပဿာဒေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ သတ္ထာ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဓမ္မံ၊
 တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ နာရသောကြောင့်၊ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အပရာဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုလေ
 ၏၊ စရိသေသော၊ အထူးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ပဗ္ဗဇန္တော၊
 ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊ ခုရငွေယေဝ။ သင်ရန်းချပြီးအဆုံး၌သာလျှင်၊ ဆဇ္ဇ
 ဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဝေယျာဝစ္စကရဏမထေရ်၏အပဒါနံ၌။ ။

ဝိပဿိနော၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သာသနေး၊ သာသနာတော်၌၊ မဟာပူဂဏဏော၊ များစွာသောကုသိုလ်ပြု
 ကုန်သောသူတို့၏အပေါင်းရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗကိစ္စသု၊ အလုံးစုံ
 သောသံဃာကိစ္စတို့၌၊ ဝါဝဇ္ဇော၊ အားထုတ်သော၊ ဝေယျာဝစ္စကရော၊ အမှု
 ကြီးငယ်ကိုပြုသောဥပါသကာသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ရတူးပြီး၊ စရိသေသော၊
 အထူးကား၊ မေးငါ့အား၊ ဒေယျံ၊ ဓမ္မော၊ ဣတ္တယံဝတ္ထုသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့၊
 သုဂတဿ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူဟုတ်သော၊ မဟေသိနော၊
 သိသကုန္တ စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူး ရှာဖွေတတ်သော၊
 သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝိပ္ပသန္ဓေန၊ အထူး
 သဖြင့်ကြည်လင်သော၊ ဧတဿ၊ မိတ်ဖြင့်၊ အဝန္တိ၊ ရှိခိုးခဲ့ဘူး၏၊ ဣတော၊

၁-ဧကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၈-သဉ္ဇယတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၇၃

ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌၊ ဧကနပုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွေတကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထို
 အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေယျာဝစ္စံ၊ သံစာတော်တို့၏အမှူးကြီးငယ်ကို၊
 အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ ဟဿကမ္ဘဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်း
 ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာတိ၊ မသိဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤမသိ
 မြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဝေယျာဝစ္စဿ၊ အမှူးကြီးငယ်၏၊ ပလံ၊
 အကျိုးပေတည်း၊ ဝ၊ အထူးကား၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌၊ အဋ္ဌမကပ္ပေ၊
 ရှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ သုဗိန္ဒိတော၊ သုဗိန္ဒိတအမည်ရှိသော၊ သတ္တရတန
 သမ္ပန္နော၊ ရတနာချစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟဗ္ဗလော၊ ခွန်အားကြီးကျယ်
 ဗိုလ်ထုကြွယ်သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကို လည်စေတတ်သော၊
 ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီးမသွံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေ
 သာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ဖြည့်ကုန်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ပနဝိသေသော၊ အထူးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဆဋ္ဌာဘိ
 ညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အညံ့၊ အ
 ရဟတ္တဗိုလ်ကိုး ဗျာကရာဇ္ဇော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယတောသံပဗ္ဗ
 ဖိတောတိဂါထံ၊ ယတောဟံပဗ္ဗဖိတော အစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
 ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ ယတောဟံပဗ္ဗဖိတောတိ၊ ယ
 တောဟံပဗ္ဗဖိတောဟူသော၊ ဂါထာပဒဿ၊ ဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊
 စ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဖိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ ပဗ္ဗဖိတ
 ကာလတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ နာဘိဇာ
 နာမိသံကပ္ပံ၊ အနုရိယံဒေါသသံဟိတန္တိ၊ နာဘိဇာနာမိသံကပ္ပံ၊ အနုရိယံ
 ဒေါသသံဟိတံ ဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိဒေါသသဟိတံ၊ ရာဂအစရှိသော
 အပြစ်အညစ်အကြေးနှင့်တကွသော၊ တတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
 အနုရိယံနိဟိနံ၊ ယုတ်မာသော၊ အရိယေဟိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အက
 ရုဏိယတာယစ၊ မပြုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနုရိယေ
 ဟိ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အရုဏိယတာယစ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနုရိယံပါပကံ၊ ယုတ်မာသော၊ အာရမ္မ
 ဏေ၊ စက္ခုကာမဂုဏ်ငါးအခုံ၌၊ အဘူတဂုဏာဒိသံ ကပ္ပနတော၊ မဖြစ်
 စေအပ်သောဂုဏ်အစရှိသည်ကို ကြံစည်တတ်သောကြောင့်၊ သင်္ကပ္ပေါ

တိ၊ သင်္ကပ္ပဟူ၍၊ လန္တနာမံ၊ ခုအပ်သော အမည်ရှိသော၊ ကာမဝိတက္ကာဒိ
 မိန္ဒာဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်အစရှိသော မိန္ဒာဝိတက်ကို၊ ဥပ္ပါဒိတံ၊
 ဖြစ်စေမိဘူး၏ဟူ၍၊ နာတိဇာနာမိ၊ မသိရဘူးပေ၊ ဣတိဣမိနာသိလောက
 ပဒေန၊ ဤဂါထာပုဒ်ဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ရုက္ခေယေဝ၊ ဆံရိတ်သောအဆုံး
 ဌိယာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပဉ္စံ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြားတော်မူ၏၊ သဗ္ဗယတ္ထေရဂါ
 ထာဝဏ္ဏနာ၊ သဗ္ဗယမထေရ်၏ ဂါထာ အခွင့်သည်၊ နိဋ္ဌတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၉-ရာမကောယျတ္ထေရဂါထာ၊

ဗိဟာဗိဟာဘိနုဒိတေတိအယံဂါထာ၊ ဗိဟာဗိဟာဘိနုဒိတေအစရှိသော
 ဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ရာမကော
 ယျတ္ထေရဿ၊ ရာမကောယျမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယံဝိရာမဏ
 ယျတ္ထေရော၊ ဤရာမကောယျမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရား
 တို့၏အထံတော်ဘို့၌၊ ကတာမိကာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်း
 ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်း
 မှုတို့ကို၊ ဥပဗိနန္ဒော၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွာဖြစ်၍၊ သိဝိဿ၊ သိဝိအမည်
 တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်
 ၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ်မာ
 သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 တို့၊ ဒိသ္မာ၊ မူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဝုဗ္ဗေဟိ၊ ပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ သောဥ
 ပါသကော၊ ထိုဒါယကာသည်၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုညကဗ္ဗေ
 န၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊
 အပရာပရံ၊ ကြိမ်ဘန်များစွာ၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုဂတိ
 သုယေဝ၊ သုဂတိတုံတို့၌သာလျှင်၊ ပရိဝတ္တေန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်
 ၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြုဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာ
 ဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဣန္ဒကုလေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကြွယ်ဝသောအမျိုး၌၊
 နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝယပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော်၊ စေတဝနပဋိဂ္ဂ
 ဟုဏေ၊ စေတဝန ကျောင်းတော်ကို အလှူခံရာ၌၊ သဗ္ဗာတ ပဿာဒေါ၊

၁-ကောနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၅၀-ရာမဏောယျဇ္ဈေရဂါယာ။ ၃၇၅

ကောင်းစွာဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်းရှိသည်။ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွေး၊
ရဟန်းပြု၍၊ စရိယာနုကုလံ၊ စရိုက်အားလျောက်ပတ်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုးဂဟေတွေး၊ ယူ၍၊ အရေညေ၊ တော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တဿ၊
ထိုရာမဏောယျမထေရ်အား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ သမ္ပတ္တိယာ၊ ပြည့်စုံသော၊
ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ရုပ္ပါယေဝ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသောသူအားလျောက်
ပတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗိပတ္တိယာ၊ အကျင့်ဖြင့်၊ ပါသာဒိကာဘာဝ
တော၊ ကြည်ညိုစွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ရာမဏောယျောတွေသ
မညာ၊ ရာမဏောယျဟူသော အမည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌၊ ကောဒိသံ၊ တနေ့သ၌၊ မာရော၊ မာနတ်သည်၊ ထေရံ၊ ရာမဏော
ယျမထေရ်ကို၊ ဘိသောပတုကာမော၊ ကြောက်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ တေရ
ဝသန္တံ၊ ကြောက်မက် ဘွယ်သော အသံကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ တံ၊ ထို
ကြောက်မက်ဘွယ်သောအသံကို၊ သုတွေးကြား၍၊ ထေရော၊ ရာမဏောယျ
မထေရ်သည်၊ ဝိရပကာတိတာယ၊ ရဲရင့်သောသဘောရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ တေန၊ ထိုကြောက်မက်ဘွယ်သောအသံဖြင့်၊ အသန္တသန္တော၊
မထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မာရော၊ မာရ်မိုက်တည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဥက္ခာ၊ သိ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကြောက်မက်ဘွယ်အသံ၌၊ အနာဒရံ၊ ရေိုသေ
ခြင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟစိဟာဘိနဒိတေတိဂါထံ၊
ဝိဟစိဟာဘိနဒိတေအစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုဂါထာဝုဒ်၌၊ ဝိဟစိဟာဘိနဒိတေတိ၊ ဝိဟစိဟာဘိနဒိတေဟူ
သည်ကား၊ ဝိဟစိဟာတိ၊ ဝိဟစိဟဟူ၍၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ပဝတ္ထသဒ္ဓတာ
ယ၊ ဖြစ်သောအသံရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဟစိဟာတိလဒ္ဓနာမာနံ၊
ဝိဟစိဟဟုရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ ဗျတ္တိကာနံ၊ ထင်ရှားသောအ
သံတို့၏၊ အဘိနာဒနနိမိတ္တံ၊ လွန်စွာဟစ်ကြွေး ခြင်းတည်းဟူသောအ
ကြောင်းကြောင့်၊ ဝိရိဝိဘဝဟေတု၊ လွန်စွာဟစ်ကြွေး ခြင်းဟူသောအ
ကြောင်းကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သိပ္ပိ
ကာဘိရုတေဟိစာတိ၊ သိပ္ပိကာဘိရုတေဟိစဟူသည်ကား၊ ပရနာမကာ၊
တပါးသောနတ်သို့ညွှတ်ကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ ဘုန်းနည်းသောနတ်တို့ကို၊
သိပ္ပိကာ၊ သိပ္ပိကတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဂေလညေန၊ သည်းလန်း
ပြင်းစွာအနာဟူသော အကြောင်းဖြင့်၊ သာတကိသဒါရုကာကာရာ၊ သာ
လောင်ခြင်းကြောင့်ကြိုတိသောသူငယ်အခြင်းအရာသဏ္ဌာန်ရှိသော၊ သာခါ
မိဂိ၊ သစ်ခက်မျောက်ဟုဆိုအပ်သော၊ မဟာကလန္တကာ၊ ရှင့်နက်ကြီး

တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကေမိ၊ ကေမိဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ သိပ္ပိ
 ကာနံ၊ တပါးသော နတ်သို့ညွတ်ရသော ဘုန်းနည်းကုန်သော နတ်တို့၏၊
 အဘိရုတေဟိ မဟာဝိရဝေဟိ၊ သည်းစွာ ဟစ်ကြွေးသော အသံတို့
 ကြောင့်၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတံ၊ ဤဝိဘတ်သည်၊ ဟေတုမ္ပိ၊ ဟိတ်အနက်၌၊ က
 ထာဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်တည်း၊ တံဟေတု၊ ထိုသည်းစွာဟစ်ကြွေးခြင်း
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဣတိ အယံ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ နမေတံ ဗန္ဓတိ၊ ဗိတ္တန္တိ၊ နမေတံ ဗန္ဓတိ၊ ဗိတ္တံ ဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊
 ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ နဗန္ဓတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ နစဝတိ၊ မရွေ့လျော၊ ဣဒံ အယံ အဓိပ္ပါ
 ယော၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏
 ပါဝိမ၊ ဟယ်မာရ်ယုတ်၊ ဣမသ္မိံ အရညေး ဤကော၌၊ ဝိရိဝိသဝဟေတု၊
 သည်းစွာသော အသံကို ဖြစ်စေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊
 သိပ္ပိကာဘိရုတေ၊ ရှဉ့်နက်တို့၏ ဟစ်ကြွေးခြင်းတည်းဟူသော၊ ဟေတုပိ
 ယစ၊ အကြောင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တဝ၊ သင်မာရ်ယုတ်၏၊ ဝိဿရက
 ရဏဟေတု၊ တောက်ပြန်သော အသံကိုပြုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်၊ ကမ္မဋ္ဌာနတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 မှ၊ နပရိပတတိ၊ မရွေ့လျော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟော
 ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့မတုန်လှုပ်ရာ၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဧကတ္တနိ
 ရတံဟိမေတိ ဣမိနာဝစနေန၊ ဧကတ္တနိရတံဟိမေဟူသော ဤသဒ္ဓါဖြင့်၊
 အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဟိသဒ္ဓေါ၊ နိရတံဟိ၌ရှိသောဟိသဒ္ဓါသည်၊ ဟေတု
 အတ္ထော၊ ဟိတ်အနက်ရှိ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ မမ ငါ၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်
 သည်၊ ဝဏသံဝဏိကံ၊ အပေါင်းအဖော်ကို၊ ဧကတ္တော၊ တယောက်တည်း
 အဖြစ်၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဉ္စ၊ ဝိက္ခေဝံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းကို၊ ပဟာယ
 စွန့်၍၊ ဧကတ္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာနတော၊ တရသော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဧကတ္တော၊ ကသဘာဝေ၊ တူသောသဘောရှိသော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊
 နိရတံ အဘိရတံ၊ အလွန်မွေ့လျော်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနတော၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းမှ၊ နဗန္ဓတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ နစဝတိ၊ မရွေ့လျော၊ ဣတိ ဣမံ အတ္ထံ၊ ဤသို့
 သော အနက်ကို၊ ရာမဏေယျထေရော၊ ရာမဏေယျ မထေရ်သည်၊
 ဒေသကိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ကိရ၊ ကြားရဘူးသည်ကား၊ ထေရော၊ ရာမဏေယျ
 မထေရ်သည်၊ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤမိဟမိဟာသိနဒီတေ အစရှိသောဂါထာကို၊
 ဝဒန္တောဝေ၊ ဆိုလျက်သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဒန္တော၊ ပွား
 စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန ထို

၁-ကောနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၄၆-ရာမဏောယျုတ္တရဂါထာ၊ ၃၇၃

ကြောင့်၊ အသဒါနေ၊ မိနေလိပုပ္ဖိယမထေရ်၏အသဒါနိဋ္ဌံ၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော
 ရွှေအဆင်းကဲ့သို့သောအဆင်းရှိတော်မူသော၊ သတရံဝဏ္ဏံ၊ အရောမကသော
 ရောင်ခြည်ရှိတော်မူသော၊ ပတာပဝါ၊ ကြီးသော တန်ခိုးအာနုဘော်ရှိ
 သော၊ မေတ္တမိတ္တော၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ရှိတော်မူသော၊ သတော၊
 သတိနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သိဝိ၊ သိဝိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စက်မနံ၊ စကြိုတက်သို့၊ သမာရူဠာ၊ ကောင်းစွာ
 တက်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဥာဏရတ္တံ၊ အရောဟတ္တမဂ်ဥဏ်ဖြင့်
 နှုတ်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာရှိတော်မူသော သိဝိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿန္တ
 မိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ မိနေလိပုပ္ဖံ၊ မိနေလိ အမည်ရှိသောပန်းကို၊ ပဌာယု၊ ချို
 ရှောက်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သိဝိမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဘိရောပယိံ၊ တင်လှူပြီး
 ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌၊ ကေတိံသေကဗ္ဗေ၊ သုံးဆွေတကမ္ဘာထက်၌၊
 ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ပုပ္ဖံ၊ မိနေလိအမည်ရှိသော
 ပန်းကို၊ အဘိပူဇယိံ၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏၊ တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာ၏၊
 ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊
 ဣဒံ၊ ဤမသိရခြင်းဟူသောအကျိုးသည် ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ သိဝိမြတ်စွာဘုရားကို
 ပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပေးတည်း၊ ကေနတိံသေ၊ တခုယုတ်သုံး
 ဆယ့်သော၊ ကပ္ပမ္ပိ၊ ကမ္ဘာ၌၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်
 စုံသော မဟဗ္ဗလော၊ ခွန်အားကြီးကျယ်စိုက်ထူကြွယ်သော၊ သုမေဃဗာန
 နာမကော၊ သုမေဃဗာနဟူသောအမည်ဖြင့် ရအပ်သောအမည်ရှိသော၊
 စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သောမင်းသည်၊ အဟောသိ၊
 ဖြစ်၏၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဂျဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်း
 အပ်ကုန်ပြီး၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊
 ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီး
 အံ၊ အယမေဝဂါထာ၊ ဤမိဟိဘာဘိနာဒိတေ အစရှိသောဂါထာသည်
 သာလျှင်၊ ထေရဿ၊ ရာမဏောယျုမထေရ်၏၊ အညံ၊ အရောဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 ဗျာကရဏဂါထာ၊ ပြေးကြားသောဂါထာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာမ
 ဏောယျုတ္တရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ရာမဏောယျုမထေရ်၏ ဂါထာအခွင့်သည်၊
 နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်-၅၀-ဝိမလတ္ထေရဂါထာ၊

ဧရဏီစသိပ္ပတိဘိအယံဂါထာ၊ ဧရဏီစသိပ္ပတိအစရှိသောဤဂါထာ
 သည် အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဝိမလတ္ထေရဿ၊ ဝိမလ
 မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါတာတည်း။ သောဝိဝိမလတ္ထေရော၊ ထိုဝိမလမထေရ်
 သည်လည်း၊ ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားရှင်ဘို့၏ အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိ
 ကာရော၊ ပြုအပ်သောပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထ
 တတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘုံတစ်ဘုံတို့၌၊ ဝိဝဇ္ဇုပနိဿယံ၊ ဝင့်၏ကင်းရာနိဗ္ဗာန်၏
 အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပပိနန္တော၊
 ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘ
 ဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ သင်္ခမေနကုလေ၊
 ခရုသင်းမှုတ်သောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိပ်မိသည်
 ၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တသ္မိံသိပ္ပေ၊ ထိုအ
 တတ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဂတော၊ အပြီးသို့ရောက်၏၊ ဧကနိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိပဿိံ၊
 ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿိတွာ၊ ဖူး
 မြင်ရ၍၊ ပသန္တမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သင်္ခ
 မနေန၊ ခရုသင်းမှုတ်ခြင်းဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တတော၊
 ထိုနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတ္ထု၊ ဝိပဿိ
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ခရုသင်းသံဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြုခဲ့
 ဘူ၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊
 ဝုညကဗ္ဗေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဧပလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ ထိုမှဤမှ၊ ဝုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧဝ
 မနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊
 ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ
 ၌၊ ဝိမလော၊ အညစ်အကြေးကင်းသော၊ ဝိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သော၊ ကာယော
 ကိုယ်သည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗောဓိရုက္ခံ၊ ဗောဓိပင်ကို၊ ဝန္တောဧကေဟိ၊ နံ့သာရေတို့ဖြင့်၊
 နှာပေထိ၊ ရေသပ္ပာယ်၏၊ စေတိယင်္ဂီ၊ ဧဗ္ဗေမိယင်္ဂီ၊ ထေသု၊ စေတိပြင်ဗောဓိ
 ပြင်တို့၌၊ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို၊ ဝေဝါပေထိ၊ ရေဆေး၏၊ သိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့၏လည်း၊ ကိလိဋ္ဌေ၊ ညစ်နွမ်းကုန်သော၊ သမဏပရိက္ခာရေ၊ ရဟန်း

ဓ-ကေနိပါတ်-၅-ပစ္ဆမဝဂ်-၅၀-ဝိမလတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၇၆

မရိက္ခရာတို့ကို၊ ခေဝါပေသိ၊ ဖွပ်ခဲ့ဘူး၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တတော၊ အတ္တဘာဝတော၊ ထိုအတ္တဘောမှ၊ စရိတွာ၊ ရုတေခဲ့၍၊ ဒေဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ မနုဿသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ပရိတ္တန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြာဓေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဣတ္တကုလေ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ် ကြွယ်ဝသော အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏။ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏၊ မာတုကုန္တိယံ၊ အမိဝမ်း၌၊ ဝသန္တဿစ နေစဉ်လည်းကောင်း၊ နိက္ခမန္တဿစ၊ ထွက်စဉ်လည်းကောင်း၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ဝိတ္တသေဗ္ဗာဒီဟိ၊ သည်းခြေသလိပ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အသံ ကိလိဋ္ဌော၊ မညစ်နွမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ပဒုမပသာသေ၊ ကြာဘက်ပေါ်၌၊ ဥဒက ဝိဒ္ဓုဝိယ၊ ရေပေါက်ကဲ့သို့၊ အလဂ္ဂေါ၊ မကပ်ငြိသည်ဖြစ်၍၊ ပန္နိမတဝိက ဗေဒိသတ္တဿဝိယ၊ ဆုံပြီးသောဘဝရှိသော ဘုရားလောင်းကဲ့သို့၊ ဝိသုဒ္ဓေါ၊ ညစ်ကြေးမတင်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သောကိုယ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ ဝိမလော တွေဝနာမံ၊ ဝိမလဟူသောအမည်ကိုသာလျှင်၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်လတ်သော်၊ ရာဇဂဟပဒေဝသနေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ဝင်သောအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရား၏အာနုဘော်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဋိလန္ဓသန္ဓေါ၊ ရအပ်သော သန္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ ပဗ္ဗတဂုဟာယံ၊ တောင်လိုက်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိသံ၊ တနေ့သ၌၊ စာဘုန္နိဝိကမဟာမေဗော၊ လေးကျွန်းမဆန့်ပြန့်နွဲ့သောရိပ်းကြီးသည်၊ သကလစက္ကဝါဠဂန္တံ၊ အလုံးစုံသော စကြာဝဠာတိုက်ကို၊ ပတ္တရိတွာ၊ ရှိ၍၊ ပါဝသိ၊ ရှာ၏။ ဝိဇ္ဇဋ္ဌာယိမိ၊ ဝိဇ္ဇဋ္ဌာယီကပ်၍၊ ဗုဒ္ဓါနုဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏ လည်းကောင်း၊ စက္ကဝတ္တိနုဉ္စ၊ စကြာဝဠာမင်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ရေမာနကာလေ ဧဝံ၊ ထင်ရှားသော ကာလ၌သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဿတိ၊ ကိရ၊ ရှာသတတ်၊ စာမ္ပပရိဇ္ဇာဟဂူပသမတော၊ ပူပန်ခြင်း၏ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ ဥတုသပ္ပာယလာဘေနေ၊ လျောက်ပတ်သောဥတုကိုရသဖြင့်၊ ထေရုဿ၊ ဝိမလမထေရ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကဂ္ဂံ၊ တခုတည်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဝိမလမထေရ်သည်။

၇၈၀

ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

သမာဟိတစိတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထို
 စောဠပင်လျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊
 မဂ္ဂပဋိပါနိယာ၊ မဂ်လေးတန်အစဉ်ဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါ
 ဝုဏ်၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာကမထေရ်၏
 အပဒါနံ၊ ၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ ဝိပဿိနော၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ သင်္ခမကော၊ ခရုသင်းမှတ်သောသူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ
 သုဂတဿ၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူတတ်သော၊ မဟေသိ
 နော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နိစ္စုပဋ္ဌာနယုတ္တော၊ ခရုသင်းသံဖြင့်အဖြူပူဇော်
 ဖြင်းနှင့်ယှဉ်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ ဟာဒိနော၊ လာဘာလာဘစသည်
 မချန်လော့ကမင်ကြောင့်တောက်ပြန်မရှိတာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော
 လောကနာထဿ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာနဖလံ၊ ခရုသင်းသံ
 ဖြင့်ပူဇော်ခြင်းခံစားခြင်း၏အကျိုးကို၊ ပဿ၊ ရှုစမ်းကြပါကုန်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊
 သဒါ၊ အခါခါသိမ်း၊ သဗ္ဗိတူရိယသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းသောတူ
 ရိယာမျိုးအပေါင်းတို့သည်၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံသာကြရကုန်၏၊ ဣတော၊
 ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကေနဂုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ယံယာယစေ
 တနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ မဟာဣန္ဒြိယံ၊ ဝိ၊ သိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌိ
 ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏၊ ဘာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝ
 ကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူးပေ၊ ဣဒံဖလံ၊ ဤမသိရခြင်းဟူသောအကျိုး
 သည်၊ ဥပဋ္ဌာနဿ၊ ဝိပဿိဘုရားကိုခရုသင်းသံဖြင့်ပူဇော်ခြင်းခံစားခြင်း
 ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ စတုရိသေကပ္ပေ၊ နှစ်
 ဆွဲလေးကမ္ဘာထက်၌၊ မဟာနိဗ္ဗေသနာမကာ၊ မဟာနိဗ္ဗေသအမည်ဖြင့်
 ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ လည်စေအပ်သောစကြာရတ
 နာရှိကုန်သော၊ မဟဗ္ဗလ၊ ကြီးသောခွန်အားဖိုလ်ထုများသော၊ သောဠသ
 ရာဇာနော၊ တဆွဲခြောက်ကြိမ်သောမင်းတို့သည်၊ အာသိ၊ သူ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးကုန်
 ၏၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်
 ကုန်ပြီပေ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊
 ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍
 ဆို၍ အံ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ကတကိစ္စတာယ
 ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘုဠမာနသော၊ နှစ်သက်
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံ၊ စကားကို၊ ဥဒါနေန္တော၊ မြက်ဆိုလို

၁-ကေနိပါတ် - ၅-ပဉ္စမဝဂ်-၅၀-ဝိမလတ္ထေရဂါထာ။ ၃၀၁

သညဉ်ဖြစ်၍၊ ခရုဏီစသိဉ္ဇတိဝါတိမာလုတောတိဂါထံ။ ခရုဏီစသိဉ္ဇတိဝါ
တိမာလုတောအစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
ထိုဂါထာပုဒ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်လတ္တံ့၊ သောနည်း
ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ခရုဏီတိ၊ ခရုဏီဟူသည်ကား၊ ပထဝီ၊ မြေ
ကြီးတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သာပထဝီ၊ ထိုမြေကြီးသည်၊ ခရာဇနံ၊ ဆောင်
အပ်သောဥစ္စာကို၊ ခာရေတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ခရု
ဏီတိ၊ ခရုဏီဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သိဉ္ဇတိတိ၊ သိဉ္ဇတိဟူသည်ကား၊
သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ နာ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊
အတိပ္ပဝဿတောစ၊ သည်းထန်ပြင်းစွာ အလွန်ရှာခြင်းကြောင့်လည်း၊ မ
ဟာမေဃဿ၊ မိဗ်းကြီး၏၊ ဂုဠိဓာရာဟိ၊ မိဗ်းရည်အယာဉ်တို့ဖြင့်၊ သိဉ္ဇ
တိ၊ စွတ်ဖို့၏၊ ဝါတိမာလုတောတိ၊ ဝါတိမာလုတောဟူသည်ကား၊ ဥဒကဇ
သိတသမ္ဘိ သာတာယ၊ မိဗ်းရေပေါက်နှင့်ရောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သိတ
လော၊ ချမ်းသော၊ ဝါတော၊ လေသည်၊ ဝါယတိ၊ လာ၏၊ ဝိဇ္ဇုလတာစရတိ
နဘောတိ၊ ဝိဇ္ဇုလတာစရတိနဘောဟူသည်ကား၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော
ဆယ်မျက်နှာတို့၌၊ ဂစ္ဆတော၊ ခြိမ်းသော၊ ဂဠုဂဠုပာတော၊ ချုန်းသော၊
မဟာမေဃတော၊ မိဗ်းကြီးမှ၊ နိစ္ဆရန္တိယော၊ ပြတ်ကုန်သော၊ သတေရိ
တာ၊ ယျှပ်စစ်နွယ်တို့သည်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဣတောမိတော၊
ထိုအရပ်၌အရပ်မှ၊ ဝိစရန္တိ၊ ထည့်လည်သွားလေကုန်၏၊ ဥပသမန္တိဝိ
တက္ကာတိ၊ ဥပသမန္တိဝိတက္ကာဟူသည်ကား၊ ဥဓုသပ္ပာယသိဇ္ဈေန၊ ဥဓု
လျောက်ပတ်ခြင်းကြောင့်ပြီးသော၊ သမယဝိပဿနာမိဂမေန၊ သမယဝိပ
ဿနာကိုရသဖြင့်၊ ဂုဗ္ဘတာဂေ၊ ရှေ့အသို့၌၊ တဒင်္ဂါဒိဝသေန၊ တဒင်္ဂပဟာနံ
အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝူပသန္တာ၊ ငြိမ်းကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍
ကာမဝိတက္ကာဒယော၊ ကာမဝိဘက်အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အသုံးစုံ
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ မဟာဝိတက္ကာ၊ မဟာဝိတက်
တို့သည်၊ အရိယမဂ္ဂါမိဂမေန၊ အရိယမဂ်ကိုရသဖြင့်၊ ဥပသမန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်
၏၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ သမုန္တိဇ္ဇန္တိ၊ ပြတ်ကုန်
၏၊ ဝတ္တမာနသမိပတာယ၊ သမိပဝတ္တမာနံ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အရိယမဂ္ဂက္ခဏံ၊
အရိယမဂ်ခဏကို၊ ဝတ္တမာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ထေရော၊ ဝိမလ
မသေရ်သည်၊ ဝဒတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇေဝံစနံ၊ ထိုအန္တိ
ဝိဘတ်သည်၊ အတိတတ္ထေ၊ အတိတ်အနက်၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ပစ္စုပ္ပန္နဝစ
နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အန္တိဝိဘတ်တည်း။ ဖိတ္တံသုသမာဟိတံမမာဟိ၊ ဖိတ္တံသုသမာဟိ

၃၀၂ ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ။

တံမမဟူသည့်ကား၊ တတောဇေဝ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ လောကုတ္တရသမာ
ဓိနာ၊ လောကုတ္တရာသမာဓိဖြင့်၊ မမ၊ ငါ့မိမိလမထေရ်၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊
သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿ
မိတ္တဿ၊ ထိုမိတ်ကိုးသမာဓာနေ၊ ကောင်းစွာထားခြင်း၌၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်ခုတစ်ခု
သော၊ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဣဒိနာဝစနေန၊
ဤစကားဖြင့်ထေရော၊ မိမိလမထေရ်သည်၊ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုးဗျာ
ကာသိ၊ ပြောကြား၏၊ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော၊ မိမိလတ္ထေရဂါထာ
ဝဏ္ဏနာ၊ မိမိလမထေရ်၏ဂါထာအတွင်း၌၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
ပြီ၊ ပဉ္စမဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ပဉ္စမဝဂ်၏ အတွင်း၌၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ၊

၁-ကေနိပါတ်-၆-ဝဂ္ဂ-၅၁-၅၂-၅၃-၅၄-စတုနံထေရေနံဂါထာ၊

၁။ ဝဿတိဒေဝေါတိအာဒိကာ၊ ဝဿတိဒေဝေါ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊
စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို၊ ဂေါမိကော၊ ဂေါမိ
ကမထေရ်လည်းကောင်း၊ သုဗဟု၊ သုဗဟုမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိ
ယော၊ ဝဇ္ဇိယမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တိယော၊ ဥတ္တိယမထေရ်လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုနံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံထေရေနံ၊ ဤ
မထေရ်တို့၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့တည်း၊ ဣမေဝိထေရာ၊ ဤလေးယောက်
သောမထေရ်တို့သည်လည်း၊ ဗုရိဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၏အထံတော်တို့၌
ကတာမိကာရာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆုတောင်းခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍
တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဗုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ဥပစိနန္တံ၊ ဆည်း
ပူးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ စတုနုဝတေကဗ္ဗေ၊ ကိုးဆဲ့
လေးကမ္ဘာထက်၌၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ်အမည်ရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝတော
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဝေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌
နိဗ္ဗုတ္တတွါ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိပ်မိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်
၍၊ အညမညံ၊ အချင်ချင်း၊ သဟာယါ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍
ဝိစရိသု၊ ဖြည့်လည်သွားလျက်ကုန်၏၊ တေသုစတုသုသဟာသယသု၊ ထိုလေး
ယောက်သောအဆွေခင်ပွန်းတို့တွင်း၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဂေါမိကော
ဂေါမိကမထေရ်သည်၊ သိဒ္ဓတ္ထံ၊ သိဒ္ဓတ်အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်
စွာဘုရားကို၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၌၊ ဂြ၊ စနန္တံ၊ ကြံတော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊

၁-ကေနိပါတ်-၆-၀၇-၅၁-၅၂-၅၃-၅၄-စတုန့်ထေရာနံဂါယာ၊ ၃၀၃

မြင်၍၊ ကုဋေ၊ ဘိက္ခု၊ တယောဝ်းမမျှသောဆွမ်းကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူခဲ့
 ဘူး၏၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်သော သုဗ္ဗဟုမထေရ်သည်၊ ပဿန္နစိတ္တော၊
 ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတန၊ ငါးပါးသော
 တည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဉ္စလိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဌဗျာ၊ ချီ မြှောက်
 လိုက်ဘူး၏၊ တတိယော၊ သုံးယောက်မြောက်သော ဝလ္လိယမထေရ်သည်၊
 ပဿန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကေန၊ တဘက်
 သော၊ ဝုပ္ပဟတ္တေန၊ ပန်းလက်ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ သိဒ္ဓတ္ထိတ်မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇ
 သိ၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူး၏၊ စတုတ္ထော၊ လေးယောက်မြောက်သောမထေရ်သည်၊
 သုမနဝုပ္ပေဟိ၊ မလေးပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ ဧဝံ
 ဣမိနာအာကာရေန၊ ဤအခြင်းအရာဖြင့်၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်
 သော၊ တေသဟာယာ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ သတ္တရိ၊ သိဒ္ဓတ္ထိတ်မြတ်
 စွာဘုရား၌၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်စေ၍၊ ပသုတေန၊ လေ့ကျက်
 ဘူးသော၊ ဝုညကမ္ပေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊
 နိဗ္ဗတ္တတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝုန၊ တဘက်၊ အပရာပရံ၊ လူးလာလူးလာ၊ ဝုညာနိ၊
 ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံ
 သရဇ္ဇော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ကဿပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိ
 သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလ
 ဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သာသနေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသာသနာ
 တော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သမဏဓမ္မံ ရဟန်းတို့၏တရားကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝတော၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊
 လက်ထက်တော်၌၊ ပါဝါယံ၊ ပါဝါပြည်၌၊ စတုန့်၊ လေးယောက်ကုန်သော၊
 မလ္လရာဇုနံ၊ မလ္လာမင်းတို့၏၊ ဝုတ္တာ၊ သားတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တံ သု၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့အား၊ ဂေါမိကော၊ ဂေါမိက
 လည်းကောင်း၊ သုဗ္ဗဟု၊ သုဗ္ဗဟု လည်းကောင်း၊ ဝလ္လိယော၊ ဝလ္လိယ
 လည်းကောင်း၊ ဥတ္တိယော၊ ဥတ္တိယ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာမာနိ၊
 အမည်တို့ကို၊ အကံသု၊ မှည့်ခေါ်ကုန်၏၊ သုဝိသဟာယာ၊ စင်ကြယ်သော
 အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်
 ကုန်သော၊ တေသဟာယာ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ကေနိဒေဝကရ
 ဏိယေန၊ တစ်စုံတစ်ခုသောပြာဒွယ်ကိစ္စဖြင့်သံလျှင်၊ ကပိလဝတ္ထု၊ ကပိလ
 ဝတ်ပြည်သို့၊ အဂမံသု၊ သွားကြကုန်၏၊ တသ္မိံ၊ သမယ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တော၊

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်။ ကမိလဝတ္ထု၊ ကမိလဝတ်ပြည်သို့၊ ဂန္တိဝါ
 သွား၍၊ နိဂြောဓရာမေးနိဂြောဓရုံကျောင်းတော်၌၊ ဝသန္တောသတင်း
 သုံးတော်မူလျက်၊ ယမကပါဠိဟာရိယံ၊ ရေမီးအစရှိသောအစုံအစုံသော
 တန်ခိုးပြာဋိဟာရကို၊ ဒေသပစ္စည်းပြတော်မူပြီး၍၊ သုဒ္ဓေါဓနပမုခေ၊ သုဒ္ဓေါ
 ဓနခမည်းတော်သာလျှင် အကြီးအမှူးရှိကုန်သော၊ သက္ကရာဇာနော၊ သာ
 ကီဝင်မင်းတို့ကို၊ ဒေမသီးဆုံးမတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ စတ္တာရော၊
 လေးယောက်ကုန်သော၊ တေဝိမလ္လရာဇပုတ္တာ၊ ထိုမလ္လာမင်းသားတို့သည်
 လည်း။ ပါဠိဟာရိယံ၊ ရေမီးအစရှိသောအစုံအစုံသောတန်ခိုးပြာဋိဟာရကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ လဒ္ဓပ္ပသာဒါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗ
 ဖိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်း အမှုကို၊
 ကရောန္တော၊ ပြုသည်။ ဟုတွားဖြစ်၍၊ နမိရသေဝ၊ မကြာမီသာလျှင်၊ သ
 ဟပဋိသန္တိဒါဟိ ပဋိသန္တိဒါလေးပါးတို့နှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိံ၊ သုရောက်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန
 ၌၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိတော်မူသော၊ အာဟုတိ
 နံ၊ အဝေးမှဆောင်အပ်သော ပစ္စည်းအလှူကို၊ ပဋိဂ္ဂဟံ၊ ခံတော်မူထိုက်ထ
 သော၊ ပဝနာ၊ တောဒုရ်ကြီးမှ၊ အဘိနိက္ခန္တံ၊ တွက်တော်မူလှသော၊ လော
 ကနာယကံ၊ လူသုံးပါးတို့ကိုနဗ္ဗာနိညာသော၊ ဆောင်တော်မူတတ်သော၊
 သမ္ပန္နံ၊ သိဒ္ဓတ္တမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရ၏။ ပညာယ၊ အရဟတ္တ
 မဂ်ပညာတော်ဖြင့်၊ ဥပသန္တသ၊ ကိလေသာငြိမ်းသဖြင့်မကင်လိန်းသော၊
 မဟာဝီရဿ၊ ကြီးသောလုံးလရှိတော်မူသော၊ တာဒိနေ၊ လာဘာလာဘ
 စသည်မချန်ရှစ်ပါးဝေကြောင့် ဟောက်ပြန်မရှိတာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်
 မူသော၊ မဟေသိနေ၊ သိလက္ခန္ဓ စသည်ယှဉ်နှိုင်း ဆည်းပူးပြီးသော၊
 သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ္တမြတ်စွာဘုရားအား၊ ကဋ္ဌန္တု၊ ကံ၊ တယောင်းမမျှသာ
 ဆွမ်းကို၊ ပါဒါသိ၊ ကပ်လျှံခဲ့ဘူး၏၊ ပဇေန၊ သမာပဋိပတ်ဖြင့်၊ အနုပဒံ၊ သမာ
 ပဋိပတ်အစဉ် အတိုင်း၊ ယန္တော၊ ကြွတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ မဟာဇနံ၊ လူများ
 အပေါင်းကို၊ နိဗ္ဗာပေန္တော၊ ငြိမ်းစေတော်မူ၏။ အာဒိစ္စဗန္ဓု၊ ကေ၊ နေမင်းဆွေ
 လူဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေ၊ သိဒ္ဓတ္တမြတ်စွာဘုရား၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ဥဇ္ဇာရော၊
 မြတ်သော၊ ဝိတ္တိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ
 မှ၊ စတုနုပုထေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲလေးကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပံယာယ
 စေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဒါနံ၊ ဆွမ်းအလှူကို၊ အဒဒံ၊ လျှံခဲ့ဘူး၏၊
 ကာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊

၁-ကောနိပါတ်-၄-ဝဂ္ဂ-၅၁-၂၂-၅၃-၅၄-စတုနန္ဒိယောရာနိဂါထာ၊ ၃၀၅

ရုက္ခတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းဟူသောအ
 ကျိုးသည်၊ ဘိက္ခုဒါနဿ၊ ဆွမ်းအလှူ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပေးသည်၊ ဣတော၊
 ဤဘဒ္ဒကင်ဌ၊ သတ္တာသီတိမှိကဗျေ၊ ရှစ်ဆဲ့ခုနစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ မဟာဓေဏု
 သနာမကာ၊ မဟာဓေဏုဟုရအပ်သောမိမိအမည်ရှိကုန်သော၊ စက္ကဝတ္တိ
 နော၊ လည်စေအပ်သော၊ စကြာရတနာရှိကုန်သော၊ တေသတ္ထ၊ ထိုခုနစ်
 ပေသက်သောမင်းတို့သည်၊ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ သတ္တရတန
 သမ္ပန္နာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြာရတနာ
 ကိုလည်းစေတတ်သော၊ မဟာဗလော၊ ခွန်အားကြီးကျယ် ဗိုလ်ထူကြွယ်ကုန်
 သော၊ သတ္တရာဇာနော၊ ခုနစ်ကြိမ်သောမင်းတို့သည်၊ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 မဟံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်
 ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ကတံ၊
 ပြုကျင့်အပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဂေါမိကော၊ ဂေါမိကမည်သော၊
 ထေရော၊ မထေရ်တည်း၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့သောအဆင်းရှိ
 တော်မူသော၊ မောသိနံ၊ မြတ်သောသူကိုရှာခြီးတတ်သော၊ နိသဘာဇာ
 နိယံသထာ၊ တသိန်းသောနွားတို့၏အကြီးဖြစ်၍မြတ်သောနွား၊ နိသဘာဇာ
 နေယျကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကိဗ္ဗေသိန္နံ၊ နှစ်ဘက်နံပါး၊ နိမိတ်အားဖြင့်သုံး
 ပါးကဲ့အက်မုန်ယိုထွက်သော၊ မခဘင်္ဂံ၊ မဟန္တံအင်္ဂံ၊ ကြီးသောကိုယ်အင်္ဂါ
 ရှိသော၊ ကုဉ္ဇရံ၊ ဆင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ အလုံးစုံသောအရပ်
 မျက်နှာတို့ကို၊ ဩကာသေန္တံ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပသော၊ ပုရိတံ၊ ပြည့်သော
 ဥဠုရာဇံ၊ လမင်းကဲ့သို့၎င်း၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ အလုံးစုံသောအရပ်မြက်နှာတို့ကို
 ဩကာသေန္တံ၊ ထွန်းလင်းတတ်သော၊ ရေထိယံ၊ ရေမိုးမ၌၊ ပဋိပစ္စန္တံ၊ ကြွေတော်
 မူသော၊ လောကဇဇ္ဈံ၊ လူသုံးပါးတို့ထက်ကြီးတောမူသော၊ သမ္ပန္နံ၊ သိဒ္ဓတ်
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အပသမိံ၊ ဗူးမြင်ခဲ့ရ၏၊ တဿသမ္ပန္နဿ
 ထိုသိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်တော်၌၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပဿ
 ဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ အပ္ပလိံ၊ လက်ဆုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာန၊ ချီးမြှောက်၍၊
 ပဿန္တိပိတ္တာ၊ ကြည်လင်သောဗိတ်ရှိသည်၊ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သိဒ္ဓတ္ထံ၊ သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒယိံ၊ ရှိသဖြင့်၊ ဣ
 တော၊ ဤဘဒ္ဒကင်ဌ၊ စတုနုဓထေကဗျေ၊ ကိုးဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ ယံသာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ကမ္ပံ၊ ကုသိုလ်ကံ
 ကို၊ အကရိ၊ ပြုခဲ့ဘူး၏၊ တာယာစေတနာယ၊ ထိုစေတနာ၏၊ ဝါယာယာ၊
 အစွမ်းကြောင့်၊ ရုက္ခတိ၊ ရုက္ခတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့

ဤမသိရခြင်းဟူသောအကျိုးသည်ဥပဇာတိသညာယ၊ ဥပဇာတိဖြစ်သောအ
 ဓုတ်သညာ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ တေသတ္တ
 တိမိကပ္ပေ၊ ခုနစ်ဆဲ့သုံးကမ္ဘာထက်၌၊ သာဂရနာမကော၊ သာဂရဟုရအပ်
 သောအမည်ရှိကုန်သော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 ကုန်သော၊ မဟဗ္ဗဇာတိ၊ ခွန်အားကြီးကျယ် ဗိုလ်ထုကြွယ်ဝကုန်သော၊ သော
 ဣသဝတ္ထဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းတံဆိပ်ခြောက်ကြိမ်တို့သည်၊ အဟောသုံး
 ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊
 ဖုတ်ကြည်း အပ်ပေကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အ
 ဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြည့်ကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ သုဗ္ဗာ ဟုတ္တရော၊ သုဗ္ဗာဟု မထေရ်တည်း၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ တိဝရာယံ၊ မင်္ဂလမတ်တိုင်းသား သုံးပါးမြတ်စွာ တိဝရမည်နန်း
 ရွှေပြည်၌၊ နိဝါသီ၊ နေလေ့ရှိသော၊ မာလိကော၊ ပန်းသည်သည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိရဇံ၊ ကြီးသောလုံ့လ ဗျာပါရကြောင့်
 ဗုဒ္ဓအစစ် သူခွန်ဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ လေးပါးသစ္စာ ငါးဖြာညောယုဓမ္မပါင်း
 စပ်သိမြင်တတ်သော၊ လောကနာယကံ၊ လူသုံးပါးတို့၏ အကြီးအမှူးဖြစ်
 ဘော်မူသော၊ သိဒ္ဓတ္ထံ၊ သိဒ္ဓတ် မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရ၏၊
 ဗိသ္ဗာ၊ ဖူးမြင်ရ၍၊ ပဿန္နမိတ္တော၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်၊ သုမနော၊
 ဝမ်းမြောက်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝုပ္ပဟတ္ထံ၊ ပန်းလက်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အဒါသိ၊ လျှာဘူး၏၊ တဿကမ္ဘာယ၊ ထိုမန်းလှသော ကောင်းမှုကံ၏၊
 ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ယတ္ထယတ္ထံ၊ အကြင်ကြင်ဘုံဘဝအမျိုးယော
 နိဂတိတို့၌၊ ဥပပဇ္ဇာမိ၊ ဖြစ်ရပေ၏၊ တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး
 အတိတ်၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ယိဉ္ဇိယံ၊ ဖွဲ့စည်းမှု၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူးသော၊ သုကတံ
 သုကတေန၊ ကုသိုလ်ကံကြောင့်၊ သုမလ္လဟိ၊ ကောင်းသော ပန်းတို့ဖြင့်၊
 ပရိက္ခိတ္တော၊ ဝန်းရံအပ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍ ဖလံ၊ အကျိုးကို၊ အနုဘော၊
 မီးခံစားရ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ခံစားရခြင်း တည်းဟူသော အကျိုးသည်၊
 ဝုပ္ပဒါနဿ၊ ပန်းအလှူ၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊
 စတုနုဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊ အ
 ကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဝုပ္ပံ၊ ပန်းကို၊ အဘိရောပယိ၊ ရှေးရှုတင်လှူပူဇော်ဘူး၏၊
 တာယာစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာ
 နာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်း ဟူသောအကျိုးသည်၊ ဝုပ္ပပူဇာ
 ယံ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ စတုနုဝုတေ၊ ကိုးဆဲ့လေး

ဇ-ကောနိပါတ်-၆-ဝဂ္ဂ-၅၁-၅၂-၅၃-၅၄-စတုနန္ဒိယေရာနံဂါထာ၊ ၃၀၇

ကမ္ဘာတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ သတ္တမာနံသံ၊ ခုနစ်ဘဝသောလူ၏အဖြစ်
ကို၊ ဌပေတွာထေး၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကိုးဆွဲလေးကမ္ဘာထက်၌၊ နန္ဒူပမသနာမ
ကာ၊ နန္ဒူပမဟုရအပ်သောမိမိအမည်ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စရာဇသတားငါးရာ
သောမင်းတို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိ
လေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ဝဇ္ဈိယောထေရော၊ ဝဇ္ဈိယမထေရ်တည်း၊ အ
ဟံ၊ ငါသည်၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ်အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရားအား၊ ဇာတိပုဂ္ဂံ၊ မုလေးပန်းကိုးအဒါသိ၊ လှူဘူးပြီ၊ ပါဒေသု၊ ခြေ
တော်အရံကြာပခုံတို့၌၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပွင့်ကုန်သော၊ ဝုပ္ပါနိ၊ မုလေးပန်းတို့ကို၊
ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဟာသေန္တော၊ ရွှင်စေ
လျက်၊ ကိရိတာနိ၊ ကြံလှူအပ်ကုန်ပြီ၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မေ
န၊ ကောင် မှုကံကြောင့်၊ အဇ္ဈယဓု၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နရာမဓေ၊ လူနတ်တို့ကို၊
အတိ၊ သာလွန်၍၊ ဘော၊ မိ၊ ခံစားရ၍၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သနော၊ ဂေါတမ
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာတော်၌၊ အန္တိမံ၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ဒေဟံ၊ ခန္ဓာ
ကိုယ်ကို၊ ဓာရေမိ၊ ဆောင်ရပေပြီ၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ စတုနုဝတေ
ကပ္ပေ၊ ကို ဆွဲလေးကမ္ဘာထက်၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာ
ဖြင့်၊ ပုပ္ဖံ၊ ခုနစ်ပွင့်သောမုလေးပန်းကို၊ အဘိဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်၊
ပူဇယိ၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူးပြီ၊ တာယာစေတနာယ၊ ထိုစေတနာ၏၊ ဝါဟဿ၊ အ
စွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရပေ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့
မသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဝုပ္ပပူဇာယ၊ မုလေးပန်းကိုပူ
ဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ပဉ္စမကေ
ကပ္ပေ၊ ငါးကမ္ဘာတက်၌၊ စတုရန္တာ၊ လေးကျွန်းသမုဒ္ဒရာအဆုံးရှိကုန်သော၊
ဇနာမိပါ၊ လူတို့ကိုအစိုးရကုန်သော၊ သမန္တတဒ္ဓိနာမာ၊ သမန္တတဒ္ဓိအမည်
ရှိကုန်သော၊ တေရသစက္ကာတ္တိနာ၊ တဆွဲသုံးကြိမ်သောစကြာမင်းတို့
သည်၊ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ပေကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသ
နံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကတံ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ ဥတ္တိယောထေရော၊ ဥတ္တိယမထေရ်တည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီး
အုံးအရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပရံ၊ နောက်ကာလ၌၊ စက္ကာ
ရာပိ၊ လေးယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေထေရာ၊ ဤမထေရ်တို့

၃၀၈

ထေရ်ဂါထာအဗ္ဗကထာနိဿယ။

သညံ၊ လောကော၊ လောကန္တံ၊ ပါကုဿ၊ ထင်ရှားကုန်၏၊ ပညာတာ၊ လက်ဝန်း
ကျပ်မှသိကြကုန်၏၊ ရာဇရာဇမဟာမတ္တဟိ၊ မင်းမင်း၏မှူးတော်မတ်
တော်တို့သည်၊ သက္ကတာ၊ အရိအသေပြုအပ်ကုန်သည်၊ ဂဇ္ဈကထာ၊ အ
လေးအမြတ် ပြုအပ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အရေညော၊ တော၌၊ သ
ဟေဝ၊ တကွသာလျှင်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကေ၊ တပါး
သောအခါ၌၊ ဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်၊
ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဥပဂတေ၊ ကပ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေး
ပါးကုန်သော၊ တေသေရေ၊ ထိုမထေရ်တို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝဇ္ဇိ
တွာ၊ ရှိခိုး၍၊ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ဝဿာဝါသက္ကာယ၊ ဝါ
ဆို၍သိတင်းသုံးနေခြင်းငှါ၊ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်တိတ်၍၊ တေသံတေရာနံ၊ ထို
လေးပါးကုန်သောမထေရ်တို့၏၊ ပါဠိယေက္ကံ၊ အသီးသီးသော၊ ကုဋိံ၊ ကုဋိ
ကို၊ ကာရေတွာ၊ ဆောင်လုပ်စေ၍၊ သတိသမ္ပေသေန၊ သတိမေ့လျော့သ
ဖြင့်၊ နဆာဒေတိ၊ မမိုးမီးထေရာ၊ လေးယောက်ကုန်သောမထေရ်တို့သည်။
အတ္တန္နာသု၊ မမိုးအပ်ကုန်သော၊ ကုဋိသု၊ ကုဋိတို့၌၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေတော်မူ
ကုန်၏၊ ဝဿကာလေ၊ ချမ်းသာသောကာလ၌၊ ဒေဝေါ၊ ချမ်းသည်၊ နဝဿ
တိ၊ မရွာ၊ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းမြတ်သည်၊ ဒေဝေါ၊ ချမ်းသည်၊ ကိံ၊ ကာရဏံ
အဘယ်အကြောင်းကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲကပ်၍၊ နဝဿတိနုခေါ၊ မရွာ၊ စိနတုံ၊ သိသ
နည်း၊ ဣတိဣမိနာ အဘာရေန၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဗိန္ဒေန္တေ၊
ကြံစည်သည်ရှိသော်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ တာကုဋိ
ယော၊ ထိုကုဋိတို့ကို၊ ဆာဒါပေတွာ၊ မိုးစေ၍၊ မတ္တိကာမ္မဉ္စ၊ ခြေလိမ်းသျှံ
ခြင်းအမှုကိုရင်း၊ ဝိတ္တကမ္မဉ္စ၊ ဆန်းကြယ်သောပန်းချီဆေးအမှုကိုရင်း၊ ကာ
ရာပေတွာ၊ ပြုလုပ်စေ၍၊ ကုဋိကာမဟံ၊ ကုဋိကိုပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရောန္တေ၊
ပြုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟတော၊ အရေအတွက်အားဖြင့်များစွာသော၊
ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ထေရာ
မထေရ်တို့သည်၊ ရေညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား၊ အနုကမ္ပာယ၊ ခြီးမြှောက်
ခြင်းငှါ၊ ကုဋိကာယော၊ ကုဋိတို့သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်ကုန်၍၊ မေတ္တာသမာပတ္တိ
ယော၊ မေတ္တာသမာပတ်တို့ကို၊ သမာပဇ္ဇိံသု၊ ဝင်စားကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအ
ခါ၌၊ ဥတ္တရပါစိနဒိသတော၊ မြောက်အရပ်အရှေ့အရပ်မှ၊ မဟာမေဃော၊
မိုးကြီးသည်၊ ဥဗ္ဗဟိတွာ၊ တက်လတ်၍၊ ထေရာနံ၊ လေးပါးကုန်သောမ
ထေရ်တို့၏၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုဠာနက္ခဏေယောဝ၊ ထသောခ
ဏန္တိသာလျှင်၊ ဝသိတု၊ ရွာခြင်းငှါ၊ အာရဘိ၊ အားထုတ်၍၊ တေသုထေရေသု

၁-ကောနိပါတ်-၆-ဝဂ္ဂ-၅၁-၅၂-၅၃-၅၄-စတုနန္ဒထေရာနိဂါထာ၊ ၃၀၉

ထိုလေးပါးကုန်သောမထေရ်တို့တွင်၊ ဂေါမိကဓမ္မဇရာ၊ ဂေါမိကမထေရ်
သည်၊ သမာပတ္တိတော၊ မေတ္တာသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ မေဃဂဇ္ဇိတေန
ဓိဗ္ဗိသုန္ဒရိ၊ သံန္နဋ္ဌိ၊ သဟ၊ တက္ခ၊ ဝဿတိဒေဝေါယထာသုဂီတံ၊ ပ၊ အထစေပတ္တ
ယသိပဝဿဒေဝဂေါတိ၊ ဝဿတိဒေဝေါယထာသုဂီတံ၊ ပ၊ အထစေပတ္တ
ယသိပဝဿဒေဝဟူသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို
တော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဘာသိ၊ အဘယ်သို့ရွတ်ဆိုတော်မူသနည်း၊ သုဂီတံ၊
ကောင်းသောသီချင်းသံကို၊ ဂါယတိယထာ၊ သီသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအ
တူ၊ သုဂီတံ၊ ကောင်းသောအသံကို၊ ဂဇ္ဇန္တော၊ ချန်းလျက်၊ ဒေဝေါ၊ ဓိဗ္ဗိသု
သည်၊ ဝဿတိ၊ ရွာ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိ ဟို၊ ဆန္ဒာ၊ မိုးအပ်၏၊ သုခေါ၊
နေခြင်းငှါ၊ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်တွင် မနှစ်သက်ဘွယ် နှစ်သက်ဘွယ်ရှိ
သည်၏အဖြစ်ဖြင့်ပြီးစေအပ်သည်၏အဖြင့်ကြောင့်ချမ်းသာ၏၊ နိဝါတာ၊
စေ့စပ်ထိခိုက်မရှိ၊ ကံသောတံခါးရွက်၊ ပိတ်အပ်သောလေသောကံတံခါး
ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လေတည်းဟူသော ဘေးရန်မှကင်း၏၊ ဗိတ္တဉ္စ၊
စိတ်သည်လည်း၊ မဟံ၊ ငါအား၊ သုသမာပတိတံ၊ လောကုတ္တရာသမာပိဖြင့်
နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအာရုံ၌ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒေဝ၊
သတ္တဝါများ၊ စီးပွားဆောင်တတ်အိုဓိဗ္ဗိသုန္ဒရိ၊ နတ်၊ အထဇ္ဇဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံ၊
သင်ဓိဗ္ဗိသုန္ဒရိ၊ နတ်မင်းသည်၊ စေပတ္တယသိ၊ အကယ်၍ရွာလိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊
ဤသို့ရွာလိုသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ပဝဿ၊ သွန်ချ
တိလော၊ ။ တတ္ထဘောသုဂါထာပဒေသု၊ ထိုဂါထာသုန်တို့၌၊ အတ္ထေဝ၊ အနက်
ကို၊ မယာ၊ ငါဓမ္မပါလဆရာသည်၊ ဝုဋ္ဌတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဝဿတိတိ၊ ဝဿတိ
ဟူသည်ကား၊ သိဉ္စတိ၊ သွန်ချ၏၊ ဝုဋ္ဌိခေရံ၊ ဓိဗ္ဗိသုန္ဒရိအယဉ်ကို၊ ပဝတ္ထတိ၊
ရွာ၏၊ ဒေဝေါတိ၊ ဒေဝေါဟူသည်ကား၊ မေဃော၊ ဓိဗ္ဗိသုသည်၊ ယထာသုဂီ
တန္တိ၊ ယထာသုဂီတံဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရေဂီတံပိယ၊ နန္တရံ၊ မညောင်ကောင်း
သောသီချင်းသံကဲ့သို့၊ ပဇ္ဇန္တော၊ ကောင်းကင်ရိုက်ဟိမြေကြီးပတ်ကုန်းထစ်
ခါချန်းလျက်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်တည်း၊ ဟိ
သစ္စံ၊ ငြိန်၏၊ မေဓော၊ ဓိဗ္ဗိသုသည်၊ ဝဿနကာလေ၊ ရွာသောအခါ၌၊ သတပ
ဓူလသဟဿပဓူလော၊ အရာသော်တိမ်လွှာအထောင်သောတိမ်လွှာသည်
ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထလတ်၍၊ ထနန္တော၊ ထစ်ကျိုးလျက်၊ ဝိဇ္ဇုတာ၊ သျှပ်စပ်တို့ကို၊
နိဗ္ဗာနရန္တောဝ၊ ထွက်စေ၍သာလျှင်၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ ကေဝ
လော၊ ထပ်ပေါင်းထောင်ရာတိမ်လွှာမတက် လျှပ်ပျက်ဘဲ သက်သက်
မကုရှာဘိမူကား၊ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်ပေ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သိ

နိစ္ဆမရရဂန္တိရနိဋ္ဌေသော၊ ဖြေညှဉ်းသောအသံသာယာသောအသံနက်
 နဲသောအသံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝေါ၊ ချမ်းသည်၊ ဝဿတိ၊ ရွာ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 ဝှိုသောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ တေန၊ ထိုဝဿတိဒေဝေါယထာသုဂီ
 တံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ သဒ္ဓတောသဒ္ဓေန၊ အသံဖြင့်၊ အနုပဗီဇိတံ၊ မနှိပ်စက်
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ထေရော၊ ဂေါဓိကမထေရ်သည်၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ
 ၏၊ ဆန္ဒာမေက္ခန္ဓိကာသုခါနိဝါတာတိ၊ ဆန္ဒာမေက္ခန္ဓိကာသုခါနိဝါတာ
 ဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေဝေါ၊ ချမ်းသည်၊
 နာဿတိ၊ မယိုစီး၊ ဇေတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ မေမမေဝါ၏၊ အယံ
 ကုဋိကာ၊ ဤကုဋိကို၊ တိဏာဒိဟိ၊ မြက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သာဒိတာ၊ မိုး
 အပ်၏၊ တေန၊ ဆန္ဒာမေက္ခန္ဓိကာသုခါနိဝါတာဟူသောထိုပုဒ်ဖြင့်၊ ဝုဠိဝဿ
 န၊ ချမ်းပိုစွပ်ခြင်းဖြင့်၊ အနုပဗီဇိတံ၊ မနှိပ်စက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ထေရော၊
 ဂေါဓိကမထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ပရိဘောဂသုခဿစ၊ သုန်း
 ဆောင်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောချမ်းသာ၏လည်းကောင်း၊ ဥတုသပ္ပာယဥတု
 သုခဿစ၊ လျောက်ပတ်သော ဥတုကြောင့်ဖြစ်သော ဥတုသုခ၏လည်း
 ကောင်း၊ သမ္ဘ ဝတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဗုဒ္ဓိ
 တဂ္ဂဠုပိဟိတဝါတပါနတာဟိ၊ စေ့စပ်ထိခိုက် မရှိသောတံခါးရွက်ပိတ်
 အပ်သောလေသာတံခါးတို့ကြောင့်၊ ဝါတပရိဿယရဟိတာ၊ လေတည်း
 ဟူသောဘေးရန်မှကင်း၏၊ ဥဘယေနပိ၊ ဝဿတိဒေဝေါယထာသုဂီတံ
 ဆန္ဒာမေက္ခန္ဓိကာ သုခါနိဝါတာ ဟူသောပုဒ်နှစ်ပါး အပေါင်းဖြင့်လည်း၊
 အာဝါသသပ္ပာယဝဿေန၊ ကျောင်းနေရာ၏လျောက်ပတ်သောအစွမ်းဖြင့်
 အနုပဗီဇိတံ၊ မနှိပ်စက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ထေရော၊ ဂေါဓိကမထေရ်သည်၊
 အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဗိတ္တံသုသမာဟိတဉ္စမယန္တိ၊ ဗိတ္တံသုသမာဟိတဉ္စ
 မယံဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တဉ္စ၊ ဗိတ်သည်လည်း၊ မမေ၊ ဂေါဓိကမထေရ်အား၊
 သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတံ၊ တည်ကြည်သည်ဖြစ်၍၊ အနုတ္တရသမာဓိ
 နာ၊ လောကုတ္တရာသမာဓိဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏာ၊ နိဗ္ဗာန်အာရုံ၌၊ သုဠ၊ ကောင်း
 စွာ၊ အပ္ပိတံ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုဗိတ္တံသုသမာဟိတဉ္စမယံ ဟူသောပုဒ်၏၊
 အတ္တန္တရပရိဿယာဘာဝတော၊ အတ္တတ္တသန္တာန်၌ ရာဂအစရှိသော
 ဘေးရန်၏မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပေါသုက္ကတံ၊ ကြောင့်ကြလုံ့လ
 ဗျာပါဒကင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ အထစေပတ္ထ
 ယသိတိ၊ အထစေပတ္ထယသိဟူသည်ကား၊ အထဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပတ္ထ
 ယသိ၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ စေယဒိဇ္ဈန္တသိ၊ အကယ်၍အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့၊

၁-ကောနိပါတ်-၆-ဝဂ္ဂ-၅၁-၅၂-၅၃-၅၄-စတုနံထေရာနံဂါထာ။ ၃၉၁

ပဝဿာတိ၊ ပဝဿဟူသည့်ကား၊ သိဉ္ဇ၊ သွန်းချသော၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ပဉ္စရ
ယိုစီးသော၊ ဝုဠိခာရံ၊ ရိပ်းရည်ကို၊ ပဝဉ္စ၊ ရွှာသော၊ ဒေဝါတိ၊ ဣမိနာ၊
ဒေဝဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ မေဃံ၊ ရိပ်းကို၊ အာသပတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏။ ။

ဣတရေဟိ၊ ဤဂေါမိက မထေရ်မှ တပါးသော သုံးယောက်သော
မထေရ်တို့သည်၊ ဝုတ္တဂါထာသုံး မိန့်မြွက်အပ်သောဂါထာတို့၌၊ ဒုတိယ
ပဒေဝေ။ ဒုတိယဖြစ်သောပုဒ်၌သာလျှင်၊ ဝိသေသော၊ ထူး၏၊ တတ္ထ၊ ထို
ဂါထာပုဒ်တို့တွင်၊ သုဗာဟုနာ၊ သုဗာဟုမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တဂါထာယ၊
ဆိုအပ်သော ဂါထာ၌၊ ဗိတ္တံသုဿမာဟိတဉ္စကာယေတိ၊ ဗိတ္တံသုဿမာ
ဟိတဉ္စကာယေ ဟူသည့်ကား၊ မေ၊ သုဗာဟုမည် ငါမထေရ်၏၊ ဗိတ္တံ၊
စိတ်သည်၊ ကရုဇကာယေ၊ ကရုဇကာယ၌၊ ကာယဂတာသတိဘာဝနာ
ဝသေန၊ ကာယဂတာသတိဘာဝနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သုဠု၊ အလွန်လျှင်၊
သမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်ဖြစ်၏၊ သမ္ပဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်၊
အပ္ပိတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိပုတ္တံ၊ ထိုကားသည်သင့်၏၊ အယံထေရော၊ ဤသုဗာ
ဟုမထေရ်သည်၊ ကာယဂတာ သတိဘာဝနာ ဝသေန၊ ကာယဂတာ
သတိဘာဝနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဋိလဇ္ဈျာနံ၊ ရအပ်သောချာန်ကို၊ ပါဒကံ
ကတွာ၊ အခြေပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝေ၊ တွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏတံ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊
ရည်၍၊ ဗိတ္တံသုဿမာဟိတဉ္စကာယေတိ၊ ဗိတ္တံသုဿမာဟိတဉ္စကာယေဟူ
၍၊ အာဟ၊ မြွက်ဆို၊ တာမူ၏၊ ဝလ္လိယတ္ထေရဂါထာယ၊ ဝလ္လိယမထေရ်၏ဂါ
ထာ၌၊ တသံဝိဟရာမိအပ္ပမတ္တောတိ၊ တသံဝိဟရာမိ အပ္ပမတ္တောဟူ
သည်ကား၊ တသံကုမ္ပိကာယံ၊ ထိုကုမ္ပိ၌၊ အပ္ပမာဒသတိပဋ္ဌိယာ၊ မေဓေမ
လျော့သောသတိသို့ရောက်သဖြင့်၊ မတ္တကံ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့၊ ပါပိတတ္တာ
ရောက်စေအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပမတ္တော၊ မေဓေမလျော့သော
သတိသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အရိယဝိဟာရုပသံဟိတေနစ၊ အရိယဝိဟာ
ရနှင့်စပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရာဒိသဟိတေနစ၊ ဒိဗ္ဗဝိဟာရအ
စရှိသည်နှင့်တကွလည်းဖြစ်သော၊ ဣရိယပထဝိဟာရေန၊ ဣရိယာပထဝိ
ဟာရဖြင့်၊ ဝိဟရာမိ၊ အတ္တဘောကိုဖြစ်စေ၏၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊
ဝပတ္တမိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့ရှုတွယ်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလို
သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဥတ္တိယတ္ထေရေန၊ ဥတ္တိယမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တ
ဂါထာယ၊ ဆိုအပ်သောဂါထာ၌၊ အဒုတိယောအသဟာယော၊ ကိလေသာ
တည်းဟူသော အပေါင်းအဖော်ဂိုဏ်းတည်းဟူသော အပေါင်းအဖော်မှ

ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ကိလေသသံဂဟိကာယ၊ ကိလေသတည်းဟူသော
 အပေါင်းအဖော်မှလည်းကောင်း၊ ဂဏသံဂဟိကာယစ၊ ဂိုဏ်းတည်းဟူ
 သောအပေါင်းအဖော်မှ လည်းကောင်း၊ ဝိရဟိတော၊ ကင်းကွာလတ်ခဲ့
 သွေရှောင်လွှဲ၏။ ဣတိ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအနုတိယောဟူ
 သောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်
 သော၊ သဟာယတ္ထရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ သဟာယမထေရ်၏ဂါထာအတွင်း
 သည်၊ နိဋ္ဌတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၅၅-အဉ္စနဝနိယတ္ထရဂါထာ၊

အာသန္တိကုဋိကံကတွာတိအပံဂါထာ၊ အာသန္တိကုဋိကံကတွာအစရှိ
 သောဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
 အဉ္စနဝနိယတ္ထရဿ၊ အဉ္စနဝနိယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ ဟိ
 ဝိတ္တာရမိ၊ ချွဲဦးခုံးသော၊ ထိုအဉ္စနဝနိယမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်း
 တော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ သုဒဿနောနာမ၊ သုဒဿန
 အမည်တော်ရှိသော၊ မာလာကာရော၊ ပန်းသည်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သု
 မနုပုဗ္ဗဟိ၊ မူလေးပန်းတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ပူဇိတွာ၊ ပူဇော်ပြီး၍၊ အညမ္ဘိတပါးလည်းဖြစ်သော၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို
 သောအမျိုးဘဝအစရှိသည်တို့၌၊ ဗဟုပုညံ၊ များစွာသောဒါနသီလအစရှိ
 သောကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿသုယေဝ၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်
 တို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်း
 တော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ကဿပဿ၊ ကဿပမြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သမဏဓမ္မံ၊
 ရဟန်းတရားကို၊ အကာသိ၊ လုံ့လပြု၏။ အထ၊ ထိုကဿပဘုရားမှအခြားမဲ့
 ၌၊ ဣမတ္ထိဗုဒ္ဓုပ္ပိဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဝေ
 သာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊ ဝဇ္ဇိရာဇကုလေ၊ ဝဇ္ဇိမင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ တဿ၊ ထိုမင်းသား၏၊ ဝယပ္ပတ္တကာလေ၊ အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ
 ၌၊ ဝဇ္ဇိရဓဗ္ဗ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်း၌၊ အဝုဋ္ဌိဘယံ၊ ချမ်းမရွာသောကြောင့်ဖြစ်သောဘေး
 လည်းကောင်း၊ ဗျာဓိဘယံ၊ အနာဘေးလည်းကောင်း၊ အမနုဿဘယံ၊ ဘိ
 ရူးဘေးလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဘယာနိ၊

၁-ကေနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၅၅-အဇ္ဈနဝနိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၆၃

သေားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအသုံးစုံသောဝကားရပ်ကို၊
ရတနသုတ္တဝဏ္ဏနာယံ၊ ရတနသုတ်၏အတွင်ဖြစ်သော ခုဒ္ဒကပါဌအဋ္ဌက
ထာ၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဝိအင်၏၊ ပန၊
အထူးကိုဆိုအုံးဘဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီ
ပြည်သို့၊ ပရိဇ္ဈေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ ဘယေသုစ၊ ဘေးသုံးပါးတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝူပသန္တိသု၊ ပြင်းစေကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဒေသနာတော်၌၊ သမ္ပဟုလာနံ၊ များစွာကုန်သော၊
ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို
ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ ဇာတေစ၊ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ အယံရာဇ
ကုမာရော၊ ဤဝဇ္ဇီမင်းသားသည်၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရား၏အခန့်တော်ကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဋိလဒ္ဓသဗ္ဗော၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊
ရဟန်းပြု၏၊ စ၊ အထူးကိုဆိုပြီးအုံး၊ အယံရာဇကုမာရော၊ ဤမင်းသားသည်၊
ပဗ္ဗဇိယထာ၊ ရဟန်းပြုသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထို အတူ၊ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌၊
ဝုတ္တမာနာ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့ ကုန်သော၊ စတ္တာရောပိဇနာ၊ လေးယောက်သော
သူတို့သည်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိံ သု၊ ရဟန်းပြုကြကုန်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ဇေဝိ
စတ္တာရော၊ ထိုလေးယောက်သော သူတို့သည်လည်း၊ ဣမသံရာဇကုမာ
ရဿ၊ ဤမင်းသား၏၊ သဟာယတူတာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊
လိစ္ဆဝိရာဇကုမာရ၊ လိစ္ဆဝိမင်းသားတို့သည်၊ ဇေဓမ္မိနာဝနိဟာရေန၊
ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိံ သု၊ ရဟန်းပြုကြ ကုန်၏၊
ကဿပဗုဒ္ဓကာလေဝိ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏လက်ထက်တော်၌လည်း
သဟာယာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဣမိနာရာဇကုမာ
ရေန၊ ဤမင်းသားနှင့်၊ သဟေဝ၊ တကွသာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတူ၊ ရဟန်းပြုကုန်၍၊
သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းကျင့်ဝတ်ဘုရားမြတ်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ဘဂဝ
တော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဿဝိ၊ ပဒု
မုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌၊ ကုသလဇိဇ
ရောပနာဒိံ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသောမျိုးစေ့ကိုပိုက်ပျိုးခြင်းအစရှိသည်ကို
အကံသု၊ ပြုခဲ့ကြဘူးကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးယောက်သောမထေရ်တို့တွင်၊
အသံထေရော၊ ဤအဇ္ဈနဝနိယမထေရ်သည်၊ ကတပုဗ္ဗကိစ္စော၊ ကဗ္ဗဋ္ဌာနိုး
၏ရှေ့ အဖို့၌ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဈနာနေ၊ မျက်စဉ်းတော
၌၊ သုသာနဋ္ဌာနေ၊ သုသာန်အရပ်၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဝသသုပနာ
ယိကာယ၊ ဝါဆိုနေသည်၊ ဥပကဋ္ဌာယ၊ နီးလတ်သော၊ မနုဿဟိ၊ လူတို့

သညံ၊ ဆန္ဒိတံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ ဖိဏ္ဏကံ၊ ဆွေးမြေ့ပျက်စီးဟောင်းမြင်းပြီး
 သော၊ အာသန္တိ၊ အခြေရှည်သောလေးထောင့်အင်းပျဉ်ကို၊ လဘိတွာ၊ ရှေး
 တံ၊ ထိုအခြေရှည်သောညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ကို၊ စတုသုပါသာဏေသု၊
 ကျောက်ဖြာလေးခုရှိ၌၊ ဌပေတွာ၊ တင်ထား၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌လည်း
 ကောင်း၊ တိရိယဉ္ဇနံပါး၌လည်းကောင်း၊ တိဏ္ဍဒိဟိ၊ မြက်အစရှိသည်တို့
 ဖြင့်၊ ဆာဒေတွာ၊ မိုးကာ၍၊ ချိရံ၊ တံခါးကို၊ ယောဇေတွာ၊ တပ်၍၊ ဝဿံ၊ ဝါ
 သို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်၏၊ ပဋ္ဌမမာသေယေဝ၊ ရှေးဦးမဆွဝါဆိုလ၌ပင်လျှင်၊
 စာဓေန္တော၊ စေ့ဆော်သည်ရှိသော်၊ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊
 အပဒါနော၊ အပဒါန၌၊ အဟံ၊ အဉ္စနဝနိယနာမခေါ်မည်ငါမထေရ်သည်၊
 သုဒဿနောတိနာမန၊ သုဒဿနဟူသောအမည်ဖြင့်၊ မာလဝကာရော၊ ပန်း
 သည်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ တဒါ၊ ထိုပန်းသည်ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဝိရေဇံ၊
 ကိလေသာမြှူကင်းဝေးတော်မူသော၊ လောကဇေဋ္ဌံ၊ လောက၌ကြီးကျယ်
 သောသူတို့ထက် အထူးသဖြင့်ကြီးတော်မူသော၊ နရာသတံ၊ လူတို့ထက်
 မြတ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ပရမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရ၏၊
 ဗိသ္ဗာ၊ ဖူးမြင်ပြီး၍၊ ဇာတိပုပ္ဖံ၊ မလေးပန်းကို၊ ဂဟေတွာန၊ ယူဆောင်ခဲ့၍၊
 ပရမုတ္တရံ၊ ပရမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပူဇယိ၊ ပူဇော်ခဲ့ဘူးပြီ၊ ဧတေနုည
 ကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကြောင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝိသုဒ္ဓစက္ခု၊ စင်ကြယ်သော
 မျက်စိရှိ၏၊ သုမနော၊ ကောင်းသောစိတ်နှလုံးရှိ၏၊ တဿပုညကမ္မဿ၊ ထို
 ကောင်းမှုကံ၏၊ ဝါဟဿ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်
 ကို၊ သမတ္တဂါအဓိဝုတ္တိ၊ ရပေ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတိဿပူဇာယစ၊ ထိုပရ
 မုတ္တပူဇော်အပ်ထူးဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတနာပဏိမိ
 တိစ၊ ဆောက်တည်အပ်သောစေတနာတို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပါနံ၊
 ကမ္မာတို့၏၊ သတသဟဿံ၊ တသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ ခုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါး
 သို့၊ နူပပဇ္ဇိ၊ မလားမရောက်ရ၊ ဣတောဘဒ္ဒကပ္ပတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ
 ဆတ္တိံ၊ သမ္ဘိကပ္ပေ၊ သုံးဆွဲခြောက်ကမ္ဘာထက်၌၊ ဧဝုတ္တရသနာမိကာ၊ ဧ
 ဝုတ္တရဟုရအပ်သော အမည်ရှိကုန်သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ လည်စေအပ်သော
 စကြာရတနာရှိကုန်သော၊ မဟေဗ္ဗလသ၊ ကြီးကျယ်ခန်းနား ဗိုလ်ထုများကုန်
 သော၊ သောဋ္ဌသရာဇာနော၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်ကုန်သော မင်းတို့
 သည်၊ အာသိ၊ သု၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးကုန်ပြီ၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသံ၊ ကိလေသာ
 တို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊

ဇ-ဇကုနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၅၅-အဇ္ဈနဝနိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၆၅

သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ပနပိသေသော၊ အထူးကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊
 ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ၏အဖြစ်သို့၊ ပဝ္တေ၊ ရောက်ပြီး၍၊ ဝိမုတ္တိသုခံ၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိသံဝေဒေန္တော၊ ခံစားသည်ဖြစ်၍၊ သမာပတ္တိ
 ကော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်မှ၊ ဝုပ္ပာယ၊ ထ၍၊ ယထာလဇ္ဈံ၊ အကြင်
 အကြင်ရအပ်သော၊ သမ္မတ္တိံ၊ သောကုတ္တရာမြတ်ချမ်းသာကို၊ ပစ္စဝေက္ခိ
 တွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဝီတိဝေဂေန၊ ဝီတိအဟုန်ဖြင့်၊ ဥဒါနေန္တော၊ မြွက်ဆီလိုရ
 ကား၊ အာသန္နိံ ကုဋိုကံကတွာတိဂါထံ၊ အာသန္နိံ ကုဋိုကံကတွာအစရှိသော
 ဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်တို့တွင်း၊ အာ
 သန္နိံ ကုဋိုကံကတွာတိပဒေသ၊ အာသန္နိံ ကုဋိုကံကတွာ ဟူသောပုဒ်၏၊
 အတ္ထော၊ သံဝုတ္တနာအဋ္ဌကထာကို၊ ဧဝံဝက္ခမာနနယေန၊ ဤသို့သတ္တံ၊ သော
 နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အာသန္နိနာမ၊ အာသန္နိမည်သည်ကား၊
 ဒိဗ္ဗပါဒကံ၊ ရှည်သောအခြေရှိသော၊ စတုရဿပိဋ္ဌံ၊ လေးထောင့်အင်းပျဉ်
 တည်း၊ အာယတဗ္ဗိ၊ ရှည်သောအင်းပျဉ်သည်လည်းကောင်း၊ စတုရဿဗ္ဗိ၊
 လေးထောင့်အင်းပျဉ်သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိယေဝ၊ ရှိသမျှကတည်း၊
 ဧတ္ထဝိဇ္ဇေ၊ ဤအင်းပျဉ်၌၊ နိဝီဒိတုမေဝ၊ ထိုင်ခြင်းငှါသာလျှင်၊ သက္ကာ၊ တတ်
 ကောင်း၏၊ နိပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ တံအာသန္နိံ၊
 ထိုအခြေရှည်သောလေးထောင့်အင်းပျဉ်ကို၊ ကုဋိုကံ၊ ကုဋိုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍
 ဝါသက္ကာယ၊ နေခြင်းငှါ၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သောဝတ္ထု၌၊ ဝုတ္တနယေန
 ဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်၊ ကုဋိုကံ၊ ကုဋိုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ယထာ၊ အ
 ကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုကုဋိ၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ဥတုပရိဿယာတာဝေန၊ ဥတုတည်းကူသောဘေးရန်မရှိသဖြင့်၊ သုခေန၊
 ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာချမ်းသာသဖြင့်၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းကျင့်ဝတ်တရားမြတ်
 ကို၊ ကာဝု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊
 ကုဋိုကံ၊ ကုဋိုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧတေန၊ ထိုအာသန္နိံ ကုဋိုကံကတွာဟူသော
 စကားဖြင့်၊ ပရမုတ္တံသဂတံ၊ လွန်မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ သေ
 နာသေန၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောအဇ္ဈနဝနိ
 ယမထရ်၏၊ အပ္ပိစ္ဆတဉ္စ၊ အလိုနည်းသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 သန္တုဗ္ဗိ၊ ရောင့်ရဲသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသတိ၊ ပြီးတော်မူ၏
 ဓမ္မသေနာပတိနာ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်တော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေင်မြတ်သည်။ ပလ္လင်္ကနနိသိန္နဿ (ပ) ပဟိတတ္ထဿာတိက္ခ၊ နောတိ

ဣဒံဝစနံ၊ ပလ္လင်္ကနနိသိန္နဿ(ပ)ပဟိတတ္တဿဘိက္ခုနောဟူသောဤဝ
 ကားကို၊ ဝတ္ထုတ္တိဝတ္ထုဇေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သမျှကတည်း။ ပလ္လင်္က
 န၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့သဖြင့်၊ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်နေသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဇဏ္ဍုကေ၊ ပုဆစ်
 ခူးငန်းကိုကို၊ နာဘိဝဿတိ၊ ခိုဗင်းမစွတ်၊ ဣဒံအာသနံ၊ ဤသို့ထက်ဝယ်ဖွဲ့
 ခွေနေလောက်သောနေရာအရပ်သည်။ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတုတ်
 သောစိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ဗာသုပိဟာရာယ၊ ချင်းသာစွာ
 နေရခြင်းငှါ၊ အလံသမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ အပရေ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်၊
 အာသန္တံ ကုဋိကန္တိ ပါဠိ၊ အာသန္တံ ကုဋိကံဟူသောပါဠိကို၊ ဝတ္တု၊ ရှုတ်ဖတ်
 သွယ်သွယ်သရဏှာဟံ၍၊ အာသန္တုဗမာဏံ၊ ရှည်သောအခြေရှိသောလေး
 ထောင့်အင်းပျဉ်ပမာဏရှိသော၊ ကုဋိကံ၊ ကုဋိကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣတိဣဒံ
 အတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုတော်မူကြကုန်၏၊ ပန၊ အပရေဝါဒမှတပါး
 အညေဝါဒကိုဆိုပြီးအံ့၊ အညေ၊ တပါးကုန်သောဆရာတို့သည်၊ အာသနနိ
 သဇ္ဇာဒိဂတေ၊ နေရာ၌ထိုင်ခြင်းအစရှိသည်သို့ရောက်သော၊ မနုဿေ၊ လူ
 တို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ မဉ္ဇကဿ၊ ညောင်စောင်း၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ကတ
 ကုဋိကံ၊ ပြုအပ်သောကုဋိသည်၊ အာသန္တိနာမ၊ အာသန္တိမည်၏၊ တံအာ
 သန္တိကုဋိကံ၊ ထိုညောင်စောင်းအထက်၌တည်သောကုဋိကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဣတိဣဒံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုတော်မူကြကုန်၏၊ ဩဂ္ဂဟ္မာတိ၊
 ဩဂ္ဂဟ္မဟူသည်ကား၊ ဩဂါဟေတွာအနုပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ အဉ္ဇနဝနန္တိ၊
 အဉ္ဇနဝနံဟူသည်ကား၊ ဇေနာမကံ၊ ဤသို့အဉ္ဇနဟုရအပ်သော အမည်ရှိ
 သော၊ ဝနံ၊ တောတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဉ္ဇနပုပ္ဖဘာဝတော၊ မျက်စဉ်း
 အဆင်းနှင့်တူသောပန်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝလ္လိယော၊ နွယ်တို့ကို၊
 အဉ္ဇနာ၊ အဉ္ဇနတို့ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တဗ္ဗဟုလတာယ၊ ထိုမျက်
 စဉ်းအဆင်းနှင့်တူသောပန်းရှိသောနွယ်၏မျှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ
 ဝနံ၊ ထိုတောသည်၊ အဉ္ဇနဝနန္တိ နာမံ၊ အဉ္ဇနဝနဟူသောအမည်ကို၊ လဗ္ဘတိ
 ရအပ်၏၊ ပန၊ သမာနဝါဒမှတပါးအပရေဝါဒကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဉ္ဇနာနာမ၊ အဉ္ဇ
 နမည်သည်ကား၊ မဟာဂန္ထာ၊ ဆီးစောင်းချိုတို့တည်း။ ဣတိဣဒံအတ္ထံ၊
 ဤအနက်ကို၊ အပရေအာစရိယာ၊ တပါးသောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို
 တော်မူကြကုန်သေး၏၊ တံအဉ္ဇနဝနံ၊ ထိုမျက်စဉ်းအဆင်းနှင့်တူသောပန်း
 ရှိသောနွယ်မျှားသောတောသို့၊ ဩဂ္ဂဟ္မာသက်ဝင်၍၊ အာသန္တံ၊ အခြေရှည်
 သောအင်းပျဉ်ပမာဏရှိသော၊ ကုဋိကံ၊ ကုဋိကို၊ ကတွာ၊ ဆောက်လုပ်၍၊
 ပိဟာပုတာပိဟာရန္တေန၊ သီတင်းသုံးနေသော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိဿေ၊

၁-ဧကနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၅ ၅-အဗ္ဗုဒ္ဓဝနိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၃၆၇

သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်ရကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးစွာ၊ ဤ
သည်လျှင် စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ ဝိဟရတာဝိဟရန္တေန၊ သီ
တင်းသုံးနေသော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဣမိနာဝစနသေသေနေဝ၊ ဤစကား
အကြွင်းနှင့် တကွသာလျှင်၊ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းကို၊ ကာ
တဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣမမေဝဂါထာ၊ ဤဂါထာသည်ပင်လျှင်၊ ထေရဿ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓ
ဝနိယမထေရ်၏၊ အညဉ္ဇဗျာကရဏံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ကြားခြင်းသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓဝနိယမထေရ်၏ဂါထာစကား
ပျော်အပြီးသတ်တည်း၊ ၁-အဗ္ဗုဒ္ဓဝနိယတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ အဗ္ဗုဒ္ဓဝနိယမ
ထေရ်၏ဂါထာအခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁-ဧကနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၅ ၆-ကုဒ္ဓိဝိဟာရိယတ္ထေရဂါထာ၊

ကောကုဒ္ဓိကာယန္တိ အယံဂါထာ၊ ကောကုဒ္ဓိကာယံ အစရှိသောဤဂါ
ထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ကုဒ္ဓိဝိဟာရိ
ယတ္ထေရဿ၊ ကုဒ္ဓိဝိဟာရိယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ကိရုပိတ္တာ
ရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ခမ္မပါလငါမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ သော
ကုဒ္ဓိဝိဟာရိယထေရော၊ ထိုကုဒ္ဓိဝိဟာရိယမထေရ်သည်၊ ဘဂဝထော၊
ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်
ဖြင့်၊ ဝဇ္ဇန္တဿ၊ ကြွသွားတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ ဥဒကဒါနံ၊ ရေအလှူကို၊ ဒဿာမိတိ၊ ကပ်လှူအံ့ဟူ၍၊ သီတလံ၊
အေးမြသော၊ ဥဒကံ၊ သောက်တော်မူရကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်ခဲ့၍၊ ပီတိ
သောမနဿဇာတော၊ ဖြစ်သောနှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓမုခေါ၊ အထက်သို့ရှုမျှော်သော မျက်နှာရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဥက္ခိပိ၊ ကြီးမြောက်၏၊ သတ္တာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသောပဒုမုတ္တ
ရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿဥပါသကဿ၊ ထိုဥပါသကာ၏၊ အဇ္ဈာသယံ
အလိုသန္ဓအာသယကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပဿာဒနသံဝဇ္ဇနတ္ထံ၊ ကြည်ညိုခြင်း
များတိုးတက်စေခြင်းငှါ၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဌိတောဝ၊ တည်
တော်မူလျက်ပင်လျှင်၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္တိ၊ ခံတော်မူ၏၊ သောဥပါသကော၊ ထိုဥပါ
သကာသည်၊ တေနဥဒကဒါနေန၊ ထိုရေလှူရခြင်းကြောင့်၊ အနုပ္ပကံ၊ များစွာ
သော၊ ပီတိသောမနဿံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ပဋိသံဝေဒေသိ

၃၆၈

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ

ခံစားရ၏။ သေဝံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်ကို၊ အဉ္စနဝနိယတ္ထေရဿ၊ အဉ္စနဝ
 နိယမထေရ်၏၊ ဝတ္ထုမ္ပိ၊ ဝတ္ထုန္တံ၊ ဝတ္ထုသမိဿမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းနှင့်
 တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ပနဝိသေသော၊ အထူးကို၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ
 ဆိုပြီးအံ့၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ ကိရုတံ
 ပါကဋ္ဌံကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြုပြီးအံ့၊ အယံကုမ္ပိဟာရိယတ္ထေရော
 ဤကုမ္ပိဟာရိယမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊
 ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ကတပုဗ္ဗကိစ္စော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ရှေ့၊ အပ္ပိန္နုဖြစ်သောပြု
 အပ်ပြီးသောကံစွရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အနုပုပ္ဖန္တော၊
 ကြိမ်ဖန်မယုတ်အားထုတ်လတ်သော်၊ သာယံ၊ ညအခါ၌၊ ခေတ္တသမိပေန၊
 လယ်အနီးဖြင့်၊ ဝန္တန္တော၊ သွားစဉ်၊ ခေတဝရိဗ်းသည်၊ ဗုဒ္ဓာယန္တော၊
 စွတ်သည်ရှိသော်၊ ခေတ္တပါလကဿ၊ လယ်စောင့်ယောကျ်ား၏၊ သုညံ၊
 ဆိတ်သော၊ တိဏကုမ္ပိ၊ မြက်ရိုးသောကုမ္ပိကို၊ ဒိသွားမြင်၍၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်
 ၍၊ တတ္ထတထိ၊ ကုမ္ပိကေးထိုကုမ္ပိန္တံ၊ ကိဏသန္တာရကေးမြက်အခင်း၌၊ နိဝိ
 မိ၊ နေ၏၊ နိဝိန္နမတ္တော၊ နေကားမျှပင်လျှင်၊ ဥတုသပ္ပာယ်၊ လျှောက်ပတ်သော
 ဥတုကို၊ လဘိတွာ၊ ခု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥသုတ္တံ၊ ပေတွာ၊ အား
 ထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဂုဏံ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဥဒကပူဇနာမထေရ်၏အံ့ပဒါနိဌာ၊ အနိလဗ္ဗဿ၊ ကောင်း
 ကင်ခရီး၌၊ ဝန္တန္တံ၊ ကြွေတော်မူသော၊ ဗာတာသနံ၊ ထောပတ်ကိုလောင်
 သောမီးသည်၊ ဇလိတံ၊ ဇလိတံဣဝ၊ အလျှံတပြောင်ပြောင်တောက်သ
 ကဲ့သို့၊ ဇလိတံ၊ ဝန်းကြွပ်ပတ်ရံရောင်ခြည်လျှံထထွန်းဝင်းပသော၊ ဟုတာ
 သနံ၊ ဟုန်းစာမိသည်၊ အာဒိတ္တံ၊ အာဒိတ္တံဣဝ၊ ရဲရဲညီသကဲ့သို့၊ အာဒိတ္တံ၊
 ရဲရဲတောက်လောင်းရောင်ခြည် ဆောင်သော၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေစင်အစစ်
 ဓမ္မရုပ်အဆင်းနှင့် တူတော်မူသော၊ သမ္ပန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊
 ဖူးမြင်ရ၏၊ ဒိသွားဖူးမြင်ပြီး၍၊ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂပ္ပာ၊
 ဆောင်ယူခဲ့၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာကာသေ၊ အဓမ္မာပြင်းထက်ကောင်း
 ကင်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥက္ခိမိ၊ ကြီးမြောက်ပူဇော်၏၊ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်
 သောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ ကာရုဏိကော၊ မဟာကရုဏာဥာဏ်ရှိတော်
 မူသော၊ ဣသိ၊ သီလက္ခန္ဓစသည်ကျေးဇူးဂုဏ်ထူးမပြတ်ရှာဖွေတတ်သော
 ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္ပန္နိန္တံ၊ ခံတော်မူ၏၊ သတ္တံ၊ လူနတ်တို့၏
 ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရနာယကော၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တဒါ၊ ထိုကြီးမြောက်ပူဇော်လေ့ရှိ၍၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊

၁-ကေဒိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၅၆-ကုမ္ဘိရိဟာရိယန္တေရဂါထာ။ ၃၆၆

ဦးတာ၊ ထည်တော်မူလျက်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သင်္ကဋ်၊ အကြံအစည်ကို၊ အညာ
ယ၊ သိတော်မူ၍၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသတ
ဟောတော်မူ၏။ ။ ကွံ၊ သင်ဒါယကာသည်၊ ဣမိနာဒကဒါနေနစ၊ ဤရေ
လှူဒါနိရသောကောင်းမှုကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပီတိဥပ္ပါဒနေနစ၊ ပီတိ
ကိုဖြစ်စေခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟဿန္တိ၊ ကမ္ဘာတသိန်း
ပတ်လုံးလည်း၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ချင်းသာမဂ္ဂိဒုဂ္ဂတိသို့၊ နုပပဇ္ဇသိ၊ မဖြစ်ရလတ္တံ့။ ။
ဒွိပဒိန္န၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့ကိုအစိုးရသော၊ လောကဇေဋ္ဌ၊
လူသုံးပါးတို့ထက်အထူးသဖြင့်ကြီးတော်မူသော၊ နရာသဘာ၊ လူတို့ထက်
မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုရေလှူဒါနိရသော
ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဇယပရေဇယံ၊ အောင်ခြင်းရှုံးခြင်းကို၊ ဟိတွဿန္တိ
ပစ်ခဲ့၍၊ အစလံ၊ လောကဓမ္မတရားကြောင့် ဖောက်ပြားမသန်မထွက်ကုန်
သော၊ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ပဉ္စတ္တာ၊ ရောက်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်ရပေပြီ။ ။ ပဉ္စ
သမ္ဘိကပ္ပသတေ၊ ခြောက်ထောင်ငါးရာကပ်ကမ္ဘာ၌၊ စာတုရေန္တာ၊ ကျွန်းပထ
ဗျာစက္ကဝါ၊ ကြိုမ်းသမုန်ဆုံးကုန်သော၊ ဇနာမိပါ၊ တရာတရိ လူမျိုးဇနပ်အ
မိပါတ်ကုန်သော၊ တေတယောစက္ကဝတ္တိနေ၊ ထိုးသိုလောက်သောစကြာ
မင်းတို့သည်၊ သဟဿရာဇနာနေန၊ သဟဿရာဇဟူသော အမည်ဖြင့်၊
အာသံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးကုန်ပြီ၊ မဟံ၊ ကုမ္ဘိရိဟာရိယနာမပညတ်ငါမထေရ်မြတ်
အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဖျာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမသော်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုကုင့်အပ်
ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ။ ပနတံပါကဉ်ကရောမိ၊ ထိုစကားကိုမ
ခြားသမှုထင်အောင်ပြုအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ တထောင့်ငါးရာကိလေသာကိုစွန့်
ခွါပယ်တတ်အရဟတ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်ပြီး၍၊ တေရေ၊ ကုမ္ဘိရိဟာရိယ
မထေရ်သည်၊ တတ္ထတာသ္မိံ၊ ကုမ္ဘိကေ၊ ထိုကုမ္ဘိ၌၊ နိသိန္ဓေ၊ နေစည်းစေတ္တပါ
လကော၊ လယ်စောင့်ယောက်ျားသည်၊ အာဂတိံ၊ လာလတ်၍၊ ကုမ္ဘိကာ
ယန္တိ၊ ဣဒံစနံ၊ ကုမ္ဘိကာယံဟူသောဤစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တံစနံ၊
ထိုဒါယကာ၏စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ ကုမ္ဘိရိဟာရိယမထေရ်
သည်၊ ဘိက္ခု၊ ကုမ္ဘိကာယန္တိ အာဒိ၊ ဘိက္ခု၊ ကုမ္ဘိကာယံ ဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ စေတ္တပါလသထ၊ လယ်စောင့်ယောက်ျား
၏လည်းကောင်း၊ ထေရဿစ၊ ကုမ္ဘိရိဟာရိယမထေရ်၏ လည်းကောင်း၊
တယိဒံတံဣဒံစနံ၊ ထိုစကားနှစ်ရပ်ကို၊ ဧကန္တိ၊ တပေါင်းတည်းကတွာ၊
ပြု၍၊ ကောကုမ္ဘိကာယံ ဘိက္ခု၊ ကုမ္ဘိကာယံ၊ ပီတရာဂေါ သုသမာယိတ

မိစ္ဆတ္တံ၊ ဇေတနာဟိ အာရုဿော၊ အမေဃာတေ ကုဋိကာကတတိ၊ ကော
ကုဋိကာယံ ဘိက္ခုကုဋိကာယံ၊ ဝိတရာဂေါ သုဿမာဟိတမိတ္တော၊ ဇေတ
နာဟိ အာရုဿော၊ အမေဃာတေ ကုဋိကာကတဟူဿော ဤဂါထာကို၊
တထာရှုပေန၊ ထိုသို့သောသဘောဖြင့်၊ သင်္ဂီတိ၊ သင်္ဂီယနာသုံးတန်သို့၊
အာရောဟိတံ၊ တင်တော်မူ၏။ ကုဋိကာယံ၊ ဤမြက်ကုဋိန္ဒ၊ နိသိန္ဒော၊
နေသောသူကား၊ ကော၊ အဘယ်သူနည်း၊ အာရုဿော၊ ခေတ္တပါလ၊ တကာ
လယ်စောင့်ယောကျ်ား၊ တဝ၊ သင်လယ်စောင့်ယောကျ်ား၏၊ ကုဋိကာယံ၊
မြက်ကုဋိန္ဒ၊ နိသိန္ဒော၊ နေသောသူကား၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းပြီးသောရာဂရှိ
သော၊ သုဿမာဟိတမိတ္တော၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသော၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတည်း၊ အာရုဿော၊ ခေတ္တပါလ၊ တကာလယ်စောင့်ယောကျ်ား
ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဒါမိ၊ သင်အားပြောဆို၏၊
ဇေတံ၊ ဤသို့ပြောဆိုတိုင်း၊ ဇာနာဟိ သဒ္ဓဟ၊ ယုံကြည်လော၊ တေတယာ၊ သင်
လယ်စောင့်ယောကျ်ားသည်၊ ကတာ၊ ပြုအပ်သော၊ ကုဋိကာ၊ ဤကုဋိသည်၊
အမေဃာ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤသည်လျှင်အပြီး
တည်း၊ တတ္ထတေသုဂါထာပဒေသု၊ ထိုဂါထာပုဒ်တို့တွင်၊ ကောကုဋိ
ကာယန္တိပဒေသ၊ ကောကုဋိကာယံဟူသောပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
ဇေတုဓိနာဝဏ္ဏမာနနယေန၊ ဤသို့ဖွင့်ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဣမိသံကုဋိကာယံ၊ ဤကုဋိန္ဒ၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နိသိန္ဒော၊
နေသနည်း၊ ဣတိဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောပုစ္ဆာစကားသည်၊ ခေတ္တပါလဿ၊
လယ်စောင့်ယောကျ်ား၏၊ ပုစ္ဆာဝစနံ၊ မေးသောစကားတည်း၊ ဘိက္ခု
ကုဋိကာယန္တိဣဒံစနံ၊ ဘိက္ခုကုဋိကာယံဟူသောဤစကားသည်၊ တဿ
ခေတ္တပါလဿ၊ ထိုလယ်စောင့်ယောကျ်ားကို၊ ထေရဿ၊ ကုဋိဝိဟာရိယ
မထေရ်၏၊ ပဋိဝေဒနာနံ၊ အတုန်ပြန်ဆိုသော စကားတည်း၊ အထအနန္တ
ရေ၊ ထိုဘိက္ခုကုဋိကာယံ ဟူသောစကားကို ပြောဆိုသည်၏ အခြားမဲ့၌၊
နံဥပါသကံ၊ ထိုဗိယကာကို၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောကုဋိဝိဟာရိ
ယမထေရ်၏၊ အနုတ္တရဒက္ခိဏေယျတာဝတော၊ အတုမရှိသော အလွန်
ပုဂ္ဂိုလ်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကုဋိပရိဘောဂံ၊ ကုဋိကိုသုံးဆောင်ခြင်းကို၊ အနု
မောဒါပေတွာ၊ ဝမ်းမြောက်စေ၍၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ ပွန်မြတ်သော၊ တမေဝပုညံ၊ ထို
ကောင်းမှု နှိပ်ငြိမ်းပတ်လည်ပတ်လည်ပတ်လည်ပတ်လည်သောဌာ၊ ဝိတရာဂေါတိအာ
ဒိ၊ ဝိတရာဂေါအစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုတော်မူအပ်၏၊ တဿဂါထာ
ပဒေသ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေတုဓိနာဝဏ္ဏမာနနယေန၊ ဤသို့

၁-ကေနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၅၆-ကုဋိဝိဟာရိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၀၁

လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျောသိအပ်၏၊ ဘိန္နကိလေသော၊ ချိုးဖျက်
 အပ်ပြီးသောကိလေသာရှိသော၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်း၊ ထေးသင်ဒါယကာကြီး၏၊ ကုဋိကာယံ၊ မြက်ကုဋိ၌၊ နိသိန္ဓော၊ နေ၏၊
 သောကုဋိဝိဟာရိယတ္ထေရော၊ ထိုဋိဝိဟာရိယမထေရ်သည်၊ အဂ္ဂဂေဝေန၊ အ
 ရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်ဘိမ်း၊ တင်တာဝေသမုတ္တိန္နရာဂတာဝ
 ယ၊ ထိုသို့ချိုးဖျက်အပ်ခြတ်အပ်ပြီးသောရာဂရှိသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်သာ
 သျှင်းဝိတရာဂေါ၊ ကင်းပြီးသောရာဂရှိ၏၊ အနုတ္တရသမာဓိနာ၊ လော
 ကုတ္တရာသမာဓိဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရေဇ္ဇတံကတွာ၊ အာရုံပြု၍၊ သုဠ၊
 အလွန်သျှင်းသမာဟိတစိတ္တတာယ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိ
 သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ သုသမာဟိတစိတ္တော၊ အလွန်သျှင်းလောကုတ္တရာ
 သမာဓိဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၍ကောင်းစွာတည်ကြည်သော စိတ်ရှိ၏၊ အာ
 ဝသော၊ ခေတ္တပါသ၊ ဒါယကာလယ်စောင့်ယောက်ျား၊ ယထာယေနကာရ
 ဧကေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ အဟံ၊ ကုဋိဝိဟာရိယမည်သော ငါသည်၊
 ဣမဗ္ဗအတ္တံ၊ ဤအနက်ကိုလည်း၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအကြောင်း
 ဖြင့်၊ ဇာနုပဟိ၊ သိလော၊ သဒ္ဓဟ၊ ယုံကြည်လော၊ အဓိမုစ္စဿ၊ နှလုံးသွင်း
 လော၊ ဧတတယာ၊ သင်ဒါယကာသည်၊ ကတားဆောက်လုပ်ပြုပြင်စီရင်
 အပ်သော၊ အယံကုဋိကာ၊ ဤမြက်ကုဋိသည်၊ အမောဃာ၊ အချည်းနှီး
 မဟုတ်၊ အဝဇ္ဇာ၊ မမြို့၊ သပလော၊ အကျိုးရှိ၏၊ သဉ္ဇဒြိယာ၊ အကျိုးကိုပိုမို
 စေတတ်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြံပြုကြောင့်၊ အရဟတာ၊ အရဟန္တန်း၊ ဝိဇ္ဇည်း
 လေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ ဝိကာသဂေဝေန၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ပရိဘုတ္တားသုံးဆောင်အပ်၏၊ တွံ၊ သင်ကုဋိဒါယကာသည်၊ သစေအနုမော
 န္ဓသိ၊ အကယ်၍ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ တံအနုမောဒနံ၊ ထိုဝမ်းမြောက်
 မြင်းသည်၊ ဧတ၊ သင်ဒါယကာကြီးအား၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာ
 လပက်လုံး၊ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားများခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တံဝစနံ၊ ထို
 ကုဋိဝိဟာရိယမထေရ်၏စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ခေတ္တပါလော၊ လယ်
 စောင့်ယောက်ျားသည်၊ မေမေ၊ ငါအား၊ လာတာဝတ၊ ရတော်စွတကား၊
 မေမေ၊ ငါ၏၊ လတ္တံ့၊ ရခြင်းသည်ကား၊ ဝတဧကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သုလတ္တံ့၊
 ကောင်းသောရခြင်းတည်း၊ ယဿမေ၊ အကြင်ငါ၏၊ ကုဋိကာယံ၊ ကုဋိ၌၊
 ဧဒိသော၊ ဤသို့ကိလေသာကင်းသောသဘောရှိသော၊ အယျော၊ ရဟန္တာ
 အရှင်ကောင်းသည်၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိသိဒတိ၊ နေ၏၊ ဣတိမနသိကတွာ၊

ဤသို့နှစ်ချက်နှစ်လုံးပိုက်၍၊ ပဿန္နဗိက္ခော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍
 အနုမောဒေန္တော၊ ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၍၊ ပန၊ ဝါကျ
 အထူးတက်ဆိုပြီးအံ့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိဗ္ဗာယ၊ သောတဓာတု
 ယာ၊ ဒိဗ္ဗသောတအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုလယ်လုပ်ယောကျ်ားမထေရ်
 များတို့၏၊ ဣမံကထာသုတ္တံ၊ ဤပြောဟောကြသောစကားကို၊ သုတ္တဝေ၊
 ကြားတော်မူ၍ လည်းကောင်း၊ အဿဓေတ္တပါလဿ၊ ထိုလယ်စောင့်
 ယောကျ်ား၏၊ အနုမောဒနံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ဥတ္တဝေ၊ သိတော်မူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဘာဝိနိံ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊
 ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်စွာပြုတော်မူလိုရကား၊ ဝိဟာသိကုဋိယံသိက္ခု၊ ပ။
 ဝိတရာဂေါ ဘဝိဿတိတိ၊ ဝိဟာသိကုဋိယံသိက္ခု၊ ပ။ ဝိတရာဂေါဘ
 ဝိဿတိဟူ၍၊ ဣမာဏိဂါထာတိ၊ ဤဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဓေတ္တပါလံ၊ လယ်
 စောင့်ယောကျ်ားကို၊ အတ္ထဘာသိကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သန္တ
 ဗိက္ခော၊ ကိလေသာမှ ငြိမ်းပြီးသောစိတ်ရှိသော၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီး
 သောအာသဝေါရှိသော၊ သိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တဝ၊ သင်လယ်စောင့်
 ယောကျ်ား၏၊ ကုဋိယံ၊ မြက်ကုဋိ၌၊ ဝိဟာသိ၊ ပထိတင်းသုံးနေ၏၊ တံ၊ သင်
 လယ်စောင့်ယောကျ်ားသည်၊ တေနကမ္မဝိပါကေန၊ ထိုကုဋိလှူရသောကံ
 ၏အကျိုးကြောင့်၊ ဒေဝိန္ဒော၊ သိကြားသည်၊ ဘာဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ သမ္ပတ္တိံ
 သက္ကတ္တံ၊ သုံးဆွဲခြောက်ကြိမ်၊ ဒေဝိန္ဒော၊ သိကြားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဒေဝရန္တံ၊ နတ်ပြည်ကို၊ ကရိဿသိ၊ သင်မိုးအုပ်ရလတ္တံ့၊ စတုတိံ၊ သက္ကတ္တံ၊
 သုံးဆွဲလေးကြိမ်၊ ရဋ္ဌေ၊ ဟိုင်းနိုင်ငံ၌၊ စက္ကဝတ္တိံ၊ မင်းတို့အတွက်စက္ကဝတ်
 သည်၊ ဘာဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အန္တိမေ၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝေ၊
 အတ္တဘော၌၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းပြီးသောရာဂရှိသော၊ ရတနကုဋိနာမ၊ ရတ
 နကုဋိအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဘာဝိဿတိ၊ ဖြစ်
 လတ္တံ့၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကုဋိကာယ၊ မြက်ကုဋိ၌၊ လန္ဓဝိသေ
 သတ္တော၊ ရအပ်သောမင်္ဂလိကူးဖူးတရားထူးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ တတောပဘုတိ၊ ထိုနေ့မှစ၍၊ ကုဋိဝိဟာရိယော
 တွေဝသမညာ၊ ကုဋိဝိဟာရိယံ ဟူသောအမည်သည်သာလျှင်၊ ဥပပါဒံ၊
 ထင်ရှားဖြစ်၏၊ စသက်၍အထူးပြဆိုပြီးအံ့၊ အယမေဝဂါထာ၊ ဤကောကုဋိ
 ကာယံအစရှိသော ဂါထာသည်ပင်လျှင်၊ ထေရဿ၊ ကုဋိဝိဟာရိယံ
 မထေရ်အား၊ အညဗျာကရဏံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြားခြင်းသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိသမာပနံ၊ ဤသည်လျှင် ကုဋိဝိဟာရိယမထေရ်၏ဂါထာ

ခ-ကေနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၅၆-ကုမ္ဘိရိဟာရိယတ္ထေရဂါထာ။ ၄၀၃

အပြီးသတ်တည်း။ ကုမ္ဘိရိဟာရိယတ္ထေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ ကုမ္ဘိရိဟာရိ
ယမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည် နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၅၇-ဒုတိယ ကုမ္ဘိရိဟာရိယတ္ထေရဂါထာ။

≡ အယမာဟုပုရာဏိယာဟိ အယံဂါထာ။ အယမာဟုပုရာဏိယာအစရှိ
သောဤဂါထာသည်။ အာယသ္မတော။ ရှည်သောအသက်တောင်ရှိသော။
ကုမ္ဘိရိဟာရိယတ္ထေရဿ၊ ကုမ္ဘိရိဟာရိယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။
ကိရိတ္တာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါးဓမ္မပါလမထေရ်သည်။ ဝုတ္တတေ၊ ဆို
ဦးအံ့၊ သောကုမ္ဘိရိဟာရိယတ္ထေရော၊ ထိုကုမ္ဘိရိဟာရိယမထေရ်သည်၊ တဂ
ဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒု
မုတ္တရမြတ်စွာဘုရားအား။ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ပရိဇ္ဇာဟကာလေ၊ ဒိုက်ပူသောကာလ၌၊ နဇ္ဇဝိလိဝေပဟိ၊ ကျုပ်နိုး
ဖြင့်ပြီးစေအပ်ပြီအပ်သောအတွက် အချိတ်တို့ဖြင့်၊ ဝိရစိတံ၊ စီရင်အပ်သော၊
ဝိဇနိံ၊ ယပ်ကို၊ အဒါသိ၊ ဣန္ဒြေတို့၏၊ တံဥပါသကံ၊ ထိုဒါယကာကိုးသတ္တော၊
ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်။ အနန္တမောဒနဂါထာယ၊ အနန္တမောဒနာပါဌ
ဂါထာဖြင့်၊ သမ္ပဟံသေသိ၊ ရွှင်စေတော်မူ၏၊ ဧတ္ထတေသ္မိံ ဝတ္ထုမ္ပိ၊ ဤဝတ္ထု
၌၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သော၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားရပ်
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားရပ်သည်။ အဇ္ဇနဝနိယတ္ထေရဝတ္ထုမ္ပိ၊
အဇ္ဇနဝနိယမထေရ်၏ဝတ္ထု၌၊ ဝုတ္တသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းနှင့်
တူသည်သာတည်း။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူး
တည်း၊ ကိရ၊ စကားဆင့်ထူး ကြားရဘူးသည်ကား။ အယံကုမ္ဘိရိဟာရိ
ယတ္ထေရော၊ ဤကုမ္ဘိရိဟာရိယမထေရ်သည်။ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အညတရာယ၊ တခုသော၊ ပုရာဏကုမ္ဘိ
ကာယ၊ ကုမ္ဘိဟောင်း၌၊ ဝိဟရေန္တော၊ နေလျက်၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းကျင့်ဝတ်
တရားမြတ်ကို၊ အစိန္တေတွာ၊ မကြံစည်မူ၍။ အယံကုမ္ဘိကာ၊ ဤကုမ္ဘိသည်၊
ဇိတ္တာ၊ ဆွေးမြေ့ပျက်စီးပြီ။ အညံ၊ တပါးသော၊ ကုမ္ဘိကံ၊ ကုမ္ဘိကို၊ ကာဝသံ၊
ပြုခြင်းငှါ၊ ဝန္တတိ၊ သင့်ထျော်၏။ ဣသိမနသိကာတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ နဝ
ကမ္မဝသေန၊ အမှုသစ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။
တဿကုမ္ဘိရိဟာရိယတ္ထေရဿ၊ ထိုကုမ္ဘိရိဟာရိယမထေရ်၏၊ အတ္ထကာ
မာ၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်၊ သံဝေဂဇနနတ္ထံ၊

ထိတ်လန့်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဥတ္တာနောတာသံ၊ ပေါ်သောအ
 ရောင်ရှိသော၊ ဂန္တိရတ္တံ၊ နက်နဲသောအနက်ရှိသော၊ ဣဓံအယမဟူကိ
 ဂါထံ၊ ဤအယမဟု အစရှိသောဂါထာကို၊ အာဟ၊ မြွက်ဆို၏၊ တတ္ထ
 တတ္ထိံ၊ ဂါထာပဒေ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်သံဝဏ္ဏနာအဗ္ဗကထာ
 ကို၊ ဧဝံဝက္ခမာနနယေန၊ ဤဖွင့်ဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဧဝံဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ အယန္တိ၊ ဧသောသဒ္ဓေါ၊ အယံဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ အာသန္တပစ္စက္ခ
 ဝစနံ၊ အနီးဟူသောအနက် မျက်မှောက် ဟူသောအနက်ကို ဟောသော
 သဒ္ဓါတည်း၊ အာဟု ဘိ၊ အာဟုဟူသည်ကား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဂါ
 ထာသုခတ္ထံ၊ ဂါထာကိုဖတ်ရှုတ်လွယ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဒီဗံကတွာ၊ ဒီဗံ
 ပြု၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အာဟုဟူ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုထော်မူအပ်၏၊ ဝုရာဏိယာတိ၊ ဝုရာ
 ဏိယာဟူသည်ကား၊ ဝုရာတနိအဋ္ဌဂတာ၊ ရှေး၌ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်အခွန်
 ရှည်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်၊ အညံပတ္တယသေသနံ ကုမ္ပိန္နိ၊ အညံ
 ပတ္တယသေသနံကုမ္ပိန္နိဟူသည်ကား၊ ဣမိသောကုမ္ပိယာ၊ ဤကုမ္ပိန္နိ၊ ဝုရာဏာ
 ဘာဝေန၊ ရှေး၌ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဇိဏ္ဏတာယ၊ ဆွေးမြေ့ပျက်ပြားရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤကုမ္ပိဟောင်းမှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ နိဗ္ဗ
 ဟ္တနိယတာယ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီးစေအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဝံ၊ အသစ်
 ဖြစ်သော၊ ကုမ္ပိန္နိ၊ ကုမ္ပိကို၊ ပတ္တယသေသနောပတ္ထေသိအသဝိသတိ၊ တောင့်တသိ၏
 ပန၊ အာဒိကရဏာမှတပါးဥယျောဇဉ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်
 သိမ်း၊ ကုမ္ပိယာ၊ အသစ်ဖြစ်သောကုမ္ပိ၌၊ အာသံ၊ တပ်ခြင်းကို၊ ဝိရာဇယ၊
 အောင်စေဘိလော၊ ဝုရာဏိယံဝိယ၊ အဟောင် ဖြစ်သောကုမ္ပိကဲ့သို့၊ နဝါယ
 ဝိကုမ္ပိယံ၊ အသစ်ဖြစ်သောကုမ္ပိ၌လည်း၊ အာသံ၊ တပ်ခြင်း ကို၊ တဏှံ၊ တဏှာ
 ကို၊ အာပေက္ခံ၊ ဝဲကွက်ခြင်းကို၊ ဝိရာဇေသိ၊ အောင်စေဘိလော၊ သဗ္ဗသော၊ အ
 ချင်းခပ်သိမ်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုကုမ္ပိသစ်၌၊ ဝိရတ္တမိက္ခော၊ တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်
 ရှိသည်၊ ဟေါဟိ၊ ဖြစ်လော၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟုမူကား၊ သိက္ခ၊
 ဒိုရှင်ရဟန်း၊ ပုနနဝါနာမကုမ္ပိ၊ တဘန်အသစ်ဖြစ်စေအပ်သောကုမ္ပိသည်
 ကား၊ ဒုက္ခာဒုက္ခဝဟာ၊ ဆင်းရဲကို ဆောင်တတ်၏၊ သိက္ခ၊ ဒိုရှင်ရဟန်း၊
 ပုန၊ တဘန်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိယမာနာ၊ ဖြစ်စေအပ်သောကုမ္ပိ
 သည်၊ ယသ္မာဒုက္ခာဝဟတ္တာ၊ အကြင်ဆင်းရဲကို ရှက်ဆောင်တတ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ တသ္မာဒုက္ခာဝဟတ္တာ၊ ထိုဆင်းရဲကို
 ရှက်ဆောင်တတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ နဝံ၊ အသစ်

၁-ဇကုနိပါတ်-၆-၀၈-၅၇-ဒုတိယ ကုဋိဝိဟာရိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၀၅

ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အနုပ္ပာဒေ နန္ဒာ၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ ယထာနိဗ္ဗတ္တံ၊ ယ
 အခြင်အကြပ်ပြီးစေအပ်သော၊ ပုရာဏိယံယေဝကုဋိယံ၊ အဟောင်းဖြစ်
 ပြီးသောကုဋိ၌သာလျှင်၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်
 သောအမှုကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ ဣတိဣဓံ၊ အတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊
 ပြု၏၊ ဟိ၊ အနုယတ္ထမိပ္ပါယကို မခွစူ၊ စူးဆိုလိုက်ပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာပုဒ်၌၊
 အယံ ဤသို့လတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အမိပ္ပါယော၊ အမိပ္ပါယ်တည်း၊ သိက္ခ၊ အို
 ရှင်ရဟန်း၊ တံ၊ သင်ရဟန်းသည်၊ အယံတိဏကုဋိကား၊ ဤမြက်ကုဋိသည်၊
 ပုရာဏိယာ၊ ဟောင်းမြင်းလေပြီ၊ ဖိန္နော၊ ဆွေးမြေ့ပျက်စီးလေပြီ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အညံ၊ ဘပါးသော၊ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော၊ တိဏကုဋိကံ၊ မြက်ကုဋိ
 ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒ၊ သိ၊ အလိုရှိ၏၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းကျင့်ဝတ်တ
 ရားမြတ်ကို၊ ကာတု၊ လုံ့လယုတ်အားထုတ်ခြင်းငှါ၊ နဣန္ဒ၊ သိ၊ အလိုမရှိ၊
 ပန၊ ဣန္ဒနာကာရမ္ပတပါး၊ အတ္တာပတ္တိကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣန္ဒန္တော၊
 ကုဋိသစ်ကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာဝနာယ၊ သမတဝိပဿနာနှစ်ဖြာ
 ကြောင်းလမ်းကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အားမထုတ်ခြင်းကြောင့်၊ ပုနဗ္ဗ
 ဝါတိ နိဗ္ဗတ္တိယာ၊ တဘန်အသစ် ဖြစ်ရခြင်းတို့ကို၊ အနုတိဝတ္တနတော၊
 မလွန်မူ၍ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ အာယတိ၊ နောင်လာလတ္တံ့သော၊
 အတ္တဘာဝကုဋိမ္ပ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသောကုဋိကိုလည်း၊ ပတ္ထေန္တော၊
 တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒန္တောယေဝနာမ၊ အလိုရှိ
 သည်မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဝါကျ၊ အထူးတက်ဆိုပြီးအံ့၊
 သော၊ ထိုအတ္တဘောတည်းဟူသောကုဋိသည်၊ နဝါတိဏကုဋိ၊ အသစ်
 ဖြစ်သောမြက်ကုဋိသည်၊ ကုရဏဒုက္ခေန၊ ပြုရခြင်းဆောက်ရခြင်းကြောင့်
 ဖြစ်သောဆင် ရဲဖြင့်၊ ဒုက္ခာဝိယ၊ ဆင်ရဲသကဲ့သို့၊ တဏှာဒုက္ခတော၊ ထို
 ကုဋိသစ်ကိုပြုရခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောဆင်ရဲထက်၊ သိယျောပိ၊ လွန်စွာ
 လည်း၊ ဇရာမရဏသောကပရိဒေဝ ဒုက္ခသံသဋ္ဌတဿ၊ အိုခြင်းသေခြင်း
 မိုးရိမ်ခြင်းငိုကြွေခြင်း အစရှိသောဆင်းရဲအပေါင်နှင့် ရောနှက်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိဏကုဋိယံ၊ ဟောင်း
 နွမ်းဝါရိမြက်ကုဋိ၌၊ အာသံ၊ တဏှာတပ်ခြင်းငဲ့တွက်ခြင်းကို၊ တံ၊ သင်
 ရဟန်းသည်၊ ဝိရာဇေသိဝိယ၊ အောင်သကဲ့သို့၊ အတ္တဘာဝကုဋိယံ၊ အတ္တ
 ဘောတည်းဟူသောကုဋိ၌၊ အာသံအပေက္ခံ၊ ငဲ့တွက်ခြင်းကို၊ ဝိရာဇယဝိ
 ရာဇေသိ၊ သင်ရဟန်းအောင်လေသော၊ သဗ္ဗသော၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ တတ္ထ
 အတ္တဘာဝကုဋိယံ၊ ထိုအတ္တဘောတည်းဟူသောကုဋိ၌၊ ဝိရတ္တံ၊ ဝိတ္တော၊ တပ်

ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်။ ဟောဟိ။ သင်ရဟန်းဖြစ်လော။ ဧဝံ။ ဤသို့
 တစ်ခြင်းကင်းသည်။ သတိရှိသော်၊ ထေတဝ၊ ရှင်ရဟန်းအား၊ ဝနုဒုက္ခော၊
 ဝနုဒ္ဓိဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်။ နဘိဿတိ။ မဖြစ်ဘဲရှိပါလိမ့် သတတ်၊
 ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ နှစ်သက်လိုသူပင် အဓိပ္ပါယ်
 တည်း။ ဧဝတာယ၊ နတ်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရော
 ကုမ္ပိဘာရိယမထေရ်သည်။ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်ခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ တေဘူမကသင်္ခါရတရားတို့၌အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တဟု
 အတန်တလဲလဲရှုဆင်ခြင်တတ်သောဝိပဿနာကို၊ ပဗ္ဗေပတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
 စာဓူန္တော၊ စေ့ဆော်သည်ရှိသော်၊ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုလတ်သော၊ နမိ
 ရသေ့တမ္၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊
 တည်လေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ နဠမာလိယ မထေရ်၏
 အပဒါန၌။ ။

တိဏသန္တာရေ၊ မြက်အခင်း၌၊ နိသိန္နဿ၊ နေတော်မူသော၊ သန္တာ
 စိတ္တဿ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိတော်မူသော၊ တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဥပသန္တာဿ၊ ငြိမ်းငြိမ်းသောကိလေသာရှိသော၊ ပဒု
 မုတ္တရဗုဒ္ဓဿ၊ ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နဠမာလံ၊ ကျူပန်းကို၊
 ဂဟေတွာန၊ ယူဆောင်ခဲ့၍၊ ဗိဇနိံ၊ ယပ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်ခဲ့
 ပြီ၊ နိပဒိန္နဿ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့ကိုအစိုးရတော်မူသော၊
 တာဒိနော၊ တာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်လှူ၏။ လောကနာယ
 ကော၊ သတ္တဝါတို့ကိုနိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ သဗ္ဗညူ၊ ခပ်
 သိမ်းသောတရား ကိုသိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗိဇ
 နိံ၊ ယပ်ကို၊ ပဒိုဂ္ဂဟေသိ၊ ခံတော်မူ၏။ ပဒိုဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံတော်မူပြီး၍၊ မမ၊
 ကျူပန်းလှူဒါငါတကာ၏၊ သတံပွံ၊ အကြံကို၊ အသိညာယ၊ သိတော်မူ၍၊
 ဣမာဂါထာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောငါတကို၊ အဘာသထကထေသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ မေမမ၊ ပဒုမုတ္တရလူ့ဘသခင်ငါနတ်ရှင်၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်
 တော်သည်၊ နိဗ္ဗာယိယတာ၊ ငြိမ်းတော်မူသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပရိဇ္ဇာ
 ဟော၊ ကိလေသာဟူသောပူပန်ခြင်းသည်၊ နမိဇ္ဇတိယတာ၊ မရှိသကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ တထေဝ၊ ထို အထူသာလျှင်၊ တဝ၊ ဘင်ယပ်လှူသောဒါယ
 ကာ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ တိပိဓ္ဋိဟိ၊ သုံးပါးသီဒီးတို့မှ၊ ဝိမုက္ခတိ၊ ကင်းလွတ်
 လိမ့်သတတ်။ ယေကေဝိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝနုနိသိတာ၊ တော၌မှီ

၁-ဧကနိပါတ် - ၆ - ဝဂ္ဂ - ၅၇ - ဒုတိယ ကုဋိဝိဟာရိယတ္ထေဂေါထာ။ ၄၀၇

ကုန်သော၊ ယေဒေဝါ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၊ သန္တိရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သော၊ တေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ ဒါယကံ၊ ကပ်လှသောဒါယ
ကာ၏စိတ်ကို၊ ဟာသယန္တံ၊ ရွှင်စေ၍သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏တရားတော်ကို၊ သောဿာမ၊ နာကုန်အံ့၊ ဣတံမနသိကတွား၍သို့မယွင်း
နှလုံးသွင်း၍၊ သမာဂတ္ထု၊ ကောင်းစွာသာကုန်၏၊ ။ သဂဝါ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဒေဝသံဃာပုရက္ခတော၊ နတ်အပေါင်းခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍
တတ္ထတသ္မိံ၊ သမာဂမေ၊ ထိုနတ်ဗြဟ္မာဝန်းရံအပ်သော အစည်းအဝေး၌၊
နိသိန္ဓော၊ နေတော်မူလျက်၊ ဒါယကံ၊ ကျူပန်းယပ်လှသောဒါယကာကို၊
သမ္ပဟံသေန္တော၊ ရွှင်စေတောမူလိုရကား၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သော
ဣမိနာဗိဇနိဒါနေနအစရှိသောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသထကထေသိ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ ။ ဣမိနာဗိဇနိဒါနေနစ၊ ဤကျူပန်းယပ်လှသောကောင်းမှု
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ပဏိဗိဟိစ၊ တောင့်တခြင်းတို့
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ သုပ္ပတောနာမ၊ သုပ္ပတ
အမည်ရှိသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ လေးကျွန်းသေဌ်နှင်းစကြာမင်းသည်၊ ဘဝိဿ
တိ၊ ဖြစ်သတ္တံ့၊ ။ ကမ္မဝိသသေန၊ ကံအထူးဟုဆိုအပ်သော၊ တေနသုက္က
မူလေန၊ ထိုကံပေါင်းမြင်းကုသိုလ်ရင်းသည်၊ စောဒိတော၊ တိုက်တွန်း
အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ မာလုတောနာမ၊ မာလုတ
အမည်ရှိသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ လေးကျွန်းသေဌ်နှင်းစကြာမင်းသည်၊ ဟုတွား
ဖြစ်၍၊ ဘဝိဿတိ၊ ထင်ရှားလတ္တံ့၊ ။ ဣမိနာဗိဇနိဒါနေန၊ ဤကျူပန်းယပ်
လှသောကောင်းမှုကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမ္မာနဝိပုလေနစ၊ ထိုယပ်လှ
ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော များစွာသောမြတ်နိုးခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊
ကပ္ပသတသဟသမ္ပိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းအတွင်း၌၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိသို့၊ နူပပဇ္ဇ
တိ၊ မလားရလတ္တံ့၊ တိံသကပ္ပသတသဟသမ္ပိ၊ ကမ္ဘာသုံးသောင်းထက်
၌၊ သုဗ္ဗတ၊ သုဗ္ဗတအမည်ရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ တေ
စက္ကဝတ္တိနော၊ ထိုစကြာမင်းတို့သည်၊ အဟိံသု၊ ဖြစ်ရဘူးကုန်ပြီး၊ ကေနတိံ
သသဟသေ၊ တခုယုတ်နှောင်းကပ်သုံးသောင်း၌၊ မာလုကနာမကော၊ မာလု
တအမည်ရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော စကြာမင်းတို့သည်၊
အဟိံသု၊ ဖြစ်ရဘူးကုန်ပြီး၊ မေတ္တံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
ဈာပိတာ၊ ဇုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
အပ်၏၊ ။ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတေ၊

တည်ပြီးသည်ရှိသော်၊ မေမေ၊ ကုဋိဝိဟာရိယမည်သော ငါးထောင့်၏ အရဟတ္တပတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်း၌၊ အပံဂါယာ၊ ဤဂါထာသည်။ အကုသဘူတာ၊ ချွန်းသဘူတဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဣတိမနုသိကတွာ၊ ဤသို့နုသုံးသွင်း၍၊ တမေဝဂါထံ၊ ထိုဂါထာကိုပင်လျှင်၊ ပဗ္ဗဒါဟာသိ၊ တာဝန်မြှောက်ဆိုပြန်၏။ စသတ္ထံ၊ မှန်၏။ သာယောဝဂါထာ၊ ထိုဂါထာသည်ပင်လျှင်၊ ထေရဿ၊ ကုဋိဝိဟာရိယမထေရ်၏၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကံရဏဂါထာ၊ ပြောကြားသောဂါထာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကုဋိဝါဒေန၊ ကုဋိအဆုံးအမဖြင့်၊ လဒ္ဓဝိသေသတ္တာ၊ ရအပ်သောမဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူးတရားထူးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဿတ္ထေရဿ၊ ထိုမထေရ်အား၊ ကုဋိဝိဟာရိယောက္ခဝသမညာ၊ ကုဋိဝိဟာရိယကုသောအမည်သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးသတ်တည်း။ ။ ဒုတိယ ကုဋိဝိဟာရိယက္ခရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဒုတိယကုဋိဝိဟာရိယမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၅၈- ရမဏိယကုဋိကတ္ထေရဂါထာ၊

☞ ရမဏိယာမေ ကုဋိကာတိအပံဂါထာ၊ ရမဏိယာမေကုဋိကာအစရှိသောဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ရမဏိယကုဋိကတ္ထေရဿ၊ ရမဏိယကုဋိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ကိရိတ္တာရော၊ အကုသလ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္ဆတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ သောပိရမဏိယကုဋိကတ္ထေရော၊ ထိုရမဏိယကုဋိကမထေရ်သည်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ဣလက်ထက်တော်၌၊ ကုသလဗီဇရောပနံ၊ ကုသိုလ်မျိုးစေ့ကိုပိုက်ပျိုးခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရေန္တာ၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣတောတဒ္ဓကပ္ပတော၊ ဤတဒ္ဓကပ်ကမ္ဘာမှ၊ အဋ္ဌာရသကပ္ပသတမတ္ထကော၊ တထောင့်ရှစ်ရာကမ္ဘာထက်၌၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အတ္ထဒသိ၊ အတ္ထဒသိမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ဣလက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ သိကြားလိပ်မာရေးခြံသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓါရဟံ၊ ဘုရားတို့အားထိုက်သော၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ဘဂဝတော၊ အတ္ထဒသိမြတ်စွာဘုရား

၁-ကောနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၅၀- ရမဏိယကုဋိကတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၀၆

အား၊ အဒါသိ၊ သျှန္တံ၊ ဝုပ္ပေဟိစ၊ ပန်းတို့ဖြင့်လည်း။ ဘဝ၊ ဝန္တံ၊ အတ္တဒသိမြတ်
 စွာဘုရားကို၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်ပြီး၍၊ ပဉ္စပတိမ္ဘိတေန၊ ငါးပါးသောထိခြင်း
 ဖြင့်၊ ဝန္တိတွားရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ပက္ကမိသွားလေ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ အဇ္ဈနဝနိယတ္ထေ
 ရဿ၊ အဇ္ဈနဝနိယမထေရ်၏၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထု၌၊ ဝတ္ထုသဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သည်နှင့်တူသည်သာတည်း၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အယံ၊ ဤဆ်လတ္တံ့၊
 သောစကားသည်၊ ဝိသေသောစကားအထူးတည်း၊ ကိရတံပါကဋ်က
 ရောမိ၊ ထိုစကားကိုသင်ရှားပြပြီးအံ့၊ အယံရမဏိယကုဋိကတ္ထေရော၊ ဤ
 ရမဏိယကုဋိကမထေရ်သည်၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊
 ပဗ္ဗဇိတွာ ရဟနံ ပြုပြီး၍၊ ကတဝုပ္ပေဟိစွာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောဝုပ္ပေဟိစွာရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဝဇ္ဇိရဇ္ဇေ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်း၌၊ အညရတရေတ္ထိ၊ တရသော၊ ဂါမကာဝါသေ၊
 ရွာငယ်ကျောင်း၌၊ ကုဋိကာပံ၊ ကုဋိ၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သာကုဋိ၊ ထိုကုဋိ
 သည်၊ အဘိဇ္ဈပါ၊ အလွန်အဆင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒဿနိယာ၊ ရှု
 ဘွယ်ဘနန်းရှိ၏၊ ပါ သာမိကာ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိ၏၊ သုပရိကမ္မကတဘိတ္တိ
 ဘူမိကာ၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သောနံရံမြေကျင်ရှိ၏၊ အာရာမ
 ပေါက္ခရဏီရာမဏေပျာဒိသမ္ပန္နာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသောအရံရေကန်
 အစရှိသည်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ မုတ္တာတလသဒိသဝါလုကာကိဗ္ဗတူမိဘာဂါ၊
 ဖြတ်အပ်သောပုလဲအဆင်းနှင့်တူသောသဲဘို့ဖြင့်ဖြမ်းသောမြေအဘို့ရှိ၏၊
 ထေရဿ၊ ရမဏိယကုဋိကမထေရ်၏၊ ဝတ္ထသမ္ပန္နတာယ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်
 ယော်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုသမ္ပဋ္ဌင်္ဂဏဘာဒိနာ၊ ကောင်းစွာ
 ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြေပြစ်သော အပြင်ရှိသည်၏အဖြစ် အစရှိသည်ဖြင့်၊
 ဘိယျာသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်လျှင်၊ ရမဏိယတရားအထူး
 အားဖြင့်မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ သော၊
 ထိုရမဏိယကုဋိကမထေရ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကုဋိ၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်၊
 ဝိပဿနံ၊ ဝိသနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နဝိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်
 လျှင်၊ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်လေ၏၊ တေန၊ ထို့
 ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အာသနူပဋ္ဌာယိကမထေရ်၏အပဒါန်၌၊ အပ္ပသန္ဓိ၊
 နည်းသောအသံရှိသော၊ နိရာကုလံ၊ လူနှင့်နီးကပ်မရောစပ်သော၊ ကာနနံ၊
 စက်ဆုပ်ဘွယ်သော အခြင်းအရာဖြင့်အသံပြုတတ်သော၊ ဝနံ၊ တောသို့၊
 ပဝိသေတွာ၊ ဝင်၍၊ တာဒိနာ၊ ဘာဒိဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အတ္ထ
 ဒသသိဿ၊ အတ္ထဒသိမြတ်စွာဘုရားအား၊ သိဟာသနံ၊ မြတ်သောနေရာကို၊

မယာ၊ ငါသည်။ ဗိန္ဒု၊ ယူခဲ့ရဘူး၏။ မာလာဟတ္ထံ၊ ပန်းလက်ကို။ ဂဟေတွာ၊
 ကိုင်၍။ နံ၊ အတ္ထဒသိတာဂဝန္တံ၊ ထိုအတ္ထဒသိမြတ်စွာဘုရားကို။ ပဒက္ခိဏံ၊
 လက်ျာရစ်သည်သည်ကို။ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍လည်းကောင်း။ သတ္ထာရံ၊ အတ္ထ
 ဒသိမြတ်စွာဘုရားကို။ ပပိရုပါသိတွာစ၊ ဆည်းကပ်ပြီး၍လည်းကောင်း။
 ဥတ္တရာမုခေါ၊ မြောက်သို့ရှေးရှုမျက်နှာမူလျက်၊ ပက္ကမိသွားလေ၏။ ဗ္ဗိပဒိန္ဒ၊
 အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ကိုအစိုးရသော။ နရာသဘ၊ ဗြဟ္မာလူ
 နတ်မြတ်ထက်မြတ်သော၊ လောကဓဇ္ဈ၊ လူထက် ကြီးမြတ်သုန္ဒိနတ်၊ တေန
 တာဒိသေန၊ ထိုသို့များ၍ သဘောရှိသော၊ ကမ္မေန၊ နေရာယူဒါန်းပန်းလက်
 ကိုင်ကာ လက်ျာရစ်သန် ကောင်းမှု ကံကြောင့်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သန္နိဋ္ဌာပေမိ၊ ကုန်ဆုံးစေ၏။ သဗ္ဗေ၊ ကြွင်းမဲ့သို့
 အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝါ၊ ဘဝတို့ကို။ သမူဟတာ၊ ကောင်းစွာပယ်နှင်အပ်
 ကုန်ပြီး၊ အဋ္ဌာရသေကပ္ပသတေ၊ တထောင့်ရှစ်ရာကပ်ကမ္ဘာ၌၊ တဒါ၊ ထို
 အတ္ထဒသိမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ပဿယစေတနာယ၊
 အကြင်စေတနာဖြင့်။ ဒါနံ၊ ပန်းလက်အလှူကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဒဗ္ဗံ၊ ယူခဲ့
 ဘူး၏။ တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာ၏။ ဝါဟသာ၊ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ
 အပါယ်လေးပါးကို။ နာဘိဇနာမိ၊ ရှိ၏ဟူ၍မျှမသိရ၊ ဣဒံ၊ ဤမသိရ
 ခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်။ သိဟာသနဿ၊ မြတ်သောနေရာကိုယူ
 နေခြင်း၏။ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း။ ၊ ဣတောဘဒ္ဒကပ္ပတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊
 သတ္တကပ္ပသတေ၊ ကမ္ဘာရနစ်ရာထက်၌၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာ
 ရနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်းစေတတ်သော၊
 မဟဗ္ဗလော၊ များသောစစ်သည် မိုလ်ပါရှိသော၊ သန္နိဋ္ဌာနာမစက္ကိယော၊
 သန္နိဋ္ဌအမည်ရှိသောစကြာမင်းသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ။ မယံ၊ ငါအား
 ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ချာပိတာ၊ ဗုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး၊ (ပ)၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ ကတံ၊ လိုက်နာ
 ပြုကျင့်ရပြီ။ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ပနဝိသေသော၊ အထူး
 ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပထွာ၊
 ရောက်ပြီး၍။ ထေရော၊ ရမဏိယ ကုမ္ဘိကမထေရ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကုမ္ဘိန္ဒ၊
 ဝိဟရန္တေ၊ နေစဉ်၊ ကုမ္ဘိယာ၊ ကုမ္ဘိန္ဒ၊ ရမဏိယဘာဝဟော၊ နှလုံးမွေ့လျော်
 ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဟာရပေက္ခကာ၊ ကျောင်းကိုကြည့်ရှုလို
 ကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တထောဘတော၊ ထိုထိုဂါမရပ်ဒေသမှ၊
 အာဂတ္တံ၊ လာကုန်၍၊ ကုမ္ဘိ၊ ကုမ္ဘိကို၊ ပဿန္တိ၊ ကြည့်ရှုကြကုန်၏။ အထ

၁-ဧကနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၅၀-ရမဏိယကုဋိကဗျေရဂါထာ။ ၄၁၆

ပစ္ဆိမံ၊ ထိုနောင်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ကတိပယာ၊ နှစ်ယောက်သုံး
ယောက်ကုန်သော၊ ရတ္တဇာတိကာ၊ မေရန်ဖြူ၊ ပျောက်သောသဘောရှိ
ကုန်သော၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကုဋိသို့၊ ဂတာ၊ သွားကြ
ကုန်၏၊ ကုဋိကာယ၊ ကုဋိ၏၊ ရမဏိယဘာဝံ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသည်၏အ
ဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤကုဋိကျောင်း၌၊ ဝသန္တော၊ နေသော၊ ဧဟရော
ငယ်သော၊ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းကို၊ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ အာကု
နိယော၊ ဖျားယောင်းလှည့်ပတ်ဆွဲငင်အပ်သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ
ဣဒိနာမိပ္ပါယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ကောင်း၊ ဝေါကုမ္မာ
ကံ၊ အရှင်ကောင်းတို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာကျောင်းသည်၊ ရမဏိယံ၊ မွေ့
လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊ မယဋ္ဌိ၊ တပည့်တော်မတို့သည်လည်း၊ ရမဏိယဉ္စပါ၊ မွေ့
လျော်ဘွယ်ရှိသောအဆင်းရှိကုန်၏၊ ပဋ္ဌမယောဗ္ဗနေ၊ ပဋ္ဌမအရွယ်၌၊ ဗြိတာ
တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ဣတ္ထိကုတ္တာဒိနိ၊
မိန်းမတို့၏အမူအရာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒသောတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ အာရတိံ၊ သု
အားထုတ်ကြကုန်၏၊ ထေရော၊ ရမဏိယကုဋိကမထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ဝိဘရာဂဘာဝံ၊ ကိလေသာအနီးမှ ကင်းပြီးသည်၏ အဖြစ်ကို၊
ပကာသေန္တော၊ ထင်စွာပြလိုရကား၊ ရမဏိယာမေကုဋိကာသဒ္ဓါ၊ ဧယျာ
မနောရမဝတိဂါထံ၊ ရမဏိယာမေကုဋိကာသဒ္ဓါ၊ ဧယျာမနောရမာအစရှိ
သောဂါထာကို၊ အဘသယိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ ရမဏိယာ
မေကုဋိကာတိ၊ ရမဏိယာမေကုဋိကာဟုသည်ကား၊ ဘန္တေ၊ သခင်ရဟန်း
တေ၊ သခင်ရဟန်း၏၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိသည်၊ ရမဏိယာ၊ နှစ်ယောက်ဘွယ်
သောသဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ တုမှေဟိ၊ သင်
ဒါယိကာမတို့သည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံဝစနံ၊
ထိုသင်တို့ဆိုးသော စကားသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ အယံ၊ ဤသို့သ
ဘောရှိသော၊ ကုဋိကာ၊ ကုဋိသည်၊ ရမဏိယာ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်သောသ
ဘောရှိ၏၊ မနုညဉ္စပါ၊ နှစ်ယောက်ဘွယ်သောသဘောရှိ၏၊ စ၊ ထိုသို့နှစ်ယက်
ဘွယ်သောသဘောရှိသော်လည်း၊ သာကုဋိကာ၊ ထိုကုဋိသည်၊ သဒ္ဓါ၊ ဧ
ယျာ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်၍လှူအပ်၏၊ ဝေရူပါယ၊ ဤသို့သောသ
ဘောဖြင့်၊ မနာဝံ၊ နှစ်ယက်ဘွယ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းရှင်
ကျော်မြတ်သူတော်တို့အား၊ ဒိန္နာယ၊ လှူသည်ရှိသော်၊ ဣဒံနာမေလံ၊ ဤအ
မည်ရှိသော အကျိုးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအ
ကြောင်းဖြင့်၊ ကမ္မပယာနိ၊ ကံကံ၏အကျိုးတို့ကို၊ သဒ္ဓဟိတွာ၊ ယုံကြည်၍၊

၄၁၂

ထေရဂါထာအတ္ထကထာနိဿယ

သန္ဓါယဓမ္မဆန္ဒန၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒ အာသယရှိသောသန္ဓါဖြင့်၊ ဒါတဗ္ဗတ္တံ၊
 လှူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္ဓါဒေယျံ၊ သန္ဓါဒေယျမည်၏၊ စ၊ တနည်း
 အထူးတတ်ဆိုပြီးအံ့၊ ဟထာ၊ ထိုသို့ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်၍ကုသိုလ်
 ဓမ္မန္တအလိုဆန္ဒအာသယရှိသောသန္ဓါဖြင့်၊ ကတွာ၊ ဆောက်လုပ်၍၊ သယံ၊
 မိမိကို၊ ဒိန္နာ၊ လှူအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သန္ဓါဒေယျာ၊ သန္ဓါဒေယျ
 မည်၏၊ ယာကုမ္ပိကာ၊ အကြင်ကုမ္ပိသည်၊ ပဿန္တာနုဉ္စ၊ ကြည်ရှုကုန်သောသူ
 တို့တို့၏လည်းကောင်း၊ ပရိဘုဉ္စန္တာနုဉ္စ၊ သုံးဆောင်ကုန်သောသူတို့၏လည်း
 ကောင်း၊ မနော၊ စိတ်နှလုံးကို၊ ရမတိ၊ မွေ့လျော်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ သာကုမ္ပိကာ၊ ထိုကုမ္ပိသည်၊ မနောရမာ၊ မနောရမာမည်၏၊ သန္ဓါဒိ
 တိ၊ သန္ဓါအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူတွယ်ဝတ္ထုကို၊ သန္တုဉ္စ၊ ရှိသေ
 စွာ၊ အတိသင်္ခရိတွာ၊ ပြုပြင်၍၊ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏၊ သန္ဓါဒေယျဉ္စ၊ ကံကံ၏အ
 ကျိုးကိုယုံကြည်၍လှူသောပစ္စည်းကိုလည်း၊ ပရိဘုဉ္စန္တာ၊ သုံးဆောင်ကုန်
 သော၊ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဒါယကာသာ၊ အလှူပေးသော
 ဒါယကာ၏၊ အဝိသံဝါဒနုတ္တမ္ပိ၊ မချွတ်မယွင်းစေခြင်း အကျိုးငှါလည်း၊
 ပယောဂါသယသမ္ပန္နာ၊ လုံ့လအလိုဆန္ဒနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ထုဓမ္မဟိ၊ သင်ဒါယိကာမတို့သည်၊ ဗိန္တိ၊ တာကာရေန၊ ကြံသောအ
 ခြင်းအရာဖြင့်၊ ပယောဂါသယဝိပန္နာ၊ လုံ့လအလိုဆန္ဒတို့၏ပျက်စီးခြင်းတို့
 သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အ
 ဓိပ္ပါယ်တည်း၊ နမေအတ္ထောကုမာရိဟိတိ၊ နမေအတ္ထောကုမာရိဟိဟူသည်
 ကား၊ အယံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗေသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ
 ကိလေသာမတည်းဟူသောနှစ်ပါးသောကာမဂုဏ်တို့မှ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဝိနိဝတ္တိတမာနသော၊ ဆုတ်နစ်သောစိတ်နှလုံးရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ မေမမ၊ ငါအား၊ ကုမာရိဟိ၊ ရုပ်ဆင်းတင့်တယ်မိန်းမငယ်တို့ဖြင့်၊
 နအတ္ထော၊ အကျိုးမရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကပ္ပိယကာရိကဝသေနာဝိ၊ ကပ္ပိသော
 အမှုကိုပြုခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ မာဗိသာနံ၊ ငါကဲ့သို့သောသဘောရှိ
 ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဣတ္ထိဟိ၊ မိန်းမတို့ဖြင့်၊ ပယောဇနာနိမ၊ အကျိုးမည်
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ရာဂဝသေန၊ ရာဂ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဂေဝ၊ အတယ်ဆိုတွယ်
 ရာရှိအံ့နည်း၊ နတ္ထိဝေ၊ မရှိတော့သည်သာတည်း၊ တသ္မာ၊ ကြံကြောင့်၊ နမေ
 အတ္ထောကုမာရိဟိတိ၊ ဣဒံစနံ၊ နမေအတ္ထောကုမာရိဟိဟူသောဤစကား
 ကို၊ ရမဏိယကုမ္ပိကတ္ထေရော၊ ရမဏိယကုမ္ပိက မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို
 တော်မူ၏၊ စ၊ ဆက်၍အထူးတတ်ဆိုပြီးအံ့၊ ဣတ္ထအညဉ္စကရဏဂါထာယံ၊

၁-ကေနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၅၃-ရမဏိယကုဋိကတ္ထရဂါထာ၊ ၄၀၃

ဤအရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြားသောဂါထာ၌၊ ကုမာရိဝ္ဗဟဏံ၊ ကုမာရိ
သဒ္ဓါကိုဆိုခြင်းကို ဥပလက္ခဏာ၊ ဥပလက္ခဏာနည်းဖြင့်ဆိုသောသဒ္ဓါဟူ၍၊
ဗုဒ္ဓဗ္ဗိ၊ ဖုတ်အပ်၏၊ မာဒိသဿနာမ၊ ငါကဲ့သို့ သဘောရှိသောသူ၏၊ သန္တိ
ကေ၊ အထံ၌၊ ဧံ။ ဤသို့၊ ပဋိပစ္ဆန္တိဟိ၊ ကျင့်ကြံလေ့ရှိကုန်သော၊ အယုတ္တ
ကာရိနိဟိ၊ မသင့်တင့်မလျောက်ပတ်သည်ကို ပြုလေ့ရှိကုန်သော၊ ယောဝ
အပဒဗ္ဗဉ္စ၊ မေရန်အမှုဖြင့် ချွတ်ယွင်းသည် တိုင်အောင်လည်း၊ ဝုဓေဟိ၊
ဒါယိကာမသင်နှစ်မတို့နှင့်၊ သမာနဏ္ဍာသယာနံ၊ တူညီသောအလိုဆန္ဒအာသ
ယရှိသသူတို့၏၊ ပုရတောပုရသိ၊ ရှေ့၌၊ အသံဤဒိသာ၊ ဤသို့သဘောရှိ
သော၊ ကိရိယာ၊ မိန်းမတို့၏အမူအရာသည်၊ သောဘေယျ၊ တင့်တယ်ရာ
၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒေသန္တေ၊ ပြတော်မူလိုသော
ရမဏိယကုဋိကမထေရ်သည်၊ ယေသံအတ္ထောတဟိ၊ ဝန္တထနာရိယော
တိဣဒံဝစနံ၊ ယေသံအတ္ထောတဟိ၊ ဝန္တထနာရိယော ဟူသောဤစကား
ကို၊ အာဟ၊ ရိုးတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ ယေသန္တိ၊ ယေသံဟူသည်
ကား၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိလေသာကာမဂုဏ်တို့၌၊ အဝိတရာဂါ
နံ၊ တပ်ခြင်းမကင်းကုန်သေးသောသူတို့၏၊ အတ္ထောတိ၊ အတ္ထောဟူသည်
ကား၊ ပယောဇနံ၊ အကျိုးရှိ၏၊ တဟိန္တိ၊ တဟိဟူသည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထို
အကျိုးများ၍ ရှိသောသူတို့၏အထံသို့၊ တေသံ၊ ထိုအလိုရှိသေးသူတို့၏၊
သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ နာရိယောတိဣဒံဝစနံ၊ နာရိယော ဟူသောဤသဒ္ဓါ
သည်၊ အာလပနံ၊ အာလုပ်ဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊
သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ မဂ္ဂိဘူတာ၊ မျက်နှာမသာ
သည်ဖြစ်၍၊ ပတ္တက္ခန္ဓာ၊ အောက်သို့ကျသော လည်ကုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာ
ဂတမဂ္ဂေနဝ၊ လာခဲ့သောခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ ဂတာ၊ သွားကြလေကုန်၏၊ စ၊
အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထေတသ္မိံ၊ ဂါထာပဒေ၊ ဤဂါထာပုဒ်၌၊ အန္တောဂ
ခေန၊ အကျုံးဝင်သော၊ နမေအတ္ထောကုမာရိဟိတိပဒေန၊ နမေအတ္ထောကု
မာရိဟိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမဂိလေသာကာမတို့မှ၊ အ
နတ္ထိကာတာဝဝစနေနေဝ၊ အလိုမရှိသည်၏အဖြစ်ကို ဆိုသဖြင့်သာလျှင်၊
ထေရေန၊ ရမဏိယကုဋိကမထေရ်သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
ဗျာကတန္တိ၊ ပြောကြား၏ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗိ၊ ဖုတ်အပ်၏၊ ရမဏိယကုဋိကတ္ထရ
ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ရမဏိယကုဋိကမထေရ်၏ဂါထာအတွင်း၌၊ နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၄၁၄ ...ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

၁-ကေနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၅၉-ကောသလဝိဟာရိတ္ထေရဂါထာ၊

သဒ္ဓါယာဟံပဗ္ဗဇိတောဟိ အယံဂါထာ၊သဒ္ဓါယာဟံပဗ္ဗဇိတောအစရှိ
သောဤဂါထာသည်။အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
ကောသလဝိဟာရိတ္ထေရဿ၊ ကောသလဝိဟာရိမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ဂါ
ထာတည်း၊ ကိရ၊ အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အယံပိကောသလဝိဟာရိတ္ထေရော၊
ဤကောသလဝိဟာရိမထေရ်သည်လည်း၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်မြောက်
ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊
ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ ကုသလဗီဇံ၊ ကုသိုလ်တည်း၊ ဟူသောမျိုး
စေ့ကို၊ ရောပေတွာ၊ မိုက်ပျိုး၍၊ တံတံပုညံ၊ ထိုထိုသို့သောဒါနသီလအစရှိ
သောကောင်းမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။
အဇ္ဈနဝနိယတ္ထေရဝတ္ထုသဒိသမေဝ၊ အဇ္ဈနဝနိယမထေရ်၏ ဝတ္ထုနှင့်တူ
သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုအံ့၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊
ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ ဟိဝိဇ္ဈာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စ
ဘေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ အယံကောသလဝိဟာရိတ္ထေရော၊ ဤကောသလဝိဟာရိမ
ထေရ်သည်၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီး
၍၊ ကတပုဗ္ဗကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ပုဗ္ဗကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကောသလ
ရဇ္ဈေ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ အညတရတ္ထိံ၊ တရသော၊ ဂါမေးရှာ၌၊ ကေံ၊ တ
ယောက်သော၊ ဥပါသကကုလံ၊ ဒါယကာ၏အိမ်ကို၊ နိသသယနိသယံ
ကတွာ၊ သဟသမှုအဖို့ပြု၏၊ အရုညေ၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တံ
သိက္ခု၊ ထိုကောသလဝိဟာရိ ရဟန်းကိုးသောဥပါသကော၊ ထိုဒါယကာ
သည်၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ဝသန္တံ၊ နေသည်ကိုးသော၊ မြင်၍၊ ကုဋိ
ကံ၊ ကုဋိကိုးကာရေတွာ၊ ဆောက်လုပ်၍၊ အဒါသိ၊ ယူ၏၊ ထေရော၊ ကောသ
လဝိဟာရိမထေရ်သည်၊ ကုဋိကာယံ၊ ကုဋိ၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေလျက်၊ အာဝါ
သသပ္ပာယေန၊ နေရာ၏လျှောက်ပတ်ခြင်းကြောင့်၊ သမာဓာနံ၊ သမာဓိကို၊
လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေန္တော၊ အားထုတ်စေ
သည်ရှိသော်၊ နမိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ မိစ္ဆာလိဒါယက
မထေရ်၏အပဒါနံ၊ ဟိမဝန္တဿ၊ ဆီးနှင်းငေ့မှောင် ဟေဝနိတောင်
၏၊ အဝိနုရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ပဏ္ဏသန္တာရေ၊ သစ်ရွက်အခင်းပေါ်
၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဿာမိ၊ သုံးနေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ စာ

ဝ-ကောနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၅၉-ကောသလဝိဟာရိတ္ထရဂါထာ၊ ၄၀၅

သေသု၊ အစားအစာတို့၌၊ ဂေဓံ တပ်ခြင်းသို့၊ အာပန္နောဝ၊ ရောက်သည်
ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သေသုသီလောဝ၊ အိပ်တတ်သော အလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍
သာလျှင်၊ ဝဿာမိသုံးနေ၏၊ အာလုကလမ္မာနိစ၊ ချောက်ဥသင့်တောက်ဥ
တို့ကို၎င်း၊ ဗိဇ္ဇာလိတက္ကလာနိစ၊ ပိန်းဥသထွေးဥတို့ကို၎င်း၊ ခဏံခဏန္တော
တူးသည်ဖြစ်၍၊ ကောလစ္ဆ၊ အိမ်သီးသီးကိုလည်းကောင်း၊ တလ္လ္လာတကဉ္စ၊
စောင်းရှာ သီးကို လည်းကောင်း၊ ဗိလ္လပ္ပ၊ ရှောက်သီးကို လည်းကောင်း၊
အာဟရန္တော၊ ယူသောဝင်ခဲ့၍၊ ပဋိယသဒိတံ၊ စီရင်အပ်၏၊ လောကဝိဒ္ဓ၊
လောကသုံးပါးကိုသိတတ်သူသော၊ အာဟကနိန္၊ အဝေးမှဆောင်ယူသော
ပစ္စည်းအတ္ထုကို၊ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ခံတတ်သူသိုက်သော၊ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံကို၊ အညာယံ၊ ဝိထောင်မှု၍၊
မမ၊ ငါရသေ့၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ အာဂစ္ဆိ၊ ကြွတော်မူသော၏၊ ဥပါဂတံ၊
အနီးမျက်မှောက် ရှေးရှုရောက်သော၊ မဟာမဟန္တံ၊ သီလက္ခန္ဓစသည်မ
လတ်ရက်ဖြစ်မြတ်သော၊ နာဂံ၊ ဆန္ဒဒေါသာမောဟာစရှိ လေးဂတိကပ်
မသွားတတ်သော၊ ဧဝဧဝံ၊ ဈာန်ဖြင့်မွေ့ကျူးသူတထူးထက်ပျော်မြူးသုံး
တပ်ရှုပေတတ်သော၊ နရသတံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဝါရေတွာ၊
ပင့်ဖိတ်၍၊ ဗိဇ္ဇာလေ၊ ပိန်းဥတို့ကို၊ ပဂ္ဂဟေတွာန၊ ကောက်ယူ၍၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ ပတ္တမိ၊ သိက်၌၊ ဩကိရိ၊ လောင်းလိုက်၏၊ မဟာဝိဇ္ဇော၊ ကြီး
သောလုံ့လရှိတော်မူသော ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုအ
သောအခါ၌၊ မမံ၊ ငါ့ကို၊ တောသယန္တော၊ နှစ်သက်စေချက်၊ ပရိဘုဉ္ဇိ၊ သုံး
ဆောင်တော်မူ၏၊ သဗ္ဗညု၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊
သုံးဆောင်တော်မူပြီး၍၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောဂါထာကို၊ အဘာသ
ထအဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကိံအဘာသိ၊ အတယ်သို့ဟောတော်မူ
သနည်း၊ သကံပိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို၊ ပသာ၊ ဧတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ တုဝံ၊ သင်
သည်၊ ဗိဇ္ဇာလိ၊ ပိန်းဥကို၊ မေမမ၊ ငါဘုရားအား၊ အဒါအဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊
တုဝံ၊ သင်သည်၊ ကပ္ပါနံ၊ ကမ္ဘာတို့၏၊ သတသဟသံ၊ တသိန်းတို့ပတ်လုံး၊
ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်ကို၊ နူပပဇ္ဇသိ၊ မလားရလတ္တံ့၊ ဣတိဣမိနာဝစနေန၊ ဤစ
ကားဖြင့်၊ အဘာသထကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ မဟံ၊ ငါအား၊ စရိမံ၊
အဆုံးမြောက်ထန်သောတဝသည်၊ ဝတ္တတေ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေ၊ ကြွင်းမဲ့ဥသု
အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝါ၊ တဝတို့ကို၊ သမူဟတာ၊ ကောင်းစွာပယ်နှုတ်အပ်
ကုန်ပြီး၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာသနေး၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ အန္တိမံ၊
အဆုံးဖြစ်သော၊ ဧဟံ၊ ကိုယ်ခန္ဓါအတ္တဘောကို၊ ခါရေမိ၊ ဆောင်ရလေပြီ၊

မူတောဘဒ္ဒကပ္ပတော။ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ စတုပညာသကပ္ပေ၊ ငါးဆဲ့
 လေးကမ္ဘာထက်၌၊ သုဗလိယသမဂ္ဂယော၊ သုဗလိယဟုယူအပ်သော
 အမည်ရှိသော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊
 မဟဗ္ဗလော၊ မိုလ်ထုကြီးကျယ်ခွန်အားဖြင့်လည်း၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝ
 တေးမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေ
 သာတို့ကို၊ ဈာဝိဘာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏
 သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ၊

ပန၊ ဆက်၍ အထူးတက်ဆိုပြီးအုံး၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊
 ရောက်ပြီး၍၊ ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိသံဝေဒနေန၊ ခံ
 စားသဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နပီတိဝေဂေန၊ ဖြစ်သောပီတိအဟုန်ဖြင့်၊ ဥဒါနေန္တော၊ ဥဒါန်း
 ကျူးပြုမြှောက်ဆိုလိုရကား၊ သဒ္ဓါယာဟံပဗ္ဗဇိတောတိဂါထံ၊ သဒ္ဓါယာယံ
 ပဗ္ဗဇိတောအစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ၊ တတ္ထံ၊
 ထိုဂါထာသုခ၌၊ သဒ္ဓါယာတိပဒဿ၊ သဒ္ဓါယဟူသောသုခ၏၊ အတ္ထော၊ သံ
 ဝဏ္ဏနာအဋ္ဌကထာကို၊ ဧဝံဝဏ္ဏမာနနယေန၊ ဤသို့ဖွင့်ဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်း
 ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝေသာလိ၊ ဝေသာလိပြည်သို့၊ ဥပဂမနေ၊
 ကပ်တော်မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာနုဘာဝံ၊ အာ
 နုဘော်တော်ကို၊ ဒိသွားမြင်၍၊ ဣဒံသာသနံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၏ သုံးပါး
 သောသာသနာတော်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ဧကန္တနိယျာနိကံ၊ စင်
 စစ်သံသရာဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အဒ္ဓါ၊
 မချွတ်၊ ဣမာယပဋိပတ္တိယာ၊ ဤကျင့်ဝတ်မြတ်ပဋိပတ်ကြောင့်၊ ဇရာမရဏ
 တော၊ အိုခြင်းသေခြင်းမှ၊ ပရိရုပ္ပိဿာမိ၊ လွတ်ရလတ္တံ့၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္န
 သဒ္ဓါဝသေန၊ ဖြစ်သောသဒ္ဓါ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့
 ကပ်ရောက်၏၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်၏၊ အရညေ
 မေကုမ္ပိကာကတာတိ၊ အရညေမေကုမ္ပိကာကတာဟူသည်ကား၊ တဿာ
 ပဗ္ဗန္တယ၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်အား၊ အနုရူပဝသေန၊ လျှောက်ပတ်သည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ အရညေတော၌၊ ဝံသတောဝသန္တဿ၊ သီတင်းသုံးနေလေ့
 ရှိသော၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ ကုမ္ပိကာ၊ ကုမ္ပိကို၊ ကတာ၊ ဆောက်လုပ်ပြုပြင်စီရင်
 အပ်၏၊ ပဗ္ဗန္တနုရူပံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်အားလျှော်စွာ၊
 အရညကော၊ တောကျောင်းနေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဂူပကဋ္ဌော၊ ပေါင်း
 ဖော်မသွေးကင်းကွာဝေးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ ငါသုံးနေ၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ

၁-ကေနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၅၉-ကောသလဝိဟာရိတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၁၇

ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြကောဓ်မူဇ္ဈိ၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ အပ္ပ
မက္ခောဝအာတာပီ သမ္ပဇာနောပဋိဿတောတိ၊ အပ္ပမက္ခောဝအာတာပီ
သမ္ပဇာနောပဋိဿတောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ အညေဝါသလန္ဓေန၊
တောကျောင်းနေခြင်းကြောင့်ရသော၊ ကာယဝိဝေကေန၊ ကာယဝိဝေက
ဖြင့်၊ ဇာဝရိယံ၊ နိုးကြားခြင်းကို၊ အနုယုတ္တန္တော၊ အဖန်တလဲလဲအားထုတ်
သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုကျောင်းကုဋ်၌၊ အဝိပ္ပဝါသေန၊ မကွေ့မကွင်းသော၊
သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊ အပ္ပမက္ခော၊ မမေ့မလျော့သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊
အာရုတ္တဝီရိယတာယ၊ အားထုတ်အပ်သောဝီရိယ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပုဗ္ဗဘာ
ဝိယသတိသမ္ပဇေညပါရိပူရိယာ၊ ရှေးအတို့၌ဖြစ်သောသတိသမ္ပဇေ၏ပြည့်
စုံသဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တဝါဒမေန၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရသဖြင့်၊ ပညာသတိဝေပုလ္လပတ္တိယာ၊ ပညာသတိ၏ပြန့်
ပြောခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ အစ္စန္တမေ၊ စင်စစ်ပင်လျှင်၊ သမ္ပဇာနော၊
ပညာအဆင်အခြင်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဿတော၊ ထင်သောသတိရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ ငါသုံးနေ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်
ထည်း၊ ဝံ၊ ရှေးမှအထူးဆက်ဆံပြီးအံ့၊ အပ္ပမတ္တဘာဝါဒိကိတ္တေန၊ မမေ့မ
လျော့သည်၏အဖြစ်အစရှိသည်ကိုကြားသဖြင့်၊ ဣမမေဝဂါထာ၊ ဤဂါထာ
သည်ပင်လျှင်၊ အဿကောသလဝိဟာရိတ္ထေရဿ၊ ထိုကောသလဝိဟာ
ရိမထေရ်၏၊ အညဗျာကရဏံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြားခြင်းသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဝါကျအထူးအားထုတ်ပြီးအံ့၊ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလ
တိုင်း၌၊ စိရနိဝါသိတာဝေန၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေလှေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ ကောသလဝိဟာရိတိ၊ ကောသလဝိဟာရိမထေရ်ဟူ၍၊ သမညာ၊
အမည်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤသည်လျှင်ကောသလဝိ
ဟာရိမထေရ်၏စကားရပ်အပြီးသတ်တည်း၊ ကောသလဝိဟာရိတ္ထေရ
ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ကောသလဝိဟာရိမထေရ်၏ဂါထာအခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၆၀-သိဝလိတ္ထေရဂါထာ၊

တေမေဇ္ဈန္တိ သုသင်္ကပ္ပတိအယံဂါထာ၊ တေမေဇ္ဈန္တိ သုသင်္ကပ္ပအစရှိ
သောဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊

သီဝလိတ္ထေရဿ။ သီဝလိမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ အယုဒ္ဓိသီဝ
 လိတ္ထေရော။ ဤသီဝလိ မထေရ်သည်လည်း။ ဘဂဝတော။ ဘုန်းတော်
 ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ပဒုမုတ္တရဿ။ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်
 ရှိသောမြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ။ ရွှေလက်ထက်တော်၌။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်
 အောက်များစုကြောင်းဝတ္ထု၌။ ဝတ္ထုနယေန။ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်။
 ဝိဟာရံ။ ကျောင်းတော်သို့။ ဂစ္ဆာ။ သွား၍။ ပရိသပရိယန္တေ။ ပရိသတ်၏
 အစွန်၌။ ဌိတော။ တည်လျက်။ ဓမ္မံ။ တရားတော်ကို။ သုဏန္တော။ နာသည်ရှိ
 သော်။ သတ္တာရံ။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို။ ဧကံဘိက္ခု။ တယောကံသော
 ရဟန်းကို။ လာဘီနံ။ လာဘ်များကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ။ မြတ်
 သောအရာ၌။ ဌပန္တံ။ ထားတော်မူသည်ကို။ ဗိသွာ။ မြင်၍။ မယာဝိ။ ငါသည်
 လည်း။ အနာဂတော။ နောင်အခါ၌။ ဇေဉ္ဇပေန။ ဤသို့သဘောရှိသောလာဘ်
 များခြင်းဖြင့်။ ဘဝိတံ။ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ။ သင့်လျော်၏။ ဣတိမနသိကတွာ။
 ဤသို့လုံးသွင်း၍။ ဒသဗလံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တော။ ပင့်ဖိတ်၍။
 သတ္တာဟံ။ ခနစ်ရက်ပတ်လုံး။ သတ္တုစ။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားအားလည်း
 ကောင်းဘိက္ခုသံဃာသစ။ ရဟန်းသံဃာအားလည်းကောင်း။ မဟာဒါနံ။
 ကြီးစွာသောအလှူကို။ ဒတွာ။ ပေးလှူ၍။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ။
 အကျွန်ုပ်သည်။ ဣမိနာဤဒိသေ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ အဓိကာရကဓမ္မေန။
 ကဲလွန်သောကျေးဇူးရုဏ်အထူးကြောင့်။ အညံ့တပါးသော။ သမ္ပတ္တိံ။
 လှူနတ်ချမ်းသာကို။ နပတ္ထေမိ။ မတောင့်တ။ ပန။ မတောင့်တသည်မှတစ်ပါး
 တောင့်တသည်ကိုဆိုပြီးအံ့။ အနာဂတော။ နောင်သောအခါ၌။ ဧကဗုဒ္ဓဿ။
 တဆူသောဘုရားရှင်၏။ သာသနေ။ သာသနာတော်၌။ အဟမ္ပိ။ ဘုရား
 တပည့်တော်သည်လည်း။ တုဗ္ဗေဟိ။ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဧတဒဂ္ဂေ။
 ဧတဒဂ်အရာ၌။ သောဋ္ဌပိတဘိက္ခုဝိယ။ ထိုထားအပ်သောရဟန်းကဲ့သို့။
 လာဘီနံ။ လာဘ်များကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်။ အဂ္ဂေါ။ ကဲလွန်ထူးလတ်
 ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်သည်။ တဝေယျံ။ ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိဣမိနာအာကာရေန။ ဤသို့
 သောအခြင်းအရာဖြင့်။ ပတ္တနံ။ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ။ ပြုလေ၏။
 သတ္တာ။ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်။ အနန္တရာယံ။ အန္တရာယ်မရှိသည်
 ကိုး။ ဗိသွာ။ မြင်၍။ တေတဝ။ သင်ဒါယကာ၏။ အယံဤဒိသေ။ ဤသို့သဘော
 ရှိသော။ ပတ္တနာ။ ဆုတောင်းပတ္တနာသည်။ အနာဂတော။ နောင်သောအခါ၌။
 ဧကံတမဗုဒ္ဓဿ။ ဧကံတမမြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ။ အထံတော်၌။
 သမိစ္စိယတိ။ ပြည့်စုံလတ္တံ့။ ဣတိဣမိနာအာကာရေန။ ဤသို့သောအခြင်း

၁-ကောနိပါတ်-၆-ဆဗ္ဗဝဂ်-၆၀-သီဝဓီဝတ္ထုရဂါထာ၊ ၄၁၆

အရာဖြင့်၊ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာဒိတ်စကားကြားတော်မူ၍၊ ပက္ခမိ၊ ကြွေတော်မူ
 ၆ လေ၏၊ သောဝိကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်လည်း၊ ယာဝဇီ
 ဝံ၊ အသံကံထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတွာ၊ ငြိပြီး၍၊ ဒေဝမန္တသေ
 သု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသခုန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိ
 ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဗန္ဓုမတိနဂရ
 တော၊ ဗန္ဓုမတိပြည်မှ၊ အဝိဒုရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ကောသ္မိံ၊ ဂါမကေ
 ရှာငယ်တခု၌၊ ပရိသန္တိံ၊ ပရိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူလေ၏၊ တတ္ထိံ၊ သမယေ၊ ထို
 အခါ၌၊ ဗန္ဓုမတိနဂရဂါထိနော၊ ဗန္ဓုမတိပြည်၌နေသော လူအပေါင်းတို့
 သည်၊ ရညာ၊ မင်းနှင့်၊ သန္တိံ၊ တကွ၊ သာကန္တိတွာ၊ ဆွေးနွေး၍၊ ဒေဝဗလသ
 ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏၊ ကောဒီဝသံ၊
 တနေ့သ၌၊ သဗ္ဗဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗန္ဓုမတိနဂရဂါထိ
 နော၊ ဗန္ဓုမတိပြည်၌နေသောလူအပေါင်းတို့သည်၊ ကေတော၊ တပေါင်း
 တည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးလှူသည်ရှိသော်၊ အဓ္မာ
 ကံ၊ ငါတို့၏၊ ဒါနုရုခေ၊ အလှူပွဲ၌၊ ကိံ၊ အဘယ်ဝတ္ထုသည်၊ နတ္ထိနုခေါ၊ မရှိ
 လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမံသန္တော၊ ရူးစင်းရှာဖွေသော်၊ မရဉ္စ၊ ပျားကို
 လည်းကောင်း၊ ဂုဇ္ဇဒမိဉ္စ၊ တင်လဲနို့ခင်းကိုလည်းကောင်း၊ နအဒ္ဓသံသု၊ မမြင်
 ကုန်၊ တေ၊ နဂရဂါထိနော၊ ထိုဗန္ဓုမတိပြည်၌နေကုန်သော သူတို့သည်၊ ယ
 တောကုတောဝိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်မှ၊ အာဟရိဿာမ၊ ဆောင်ယူခဲ့
 ကုန်အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ဇနပဒတော၊ ဇနပုန်မှ၊ နဂရ
 ပဝိသနမေဂ္ဂ၊ မြို့သို့ဝင်မှီးလမ်းခရီး၌၊ ပုရိသံ၊ ယောက်ျားကို၊ ဌပသံ၊ ထား
 ကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သေသေကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား
 သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂါမတော၊ ရွာမှ၊ ဂုဇ္ဇဒမိဝ၊ လက်၊ တင်လဲနို့ ခင်းကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ပူ၍၊ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသောဝတ္ထုကိုလျှင်၊ အာဟရိဿာမိ
 တိ၊ ဆောင်ယူအံ့ဟူ၍၊ နဂရံ၊ ဗန္ဓုမတိပြည်သို့၊ ဂန္ထန္တော၊ သွားသည်ရှိ
 သော်၊ မရခံသေဝိတွာ၊ မျက်နှာသစ်၍၊ ဓေတဟာတ္ထပါဒေါ၊ ဆေးပြီးသော
 လက်ခြေရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဝိသိဿာမိတိ၊ ဝင်တော့အံ့ဟူ၍၊ ဖာသုကဠာနံ၊
 ချမ်းသာရာအရပ်ကို၊ ဩလောကောန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ နဂ်လသိ
 သမတ္တံ၊ ထွန်တုန်းပျားအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ နိဗ္ဗက္ခိကံ၊ ပျားကောင်မရှိ
 သော၊ ဒဏ္ဍကမရံ၊ ပျားတန်ကိုးဒီသွားမြင်၍၊ ဣဒံဒဏ္ဍကမရံ၊ ဤပျားကောင်
 မရှိသောပျားတန်သည်၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ ပုညေန၊ ကောင်းမွန်ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊
 ဖြစ်လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ဂဟေတွာ၊ ပူ၍၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ပဝိသတိ၊

ဝင်လေ၏။ နဂရေဟိ။ မြို့သူတို့သည်။ ဥပိတပုရိသော။ ထားအပ်သော
ယောကျာ်းသည်။ တံ၊ ထိုမြို့သို့ဝင်သွားသော ဇနပုန်သားယောကျာ်းကို။
ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဘောပုရိသ၊ အိုယောကျာ်း။ တွံ၊ သင်ယောကျာ်းသည်။ ဣမံ
မရဂုဠဒမိံ။ ဤပျားတင်လဲနို့ ခမ်းကို။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ အတ္ထာယ၊
အကျိုးငှါ။ အာဟရသိ၊ ဆောင်ခဲ့သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုန္တိတေ၊ မေးသည်
ရှိသော်။ သာမိ၊ အရှင်ယောကျာ်း။ ကဿမိ၊ တစ်တယောက်သောသူ၏။
အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ အဟံ၊ ငါသည်။ နအာဟရာမိ၊ မဆောင်ခဲ့။ ပန၊
အနိန္ဒာဘာတံ၊ ငှာတပါး။ ဣန္ဒာဘာတံကိုဆိုဦးအံ့၊ မေမယာ၊ ငါသည်။ ဣဒံမရ
ဂုဠဒမိံ။ ဤပျားတင်လဲနို့ ခမ်းကို။ ဝိက္ခိဏိတုံ၊ ရောင်းခြင်းငှါ။ အာဘတံ၊
ဆောင်ယူခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဘောပုရိသ၊ အို
ယောကျာ်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဣမံကဟာပဏံ၊ ဤတသပြာကို။
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဧတံမရဉ္စ၊ ဤပျားကိုလည်းကောင်း။ ဧတံဂုဠဒမိဉ္စ၊ ဤ
တင်လဲနို့ ခမ်းကိုလည်းကောင်း။ ဒေဟိ၊ ပေးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တေ၊ ဆို
သည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုဇနပုန်သားယောကျာ်းသည်။ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြို၏။ ကိံ
ဗိန္ဒေသိ၊ အဘယ်သို့ကြိုသနည်း။ ဣမံမရဂုဠဒမိံ၊ ဤပျားတင်လဲနို့ ခမ်း
သည်။ နဗဟုမူလံ၊ အဖိုးအများမထိုက်။ အဟဉ္စပုရိသော၊ ဤယောကျာ်း
သည်လည်း။ ဧကပ္ပဟာရေနေဝ၊ တကြိမ်ဆိုခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ဗဟု၊ များ
စွာသောအဖိုးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဝိမံသိတုံ၊ စူးစမ်းခြင်းငှါ။ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်
လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြို၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုမြို့
သားယောကျာ်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကကဟာပနေန၊ တသပြာမျှဖြင့်။
နဒေမိ၊ မရောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ယဒိနဒေသိ၊
အကယ်၍ မပေးသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မပေးခဲ့သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။
ဒွေကဟာပနေ၊ နှစ်သပြာတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဒေဟိ၊ ပေးလော။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဂုတ္တေ၊ မြို့နေယောကျာ်းဆိုလတ်သော်။ ဒွိဟိကဟာပနေဟိ၊ နှစ်သ
ပြာတို့ဖြစ်လည်း။ နဒေမိ၊ ငါမပေး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတေနဤဒိသေန၊ ဤသို့
သောသဘောရှိသော၊ ဥပါယေနနယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ သ
ဟသံ၊ အသပြာတထောင်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏။ သော၊ ထိုဇနပုန်
သားယောကျာ်းသည်။ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြိုပြန်၏။ ကိံဗိန္ဒေသိ၊ အဘယ်သို့ကြို
သနည်း။ အတိဝဓိတုံ၊ အလွန်တိုးပွားခြင်းငှါ။ နဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်လျော်။ ဟော
တု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ ဣမိနာပုရိသေန၊ ဤယောကျာ်းသည်။ ကတ္တပ္ပ
ကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပုန္တိဿာမိ၊

၁-ကောနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၆၀-သီဝလိတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၂၀

မေးဦးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတိ၊ ကြံ၏။ အထပန္နော၊ ထို့နောင်မှ၊ နံ၊ ထိုမြို့နေ
ယောကျ်ားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း။ ဣဒံ ဂုဠ
ဒမိ၊ ဤပျားတင်လဲနို့၊ ဓမ္မံ၊ သည်၊ နဗဟု၊ အပ္ပနကံ၊ အဖိုးများမထိုက်၊ တွဉ္စ၊
သင်ယောကျ်ားသည်လည်း၊ ဗဟု၊ များစွာသောအတိုးကို၊ ဒေသိ၊ ပေးသိ
၏၊ ကေန ကိံ ဒိသေန၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ကမ္မေန၊ အမှုကြောင့်၊ ဣဒံ
မရဂုဠကံ၊ ဤပျားတင်လဲနို့၊ ဓမ္မံကို၊ ဗဟု၊ အပ္ပနန၊ များစွာသောအဖိုးဖြင့်၊
တံ၊ သင်ယောကျ်ားသည်၊ ဂဏှာသိ၊ ဝယ်ယူသိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
ဟ၊ မေး၏။ ဘောပုရိသ၊ ဇနပုန်သားဆိုယောကျ်ား၊ ဣဓ၊ ဤနေ့၌၊ နဂရဝါ
သိနော၊ မြို့၌နေသောသူတို့သည်၊ ရညာ၊ မင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပဋိဝိရုဏ္ဏိတွာ၊
ဘက်ပြိုင်၍၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်
စွာတရားအား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဇေန္တိ၊ ပေးလှူကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံ န္ဒယံ၊
ဤတင်လဲနို့၊ ဓမ္မံ၊ နှစ်ပါးစုံကို၊ ဒါနမုခေ၊ အလှူငွေ၌၊ အပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာကုန်၏၊ ဣဒံ န္ဒယံ၊ ဤတင်လဲနို့၊ ဓမ္မံ၊ နှစ်ပါးစုံ
ကို၊ သဓကေသတိဿန္တိ၊ အကယ်၍မရကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ နဂရာနံ၊ ဗန္ဓုမတိ
လူအပေါင်းတို့၏၊ ပရာဇယော၊ ရှုံးခြင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ တ
ဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ သဟဿံ၊ တထောင်သောအသ
ပြာကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ ဂဏှာသိ၊ ဝယ်ယူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ က
ထေဇန္တိ၊ ပြောကြားသည်ရှိသော်၊ ကိံ ပန၊ အသို့နည်း၊ ဇေတံ ဂုဠဒမိ၊ ဤတင်
လဲနို့၊ ဓမ္မံကို၊ နဂရာနမေဝ၊ ပြည်သူတို့အားသာလျှင်၊ ဒါတု၊ ပေးခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇ
တိ၊ သင့်သလော၊ အညောသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဒါတု၊ ပေးခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊
မအပ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တိတေ၊ မေးသည်ရှိသော်၊ ဇေတံ၊ ဤနို့၊ ဓမ္မံ၊
တင်လဲကို၊ ယဿကဿမိ၊ အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သောသူအား၊ ဒါ
တုဒါနံ၊ ပေးခြင်းကို၊ အဝါရိတံ၊ မြစ်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိ
သော်၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်၊ နာဂရာနံ၊ ပြည်သူတို့၏၊
ဒါနေ၊ အလှူ၌၊ ဇေတံ၊ တနေ့တည်း၌၊ သဟဿံ၊ သဟဿန္တနကံ၊ အဖိုး
တထောင်ထိုက်သောဥစ္စာကို၊ ဒါတာ၊ လှူတတ်သောသူသည်၊ အတ္ထိပန၊ ရှိ
ပါမည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိတေ၊ ဇနပုန်သားယောကျ်ားမေးလတ်သော်
သဗ္ဗ၊ အဆွေယောကျ်ား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တေ၊ ဗန္ဓုမတိပြည်သူ
ယောကျ်ားဆိုလတ်သော်၊ ဗြိန္နံ၊ နှစ်ပါးလုန့်သော၊ ဣမေသံ၊ ပနဂုဠဒမိနံ၊ ဤနို့၊
ဓမ္မံ၊ တင်လဲတို့၏၊ သဟဿန္တနကဘာဝံ၊ အဖိုးတထောင်ထိုက်သည်ဖြစ်
ကို၊ တံ၊ ဗန္ဓုမတိပြည်သား၊ သင်ယောကျ်ားသည်၊ ဇနာသိ၊ သိ၏လော၊ ဣတိ

၄၂၂

ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ

ဤသို့၊ ဝုတ္တိတေ၊ ဇနပုန်သားယောကျာ်းမေးလတ်သော်၊ အဝဇာနာမိ၊ ဩဠာ
 ငါသိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မြို့နေယောကျာ်းဆိုငြားလတ်သော်၊ တာတ၊ အ
 မောင်ယောကျာ်းနန်းမြို့သား၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား၊ ဝုတ္တိ၊ သွားခြေ
 လော၊ နဂရာနံ၊ မြို့သူတို့အား၊ အာစိက္ခ၊ ပြောကြားပါလေ၊ ဧကော၊ တယောက်
 သော၊ ဝုရိသော၊ ဇနပုန်သားယောကျာ်းသည်၊ ဣမာနိန္ဒေ၊ ဤနှစ်ပါးသောတင်
 လဲနို့၊ ခမ်းတို့ကို၊ မူလေန၊ အဖိုးဖြင့်၊ နဒေတိ၊ မပေး၊ သဟတ္ထေနဝ၊ မိမိလက်
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဒါတုကာမော၊ ကပ်လှူလို၏၊ တုဌေ၊ သင်မြို့သူတို့သည်၊ ဣမေ
 သံဒ္ဓိန္နံ၊ ဤနှစ်ပါးကုန်သော တင်လဲနို့၊ ခမ်းတို့၏၊ ကာရုဏာ၊ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ နိဗ္ဗိတက္ကာ၊ မကြံမစည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟောထ၊ နေ့နှင့်ကြကုန်
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာစိက္ခ၊ ပြောကြားလေလော၊ ပန၊ အထူးစိတ်ကြိုက်မှ
 ဆိုလိုက်အံ့၊ ထွံ၊ ဗန္ဓုမတိပြည်သားသင်ယောကျာ်းသည်၊ ဣမသ္မိံဒါနမု
 ခေ၊ ဤအလှူပွဲ၌၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ ဇေဋ္ဌကဘာဝဿ၊ ဇေဋ္ဌကဘာဝေ၊ လူကြီး၏
 အဖြစ်၌၊ ကာယသက္ခိ၊ ကိုယ်သက်သေသည်၊ ဟောဟိ၊ ဖြစ်နှင့်လော၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ မှာလိုက်ပြီး၍၊ သော၊ ထိုဇနပုန်သားယောကျာ်းသည်၊ ပရိဗ္ဗ
 ယတ္ထံ၊ ရိက္ခာအကျိုးငှါ၊ ဂဟိတမာသကေန၊ ယူအပ်သောပဲနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တ
 ကွ၊ ပဉ္စကဋုကံ၊ ငါးကဋု၍ရှိသောဆန်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ အမှို
 ကိုးကတွာ၊ ပြု၍၊ ထောကံ၊ အနည်းငယ်သော၊ ဒမိံ၊ နို့ခမ်းကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုနို့၊ ခမ်း၌၊ မရပဋုလံ၊ ပျားလဗို့ကို၊ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ညှစ်၍၊ ပဉ္စကဋု၊
 ကရုဏ္ဏန၊ ငါးကဋု၍ရှိသောအမှိုနှင့်၊ ယောဇေတွာ၊ ပေါင်းစပ်ရာနှော၍၊
 ကေသ္မိံ၊ တရသော၊ ပဒုမိနိပတ္တေ၊ ကြာဘက်၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ တံပဒု
 မိနိပတ္တံ၊ ထိုပဒုမာကြာဘက်ကို၊ သံဝိဒဟိတွာ၊ ကောင်းစွာရှေးနှီးလုပ်ပြီး
 ပြီး၍၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေး
 သောအရပ်၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ မဟာဇနေန၊ လူအများသည်၊ အာဟာရိယ
 မာနဿ၊ ဆောင်ယူအပ်သော၊ သက္ကာရဿ၊ ပူဇော်သကာ၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊
 မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဟတ္ထဝါရံ၊ လက်ဖြင့်လှူဒါန်းရ
 လတ္တံ၊ သောအလှည့်ကို၊ ဩလောကယမာနော၊ ကြည့်ရှုသောသော၊ ထို
 ဇနပုန်သားယောကျာ်းသည်၊ ဩကာသံ၊ လှူဒါန်းရခြင်း၏အခွင့်ကို၊ ဥတွာ၊
 သိ၍၊ သတ္ထု၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂန္တံ၊
 သွား၍၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာ
 ဘုရား၊ မမ၊ ဘုရားတပည့်တော်၏၊ အယံပဏ္ဍာကာရော၊ ဤလက်ဆောင်
 ကား၊ ဥပ္ပန္နုဒ္ဓုတပဏ္ဍာကာရော၊ ဆင်းရဲသဖြင့်ဖြစ်သော လက်ဆောင်ပါ

၁-ကောနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၆၀-သီဝလိတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၂၃

တည်း၊ ဣမံပဏ္ဏာကာရံ၊ ဤလက်ဆောင်ကို၊ မေမေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အနု
ကမ္မံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါ၊ ဟုန်လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ ဝိပဿိ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တဿဥပါသကဿ၊ ထိုဇနုပုဒ်သားယောကျ်ားအား၊ အနုကမ္မံ၊
အစဉ်သနားသည်ကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ စံတုမဟာရာဇတ္ထိယေန၊ နတ်မင်း
ကြီးလေးယောက်တို့သည်၊ ကံလျှာအပ်သော၊ သေလမယပစ္စေန္န၊ ကျောက်
ညီဖြင့်ပြီးသော သမိတ်ဖြင့်၊ တံပဏ္ဏာကာရံ၊ ထိုလက်ဆောင်ကို၊ ပဋိစ္စ
ဟေတွာ၊ ခံတော်မူ၍၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အဋ္ဌသဗ္ဗိယသဘိက္ခု၊
သတ သဟဿဿ၊ ခြောက်သန်းရှစ်သိန်းသော ရဟန်းသင်္ဃာအား၊
ဗိယျမာနံ၊ လှူသည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗယျတိ၊ မကုန်နိုင်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊
အဓိဋ္ဌာသိ၊ ဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏၊ သောဣလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား
သည်၊ နိဗ္ဗိတဘတ္တကိစ္စံ၊ ပြီးပြီးသောဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စရှိသော၊ ဘဂ
ဝန္တံ၊ ဝိပဿိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဇေတွာ၊ အလွန်ရှိသောစွာရှိခိုးပြီး၍၊
ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဌိတော၊ တည်ထွက်၊
အာဟ၊ ရွှေနားတော်လျှောက်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အဇ္ဈယန္တေ၊ မေမ
ယာ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ ဗန္ဓု၊ မတိနဂရဝါသိကေဟိ၊ ဗန္ဓု၊ မတိပြည်
သူလူအပေါင်းတို့သည်၊ တုမ္ဘကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သက္ကာရေ၊ ပူဇော်
သက္ကာရကို၊ အာဟရိယမာနေ၊ ဆောင်အပ်သည်ကို၊ ဗိဋ္ဌော၊ မြင်၏၊ အဟတ္ထိ
အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ဣမဿကမ္မဿ၊ ဤကောင်းမှုကံ၏၊ နိဿန္တေန၊ အ
ကျိုးဆက်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဘဝေ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသောဘဝ၌၊ လာ
ဘဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တော၊ မြတ်သောလတ်များသောကျော်စောခြင်းသို့ရောက်
သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရသို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပေ
သိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သက္ကာ၊ ဝိပဿိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုလပုတ္တံ၊ အမျိုးကောင်း
သားအိုယောကျ်ား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သင်ဆုတောင်းတိုင်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသား
ဣတိ၊ ဣဒံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ဝတွာ၊ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ တဿ၊ ထိုအ
မျိုးကောင်းသားအားလည်းကောင်း၊ နဂရဝါသိနေစ၊ ဗန္ဓု၊ မတိပြည်သူတို့
အားလည်းကောင်း၊ ဘတ္တာနုမောဒနံ၊ ဆွမ်းအနုမောဒနာကို၊ ကတွာ၊ ပြု
တော်မူပြီး၍၊ ပတ္တမိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ သောဣလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်း
သားသည်လည်း၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊
ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်
သည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓု၊ ပြာဓေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူ

သောအခါ၌၊ သုပ္ပဝါသာယာ၊ သုပ္ပဝါသာအမည်ရှိသော၊ ရာဇဓိတာယ၊
 ကောလိယမင်းသမီး၏၊ ကုန္တိမိ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓိဂဟဏတော၊ ပဋိသန္ဓေန
 သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ မာသံမာသံ၊ လတိုင်းလတိုင်း၊ ပဉ္စပဏ္ဏာကာရသတာ
 နိ၊ ငါးရာငါးရာသောလက်ဆောင်ပဏ္ဏာတို့ကို၊ သကဓေန၊ ဟည်းဖြင့်၊ အာ
 ခါယ၊ ယူပြီး၍၊ ဥပနိယန္တိ၊ ရှေးရှုဆောင်ကုန်၏၊ အထ၊ လိုနောင်မှ၊ နံရာဇဓိ
 တရံ၊ ထိုသုပ္ပဝါသာအမည်ရှိသောကောလိယမင်းသမီးကို၊ ပုညဝိမံသနတ္ထံ၊
 ကောင်းမှုကိုစူးစမ်းခြင်းငှါ၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ ဗိဇပန္တိ၊ မျိုးတောင်းကို၊
 ဖုဿာပေန္တိ၊ ထိစေသည်ရှိသော်၊ ဧကကဗိဇတော၊ တချံ တခုသော
 မျိုးစေ့မှ သလာကသတတ္ထိ၊ တရာသောသလေးနှံ တို့သည်လည်းကောင်း၊
 သလာကသဟသပ္ပိ၊ တထောင်သောသလေးနှံသည် လည်းကောင်း၊
 နိဂန္တန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏၊ ဧကကရိသခေတ္တ၊ လယ်တယ်၌၊ ပဏ္ဏာသမ္ပိသ
 ကဓာနိ၊ ဟည်းအစီး ငါးဆယ်တိုက်ရှိသော သလေးစပါးတို့သည်၊ သမ္ပိဝိ
 သကဓာနိ ဟည်းအစီး ခြောက်ဆယ်တိုက်ရှိသော သလေးစပါးတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကောဋ္ဌေ၊ စပါ ကျိုတို့ကို၊ ပုရဏဏလေ
 ပိ၊ ပြည့်စေသောအခါ၌လည်း၊ ကောဋ္ဌဒ္ဓါရံ၊ စပါးကျိုတံခါးကို၊ ဟတ္ထေန၊
 လက်ဖြင့်၊ ဖုဿာပေန္တိ၊ ထိစေသည်ရှိသော်၊ ရာဇဓိတာယ၊ သုပ္ပဝါသာအ
 မည်ရှိသောကောလိယမင်းသမီး၏၊ ပုညေန၊ ကောင်းမှုကြောင့်၊ ဂဗ္ဘန္တနံ၊
 ယူကုန်သောသူတို့၏၊ ဂဟိထဂဟိတဋ္ဌာနံ၊ ယူရာယူရာအရပ်သည်၊ ပုန၊
 တစ်ခါ၊ ပုရတိ၊ ပြည့်ပြန်၏၊ ပုဏ္ဏာဘတ္တဘာဇနတောပိ၊ ထမင်းပြည့်သော
 ခွက်မှလည်း၊ ရာဇဓိတာယ၊ ကောလိယမင်းသမီး၏၊ ပုညံ၊ ဘုန်းကံပေတည်း
 ဣတိ၊ ဤစကားကို၊ ယသကသပိ၊ အမှတ်မရှိတရံတယောက်သောသူ
 သည်၊ ဝတော၊ ဆို၍၊ ဇေန္တိနံ၊ ပေးကုန်သောသူတို့အားကား၊ ယဝ၊ အကြင်
 မှုလောက်၊ နုဥဋ္ဌာတိ၊ မထသေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်၊
 နနိယတိ၊ မကုန်းဒါရကော၊ သူငယ်သည်၊ ကုန္တိဂတေယေဝ၊ ဝမ်းတွင်း၌
 တည်စဉ်ပင်လျှင်၊ သတ္တဝသသာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ကို၊ အတိတ္တမိသံ၊ လွန်ကုန်
 ၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဂဗ္ဘေ၊ ကိုယ်ဝန်သည်၊ ပရိပတ္တေ၊ ရင့်ကျက်သည်
 ရှိသော်၊ သတ္တာပံ၊ ခုနစ်ရာဇ်ပတ်လုံး၊ မဟာဓုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊
 အနုဘောသိ၊ ခံစားရ၏၊ သာရာဇဓိတာ၊ ထိုကောလိယမင်းသမီးသည်၊ သာ
 မိကံ၊ လင့်ကို၊ အာမန္တေ၊ ခေါ်၍ဆို၏၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပုရေ၊ ရှေး
 ကာလ၌၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဇီဝမာနာဝ၊ ထင်ရှားအသက်ရှိတုန့်လျက်လျှင်
 ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဓဿာမိ၊ ပေးလှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတော ဆိုပြီး၍၊ သတ္တံ၊

၁-ကေနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၆၀-သီဝလိတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၂၅

မြတ်စွာဘုရား၏ သန္တကံ၊ အထံသို့၊ ပေသေန္တိ၊ လေ့တတ်လိုက်ကောင်း၊
 ဂန္တ၊ ချစ်လင်သွားပါချေ၊ ဣမံပဝတ္တိ၊ ဤငါ၏ဖြစ်ကြောင်းကို၊ သတ္တ၊ မြတ်
 စွာဘုရားအား၊ အာရောစေတွားကြားလျှောက်၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ နိမန္တေဟိ၊ ပင့်ဖိတ်ချေလော၊ စ၊ စကားအထူ၊ မှာကြားဦးအံ့၊ သတ္ထာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဥဒဒိ၊ မိန့်တော်မူလိုက်၏၊ တံ၊
 ထိုစကားကို၊ သာရကံ၊ ကောင်းကောင်း၊ ဥပလက္ခေတွာ၊ မှတ်ခဲ့၍၊ အာ
 ဂတံ၊ ပြန်လာ၍၊ မဟံ၊ ကျွန်တော်မအား၊ ကထေဟိ၊ ပြောကြားပါလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေဟိ၊ လေ့တတ်လိုက်၍၊ သေ၊ ထိုကောဠိယမင်းသား
 သည်၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ တဿ၊ ထိုကောဠိယမင်းသား၏၊ သာသနံ၊ လျှောက်
 လိုက်သောသတင်းစကားကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရော
 စေသိ၊ ကြားလျှောက်၍၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုပ္ပဝါသာ၊ သုပ္ပဝါ
 သာအမည်ရှိသော၊ ကောဠိယမိတာ၊ ကောဠိယမင်းသားသည်၊ သုခိနိ၊ ချမ်း
 သာသောကိုယ်စိတ်ရှိသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော၊ သုပ္ပဝါသာ၊ သုပ္ပဝါ
 သာအမည်ရှိသော၊ ကောဠိယမိတာ၊ ကောဠိယမင်းသားသည်၊ သုခိနိ၊ ချမ်း
 သာသော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရောဂေါ၊ အနာကင်းသည်ဖြစ်၍၊
 အရောဂံ၊ အနာကင်းသော၊ ဗုတ္တံ၊ သားကို၊ ဝိဇာယတု၊ ဖွားမြင်စေသား၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘားမိန့်တော်မူ၏၊ ရာဇာ၊ ကောဠိယမင်းသားသည်၊ တံ၊
 ထိုတောင့်တသောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အန္တောဂါမာဘိမုခေါ၊ ရွာတွင်းသို့ရှေးရှု၊ ပါ
 ယာသိ၊ သွားလေ၏၊ တဿ၊ ထိုကောဠိယမင်းသား၏၊ ဝုရေအာဂမနာပေ
 ဝ၊ မသာဓိရှေးအတို့ကပင်လျှင်၊ သုပ္ပဝါသာ၊ သုပ္ပဝါသာမင်းသား၏၊ ကုန္တိ
 တော၊ ဝင်းမှ၊ မေကရုဏာ၊ မေကရိုဏ်းမှ၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ နိက္ခမဟိဝိယ၊
 ထွက်သကဲ့သို့၊ ဂန္တော၊ ကိုယ်ဝန်သည်၊ နိက္ခမိ၊ ဖွား၏၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံ
 ၍၊ နိဝိန္နဇနော၊ နေသောလူအပေါင်းသည်၊ အဿုမုခေါဝ၊ မျက်ရည်ယို
 သောမျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဟာသိတုံ၊ ရယ်ခြင်းငှါ၊ အာရုဇ္ဈေါ၊
 အားထုတ်၏၊ ဝုဠပဟဋ္ဌော၊ အလွန်ရှင်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မဟာဇ
 နော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ရုညော၊ ပြည်ကြီးသေဌ်နင်း၊ ရေမြေမင်းအား၊
 သာသနံ၊ သတင်းစကားကို၊ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ရာဇာ၊
 ကောဠိယမင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
 ကတည်းကပင်လျှင်၊ ဒသဗလေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတကထာ၊
 ဆိုသော်မူသောစကားတော်သည်၊ နိဗ္ဗန္နာမညေ၊ ပြီးနှင့်ရောင်ထင်၏၊ ဣတိ၊

ဤသို့၊ ဝိနည်းကြီး၏သော၊ ထိုကောဠိယမင်းသားသည် အာဇာနည်၊ လာ
လတ်၍၊ သတ္တ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ သတင်းစကားတော်ကို၊ ရာဇ
ဓိတာယ၊ မင်းသမီးအား၊ အာရောစေသိ၊ ပြောကြား၏၊ ရာဇဓိတာ၊ ကောဠိယ
မင်းသမီးသည်၊ တယာ၊ သင်ချစ်လင်သည်၊ နိမန္တိတံ၊ ပင့်ဖိတ်ခဲ့သော၊ ဇိဝိ
တဘတ္တမေဝ၊ ဇိဝိတဘတ်သည်ပင်လျှင်၊ မင်္ဂလာဘတ္တံ၊ မင်္ဂလာဘတ်သည်
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဝန္တ၊ ချစ်လင်သွားချေဦး၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်
လုံး၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တိယံ၊ ပင့်ဖိတ်ပါချေဦးလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပေသိတေ၊ စေသည်ရှိသော်၊ ရာဇာ၊ ကောဠိယမင်းသားသည်၊
ဟထာ၊ ထိုသုပ္ပဝါသာဆိုတိုင်း၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်
လုံး၊ ဗုဒ္ဓဗုရံသံဃာဿ၊ ဘုရားအရှေ့ရှိသောသံဃာတော်အား၊ မဟာဒါနံ၊
ကြီးစွာသောအလှူကို၊ ပဝတ္တယိံ၊ သု၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဒါရုကော၊ သားသူငယ်
သည်၊ သဗ္ဗာသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဥာဝီနံ၊ ဆွေမျိုး အပေါင်းတို့၏၊
သန္တိတ္တံ၊ ပူပန်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ နိဗ္ဗာပေန္တော၊ ငြိမ်းစေသည်ဖြစ်၍၊
ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ဇာတော၊ ဖွားမြင်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အသေဒါရုကဿ၊ ထိုသူငယ်၏နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဝီဝလိဒါရုကောဂေဝ၊
ဝီဝလိသူငယ်ဟူ၍သာလျှင်၊ အကံသု၊ မှည့်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုသူငယ်သည်
သတ္တဝါသာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝန္တ၊ အမိဝမ်းတိုက်၌၊ ဝလိတတ္တာ၊
နေရသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇာတကာသတော၊ ဖွားသောကာလမှ၊ ပဉ္စာ
ယးစ၍၊ သဗ္ဗကမ္မက္ခမော၊ အလုံးစုံသောအမှုကိုပြုခြင်းငှါနေသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်တော်မူသော၊ သာရိ
ပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ သတ္တမေဒိဝေသေ၊ ခုနစ်ရက်
မြောက်သောနေ့၌၊ တေနဒါရုကေန၊ ထိုသူငယ်နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ကထာ
သလ္လာပံ၊ စကားပြောဟောခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သတ္တာဟံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်လည်း၊ ဓမ္မပဒေ၊ ဓမ္မပဒပါဠိတော်၌၊ ဟောဣန္ဒဝလိပထဒုဂ္ဂံ (ပ)
တမဟံဗြူမိ ဗြာဟ္မဏန္တိဂါထံ၊ ယောဣန္ဒဝလိပထဒုဂ္ဂံ (ပ) တမဟံဗြူမိ
ဗြာဟ္မဏံဤသို့အစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိကထေသိ၊ ဟောတော်မူ
၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ငါ၏ချစ်သားရဟန်းများတို့၊ ယောဘိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်း
သည်၊ ဣမံပလိပထံ၊ ဤရာဇတည်းဟူသော အနှောင့်အရှက်ကို လည်း
ကောင်း၊ ဒုဂ္ဂစ္ဆ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောကူးစပ်နှိုင်းခဲ့သောခရီးကိုလည်း
ကောင်း၊ သံသာရဉ္စ၊ သံသရာတည်းဟူသောဝရံကိုလည်းကောင်း၊ မော
ဟဉ္စ၊ မောဟတရားကိုလည်းကောင်း၊ အဇ္ဈဂါအတိတော၊ လွန်မြောက်၏။

၁-ကောနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၆၀-သီဝလိတ္ထရဂါထာ။ ၄၂၇

တိဇ္ဈောကောမောဃမှစသည်မနွီးကူးမြောက်ပြီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပါ
 ရက်တော၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်၏။ ဈာယီ၊ ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိ၏။ အနေ
 ဇော၊ တဏှာမှကင်း၏။ အကထံကထီ၊ သို့လောသို့လောဟုတွေးတောခြင်း
 ကင်း၏။ အနုပါဒါယ၊ ဥပါဒါနိမရှိမူ၍၊ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံရ၏။ တံတိက္ခ၊
 ထိုရဟန်းကို၊ ဖြောဟ္မဏံ၊ မေးကောင်းမှုကိုအပ်ပြုပြီးသောသူဟူ၍၊ ဖြူမီးဟော
 တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ၊ နံဒါရကံ၊ ထိုသူငယ်ကို၊ ထေရော၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ အာဟ၊ ရို၏။ ကိ'ပန၊
 အသို့ဆိုသနည်း၊ တယာ၊ သင်သူငယ်သည်၊ ဧပဇ္ဈဝံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော
 ဒုက္ခရာသိ၊ ဆင်းရဲအရကို၊ အနုဘဝိတွာ၊ အစဉ်ခံစား၍၊ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်း
 ပြုခြင်းငှါ၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မအပ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မေးတော်မူ၏။
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ လဘမာနော၊ မိဘခွင့်သာ၍ရပါသည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗဇေ
 ယျံ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုပ္ပဝါသာ၊ ယေတော်သုပ္ပဝါသာမင်းသို့
 သည်နံ၊ ထိုသီဝလိသတို့သားငယ်ကို၊ ထေရေန၊ သခင်သာရိပုတ္တရာ
 မထေရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကထေန္တံ၊ စကားပြောဆိုသည်ကို၊ ဗိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊
 ကိ'၊ အသို့နည်း၊ မေမေ၊ ငါ၏၊ ဂုတ္တော၊ သားသည်၊ ဓမ္မသေနာပတိနာ၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာမထေရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကထေတိနုခေါ၊ စကားပြောဆိုလေ
 သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏အထံသို့၊ ဥပသကံမိတွာ
 ကပ်၍၊ ပုစ္ဆိ၊ လျှောက်ထားလာ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မဟံ၊ တပည့်တော်
 မ၏၊ ဂုတ္တော၊ သားသည်၊ ဘုဌေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတံနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကထေ
 တိကိ'၊ စကားပြောဆိုလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတေ၊ လျှောက်ထား
 လေသည်ရှိသော်၊ အတ္တနာ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော သီဝလိသတို့သားငယ်
 သည်၊ အနုဘူတံ၊ အစဉ်မပြတ်ခံစားအပ်သော၊ ဂမ္ဘဝါသနုက္ခံ၊ ပဋိသန္ဓေ
 နေရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ ကထေတွာ၊ လျှောက်ထားပြီး၍၊
 ဘုဌေဟိ၊ သင်ခါယိကာမတို့သည်၊ အနုညာတော၊ ခွင့်လွှတ်သည်ရှိသော်၊
 ပဗ္ဗဇိဿ၊ မီးရဟန်းပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ငါအားလျှောက်
 ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားသာရိပုတ္တရာ၊ သာရ၊ ကောင်းလှပါပြီနံ၊ ထိုသီဝလိ
 သားသူငယ်ကို၊ ပဗ္ဗဇေဟိ၊ ရဟန်းပြုတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ တံသီ
 ဝလိဒါရကံ၊ ထိုသီဝလိသူငယ်ကို၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်ခဲ့
 ၍၊ တပပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တပပဉ္စကကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဇတွာ၊ ပေး၍၊ ပဗ္ဗဇေန္တော၊
 ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊ သီဝလိ၊ ချစ်သားသီဝလိ၊ ဘုဉ္ဇံ၊ သင်အားအညော

န၊တပါးသော၊ ဩဝါဒေန၊အဆုံးအမဖြင့်၊ ကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်၊
 နအတ္ထိ၊မရှိ၊တယာ၊သင်သူငယ်သည်၊သတ္တဝသောနိ၊ချနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊
 အနုဘူတဒုက္ခမူလံ၊အစဉ်မပြတ်ခံစားအပ်သောအကြောင်းငြင်းဖြစ်သော
 ဆင်းရဲကို၊ပစ္စဝေက္ခာဟိ၊ရှုဆင်ခြင်လေလော့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဩဝဇ္ဇံ၊ဆုံးမ
 ၏၊ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊ မမ၊တပည့်တော်၏၊ ပဗ္ဗန္ဓာယေဝ၊ရဟန်းအဖြစ်
 သည်သာလျှင်၊ တုဗ္ဗာကံ၊အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဘာရော၊ ဝန်တည်း၊ ပန၊
 တက်၍ အထူးလျှောက်ဆိုဦးအံ့၊ မယာ၊ တပည့်တော်သည်၊ ယံကမ္မံ၊
 အကြင်အမှုကို၊ ကာယံ၊ပြုခြင်းငှါ၊ သန္တာ၊တတ်ကောင်း၏၊ တံကမ္မံ၊ထို
 အမှုကို၊အဟံ၊ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ ဇာနိဿာမိ၊သိပါအံ့၊ဣတိ၊ဤသို့
 ဝက္ခာ၊လျှောက်ထားပြီး၍၊ပဌမကေသပဋိယာ၊ရှေးဦးစွာသောဆံထုံးကို၊
 ဩရောဝိတက္ခဏေယေဝ၊ ချသောခဏ၌သာလျှင်၊ သောတာပတ္တိဖလေ၊
 သောတာပတ္တိဖိုလ်၌ပတ်ဉ္စာသိ၊တည်၏၊ ဒုတိယာယကေသပဋိယာ၊နှစ်ခု
 မြောက်သောဆံထုံးကို၊ဩရောဝိတက္ခဏေ၊ ရိတ်ချသောခဏ၌၊သကဒါ
 ဂါမိဖလေ၊ သကဒါဂါမိဖိုလ်၌ပတ်ဉ္စာသိ၊တည်၏၊ တတိယာယကေသ
 ပဋိယာ၊ သုံးခုမြောက်သောဆံထုံးကို၊ ဩရောဝိတက္ခဏေ၊ ရိတ်ချသော
 ခဏ၌၊အနာဂါမိဖလေ၊အနာဂါမိဖိုလ်၌ပတ်ဉ္စာသိ၊တည်၏၊ပန၊အထူးကို
 ဆိုအံ့၊သဗ္ဗသံယေဝ၊အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ကေသာနံ၊ဆံတို့၏
 ဩရောပနဉ္စ၊ ရိတ်ချခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တသန္တိကိရိယာ
 ယေဝ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊အပန္နော၊
 နောက်မကျသည်၊အပုရိမာ၊ရှေးမကျသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊တဿ၊
 ထိုသူငယ်၏၊ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော၊ရဟန်းပြုသောနေ့မှ၊ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊တိက္ခ၊
 သံဃဿ၊ရဟန်းသံဃာအား၊ဝတ္ထာရောပစ္စယာ၊လေးပါးကုန်သောပစ္စည်း
 တို့သည်၊ ယာဝတိန္ဒဏံ၊ အလိုရှိတိုင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤ
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ဤအရာ၌၊ဝတ္ထု၊ဓမ္မပဒဝတ္ထုသည်၊ သမုဋ္ဌိတံ၊
 ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ အပရဘာဒေ၊နောက်အတို့၌၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊သာဝတ္ထိ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့၊အဂမာသိ၊ကြွတော်မူလေ၏၊ထေရော
 အရှင်သီဝလိမထေရ်သည်၊သတ္တာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊
 ရိုသေစွာရှိခိုး၍၊ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ မဟံ၊ဘုရားတပည့်တော်၏၊ပုည
 ကမ္မံ၊ကောင်းမှုကံကို၊ ဝိမံသိဿာမိ၊စူးစမ်းဆင်ခြင်ပါအံ့၊မေမေ၊တပည့်
 တော်အား၊ပဗ္ဗာဘိက္ခုသတာနိ၊ငါးရာသောရဟန်းတို့ကို၊ဒေထ၊ပေးတော်
 မူပါလော့၊ ဣတိ၊ဤစကားဖြင့်၊ အာဟ၊ဣနားတော်လျှောက်၏၊ သီဝလိ၊

၁-ဧကနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၆၀-သီဝလိမ္မေရဂါထာ၊ ၄၂၉

ချစ်သားသီဝလိ၊ ဂဏှ၊ ယူလေလော၊ ဣတိ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်
 တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုသီဝလိမထေရ်အား၊ ပဌမံ၊ ဧေးဦးစွာ၊ ဗိဇ္ဇနိ၊ ဂြောဓေး
 မြင်သောပညောင်ပင်၌၊ အဓိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်၊
 သတ္တဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဒါသိ၊ ပေးလှူ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သောအစဉ်ဖြင့်၊ သော၊ ထိုသီဝလိမထေရ်သည်၊
 ပဌမံ၊ ဧေးဦးစွာ၊ နိဂြောဓံ၊ ပညောပင်ကို၊ ပသယိ၊ မြင်လေ၏၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်
 မြောက်၊ ပဏ္ဍဝပဗ္ဗတံ၊ ပဏ္ဍဝတောင်ကို၊ ပသယိ၊ မြင်လေ၏၊ တတိယံ၊ သုံး
 ကြိမ်မြောက်၊ အစိရဝတိ၊ အစိရတိမြစ်ကို၊ ပသယိ၊ မြင်လေ၏၊ စတုတ္ထံ၊
 လေးကြိမ်မြောက်၊ ဝရသဂရံ၊ မြတ်သောသမုဒ္ဒရာကို၊ ပသယိ၊ မြင်လေ၏၊
 သော၊ ထိုသီဝလိမထေရ်သည်၊ ပဉ္စမံ၊ ငါ၊ ကြိမ်မြောက်၊ ဟိမဝန္တံ၊ ဆီးနှင်း
 ဝေမျှင်ကောပနံတောင်သို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဆဋ္ဌံ၊ မြောက်ကြိမ်မြောက်
 ဆဋ္ဌန္တံ၊ ဆဋ္ဌနံတောင်သို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်ရောက်လေ၏၊ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ကြိမ်
 မြောက်၊ ဂန္ဓမာဒနံ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်ရောက်လေ၏၊ အထ
 ပစ္ဆာ၊ ထို့နောင်မှ၊ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်၊ ရေဝတံ၊ ခဒိရေနိယရေဝတ
 မထေရ်၏အထံသို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်ရောက်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤဂါထာအစဉ်ဖြင့်၊
 သဗ္ဗဋ္ဌာနေသု၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ သတ္တသတ္တဒိဝသာနေဝ၊ ခုနစ်
 ရက်ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံးသာလျှင်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဒံသု၊ ပေးလှူကုန်၏၊
 ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဂန္ဓမာဒနပဗ္ဗတေ၊ ဂန္ဓမာဒနတောင်၌၊ နာဂဒတ္တဒေဝ
 ရ၊ ဇာနာမ၊ နာဂဒတ္တအမည်ရှိသော နတ်မင်းသည်၊ သတ္တသုဒိဝေသသု၊
 ခုနစ်ရက်တို့တွင်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိပိဏ္ဍပါတံ၊ နွားနို့ဆွင်းကို၊
 အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သပ္ပိဝိဏ္ဍပါတံ၊ ထောပတ်ဆွင်း
 ကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူ၏၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
 ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဣမဿဒေဝရညော၊ ဤနတ်မင်းအား၊
 ဒေဝဓနူယော၊ နတ်၌ဖြစ်သောနွားမတို့ကို၊ နုဟမာနာ၊ နို့ညှစ်သည်တို့ကို၊
 နပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ ဒမိနိဗ္ဗထနံ၊ နို့ခမ်းရက်တက်သည်၊ နပညာယ
 တိ၊ မထင်၊ ဒေဝရာဇ၊ အိုနာဂဒတ္တနတ်မင်း၊ တေ၊ သင်နတ်မင်းအား၊ ဣဒံ၊ ဤ
 နို့၊ ရည်ထောပတ်သည်၊ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဧတံဖလံ၊ ဤအကျိုး
 သည်၊ ကဿပဒသဗလဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်
 ထက်တော်၌၊ သဿကဘတ္တဒါနဿ၊ စာရေးတန်ဆွင်းလှူဒါန်းရခြင်း၏၊
 ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဣတိ၊ ဤစကားဖြင့်၊ ဒေဝရာဇ၊ နတ်မင်းသည်၊

၄၃၀

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

အာဟာရေျောက်၏၊ အပရိသာဂေ၊ နောက်အသိ၌၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည့်၊ ခမိရဝနိယရေဝတ၊ ရွှေရသ၊ ခမိရဝနိယရေဝတ၊ မထေရ်၏၊ ပစ္စုပ္ပ
မံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို၊ အဋ္ဌပ္ပတ္တိ၊ အကြောင်း၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကာတွာ၊
ပြု၍၊ ထေရ်၊ သီဝလိမထေရ်ကို၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ သာသနော၊
သာသနာတော်၌၊ လာဘဂ္ဂပတ္တာနံ၊ မြတ်သောလာဘ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့
ရောက်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ ကဲလွန်သောအရာ၌၊ ဥပေသိ
ထားတော်မူ၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တံ၊ မြတ်သောလာဘ်
မြတ်သော အကျော်အစောရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ ဤသီဝလိ
မထေရ်၏၊ အရဟတ္တပတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်းကို၊ ဧကစ္ဆေ၊ အချို့
ကုန်သော၊ အာစရိယသ၊ ဆရာတို့သည်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်သေး
၏၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဓမ္မသေနာပတိ
နာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒိန္နံ၊ ပေး
သည့်ရှိသော်၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို၊ မယာ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်၊
ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို၊ အဟံ၊ ဘုရား
တပည့်တော်သည်၊ ဇာနိသာဝမိ၊ သိပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု
၍၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တံဒိဝသံ
ယေဝ၊ ထိုနေ၌ပင်လျှင်၊ အညဿရံ၊ တခုသော၊ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော၊
ကုဋိုကံ၊ ကုဋိုကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တံကုဋိုကံ၊ ထိုကုဋိုသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ မာ
တုကုန္တိသ္မိ၊ အမိဝမ်း၌၊ သတ္တဝ ဝ သာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အတ္တနာ မိမိ
သည်၊ အနုဘူတာဒုက္ခံ၊ အစဉ်မပြတ်ခံစားအပ်သော ဆင်းရဲကို၊ အနုဿ
ရိတွာ၊ အတန်တလဲလဲအောက်နေ၍၊ တဒနုဿာရေန၊ ထိုဒုက္ခသို့အစဉ်
လျှောက်သဖြင့်၊ အဘိတာနာဂတော၊ အကိတ်အနာဂတ်တို့ကို၊ နယန္တေန၊
ဆောင်သဖြင့်၊ တယောဘဝါ၊ သုံးပါးကုန်သောဘဝတို့သည်၊ အာဒိတ္တာဝိ
ယ၊ ရဲရဲပြောင်ပြောင်တောက်လောင်ဘိသကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ သု၊ လင်လာကုန်
၏၊ ဥာဏဿ၊ ပါရမီဥာဏ်၏၊ ပရိပါကံ၊ ရင့်မာခြင်းသို့၊ ဂတတ္တာ၊ ရောက်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိပဿနာဝိယံ၊ ဝိပဿနာလမ်းခရီးသို့၊ ဩတရိ၊
သက်ဝင်၏၊ ဘာဝဇေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်၊ မဂ္ဂပဋိပါနိယာ၊ မဂ်အစဉ်ဖြင့်၊
သဗ္ဗေဝိအာသဝေ၊ အယုံ၊ ရံသောအာသဝေါတို့ကိုလည်း၊ ဓေပေတွာ၊ ကုန်
စေသည်ဖြစ်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုလိ၊ ရောက်လေ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဥာယထာပိ၊ နှစ်ပါးရံသော အခြင်းအရာဖြင့်
လည်း၊ ထေရဿ၊ သီဝလိမထေရ်၏၊ အရဟတ္တပုတ္တိယေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်

၁-ကောနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၆၀-သီဝလိရွှေ့ရဂါထာ ၄၃၄

သို့ရောက်ခြင်းကိုသာလျှင်ပကသိတာ၊ ပြအင်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအုံး၊ ထေရော၊ သီဝလိမထေရ်သည်၊ ပတိန္ဒပဋိသန္တိဒေါ၊ အပြားသို့ရောက်သော ပဋိသန္တိဒါရှိသည်၊ ဆဋ္ဌတိညော၊ ခြောက်ပါးသော အဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒေါနေ၊ ကောသနိယမထေရ်၏ အပဒါနိဋ္ဌိ၊ ။

အဟံ ငါသည်၊ ကဒေါ၊ ထိုအတ္ထဒသိမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ ဝရုဏာနာမ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်မင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏၊ သယောဂ္ဂဗလဝါဟနော၊ ရထားထွည်းယာဉ်ဗိုလ်မြင်း ဆင်နှင့်တကွ၊ သမ္ပန္နံ၊ အတ္ထဒသိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌာပေသိ၊ ပူဇော်ပြီးနုရုတ္တမော၊ လူတကာတို့ထက်မြတ်သော လောကနာထမ္ဘိ၊ သတ္တဝါတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော၊ အတ္ထဒသိ၊ အတ္ထဒသိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်မူသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တုရိယံ၊ အာတတမ္ဘဝသည်များစွာတုရိယာကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဗောဓိ၊ စကားဗောဓိသို့၊ အဝဿံ၊ သွားပြီး ၊ ဝါဒိတေန၊ တီးမှုတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ နစ္စေန၊ ကခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္မတာသမာဟိတော၊ မောင်းကြေးနင်း ခွက်ခွင်းနှင့်တကွ၊ သမ္ပန္နံ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ သမ္ဗုခါ၊ ရှေးမျက်မှောက်တွင်းထံတော်ရင်း၌၊ ဥပဋ္ဌိ၊ ဝိယ၊ ဆည်းကပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို့အတူ၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဗောဓိ၊ စကားဗောဓိကို၊ ဥပဋ္ဌိ၊ ပူဇော်တုတ်ဝတ်ဆည်းကပ်ပြီး ၊ ဓရုဏီရူပာပါဒပံ၊ မြေ၌ရောက်သောသစ်ပင်ဖြစ်သော တံဗောဓိ၊ ထိုစကားဗောဓိကို၊ ဥပဋ္ဌာဟိတွာ၊ ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေး၍၊ ပလ္လက္ကံ၊ ပလ္လင်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ဖွဲ့ခွေ၍၊ အဟံ ငါသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသခွာဆုံးခင်းစကားနန်း၌၊ ကာလကံတော၊ သေခဲ့၏၊ ။ အဟံ ငါသည်၊ သကကမ္ဘာဘိရုဒ္ဓေါ၊ မိမိကောင်းမှု၌အားထုတ်၍၊ ပေါမိမုတ္တမေ၊ မြတ်သောစကားဗောဓိ၌၊ ပဿန္နော၊ ကြည်ညို၍၊ အဟံ ငါသည်၊ တေနတာဒိသေန၊ လိုသို့သဘောရှိသော၊ ဗိတ္တပဿာဒေန၊ စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ရတိတုံသို့၊ ဥပပဇ္ဇိ၊ ရောက်ရပြီ၊ ။ မနုဿေသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဒေဝသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဘဝါဘဝေ၊ ဘဝကြီးငယ်၌၊ ဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗိတုရိယသံဟဿာနံ၊ ခြောက်သောင်းသောတုရိယာမျိုးတို့သည်၊ ဖံ၊ ငါကို၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ထက်ဝန်းကြပ်မှမြီရံကြကုန်၏၊ ။ မဟံ၊ သီဝလိတွင်ငါအရှင်အား

တိဓမ္မ၊ ရာဂဒေါသမောဟတည်းဟူသောမီးသုံးပါးတို့သည်၊ နိဗ္ဗာန်၊
 ငြိမ်းချမ်းခြင်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တဝါးတဝတို့ကို၊ သမူဟတော၊
 ကောင်းစွာ ပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာသနာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သာသနာတော်၌၊ ဣမံ၊ ဤ၊ ခန္ဓာအတ္တဘောကို၊ အန္တံ၊ အဆုံးဟူ၍၊ ဓာ
 ရေမိ၊ မှတ်ရပေပြီ။ ။ ဣတောဘဒ္ဒကပ္ပတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ဂကမ္ဘာမှ၊ ပဉ္စကပ္ပ
 သတေ၊ ကမ္ဘာငါးရာထက်၌၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ သုဗာဟုနာမာ၊ သု
 ဗာဟုအမည်ရှိကုန်သော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နာ၊ ရတနာခုနစ်ပါး၌ ပြည့်စုံ
 ကုန်သော၊ စတုတိံ၊ သတ္တိယာ၊ သုံးကျိပ်လေးယောက်ကုန်သောစကြာ
 မင်းတို့သည်၊ အာသံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးကုန်ပြီ၊ ပန၊ ခက်၍၊ အထူးတက်ဆိုပြီးအုံး
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတွာသန္တိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြုပြီး၍၊
 ဝိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ ပဋိသံဝေဒနေန၊ ခံစားခြင်းကြောင့်၊
 ဝီတိဝေဂေန၊ ဝီတိအဟုန်ဖြင့်၊ ဥဒါနေန္တော၊ ဥဒါန်းကျ၊ လိုရကား၊ တေမေ
 ဣန္ဒြိယသုသင်္ကပ္ပါ တိဂါထံ၊ တေမေဣန္ဒြိယသုသင်္ကပ္ပါ အစရှိသော ဂါထာ
 ကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတေမေဣန္ဒြိယသုသင်္ကပ္ပါအစရှိ
 သောဂါထာဝုန်တို့တွင်၊ တေမေဣန္ဒြိယသုသင်္ကပ္ပါယဒုက္ခောပါဝိသိကုမ္ပိဝိဇ္ဇာ
 ဝိမုတ္တိပစ္စေသန္တိ၊ တေမေဣန္ဒြိယသုသင်္ကပ္ပါယ ဒုက္ခောပါဝိသိ ကုမ္ပိဝိဇ္ဇာဝိ
 မုတ္တိပစ္စေသံဟူသောဝုန်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်သံဝတ္ထုနာ အဋ္ဌကထာကို၊
 ဇေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မယော၊ သိဝလီ
 မည်ငါးမထေရ်သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကာမသင်္ကပ္ပါဒိနံ၊ ကာမဝိတက်အ
 စရှိသည်တို့၏၊ သမုန္တေဒကရာ၊ ပြတ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ယေ
 နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပါဒယော၊ အကြင်နေက္ခမ္မဝိတက်အစရှိသည်တို့ကို၊ အဘိ
 ပတ္တိဘာယေဝ၊ တောင့်တအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ မယံ၊ သိဝလီမည်
 ငါးမထေရ်အား၊ ကဒါ၊ တယ်နဲ့ရောအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဒါယတနံ၊
 လိုမြတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၏ တည်ရာဖြစ်သောနေက္ခမ္မဝိတက်အစရှိ
 သည်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဘရိဿာမိနုခေါ၊ နေရပါအံ့နည်း၊ ယံ၊
 အကြင်နေက္ခမ္မဝိတက်အစရှိသည်ကို၊ အရိယာ၊ ဘုရားစံရှာင်း သူတော်
 ကောင်းတို့သည်၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဘရန္တိ၊
 နေကြကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမုတ္တိမိပ္ပါယသည်တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်လိုအပ်
 သောဝိတ်အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်
 ရော၍၊ သင်္ကပ္ပါမနောရထာ၊ ကြံအပ်သောနှလုံးအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိ
 ဣသော၊ မပြတ်၊ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့သော သတိရှိသည် ဖြစ်၍၊

၁-ကေနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်-၆၀-သီဝလိတ္ထေရဂါထာ။ ၄၃၃

ယဒတ္ထာယံပယောဇနော။ အကြင်ပိဇ္ဇာသုံးပါး အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူ
သောအကျိုးရှိ၏။ ယေသံ။ အကြင်ပိဇ္ဇာသုံးရပ်အရဟတ်ကို။ နိဗ္ဗာဒနတ္ထံ။
ပြီးစေခြင်းအကျိုးငှါ။ သုညာဂါရံ။ ဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်းဟုဆိုအပ်သော
ကုဋ်၊ ကုဋိသို့။ ဝိပဿိတံ၊ ဝိပဿနာရှုခြင်းငှါ။ ပါဝိတိ၊ ဝင်၏။ တိသော
ပိဇ္ဇာဝ၊ သုံးပါးသောပိဇ္ဇာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗေလဝိယတ္တိစ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗေဿန္တော၊ ဝေဿန္တော၊ ရှာဖွေသည်ဖြစ်၍၊ မေမဟံ၊
သီဝလိမည်တွင်ငါထေရ်ရှင်၏။ တေးထိုအကြံတို့သည်။ ဣန္ဒြိယု၊ ပြည့်စုံ
ကုန်ပြီးသဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာသျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တေးထိုအကြံတို့သည်။
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌မဟံ၊ သီဝလိမည်တွင်ငါအရှင်အေး၊ ဣန္ဒြိယု၊ ပြည့်စုံသု၊
ပြည့်စုံပေကုန်ပြီး၊ နိဗ္ဗန္တကုသလသင်္ကပ္ပေါ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ပြီးသောကုသိုလ်
ဝိတက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိပုဏ္ဏမနောရထော၊ ပြည့်စုံစေအပ်ပြီးသောနှလုံး
အလိုရှိသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ ပါဠိတော်
ထွက်မိပ္ပါယ်နက်တည်း။ တေသံ၊ ထိုပိဇ္ဇာသုံးရပ်အရဟတ်တို့၏၊ သမိဒ္ဓ
ဘာဝံ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ မာနာနုသယမုဇ္ဈ
ဟန္တိဂါထာပဒံ၊ မာနာနုသယမုဇ္ဈဟံဟူသောဂါထာပုဒ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုတော်
မူအပ်၏။ မာနာနုသယံ၊ မာနာနုသယံကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥဇ္ဈဟံပဇ
ဟံသမုတ္တိန္တံ၊ ဖြတ်ရပေပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေမေ၊ သီဝလိမည်တွင်ငါ
ထေရ်ရှင်၏။ တေသင်္ကပ္ပေါ၊ ထိုအကြံတို့သည်။ ဣန္ဒြိယု၊ ပြည့်စုံပေကုန်ပြီး
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနော၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဟိသန္တံ၊
မှန်၏။ မာနာနုသယံ၊ မာနာနုသယံကို၊ ပဟိနုပဟိစွနံရသည်ရှိသော၊ အပ္ပ
ဟိနု၊ မပဟိစွနံရသေးသော၊ အနုသယောနာမ၊ အနုသယမည်သည်၊ နတ္ထိ
မရှိ၊ အရဟတ္တဉ္စ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း၊ အမိဂတမေဝ၊ ရသည်မည်
သည်သာသျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မာနာနုသယ
ပဟာနံ၊ မာနာနုသယံကို ပယ်ခြင်းကို၊ ယထာဝုတ္တသင်္ကပ္ပ သမိဒ္ဓိယာ၊
အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော အကြံအစည်ပြည့်စုံခြင်း၏၊ ကာရဏံ၊
အကြောင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သီဝလိတ္ထေရဂါထာ
ဝဏ္ဏနာ၊ သီဝလိမထေရ်၏ ဂါထာအခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ဆဋ္ဌဝဂ္ဂဗျူဟာ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောဝဂ်၏အခွင့်သည်၊
နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၁-ဝပ္ပတ္တေရဂါထာ

ပဿတိပဿာတိအယံဂါထာ၊ ပဿတိပဿော အစရှိသောဤဂါ
 ထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဝပ္ပတ္တေရဿ
 ဝပ္ပမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ကိရ၊ အကုလ်ကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊
 ဝုစ္စတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ ဘဂဝတော၊ တုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
 သော၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်တော်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ကာသေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ ဟံသာဝတီနဂရေ၊ ဟံသာဝတီပြည်၌၊
 ကုလဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ လိမ္မာကြားသိပညာ
 ရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ အသုကောစထေရော၊ ဤ
 အမည်ရှိသော မထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ အသုကောစထေရော၊ ဤအ
 မည်ရှိသောမထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟကာ၊ တရားကိုခံယူကုန်သည်၊ အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ထောမနံ၊ မြီးမွမ်းပြောကြားသောစကား
 ကိုးသုတွားကြား၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊
 ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အဟတ္ထိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောအခါ၌၊ တာဒိ
 သဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဌမံဓမ္မ
 ပဋိဂ္ဂါဟကာနံ၊ ရှေးဦးစွာတရားကိုခံယူကုန်သောသူတို့တွင်၊ ဧညတရော
 တယောက်သည်၊ ဘဂဝယံ၊ ဖြစ်ရလျှင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်
 သတ္တု၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ သရဏဂ
 တဏ္ဏ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကိုလည်း၊ ပဝေဒေသိ၊ ကြားလျှောက်၏၊
 သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ယာဇဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဝုညာနိ
 ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ တတော၊ ထိုအတ္တဘောမှ၊ ရတော၊ ရတေခဲ့
 သည်ရှိသော်၊ ဒေဝမနုဿသုယေဝ၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌ သာလျှင်၊
 သံသရေန္တာ၊ ကျင်လည်ရာသည်ဖြစ်၍၊ ဣသိယံ၊ ယခု၊ ဤငါတို့ဂေါတမ
 မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ကပ္ပိလဝတ္ထုသို့၊ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်၌
 ဝါသေဋ္ဌဿနာမ၊ ဝါသေဋ္ဌ အမည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏဿ၊ ဝုဏ္ဏား၏၊
 ဝုဏ္ဏာဟုတွာဝုတ္တဘဝေန၊ သား၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ အဿ၊
 ထိုအမျိုးကောင်း သားအား၊ ဝပ္ပေါကိနာမံ၊ ဝပ္ပဟူသောအမည်သည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ အသိတေန၊ အသိတ

၁-ဧကနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၁-ဝပ္ပဗ္ဗရဂါတာ။ ၄၃၅

အမည်ရှိသော၊ ဣသိနာ၊ ရသေ့သည်၊ သိဒ္ဓတ္ထကုမာရော၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား
သည်၊ သဗ္ဗညု၊ ဘုရားသည်၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လိပ်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဗျာကတော၊ ပြောကြားသည်ဖြစ်၍၊ ကောဏ္ဍညပ္ပရုဇေဟိ၊ ကောဏ္ဍညအ
မှူးရှိကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏဝုဇ္ဈေဟိ၊ ဝုဇ္ဈာသားဘိုးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ စာရာ
ဝါသံ၊ အိပ်ရာထောင်သောလူ၏ ဘောင်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ တာပသ
ပဗ္ဗန္တတာပသပဗ္ဗန္တဘာဝေန၊ ရသေ့ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရသေ့
ရဟန်းပြု၍၊ တသ္မိံ၊ ထိုသိဒ္ဓတ်မင်းသားသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့၊
ပတ္တေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုသိဒ္ဓတ်မင်းသား၏၊ သန္တိကေ၊
အထံ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ အမတံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါဝု
ဏိဿာမိ၊ ရောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ ဥရုဝေဇ္ဇာယံ၊ ဥရုဝေဇ္ဇတော
၌၊ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော၊ ဆဗ္ဗဿာနိ၊ ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကို၊ ပဒဟန္တံ၊ အားထုတ်သော၊ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို၊ ဥပဋ္ဌဟိတွာ
လုပ်ကျွေး၍၊ ဩဇ္ဇာရိကာဟာရပရိတာဝေန၊ ရန်ရင်းသောအစာအာဟာ
ရကိုသုံးဆောင်သဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇိတွာ၊ ပြီးငွေ့၍၊ ဣသိပတနံ၊ ဣသပတနအမည်ရှိ
သောမိဂဒါဝုန်တောသို့၊ ဂတော၊ သွား၏၊ သတ္တာရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိတွာ။ သစ္စာလေးပါ တရားကိုသိပြီး၍၊ သတ္တသတ္တာဟာနိ၊
သတ္တသတ္တာဟုတို့ကို၊ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ ဣသိပတနံ၊ ဣသိပတနမိ
ဂဒါဝုန်တောသို့၊ ဂန္တိ၊ ကြွတော်မူ၍၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တိတေ၊ ဓမ္မစကြာတရား
ကိုဟောတော်မူသည် ရှိသော်၊ ပါမ္ဘိပဒဒီဝသေ၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော်တ
ရက်နေ့၌၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်
လေ၏၊ ပက္ခဿ၊ လဆုတ်ပက္ခ၏၊ ပဉ္စမိယံ၊ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌၊
အညာသိ၊ ကောဏ္ဍညာဒီဟိ၊ အညာသိကောဏ္ဍညမထေရ်အစရှိသည်တို့
နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ သရဏဂမနိဟမထေရ်၏ အပဒါန်၌၊ ဥဘိန္တံ၊ နှစ်
ယောက်ကုန်သော၊ ဧဝရာဇ္ဇနံ၊ နတ်မင်းကြီးတို့၏၊ သင်္ဂါမော၊ စစ်ထိုးခြင်း
သည်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုတည်၏၊ သမုပဗြုဇ္ဇော၊ များစွာသောအပေါင်း
အရသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာသောသော၊ ကြီးစွာသောကြွေးကျော်
သံသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်လတ်၏၊ လောကဝိဒ္ဓံ၊ လောကသုံးပါးကိုသိ
တော်မူသော၊ အာဟုတိနံ၊ အဝေးမှဆောင်ယူပစ္စည်းအလှူကို၊ ပဋိဂ္ဂဟော၊
ခံတော်မူထိုက်ပေသော၊ ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရ အမည်တော်ရှိသော၊
သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အန္တလိက္ခေ၊ အဇ္ဈာခွင်းထက်ကောင်းကင်

၇၃၆

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ

နှိဗ္ဗိတော၊ ရပ်တော်မူလျက်၊ မဟာဇနံ၊ လူများအပေါင်းကို၊ သံဝေဇေသိ၊
 ထိတ်လန့်စေ၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ အတ္တမနာ၊
 ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခိတ္တကဝစာဝုဓော၊ ချအင်ပြီးသောမိန့်ညှိ
 လက်နက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပန္နံ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိ
 ဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ တာဝဒေ၊ ထိုခဏ၌၊ ဧကဂ္ဂါ၊ ဟည်ကြည်သောစိတ်ရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာသိံ၊ သု၊ နေကုန်၏။ အမှံ၊ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊
 သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံကို၊ အညာယ၊ သိတော်မူ၍၊ ဝါစာသဟိံ၊ မြတ်သောကောင်း
 တော်ကို၊ ဥဒိရုယိ၊ မြက်ဆီတော်မူ၏၊ လောကဗိဒ္ဓံ၊ လောကသုံးပါးကိုသိ
 တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုကမ္မကော၊ အစဉ်သနားတော်မူ
 သည်ဖြစ်၍၊ မဟာဇနံ၊ များစွာသောလူအပေါင်းကို၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေ
 တော်မူ၏၊ မနုဇေ၊ လူဖြစ်သောသတ္တဝါသည်၊ ပဒုဗ္ဗိတော၊ ပြစ်မှားလို
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဧကံပါဏံ၊ သတ္တဝါတယောက်ကို၊ ဝိဟေဋ္ဌယံဝိ
 ဟေဋ္ဌယန္တော၊ ညှဉ်းဆဲလျက်၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝိတ္တပဒေါ
 သေန၊ စိတ်၏ပြစ်မှားခြင်းကြောင့်၊ အပါယံ၊ အပါယ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ လားရ
 လတ္တံ့၊ သံဂါမသိသေ၊ စစ်မြေဦး၌၊ နာဂေန၊ မာတင်မုန်သောက်တိုက်
 ဆင်ပေါက်ဖြင့်၊ ဗဟုပါဏေ၊ မိုလ်ရရုံးထွက်စစ်တက်များစွာသတ္တဝါ၌၊
 ဝိဟေဋ္ဌယံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ မာကရာယ၊ မပြုကြ
 ကုန်လင့်၊ သကံဝိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို၊ နိဗ္ဗာပေယ၊ ငြိမ်းစေကြကုန်လော၊ ပုနုပ္ပန္နံ၊
 အဘန်တလဲလဲ၊ မဟာညိတ္တံ၊ မညှဉ်းဆဲကြကုန်လင့်၊ နိန္ဒုမ္ပိယက္ခရာဇုနံ
 နတ်မင်းနှစ်ယောက်တို့၏လည်း၊ သေနာယော၊ စစ်သည်တို့သည်၊ ဝိမ္ဘိတာ၊
 အထူးပြောကျယ်အံ့ဩတွယ်တို့သည်၊ အဟု၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ လော
 ကဇေဋ္ဌံ၊ လူသုံးပါးတို့ထက်ကြီးတော်မူသော၊ သုတာဒိနံ၊ အလွန်ကောင်း
 မြတ်သောတာဒိကုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏဉ္စ
 ကိုးတွယ်ခြင်းသို့လည်း၊ ဥပဂစ္ဆံ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏၊ စက္ခုမာ၊ ပဒုမုတ္တရ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ သညာပေတွာန၊ ထိစေတော်
 မူ၍၊ ဥဒ္ဓရိပနုဥဒ္ဓရိဇေ၊ ကြွတော်မူသလျှင်ကတည်း၊ ဒေဝဟိ၊ နတ်တို့သည်
 ပေက္ခမာနေဝ၊ ကြည့်ရှုစဉ်ပင်လျှင်၊ ဥတ္တရာမုခေါ၊ မြောက်သို့မျက်နှာမူ
 လျက်၊ ပက္ကမိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ နိပဒိန္နဿ၊ အမြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တ
 ဝါတို့ကိုအစိုးရသော၊ တာဒိနေ၊ တာဒိကုဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောပဒု
 မုတ္တရမြတ်စွာဘုရားအား၊ ပဋ္ဌမံ၊ သူခပ်သိမ်းတို့၏ရှေးဦးစွာ၊ သရဏံ၊ ကိုး
 တွယ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆံ၊ ရောက်ပြီ၊ ကပ္ပါနံ၊ သတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတလိနိုးပတ်

၁-ဇကုနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၁-ဝပ္ပဗ္ဗေရဂါယာ၊ ၄၃၇

လုံ၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယံလေးပါးသို့၊ အဟံ ငါသည်၊ နုပပဇ္ဇိ၊ မလားရဘူးလေ။ ။
 တိံသ ကပ္ပသဟ သမိ၊ ကမ္ဘာချင့်တွက်သုံးသောင်းထက်၌၊ ရထေသတာ
 ရထားစီးခြင်းမင်းတကာတို့ထက်မြတ်ကုန်သော၊ စက္ကဝဠိနော၊ စကြာ
 ရတနာကို လည်စေတတ်ကုန်သော၊ မဟာဒုဒ္ဓါဘိနာမာဝ၊ မဟာဒုဒ္ဓဘိ
 အမည်ရှိသည်သာသျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ သောဠာရာဇာနော၊ တကျိပ်
 ခြောက်ယောက်သောစကြာမင်းတို့သည်၊ အာသံအဟောသံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးကုန်
 ပြီ၊ မဟံ၊ ဝပ္ပမည်တွင်ငါထေရ်ရှင်အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို
 ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
 အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဟော
 အပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍အထူးတက်ဆိုဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 တို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ဝပ္ပမထေရ်သည်၊ ပဗ္ဗိ
 လဒ္ဓသမ္ပတ္တိံ၊ ရအပ်သောလောကုတ္တရာချမ်းသာစည်းစိမ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခနာ
 မုခေန၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကိုအရင်းအပျိုးပြုသဖြင့်၊ သတ္တံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 ဂုဏမဟတ္တတာ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်မြတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်
 ခြင်၍၊ ဤဒိသံနာမသတ္တာရံ၊ ဤသို့ဂုဏ်အားဖြင့်မြတ်သောသဘောရှိသော
 မြတ်စွာဘုရားကိုစဉ်လျက်၊ ဗောဟုလ္လိကာဒိဝါဒေန၊ ဗောဟုလ္လိကအစရှိသော
 ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါစရန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏၊ ပုထုဇ္ဇနဘာဝေါနာမ၊ ပုထု
 ဇဉ်အဖြစ်မည်သည်ကား၊ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွ၊ အန္ဓကရေဏာ၊ မိုက်သည်
 ၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်၏၊ အစက္ခကရေဏာ၊ ပညာမျက်စိ၏ကန်းခြင်းကိုပြု
 တတ်၏၊ အရိယဘာဝေါယောဝ၊ အရိယာ၏အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ စက္ခုကရ
 ဏော၊ ပညာမျက်စိ၏မြင်ခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသန္တော
 ပြတော်မူလိုသော ဝပ္ပမထေရ်သည်၊ ပဿတိပဿာတိဂါထံ၊ ပဿတိပ
 သောအစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ငြိတ်ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါ
 ထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ ဝတ္ထမာနနယေန၊ ဤဖွင့်ဆိုလတ္တံ့သောနည်း
 ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပဿတိပဿာတိ၊ ပဿတိပဿာပူသည်
 ကား၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိယာ၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိဖြင့်၊ ဓမ္မေ၊ လူသိုလ်အစရှိသောတရားတို့ကို၊
 အဝိပရိတံ၊ မဘောက်မပြန်၊ ပဿတိ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်မြင်တတ်၏၊ ယောအ
 ရိယပုဂ္ဂလော၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဿတိဇာနာတိဗုဒ္ဓတိ၊ သိ
 တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့သိကတ်သောသတ္တိကြောင့်သော၊ ထိုအရိယ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဿာ၊ ပဿမည်၏၊ ဒဿနသမ္ပန္နာ၊ ပညာမျက်စိအမြင်
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အရိယော၊ အရိယာကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ သော၊ ထိုအရိယာ

ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဿန္တအဝိပရိတဒဿာဝိ၊ မဘောကံမပြန်မြင်လေ့ရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဝိပရိတဒဿာဝိ၊ ငရမတ္ထဓမ္မကို
 မဘောကံမပြန်မြင်လေ့ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်၊
 ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏၊ ယထာသဘာဝတော၊ မဘောကံမပြန်ဟုတ်မှန်သော
 သဘောအားဖြင့်၊ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏၊ ဧကဝလံ၊ သက်သက်၊ ပဿန္တမေ
 ဝ၊ ပညာမျက်စိနှင့်ပြည့်စုံသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်၊ ပဿတိ၊ သိ
 မြင်သည်ကား၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အထခေါဇကန္တေနပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်ကား
 အပဿန္တဉ္စ၊ ပညာမျက်စိကင်းသောပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ပဿတိ၊
 ပညာမျက်စိဖြင့် မြင်နိုင်၏၊ ယော၊ အကြင်ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပညာ
 စက္ခုရဟိတော၊ ပညာစက္ခုမကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မေ၊ ပရမတ္ထဓမ္မတို့ကို၊
 ယထာသဘာဝတော၊ မဘောကံမပြန်ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ နပဿတိ၊
 ပညာစက္ခုဖြင့်မမြင်၊ အပဿန္တ၊ ပညာစက္ခုကင်းသဖြင့် အလျင်းမမြင်
 သော၊ တံပိပုထုဇ္ဇနံ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ အယံသတ္တော၊ ဤသတ္တ
 ဝါသည်၊ အန္ဓေဝတ၊ ကန်းစွတကား၊ ဘဝံ၊ ငါ့ရှင်သည်၊ အစက္ခုကော၊
 ပညာမျက်စိမကင်းသေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပညာစက္ခုနာ၊
 ပညာစက္ခုဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အပဿန္တော၊ အပဿန္တပဿန္တဉ္စနပဿ
 တိတိ၊ အပဿန္တော၊ အပဿန္တပဿန္တဉ္စနပဿတိ ဟူသည်ကား၊ အ
 ပဿန္တော၊ ပညာစက္ခုရဟိတော၊ ပညာမျက်စိကင်းသည်ဖြစ်၍၊ အန္ဓဗာ
 လော၊ အလွန်ရိက်သည်ဖြစ်၍၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ အန္ဓဗာလံ
 အလွန်ရိက်သောသူကို၊ အယံအန္ဓဗာလော၊ ဤအလွန်ရိက်သောသူသည်၊
 ဓမ္မာဓမ္မံ၊ ဓမ္မဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ကို၊ ယထာသဘာဝတော၊ မဘောကံ
 မပြန်ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ အပဿန္တ၊ ပညာမျက်စိ
 ကင်းသဖြင့် အလျင်းမမြင်သောပုထုဇဉ်ကို၊ နပဿတိနဇာနာတိယထာ၊
 မသိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာ
 စက္ခုဖြင့်၊ ဓမ္မာဓမ္မံ၊ ဓမ္မဟုတ်သည်ဓမ္မမဟုတ်သည်ကို၊ ယထာသဘာဝ
 တော၊ မဘောကံမပြန်ဟုတ်မှန်သောသဘောအားဖြင့်၊ ပဿန္တ၊ မြင်လေ့ရှိ
 သော၊ ပဏှိတဉ္စ၊ ပညာရှိသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဧဝံပိဓော၊ ဤသို့သဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နပဿတိနဇာနာတိ၊ မသိ
 မမြင်၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အဟမ္ဘိ၊ ငပွတွင်မည်ငါမထေရ်သည်လည်း၊
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဒဿနရဟိတော၊ ဉာဏ်မမြင်ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သကလံဥေ
 ပသျံ၊ အလုံးစုံသောဥေယျတရားငါးပါးကို၊ ဟတ္ထာမလကံပိယ၊ လက်တွင်

၁-ဧကနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၁-ဝပ္ပဗ္ဗေရဂါထာ။ ၄၃၆

တင်ထားသောသျှင်ရှားသိကဲ့သို့၊ ပဿန္တံ၊ မြင်လေ့ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အပဿန္တမ္ပိ၊ ပညာမျက်စိကင်းသဖြင့် အလျင်းမထင်
မသိမြင်သော်လည်း၊ ပုရာဏာဒိ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောအစကို၊ ယထာသဘာဝ
တော၊ မဘောက်မပြန်ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ နပဿတိ၊ မမြင်းဆူဒါနိပန၊
ယခုတမူကား၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရား၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်
စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဥဘယေဝိ၊ နှစ်ပါးစုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း၊ ယထာသဘာ
ဝတော၊ မဘောက်မပြန် ဟုတ်မှန်သောအားဖြင့်၊ ပဿာမိ၊ မြင်ရပေပြီ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေဝိတဗ္ဗာသေဝိတဗ္ဗေသု၊ မြဲအပ်မမြဲအပ်သောတရားတို့၌၊
အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောဝပ္ပမထေရ်၏၊ အဝိပရိတပဗ္ဗိပက္ကိံ၊ ဘောက်
ပြန်ကင်းလတ်ပဗ္ဗိပတ်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဝပ္ပဗ္ဗေရဂါထာ
ဝဏ္ဏနာ၊ ဝပ္ပမထေရ်၏ဂါထာအတွင်း၌ပါရှိသော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ဧကနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၂-ဝဇ္ဇိပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။

ဧကကာမယံ အရညေတိအယံဂါထာ၊ ဧကကာမယံအရညေ အစရှိ
သောဤဂါထာကို၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဝဇ္ဇိ
ပုတ္တတ္ထေရေသ၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယံဝဇ္ဇိပုတ္တ
တ္ထေရေဝိ၊ ဤဝဇ္ဇိပုတ္တမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသော
ဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောဂုဏ်ထူး
ကဲလွန်သောကျေးဇူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ
၌၊ ဝိဝဇ္ဇူပနိဿယံ၊ ဝရ်၏ကင်းရာနိဗ္ဗာန်၏အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်
သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဥပပိနန္တော၊ ဆည်းပူးရှာဖွေသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော
ဘဒ္ဒကပ္ပတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကနုဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွေတကမ္ဘာ
ထက်၌၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝိ
ပဿိဿ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ ကုလ
ဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ အထူးမြင်သိပညာရှိသည်
၏အဖြစ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်လေ၏၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိ
အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မျှော်မြင်၍၊ ပဿန္တ
မာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နာဂဝုပ္ပကောသရေဟိ၊ ကန်
ကော်ပန်းဝတ်ဆံတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထို
အမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုတာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုည

ကမ္မနေ။ကောင်းမှုကံကြောင့်။ ဒေဝမန္တသေသု။ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရာန္တော။ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ။ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌။ ဝေသာလိယံ။ ဝေသာလီပြည်၌။ အမတ္တကုလေ။ အမတ်မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ။ ဖြစ်လာ၏။ အဿ။ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား ဝဇ္ဇိပုတ္တောတိနာမံ။ ဝဇ္ဇိပုတ္တဟူသော အမည်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ သော။ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေသာလီဂမနေ။ ဝေသာလီပြည်သို့ကြွတော်မူသောအခါ၌။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ။ ဘုရား၏ အာနုဘော်တော်ကို။ ဒိသ္မာ။ များမြင်ရ၍။ ပဗ္ဗိလန္ဓသန္ဓေ။ ရေအပ်သောသန္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ။ ရဟန်းပြု၍။ ကဗာပဗ္ဗကိစ္စော။ ပြုအပ်ပြီးသောကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ။ ယူခဲ့ပြီး၍။ ဝေသာလိယာ။ ဝေသာလီပြည်မှ။ အဝိဒ္ဓုရေ။ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ အညတရသ္မိံ။ တခုသော။ ဝနသဇ္ဈော။ ထောအုပ်၌။ ဝိဘရတိ။ နေ၏။ စဝိသေသော။ အထူးကို။ မယာ။ ငါသည်။ ဂစ္ဆတေ။ ဆိုပြီးအံ့။ တေနသမယေန။ ထိုအခါ၌။ ဝေသာလိယံ။ ဝေသာလီပြည်၌၊ ဥဿဝေါ။ ဝွဲလမ်းသတင်သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်၏။ တတ္ထတတ္ထတေသု။ တသုဉ္စာနေသု။ ထိုထိုသို့သောအရပ်တို့၌။ နစ္စဂိဘဝါဒိတံ။ ကခြင်းထိခြင်းတီးမှုတ်ခြင်းသည်။ ပဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။ မဟာ။ ဇနော။ လူများအပေါင်းသည်။ ဟဗ္ဗတုဇ္ဈော။ ရွှင်လမ်းနှစ်သက်ကြွလက်သောစိတ်နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဿဝသမ္ပတ္တိံ။ ဝွဲလမ်းသတင်စည်းစိမ်အင်ကို။ ပစ္စနုဘာဝတိ။ အမန်တလဲလဲခံစား၏။ တံ။ ထိုအသံကို။ သုတွာ။ ကြား၍။ သောတိက္ခ။ ထိုဝဇ္ဇိပုတ္တဟောင်းသည်။ အယောနိသော။ မသင့်သောအားဖြင့်။ ဥဗ္ဗုဇ္ဈန္တော။ နှလုံးသွင်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဝေကံ။ ကာယဝိဝေကမိတ္တဝိဝေကကို။ ဝဇ္ဇမာနေ။ စွန့်သည်ဖြစ်၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ။ စွန့်လွှတ်၍။ အတ္တနေ။ မိမိ၏။ အနဘိရတိံ။ သာသနာတော်မှ ပြီးငွေ့သည်၏အဖြစ်ကို။ ပကဝသေန္တော။ ထင်စွာပြုလိုရကား။ ဧကကာမယံ။ အရညေဝိဟရာမ(ပ)ကောသုနာမအဓမ္မဟိပါဝိသောတိဂါထံ။ ဧကကာမယံအရညေဝိဟရာမ(ပ)ကောသုနာမအဓမ္မဟိပါဝိယောဟူသောဂါထာကို။ အာဟာ။ ဆို၏။ ။ ပဝနသ္မိံ။ တောအုပ်ကြီး၌။ အပဝိဋ္ဌံ။ ဝွဲကွက်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်စွန့်ပစ်အပ်သော။ ဒါရုကံဝိယ။ သစ်သားဖြတ်ကဲ့သို့။ ဧဝံဟထာ။ ထိုအတူ။ မယံ။ ငါတို့သည်။ ဧကကာ။ အဘော်ပေါင်းဆုံကင်းကွာကျန်သည်ဖြစ်၍။ အရညေ။ တော၌။ ဝိဘရာမ။ နေကျန်၏။ ဧကောဒိသိကာယ။ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ရတ္တိယာ။ ည၌။ အဓမ္မဟိ။ ငါတို့အောက်။ ပါဝိယောနာမ။ ယုတ်မာ

၁-ဇကုနိပါတ်-၃-သတ္တမဝဂ်-၆၂-ဝဇ္ဇိပုတ္တဗျေခရဂါထာ။ ၄၄၁

သောသုမည်သည်။ ကောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိတော့အံ့နည်း။ ၊ တံဝစနံ၊
 ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဝနသဇ္ဈော၊ တောအုပ်ကြီး၌၊ အဓိဝတ္ထာ၊
 အစိုးရသော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုဝဇ္ဇိပုတ္တရဟန်းကို၊ အနု
 ကမ္မမာနာ၊ အစဉ်သနားသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ ရှင်ရဟန်း၊ တံ၊ အရှင်ရဟန်း
 သည်၊ အရညဝါသံ၊ တောကျောင်းနေခြင်းကို၊ ဟိဇ္ဇေန္တော၊ ရှုနုချသည်ဖြစ်
 ၍၊ ယဒိဝိ၊ အကပ်၍လည်း၊ ဝဒတိ၊ ဆိုရှာ၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ တံ၊
 သင်ရဟန်းကို၊ ဝိဒ္ဓသုနော၊ ပညာမရှိသောသူတို့သည်၊ ဝိဝေကကာမာ၊ ဝိဝေ
 ကကိုအလိုရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ဗဟုမညန္တိ ဝေ၊ များစွာအောက်ခွေကုန်သလျှင်
 ကတည်း၊ ဣတိ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒသေန္တိ၊ ပြလိုရကား၊ ၊ ဇကုကောတွံ
 အရညေဝိဟရသိ၊ နေရယိကာဝိယ သဂ္ဂဂါမိ နန္တိဂါထံ၊ ဇကုကောတွံအ
 ရညေဝိဟရသိ၊ နေရယိကာဝိယ သဂ္ဂဂါမိနံ ဟူသောဤဂါထာကို၊ ဝတွာ၊
 ရွတ်ဆိုပြီး၍၊ ဘိက္ခု၊ အိုရှင်ရဟန်း၊ တံ၊ ရှင်ရဟန်းသည်၊ နိယျာနိကော၊ သံသ
 ရာဝရ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွသောရှေး
 ၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုပြီးသည်ဖြစ်လျက်၊
 အနိယျာနိကံ၊ သံသရာဝရ်မှထွက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝိတက္ကံ၊
 ကာမဝိဘက်အစရှိသော မိစ္ဆာဝိတက်ကို၊ ကထံဟိနာမကိ၊ နာမအတ္ထံ၊
 အဘယ်မည်သောအကျိုးကို၊ ပသဝိတွာ၊ မြင်၍၊ ဝိတက္ကဿသိ၊ ကြံစည်
 တိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္တေဇ္ဇန္တိ၊ ခြိမ်းချောက်လျက်၊ သံဝေဇေသိ၊
 ထိတ်လန့်စေ၏၊ ၊ ပဝနတ္ထိ၊ တော၌၊ အပဝိဉ္စ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသဖြင့်
 စွန့်ပစ်အပ်သော၊ ဒါရုကံဝိယ၊ သစ်သားပြတ်ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို့အတူ၊
 တံ၊ သင်သည်၊ ဇကုကာ၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ အရညေ၊ တော၌၊
 ဝိဟရသိ၊ နေထိ၏၊ တဿတေ၊ ထိုသင်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဂုဏေ၊ ကောင်း
 စူးတို့ကို၊ ဗဟုကာ၊ များစွာကုန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ ဝိဟ
 ယန္တိ၊ တောငှဲတကုန်၏၊ ယထာကံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ နေရယိ
 ကာ၊ ရေသူသတ္တဝါတို့သည်၊ သဂ္ဂဂါမိနံ၊ နတ်ပြည်သို့ရောက်ခြင်းကို၊ ဝိဟ
 ယန္တိ ဝိယ၊ တောငှဲတကုန်သကဲ့သို့တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုဝဇ္ဇိ
 ပုတ္တကရဟန်းသည်၊ တာယဒေဝတာယ၊ ထိုတောစောင့်နတ်သည်၊ သံဝေ
 ဇိတော၊ ထိတ်လန့်စေသည်ဖြစ်၍၊ က သာဘိဟတော၊ ကြိမ်လုံးဖြင့်နှင်အပ်
 သော၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော၊ အဿာဇာနိယောဝိယ၊ အာဇာနည်မြင်းကဲ့
 ဝိပဿနာဝိဝိ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသောစရီးသို့၊ ဩတရိတွာ၊ သက်၍၊ နဝိ
 ရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊

အားထုတ်စေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏ်၊ ရောက်လေ၏၊ တေန
ထို့ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ရေဏုပူဇနာမလေရ်၏၊ အပဒါနိန္ဒံ၊ သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်
သိမ်းသော အရပ်သယ်မျက်နှာတို့ကို၊ သြာသာသေန္တံ၊ ဟွန်းလင်းကောက်
ပသော၊ ဘာဏုဓံ၊ အရောင်ရှိသော၊ သတရံယိ၊ ရောင်ခြည်များထန်နေ
မိမာန်ကို၊ အဒ္ဓယံ၊ အဒ္ဓယံ၊ အဒ္ဓယံ၊ အဒ္ဓယံ၊ မြင်ရသကဲ့သို့၊ ပူရိတံ၊ ပြည့်သော၊ ဥဇ္ဈုရာ
ဇံ၊ သမိမာန်ကို၊ အဒ္ဓသံ၊ အဒ္ဓသံ၊ အဒ္ဓသံ၊ အဒ္ဓသံ၊ မြင်ရသကဲ့သို့၊ မေဓနံ၊ မြေကြီးကို၊
သာဂရေဟိ၊ သမုဒ္ဒရာတို့ဖြင့်၊ ပုရက္ခတံ၊ ဝန်းရံအပ်သကဲ့သို့၊ သာဝကော
ဟိ၊ တပည့်သားတော်တို့ဖြင့်၊ ပုရက္ခတံ၊ ဝန်းရံအပ်သော၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊
ရွှေအဆင်းနှင့် ဝူသောအဆင်းရှိသော၊ သဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊
အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရ၏၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်ပြီး၍၊ နာဂံ၊ ကန့်ကော်ပန်းကို၊ ပဂ္ဂဟ္မာ၊
မြောက်၍၊ ရေဏုဟိ၊ ဝတ်မှုံတို့ဖြင့်၊ ဝိပဿိသမ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားအား
အဘိရောပယိ၊ ရှေးရှုကော်ရော်ပူဇော်ပြီး၊ ဣတောဘဒ္ဒကပ္ပတော၊ ဤဘဒ္ဒ
ကမ္ဘာမှ၊ ဧကနုဂတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊
အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ရေဏု၊ ကန့်ကော်ဝတ်မှုံကို၊ အဘိပူဇယိ၊ ရှေးရှုကော်
ရော်ပူဇော်ပြီး၊ ဘာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်
လားရခြင်းကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိဘူး၊ ဣဒံပယံ၊ ဤအပါယ်လေးပါကို
မသိရခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဘုရားရှင်ကိုကန့်
ကော်ဝတ်မှုံပူဇော်ခြင်း၏၊ ပယံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ မနောသီလာဝီတကပ္ပေ၊
ရွှေအဆင်းရှိသောဆေးဒန်းမြင် သီလာနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော၊ သတ္တ
ရတနာသမ္ပန္နာ၊ ရတနာချစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာ
ကိုလည်စေတတ်သော၊ မဟာဗ္ဗသော၊ များသောစစ်သည်ဗိုလ်ပါရှိသော၊
ရေဏုနာမစက္ကိယော၊ ရေဏုအမည်ရှိသောစကြာမင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့
ဘူး၏၊ မယံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတော၊ ဖုတ်ကြည်း
အပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓသမ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊
ကာဘံ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအင်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ အ
ထူးတက်ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက် ပြီး၍၊ အယံ
ဂါထာ၊ ဤဂါထာသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အရဟတ္တပ္ပတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
ရောက်ခြင်း၌၊ အာရုံသော၊ ချွန်းသဘွယ်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ဒေဝတာယစ၊ နတ်၏လည်း
ကောင်း၊ ဝုတ္တနယံ၊ ဆိုအပ်သောနည်းကို၊ သင်္ကခိက္ခာန၊ ရုံးစု၍၊ ဧကကာ
မယံ၊ အရညေဝိဘရာဟ၊ ပ၊ နေရယိကာဝိဟသဂ္ဂ ဂါမိနန္တိဂါထံ၊ ဧကကာ

၁-ဧကနိပါတ်-၃-သတ္တမဝဂ်-၆၂-ဝဇ္ဇိပုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၄၃

မယံအရညေဝိဟရာမ၊ နေရယိကာဝိယသဂ္ဂဂါမိနံ ဟူသောဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆိုတော်မူ၏။ ပဝနတ္ထိ၊ တောအရပ်၌၊ အပဝိဋ္ဌံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော၊ ဒါရုကံဝိယ၊ သစ်သားပြတ်ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဧကကာ၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဝိဟရာမ၊ နေကုန်၏။ တဿတာဒိဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ မေမေ၊ ငါ၏သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဂုဏေ၊ ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဗဟုကာ၊ များစွာကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိဟယန္တိ၊ ချစ်ကုန်၏၊ ကိမိဝ၊ အတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သဂ္ဂဂါမိနံသဂ္ဂပဂါမိနံ နတ်ပြည်သို့ရောက်သောသူကို၊ နေရယိကာ၊ ငရဲသူသတ္တဝါတို့သည်၊ ဝိဟယန္တိ ဝိယ၊ ချစ်ကုန်သကဲ့သို့တည်း။

တဿ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အနပေက္ခတာဝေန၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသဖြင့်၊ ဝနေ၊ တော၌၊ သန္တိတဒါရုဓဏ္ဍံဝိယ၊ စွန့်ပစ်အပ်သောသစ်သားပြတ်ကဲ့သို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧကကာ၊ တယောက်အထည်းတည်း။ ဧကကိနော၊ အဖော်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသဟာယာ၊ သဟဲမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ၊ အရညေ၊ ဤတောကြီး၌၊ ယဒိဝိ၊ အကယ်၍လည်း၊ ဝိဟရာမ၊ နေကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဟရတောပန၊ နေသော်လည်း၊ တဿမေ၊ ထိုငါ့ကို၊ ဗဟုကာ၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိကုန်သောအမျိုးသားတို့သည်၊ ဝိဟယန္တိ၊ ချစ်ကုန်၏၊ ဝိ၊ ငါ့ကို၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ အတ္ထကာမရူပါ၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသောသဘောရှိကုန်သော၊ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်၊ အဘိပဗ္ဗေန္တိ၊ တောငဲ့တကုန်၏။ ဝဇ္ဇိပုတ္တတ္ထေရော၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တမထေရ်သည်၊ အဿာဝတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မယတ္ထိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ စာရဗန္ဓနံ၊ အိမ်ရာဖွဲ့နှောင် လူတို့တောင်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ အရညေ၊ မင်းမရှိရာ ဖြိုင်တောသာ၌၊ ဝိဟရေယျာမ၊ နေရပါကုန်မူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဌ်ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိပဗ္ဗေန္တိ၊ တောငဲ့တကုန်၏၊ ယထာကိ၊ ဥပမာအတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ နေရယိကာ၊ ငရဲသူသတ္တဝါတို့သည်၊ သဂ္ဂဂါမိနံ၊ နတ်ပြည်သို့ ရောက်သောသူကို၊ ဝိဟယန္တိ ဝိယ၊ တောငဲ့တကုန်သကဲ့သို့တည်း၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ နေရယိကာ၊ မိမိ၏မကောင်းမှုကံကြောင့် ငရဲ၌ဖြစ်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိ၏၊ ပါပကဓမ္မန၊ မကောင်းမှုကံကြောင့်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တသတ္တာ၊ ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ သဂ္ဂဂါမိနံ သဂ္ဂပဂါမိနံ၊ နတ်ပြည်သို့ရောက်ခြင်းကို၊ ဝိဟယန္တိ၊ တောငဲ့တကုန်၏၊ မယတ္ထိ၊ ငါတို့သည်လည်း။

နိရယရက္ခံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ သင်္ဂံသုခံ၊ နတ်
 ပြည်၌ဖြစ်သောချမ်းသာကို၊ ပစ္စန္ဒဘုယျာမ၊ ခံစားရပါကုန်မူကား၊ အဟော
 ဝတ၊ ဩော်ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဟယန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဣဒံသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိအ
 ယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထေတေတ္ထိ
 ဂါထာပဒေ၊ ဤဂါထာပုဒ်၌၊ အတ္တနိဂရူဗဟုဝစနပယောဂဿ၊ မိမိကိုယ်
 ကိုအလေးပြုသဖြင့်ဆိုအပ်သောဗဟုဝစနပရုပ်ပြယုဂ်ကို၊ ဣန္ဒြိယဗ္ဗတ္တာ၊ အလို
 ရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကကာမယံဝိဟာနုမာတိ၊ ဣဒံဗဟုဝစနပ
 ယောဂံ၊ ဧကကာမယံဝိဟာနုမဟူသောဤဗဟုဝစနပရုပ်ပြယုဂ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး
 ၍၊ ဝုန၊ တဘန်၊ တဿအတ္ထဿ၊ ထိုအနက်၏၊ ဧကတ္ထံ၊ ဧကဝတ်၏အဖြစ်ကို
 သန္ဓာယ၊ ရည်ရော်တော်မူ၍၊ တဿမေတိဧကဝစနပယောဂေါ၊ တဿ
 မေဟူသောဧကဝတ်ပြယုဂ်ကို၊ ကတော၊ ပြုတော်မူ၏၊ သောစမေသဒ္ဓေါ၊ ထို
 မေသဒ္ဓါသည်၎င်း၊ သဂ္ဂဂါမိနန္တိ၊ အသံသဒ္ဓေါ၊ သဂ္ဂဂါမိနံ ဟူသောဤ
 သဒ္ဓါသည်၎င်း၊ ဥတယန္တိ၊ နှစ်ပါးစုံသောသဒ္ဓါကိုလည်း၊ ဝိဟယန္တိတိပဒံ၊
 ဝိဟယန္တိဟူသောပုဒ်ကို၊ အပေက္ခိတွာ၊ ဝဲ့၍၊ ဥပယောဂတ္ထေ၊ ဒုတိယာ
 အနက်၌၊ သမ္ပဒါနနိဓ္ဓေသော၊ သမ္ပဒါနကိုညွှန်းကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါဟူ၍
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တံအဘိပတ္တန္တိတိပပဒံ၊ ထိုအဘိပတ္တန္တိဟူသော
 ပုဒ်ကိုလည်း၊ တာမိသေ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ အရညဝါသာဒိဂုဏ
 တောကျောင်းနေခြင်းအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ အဘိပတ္တန္တော၊
 တောင့်တကုန်သည်ရှိသော်၊ အဘိပတ္တန္တန္တာနာမ၊ တောင့်တသည်မည်
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိကတွာ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊
 မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တဿ
 မေတိ၊ တဿမေဟူသည်ကား၊ တဿမေ၊ ထိုငါ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊
 ဂုဏေ၊ ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဝိဟယန္တိ၊ တောင့်တကြကုန်၏၊ ဣတိအယံအဓိပ္ပါ
 ယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝဇ္ဇိပုတ္တတ္ထေရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊
 နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဧကနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၃-ပက္ခတ္တေရဂါထာ၊ ၄၄၅

၁-ဧကနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၃-ပက္ခတ္တေရဂါထာ၊

ရတာပတန္တိတိ အယံဂါထာ၊ ရတာပတန္တိ အစရှိသော ဤဂါထာ
သည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သော အသက်တော်ရှိသော၊ ပက္ခတ္တေရဿ၊
ပက္ခမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ သောပိ ထိုပက္ခမထေရ်သည်လည်း
ပုရိမဗုဒ္ဓေသုးရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အသံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာ
ရော၊ ကဲလွန်စွာပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကျင့်မှု ရုဏ်အထူး ရှိသည်ဖြစ်၍၊
တတ္ထ တတ္ထဘဝ။ ထိုထိုသို့သော ဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊
ကရောန္တော၊ ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဣတောဘဒ္ဒကပ္ပတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊
ဧကနုဂထေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ယက္ခသေနာပတိ၊ ဘိလူးစစ်
သူကြီးသည်၊ ဟုတွင်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မှူးမြင်ရ၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဗ္ဗဝတ္ထေန၊ နတ်၌ဖြစ်သော ပုဆိုးဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊
အကာသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုဘိလူးစစ်သူကြီးသည်၊ တေနတာဒိသေန၊ ထိုသို့
သတောရှိသော၊ ပုညကမ္မေန၊ ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်
ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိ ဗုဒ္ဓ၊ ပြာ
ဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်း
တို့တွင်၊ ဝေဒေဟနိဂမေ၊ ဝေဒေဟနိဂုံး၌၊ သာကိယရာဇကုလေ၊ သာကီ
နွယ်ရိုးမင်းအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ အဿ၊ ထိုမင်းသား၏၊ နာမံ၊ အမည်
သည်၊ သမ္မောဒကုမာရောတိ၊ သမ္မောဒမင်းသားဟူ၍၊ အဟောသိ၊ ထင်ရှား
၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထို့နောင်မှ၊ အဿ၊ ထိုမင်းသား၏၊ ဗဟရကာလေ၊ ငယ်
ရွယ်သောအခါ၌၊ ဝါတရောဂေန၊ လေနာကြောင့်ပါဒ်၊ ခြေတို့သည်၊ နဝ
ဟိံသု၊ မကြာနိုင်ကုန်၊ ကတိပယံကာလံ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ကာလပတ်လုံး၊
ဝိဇ္ဇသပ္ပိဝိယ၊ ရွံ့သောလမ်းမသွားနိုင်သောသူကဲ့သို့၊ ဝိစရိ၊ သွားလာ၏၊
အဿ၊ ထိုမင်းသားအား၊ ပက္ခောတိသမညာ၊ ပက္ခဟူသောအမည်သည်၊
ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္ဆာအရောဂကာလေဝိ၊ အနာကင်းပျောက်နောက်ကာလ
၌လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုပက္ခဟူ၍သာလျှင်၊ နံ၊ ထိုမင်းသားကို၊ သဇ္ဇာနန္တိ၊
ထက်ဝန်းကျင်မှထိကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုသမ္မောဒမင်းသားသည်၊ ဘဂဝ
တော၊ ဂေါတမမြတ်ဏှာကိုနတ်၏၊ ဥာတိသမာဂမေ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်
တို့၏အစည်းအဝေး၌၊ ပါဠိဟာရိယံ၊ ရေမီးအစုံအစုံသောတန်ခိုးပြာဠိဟာ
ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပရိသဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗ

ဖိတ္တဝါဒရဟန်းပြု၍၊ ကထာသုဗ္ဗကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောသုဗ္ဗကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အရုဉ္ဇေ၊ တော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။
 အထပစ္စာ၊ ထို နောင်မှ၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ဝိဇ္ဇာ
 ယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပဝိသိတုံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊
 အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်
 ပင်ရင်း၌၊ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ စ၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ ကုလလေ၊ သိန်းစွန်သည်၊ မံသပေသိံ၊
 သားတစ်ကိုး၊ အာဒါယ၊ ယူဆောင်ခဲ့၍၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်
 ဂစ္ဆတိ၊ သွားလေ၏။ တံကုလလံ၊ ထိုသိန်းစွန်ကို၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊
 ကုလလ၊ သိန်းစွန်ရှိသည်။ အနုပတိတွာ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်၍၊ ပါတေ
 သုံ၊ ချစေကုန်၏၊ ပါတိတံ၊ ချထားခဲ့သော၊ မံသပေသိံ၊ သားတစ်ကိုး၊ ဧကော
 ကုလလေ၊ စွန်တကောင်သည်။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ကောက်ယူပြန်၏။ တံ၊ ထို
 သားတစ်ကိုး၊ အညောကုလလေ၊ စွန်တကောင်သည်။ အန္တိန္ဒြတွာ၊ လု
 ယက်၍၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူပြန်၏။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ထေရော၊
 ပက္ခမထေရ်သည်။ အယံမံသပေသိံ၊ ဤသားတစ်သည်။ ဗဟုသာဓာရဏာ
 ယထာ၊ သိန်းစွန်အများတို့နှင့်ဆက်ဆံသကဲ့သို့၊ ဗဟုဒုက္ခာယထာ၊ များ
 သောဆင် ချေခြင်းရှိသကဲ့သို့၊ ဗဟုပါယာသာယထာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်း
 ရှိကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို အတူ၊ ကာမာနာမ၊ ကာမဂုဏ်တို့မည်သည်
 ကား၊ ဗဟုသာဓာရဏာ၊ များစွာသောသူတို့နှင့်ဆက်ဆံကုန်၏၊ ဗဟုဒုက္ခာ၊
 များသောဆင်းရဲခြင်းရှိကုန်၏။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသောပင်ပန်းခြင်းရှိ
 ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနံစ၊ အပြစ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ နေက္ခမ္မေ၊ ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၌၊ အာနိသံသံစ၊ အကျိုး
 အာနိသင်ကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စေကန္တိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿ
 နာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အနိစ္စန္တိအာဒိနာ၊ အနိစ္စဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊
 မနသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းလျက်၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စရိတွာ၊
 သွားပြီး၍၊ ကထာဘတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဒိဝါဋ္ဌာနေ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်၌၊ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာ
 ကို၊ ဝံဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ
 ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ မဟာပရိဝါရမထေရ်၏ အပဒါနိ၌၊
 လောကဇေဋ္ဌော၊ သတ္တလောကထက်ကြီးတော်မူသော၊ နရာသဘော၊ လူ
 တို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ဝိပဿနာမ၊ ဝိပဿနာမည်တော် ရှိသော၊

၁-ကောနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၃-ပက္ခဏေရဂါထာ။ ၄၄၇

ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဋ္ဌသမ္ဘိ သဟဿေကိ၊
 တသိန်းခြောက်သောင်း၊ ရှစ်ထောင်ကျန်သောရဟန်းတို့၌၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊
 နဂရံ၊ ဗန္ဓု၊ မတိပြည်သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ နဂရ၊ ဗန္ဓု၊ မတိပြည်မှ၊
 အဘိနိက္ခမ္မ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ ဒိပစေတီယံ၊ ကျွန်းငယ်စေတီသို့၊ အဂမံ၊ ကြွ
 တော်မူသော၊ ဝိနုဇံ၊ ကိလေသသံမြှူကင်းဝေးတော်မူသော၊ အာဟုတိနံ၊
 အဝေးမှဆောင်ယူအပ်သော၊ ပစ္စည်းအလှူကို၊ ပဋိဂ္ဂဟံ၊ ခံတော်မူထိုက်
 သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရ၏။ ရည္ဇာသိတိ
 သဟဿာနိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကျန်သော၊ ယက္ခာ၊ တိလူးတို့သည်၊
 မယှံ၊ ငါ၏၊ ဥပန္တိ၊ ကော၊ အထံ၌၊ ဣန္ဒြိယိ၊ ရှိသော၊ ဌာနိ၊ သိကြားမင်းကို၊ တိဒဿ
 နတ်အပေါင်းတို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ဆည်းကပ်စားကုန်သကဲ့သို့၊ မံ၊ ငါ
 ကို၊ နိစ္စံ၊ မပြတ်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ဆည်းကပ်စားကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုကျွန်းငယ်
 စေတီကြိုရာရာမြင်သောခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဝနာ၊ မိမိနေရာသို့ခမ်း
 သာမှ၊ အဘိနိက္ခမ္မ၊ ထွက်သတ်၍၊ ဒုဿံ၊ နတ်ပန်းပုဆိုးကို၊ ငဝ္ဂယျ၊ ချို၊ မြှောက်
 ၍၊ သိရသော၊ ဦးဖြင့်၊ အဘိဝဇ္ဇေသိ၊ ရှိခိုးပြီး၊ တဉ္စဒုဿံ၊ ထိုနတ်ပန်းပုဆိုးကို
 လည်း၊ မဟေသိနော၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားအား၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူပြီး၊
 ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်တို့သည်၊ အဟော၊ ဪ၊ အံ့
 ဘွယ်ရှိစွ၊ ဓမ္မံ၊ တရားတရား၏ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်သည်၊ အဟော၊
 ဪ၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွ၊ နော၊ အရှာကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ပဒါ၊
 သုံးပါးသော၊ သမ္ပဒါ၏၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အဟော၊ ဪ၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွ၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘောဝံ၊ ကြောင့်၊ အယံ
 ဝသုဓာ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ ပကမ္မဿ၊ တုန်လှုပ်သေ၏။ အမ္ဘုတံ၊ တရံ
 တသစ်မဖြစ်ဘူးသော၊ လောမဟံ၊ သနံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထာနန်းသော၊
 တဉ္စအတ္ထု၊ ဂိယံ၊ ထိုအံ့ဘွယ်သရဲကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရ၏၊ တာဒိနေ၊ တာဒိ
 ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဒိပဒိန္နမ္ပိ၊ အခြေရှိသူပိုးတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေ၊
 ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား၌၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ပဿာဒေသိ၊ ကြည်စေပြီး၊ သောဟံ
 သော၊ အဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်စေ၍၊ ဒုဿံ၊
 နတ်ပန်းပုဆိုးကို၊ သတ္ထု၊ နော၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဧတွာန၊ ကပ်လှူ
 ပြီး၍၊ သာမေစ္စာ၊ အမတ်နှင့်တကွ၊ သပရိစ္ဆာနော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊ သရ
 ကဉ္စ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့လည်း၊ ဥပဂန္တိ၊ ကပ်ရောက်ပြီး၊ အတောသဒ္ဓ
 ကဉ္စတော၊ ဤသဒ္ဓကပ်ကန္တော၊ ကောနုဂတေကဉ္စ၊ ကိုးဆွေကန္တော၊ ကပ်
 ၌၊ တဒါ၊ တသို့၊ ကာလေ၊ ထိုဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊

၄၄၀

ယောကျ်ားထံအဋ္ဌကထာနိဿယ

ယံယာယစေတနာယ။ အကြင်ကောင်းမှုလျှာစေတနာဖြင့်၊ ကမ္ဘာ့ကုသိုလ်
 များစွာစေတနာကို၊ အကုသိုလ်ပြုခဲ့ဘူး၏။ တတောအတ္တဘာဝတော၊ ထိုကုသိုလ်
 ၏အဖြစ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တာယစေတနာယ။ ထိုကောင်းမှုလျှာစေတနာ
 ကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံပလံ၊
 ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာ
 ယ၊ ဘုရားကိုပန်းပုဆိုးလှူရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဣတောဘဒ္ဒကပ္ပ
 တော၊ ဤဘဒ္ဒကပ္ပကမ္ဘာမှ၊ ပန္နရသေကဋ္ဌေ၊ တဆွေငါးကမ္ဘာထက်၌၊ သတ္တ
 ရတနသမ္ပန္နာ၊ ရတနာသုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မဟဗ္ဗလံ၊ များသော
 စစ်သည်ဗိုလ်ပါရှိကုန်သော၊ သုဝါဟနာ၊ သုဝါဟနာအမည်ရှိကုန်သော၊
 သောဠသစက္ကဝတ္ထိ၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်သော စကြာမင်းတို့သည်၊
 အာသံ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ။ မသ္မံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊
 ချာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
 အဆုံးအမဟောကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောအပ်၏။ ပန၊ ဆက်၍အထူးတက်ဆိုဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ပြီး၍၊ ယဒေဝယံ၊ ငါ့ဝေဝဂဝတ္ထု၊ အကြင်သံဝေဝ
 ဝတ္ထုကိုပင်လျှင်၊ အဘိသံ၊ ချွန်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
 ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိဂတာ၊ ရ၏၊ တဿ၊
 ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သံကိတ္တနုရခေန၊ ကြားခြင်းကို အရင်းပြုသဖြင့်၊
 အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ပြောကြားလိုရကား၊ စုတာပ
 တန္တိတိဂါထံ၊ စုတာပတန္တိအစရှိသောဂါထာကို၊ အာဘာသိ၊ ရွတ်ဆို
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ အက္ခော၊ သံဝတ္ထုနာအဋ္ဌကထာကို၊ ဧဝံ၊
 ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စုတာတိ၊ စုတာဟူ
 သည်ကား၊ တဋ္ဌာ၊ လျှောကျသောသားတစ်တည်း၊ ပတန္တိတိ၊ ပတန္တိဟူ
 သည်ကား၊ အနုပတန္တိ၊ အမှတ်ပြုကြကုန်၏၊ ပတိတာတိ၊ ဣမိနာဝစေန၊
 ပတိတာဟူသောဤစကားဖြင့်၊ စဝနဝသေန၊ ရှေ့လျှောသည့်၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ တုမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတိတာ၊ ကျသောသားတစ်တည်း၊ ဂိဇ္ဈိတိ၊ ဂိဇ္ဈိဟူသည်
 ကား၊ ဂေဓံ၊ တစ်ခြင်းသို့၊ အာပန္နံ၊ ရောက်ကုန်သောအလုံးစုံသောသိန်းစွန်
 တို့တည်း၊ ပုနရာဂတာတိ၊ ပုနရာဂတာဟူသည်ကား၊ ပုနဒေဝ၊ တဖန်သာ
 လျှင်၊ ဥပဂတာ၊ ရောက်လာပြန်ကုန်၏၊ စသဒ္ဓေါ၊ စသဒ္ဓါကို၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံး
 စုံသောပုဒ်တို့၌၊ ယောဇေတဗ္ဗော၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုလလ၊ သိန်းစွန်တို့သည်၊ ဣတရဿ၊ သိန်း

၁-ဇကုနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၃-ပံက္ခတ္တေရဂါထာ၊ ၄၄၆

စွန်ကုန်၏။ မုခတော။ နှုတ်သီးမှ၊ စုတာဝဓံသပေသိ၊ ရွှေ့လျောသောသား
 တစ်ကိုလည်းကောင်း၊ သာဓံသပေသိ၊ ထိုသားတစ်သည်၊ စုတာပန၊ ရွှေ့
 လျောသည်ဖြစ်၍လျှင်၊ သာ၊ ထိုသားတစ်သည်၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ ပတိတာဝ၊
 ကျကုန်သော်လည်း၊ ပတန္တိ အနုပတန္တိ ဣဝ၊ အမှတ်ပြု၍ ကျကုန်သကဲ့သို့၊
 ဇံတထာ၊ ထို့အတူ၊ ဂိဇ္ဈါဝေဓံအာပန္နာ၊ တပ်မက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်
 သော၊ သဗ္ဗေဝကုသလော၊ အလုံးစုံကုန်သော သိန်းစွန်တို့သည်သာလျှင်၊
 ပုန၊ တဘန်၊ အာဂတာ၊ ရောက်လာကြကုန်၏။ ဣမေကုသလာယထာဝ၊ ဤ
 သိန်းစွန်ငှက်တို့ကဲ့သို့လည်း၊ ဇံတထာ၊ ထို့အတူ၊ သံသာဓေ၊ သံသရာ၌၊
 ပရိတ္တမန္တာ၊ ကျင်လည်ရကုန်သော၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်
 ကုသလဓမ္မတော၊ ကုသိုလ်ဓမ္မမှ၊ စုတာ၊ ရွှေ့လျောကုန်၏၊ တေသတ္တာ၊
 ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ နိရယာဒိသု၊ ငရဲအစရှိသည်တို့၌၊ ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊
 ဇံ၊ ဤသို့၊ ပတိတာဝ၊ ကျကုန်သောသတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊
 အပဘိတာဝ၊ မကျသေးကုန်သော သတ္တဝါတို့သည် လည်းကောင်း၊
 သမ္ပတ္တိဘဝေ၊ သမ္ပတ္တိဘဝ၌၊ ဗြူတာ၊ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထို
 သမ္ပတ္တိဘဝ၌၊ ကာမသုခါနုယောဂဝသေန၊ ကာမချမ်းသာကိုအဖန်တလဲ
 လဲအားထုတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကာမဘဝေ၊ ကာမတုံ၌လည်းကောင်း၊
 ရူပါရူပဘဝေသုဂ၊ ရူပဘုံအရူပဘုံတို့၌လည်းကောင်း၊ ဘဝနိကန္တိဝသေန၊
 ဘာဝနိကန္တိဇော၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂိဇ္ဈါဝေဓံ၊ တပ်မက်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော
 သူတို့သည်လည်း၊ ပုန၊ တဘန်၊ အာဂတာ၊ ရောက်လာပြန်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘဝတော၊ ဘဝသုံးပါးမှ၊ အပရိမုတ္တတ္တာ၊
 မလွတ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဘဝဂါမိနာ၊ ဘဝသုံးပါးသို့
 လားစေတတ်သော၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကြောင့်၊
 တံတံဘဝသညိတံ၊ ထိုထိုဘဝဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ အာဂ
 တာဝေ၊ ရောက်ကုန်သလျှင်ကတည်း၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါ
 တို့သည်၊ ဘူတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မယာပန၊ ငါသည်ကား၊ ကိစ္စံ၊ ပရိညာဉ်အစရှိ
 သောတဆဲ့ ခြောက်ပါးသောကိစ္စကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ပရိညာဒိဘေဒံ၊
 ပရိညာဉ်စသည် အပြားရှိသော၊ သောဇ္ဇသဝိဓမ္မိ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးအ
 ပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ ဒါနိဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ကာတမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော၊ တံကိစ္စံ၊ ထိုကိစ္စသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေ
 ခုမ္ပံ၊ မွေ့လျော်အပ်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ အရိယေဟိ၊ ဘုရားအဖွဲ့ရှိသောသူ
 တော်ကောင်းတို့သည်၊ ခုမိတမ္ပံ၊ မွေ့လျော်အပ်သော၊ သဗ္ဗသင်္ခတဝိနိဿ

ခုံ၊ အသုံးစုံသောသစ်တတရားတို့မှလွတ်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ ရတံ
 အဘိရတံရမ္မံ၊ အလွန်မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏၊ တေနစသုခေန၊ ထိုဖလသမာ
 ပတ္တိသုခမဂ္ဂသုခဖြင့်လည်း၊ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်သုခသို့၊ အန္ဓာဂတံ၊ ကင်၍ရောက်၏၊
 ဖလသမာပတ္တိသုခေန၊ ဖလသမာပတ္တိသုခဖြင့်၊ အစူန္တသုခံ စင်စင်ချမ်းသာ
 သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အနုအာဂတံဥပဂတံ၊ ကင်၍ရောက်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ သုခပဋိပဒါတူတေန၊ သုခပဋိပဒါဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သုခေနဝိပဿနာ
 သုခေန၊ ဝိပဿနာသုခဖြင့် လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂသုခေနစ၊ မဂ္ဂသုခဖြင့်၎င်း၊
 ဖလသုခဉ္စ၊ ဖလသုခသို့လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနသုခဉ္စ၊ နိဗ္ဗာနသုခသို့လည်း
 ကောင်း၊ အန္ဓာဂတံအနုအာဂတံ၊ ကင်၍ရောက်၏၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊
 ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပက္ခတ္တေရဂါထာဝဏ္ဏ
 နာ၊ ပက္ခမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ကေနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်- ၆၄-ဝိမလကောဏ္ဍညထေရဂါထာ။

ဒုမဂ္ဂယာယဥပ္ပန္နောတိအယံဂါထာ၊ ဒုမဂ္ဂယာယဥပ္ပန္နော အစရှိသော
 ဤဂါထာသည်၊ ဝိမလကောဏ္ဍညဗ္ဗေရဿ၊ ဝိမလကောဏ္ဍညမထေရ်၏၊
 ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤဝိမလကောဏ္ဍည မထေရ်သည်လည်း၊
 ဝုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာ
 ရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကလွန်သောကုထိုလ်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးရှိသည်ဖြစ်၍
 တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောလူ တို့တို့၌၊ ဝိပဇ္ဇူပနိဿယံ၊ ဝတ်ဆင်း
 ရဲ၏ကင်းရာနိဗ္ဗာန်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှု
 ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတောဘဒ္ဒကပ္ပတော၊ ဘဒ္ဒမည်သာ
 ဤကမ္ဘာမှ၊ ဧကေနဝုတေကဗ္ဗေ၊ နိုးဆဲတကမ္ဘာထွက်၌၊ ဘဂဝတော၊ ထုန်း
 တော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘု
 ရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေလက်ထက်တော်၌၊ ဝိဘာသမ္ပန္နော၊ စည်းမိမ့်ဥဇ္ဈာရတနာ
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာ
 သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပက္ခတ္တာ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဝိ
 ပဿိ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ မဟာတိ
 ဟာ၊ များစွာသော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်ဖြင့်၊ ပရိဂုတံ၊ ခြံရံလျက်၊ ဓမ္မံ၊ တ
 ရားကို၊ ဧဒေသန္တံ၊ ဟောတော်မူသည်ကို ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပဿန္တမာနသော၊
 ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စတုဟိသုဝဏ္ဏဝုပ္ပဟိ၊ လေးခုသောရွှေ

၁-ကောနိပါတ်-၇ - သတ္တမဝဂ် - ၆၄ - ဗိမသကောဏ္ဍညမထေရဂါထာ၊ ၄၅၀

ပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇော်၊ ပူဇော်ခဲ့၏၊ တဂဝါ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ
ထိုအမျိုးကောင်းသား၏၊ ပဿဒနသံဝဇ္ဇနတ္ထံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကိုပွားစေခြင်း
၎င်း၊ တဿချုပ်၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးပြုပြင်ခြင်းကို
အဘိသင်္ခါရေသိ၊ ပြုပြင်တော်မူ၏၊ သုဝဏ္ဏာသယထာ၊ ရွှေ၏အရောင်ကဲ့
သို့၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ ဩတ္တရတိ၊ လွှမ်းမိုး၏၊ တံ၊
ထိုအရောင်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဘိယျော
သောမတ္တယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည်လင်သော
စိတ်နှလုံးရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဝိပဿိမြတ်သုံးလူနတ်ကို၊
ဝန္တိတွာ၊ ရှိသိုး၍၊ တံ၊ ထိုအရောင်ကို၊ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ဘုရားလျှင်အာ
ရုံရှိသော၊ ဝီရိယံ၊ အားကြီးသောဝီရိယကို၊ အဝိဇ္ဇဟန္တော၊ မစွန့်မူ၍၊ ကေနပိ
ဒေဝရာဂေန၊ တစ်စုံတစ်ခုသောရာဂါကြောင့်၊ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကို
ပြု၍၊ ကုသိတေသု၊ ကုသိတာနတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပပန္နော၊ ဖြစ်ရလေ၏၊ အပရာ
ပရံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဗုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿသု
နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်နေသည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇာနံ
ဗိမ္ဗိသာရံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ အမ္မပါလိယာ၊ အမ္မပါလိအမည်
ရှိသောပြည်တန်ဆာမ၏၊ ကုန္တိမ္မိ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိ၊
ယူလေ၏၊ ရာဇာဗိမ္ဗိသာရော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်၊ တရုဏကာလေ၊
လပ်သောအခါကာလ၌၊ အမ္မပါလိယာ၊ အမ္မပါလိအမည်ရှိသောပြည်တန်
ဆာမ၏၊ ဥပသမ္ပတ္တိံ၊ အဆင်းရှုပ်ကာယ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သုတွာ၊ ကြားရ
၍၊ သဗ္ဗာတာဘိလသော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောတောင့်တခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ကတိပယမနုဿပရိဝါရော၊ နှစ်ယောက်သုံးယောက်သောလူအဖြစ်
အရံရှိသည်ဖြစ်၍၊ အညာတကဝေသေန၊ မလင်ရှားသောအသွင်ဖြင့်၊ ဝေ
သာလိံ၊ ဝေသာလီပြည်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ဧကရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး၊ တာ
ယ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမနှင့်၊ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏၊ တဒါ
ထိုအခါ၌၊ အယံထေရော၊ ဤဝိမလကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထို
ပြည်တန်ဆာမ၏၊ ကုန္တိမ္မိ၊ ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏
သာဝ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမသည်လည်း၊ ဂမ္ဘဿ၊ ကိုယ်ဝန်၏၊ ပတိဋ္ဌိတာဘာဝံ
တည်သောအဖြစ်ကို၊ တဿ၊ ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းအား၊ အာရာစေသိ၊ ကြား
၏၊ ရာဇာဝိ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်လည်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဇာနာ

၁၀

ပေတွာ၊ ဗိမ္ဗိဿာရမင်းဟုသိစေ၍၊ ဒါတဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပေးအပ်သည်နှင့်ယှဉ်
 သောဝတ္ထုကို၊ ဒတွာ၊ ပေးခဲ့၍၊ ပတ္တမိ၊ သွားလေ၏၊ သာ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမ
 သည်၊ ဂတ္တပရိပါကံ၊ ကိုယ်ဝန်ရင့်ခြင်းကို၊ အန္ဓာယ၊ ဖွဲ့၍၊ ဝုတ္တံ၊ သားကို၊
 ဝိဇာယိ၊ ဖွားလေ၏၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ ဝိမလောတိနာမံ၊
 ဝိမလဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ ဝိ
 မလကောဏ္ဍညောတိ၊ ဝိမလကောဏ္ဍညဟူ၍၊ ပညာယံ၊ ဣ၊ ထင်ရှားလေ၏
 သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရှုယ်သို့ရောက်လတ်
 သော်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေသာလိဂမနေ၊ ဝေသာလိပြည်
 သို့ကြွတော်မူသောအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရား၏အာနုဘော်ကို၊ ဗိသွာ၊
 မြင်၍၊ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း
 ပြု၍၊ ကတဗုဒ္ဓကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဗုဒ္ဓကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊
 ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နဝိရုဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 အပဒါနေ၊ အပဒါနိ၌၊ လောကဇေဋ္ဌော၊ သတ္တဝါတို့ထက်ကြီးတော်မူ
 သော၊ နရာသတော၊ လူတို့ထက်မြတ်တော်မူသော၊ ဝိသမိနာမ၊ ဝိပဿိ
 အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇနကာယသမ၊ လူအ
 ပေါင်း၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ နိသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်၊ အမတံပဒံ၊ သေခြင်း
 ကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဧဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗွိပ
 ဗိန္ဒဿ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ကို အစိုးရတော်မူသော၊
 တဿသတ္ထုနော၊ ထိုဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သု
 တ္တာန၊ ကြားနာပြီး၍၊ သောဝတ္ထုဝုပ္ပါနိစတ္တာရိ၊ လေးပွင့်သောရွှေပန်းတို့ကို
 ဗုဒ္ဓဿ၊ ဝိပဿိမြတ်သုံးလူနတ်အား၊ အဘိရောပယံ၊ တင်လှူခဲ့ဘူးပြီးတင်
 ထိုအခါ၌၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်သောအပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ပရိသာ၊
 ပရိသတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်သောအပိုင်းအခြား
 ဖြင့်၊ သုဝတ္ထုဆဒနာ၊ ရွှေပန်းအမိုးသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓဘာဗုဒ္ဓဘာယစ
 ဘုရား၏အရောင်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုဝတ္ထုဘာသုဝတ္ထုဘာယစ၊ ရွှေ
 ၏အရောင်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိပုလော၊ ပြန့်ပြာသော၊ အာလော
 ကော၊ အလင်းသည်၊ အဟုအဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒဂ္ဂမိတ္တော၊ ဥဗ္ဗေဂပီ
 တိဖြင့်တက်ကြွသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သောစိတ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒဇာတော၊ ပရုဏာပီတိဖြင့်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်
 ၍၊ ကတဉ္စဝီ၊ ချီသောလက်အုပ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တေသံ၊ ထိုပရိသတ်တို့၏၊

၁-ကေနိပါတ်-၇-သက္ကမဝဂ်-၆၄-ဝိမလကောဏ္ဍညထေရဂါထာ၊ ၄၅၃

ဗိဇ္ဇမေဃသုခါဝဟော၊ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောသန္တုချမ်းသာာသိရက်ဆောင်တတ်သော
 ဝိတ္တိသံဇနနော။ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ အဟံ၊ ငါသည်။
 သမ္မုန္တံ၊ ဝိပဿီမြတ်သုံးလှနတ်ကို။ အာယာမိတွာနစ၊ သွားခွင့်ပန်၍လည်း
 ကောင်း၊ သုဗ္ဗတံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသောဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို။
 ဝဇ္ဇိတွာနစ၊ ရှိခိုးပြီး၍လည်းကောင်း၊ ပါမောဇ္ဇန္တံ၊ သောဝီတိဟုဆိုအပ်သော
 နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ဇနယိတွာနစ၊ ဖြစ်စေ၍လည်းကောင်း၊ သကံတဝနံ၊ မိမိ
 အိမ်သို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်၏။ တာဝနောတဝနံ၊ မိမိအိမ်သို့၊ ဥပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်
 သော၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူး
 တော်ကို၊ အနုဿရိ၊ အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့၏။ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 သော၊ ဝိတ္တပဿာဒေန၊ စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တုသိ
 တံ၊ တုသိတာနတ်တို့ဘုံသို့၊ ဥပပဇ္ဇိ၊ ရောက်ပြီ။ ဣတောဘဒ္ဒကပ္ပတော၊
 ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကေနဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ပဿယ၊
 စေတနာယ၊ အကြင်ကောင်းမှုလျာစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေး
 ပါးကို။ နာဘိဇာနာမိ၊ ရှိ၏ဟူ၍မျှသိရဘူး။ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်း
 တည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအားရွှေ
 ပန်းပူဇော်ရခြင်း၏။ ဖလံ၊ အကျိုးပေ တည်း။ ဣတောဘဒ္ဒကပ္ပတော၊
 ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ စက္ကာသီသေကပ္ပေ၊ ကပ်လေးဆယ်၌၊ စက္ကဝတ္တိံ၊ စကြာ
 ရတနာကိုလည်းစေတတ်ကုန်သော၊ မဟဗ္ဗလာ၊ များသောစစ်သည်မိုလ်ပါ
 ရှိကုန်သော၊ နေမိဿမသနာမကာ၊ နေမိဿမဟုရအပ်သောအမည်ရှိကုန်
 သော၊ သောဋ္ဌသရာဇာနော၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်သောမင်းတို့သည်၊
 အာသိံသု၊ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊ မဟံတန၊ ဝိမလကောဏ္ဍညတွင်ငါထေရ်ရှင်အား
 ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရ
 ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
 ပတွာပန၊ ရောက်ပြီး၍လျှင်၊ အညပဒေသေန၊ သူတပါးကိုရည်ညွှန်းသဖြင့်၊
 အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ကြားတော်မူလိုသောကြောင့်၊
 ဒုမဂ္ဂယာယာတိဂါထံ၊ ဒုမဂ္ဂယာယအစရှိသောဂါထာကို၊ အာသာသိ၊ ရှုတ်
 ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ သံဝဏ္ဏနာအဋ္ဌကထာကို၊ ဧဝံ၊
 ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဒုမဂ္ဂယာယာတိ၊ ဒုမ
 ဂ္ဂယာယဟူသည်ကား၊ ဒုမေနအဓမ္မေန၊ သရက်ပင်ဖြင့်၊ အဝှံတဗ္ဗာယ၊ ခေါ်
 ဝေါအပ်သော၊ အဓ္မပါလိယာ၊ အဓ္မပါလိအမည်ရှိသောပြည်တန်ဆာမ၌၊

ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စ၊ အထူးကား၊ ဇေတံဝစနံ
 ဤဒုမ္မဿာယဟူသောဝုဒ္ဓိသက်အပ်သောဝိဘတ်သည်၊ အာဓာရေ၊ အာ
 ဓာရအနက်၌၊ ဘုမ္မာဝစနံ၊ သတ္တဝီဝိဘတ်တည်း၊ ဥပ္ပန္နောတိ၊ ဥပ္ပန္နောဟူသည်
 ကား၊ တဿာ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမ၏၊ ကုန္တိယံ၊ ဝမ်း၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 မာနောစ၊ ဖြစ်ခဲ့ဖြစ်၍လည်း၊ ဇာတောပဏ္ဍရကေတုနာတိ၊ ဇာတောပဏ္ဍရ
 ကေတုနာဟူသည်ကား၊ ဓဝလဝတ္ထုစေတနာ၊ ဖြစ်သောတံခွန်သဖွယ်ဖြစ်
 သောအဝတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဏ္ဍရကေတုတိ၊ ပဏ္ဍရကေတု
 ဟူ၍၊ ပညာတေန၊ ထင်ရှားသော၊ ဟေတုဘူတေန၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ ဗိမ္ဗိသာရရညာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကြောင့်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊
 ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအသံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဥပ္ပန္နောတိဣမိနာ၊ ဥပ္ပန္နော
 ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပဌမာဘိနိဗ္ဗတ္တိဒဿနပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကိုပြ
 ခြင်းလျှင်ရှေးဖြစ်သောစကားတည်း၊ တထာဟိတတောဝေ၊ ထို့ကြောင့်
 သာလျှင်၊ ဇာတိဒဿနံ၊ ဇာတိကိုပြခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ဝိဇယနကာလတော၊ ဖွားသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ လောကေ၊
 လောက၌၊ ဇာတဝေါဟာရော၊ ဖြစ်သောဝေါဟာရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒုမ္မဿာယ ဟူသောပါဌ်၌၊ ဒုမ္မဿာယ
 ဥပ္ပန္နောတိဣမိနာ၊ ဒုမ္မဿာယဥပ္ပန္နောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အတ္တုဏ္ဏံသနာ
 ဘာဝဇ္ဇ၊ မိမိကိုယ်ကိုခြီးခြောက်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 အနေကပတိပုတ္တာနံ၊ များစွာသောအရှင်သားတို့၏၊ ဝိသေသာမိဂမနသ
 ဘာဝဇ္ဇ၊ မဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူး တရားထူးကို ရခြင်း၏ သဘောကို လည်း
 ကောင်း၊ ဒီပေတိ၊ ပြု၏၊ ဇာတောပဏ္ဍရကေတုနာတိဣမိနာ၊ ဇာတောပဏ္ဍရ
 ကေတုနာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဝိညာတပိတိကဒဿနေန၊ ထင်ရှားသော
 အဘမှဖြစ်သည်ကိုပြသဖြင့်၊ ပရဝတ္ထနံ၊ သူတပါး၏ချုပ်ချယ်ခြင်းကို၊ အပ
 နေတိ၊ ပယ်၏၊ ကေတုယာတိ၊ ကေတုယာဟူသည်ကား၊ မာနပ္ပဘာယိ၊
 တက်ကြွသောလက္ခဏာရှိသော တံခွန်သဖွယ်ဖြစ်သောမာနကိုပယ်ရပြီး
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မာနော၊ မာနသည်၊ ဥဏ္ဏတိလက္ခဏတ္တာ၊ တက်ကြွခြင်း
 လက္ခဏာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေတုပိယ၊ တံခွန်သဖွယ်ကဲ့သို့တည်း၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ကေတု၊ ကေတုမည်၏၊ တထာ၊ ထိုစကားသည်၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုမာနကို၊ ကေတုကမ္ပတာပစ္စုပဋ္ဌာနောတိ၊ တံခွန်
 ကဲ့သို့ထောင်လွှားခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်း

၁-ကေနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၄-ဝိမလကောဏ္ဍညထေရဂါထာ၊ ၄၅၅

အရာရှိ၏ဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကေတုနာယောဝါတိ၊ ကေတုနာယောဝဟူ
သည်ကား၊ ပညာယောဝ၊ ပညာဖြင့်သာလျှင်၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ ပညာ၊ ပညာ
သည်၊ အနုဝဇ္ဇာဓိဗ္ဗေသု၊ အပြစ်မရှိသောကုသိုလ်ဓမ္မတို့၌၊ ပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မနစ၊
ရှေးရှုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော အနက်သဘောကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ မာရုသေနပမဒ္ဓေန၊ မာရ်မင်းစစ်သည်ကိုနှိပ်စက်ဖျက်ဆီးခြင်း၌၊
ဝုဗ္ဗင်္ဂမေနနစ၊ ရှေ့သွားဖြစ်သောအနက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အရိယာနံ၊
အရိယာတို့၏၊ ဇောနာမ၊ တံခွန်မည်၏၊ တေန၊ ဟိ၊ ကြောင့်၊ ဓမ္မောဟိဇ္ဇာသိနံ
ဓဇောတိ၊ ဓမ္မောဟိဇ္ဇာသိနံဓဇောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ မဟာကေ
တုပဒံသယီတိ၊ မဟာကေတုပဒံသယီဟူသည်ကား၊ မဟာဝိသယတာယ
ကျယ်သောအရာရှိသည်၏ဖြစ်ဖြင့်၊ မဟာတာ၊ များကုန်သော၊ သေပျာမာန
ဇာတိမာနာဒိဘဒ္ဒတော၊ သေပျာမာနဇာတိမာနစသောအားဖြင့်များသော
အပြားရှိသော၊ ဗဟဝေါစမာနပ္ပကာရာ၊ များစွာသောမာနအပြားတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဣတဇေစကိလေသဓမ္မာ၊ ဤမာနမှတစ်ပါးကုန်သောကိလေ
သာတရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ သမုသယိတဇ္ဇေန၊ စိုက်ဆောက်အပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတဿ၊ ထိုမာရ်မင်းအား၊ ကေတု၊ တံခွန်သဖွယ်
ဖြစ်သောမာနသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ မဟာကေတု၊
မဟာကေတုမည်၏၊ ပါဝိမာ၊ ယုတ်မာစွာသောသဘောရှိသော၊ မာရော၊
မာရ်နတ်သားကို၊ လုတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဗလဝိဓမ္မနဝိသယာတိတ္ထမနဝသေန
အားအစွမ်းကိုဖျက်ဆီးတတ်သောရာဂအစရှိသော မာရ်မင်းကိလေသာ
၏အရာကိုလွန်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုမာရ်နတ်သားကို၊ အဘိဘာဝိနိဗ္ဗိ
သေဝနံအကာသိ၊ အဆိပ်အတောက်မရှိသည်ကိုပြု၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့
ကြောင့်၊ မဟာကေတုပဒံသယီတိဇ္ဇမိနာ၊ မဟာကေတုပဒံသယီဟူသော
ဤပါဌဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရံပိယ၊ သူတပါးကဲ့သို့၊ ဒေသန္တော၊ ပြု
လိုသည်ဖြစ်၍၊ အညာပဒေသေန၊ သူတပါးကိုညွှန်းသဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏၊ ဝိမလကောဏ္ဍညထေရဂါထာပဏ္ဏ
နာ၊ ဝိမလကောဏ္ဍညမထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။

၁ ကေနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၅-ဥက္ခေပကဋကဋ္ဌဇ္ဈေရဂါထာ၊

ဥက္ခေပကဋကဋ္ဌဇ္ဈေရဿာ တိအယံဂါထာ၊ ဥက္ခေပကဋကဋ္ဌဇ္ဈေရဿ အစရှိ
 သောဤဂါထာသည်အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ဥက္ခေပ
 ကဋကဋ္ဌဇ္ဈေရဿ၊ ဥပက္ခေပကဋကဋ္ဌမထေရ်၏၊ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊
 ကိရိဝိတ္ထာရေမိ၊ချွဲပြီးအံ့၊သောပိဥက္ခေပကဋကဋ္ဌဇ္ဈေရေ၊ ထိုဥက္ခေပကဋ
 ကဋ္ဌမထေရ်သည်လည်း၊ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံ
 တော်တို့၌၊ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်ကေု ဇူးဂုဏ်အထူးရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ထိုထိုသို့သောလူ့ ဘုံနတ်ဘုံတို့၌၊ ဝိဝဇ္ဇပ
 နိဿယံ၊ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ကင်းရာနိဗ္ဗာန်၏အံ့၊ကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော
 ဒါနသီလအစရှိသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ဥပပိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်
 ဖြစ်၍၊ဣတောဘဒ္ဒကပ္ပတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဝေဒနုပုတေကဗ္ဗေ၊
 ကိုးဆဲ့လေးကမ္ဘာထက်၌၊ ဘဂဝတော၊ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူသော၊သိဒ္ဓတ္ထဿ၊သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရား၏၊ကါလေ၊ရွှေလက်ထက်
 တော်၌၊ကုလဂေဟော၊အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊အထူးမြင်
 သိပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ပတ္တော၊ရောက်သည်ဖြစ်၍၊သတ္ထာရံ၊သိဒ္ဓတ်
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ဥဒ္ဓိဿ၊ရည်ရော်၍၊ မာဠုတံ၊ဆောင်းကို၊ကရောန္တဿ၊
 ပြုသော ကော်ထမ္ဘံ၊သည်တိုင်တလုံးကို၊အလဘန္တဿ၊မရသော၊ပူဂဿ၊
 တကာအပေါင်းအား၊ ထမ္ဘံ၊သည်တိုင်ကို၊ဒေတွာ၊ပေး၍၊ သဟာယကိစ္စံ၊
 အတော်အပေါင်းကိစ္စကို၊ အကာသိ၊ပြုခဲ့ဘူး၏၊သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း
 သားသည်၊ တေနုပုညကဗ္ဗေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊
 နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ဖြစ်၍၊အပရာပရံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ပုညာနိ၊ကောင်း
 မှုတို့ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ဒေမနုဿသု၊နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊သံသရေန္တော
 ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ၊ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမ မြတ်စွာ
 ဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊အညတေ၊ရသေ
 တယောက်သော၊ဗြာဟ္မဏဿ၊ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊သားသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်လေ၏၊အဿ၊ထိုအမျိုးကောင်းသား၏၊ဝန္တော၊တိနာမံ၊
 ဝန္တဟူသောအမည်သည်၊ဂေါတ္တတော၊အနွယ်အားဖြင့်၊အဝဂ္ဂတနာမံ၊
 လာသောအမည်တည်း၊သော၊ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊သတ္ထု၊သန္တိ
 ကေ၊မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်၌၊ဓမ္မံ၊တရားတော်ကို၊သုတွာန၊ကြားနာ
 ရ၍၊ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်း

၁-ဇကုနိပါတ်-၃-သတ္တမဝဂ်-၆၅-ဥက္ခေပကဋကဋ္ဌတ္ထဝါရထာ၊ ၄၅၃

ပြု၍၊ ကောသလရဋ္ဌ၊ ကောသလတိုင်း၌၊ ဂါမကာဝါသေ၊ ရွာနီးကျောင်း၌
ဝသန္တော၊ နေသည်ဖြစ်၍၊ အာဂတာဂတာနံ၊ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော
ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မကို၊ ပရိယာ
ပုတာတိ၊ သင်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤ
သည်ကား၊ သုတ္တန္တံ၊ သုတ္တန်တည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဘိဓမ္မော၊ အဘိ
ဓမ္မာတည်း၊ ဣတိပနုဇ္ဈတိဇေ၊ ဤသို့မျှလျှင်၊ ပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ နဇာ
နာတိ၊ မသိ၊ အထပစ္ဆာ၊ ထို့နောင်မှ၊ ဇကုဒိဝသံ၊ တနေသ၌၊ အာယသ္မန္တံ၊
ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဓမ္မေသနာပတိံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊
ပုစ္ဆိတွာ၊ မေးလျှောက်၍၊ ယာသာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊
ပရိစ္ဆေဒံ၊ ပိဋကတ်အပိုင်းအခြားကို၊ သလ္လက္ခေသိ၊ မှတ်မိ၏၊ ဓမ္မသင်္ဂတိ
ယာ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကိုသင်၊ ယနာတင်သည်မှ၊ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေး၌လည်း
ပိဋကဒိသမညာ၊ ပိဋကတ်အစရှိသောအမည်သည်၊ ပရိယတ္တိသဒ္ဓဓမ္မေ၊
ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မ၌၊ ဝတ္ထိတာဝေ၊ မှတ်အပ်ကုန်သည်သာတည်း၊ ယတော၊
အကြံငွေကြောင့်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဝိနယဓရာဒိဝေါဟာရော၊ ဝိနယဓရ
အစရှိသောဝေါဟာရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
သည်၊ တေပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား
စကားတော်ကို၊ ဥဂ္ဂဗျဇ္ဇော၊ သင်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိပုစ္ဆန္တော၊ အဖန်တလဲ
လဲမေးသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုပိဋကတ်၌၊ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်
သော၊ ချပါရူပဓမ္မေ၊ ရုပ်နာမ်သဘောတို့ကို၊ သလ္လက္ခိတွာ၊ မှတ်၍၊ ဝိပဿနံ၊
ဝိပဿနာကို၊ ပဗ္ဗပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သဗ္ဗသန္တော၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်သည်ရှိ
သော်၊ နပိရေသော၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန၌၊ ဝာဂ
ဝေတာ၊ ဘုန်းတော်၊ ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ်
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ မဟာပူဂဏဇော၊ ကုသိုလ်
ကောင်းမှုကိုပြုသောများစွာသောတကာအပေါင်းသည်၊ အဟု၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊ တေဥပါသကော၊ ထိုဒါယကာတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဝတာဝ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊
တထာဂတံ၊ သိဒ္ဓတ်မည်တွင်ဘုရားရှင်ကို၊ သဒ္ဓဟန္တိ၊ ယုံကြည်ကုန်၏၊
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကုန်သော ဒါယကာတို့သည်၊ သင်္ဂမ္မံ၊ စည်းဝေးကုန်၍၊
မန္တေတွာ၊ တိုင်ပင်၍၊ သတ္တုနော၊ သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရား၏၊ အတ္ထာယ၊
အကျိုးငှါ၊ မာဠံ၊ တန်ဆောင်ကို၊ ကုပ္ပန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ဇကုဗ္ဗန္တံ၊ သည်တိုင်

တလုံးကို၊ အသဘန္တော၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မာဝနေ၊ တောကြီး၌ ဝိစိ
နန္တိ၊ စူးစင်းရှာဖွေကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အရညော၊
တော၌၊ တေဥပါသကော၊ ထိုဒါယကာအပေါင်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်လတ်၍၊
ဂဏံ၊ ဒါယကာအပေါင်းသို့၊ ဥပါဂမ္ဘ၊ ကပ်၍၊ အဉ္စလိ၊ လပ်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေ
တွာ၊ မြှောက်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂဏံ၊ ဒါယကာအပေါင်းကို၊ ပဋိပုဏ္ဏိ၊
မေးပြီ။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ပုဋ္ဌာ၊ မေးအပ်ကုန်သော၊ သီလဝန္တော၊ သီ
လရှိကုန်သော၊ တေဥပါသကာ၊ ထိုဒါယကာအပေါင်းတို့သည်၊ ဝိယသကံ
သု၊ ပြောကြားကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ မာဠု၊ တဆောင်းကို၊ ကာတုကာ
မာ၊ ပြုလိုကုန်၏၊ ဧကောထန္တော၊ သည်တိုင်တလုံးကို၊ နုလန္တတိ၊ မရ၊ မမံ၊
ငါ့ကို၊ ဧကံထန္တံ၊ သည်တိုင်တလုံးကို၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့၊ အဟံ၊ ငါသည်
သတ္တု၊ နော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒဿာမိ၊ ယူပါအံ့၊ ထန္တံ၊ သည်တိုင်ကို၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ အာဟရိဿာမိ၊ ဆောင်ယူခဲ့အံ့၊ ဝေါတု၊ မှာ၊ သင်တို့သည်၊
အပ္ပေါသုက္ကာ၊ ကြောင့်ကြမဲ့၊ ဘဝါထဘဝေ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော့၊ ပသန္နာ၊
ကြည်ညိုခြင်းရှိကုန်သော၊ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်သော၊ စိတ်ရှိကုန်သော၊
တေဥပါသကာ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ထန္တံ၊ သည်တိုင်ကို၊
ပဝုဏ္ဏိ၊ သု၊ ပေးကုန်၏၊ တတော၊ ထိုပေးပြီးနောက်မှ၊ ပဋိနိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်
လည်ခဲ့၍၊ သကံဗ္ဗရံ၊ မိမိတို့အိမ်သို့၊ အာဂမံသု၊ ပြန်လာကုန်၏၊ ပုဂဂဏေ၊
ဒါယကာအပေါင်းသည်၊ နမိရဂဏေ၊ သွား၍၊ မကြာမြင့်မီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
ထန္တံ၊ သည်တိုင်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟဇ္ဈော
ရွှင်သည်ဖြစ်၍၊ ဟဇ္ဈေန၊ ရွှင်သော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ပဌမံ၊ ခြေဦးစွာ၊
ဥဿာပေမိ၊ စိုက်ဆောက်၏။ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ စိတ္တပဿ
နေ၊ စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိမာနံ၊ နတ်တို့ပြောရုံ
မိမာနံတုံသို့၊ ဥပပဇ္ဇိ၊ ရောက်ရပြီ၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဘဝနံ၊ ဘုံမိမာနံသည်၊ ဥဇ္ဇိန္တံ၊
အစောက်မြင့်၏၊ သဏဘူမံ၊ များသောတုံရှိ၏၊ သမုဂ္ဂတံ၊ ကောင်းစွာတက်
၏။ တေရိသု၊ စည်ကြီးတို့ကို၊ ဝဇ္ဇမာနာသု၊ တီးကုန်သည်ရှိသော်၊ တဒါ၊
ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိစာရေမိ၊ စေ့ပစ်ရ၏၊ ပဉ္စပညာသကပ္ပမိ၊ ငါး
ဆွဲငါးကမ္ဘာထက်၌၊ ယသော၊ ခရောရာ၊ ဇာ၊ ယသော၊ ခရောစကြာမင်းသည်
အာသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ တတ္ထာပိ၊ ထိုယသော၊ ခရောစကြာမင်းဖြစ်သောအခါ
၌လည်း၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဘဝနံ၊ ဘုံမိမာနံသည်၊ သဏဘူမံ၊ များသောတုံဆင့်ရှိ
၏၊ သမုဂ္ဂတံ၊ ကောင်းစွာတက်၏၊ ကုဋ္ဌာဂါရဝဇ္ဈပေတံ၊ စူးလစ်မွန်ချွန်တတ်
သောမြတ်သောအဆောင်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ မနောရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်စွာပတ်ရှိ

၁-ကောနိပါတ်-၃-သတ္တမဝဂ်-၆၅-ဥက္ခေပကဋ္ဌဝတ္ထုတ္တရဂါထာ၊ ၄၅၆

သော၊ ဧကံသန္တံ၊ တပင်တိုင်နန်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကောဓိသတိ
ကပ္ပမ္ပိ၊ နှစ်ဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ ဥဇ္ဇေနာနာမ၊ ဥဒ္ဓိန်အမည်ရှိသော၊ ဓတ္တိယော
စကြာမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထာပိ၊ ထိုဥဒ္ဓိန်စကြာမင်းဖြစ်သော
အခါ၌လည်း၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ဘဝနံ၊ ထုံမိမာန်သည်၊ သတဘူခံ၊ များသောထုံ
ဆင့်ရှိ၏၊ သမုဂ္ဂတံ၊ ကောင်းစွာတက်၏။ ခဓဝတ္တံ၊ နတ်လည်းဖြစ်သော၊
အသ၊ ထိုမှတပါး၊ မာနုသံ၊ လူလည်းဖြစ်သော၊ ယံယံယောနိ၊ အကြင်
အကြင်အမျိုးသို့၊ ဥပပဇ္ဇာမိ၊ ရောက်ရပြီ၊ တမ္ပိတမ္ပိယောနိယံ၊ ထိုထိုအမျိုး
၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ အနုဘာဝမိ၊ ခံစားရ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့
ခံစားရခြင်းသည်၊ ဧကထမ္ဘဿ၊ သည်တိုင်တလုံး၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း၊
ဣတောဘဒ္ဒကပ္ပတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ စတုနုဂတကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့လေး
ကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုသိဒ္ဓတ္ထမြတ်စွာဘုရားဖြစ်သောအခါ၌၊ ယံယာ
ယစတနာယ၊ အကြင်ကောင်းမှုချောစေတနာဖြင့်၊ ထမ္ဘံ၊ သည်တိုင်တလုံး
ကို၊ အဒဒိ၊ လှူဘူးပြီ၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ ရှိ၏ဟူ၍မျှ
မသိရ၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤမသိရခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဧကထမ္ဘဿ
သည်တိုင်တလုံး၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးတည်း၊ မယှံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊
ကိလေသာတို့ကို၊ ချာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ကတကိစ္စတာ၊ ပြုအပ်ပြီးသောရဟန်းကိစ္စ
ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အကိသာသုဘာဝေ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသောဘို့ယ်
၏အဖြစ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊
ဥပဂတာနံ၊ ကပ်ရောက်လာကုန်သော၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာနံ၊ လူရှင်ရဟန်းတို့
အား၊ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ တေပိဋ
ကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို၊ ဝိမ
သိတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်း၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟော၏၊ ဒေ
သေန္နောစ၊ ဟောသည်ဖြစ်၍လည်း၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို၊ ပရိယ၊ သူတပါးကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်
ဖြစ်၍၊ ဥက္ခေပကဋ္ဌဝတ္ထု ၁၁၊ ပ၊ ဥဇ္ဇာရပါမောဇ္ဇောတိဂါထံ၊ ဥက္ခေပကဋ္ဌ
ဝတ္ထု ၁၁၊ ပ၊ ဥဇ္ဇာရပါမောဇ္ဇော ဟူသော ဂါတာကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၏၊
ဥက္ခေပကဋ္ဌဝတ္ထု ၁၁၊ ဥက္ခေပကဋ္ဌဝတ္ထု ၁၁၊ ဥက္ခေပကဋ္ဌဝတ္ထု ၁၁၊ မထေရ်သည်၊
ယံဗုဒ္ဓဝစနံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်ကို၊ ဗဟူဟိဝသေယဟိ၊

များစွာသောနှစ်တို့ဖြင့်၊ သံကလိတံ၊ ပေါင်းစည်းသောအားဖြင့်နှလုံး၌ထား
 အပ်၏။ ဟံဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ကောင်းတော်ကို၊ ဂဟဋ္ဌာနံ၊
 လူတို့၏၊ မဇ္ဈိမ၊ အလယ်၌၊ သုနိသိန္ဓော၊ ကောင်းစွာနေသည်ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဇာရပါ
 မောဇ္ဇော၊ ပေလသမာပတ္တိသုခဓမ္မဒေသနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သောနှစ်
 သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘာသသိကထေသိ၊ ဟော၏။
 တတ္ထတထိ၊ ဂါထာပဒေ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ အဇ္ဈော၊ အနက်ကို၊ ဇေဝံဇ္ဈမိနာ၊ ကွ
 မာနနယေန၊ ဤဆိုသတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဇေဝံဇ္ဈတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဥက္ကေပက
 ဇုဝတ္ထိ၊ သာသတိ၊ ဥက္ကေပကဇုဝတ္ထိ၊ သာဟူသည်ကား၊ ကတဥက္ကေပဝတ္ထိ၊ သာ
 ဥက္ကေပကဇုဝတ္ထိ၊ ဟု ဖြည့်အပ်သော၊ သိက္ခာနော၊ ရဟန်း၏၊ သန္တိကေ၊ အ
 တံ၌၊ ဝိသုဝိသု၊ အသီးအသီး၊ ဥဂ္ဂဟိတံ၊ သင်အပ်သော၊ ဝိနယပဒေသဉ္စ၊
 ဝိနည်းအပိုင်းအခြားကိုလည်းကောင်း၊ သုတ္တန္တပဒေသဉ္စ၊ သုတ္တန်အပိုင်းအ
 ခြားကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မပဒေသဉ္စ၊ အဘိဓမ္မာအပိုင်းအခြားကိုလည်း
 ကောင်း၊ ယထာပရိစ္ဆေဒံ၊ ပိုင်းခြားတိုင်းသော၊ ဝိနယသုတ္တာဘိဓမ္မာနံယေ
 ဝ၊ ဝိနည်းသုတ္တန်အဘိဓမ္မာတို့၏သာလျှင်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ နိဝိတွာ၊ ပစ်၍၊
 သဏ္ဌာယနဝသေန၊ သဏ္ဌာယံသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တတ္ထတတ္ထေဝ၊
 ထိုထိုဝိနည်းသုတ္တန်အဘိဓမ္မာ၌သာလျှင်၊ ပက္ခိဝိတွာ၊ ထည့်၍၊ ဥတဝဇ္ဇော
 န၊ တည်သောဝတ္ထိမထေရ်သည်၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဇ္ဈော၊
 အနက်တည်း၊ ဟိ၊ စင်စစ်ကေနအဓိပ္ပာယ်၌၊ ဣဒံစနံ၊ ဤဝိဘတ်သည်၊ ကရ
 ကတ္ထေ၊ ကရိုဏ်းအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်တည်း၊ ယံပကာသိတံ
 ဗဟူဟိ ဝသေဟိတိ၊ ယံပကာသိတံဗဟူဟိဝသေဟိ ဟူသည်ကား၊
 ဗဟူကေဟိ၊ များစွာကုန်သော၊ သံဝတ္ထိ၊ ဇေဟိ၊ နှစ်တို့ဖြင့်၊ သမ္ဘိဏ္ဍာနဝသေန၊
 ပေါင်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌၊ ဣဝိတံ၊ ထားအပ်၏၊ သင်္ခ
 လိတန္တိဝိ၊ သင်္ခလိတံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သင်္ခလိတံ
 ဝိယ၊ သံခြေခြင်းဆက်ကဲ့သို့၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ကောဗုဒ္ဓဝသေန၊ တစင်
 တည်းသောအစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝါရုဂ္ဂတံ၊ နှုတ်သို့တက်သည်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
 ၍၊ ယံဗုဒ္ဓဝစနန္တိ ဝစနသေသော၊ ယံဗုဒ္ဓဝစနံဟူသောစကားအကြွင်းကို၊
 ပက္ခိဝိတဗ္ဗော၊ ထည့်အပ်၏၊ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ တံပရိယတ္တိဓမ္မံ၊ ထိုပရိ
 ယတ္တိဓမ္မာကို၊ ဘာသသိကထေသိ၊ ဟော၏၊ ဂဟဋ္ဌာနန္တိ၊ ဂဟဋ္ဌာနံဟူသည်
 ကား၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏၊ ယေတုယုတာယ၊ များသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုနိသိန္ဓောတိ၊ သုနိသိန္ဓောဟူသည်ကား၊ တထိ၊ ဓမ္မေ၊ ထို
 တရား၌၊ သမ္ဗော၊ ကောင်းစွာ၊ နိစ္စလော၊ မတုန်မယှုပ်၊ နိသိန္ဓော၊ နေသည်ဖြစ်၍

၁-ကေနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၅-ဥက္ခေပကဋ္ဌဝဏ္ဏတ္ထရဂါထာ၊ ၄၆၁

လာဘသာက္ကရာဇိ၊ လာဘ်ပူဇော်သကာအစရှိသည်ကို၊ အပစ္စသိသန္တော
မတောင့်တမူ၍၊ ကောဝလံ၊ သက်သက်၊ ဝိမုတ္တာယတနသီသေဝ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်၏အပြီး၌သာလျှင်၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကထေသိ၊ ဟော၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဥဠာရပါမောဇ္ဇောတိ၊ ဥဠာ
ရပါမောဇ္ဇောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဖဿသမာပတ္တိသုခဝသေနစ၊ ဖလ
သမာပတ်ချင်းသာ၏အတွင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒေသနာဝသေန
စ၊ ဓမ္မဒေသနာ၏ အတွင်းအားဖြင့်၎င်း၊ ဥပ္ပန္နဥဠာရပါမောဇ္ဇော၊ ဖြစ်သော
ဝင်းမြောက်နှစ်သက်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိတံပါကဋ္ဌံကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားစွာပြ
ဦးအံ့၊ ယထာယထာသုသောဘိက္ခုယထာသုတံ ယထာပရိယတ္တံဓမ္မဝိတ္ထာ
ရေနပရေသံဓေသေတိ၊ တထာတထာသောတသ္မိံ ဓမ္မလက္ခတိအတ္ထဝေဒံ
လက္ခတိဓမ္မဝေဒံလက္ခတိဓမ္မပသံဟိတံပါမောဇ္ဇန္တိအာဒိ၊ ယထာယထာသု
သောဘိက္ခုယထာသုတံယထာပရိယတ္တံဓမ္မဝိတ္ထာရေနပရေသံဓေသေတိ။
တထာတထာသောတသ္မိံ ဓမ္မ လက္ခတိအတ္ထဝေဒံလက္ခတိ ဓမ္မဝေဒံလက္ခတိ
ဓမ္မပသံဟိတံပါမောဇ္ဇန္တိသ္မိအစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏၊ အာရ
သော၊ ငါ့ရှင်၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သောအခြင်းဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ယထာသုတံ၊ ကြားနာတိုင်း၊ ယထာပရိယတ္တံ၊ သင်တိုင်း၊ ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့် ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဓေသေ
တိ၊ ဟော၏၊ တထာတထာ၊ ထိုထိုသို့သောအခြင်းဖြင့်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရ
ဟန်းသည်၊ တသ္မိံ ဓမ္မေ၊ ထိုတရား၌၊ အတ္ထဝေဒံ၊ အနက်၌ဖြစ်သောအသိ
ဉာဏ်ကို၊ လဘာဘိ၊ ရ၏၊ ဓမ္မဝေဒံ၊ ပါဠိ၌ဖြစ်သော အသိဉာဏ်ကို၊ လဘာဘိ၊
ရ၏၊ ဓမ္မပသံဟိတံ၊ တရားနှင့်စပ်သော၊ ပါမောဇ္ဇန္တိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကို၊ လဘာ
တိ၊ ရ၏။ ဥက္ခေပကဋ္ဌ ဝဏ္ဏထေရု ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဥက္ခေပကဋ္ဌ ဝဏ္ဏ
မထေရ်၏ဂါထာအသွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၁ ကေနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၆-မေဃိယတ္ထရဂါထာ၊

အနုသာသိမဟာဝိရောတိအယံဂါထာ၊ အနုသာသိမဟာဝိရောအစရှိ
သောဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊
မေဃိယတ္ထရဿ၊ မေဃိယံမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယမ္ဗိထေ
ရော၊ ဤမေဃိယမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရား

ရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကုသိုလ်ကျေးဇူး
 ဂုဏ်အထူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထတဝေ၊ ထိုထိုသို့သောလူ့ ဘုံနတ်ဘုံ
 တို့၌၊ ကုသလဗီဇာနိ၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့ကို၊ ရောပေဇန္တာ၊
 စိုက်ပျိုးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတောဘဒ္ဒကပ္ပတော၊ ဤဘဒ္ဒကင်္ကမ္ဘာမှ၊ ဧကနုရ
 ထေကာပွေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ ရွှေ
 လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေပေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊
 အထူးမြင်သိပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီး
 အုံးတထွိုံသမဗေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိပဿိဘဂဝါ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဗုဒ္ဓကိစ္စဿ၊ ဘုရားတို့သည်ပြုအပ်သောကိစ္စ၏၊ ပရိယောဿနံ၊ ဆုံးခြင်း
 သို့၊ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍၊ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရကို၊ ဩဿန္တိ၊ လွှတ်
 တော်မူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပထဝိကမ္ဘာဒိသု၊ မြေတုန်လှုပ်ခြင်းအစရှိ
 သည်တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟာဇနော၊ လူအများ
 သည်၊ ဘိတတသိတော၊ ကြောက်လန့်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ
 ပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊ နံမဟာဇနံ၊ ထိုလူများကို၊ ဝေဿဝဇ္ဇောမဟာရာဇာ၊
 ဝေဿဝဏ်နုတ်မင်းကြီးသည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဝိဘာဝေတွာ၊
 သိစေ၍၊ သမဿာသေတိ၊ သက်သာရာကိုရစေ၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သု
 တွာ၊ ကြား၍၊ မဟာဇနော၊ လူများသည်၊ သံဝေဂပက္ခော၊ ဝိတ်လန့်ခြင်းသို့
 ရောက်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထတေသုမဟာဇနောသု၊ ထိုလူများ
 အပေါင်းတို့တွင်၊ အယံကုလပုက္ကော၊ ဤအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဗုဒ္ဓါနု
 ဘာဝံ၊ ဘုရား၏အနုဘော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သတ္တရိ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာ
 ဘုရား၌၊ သဇ္ဇာတဂါရဝဗဟုမာနော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော များစွာသော
 ရိုသေခြင်းများစွာသောမြတ်နိုးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဇ္ဇာမုဝိတိသောမနသံ၊
 မြတ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်း နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ပဋိသံဝေဒေသိ၊ ခံစား၏၊
 သော၊ ထိုသူသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝ
 မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဇန္တာ၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဣမသ္မိံဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသော
 အခါ၌၊ ကပ္ပိလဝတ္ထုသ္မိံ၊ ကပ္ပိလဝတ်ပြည်၌၊ သာကီယရာဇကုလေ၊ သာ
 ကီဝင်မင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဖြစ်လေ၏၊ တဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ မေဃိ
 ယောဂတိနာမံ၊ မေဃိယဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိဖြစ်၏၊ သော၊
 ထိုအမျိုးကောင်း သားသည်၊ ဝယပ္ပတော၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိ

၁-ကေနိပါတ်-၃-သတ္တမဝဂ်-၆၆-မေဃိယထေရဂါထာ။ ၄၆၃

သေဝ်၊ သတ္တု၊ သန္တိ၊ ကေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း
 ပြု၍၊ တဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ လုပ်ကျွေးသည်ဖြစ်၍၊
 တဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာလိကာယံ၊ ဇာလိကကျောင်းတော်၌၊
 ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ ကိမိကာဉ္ဇယာ၊ ကိမိကာဉ္ဇအမည်ရှိ
 သော၊ နဒိယာ၊ မြစ်၏၊ ဖဇိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ ရမဏီယံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွပ်ရှိ
 သော၊ အဗ္ဗဝနံ၊ သရက်ဥယျာဉ်ကိုးဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ်
 ၌၊ ဝိဟရိတုကာမော၊ နေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်၊ တဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝါရေတွာ၊ မြစ်တော်မူ၍၊ တတိယဝါရေသုံးကြိမ်
 မြောက်၌၊ ဝိဿဇ္ဇိဘော၊ လွှတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ်
 သို့၊ ဂန္တိ၊ သွားလေ၍၊ မိစ္ဆာဝိတက္ကမက္ခိကာဟိ၊ မိစ္ဆာဝိတက်တည်းဟူ
 သော၊ ဖြုတ်ရင်တို့သည်၊ ဝဇ္ဇမာနာ၊ ကိုက်ခဲကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတ္တသမာဓိ၊
 စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊ အလတိတွာ၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တု၊ သန္တိကံ၊
 မြတ်စွာဘုရားအထံတော်သို့၊ ဂန္တိ၊ သွားလေ၍၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်း
 ကို၊ အာရောစေသိ၊ ယျောက်ကြား၏၊ အထပန္နာ၊ ထိုနောင်မှ၊ တဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ မေဃိယ၊ ချစ်သားမေဃိယ၊ အပရိပက္ခာယာ၊ မရင့်သေး
 သော၊ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်၊ ပဉ္စဓမ္မာ၊ ငါးပါး
 သောတရားတို့သည်၊ ပရိပါကာယ၊ ရင့်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ
 အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုမေဃိယမထေရ်အား၊ ဩဝါဒံ၊
 အဆုံးအမကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ သော၊ ထိုမေဃိယမထေရ်သည်၊ တသ္မိ၊ ဩ
 ဝါဒေ၊ ထိုအဆုံးအမ၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊
 ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို့
 ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ ဗုဒ္ဓသညကမထေရ်၏ အပဒါနံ၌၊ လောကဂ္ဂေါ၊
 သတ္တလောကထက် မြတ်တော်မူသော၊ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာယုသင်္ခါရံ၊ ပြုပြင်အပ်သောသက်တော်ရှင်သောင်းကို၊ ယဒါ၊
 အကြင်အခါ၌၊ ဩယန္တိ၊ စွန့်လွှတ်တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဇေယမေ
 လာ၊ သမုဒ္ဒရာတည်းဟူသောခါးကြိုးရှိသော၊ မေဒနိ၊ ဩဇာအချို့အခါရှိ
 သော၊ ပထဝီ၊ မြကြီးသည်၊ သမ္ပကမ္ပိတ္ထံ၊ ဝဲယာရှေ့နောက် ထက်အောက်
 လျှောက်၍ တုန်လှုပ်ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား၏၊ အာယုသင်
 ယေ၊ အသက်တော်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သုဝိစိတ္တဝတံသကံ၊ ကောင်းစွာ
 စိုက်အပ်သောဦးဆောက်ပန်းရှိသော၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ တဝနုဇ္ဈိ၊ ဝိမာနိတုံသည်
 လည်း၊ ဩတတံဝိတတံ၊ ဇနောင့်ဇနင်း၊ ပကမ္ပိတ္ထံ၊ တုန်လှုပ်၏၊ တဝနေ၊

တုံဗိမာန်သည်၊ သမ္ပကမ္ပိတ၊ ပြင်းစွာတုန်လှုပ်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါအား
 တာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ သမုပ္ပန္နာ၊ ကောင်းစွာဖြစ်၏၊ ကိမတ္ထာယ
 အဘယံအကျိုးကြောင့်၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ လေးပါးသောစာတ် စောက်ပြန်လတ်
 သောဥပါဒ်သည်၊ အဟုနု၊ ဖြစ်ဘိသနည်း၊ ဝိပုလော၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြော
 သော၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ အဟုနု၊ ဖြစ်ဘိသနည်း၊ တဒါ၊ ထို
 ထိတ်လန့်စွာဖြစ်သော အခါ၌၊ ဝေဿဝဏ္ဏော၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းသည်
 ဣမံဤလူ့ရွာသို့၊ အာဂမ္မ၊ လာလတ်၍၊ မဟာဇနံ၊ ကြောက်လန့်တုန်ရှောင်း
 နတ်လူအပေါင်းကို၊ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ ပါဏဘူတံပါဏဘူတာနံ၊
 ထွက်သက်ဝင်သက်ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကေဂ္ဂါ၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ သုသံဝတာ၊ ကိုယ်
 နှုတ်နှလုံးသုံးပါးကိုစောင့်ကုန်သည်၊ ဟောတ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော၊ ဗုဒ္ဓါ၊
 ဘုရားဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့သည်၊ အဟော၊ ဩဌာန်ဘွယ်ရှိကုန်
 စွ၊ ဓမ္မာ၊ တရားတရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်တို့သည်၊ အဟော၊ ဩဌာန်
 ဘွယ်ရှိကုန်စွ၊ နော၊ ငါတို့၏၊ သတ္တုသမ္ပဒါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သုံးပါးသော
 သမ္ပဒါနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အဟော၊ ဩဌာန်ဘွယ်ရှိစွ၊ ယသ္မိံ၊ အကြင်
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနမ္ပိ၊ ဖြစ်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ပထဝီ၊ မြေကြီး
 သည်၊ သမ္ပကမ္ပတိ၊ ဝေဿဝဏ္ဏော၊ နောက် ထက်အောက်မြောက်ဖြာ ပြင်းစွာ
 လှိုက်ခိုက်တုန်လှုပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊ ဘုရား၏အာနုဘော်
 ကို၊ ကိတ္တေတွာ၊ ကြားပြီး၍၊ ကပ္ပံ၊ တကမ္ဘာပတ်လုံး၊ သဂ္ဂမိသဋ္ဌေ၊ နတ်ပြည်
 ၌၊ မောဒံ၊ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍၊ အဝသေသေသုကပ္ပေသု၊ နတ်ပြည်စံရာ
 ကမ္ဘာမှကြွင်းကိုးဆယ်တွင်း၌၊ မယံ၊ ငါသည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကာ
 ရိတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတောဘဒ္ဒကပ္ပတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကေနုဝု
 ဘေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပံယာယစေတနာယ
 အကြင်ကောင်းမှုလျာစေတနာဖြင့်၊ သညံ၊ တရားဟူသောအမှတ်ကို၊ လ
 ဇာတိ၊ ရ၏၊ တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာဖြင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို
 နာဘိဇာနာမိ၊ ရှိ၏ဟူ၍မျှမသိရ၊ ဣဒံပလံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရ
 ခြင်းတည်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓသညာယ၊ ဘုရားဟူသောအမှတ်
 သညာ၏၊ ပလံ၊ အကျိုးတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဗုဒ္ဓသ
 ကပ္ပမ္ပိ၊ တဆွဲလေးကမ္ဘာထက်၌၊ ပတာပဝါ၊ တန်ခိုးရှိစွာစောအာနုဘော်ရှိ
 သော၊ မဟဗ္ဗလော၊ များသောစင်သည်မိုလ်ပါရှိသော၊ နာမေန၊ အမည်အား
 ဖြင့်၊ သမိတောနာမ၊ သမိတအမည်ရှိသော၊ ရာဇာစက္ကဝတ္ထိ၊ စကြာမင်း

၁-ဇကုနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၆-မေဃိယတ္ထေဂါရထဝံ၊ ၄၆၅

သည်၊ အာသိအဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ မဟံ၊ မေဃိယမည်တွင်၊ ငါမထေရ်
ရှင်အာ၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဗျတ်ကြည်း၊ ဧဝံ၊ ကုန်ပြီ၊
(ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်
နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗ
ခါ၊ မျက်မှောက်တော်၌၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ လာဘိတွာ၊ ရ၍၊ မယာ၊ ငါ
သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကဿောန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ အနုသာသိ
မဟာဝီရော၊ ပ၊ ကတံ၊ ဗုဒ္ဓဿသာသနန္တံ၊ ဂါထံ၊ အနုသာသိမဟာဝီရော၊ ပ၊

ကတံ၊ ဗုဒ္ဓဿသာသနံဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဆို၏၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ
အလုံးစုံသောတရားတို့၏၊ ပါရဂူ၊ ကင်းတတ်သော၊ ရောက်သော၊ မဟာဝီ
ရော၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓံ၊ ငါကို၊ အနု
သာသိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊
တရားတော်ကို၊ သုတွာန၊ နာရ၍၊ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သန္တိ၊ ကေး
ဘုရားအထံတော်၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေပြီး၊ ထိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇာ၊
ဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာရပေပြီ၊ ။

တတ္ထတသ္မိံ၊ ဂါထာပဒေ၊ ထိုဂါထာဝုန်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်သံဝဏ္ဏနာ
အဋ္ဌကထာကို၊ ဧဝံ၊ ကွဲမာနနယေန၊ ဤသို့ဖွင့်ဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေ
ဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အနုသာသိတိ၊ အနုသာသိဟူသည်ကား၊ မေဃိယ၊
ချစ်သား၊ မေဃိယ၊ အပရိပက္ခာယ၊ မရင့်သေးသော၊ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်၊ ပဉ္စဓမ္မာ၊ ငါးပါးသောတရားတို့သည်၊ ပရိပါကာ
ယ၊ ရင့်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊
ဩဝါဒိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ အနုသိဗ္ဗိံ၊ အဆုံးအမကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏၊
မဟာဝီရောတိ၊ မဟာဝီရောဟူသည်ကား၊ မဟာဝီရဝန္တော၊ ကြီးသောလုံ့
လရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိရိယပါရမီပူရိယာ၊ ဝိရိယပါရမီကိုဖြည့်ခြင်း၏၊ စတုရင်္ဂ
သမန္နာဂတဝိရိယာမိဋ္ဌာနေန၊ လေးပါးသောအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသောဝိရိယ
ကိုမိဋ္ဌာန်တော်မူသဖြင့်၊ အနညသာဓာနုဏစတုဗ္ဗိဓသဗ္ဗုဓာနသမ္ပတ္တိယာ
သူတပါးတို့နှင့်မဆက်ဆံသောလေးပါးသောသဗ္ဗုဓာန်သို့ရောက်သဖြင့်၊
မဟာဝီရော၊ ကြီးသောလုံ့လရှိသည်တည်း၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သဗ္ဗဓမ္မာနုပါရဂူတိ၊ သဗ္ဗဓမ္မာနုပါရဂူဟူသည်

ကား။ သဗ္ဗေသံဇေယျဓမ္မာနံ။ အလုံ့စုံသောဇေယျတရားငါးပါးတို့၏။ ပါရိ
ပရိယန္တံ။ အဆုံးသို့။ ဥာဏဂမနေန။ ဥာဏ်တည်းဟူသော သွားခြင်းဖြင့်၊
ဂတောအဓိဂတော။ ရောက်တော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထို့ကြောင့်၊ သဗ္ဗဓမ္မာ
နပါရဂူ။ သဗ္ဗဓမ္မာနပါရဂူမည်တော်မူ၏။ သဗ္ဗညု။ ဇေယျတရားငါးပါးတို့
ကိုသိတော်မူ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဝါ။
တနည်းကား။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သင်္ခတဓမ္မာနံ။ သင်္ခတတရား
တို့၏။ ပါရိဘူတံ။ ကမ်းသဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ သယုတ္တံ။
ဥာဏေန။ ကိုယ်တော်မှပြီး အသီးဖြစ်သောဥာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဂတောအဓိ
ဂတော။ ရောက်တော်မူ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထို့ကြောင့်၊ ပါရဂူ။ ပါရဂူမည်
တော်မူ၏။ တဿာဟံဓမ္မံသုတွာနာတိ။ တဿာဟံဓမ္မံသုတွာနဟူသည်
ကား။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဂဝတော။ ဘုန်းတော်၊ ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်
မူသော၊ တဿဗုဒ္ဓဿ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သာမုက္ကံသိကံ။ ကိုယ်တော်
မှပြီးအသီးဖြစ်သော၊ စတုသစ္စဓမ္မံ။ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ သုဏိတွာ။
နာ၍၊ ဝိဟာသိသန္တိ။ ကေတိ၊ ဝိဟာသိသန္တိ။ ကေဟူသည်ကား။ အဗ္ဗာဓနေး။
သရက်ဥယျာဉ်၌၊ မိစ္ဆာဝိတက္ကေဟိ။ မိစ္ဆာဝိတက်တည်းဟူသောဖြုတ်
ချင်ရင်ရဲတို့သည်၊ ဥပဒ္ဓုတာ။ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ စာလိကဝိဟာရံ။
စာလိကကျောင်းတော်သို့၊ ဂစ္ဆာ။ သွားလေ၍။ သတ္ထု။ မြတ်စွာဘုရား၏။
သန္တိ။ ကေယေဝ။ အထံတော်၌သာလျှင်၊ ဝိဟာသိ။ နေ၏။ သတောတိ။
သတောဟူသည်ကား။ သတိမာ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမထဝိပဿနာတာ
ဝနာယ။ သမထတာဝနာဝိပဿနာတာဝနာဖြင့်၊ အပ္ပမတ္တော။ မမေ့မလျော့
သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ အဟန္တိ
ဣဒံ။ အဟံဟူသောဤပုဒ်ကို၊ အနုဿာသိတိတ္ထေ။ အနုဿာသိဟူသောဤ
ပုဒ်၌၊ မန္တိယထာ။ မိဟူသောပုဒ်ဘို့၌ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ၊ ဝိဇ္ဇာ
အနုပ္ပတ္တာကတံဗုဒ္ဓဿသာသနန္တိတ္ထေ။ ဝိဇ္ဇာအနုပ္ပတ္တာကတံဗုဒ္ဓဿသာ
သနံဟူသောဤပုဒ်၌၊ မယာတိ၊ မယာဟူ၍၊ ပရိဏာမေတဗ္ဗံ။ ဗဟိတ္တယံအပ်
၏။ စ။ တနည်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကတံဗုဒ္ဓဿသာသနန္တိဣဒိနာ။ ကတံဗုဒ္ဓဿ
သာသနံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ယထာရတ္ထံ။ အကြင်ဆိုတိုင်းသော၊ ဝိဇ္ဇတ္တ
ယာနုပ္ပတ္တမေဝ။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးကို ဖြစ်စေသဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္ထု။ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ဩဝါဒပဋိကရတာဝဒဿနေန။ အဆုံးအမကိုလိုက်သောအဖြစ်
ကိုပြတတ်သော၊ ပရိယာယန္တရေန။ တပါးသောပရိယာယံဖြင့်၊ ပကာသေ
တိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဌာနံ။ သီလက္ခန္ဓာဒိပရိပူရဏမေဝ။ သီလက္ခန္ဓအစ

၁-ကေနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၆-မေဃိယတ္ထရဂါထာ၊ ၄၆၇

ရှိသည်ကို ဖြည့်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
အဆုံးအမတော်ကို၊ ကာရိတာ၊ လိုက်နာသည်မည်၏၊ မေဃိယတ္ထရ
ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ မေဃိယမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ ၊

၁-ကေနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၇-ကေဓမ္မသဝနိယတ္ထရဂါထာ၊

ကိလေသာချာပိတာမညန္တိ အယံဂါထာ၊ ကိလေသာချာပိတိမယံအစ
ရှိသော၍ဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ကေ
ဓမ္မသဝနိယတ္ထရဿ၊ ကေဓမ္မသဝနိယမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊
ကိရ၊ ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့၊ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ ဘဂဝ
တော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပဒုမုတ္တရဿ၊ ပဒု
မုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်သက်တော်၌၊ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရုက္ခ
ဝိုးနတ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မဂ္ဂမုဉ္ဇေ၊ ခရီးမှား
ကုန်သော၊ မဟာရုညေ၊ တောကြီး၌၊ ဝိစရန္တေ၊ ထည့်လည်ကုန်သော၊ ကာတိ
ပယေဘိက္ခု၊ နှစ်သောက်သုံးယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်
၍၊ အနုကမ္မမာနော၊ အစဉ်သနားသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘဝနတော၊
ဘုံမိမိနှင့်၊ ဩတရိတွာ၊ သက်ဆင်း၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊
သမဿာသေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍၊ တောဇေတွာ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍၊ ယထာ
မိပ္ပေတဋ္ဌာနံ၊ အကြင်အကြင်အလိုရှိရာအရပ်သို့၊ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏၊
သော၊ ထိုရုက္ခဝိုးနတ်သည်၊ တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုညကဓမ္မေန၊
ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသ
ရန္တော၊ ကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ ကဿပေဘဂဝတိ၊ ကဿပမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍၊ ကတ
ဗုဒ္ဓကိစ္စေန၊ ပြုအပ်ပြီးသောဘုရားကိစ္စရှိသဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
သည်ရှိသော်၊ တတ္ထိ၊ ကာလေ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသောအခါ၌၊ ဗာရာဏသိ
ရာဇာ၊ ဗာရာဏသိမင်းသည်၊ ကိကီနာမ၊ ကိကီအမည်ရှိသည်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထိ၊ ထိုကိကီမင်းသည်၊ ကာလကံတော၊ နတ်ရွာလားခဲ့သည်
ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုကိကီမင်း၏၊ ဗုဒ္ဓော၊ သားသည်၊ ဗုဒ္ဓရိန္ဒရာဇာနာမ၊
ဗုဒ္ဓရိန္ဒအမည်ရှိသောမင်းသည်၊ အကာသိ၊ မင်းပြု၏၊ တဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓရိန္ဒ
မင်း၏၊ ဗုဒ္ဓော၊ သားသည်၊ သုဿာမောနာမ၊ သုဿာမမင်းမည်၏၊ တဿ၊

၄၆၈

သေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ထိုသုသာမမင်း၏၊ သုတ္တော၊ သားသည်၊ ကိကိဗြဟ္မဒတ္တောနာမ၊ ကိကိ
 ဗြဟ္မဒတ်မင်းမည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ရန္တမင်းအဖြစ်ကို၊ ကရောဇ္ဇော၊
 ပြုသည်ရှိသော်၊ သာသနေးသာသနာတော်သည်။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်
 သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို၊ အလဘဇ္ဇော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသတိ၊ ဟောခြင်းငှါစွမ်းနိုင်၏၊
 တဿ၊ ထိုသူအား၊ သဟသံ၊ တထောင်သောဥစ္စာကို၊ ဒမ္ပိ၊ ပေးအံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ စောသသပေတွာ၊ ကြွေးကျပ်စေ၍၊ ကေမ္မိဓမ္မကထိကံ၊ တယောက်
 သောဓမ္မကထိကကိုမျှလည်း၊ အလဘဇ္ဇော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ မသံ၊ ငါ၏၊ ဝိ
 တိပိတာမဟာဒီနံ၊ ဘိုးတော်ဘေးတော် အစရှိသည်တို့၏၊ ကာလေ၊ လက်
 ထက်၌၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မကထိကာ၊ ဓမ္မကထိက
 ဝုတ္တုလ်တို့ကို၊ သုလဘာ၊ ရလွယ်ကူသည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိပန
 ယသုအခါ၌ကား၊ စတုပ္ပဒိကဂါထာမတ္တဓိ၊ လေ၊ ပါဒရှိသောတဂါထာကိုမျှ
 လည်း၊ ကထေဇ္ဇော၊ ဟောတတ်သောသူကို၊ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏၊ ယာဝ၊
 အကြင်မျှလောက်၊ ဓမ္မသညံ၊ တရားဟူသော အမှတ်သည်၊ နဝိနဿတိ၊
 မပျောက်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ကာလပတ်လုံးသာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ
 ရဟန်းပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရန္တမင်းအဖြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဟိမဝန္တာ၊
 ဟိမဝန္တာကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်ရော်၍၊ ဝန္တန္တံ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ သတ္တော
 ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်၊ အာဂတ္တံ၊ လာ၍၊ အနိစ္စာဝတသင်္ခါရာ
 တိဂါထာယ၊ အနိစ္စာဝတသင်္ခါရာ အစရှိသောဂါထာဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရား
 ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟော၍၊ နိဝတ္တေသိ၊ ပြန်လည်စေ၏၊ သော၊ ထိုမင်းသည်၊
 နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လည်၍၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ပုညံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရဇ္ဇော၊
 ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား
 ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သေတဗျနဂဓေ၊ သေတဗျမြို့၌၊ သေဗ္ဗိကုလေး
 သူဌေးအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်ခြောက်
 အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သေတဗျ
 နဂဓေ၊ သေတဗျမြို့၌၊ သိသပါဝနေ၊ ရင်းတိုက်တော၌၊ ဝိဟရဇ္ဇော၊ နေ
 တော်မူသည်ရှိသော်၊ သတ္တာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်
 ၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အင်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိ၊
 ထိုင်နေ၏၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏၊
 အဏ္ဍာသယံ၊ အသိုသန့်အာသယကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ဩဉ္ဇတော်မူ၍၊

၁- ကေနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၇-ကေမ္မသုဝနိယတ္တေရဂါထာ၊ ၄၆၆

အနိစ္စသဝတသင်္ခါရာတိဗ္ဗမာယဂါထာယ၊ အနိစ္စသဝတသင်္ခါရာအစရှိသော
 ဤဂါထာဖြင့်၊ ခမ္ဘံ၊ တရားကို၊ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုအမျိုး
 ကောင်းသား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌ ကတာမိကာရဘာယ၊ ကျေးဇူးအထူး
 ပြုခဲ့ဘူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ အနိစ္စ
 သညာယ၊ အနိစ္စသညာ၌၊ ပါကဗ္ဗတရံ၊ အလွန်ထင်ရှားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ဥပဋ္ဌိတာယံ၊ ထင်သည်ရှိသော်၊ ပဋိသန္ဓေသံဝေဂေါ၊ ရေအပ်သောဝိတ်လန့်
 ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဓမ္မသမ္မသနံ၊ တရားကိုသုံးသပ်
 ခြင်းကို၊ ပဋ္ဌာပတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဒုက္ခသညံ၊ ဒုက္ခသညာကိုလည်းကောင်း၊
 အနတ္တသညဉ္စ၊ အနတ္တသညာကိုလည်းကောင်း၊ မနသိကရောဇ္ဇော၊ နှလုံး
 သွင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဥဿုတ္တာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ
 ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်
 အပဒါနော၊ အပဒါန၌၊ ဝေနဝာရိနော၊ တော၌သွားကုန်သော၊ ပဒုမုတ္တရဿ
 ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်သားတော်တို့သည်၊ မဟာ
 ရညော၊ လူသူမနီးတောအုပ်ကြီး၌၊ မဂ္ဂမုဋ္ဌာ၊ ခရီးမှားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အန္ဓာ
 ဝ၊ သူကန်းတို့ကဲ့သို့၊ အနုသုယျဓေ၊ တည်လည်ကုန်၏၊ သမ္ပုဒ္ဓံ၊ သစ္စာ
 လေးပါးတရားတို့ကို သိတော်မူပြီးသော၊ ပဒုမုတ္တရနာယကံ၊ ပဒုမုတ္တရ
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အနုဿရိတွာ၊ အဖန်တလဲလဲအောင်မူ၍၊ တဿ သာဝ
 ဝတော၊ ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုတ္တာ၊ သားဖြစ်ကုန်သော၊ ကေမုနိ
 နော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ မဟာဝနေ၊ လူသူမနီးတောအုပ်ကြီး၌၊ ဝိပ္ပနုဋ္ဌာ၊
 ခရီးမှားကဲ့ကုန်၏၊ အဟံ၊ ရုက္ခဝိုးစပ်ဖြစ်သောငါသည်၊ ဘဝနာ၊ မိမာန
 မှ၊ ဩရုဟိတွာ၊ သက်ဆင်း၍၊ ဘိက္ခုသန္တိကံ၊ ရဟန်းတို့၏အထံသို့၊ အဂ
 မာ၊ သွားပြီ၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ သွားရာလမ်းခရီးကို
 လည်းကောင်း၊ အာမိက္ခိ၊ ကြားလိုက်ပြီ၊ ဘောဇနာ၊ စားသွယ်ဘောဇဉ်တို့
 ကိုလည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဒါသိ၊ ကပ်လှူလိုက်ပြီ၊ နိပဒိန္ဒ၊ အခြေနှစ်
 ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့ကိုအစိုးရသော၊ လောကဇေဋ္ဌ၊ သတ္တလောက
 ထက်ကြီးတော်မူသော၊ နရာသဿ၊ လူနတ်တို့ထက် မြတ်တော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တေနကဗ္ဗေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
 ကြောင့်၊ ဇာတိယာ၊ ဖွားသည်မှ၊ သတ္တဝေသော၊ ခုနစ်နှစ်အရွယ်ကပင်
 လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ ဣတော၊
 ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ပဉ္စကပ္ပသတေ၊ ကမ္ဘာငါးရာထက်၌၊ သတ္တရတန
 သမ္ပန္နာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်၊ သ

စက္ခုနာမာ၊ သစက္ခု အမည်ရှိကုန်သော၊ နှိဒသစက္ကဝတ္တိနော၊ တကျိပ်နှစ်
ယောက်သောစကြာမင်းတို့သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊ မသ္မံ၊
ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ သိုက်နာပြု
ကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုမထေရ်အား
ဧကနေဝဓမ္မသဝနေန၊ တကြိမ်မျှလျှင်တရားနာခြင်းဖြင့်၊ နိပ္ပန္နကိစ္စတ္တာ၊
ပြီးပြီးသောရဟန်းကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကဓမ္မသဝနိယောတွေဝ
သမညာ၊ ဧကဓမ္မသဝနိယဟူသောအမည်သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊
အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကိလေသာ
ဈာပိတာမယံ၊ တဝါသဗ္ဗေသမူဟတာ၊ ဝိက္ခိဏောဇာတိသံသာရောနတ္ထိဒါ
နိပုနတ္တဝါတိဂါထံ၊ ကိလေသာဈာပိတာမယံ၊ တဝါသဗ္ဗေသမူဟတာ၊ ဝိက္ခိ
နောဇာတိသံသာရော၊ နတ္ထိဒါနိပုနတ္တဝါအစရှိသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊
ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ မယံ၊ ငါသည်၊ ကိလေသာ၊ ပူပန်စေတတ်နှိုက်စက်တတ်
ကုန်သောကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောမီးဖြင့်
အမြစ်နှင့်တကွတိုက်အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ အသုံးစုံကုန်သော၊ တဝါ၊ ကိုးထိသုံးပါး
ဘဝများတို့ကို၊ သမူဟတာ၊ ကောင်းစွာပယ်နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဇာတိသံသာ
ရော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအစရှိသောသံသာရာသည်၊ ဝိက္ခိဏော၊ အထူးအား
ဖြင့်ကုန်ပြီ၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ ပုနတ္တဝါ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ
ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ သံဝဏ္ဏနာအဋ္ဌကထာကို၊ ဧဝံ၊ နှစ်သက်
ဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ကိလေသာတိ၊ ကိလေသာဟူသည်ကား၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ရာဂအစရှိ
သောတရားတို့သည်၊ ယသ္မိံ၊ သန္တာနေ၊ အကြင်သန္တာန်၌၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ တံဝုပ္ပလံ၊ ထိုဝုပ္ပလ်ကို၊ ကိလေသေန္တိ၊ ဝိဗာဓေန္တိ၊ စ၊ နှိပ်လည်းနှိပ်စက်
တတ်ကုန်၏၊ ဥပတာပေန္တိ၊ စ၊ ပူလည်၊ ပူပန်စေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာမည်
ကုန်၏၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊
လဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ဈာပိတာတိ၊ ဈာပိတာဟူသည်ကား၊ ဣန္ဒြိယံ၊ သိ
ကြားမင်း၏မီးကြိုးလောင်မီးသည်၊ ဂုက္ခဝန္တာဒယော၊ သစ်ပင်ချုံ့ပင်အ
စရှိသည်တို့ကို၊ ဒဒ္ဓာဝိယ၊ လောင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အရိယ
မဂ္ဂဉာဏဂ္ဂိနာ၊ အရိယာမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသောမီးဖြင့်၊ သမူလံ၊ အမြစ်

၁-ကေနိပါတ်-၃-သတ္တမဝဂ်-၆၇-ကေမ္မသဝနိယတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၇၁

နှင့်တကွ၊ ဒဒ္ဒါ၊လောင်အပ်ကုန်ပြီ၊မယ့်န္တိ၊မယ့်ဟူသည်ကား၊ မမ၊ငါ၏၊
သန္တာနေ၊သန္တာနိဋ္ဌိ၊ဘဝါသဗ္ဗေသမူဟတာတံ၊ဘဝါသဗ္ဗေသမူဟတာ
ဟူသည်ကား၊ကာမကမ္မဘဝါဒယော၊ကာမဘဝကမ္မဘဝအစရှိကုန်သော
သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝါ၊ကိုးလီသုံးပါးဘဝများတို့ကို၊ သမုပ္ပါ
တိတာ၊ ကောင်းစွာထွစ်ခွါအပ်ကုန်ပြီ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူ
မူကား၊ကိလေသဝါနံ၊ကိလေသတို့ကို၊ဈာဝိတတ္တာ၊ဗျတ်ကြည်းအပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ကိလေသဝဂ္ဂေ၊ ကိလေသဝဂ္ဂ
သည်၊ သတိ၊ရှိသော်၊ ကမ္မဝဇ္ဇေန၊ကမ္မဝဂ္ဂသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်ရာ၏၊ စ၊
ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ကမ္မဘဝါနံ၊ကမ္မဘဝတို့ကို၊ သမူဟတတ္တာဇေ၊ကောင်း
စွာထွစ်ခွါအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဥပပတ္တိဘဝါဝိ၊ဥပပတ္တိဘ
ဝကိုလည်း၊ သမူဟတာဇေ၊ ကောင်းစွာထွစ်ခွါအပ်သည်မည်သည်သာ
တည်း၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတာယ၊တ
တန်ဖြစ်ပြန်ခြင်း သဘောမရှိသောအဖြစ်သို့၊ အာပါဒိတတ္တာ၊ ရောက်စေ
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဝိက္ခိဏောဇာတိသံသာရောတိ၊ ဝိက္ခိ
ဏောဇာတိသံသာရောဟူသည်ကား၊ ဇာတိအာဒိကော၊ပမိုသန္ဓေနေခြင်း
အစရှိသော၊ခန္ဓာနုဉ္စ၊ခန္ဓာငါးပါးတို့၏လည်းကောင်း၊ဓာတုအာယတနာနုဉ္စ
ဓာတ်တဆဲ့ရှစ်ပါးအာယတနတဆဲ့ရှစ်ပါးတို့၏လည်းကောင်း၊အတ္ထောန္တိန္ဒ
မပြတ်၊ဝတ္တမာနာ၊ဖြစ်သော၊ပမိုပါမို၊အစဉ်ကို၊ သံသာရောတိ၊သံသာရော
ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တလက္ခဏော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
လက္ခဏာရှိသော၊သံသာရော၊သံသာရာသည်၊ဝိသေသတော၊အထူးအား
ဖြင့်၊ဝိဏော၊ကုန်ပြီ။ ၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဒါနိဗ္ဗဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဝုနန္တ
ဝေါ၊တတန်ဘဝသစ်ဖြစ်ရခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်
ဇာတိသံသာရော၊ပမိုသန္ဓေနေခြင်းအစရှိသောသံသာရာသည်၊ဝိက္ခိဏော၊
အထူးအားဖြင့်ကုန်ပြီ၊ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်လျှင်၊ ဝုနန္တဝေါ၊တတန်အ
သစ်ဖြစ်ရခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိသနည်း၊ ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊သဗ္ဗေ၊အ
လုံးစုံကုန်သော၊ဘဝါ၊ကို လီသုံးပါးဘဝများတို့ကို၊ သမူဟတာ၊ကောင်း
စွာထွစ်ခွါအပ်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
ဝုတ္တတ္တာ၊လည်၍၊ဝတ္တဗ္ဗံ၊ဆိုအပ်၏၊အထဝါ၊တနည်းကား၊ဇာတိသံသာ
ရော၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းအစရှိသောသံသာရာသည်၊ ဝိက္ခိဏော၊ ကုန်ပြီ၊
တတောဇေ၊ ထိုသို့ကုန်သောကြောင့်သာလျှင်၊ ဒါနိဗ္ဗဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊
ဝုနန္တဝေါ၊ တတန်အသစ် ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

၄၂၂ - ယေရုဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ။

ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယောဇနာအင်္ဂါ၊ ဧကဓမ္မသဝနိယတ္ထေရဂါထာ
ဝဏ္ဏနာ၊ ဧကဓမ္မသဝနိယမထေရ်ဇာတိဂါထာအာဝုဋ်သည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း
သို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကောနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၈-ကောဒါနိယတ္ထေရဂါထာ၊

၁။ အဓိဝေတသောအပ္ပမန္တတောတိအယံဂါထာ၊ အဓိဝေတသောအပ္ပမန္တ
တောအစရှိသော ဤဂါထာတည်း။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်
တော်ရှိသော၊ ကောဒါနိယတ္ထေရဿ၊ ကောဒါနိယမထေရ်ဇာတိ၊ ဂါထာ၊ ဂါထာ
တည်း။ အယမ္ပိထေရော၊ ဤကောဒါနိယမထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊
ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူး
သောကလွန်သောကုသိုလ်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထ
ဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇူပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီး
သောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ ခါနုဘိလ အစရှိသောကုသိုလ်ကောင်းမှု
ကို၊ ဥပဓိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါး
နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အတ္ထဒဿိဿ၊ အတ္ထဒဿိမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာ
လေ၊ ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ယက္ခသေနာပတိ၊ ဘီလူးစစ်သူကြီးသည်၊
ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ သတ္တရိ၊ အတ္ထဒဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊
ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဝတဇကန္တေန၊
စင်စစ်သဖြင့်၊ အလာဘာ၊ မရတော်၊ မေ၊ ငါအား၊ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းသည်၊ ဝတ
ဇကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဒုလ္လဒ္ဓံ၊ မကောင်းသဖြင့်ရအပ်၏၊ ယောဟံယော
အဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ခရေမာနကာလေ၊ သက်
တော်ထင်ရှားရှိတော်မူသောအခါ၌၊ ခါနုဒိပုညံ၊ ခါနုအစရှိသောကောင်း
မှုကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နာလတ္ထံနအလတ္ထံ၊ မရအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဒေဝ
သောကမာပန္နော၊ ပိုကြွေးခြင်းမိုးရိပ်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အပောသိ၊ ဖြစ်
၏၊ အထပတ္တော၊ ထို့နောင်မှ၊ နံ၊ ထိုဘီလူးစစ်သူကြီးကို၊ သာဂရောနာမ၊ သာ
ဂရအမည်ရှိသော၊ သတ္ထု၊ အတ္ထဒဿိမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်
သားတော်သည်၊ သောကံ၊ မိုးရိပ်ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတွင်၊ ပယ်ဖျောက်၍၊
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပူဇာယံ၊ စေတီတော်ကိုပူဇော်ခြင်း၌၊ နိယော
ဇေသိ၊ တိုက်တွန်း၏၊ သော၊ ထိုဘီလူးစစ်သူကြီးသည်၊ ပဉ္စဝဿာနိ၊ ငါးနှစ်
တို့ပတ်လုံး၊ ထူပုံ၊ စေတီတော်ကို၊ ပူဇေတွင်၊ ပူဇော်၍၊ တတောအတ္တဘာ

၁-ဇကုနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၈-ဇကုဒါနိယတ္ထေဂါရထာ၊ ၄၇၃

တထာ၊ ထို ကိုယ်အဖြစ်မှ၊ ရတော၊ ရတေနေသည်ရှိသော၊ တေနပုညေန၊ ထို
ကောင် မှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသုဇော၊ လူ့ပြည်နတ်ပြည်တို့၌သာလျှင်၊
သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ကဿပဿဘဂဝတော၊ ကဿပ
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ကုလဂေပော၊ အမျိုးအိမ်
၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်
သည်ဖြစ်၍၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတ္တု၊ ကဿပမြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ စ၊ ဆက်၌ ဆိုပြီး
အံ၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တု၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဓိစေ
တသောတိဂါထာယ၊ အဓိစေတသောအစရှိသောဂါထာဖြင့်၊ သာဝကော
တပည့်သားတော်တို့ကို၊ အဘိဏ္ဍံ၊ မပြတ်၊ ဩဝဒံ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊ သော၊
ထိုအမျိုးကောင်း သားသည်၊ တံဂါထံ၊ ထိုအဓိစေတသောအစရှိသော
ဂါထာကို၊ သုက္ခာ၊ ကြားနာရ၍၊ သဒ္ဓါဇာတော၊ ဖြစ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ပဗ္ဗဇိတွာပန၊ ရဟန်းပြုပြီး၍လျှင်၊ တမေဝဂါထံ၊
ထိုအဓိစေတသော အစရှိသောဂါထာကိုပင်လျှင်၊ ပုနပုနံ၊ အတန်တလဲ
လဲ၊ ပရိဝတ္တေတိ၊ သရဏ္ဍာယ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တတ္ထတသ္မိံ
သာသနံ၊ ထိုသာသနာတော်၌၊ ဝိသတိဝဿ သဟဿာနိ၊ အနှစ် နှစ်
သောင်းတို့ပတ်လုံး၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းကျင့်ဝတ် တရားမြတ်ကို၊ က
ရောန္တော၊ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဥာဏဿ၊ ပါရမီဥာဏ်သန္တာရ၏၊ အပ
ရိပက္ကတ္တာ၊ မရင့်သးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူး
တရားထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ ပန၊ အထူး
ကိုဆိုပြီး အံ၊ တထာ၊ အတ္တဘာဝတော၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ၊ ရတော၊ ရတေ
သည်ရှိသော်၊ ဒေဝလောကေနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်၍၊ အပရာလရံ၊ အ
တန်တလဲလဲ၊ သုဂတိသုယဝ၊ လူ့ပြည်နတ်ရပ်နှစ်ရပ်သောတုံတို့၌သာ
လျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါ
တမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊
ဝိဘဝသမ္ပန္နဿ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ပြာဟ္မဏဿ၊
ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော၊ သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏၊ ဝိညတံ၊
သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဇေတဝနသမ္ပိဂ္ဂဟဏ သမ
ယေ၊ ဇေတဝနကျောင်းတော်ကို အလှူခံတော်မူသောအခါ၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝံ၊
ဘုရား၏အာနုဘောကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဖူးမြင်၍၊ ပဋိလန္ဓသန္ဓေါ၊ ရအပ်သောသန္ဓါ
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန် ပြု၍၊ ကတပုဗ္ဗကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော

ရဟန်းကိစ္စရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရညော၊ တော၌၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊
သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏၊
စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္တဝ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိ
ပုတ္တရာကို၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီး၌၊ အမိမိတ္တမနုယုတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ် တည်းဟူသော ကဲလွန်သေးမိတ်၌ အတန်တလဲလဲအား
ထုတ်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အမိစေတသောတိ၊ ဣမံ ဥဒါနံ၊ အမိစေတသော
အစရှိသောဤဥဒါနံကို၊ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်ဆိုတော်မူ၏၊ တံဥဒါနံ၊ ထိုဥဒါနံ
ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနား၍၊ အယံထေရော၊ ဤမထေရ်သည်၊ ဖိရကာလဘာဝ
နာယ၊ ကာလရှည်ကြာဘာဝနာတရားကိုပွားစေသဖြင့်၊ အရညော၊ တော၌၊
ဝိဟရန္တောပိ၊ နေသော်လည်း၊ ကာလေနကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ တမေဝ
ဂါထံ၊ ထိုဂါထာကိုပင်လျှင်၊ ဥဒါနေတိ၊ မြွက်ဆို၏၊ ထေရေ၊ ထို၊ ကြောင့်၊
အဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်အား၊ ဧကုဒါနိယောတိသမညာ၊ ဧကုဒါနိယ
ဟူသောအမည်သည်၊ ဥဒါနံ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ အထပန္နော၊ ထို၊ နောင်မှ၊
သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဖိတ္တကုပ္ပတံ၊ မိတ်
၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊ လတိတွာ၊ ရ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊
ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုတိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို၊
ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၌၊ သုဝတေ၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ကြွ
တော်မူတတ်သော၊ အတ္တဒသိမိ၊ အတ္တဒသိ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗု
တေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသည်၏အခြားမဲ့၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယက္ခယောနိယံ၊
ဘီလူးအမျိုး၌၊ ဥပပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်ရပြီ၊ ဝဒါ၊ ထိုဘီလူး ဖြစ်သောအခါ၌၊ ယသံ၊
စည်းစိမ်အခြံအရံရှိခြင်းသို့၊ ပတ္တောဝ၊ ရောက်သလျှင်ကတည်း၊ မေ၊
ငါအား၊ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဒုလ္လဋ္ဌံ၊ မကောင်းသောရခြင်းသည်၊
အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုပ္ပဘာတံ၊ မကောင်းသောရိုးသောက်ရခြင်းသည်၊ အာသိ၊
ဖြစ်၏၊ ဒုရုပ္ပိတံ၊ မကောင်းသောတရခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ယံယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်း
ကြောင့်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်ချင်းသာသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ရှိပါ
လျက်၊ စက္ခုမာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၏၊
တသ္မာ၊ ထို၊ ကြောင့်၊ ဒုလ္လဋ္ဌံ၊ မကောင်းသောရခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊
ဒုပ္ပဘာတံ၊ မကောင်းသောရိုးသောက်ရခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုရုပ္ပိတံ၊
မကောင်းသောတရခြင်းသည် အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ မမေ၊ ငါ၏၊ သက်ပွားအကြံကို၊

၁-ကေနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၈-ကုဒါနိယတ္ထရဂါထာ၊ ၄၇၅

အညာယ၊ သိ၍၊ သာဂရောနာမ၊ သာဂရအမည်ရှိသော၊ သာဝကော၊ အတ္တ
ဒသိမြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားတော်သည်။ မမံ၊ ငါ့ကို၊ ဥဒ္ဓရိတုကာ
မော၊ သံသရာဇွဲဃရက်ထဲမှ၊ ထုတ်ဆွဲ ဘယ်တင်တော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
သော၊ ထိုသာဂရမသေ၍သည်။ မမံ၊ ငါ၏၊ သန္တိကေသန္တိကံ၊ အထံသို့၊
အာဂန္တိ၊ လာပြီ။ သုမေဓသော၊ ကောင်းသောပညာရှိသောသင်သည်။
ကိန္နု၊ အာလတ်ကြောင့်၊ သေ၊ စသိ၊ စိုးရိမ်ဘိသနည်း၊ မာဘာယိ၊ မကြောက်
လင့်၊ ဓမ္မံ တရားကို၊ စရ၊ ကျင့်လော၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့
၏၊ ဗိဇယမ္ပဒါယ၊ မျိုးစေ့၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အနုပဒိန္နာ၊ လျှောက်ပတ်စွာပေးအပ်ပြီး၊ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ နိဗ္ဗတ္တံ
သက်တော်ထင်ရှားရှိသော၊ လောကနာယကံ၊ သတ္တဝါတို့ကိုသံသရာဝဋ်
ဆင်းရဲမှ နိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ သမ္မုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို
စေပူဇော်ယူ၊ အကယ်၍ပူဇော်ငြားအံ့၊ ယောစနရော၊ အကြင်သူသည်လည်း၊
နိဗ္ဗုတဿပိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရား၏ လည်း၊ သာ
သပမတ္တမ္ပိ၊ မုံညှင်းစေ့မျှလောက်လည်း ဖြစ်သော၊ ဓာတု၊ ဓာတ်တော်
ကို၊ စေပူဇော်ယူ၊ အကယ်၍ပူဇော်ငြားအံ့။ တေသံ၊ ထိုသုန္နံယောက်တို့
၏၊ ဗိတ္တပဿဒမ္ပိ၊ စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ သမေ၊ တူမျှသည်ရှိသော၊
မဟဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်၊ သမံ၊
တူမျှသောအကျိုးရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဇိနဓာတုယော၊ မြတ်စွာဘုရား
၏ဓာတ်တော်တို့ကို၊ ထူပံ့ကရိတွာ၊ စေတီပြု၍၊ ပူဇော်၊ ပူဇော်လော၊ သာ
ဂရဿ၊ သာဂရမသေ၍၏၊ ဝစော၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဗုဒ္ဓထူပံ့
ဘုရားစေတီကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ မုနိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ထူပံ့၊ စေတီ
တော်ကို၊ ပဉ္စဝသော၊ ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ပရိစရိ၊ ပူဇော်ပြီး၊ နိပဒိန္နံ၊ အ
ခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ကိုအစိုးရတော်မူသော၊ လောကဇေဋ္ဌ၊
လူတို့ထက်ကြီးမြတ်တော်မူသော၊ နရာသဘ၊ လူနတ်တို့ထက်မြတ်တော်
မူသောမြတ်စွာဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တေနကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှု
ကံကြောင့်၊ သမ္ပတ္တိံ၊ လူနတ်တို့၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ အနုဘောတွာန၊
ခံစားပြီး၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပါဝုဏိ၊ ရောက်ရပြီ။ ဣ
တော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ သတ္တကပ္ပသတေ၊ ကမ္ဘာ့ခုနစ်ရာထက်၌၊ သတ္တ
ရတနသမ္ပန္နာ၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ မဟာဗ္ဗလော၊ ကြီးသော
ခွန်အားရှိကုန်သော၊ ဘူရိပညာဝဘူရိပညာဝေ၊ မြေကြီးအထူနှင့်တူသည်
၏အဖြစ်ကြောင့်ဘူရိပညာဟု ရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ စက္ကာရော

၆၇၆

ဝေရဂါယာအဋ္ဌကထာနိဿယ

စက္ကဝတ္တိ၊ လေးယောက်သောစကြာမင်းတို့သည်၊ အဟောသုံးဖြစ်ဘူးကုန်
 ပြီ။ မယှံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ချာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်း
 အပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊
 ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်မပြု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်
 ရှိသိဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွား၊ ရောက်၍၊ ဝိမုတ္တိသုခေန၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဧကဒိဝသံ၊
 တနေ့သ၌၊ အာယသ္မတာ၊ ဓမ္မာဏ္ဍာဂါရိကေန၊ တရားဘဏ္ဍာ၊ စိုးဖြစ်တော်
 မူသောအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ပဋိဘာနံ၊ ပညာကို၊ ဝိမံသိတုံ၊ စူးစမ်းခြင်းငှါ၊
 အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဧကဓမ္မသဝနိယ၊ မယှံ၊ ငါအား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဘဏ္ဍာ
 ကိ၊ ဟောလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈိဋ္ဌော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိရု
 ကာလပရိပိတတ္တာ၊ လေးမြင့်ရှည်ကြာစီးပြန်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အမိ
 စေတသော၊ အပ္ပမန္တတော၊ ပ၊ ဥပသန္တဿသဒါ၊ သတိမတောတိ၊ ဣမမေဝ
 ဂါထံ၊ အမိစေတသော၊ အပ္ပမန္တတော၊ ပ၊ ဥပသန္တဿသဒါ၊ သတိမတော
 ဟူသောဤဂါထာကိုပင်လျှင်၊ အဘာသိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ အမိစေတသော၊
 အလုံးစုံသောလောကီလောကုတ္တရာစိတ်တို့ထက် ကဲလွန်သောအရဟတ္တ
 ဖိုလ်စိတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အပ္ပမန္တတော၊ အပ္ပမာဒဖြင့်အနုဝဇ္ဇဖြစ်သောကု
 သိုသ်တို့၌ မပြတ်ပြုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မုနိနော၊ အဇ္ဈန္တိက၊ ခန္ဓာဗာဟိရ
 ခန္ဓာအားဖြင့်နှစ်ပါးပြားသောလောက နှိယတော်မူသော၊ မောနပထေသု၊
 အရဟတ္တဖိုလ်ဥဏှဟုဆိုအပ်သောမောန၏ အကြောင်းဖြစ်သောသုံးဆဲ့
 ခုနှစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယတရား သိက္ခာသုံးပါးတို့၌၊ သိက္ခတော၊ ကျင့်
 သော၊ ဥပသန္တဿ၊ ငြိမ်းပြီးသောရာဂ အစရှိသော ကိလေသာရှိသော၊
 သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတိမတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တာဒိနော၊ ထို
 သို့သဘောရှိသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အားသောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၊
 နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ။

တတ္ထတသ္မိံ ဂါထာပဒေ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ သံဝဇ္ဈန္တနာအဋ္ဌက
 ထာကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖွင့်ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အ
 မိစေတသောတိ၊ အမိစေတသောဟူသည်ကား၊ အမိစိတ္တဝတော၊ အလုံး
 စုံသောလောကီလောကုတ္တရာစိတ်တို့ထက် ကဲလွန်သောအရဟတ္တဖိုလ်
 စိတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သဗ္ဗစိတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသောစိတ်တို့ထက်၊ အမိကေန၊
 ကဲလွန်သော၊ အရဟတ္တဖလစိတ္တေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂ
 တဿ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၁-ကေနိပါဘ်-၇-သက္ကမဝဂ်-၆၈-ကေနိနိယတ္တေရဂါယာ၊ ၄၇၇

အပ္ပမဇ္ဇတောတိ၊ အပ္ပမဇ္ဇတောဟူသည်ကား၊ နပ္ပမဇ္ဇတော၊ အပ္ပမာဒဖြင့်
 အပြစ်မရှိသောကုသိုလ်ဓမ္မတို့၌မပြတ်ပြုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အပ္ပမာဒေ
 န၊ အပ္ပမာဒဖြင့်၊ အနဝဇ္ဇာဓမ္မေသု၊ အပြစ်မရှိသောကုသိုလ်ဓမ္မတို့၌၊ သာတက္ခ
 ကိရိယာယ၊ မပြတ်ပြုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂကော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဣတိအယံ
 အဓိပ္ပာယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ မုနိနောတိ၊ မုနိနောဟူသည်ကား၊ ယောဝုတ္တလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဥဘောလောကော၊ အဇ္ဈတ္တိကခန္ဓာ ဗာဟိရခန္ဓာအားဖြင့် ပြားသော
 နှစ်ပါးသောလောကတို့ကို၊ မုနာတိ၊ သိတတ်၏၊ ဧတေန၊ ထို့ကြောင့်၊ မုနိ၊ မုနိ
 ဟူ၍၊ ပဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥဘယလောကမုနနေနဝါ၊ အဇ္ဈတ္တိကခန္ဓာ၊ ဗာဟိရ
 ခန္ဓာအားဖြင့်ပြားသောနှစ်ပါးသောလောကကိုသိတတ်သောကြောင့်လည်း
 ဥဏံ၊ ဥဏံ ဘိုးမောနံ၊ မောနဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အရဟတ္တဖလပညာ
 သင်္ခါတေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဟုဆိုအပ်သော၊ တေနမောနေန၊ ထိုမော
 နနှင့်၊ သမန္နာဂတာယဝါ၊ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ဝိကာသ
 ဝေါ၊ ရဟန္တာသည်၊ မုနိနာမ၊ မုနိမည်၏၊ တဿမုနိနော၊ ထိုမုနိအား၊ မော
 နပထေသု သိက္ခတောတိ၊ မောနပထေသု သိက္ခတောဟူသည်ကား၊ အရ
 ဟတ္တဥာဏသင်္ခါတဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဥာဏံဟုဆိုအပ်သော၊ မောနဿ၊
 ပညာ၏၊ ပထေသုဥပါယမေဝေသု၊ အကြောင်းဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ သက္က
 တိ၊ သမောဓိပက္ခိယဓမ္မေသု၊ သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးသောမောဓိပက္ခိယတရားတို့
 ၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာသု၊ သိက္ခာတို့၌၊ သိက္ခ
 တော၊ ကျင့်သော၊ ဣဒ္ဓ္ဓောစနံ၊ ဤစကားသည်လည်း၊ ဝုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒံ၊ ရှေး
 အဘို့၌ဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်
 ၏၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗိတသိက္ခော၊ ပြီးပြီးသောအကျင့်
 ရှိသမျှကတည်း၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဧဝံ ဤသို့၊ သိက္ခတော၊ ကျင့်သော၊
 ဣမာယသိက္ခာယ၊ ဤသိက္ခာဖြင့်၊ မုနိဘာဝံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့၊ ပတ္တဿ၊
 ရောက်သော၊ တဿမုနိနော၊ ထိုမုနိအား၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထံ၊ ဤဂါထာ
 ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မာ၊
 အကြံကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသိက္ခာသုံးပါးသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
 သည်ဖြစ်အံ့၊ ဟေဠိမဖလမဂ္ဂစိတ္တာနံ၊ အောက်ဖြစ်သောဖိုလ်စိတ်မဂ်စိတ်တို့
 ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ အဓိစေတသော၊ အလုံးစုံသော လောကီစိတ်တို့
 ထက်ကဲလွန်သောမဂ်ဖိုလ်စိတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ စတုသစ္စသမ္မေဓိပဋိပတ္တိ
 ယံ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်၌၊ အပ္ပမာဒဝသေန၊ အပ္ပ

၄၇၈

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ။

မာဒန္တိအဝ္ဗင်းဖြင့်၊ အပ္ပမဇ္ဇတော၊ အနဝဇ္ဇဖြစ်သောကုသိုလ်ဓမ္မာရှိ၌မပြတ်
 ပြုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အပ္ပမဂ္ဂဉာဏသမန္နာဂမေန၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဉာဏ်
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ မုနိနော၊ ရဟန်းအား၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဇေတသံပဒါနံ၊ ထို
 ဝုဒ္ဓိတို့၏၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ယုဇ္ဇတိဇေ၊ သင့်သည်သာတည်း၊ အထ
 ဇေသောဗုဗ္ဗနယော၊ ဤရှေးဆီနည်းသည်၊ ယုတ္တော၊ လျှောက်ပတ်သင့်လေ
 ပြီ၊ အပရောနယော၊ နည်းတပါးကို၊ မယားငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုဦးအံ၊ အပ္ပ
 မဇ္ဇတောသိက္ခတောတိပဒါနံ၊ အပ္ပမဇ္ဇတောသိက္ခတောဟူသောဝုဒ္ဓိတို့၏၊
 ဟေတု၊ အကြောင်းကို၊ အက္ခာတာ၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဗ္ဗဗျာ၊ မှတ်
 အပ်၏၊ တဿ၊ ထို့ကြောင့်၊ အပ္ပမဇ္ဇနဟေတု၊ မမေ့မလျော့သောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ သိက္ခနဟေတုစ၊ သင်ခြင်း၊ ကျင့်ခြင်း ဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဓိဓေတသော၊ အလွန်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သောကာနာဝဇ္ဇိတာဒိ
 နောတိ၊ သောကာနာဝဇ္ဇိတာဒိနောဟူသည်ကား၊ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော၊ ဝိကာသဝဿမုနိနော၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ အတ္တန္တရေ၊
 အတွင်း၌၊ ဣဗ္ဗဝိယောဝါဒိဝတ္ထုကာ၊ အလိုရှိအပ်သောဣဗ္ဗာရုံနှင့်ကွေတွင်း
 ခြင်းအစရှိသောဝတ္ထုလျှင်အကြောင်းရှိကုန်သော၊ သောကာဝိတ္တသန္တာ
 ပနာ၊ စိတ်၏ပူပန်ခြင်းတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အထဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ တာဒိလက္ခဏပတ္တဿ၊ တာဒိလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်
 သော၊ အသေက္ခမုနိနော၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ သောကာ၊ မိုးရိပ်ခြင်းတို့
 သည်၊ နာဝဇ္ဇိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥပ
 သန္တဿာတိ၊ ဥပသန္တဿဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏
 အတ္တန္တုပသမေန၊ စင်စစ်ငြိမ်းသဖြင့်၊ ဥပသန္တဿ၊ ငြိမ်းပြီးသောရာဂအစ
 ရှိသောကိလေသာရှိသော၊ သဒါသတိမတောတိ၊ သဒါသတိမတောဟူ
 သည်ကား၊ သတိဝေပုလ္လပတ္တိယာ၊ သတိပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်၊
 နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတိယာ၊ သတိနှင့်၊ အဝိရဟိတဿ၊ မကင်း
 သော၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ အဓိဓေတသောတိဣဓိနာ၊
 အဓိဓေတသောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အဓိဝိတ္တသိက္ခာ၊ အဓိဝိတ္တသိက္ခာကို၊
 ပကာသိတာ၊ ပြုအပ်၏၊ အပ္ပမဇ္ဇတောတိဣဓိနာ၊ အပ္ပမဇ္ဇတောဟူသောဤ
 ပါဌ်ဖြင့်၊ အဓိသိလသိက္ခာ၊ အဓိသိလသိက္ခာကို၊ ပကာသိတာ၊ ပြုအပ်၏၊
 မုနိနော မောနပထေသု သိက္ခတောတိဇေတဟိ၊ မုနိနောမောနပထေသု
 သိက္ခတောဟူသောဤပါဌ်တို့ဖြင့်၊ အဓိပညာသိက္ခာ၊ အဓိပညာသိက္ခာကို၊

၁-ဧကနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၈-ဧကုဒါနိယတ္ထေရဂါထာ။ ၄၇၆

ပကာသိတာ။ ပြအပ်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ မုနိနောတိဇေတေန၊ မုနိနောဟု
သောဤပါဌ်ဖြင့်။ အမိပညာသိက္ခာ၊ အမိပညာသိက္ခာကို။ ပကာသိတာ။ ပြ
အပ်၏။ မောနပထေသုသိက္ခတောတိ ဇေတေန၊ မောနပထေသု သိက္ခတော
ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။ တာသံလောကုတ္တရာ သိက္ခာနံ၊ ထိုလောကုတ္တရာ
သိက္ခာတို့၏။ ဗုဒ္ဓဘာဂပဋိပဒါ၊ ရှေးအဘို့ဖြစ်သောအကျင့်တည်း။ သော
ကာနဘဝန္တိတိအာဒိတိ၊ သောကာနဘဝန္တိဤသို့အစရှိသော ပါဌ်တို့ဖြင့်။
သိက္ခာပါရိပုရိယာ၊ သိက္ခာကုန်ပြည့်ရခြင်း၏။ အာနိသံသာ၊ အကျိုးတို့ကို
ပကာသိတာ။ ပြအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့။ အယမေဝ၊ ဤဂါထာသည်ပင်လျှင်။ ထေရဿ၊ ဧကုဒါနိယမ
ထေရ်၏။ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရဟဂါထာ၊ ကြားသောဂါထာ
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကုဒါနိယတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဧကုဒါနိယ
မထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်။ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီ ခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၁-ဧကနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၆၉-ဆန္ဒတ္ထေရဂါထာ။

≡ သုတ္တာနမဗ္ဗံမဟတောမဟာရသန္တိ အယံဂါထာ၊ သုတ္တာနမဗ္ဗံမဟတော
မဟာရသံအစရှိသောဤဂါထာသည်။ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်
တော်ရှိသော။ ဆန္ဒတ္ထေရဿ၊ ဆန္ဒမထေရ်၏။ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း။ အယန္တိ
ဤဆန္ဒမထေရ်သည်လည်း။ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အ
ထံတော်တို့၌။ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သောကုသိုလ်ကျေး
ဇူးဂုဏ်အထူးရှိသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောလူ့ ဘုံနတ်
ဘုံတို့၌။ ဝိဝရူပနိဿယံ၊ ဝရူဆင်းရဲ၏ ကင်းရာ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အ
ကြောင်းဖြစ်သော။ ပုညံ၊ ဒါနသီလအစရှိသောကောင်းမှုကို။ ဥပဓိနန္တော၊
ရှာဖွေဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်မြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
တော်မူသော သိဒ္ဓတ္ထဿ၊ သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရား၏။ ကာလေ၊ ရွှေလက်
တက်တော်၌။ ကုဿဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွားဖြစ်၍။ ဝိညဝံ၊ အထူး
မြင်သိပညာရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။
သိဇ္ဇတ္ထံ၊ သိဇ္ဇတ်အမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အည
တရံ၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့။ ဥပဂစ္ဆန္တံ၊ ကပ်တော်မူသည်
ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပဿန္နမာနသော၊ ကြည့်လင်သောစိတ်နှလုံး ရှိသည်ဖြစ်၍။
မုဒုသဗ္ဗဿ နူးညံ့သောအထွေရှိသော။ ပဏ္ဍသန္တရံ၊ သစ်ရွက်အခင်းသို့။

သန္တရိတွာ၊ခင်း၍၊အခါသိ၊ကပ်လှူ၏၊ပုဗ္ဗဟိစ၊ပန်းတို့ဖြင့်လည်း၊သမန္တ
 တော၊ထက်ဝန်းကြင်မှ၊ဩကိရိတွာ၊ကြံ၍၊ပူဇ်၊ပူဇော်ခြင်းကို၊အကာသိ၊
 ပြု၏၊သော၊ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊တေန၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊
 ပုညကမ္မန၊ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ဒေဝလောကေ၊နတ်ပြည်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ပုနဝိ၊တဖန်လည်း၊အပရာပန၊အဘန်တလဲလဲ၊ပုညာနိ၊ကုသိုလ်
 ကောင်းမှုတို့ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊သုဂတိသုယေဝ၊သုဂတိတုံတို့၌သေလျှင်၊
 သံသဒုန္နော၊ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ဘဂဝတော၊မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊ရွှေလက်ထက်တော်၌၊သုဒ္ဓေါဒနမဟာဝရာဇဿ၊
 သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏၊ဂေဟဒါသိယာ၊အိမ်ကျွန်မ၏၊ကုန္တိ၊ယံဝမ်း၌၊နိဗ္ဗတ္တိ၊
 ဖြစ်၏၊အဿ၊ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ဆန္ဒောတိနာမံ၊ဆန္ဒဟူသော
 အမည်သည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်၏၊ဗောဓိသတ္တေန၊ဘုရားလောင်း၌၊သဟ၊
 တကွ၊တံတော၊ဖွား၏၊သော၊ထိုဆန္ဒသည်၊သတ္တု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဥာတိ
 သမာဂမေ၊ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏အစည်းအဝေး၌၊ပဋိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊
 ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိတွာ၊ရဟန်းပြု၍၊ဘဂဝတိ၊မြတ်
 စွာဘုရား၌၊ပေမေန၊ချစ်သဖြင့်၊အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ဗုဒ္ဓေါ၊ဘုရားတည်း၊
 အမှာကံ၊ငါတို့၏၊ဓမ္မော၊တရားတည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊မမတ္တံ၊မြတ်နိုးသော
 စိတ်ကို၊ဥပ္ပါဒေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊သိနေဟံ၊ချစ်ခြင်းကို၊ဆိန္ဒိတုံ၊မြတ်ခြင်းငှါ၊
 အသက္ကောဇန္တော၊မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊သမဏဓမ္မံ၊ရဟန်းကျင့်ဝတ်တ
 ရားမြတ်ကို၊အကတွာ၊မပြုမူ၍၊သတ္တရိ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ပရိနိဗ္ဗုတေ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်ရှိသော်၊သတ္တာရာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊အာ
 ဏတ္တပိဓိနာ၊စေခိုင်းတော်မူသောအစီအရင်ဖြင့်၊ကတေန၊ပြုအပ်သော၊
 ဗြဟ္မဒဏ္ဍေန၊ဗြဟ္မဒဏ်ဖြင့်၊သန္တဇ္ဇိတော၊မြှိုင်းချောက်သည်ရှိသော်၊
 သံဝေဂဗ္ဗတ္တော၊ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊သိနေဟံ၊
 ချစ်ခြင်းကို၊ဆိန္ဒိတွာ၊ဖြစ်၍၊ဝိပဿန္တော၊ဝိပဿနာပြုသည်ရှိသော်၊နိဗ္ဗ
 ရသေဝ၊မကြာမြင့်မီသောကာလဖြင့်သာလျှင်၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သို့၊ပါပုဏိ၊ရောက်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်၊အပဒါနေ၊အပဒါန၌၊
 ဘဂဝတော၊ဘုန်းတော်ခြောက်ပါး၌ပြည့်စုံတော်မူသော၊သိဒ္ဓတ္ထဿ၊
 သိဒ္ဓတ်မြတ်စွာဘုရားအား၊ပဏ္ဏသန္တရံ၊သစ်ရွက်အခင်းကို၊အခါသိ၊ကပ်
 လှူပြီး၊သမန္တာစ၊ထက်ဝန်းကျင်မှလည်းကောင်း၊ဥပကာရိစ၊အထက်မှ
 လည်းကောင်း၊ကုသုမံ၊ပန်းကို၊အဟံ၊ငါသည်၊ဩကိရိ၊ကြံပြီးရေရွေရေဖွာနီ၊
 နှလုံးမွေ့လျော်စွယ်ရှိကုန်သော၊မဟာသုတေမဟာရဟာနိ၊အဖိုးများစွာ

ထိုက်ကုန်သော၊ စတုရေစက္ကာရိ၊ လေးဆောင်ကုန်သော၊ ပါသာဒေပါ
 သာဒါနိ၊ ပြီးသောဒါနိကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုဘောမိ၊ ခံစားရ၏၊ မေမေ၊
 ငါ၏၊ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌၊ မဟာရဟာနိ၊ အဖိုးအများထိုက်ကုန်သော၊ ယုပ္ပါနိ
 စ၊ ပန်းတို့သည်လည်း၊ အဘိသဝန္တိ၊ ယိုစီးကုန်၏၊ ။ ဝိဝိတ္ထေ၊ ဆန် ကျယ်
 သော၊ ယုပ္ပသန္တတေ၊ ပန်းအခင်းရှိသော၊ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်
 တုဂန္ဓာမိ၊ လျှောင်းစက်ရ၏၊ တာဝဒေ၊ ထိုခဏ၌၊ မေမေ၊ ငါ၏၊ သယနေ၊
 အိပ်ရာ၌၊ ယုပ္ပဝုပ္ပိစ၊ ပန်းရိပ်သည်လည်း၊ အဘိဝဿတိ၊ အထူးအားဖြင့်ရှာ
 ၏၊ ။ ဣတော၊ ဤတဒ္ဒကင်္ဂကမ္ဘာမှ၊ စတုနုဂုတေကဓပ္ပ၊ ကိုးဆွဲလေးကမ္ဘာ
 ထက်၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်ကောင်းမှုလျာစေတနာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓ
 သန္တရံ၊ သစ်ရွက်အခင်းကို၊ အဒါယိ၊ ကပ်လှူပြီ၊ တာယစေတနာယ၊ ထို
 ကောင်းမှုလျာစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးကို၊ နာတိဇာနာမိ၊
 မသိဘူး၊ ဣဒံဗလံ၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးကိုမသိရခြင်းတည်းဟူသောအ
 ကျိုးသည်၊ သန္တတဿ၊ သစ်ရွက်အခင်းလှူရခြင်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပေး
 တည်း၊ ။ ဣတော၊ ဤတဒ္ဒကင်္ဂကမ္ဘာမှ၊ ပဉ္စမေကဓပ္ပ၊ ငါးကမ္ဘာထက်၌၊
 ဇနာဓိပါ၊ လူတို့ကိုအစိုးရကုန်သော၊ တိဏသန္တရကာနာမ၊ တိဏသန္တာရ
 ကအမည် ရှိကုန်သော၊ တေသတ္တစက္ကဝတ္တိနော၊ ထိုချစ်ယောက်သော
 စကြာမင်းတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိံ၊ သု၊ ဖြစ်ဘူးကုန်ပြီ၊ ။ မယံ၊ ငါအား ကိလေသာ၊
 ကိလေသာတို့ကို၊ ဝုယိသာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘု
 ရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ။ ဝန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့
 ပတ္တာ၊ ရောက်၍၊ ဝိမုတ္တံ၊ သုခသန္တပ္ပိတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချင်းသာဖြင့်၊
 ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဝီတိဝေဝဝိဿန္တိံ၊ ဝီတိအဟုန်ဖြင့် လွတ်အပ်သော၊
 ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိကို၊ ဥဒါနေန္တော၊ မြတ်ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ။ သုတ္တာနုဓမ္မေမဟ
 တောမဟာရသံ၊ ပ၊ သောယောဂက္ခေမဿပထဿကောဝိဒေါတိဂါထံ၊
 သုတ္တာနုဓမ္မေမဟတောမဟာရသံ၊ ပ၊ သောယောဂက္ခေမဿပထဿကော
 ဝိဒေါဟူသော ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ဆိုးတော်မူ၏၊ မဟတော၊ အလွန်
 မြတ်သောသီလအစရှိသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏
 မဟာရသံ၊ မြတ်သောဝိမုတ္တိအရသာကုန်ပေးတော်မူတတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တ
 ရားတော်ကို၊ သုတ္တာနုရ၍၊ အမတဿ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တိယာ၊
 ရောက်ခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏဝရေန၊ ဉာဏ်သကာတို့ထက်မြတ်သော
 သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟော

တော်မူအပ်သော၊ မဂ္ဂံ၊ အင်္ဂါ၊ ရှစ်ပါးရှိသောမဂ်ကို၊ ပဗန္ဓုပပဇ္ဇိံ၊ ကုဋ်ငြိမ်း
သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂလေးပါး၏ကုန်
ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်၏၊ ယောပထော၊ အကြင်အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
တဿပထဿ၊ ထိုအကြောင်း၌၊ ကောဝိဒေါ၊ လိပ်မာတော်မူ၏။ ။ တတ္ထံ၊
ထိုဂါထာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေဝံ၊ မိနာဝုတ္တမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့၊
သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သုတွာနာတိ၊ သုတွာနဟူသည်
ကား၊ သုဏိတွာ၊ နာရ၏၊ သောတေန၊ သောတပသာဒဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ သူ၏
ဩဟိတသောတော၊ ထောင်အပ်သောနားရှိသည်ဖြစ်၍၊ သောတန္တိရာနု
သာရေန၊ သောတန္တိရာကိုအစဉ်လျောက်သဖြင့်၊ ဥပဓာဇေတွာ၊ ဆောင်၍၊
ဓမ္မန္တိ၊ ဓမ္မံဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စဓမ္မံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို၊ မဟတော
တိ၊ မဟတောဟူသည်ကား၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်
၏၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟန္တေဟိဥဇ္ဇာရတမေဟိ၊ မြတ်ကုန်
သော၊ သီလာဒိဂုဏေဟိ၊ သီလအစရှိသောဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်တို့
နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဒေ
ဝကေန၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကေန၊ သတ္တလောကသည်၊ ဝိသေသ
တော၊ ထူးသောအားဖြင့်၊ မဟနိယတာယစ၊ ပူဇော်အပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ မဟာတိ၊ မဟာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ချီအပ်၏၊ တဿ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားအား၊ ယာမဟာသမဏောတိသမညာ၊ အကြင်မဟာသမဏ
ဟူသောအမည်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ မဟတောဓမ္မံသုတွာနာတိဇေတံဝစ
နံ၊ မဟတောဓမ္မံသုတွာနဟူသောဤဝိတတ်သည်၊ နိဿတ္တဝစနံ၊ ပဉ္စမိဝိ
ဘတ်တည်း၊ မဟာရသန္တိ၊ မဟာရသံဟူသည်ကား၊ ဝိမုတ္တိရသဿ၊
ဝိမုတ္တိအရသာကို၊ ဒါယကတ္တာ၊ ပေးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာ
ရသံ၊ မြတ်သောဝိမုတ္တိအရသာကိုပေးတတ်သော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏာရေန
ဒေသိသန္တိ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏာရေနဒေသိတံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
သော ဥပယုတရားငါးပါးကို၊ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သဗ္ဗညု၊ သဗ္ဗညုမည်တော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုသဗ္ဗညု၏၊ တာဝေါ၊
အဖြစ်တည်း၊ သဗ္ဗညုတော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏အဖြစ်၊ ဉာဏမေဝ၊ ဉာဏ်
သည်သာလျှင်၊ ဝရံ၊ မြတ်သည်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဉာဏေသု၊ ဉာဏ်
တို့တွင်၊ ဝရံ၊ မြတ်သည်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဉာဏဝရံ၊ ဉာ
ဏဝရမည်၏၊ ဧတဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဉာဏဝရံ၊ ဉာဏ်တော်မြတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

၁-ကောနိပါတ်-၃-သတ္တမဝဂ်-၆၆-ဆန္ဒတ္ထရဂါယာ၊ ၄၈၃

ဣတိတသ္မာ၊ ယိ၊ ကြောဋ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏဝရော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏဝရ
 မည်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ လတ္တံ၊ ရအပ်၏၊ တေန၊ ထိုသည့်တ
 ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကရဏဘူတေန၊ ကရိုဏ်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
 သဗ္ဗညုတ သင်္ခါတမဂ္ဂဉာဏေန၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သော မဂ်
 ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဒေသိဟံ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊
 သုတွာ၊ နုရ၍၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဧတ္ထ
 ဤထေရဂါယာအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သော၊ ယံ၊ အကြင်စကား
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ ပရမတ္ထဒီပနီသံ၊ ပရမတ္ထဒီပနီအမည်ရှိ
 သော၊ ဣတိဝုတ္တကဝတ္ထုနာယ၊ ဣတိဝုတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ မဂ္ဂန္တိ၊ မဂ္ဂံဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌကံ
 အင်္ဂါ၊ ရှစ်ပါးရှိသောအရိယမဂ်ကို၊ ပပဇ္ဇန္တိ၊ ပပဇ္ဇံဟူသည်ကား၊ ပဋိပဇ္ဇိံ၊
 ကျင့်ပြီး၊ အမတဿပတ္တိယာတိ၊ အမတဿပတ္တိယာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာ
 နဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အမိဂမာယ၊ ရေခြင်း၏၊ ဥပါယဘူတံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော
 မဂ်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇိံ၊ ကျင့်ရပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်း
 တည်း၊ သောတိ၊ သောဟူသည်ကား၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ယောဂက္ခေမဿပထဿကောဝိဒေါတိ၊ ယောဂက္ခေမဿပထဿ
 ကောဝိဒေါဟူသည်ကား၊ စတုဟိယောဂေဟိ၊ လေးပါးသောယောဂတို့ဖြင့်
 အနုပခုတဿ၊ နှိပ်စက်ခြင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ ယောပထော၊
 အကြင်အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿတတ္ထိံတတ္ထိံ၊ ထိုထိုအ
 ကြောင်း၌၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအကြောင်း၌၊ သုကုသ
 လော၊ အလွန်လိမ္မာ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါယာဝုန်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုသတ္တံ၊ သည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စတုသစ္စဧသနံ၊
 သစ္စာလေးပါး တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ အမတာမိဂမူပါယမဂ္ဂံ၊
 အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောမဂ်ကို၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ပဋိပဇ္ဇိံ၊
 ကျင့်ရပြီး၊ ပဇ္ဇနမဂ္ဂံ၊ ကျင့်ကြောင့် ဖြစ်သောမဂ်ကို၊ မယာ၊ ဝါသည်၊ ကတံ၊ ပြု
 အပ်ပြီး၊ ဧဝံပန၊ ဤသို့လျှင်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗထာ၊
 အချင်းခပ်သိမ်း၊ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂလေးပါး၏၊ ကုန်ရာဖြစ်သော
 နိဗ္ဗာန်၏၊ ပထဿပထတ္ထိံ၊ အကြောင်း၌၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာတော်မူ၏၊ ပရ
 သန္တာနေဝါ၊ သူတပါးသန္တာ၌လည်းကောင်း၊ ပရေမနေဝါ၊ သူတပါးကို
 ဆုံးမခြင်း၌၎င်း၊ သုကုသလော၊ အလွန်လိမ္မာတော်မူ၏၊ ယဿ၊ အကြင်
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သံဝိဓာနံ၊ အစီအရင်ကို၊ အာဂမ္မုစ္စ၍၊ အဟိ၊ ဝါသည်

၄၀၄

ထေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ၊

လည်းမဝံ့မဂ်ကို၊ ပမ္ပိပဇ္ဇိကုဋ်ရပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား အနက်၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အယမေဝဂါထာ၊ ဤဂါထာသည်ပင်လျှင်၊ ထေရဿ၊ ဆန္ဒမထေရ်၏၊ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရေဏဂါထာ၊ ပြောကြားသောဂါထာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤသည်ဆန္ဒမထေရ်၏ဂါထာစကားရပ်အပြီးသတ်သည်၊ ဆန္ဒတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဆန္ဒမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၁-ကေနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၇၀-ပုဏ္ဏတ္ထေရဂါထာ၊

သီလမေဝါတိအယံဂါထာ၊ သီလမေဝအစရှိသော ဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ပုဏ္ဏတ္ထေရဿ၊ ပုဏ္ဏမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ သောဝိဇ္ဇေရော၊ ထိုပုဏ္ဏမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးရှေးသောဘုရားရှင်တို့၏အထံတော်တို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုခဲ့ဘူးသောကံလွန်သောကုသိုလ်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောလူတို့နတ်တို့၌၊ ဝိဝဇ္ဇ၊ ပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အားကြီးသော အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ရှာဖွေဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကေနုဝုတေဏပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ဗုဒ္ဓသုည၊ ဘုရားမှ ဆိတ်သော၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ပြာဟ္မဏကုသေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်မြောက် အရွယ်ရောက်သည်ရှိသော်၊ ပြာဟ္မဏသိပ္ပေသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၏အတတ်တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ အပြီးအဆုံးသို့ ဝဇ္ဇာ၊ ရောက်၍၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊ စာရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌နေခြင်းကို၊ ပဟာယ၊ ပပတ်စွန့်၍၊ ဣသိပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဟိမဝန္တပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌၊ ပဏ္ဍကုမ္ပိံ၊ သစ်ရွက်ကုမ္ပိကို၊ ကတွာ၊ ဆောက်သုတ်၍၊ ဝါသံ၊ နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၍၊ တဿတာပသပဗ္ဗဇ္ဇဿ၊ ထိုရသေ့ရဟန်း၏၊ ဝသနဋ္ဌာနဿ၊ နေရာအရပ်၏၊ အဝိဒ္ဓရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ကေတ္ထိံ၊ တရသော၊ ပဏ္ဍာရေ၊ တောင်ဝှမ်း၌၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ အာဗာမိကော၊ အနာနှိပ်စက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၍၊ တဿပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓ၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောအခါ၌၊ မဟာ၊ ကြီးစွာ

၁-ဧကနိပါတ်-၃-သက္ကမဝဂ်-၃၀-ပုဏ္ဏတ္ထေရဂါယာ၊ ၄၈၅

သော၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံအာလောကံ၊
ထိုအလင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သောတာပသော၊ ထိုရသောသည်၊ ကထံကေန
ကာရဇကန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ အယံအာလောကော၊ ဤအလင်း
သည်၊ ဥပ္ပန္နောနုခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤကို၊ ဝိမံသနဝသေန၊ စူးစမ်း
လိုသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣတောစိတော၊ ထိုမှဤမှ၊ အာဟိဏ္ဏန္တော၊ ထည့်
လည်သည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗာရေ၊ တောင်ဝှမ်း၌၊ ပစ္စေကသမ္ပုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိနိဗ္ဗာတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
ဂန္ဓဓါဂ္ဂနိနံ၊ သာလင်းတို့ကို၊ သံကမ္မိတွာ၊ ရုံ၊ ရ၍၊ သရိရံ၊ အလောင်းတော်
ကို၊ ဈာပေတွာ၊ မီးသင်္ဂြိုဟ်၍၊ ဂန္ဓာဒကေန၊ နံ၊ သာရေဖြင့်၊ ဥပသိပ္ပိ၊ ပူဇော်
သောအားဖြင့်လောင်း၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့သင်္ဂြိုဟ်ရာ၌၊ ဧကော၊ တယောက်
သော၊ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်၊ အန္တလိကော၊ ကောင်းကင်း၌၊ ဌတွာ၊ မရ်
၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုသာ၏၊ သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း၊ သာဓုသာဓု၊
ကောင်းစွကောင်းစွ၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ပသဝန္တေန၊
ပွားစေသဖြင့်၊ သုဂတိသံဝတ္တနိယံ၊ သုဂတိသံသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊
ကမ္မံ၊ ကုဟူလ်ကံကို၊ ပုရိတံ၊ ဖြည့်အပ်၏၊ တေန၊ ထိုသို့ဖြည့်ကုင့်သော
ကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂတိကုန်တို့၌သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိသာ
တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တေ၊ သင်အား၊ ပုဏ္ဏောတိစနာမံ၊ ပုဏ္ဏဟူသောအမည်
သည်လည်း၊ ဘဝိဿာသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ပြုကြားသာ၏၊
သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူ့ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်
သည်ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူ
သောအခါ၌၊ သုနာပရန္တဇနပဒေ၊ သုနာပရန္တဇနပုန်၌၊ သုပ္ပါရကပဋ္ဌနေ၊
သုပ္ပါရကဆိပ်၌၊ ဂဟပတိကုလေ၊ သူကြွယ်အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊
အဿကုလပုတ္တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ ပုဏ္ဏောတိစနာမံ၊ ပုဏ္ဏဟူ
သောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊
ဝယပ္ပတ္တော၊ တဆွဲခြောက်နှစ်မြော်အရွယ်ရောက်လတ်သော်၊ ဝါဏိဇေ
သေန၊ ကုန်သွယ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မဟတာ၊ ချာ၊ စွာသော၊ သက္ကေန
ထည်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊
စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သော
ကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ သာဝတ္ထိဝါတိယိ၊ သာဝတ္ထိ

၄၀၆

ထေရဝါဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပြည်၌နေကုန်သော၊ ဥပသကေဟိ၊ ဒါယကာဘိဒ္ဓန္တံ၊ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ ပိဟာရံ၊
 ကျောင်းသို့၊ ဂတော၊ သွား၏၊ သတ္တ၊ သန္တိကေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်
 ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ နား၍၊ ပဋိလန္ဓသဒ္ဓေါ၊ မူလသောသဒ္ဓါခြင်း
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝတ္တပဋိဝတ္တေဟိ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်
 တို့ဖြင့်၊ အာစရိယုပဏ္ဏာယေ၊ ဆရာဥပဏ္ဏာယ်တို့ကို၊ အာရာဓေန္တော၊ နှစ်
 သက်စေ့လျက်၊ ပိဟာသိ၊ နေ၏သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ ဧကမိဝ
 သံ၊ တနေသန္တံ၊ သတ္တဝာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်
 ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံဝိတ္တေနံ၊ အကျဉ်း
 ဖြစ်သော၊ ဩဝါဒေန၊ အဆုံးအမဖြင့်၊ မံ၊ တဂဉ္စတော်ကို၊ ဩဝဒတု၊ ဆုံးမ
 တော်မူပါလော၊ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ တံဩဝါဒံ၊ ထိုအဆုံး
 အမကို၊ သုတွာ၊ နား၍၊ သုနာပရန္တဇနပဒေ၊ သုနာပရန္တဇနပုန်၌၊ ပိဟာရေယျံ၊
 နေရပါမူကား၊ သာရ၊ ကောင်းစွာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ယျောက်၏၊ တဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ၊ ထိုမထေရ်အား၊ သန္တိခေါပုဏ္ဏဝက္ခု၊ ပိညယျာ
 ယျာနုပါတိအာဒိနာ၊ သန္တိခေါပုဏ္ဏဝက္ခု၊ ပိညယျာ ရှုပါအစရှိသည်ဖြင့်၊
 ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဒတွာ၊ ပေးတော်မူ၍၊ သိဟာနာဒံ၊ ကေသရာဇာခြံသံ
 မင်းကဲ့သို့ရဲခင်းသောစကားကို၊ နဒါပေတွာ၊ ဖြွက်ဆိုတော်မူ၍၊ ပိဿန္ဓေယိ
 ဣတိလိုက်၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏမထေရ်သည်၊ တဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ သုနာပရန္တဇနပဒံ၊ သုနာပရန္တဇနပုန်သို့၊ ဂတ္တာ၊ သွား၍၊
 သုပ္ပါရကပဋ္ဌာနံ၊ သုပ္ပါရကဆိပ်၌၊ ပိဟာရန္တော၊ နေလျက်၊ သမထပိပဿနံ၊
 သမထပိပဿနာကို၊ ဥဿုက္ကာပေတွာ၊ အားထုတ်စေ၍၊ တိသောပိစ္ဆာ၊ သုံး
 ပါးသောပိစ္ဆာတို့ကို၊ သတ္တဝကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊
 အပဒါနေ၊ အပဒါနိ၌၊ ပဗ္ဗာရကုဋံ၊ တောင်ထွန်အဝှမ်းကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍
 သယတ္တု၊ လေးပါးသစ္စာဆရာမင်းသိမြင်ပြီးသော၊ အပရာဇိတော၊ ရန်မာရ်
 တို့သည်မအောင်အပ်သော၊ အာဗာမိကော၊ အနာဖြင့်လွန်စွာနှိပ်စက်အပ်
 သော၊ ဂရု၊ ကျောက်ထီးကဲ့သို့အသေးအမြတ်ပြုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗတန္တရေ၊ တောင်ဝှမ်း၌၊ ဝသတိ၊ နေတော်မူ
 ၍၊ မမ၊ ငါ၏၊ အာသမသာမန္တာ၊ ကျောင်း၏အနီး၌၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာယမာနမ္ပိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသည့်ရှိသော်၊ တာဝ
 ဒေ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူသောစကား၊ ပဘာသော၊ အရောင်သည်၊
 အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ ဥပပန္နထဥပပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယာဝတာယတ္ထကေနပရိစ္ဆေဒေန၊ အကြင်မျှလောက်သောအပိုင်းအခြား

၁-ကေနိပါတ်-၃-သတ္တမဝဂ်-၃၀-ပုဏ္ဏတ္ထေရဂါထာ ၄၀၇

ဖြင့်၊ ဝနသဏ္ဌာသို့၊ တောအုပ်၌၊ အန္တကောကတရန္တာစ၊ ဝနံ ဝနံပလေ့
ကျားသစ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗျဉ္ဇာစ၊ ကျားတို့သည်လည်းကောင်း၊
သဗ္ဗေ၊ အလုံစုံကုန်သော၊ ကေသရီ၊ ခြင်္သေ့တို့သည်လည်းကောင်း၊ တာဝဒေ
ထိပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသောကာလ၌၊ အဘိဂန္ဓါသုံး တွန်မြည်ကုန်၏၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ တံဥပ္ပါဒံ၊ ထိုလေးပါးသေဝံခေတ် တောက်ပြန်လတ်သောဥပါဒ်
ကို၊ ဗိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ ပဗ္ဗာရံ၊ တောင်၌၊ သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ အဂမိ၊ သွားပြီး၊
တတ္ထ၊ ထိုတောင်၌၊ နိဗ္ဗုတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော၊ အပရာဇိတံ၊ ရန်
မာရ်တို့သည်မအောင်နိုင်သော၊ သမ္ပန္နံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ မြတ်စွာဘုရားကို၊
အဗ္ဗုဿာမိ၊ ဖူးမြင်ရပြီး၊ ဝဋုဗုလ္လံ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော၊ သာလရာဇံ၊ သာ
လရာဇ်ဇာတိ၊ အင်ကြင်းပင်မင်းကဲ့သို့ရင်း၊ ဥဂ္ဂတံ၊ အရှေ့သောကဓာတ်မှ
ထွက်သော၊ သတရံ၊ သီဝံ၊ နေဝန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိဘန္တိတံ၊ အလျှံ
ငြိမ်းပြီးသော၊ အင်္ဂံ၊ ရံ၊ အင်္ဂံ၊ ရံ၊ ဣ၊ ရကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗုတံ၊
ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော၊ အပရာဇိတံ၊ ရန်မာရ်တို့သည်မအောင်အပ်သော
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဟိဏဉ္ဇ၊ မြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ကဠုဉ္ဇ၊
ထင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမြက်ထင်းပေါ်၌၊
ဝိတကံ၊ ထင်းပုံကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အက၊ သိ၊ ပြုငြိမ်းတကံ၊ ထင်းပုံကို၊
သုကတံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ သရိရံ၊ အလောင်း
တော်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဈာပယိ၊ ဖုတ်ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်ပြီး၊ သရိရံ၊
အလောင်းတော်ကို၊ ဈာပယိတွာန၊ ဖုတ်ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်ပြီး၍၊ ဂန္ဓတောယံ၊
နံ၊ သာရေကို၊ သမောကိရိ၊ သွန်းလောင်းပြီး၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်း
၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ ယက္ခေ၊ နတ်သည်၊ တာဝဒေ၊ ထိုဖုတ်
ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်သောအခါ၌၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ အဂ္ဂဟိ၊ ယူလာ၏၊ သပ္ပ၊
ရိသ၊ သူတော်ကောင်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ သယန္တုဿ၊ လေးပါးသစ္စာ
ဆရာမဇ္ဈိ၊ သိမြင်ပြီးသော၊ မဟေသိနေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမြတ်စွာဘုရား၏၊ ကိစ္စံ၊
သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ မုနေ၊ အိုရှင်ရသေးတုဝံ၊ သင် ရှင်
ရသောသည်၊ ပုဏ္ဏကောနာမနာမေန၊ ပုဏ္ဏကဟူသော အမည်ဖြင့်၊ သဒါ၊
အခါခပ်သိမ်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တဗ္ဗာကာယာ၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ၊
ဝဗိတွာန၊ စုတ၍၊ ဒေဝလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂန္တိ၊
လားရပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗမယော၊ နတ်၌ဖြစ်သော၊ ဂန္ဓော၊ အနံ၊
သည်၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်းမှ၊ မဝဿတိ၊ ရွာ၏၊ တတြာပိ ထို
နတ်ပြည်၌လည်းမေ၊ ငါ၏၊ နာမဓေယျံ၊ အမည်သည်၊ ပုဏ္ဏကောတိ၊ ပုဏ္ဏက

၄၀၀ ယေရုဇဲလ်အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဟူ၍၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ ။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေဝဘူတေဝေါ၊
 နတ်ဖြစ်သော်လည်း၊ မနုဿေဝေါ၊ လူဖြစ်သော်လည်း၊ သက်ပွံ၊ အလိုသည်၊
 ပူရယာမိ၊ ပြည့်၏၊ မဟံ၊ ငါအား၊ အယံအတ္တဘာဝေါ၊ ဤအတ္တဘာဝသည်၊
 ပစ္ဆိမကံ၊ အဆုံးစွန်တည်း၊ စရိမေ၊ အဆုံးဖြစ်သော၊ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်၊
 ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဝေါ၊ ဤအဆုံး စွန်ဖြစ်သောဘဝ၌လည်း၊ ဝုဏ္ဏကောနာမ
 နာမဓေယျံ၊ ဝုဏ္ဏကဟူသောအမည်သည်၊ ပကာသတိ၊ ထင်ရှား၏၊ ဂေါတ
 မံ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ သကျဝုဂံ၊ သာကီဝန်မင်းသားတို့
 ထက်မြတ်တော်မူသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တောသံယိတွာန၊
 နှစ်သက်စေပြီး၍၊ သဗ္ဗသဝေ၊ အဆုံးစုံသောအာသဝေါတရားတို့ကို၊ ပရိ
 ညာယ၊ ပိုင်းခြား၍သိသဖြင့်၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်၍၊
 ဝိဘာရာမိ၊ နေရ၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကေနုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲ
 တကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသောအခါ၌၊
 ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ကမ္မံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအားသင်္ဂြိုဟ်
 ခြင်းအမှုကို၊ အကရိ၊ ပြုခဲ့ပြီး၊ တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊
 ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှု ကို ပြုသောသူတို့လားရာဖြစ်သောအပါယ်လေးပါးကို၊
 နာဘိဇာနာမိ၊ မသိရဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်း တည်းဟူသောအကျိုး
 သည်၊ ဒါရုက္ခိယ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား ဖုတ်ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုပြုသော
 အနည်းငယ်သောကောင်းမှု၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း၊ မဟံ၊ ဝုဏ္ဏမည်တွင်
 ငါထေရ်ရှင်အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်း
 အပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊
 ကတံ၊ လိုက်နာပြုကျင့်ရပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆို
 ဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ထေရော၊ ဝုဏ္ဏက
 မထေရ်သည်၊ ဗဟုမနုဿေ၊ များစွာသောလူတို့ကို၊ သာသနေ၊ သာသနာ
 တော်၌၊ အဘိပ္ပဿာဒေတိ၊ အလွန်ကြည်ညိုစေ၏၊ ယတော၊ ယသ္မကောရ
 ဏံ၊ အကြံကြောင့်၊ ပဉ္စသတမတ္တာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ မုရိသာ၊ ယောကျ်ားတို့သည်၊ ဥပါသကတ္တဉ္စ၊ ရတနာသုံးပါးကို
 ဆည်းကပ်တတ်သော ဒါယကာ၏ အဖြစ် ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စသတ
 မတ္တာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့
 သည်၊ ဥပါသိကဘာဝဉ္စ၊ ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်တတ်သောဒါယိ
 ကာမ၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိဝေဒေသံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ သော၊
 ထိုမထေရ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုသုနာပရက္ခဏနုဒ္ဓိ၊ ရတ္တစန္ဒနေန၊ စန္ဒကူးနိဖြင့်၊

၁-ဇကုနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၇၀-ပုဏ္ဏတ္ထဂါရထား ၄၈၉

စန္ဒနမာဠိနာမ၊ စန္ဒကူးတံဆောင်းမည်သည်ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ဆောက်
 လုပ်စေ၍၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စဟိဘိက္ခု၊ သတေဟိ၊ ငါးရာ
 သောရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ မာဠိ၊ တံဆောင်းကို၊ ပဋိစ္ဆတု၊ ခံတော်မူ
 စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝန္တိ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပုပ္ဖဒူတေန၊ ပန်းတ
 မန်ဖြင့်၊ နိမန္တေသိ၊ ပင့်ဖိတ်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဣန္ဒါနု
 ဘာဝေန၊ တန်ခိုး၍ အာနုဘော်ဖြင့်၊ တတ္ထကေဟိ၊ ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ
 ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ငါးရားသောရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ တတ္ထ၊ ထို
 သုနာပရန္တ၊ ဇနပုဒ်သို့၊ ဂစ္စာ၊ ကြွတော်မူ၍၊ စန္ဒနမာဠိ၊ စန္ဒကူးတံဆောင်း
 ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံတော်မူ၍၊ အရုဏေ၊ အရုဏ်သည်၊ အနုဗ္ဗိတေယ
 ဝ၊ မတက်မီလျှင်၊ ပစ္စာဂမိ၊ မဏ္ဍိမတိုက်သို့ပြန်လည်တော်မူ၍၊ ထေရော၊
 ပုဏ္ဏကမဏေဂ်သည်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အပိုင်း၊ ပရိနိဗ္ဗာနသမယေ၊
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ၌၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရာဇန္တာ၊ ပြော
 ကြားသည်ရှိသော်၊ သီလမေဝဇ္ဇမအဂ္ဂံ၊ ပညာဝါပနဥတ္တမောမနုဿေသုစ
 ဒေဝေသု၊ သီလပညာဏတောဇယန္တိ၊ တိဂါဝံ၊ သီလမေဝဇ္ဇမအဂ္ဂံ၊ ပညာ
 ဝါပနဥတ္တမောမနုဿေသုစဒေဝသု၊ သီလပညာဏတောဇယံဟူသော
 ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၍၊ ဣမဇ္ဈမသ္မိံ၊ လောကေ၊ ဤလော
 က၌၊ သီလမေဝ၊ သီလသည်သာလျှင်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၍၊ ပညာဝါပန၊ ပညာရှိ
 သောသုသည်ကား၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်၍၊ မနုဿေသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌လည်း
 ကောင်း၊ ဒေဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သီလပညာဏတောသီ
 လပညာဏမဟတု၊ သီလပညာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဇယံဇယော၊
 ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမကိုအောင်ခြင်းသည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊
 ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေဝုတ္တမာနနယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော
 နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၍၊ သီလန္တိ၊ သီလံဟူသည်ကား၊ သီလနုဋ္ဌေ
 န၊ တည်ရာဖြစ်သောအနက်ကြောင့်၊ သီလံ၊ သီလမည်၍၊ ပတိဋ္ဌာနုဋ္ဌေနဝါ၊
 ကောင်းစွာ တည်ရာဖြစ်သော အနက်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမာဓာန
 ဋ္ဌေနဝါ၊ ကောင်းစွာထားအပ်သောအနက်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသဇ္ဈံ၊ မှန်၍၊ သီလံ၊ သီလသည်၊ သဗ္ဗ
 ဂုဏာနံ၊ အလုံးစုံသောလောကီလောကုတ္တရာ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၍၊ ပတိဋ္ဌာ၊
 တည်ရာတည်း၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ သီလေပတိဋ္ဌာယနရောသပ္ပညောတိ၊
 သီလေပတိဋ္ဌာယနရောသပ္ပညောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၍၊ သပ္ပညော၊
 တိဟိတံပမိသန္ဓေပညာဖြင့်ပညာရှိသော၊ နရော၊ လူသည်၊ သီလေ၊ သီလ၌၊

ပတိဋ္ဌာယတည်း။ တံသီလံ၊ ထိုသီလကို၊ သမာဓဟတိစ၊ ကောင်းစွာ
လည်းထားအပ်၏။ အဝိပ္ပကိဏ္ဍဉ္စ၊ ဗုဒ္ဓိမရေမကြည်သည့်ကိုလည်း၊ ကရောတိ၊
ပြုတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တယိဒံတံအနံသီလ
မေဝ၊ ထိုသီလသည်ပင်လျှင်၊ သဗ္ဗဂုဏာနံ၊ အလုံးစုံသောလောကီလော
ကုတ္တရာဂုဏ်ကျေးဇူးတို့၏၊ မူလတာဝတောစ၊ အမြစ်အရင်းဖြစ်သော
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပမုခတာဝတောစ၊ အကြီးအမှူးအဦးပုဂံဝလင်း
ပြီးရှုညွှန်အမွန်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ မယာ၊ ငါ
သည်၊ ဝုတ္တဝစနဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောကောင်း၏၊ သာဓကံ၊ သက်သေဖြစ်
သော၊ ပာထကိ'ဝစနံ၊ အဘယ်စကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း၊ တသ္မာတိဟ တွ'ဘိက္ခုအာဒိမေဝဝိသော
ဓေဟိ ကောစာဒိကုသလာနံ၊ ဓမ္မာနံသီလဉ္စသုဝိသုဒ္ဓန္တိစ၊ တသ္မာတိဟတွ'
ဘိက္ခုအာဒိမေဝ ဝိသောဓေဟိ ကောစာဒိကုသလာနံ ဓမ္မာနံသီလဉ္စသုဝိ
သုဒ္ဓဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပါတိမောက္ခန္တိ၊ မုခမေတံပ မုခမေတန္တိစအာဒိ၊
ပါတိမောက္ခန္တိ မုခမေတံပမုခမေတံ ဤသို့အစရှိသည်ကို၎င်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခု၊ ချစ်သားရဟန်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမဇ္ဈမသ္မိ
လောကေ၊ ဤလောက၌တွ'၊ သင်သည်၊ အာဒိမေဝ၊ အစဖြစ်သောသီလ
ကိုသာလျှင်၊ ဝိသောဓေဟိ၊ သုတ်သင်လော့၊ ကုသလာနံဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တ
ရားတို့၏အာဒိ၊ အစကား၊ ကောစ၊ အဘယ်နည်း၊ သုဝိသုဒ္ဓံ၊ အလွန်စင်ကြယ်
သော၊ သီလဉ္စ၊ သီလသည်သာလျှင်၊ ကုသလာနံဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့
၏အာဒိ၊ အစတည်း၊ ပါတိမောက္ခန္တိ၊ ပါတိမောက္ခဟူသည်ကား၊ ဇေတံသီ
လံ၊ ဤပါတိမောက္ခသံဝရသီလသည်၊ မုခံ၊ အဦးတည်း၊ ဇေတံသီလံ၊ ဤပါတိ
မောက္ခသံဝရသီလသည်၊ ပမုခံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣဓာတိပဒံ၊ ဣမဟူ
သောပုဒ်သည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှတည်း၊ ပညဝါတိ၊ ပညဝါဟူသည်
ကား၊ ဥာဏာသမ္ပန္နော၊ ဥာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်၏၊ သေဋ္ဌော၊ ဗြံ့မွမ်းအပ်၏၊ ပဝရော၊ တောင့်တအပ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လ်၊ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနာယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မိဋ္ဌာန်ခြင်းရှိသော၊ ဂါထာ
ယ၊ ဂါထာဖြင့်၊ ပညာယယေဝ၊ ပညာ၏သာလျှင်၊ သေဋ္ဌတာဝံ၊ မြတ်သည်
၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြု၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကုသလာဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရား
တို့သည်၊ ပညုတ္တရာ၊ ပညာသာလျှင်မြတ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သီလ
ပညာနံ၊ သီလပညာတို့၏၊ တံအဂ္ဂသေဋ္ဌတာဝံ၊ ထိုမြတ်သည်၏အဖြစ်ခြီး
မွမ်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ကာရဏတော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဒေသေတံ၊

၁-ဧကနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်-၇၀-ပုဏ္ဏဝတ္ထရဂါထာ၊ ၄၆၀

ပြခြင်းငှါ၊ မနုဿေသုစဒေဝေသုသီလပညာဏတောဇယန္တိ၊ မနုဿေသု
စဒေဝေသုသီလပညာဏတောဇယံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သီလပညာဏဟော
တု၊ သီလပညာ ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပဋိပက္ခဇယော၊ ဆန့်ကျင်
တက်ဖြစ်သောဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမကို အောင်ခြင်းသည်၊ ကာမ
ကိလေသာဇယော၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာ ကာမကို အောင်ခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပုဏ္ဏက
ထေရဂါထာဝတ္ထုနာ၊ ပုဏ္ဏကထေရ်၏ ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊
အပြီးသို့ရောက်ပြီ၊ သတ္တမဝဂ္ဂဝတ္ထုနာ၊ သတ္တမဝဂ်၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိ
တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ၊

၁-ဧကနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၀-ဝန္တပါလတ္ထရဂါထာ၊

သုသုဓမ္မနိပုဏ္ဏတ္ထဒသိနာတိ၊ သုသုဓမ္မနိပုဏ္ဏတ္ထဒသိနာဟူသောဤဂါ
ထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ ဝန္တပါလတ္ထ
ရဿ၊ ဝန္တပါလမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယတ္တိ၊ ဤဝန္တပါလ
မထေရ်သည်လည်း၊ ပရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးသူရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြု
အပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထို
ထိုဘဝ၌၊ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို၊ အာမိနိတွာ၊ ဆည်းပူး၍၊ ဒေဝမနုဿ
သု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတော၊
ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကနုပတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ဗြာဟ္မဏကု
လေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗြာဟ္မဏသိပ္ပေသု၊ ပုဏ္ဏားတို့၏
အတတ်မျိုးတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်၍၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ပရိ
စရန္တော၊ လုပ်ကျွေးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ မဟာတိ
ယားများစွာသော၊ ကံသပါတိယာ၊ ရွှေ့ကန်ဖြင့်၊ ပါယာဝံ၊ နို့၊ စာနာကို၊
အာဒါယ၊ ပူ၍၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူခံကို၊ ပရိယေသန္တော၊ ရှာဖွေ
သည်ရှိသော်၊ ဝိပဿိဘဂဝန္တံ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ အာကာသေ၊
ကောင်းကင်း၌၊ စက်မန္တံ၊ စင်္ကြံကြွေတော်မူသည်ကို၊ ဗိသ္ဿ၊ မြင်၍၊ အန္တရိ
ယတ္ထ၊ တဝိတ္တဇာတော၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်သော အံ့တွယ်သရဲ၌ နှစ်သက်ခြင်းရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ အတိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊
ဒ၊ တုကာမတံ၊ ပေးခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ ဘဂ
ဝါ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုကမ္ပိ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါ

ယ။ အကြောင်းပြု၍၊ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ခံတော်မူ၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနုပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရိတွာ၊ ကျင်လည်၍၊ ဣမတ္ထိ' ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဘဝသမ္ပန္နဿ၊ စည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပြာပစ္ဆကာဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ပုဏ္ဏာသားသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၍၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးသားအား၊ ဝစ္ဆပါလေတိနာမံ၊ ဝစ္ဆပါလဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဗိမ္ဗိသာရသမာဂမေ၊ ဗိမ္ဗိသံရမင်း၏ အစည်းအဝေး၌၊ ဥရုဝေလကဿပဏ္ဏရေန၊ ဥရုဝေလကဿပမထေရ်သည်၊ ဣဒ္ဓိပါဒိုဟာရိယံ၊ တန်းခိုးပြာဒိုဟာကို၊ အသေတွာ၊ ပြု၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပရမနိပစ္စကာရေ၊ လွန်စွာရှိသောသောအခြင်းအရာကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပဋိလန္ဒသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓါခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ပဗ္ဗဇိတတော၊ ရဟန်းပြုသည်မှ၊ သတ္တာဟံဝေ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိပါဠိတော်၌၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိတော်မူသော၊ ဗာတ္ထိ' သဝရလက္ခဏော၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်ကြီး၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဘိက္ခုသံဃပုရက္ခတော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်ခြံရံအပ်သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိသထိမြတ်စွာဘုရားသည်ပဝနာ၊ တောမှ၊ အဘိနိက္ခန္တော၊ ထွက်တော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာဟုတိ'၊ ပူဇော်အပ်သောသူကို၊ ယိဇ္ဈကာမော၊ ပူဇော်လိုသည်ဖြစ်၍၊ မဟာစွာ၊ ကြီးစွာသော၊ ကံသပါတိယာ၊ ရွှေလင်ပန်းဖြင့်၊ ပါယာသံ၊ နို့၊ စာနာကို၊ ဝဇေတွာ ခူး၍၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဗလိ'၊ ဗလိနတ်စာကို၊ ဥပနေမိ၊ ဆောင်ပြီးလောကဇေဋ္ဌော၊ သတ္တလောကထက်ကြီးတော်မူသော၊ နရာသတော၊ နတ်လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တမ္ဘိသမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ အနိလာယနေ၊ လေတို့၏ သွားရာဖြစ်သော၊ အဗ္ဗရေ၊ ကောင်းကင်း၌၊ စက်မံ၊ စကြိုသို့၊ သုသမာရူဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာကြွတော်မူ၏။ အတ္တု၊ တံ၊ တရံ၊ တဆစ်မဖြစ်ကောင်းသော၊ လောမဟံသနံ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထသော၊ တဉ္စအတ္ထရိယံ၊ ထိုအံ့ဘွယ်သရဲကိုလည်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်

၁-ကောနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၁-ဝိသုဒ္ဓိပါလတ္ထေရဂါထာ၊ ၄၆၃

ဤကံသပါတိ၊ ဤစွက်ကိုးဌပယိတွာန၊ ချထား၍၊ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာ
 ဘုရားကိုးအဘိဝါဒယိ၊ ရှိခိုးပြီးသဗ္ဗညု၊ အလုံးစုံသောဥယျာဓိတရားငါးပါး
 ကိုသိတော်မူသောအရှင်ဘုရား၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သဒေဝသဟမာ
 နုသေ၊ နတ်နှင့်တကွ လူနှင့်တကွသောလောက၌၊ ဒေဝေါ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်သည်၊
 အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ မဟာမုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနု
 ကမ္မံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ပဋိဂ္ဂဏှထ၊ ခံတော်
 မူပါလော၊ လောက၊ လောက၌၊ သဗ္ဗညု၊ အလုံးစုံသောဥယျာဓိတရားငါးပါး
 တို့ကိုသိတော်မူသော၊ လောကနာယကော၊ သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ယူ
 ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ သတ္တဝ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊
 မဟာမုနိ၊ မဟာနန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မမ၊
 ငါ၏၊ သကံပ္ပံ၊ အကြံကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ခံတော်မူ၏၊ ဣတော
 ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကေနုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
 ၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဒါနံ၊ နှို၊ စာနာဆွမ်း၊ အလှူကို၊
 အဒဒိ၊ လှူပြီး၊ တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝ
 ကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းအကျိုးသည်၊ ပါယာ
 သဿ၊ နှို၊ စာနာဆွမ်း၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊
 ဧကတာထိသကပ္ပေ၊ လေးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတ
 နာရနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟဗ္ဗလော၊ ကြီးကျယ်ခွန်အား၊ ဗိုလ်ထုများ
 သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်းစေတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဗုဒ္ဓမည်
 သော၊ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီးမယ့်၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊
 ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီး(ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမ
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီး၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ပဟောအပ်၏။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
 သုခေနော၊ ချမ်းသာသဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်
 ကို၊ အဓိဂတာဘာဝံ၊ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာဝေန္တော၊ ထင်စွာပြုလို
 သည်ဖြစ်၍၊ သုသုခမနိပုဏတ္ထဒသိနာ၊ ပတိကုသလေနနိဝါတဂုတ္တိနာ၊
 တံသေဝိတံဗုဒ္ဓသိလိနာ၊ နိဗ္ဗာန်နဟိတေနုလ္လဘန္တိ၊ ဣမံဂါထံ၊ သုသုခမနိ
 ပုဏတ္ထဒသိနာ ပတိကုသလေနနိဝါတဂုတ္တိနာ တံသေဝိတံဗုဒ္ဓသိလိနာ
 နိဗ္ဗာန်နဟိတေန ခုလ္လဘံဟူသော ဤဂါထာကို၊ အာဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊
 သုသုခမနိပုဏတ္ထဒသိနာ၊ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့သောပညာဖြင့်သစ္စာလေး

ပါးပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစရှိသောအနက်ကိုအနိစ္စအစရှိသည်၏အဖြစ်သို့တင်
၍ရှုတတ်သော၊ မတိကုသလေနာ၊ ပညာဖြင့်လိမ္မာသော၊ နိဝါတဝုတ္တိနာ။
နှိပ်ချစ်မြတ်ခြင်းရှိသော၊ သံသေဝိတဗုဒ္ဓသီလိနာ၊ အာနိတလဲလဲမှီဝဲလေ့
ကျက်အပ်သောသီလပညာရှိသော၊ တေနဘိက္ခုနာ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ နိဗ္ဗာ
နံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နုရုတ္တတံ၊ မရခဲ။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ သုသုဓမ္မနိပုဏ္ဏတ္ထဒသိနာတိ၊ သုသုဓမ္မနိပုဏ္ဏတ္ထ
ဒသိနာဟူသည်ကား၊ အကိရိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ခုဒ္ဒသဋ္ဌေန၊ မြင်နိုင်ခဲ့သော
အနက်ကြောင့်၊ သုဓမ္မေန၊ သိမ်မွေ့သော၊ သဏ္ဌနဋ္ဌေန၊ သိမ်မွေ့သော
အနက်ကြောင့်၊ နိပုဏ္ဏေန၊ သိမ်မွေ့သောပညာဖြင့်၊ သစ္စပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
အတ္ထေ၊ သစ္စာလေးပါးပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစရှိတုန်သောအနက်တို့ကို၊ အနိစ္စ
တာဒိ၊ အနိစ္စအစရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ပဿတိ၊ ရှု
တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုသုဓမ္မနိပုဏ္ဏတ္ထဒသိတေန၊ သုသုဓမ္မ
နိပုဏ္ဏတ္ထဒသိမည်၏၊ တေန၊ ထိုသို့နူးညံ့သိမ်မွေ့သောပညာဖြင့်သစ္စာလေး
ပါးပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစရှိသောအနက်တို့ကိုအနိစ္စအစရှိသည်၏အဖြစ်သို့တင်
၍ရှုတတ်သော၊ မတိကုသလေနာတိ၊ မတိကုသလေနာဟူသည်ကား၊ မတိ
ယာပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ကုသလေနာဆေကေန၊ လိမ္မာသော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္ထ
မာနဿ၊ မြင်သောသူအား၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ပွား၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မြင်
သောသူအား၊ နုရုတ္တံ၊ ပညာမပွား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂပညာ
ယ၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်္ဂဟု ဆိုအပ်သောပညာဖြင့်၊ ဥပ္ပါဒေန၊ မြစ်ခြင်း၌၊
ကုသလေန၊ လိမ္မာသော၊ နိဝါတဝုတ္တိနာတိ၊ နိဝါတဝုတ္တိနာဟူသည်ကား၊
သဗြာဟ္မစာရိယ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ နိဝါတနိဝတတ္တနသီလေန၊ နှိပ်ချစ်
သေစွာမြတ်ခြင်းရှိသောဝတ်အကျင့်သီလရှိသော၊ ဝုဇ္ဈေသုစ၊ သီတင်းကြီး
တို့၌လည်းကောင်း၊ နုဝေသုစ၊ သီတင်းပတ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ယထာနု
ဇ္ဈပပဋိပတ္တိယာ၊ အကြင်အကြင်လျော်သောပဋိပတ်ဖြင့်၊ သံသေဝိတဗုဒ္ဓသီ
လိနာတိ၊ သံသေဝိတဗုဒ္ဓသီလိနာ ဟူသည်ကား၊ သံသေဝိတံအာရိတ္တံ၊
အာနိတလဲလဲ လေ့ကျက်အပ်သော၊ ဗုဒ္ဓသီလံ၊ သီလပညာတည်း၊ သံ
သေဝိတ ဗုဒ္ဓသီလံ၊ အာနိတလဲလဲ မှီဝဲအပ်သော သီလပညာယသော၊
အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တံ၊ ထိုမှီဝဲအပ်သော သီလပညာသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ တေနသံသေဝိတဗုဒ္ဓသီလိနာ၊ ထိုမှီဝဲလေ့ကျက်အပ်သောသီလပညာ
ရှိသော၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတေန၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗုဒ္ဓသီလိနော၊
သီလရှိပညာရှိသောသူသို့၊ သံသေဝိတာဥပါသိတာ၊ ဆည်းကပ်အပ်၏၊

၁-ကေနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၁-၀ န္တပါလတ္ထေရဂါထာ။ ၄၉၅

ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံသေဝိတ ဗုဒ္ဓသီလိ၊ သံသေဝိတဗုဒ္ဓသီလိ
မည်၏၊ တေန၊ ထိုသို့ဖြစ်လေ့ကျက်အပ်သော သီလပညာရှိသော၊ ဟိတိ
သဒ္ဓေါ၊ ဟိဟူသော သဒ္ဓါသည်၊ ဟေတုအတ္ထော၊ ဟိတိအနက်ရှိ၏၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဝါတဝုတ္တိ၊ နှိမ်
ချသော ဖြစ်ခြင်းလည်းရှိ၏၊ သံသေဝိတဗုဒ္ဓသီလိ၊ ဖြစ်လေ့ကျက်အပ်
သောသီလပညာလည်းရှိ၏၊ ပတိကုသလော၊ ပညာဖြင့်လည်း လိမ္မာ၏၊
သုသုခမနိဂုဏတ္ထဒသီစ၊ အလွန်နူးညံ့သိမ်မွေ့သောပညာဖြင့် သစ္စာလေး
ပါးပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစရှိသောအနက်တို့ကိုအနိစ္စအစရှိသောအဖြစ်သို့တင်
၍လည်းရှုတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊
နိဗ္ဗာန်ကို၊ နုဗ္ဗုဏ္ဍတံ၊ ရခဲသည်မဟုတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ နိဝါတဝုတ္တိတာယ၊ နှိမ်ချသောအကျင့်ရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင်း၊ သံသေဝိတ ဗုဒ္ဓသီလိတာယစ၊ ဖြစ်လည်းကပ်
သောသီလပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာ
ရှိတို့သည်၊ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဩဝေတဗ္ဗံ၊ ဆုံးမအပ်၏ဟူ၍၊ အနုသာသိ
တဗ္ဗံ၊ ကြံမြစ်အပ်၏ဟူ၍၊ မညန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗ၊ ထိုပညာရှိ
တို့၏လည်း၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဥတော၊ တည်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊
သယံ၊ မိမိသည်၊ ပတိကုသလတာယ၊ ပညာဖြင့် လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုသုခမနိဂုဏတ္ထဒသီတာယ၊ အလွန်နူးညံ့သိမ်
မွေ့သောပညာဖြင့်သစ္စာလေးပါး ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အစရှိသောအနက်တို့ကို
အနိစ္စအစရှိသောအဖြစ်သို့ တင်၍ရှုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ၌၊ ကမ္မံ၊ စီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောဇ္ဇော၊
ပြုသည်ရှိသော်၊ နုစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိ
ဂစ္ဆတိ၊ ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆို
ဦးအံ့၊ အယမေဝ၊ ဤဂါထာသည်သာလျှင်၊ ယေရဿ၊ မထေရ်အား၊ အညံ့၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏ ဂါထာ၊ ပြောကြားသော ဂါထာသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤသို့သောပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်
အပ်၏။ ၀န္တပါလတ္ထေရဂါထာဇ္ဇန္တနာ၊ ၀န္တပါလမထေရ်၏ဂါထာ
အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁-ကေနိပါတ်-၈-အဋ္ဌကထာ-၂၂-အာတုမတ္ထေရဂါထာ၊

ယထာကမ္ပိရာသုသုဝံစိတဂ္ဂေါတိ၊ ယထာကမ္ပိရာသုသုဝံစိတဂ္ဂေါဟူ
သောဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ အာတု
မတ္ထေရဿ၊ အာတုမမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ သောဝိ၊ ထိုအာတု
မမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဗုဒ္ဓများတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြု
အပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝ၊ ထို
ထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇာနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်း
ဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ အာမိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊
ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကေနုဝုတကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊
ကုသဂေဟေ၊ အမျိုးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွားဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊ လိကြားလိမ္မာသည်
၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဝိပသီဘဂဝန္တံ၊ ဝိပသီ
ဘုရားကို၊ အန္တရိယံ၊ ခရီးအကြား၌၊ ဝန္တန္တံ၊ ကြွတော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ
မြင်၍၊ ပသန္တမဒနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဝန္တော
ဒကေန၊ နံသာရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝန္တရုဏ္ဏေန၊ နံသာအမှုန့်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား
သည်၊ တေနုပုညကမ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်
၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ အပရာပရံ၊ အာနိတလဲလဲ၊ သုဂတိသုယေဝ၊ သုဂ
တိသံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ကဿ
ပဿ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသ
နေ၊ သာသနာ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွားရဟန်းပြု၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ အကာ
သိ၊ ပြု၏၊ ဥာဏသပနံ၊ ပါရမီဥာဏ်သတ္တရ၏ကား၊ အပရိပက္ကတ္တာ၊ မရင့်
သေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်ကျေးဇူး တရားထူးကို၊
နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ အထပန္တော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဣ
မသ္မိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊
သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်၊ ဟုတွားဖြစ်
၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လာ၏၊ အဿ၊ ထိုသတို့သားအား၊ အာတုမောတိနာမံ၊ အာတု
မဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝယပ္ပတ္တဿ၊ အရွယ်သို့ရောက်
သော၊ တဿ၊ ထိုအာတုမ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တဿ၊ သား
အား၊ ဘရိယံ၊ မယားကို၊ အာနေသာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာတ
ကဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်၊ သမ္ပန္တေသိ၊ တိုင်ပင်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုး

၁-ဇာနည်ပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၂-အာတုမတ္ထေဂါရုထာ၊ ၄၆၇

ကောင်းသားသည်တံးထိုအတိုင်အပင်ကို၊ ဥပခင်ရေတွာ၊စုံစမ်း၍၊ဟော
 တုသမ္ပတ္တိယာ၊ အကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ စောဒိယမာနော၊တိုက်
 တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊မယံ၊ငါအား၊စာရာဝါသေန၊အိမ်ရာထောင်ခြင်းဖြင့်
 ကိ၊အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ဣဒါနေဝ၊ယခုပင်လျှင်၊ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ရဟန်း
 ပြုတာ့အံ့၊ ဣဝိ၊ဤသို့၊ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကံ၊အထံသို့၊ ဂစ္စံ၊
 သွား၍၊ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြု၏၊ပဗ္ဗဇိတမ္ဗိဒ၊ရဟန်းပြုပြီးသော်လည်း၊ နံ၊ထိုသား
 ကို၊မာတာ၊အမိသည်၊ဥပ္ပဗ္ဗဇေတုကာမော၊လူထွက်စေလိုသည်၊ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ နာနာနယေဟိ၊ အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့်၊ ပလောဘောတိ၊ဖြား
 ယောင်း၏၊သော၊ထိုဟုရန်းသည်၊တဿာ၊ထိုအမိအား၊အဝသရံ၊အခွင့်
 ကို၊အဒတွာ၊မပေးချေ၍၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊အဇ္ဈာသယံ၊အလိုကို၊ ပကာသေ
 နန္တော၊ထင်ရှားပြလိုသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ယထာကဋ္ဌိရောသုသုဝဇိတဂ္ဂေါ၊
 ဒုန္နိက္ခမော၊ဟောတိပဿာစတာတော၊ ဇေဝံအဟံဘရိယာယာနိတာယ၊အနု
 ပညမံပဗ္ဗဇိတောမ္ဘိဒါနိတိဂါထံ၊ ယထာကဋ္ဌိရောသုသုဝဇိတဂ္ဂေါ၊ ဒုန္နိက္ခ
 မော၊ဟောတိပဿာစတာတော၊ဇေဝံအဟံဘရိယာယာနိတာယ၊ အနုပညမံ
 ပဗ္ဗဇိတောမ္ဘိဒါနိဟူသောဂါထာကို၊အဘာသိ၊ရှုတ်ဆို၏၊သုသု၊နုပျိုသော
 ဝဇိတဂ္ဂေါ၊ကြီးပွားသောအခက်အရှက်ရှိသော၊ပဿာစတာတော၊ခက်မတို့
 ၏အဆစ်အဆစ်၌ကောင်းစွာရောက်သောခက်သေးရှိသော၊ကဋ္ဌိရေား၊ဝါး
 ညွန့်သည်၊ဒုန္နိက္ခမော၊ထုတ်ဆောင်ခြင်း၌ခဲယဉ်းသည်၊ဟောတိယထာ၊
 ဖြစ်သကဲ့သို့၊ဇေဝံ၊ဤအတူ၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဘရိယာယ၊မယားကို၊ အာနိ
 တာယ၊ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ဝဇိတဂ္ဂေါ၊သားသွီးအစရှိသည်တို့ဖြင့်
 ကြီးပွားခြင်းယိုရောက်သည်ဖြစ်၍၊ဒုန္နိက္ခမော၊ထွက်မြောက်ခြင်း၌ခဲယဉ်း
 သည်၊ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊အတ္တနာဝ၊မိမိသည်သာလျှင်၊မံ၊ငါကို၊ အနုမည၊ခွင့်ပြု၍၊ပဗ္ဗ
 ဇိတော၊ရဟန်းပြုသည်၊ အပ္ပိ၊ဖြစ်၏၊ဣဝိ၊ဤသို့၊အဘာသိ၊ရှုတ်ဆို၏၊
 ၉ တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌၊ ကဋ္ဌိရောတိ၊ကဋ္ဌိရောဟူသည်ကား၊အင်္ဂုရော၊အ
 ညွန့်သည်၊ ပန၊ဣန္ဒြိယတတ္ထကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝံသင်္ဂုရော၊ဝါးညွန့်ကို၊ အမိပ္ပေ
 တော၊အလိုရှိအင်၏၊သုသုတိ၊သုသုဟူသည်ကား၊တရုဏော၊ပျိုရသော၊
 ဝဇိတဂ္ဂေါတိ၊ဝဇိတဂ္ဂေါဟူသည်ကား၊ ပဝဇိတသာခေါ၊ပွားသောအခက်
 ရှိသော၊ဝါးတနည်းကား၊ သုသုဝဇိတဂ္ဂေါတိ၊ သုသုဝဇိတဂ္ဂေါဟူသည်
 ကား၊သုဋ္ဌ၊ကောင်းစွာ၊ ဝဇိတသိခေါ၊ကြီးပွားသောအညွန့်ရှိသော၊သဗ္ဗာ
 တပတ္တိသာခေါ၊ဖြစ်သောအခက်အရှက်ရှိသော၊ဒုန္နိက္ခမောတိ၊ဒုန္နိက္ခမော

ဟူသည်ကား၊ ဝေဠုဂုဗ္ဗတော၊ ဝါးခြုံမှ၊ နိက္ခမေဝံ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ၊
 အသတ္တု၊ ကောယျော၊ မထတ်နိုင်သည်၊ ပသာခဇာတောတိ၊ ပသာခဇာတော
 ဟူသည်ကား၊ ဇာတပသာခေါ၊ ဖြစ်သောအခက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သာခါနုဗ္ဗိ၊
 အခက်တို့၏လည်း၊ ပဗ္ဗေပဗ္ဗေ၊ အဆစ်တိုင်းအဆစ်တိုင်း၌၊ ဥပ္ပန္နအနုသာခေါ
 ဖြစ်သောခက်သေးရှိ၏၊ ဧဝံ အဟံဘရိယာယာနိတာယာတိ၊ ဧဝံအဟံဘ
 ရိယာယာနိတာယဟူသည်ကား၊ ဝံသဗ္ဗန္တရေ၊ ဝါးပင်တွင်း၌၊ သံသဗ္ဗသာ
 ခပသာခေါ၊ ရောရှက်သောခက်ကြီးခက်လပ်ရှိသော၊ ဝဇိတဂ္ဂေါ၊ ကြီးပွား
 ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဝံသော၊ ဝါးသည်၊ ဝေဠုဂုဗ္ဗတော၊ ဝါးခြုံမှ၊ ဒုန္နိဟရ
 နိယော၊ ထုတ်ဆောင်ခဲ့သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘရိယာယ၊ မယားကို၊ အာနိတာယ၊ ဆောင်အပ်သည်ရှိ
 သော၊ ဝုတ္တဗိတာဒိဝသေန၊ သားသွီးအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝဇိ
 တဂ္ဂေါ၊ ကြီးပွားသောအဖျားရှိသည်ဖြစ်၍၊ အသတ္တိဝသေန၊ ရောရှက်
 သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗာရာဓိသတော၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏တောင်မှ၊
 ဒုန္နိဟရဏိယော၊ ထုတ်ဆောင်နိုင်ခဲ့သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပန၊ အထူး
 ကုန်သိုဦးအံ၊ အသဉ္ဇာတပသာခဗန္ဓော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောအခက်အခက်
 တည်းဟူသောအနှောင်အဖွဲ့မရှိသေးသော၊ ဝံသကဋ္ဌိရေ၊ ဝါးညွန့်သည်၊
 ဝေဠုဂုဗ္ဗတော၊ ဝါးခြုံမှ၊ သနိဟရဏိယော၊ ထုတ်ဆောင်လွယ်သည်၊
 ဟောတိရထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အသဉ္ဇာတဝုတ္တဒါရာဒိဗန္ဓော၊
 ကောင်းစွာဖြစ်သော သားမယားအစရှိသော အနှောင်အဖွဲ့မရှိသော၊ အ
 ဟာဗ္ဗိ၊ ငါသည်လည်း၊ သနိဟရဏိယော၊ ကောင်းစွာထုတ်ဆောင်လွယ်
 သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဘရိ
 ယာယ၊ မယားကို၊ အာနိတာယဧဝံ၊ မဆောင်မိသာလျှင်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အနု
 မည၊ ခွင့်ပြု၍၊ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အနုဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်
 ပြုစေ၍၊ ပဗ္ဗဇိတောမ္ဘိဒါနိတိ၊ ပဗ္ဗဇိတောမ္ဘိဒါနိဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိပန၊ ယခု
 အခါ၌ကား၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သာရသုဠ၊ ကောင်းစွာ
 ကောင်းစွာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ နေက္ခမ္ဘာဘိရတိ၊ အိမ်ရာထောင်
 သောလူတောင်မှထွက်ခြင်း၌ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြု၏၊
 အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အနုမညမံပဗ္ဗဇိတောမ္ဘိဒါနိတိ၊ အနုမညမံပဗ္ဗဇိ
 တောမ္ဘိဒါနိဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ မာတု၊ အမိအား၊ ကထေသိ၊ ပြောကြား၏၊
 ဧတ္ထ၊ ဤအမိကိုဆိုရာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ယဒိနာနုမညံ၊ အကယ်၍ကားခွင့်

၁-ကောနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၂-အာတုမတ္တေရဂါယာ၊ ၄၆၆

မပြု၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့ခွင့်မပြုသော်လည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်၊ အမှီဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ သမဏဘာဝေယေ၊ ဝ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ အနုမညအနုစာနာတိ၊ ခွင့်ပြု၏လော၊ အဟံ၊ ငါ့ကို၊ တယာ၊ သင်သည်၊ နနိဝတ္တနိယော၊ လူမတွက်စေအပ်၊ ဧဝံပန၊ ဤသို့လျှင်၊ ကလေန္တော၊ ပြောဆိုလျက်၊ ယထာဋ္ဌိတော၊ တည်မြဲတိုင်းသော အရပ်၌သာလျှင်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ မဂ္ဂပဒိုပါဒိုယာ၊ မဂ်လေးတန်အစဉ်ဖြင့်၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ခေပတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ဆဋ္ဌာဘိညော၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေး၊ အပဒါနိပါဠိတော်၌၊ ပါသာဒဝရေ၊ မြတ်သောပြာသာဒ်၌၊ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်နေ၍၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှိတော်မူသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော၊ ဝိလမ္ပန္တံ၊ တွဲလျားတမျှကိုဆိုက်ကျသော၊ ကကုဓံ၊ ကကုဓံဣဝ၊ ရေတက်ပင်ကဲ့သို့၊ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒ္ဓသံ၊ ဖူးမြင်ရပြီ၊ ပါသာဒဿ၊ ပြာသာဒ်မှ၊ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌ လောကနာယကော၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထုတိ၊ တြွေတော်မူ၏၊ သတရံသိနော၊ နေ၏အရောင်သည်၊ နိဇ္ဈဝတေယထာဝ၊ ပူဇနာတွက်ကိန်းကိုးသိန်းတိုင်အောင်အရောင်မမှေး ထွက်ပြေး၏သို့သာလျှင်၊ ဧဝံတယာ၊ ထိုအတု၊ တယာ၊ ထိုဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗာဘ၊ အရောင်သည်၊ နိဇ္ဈဝတေ၊ ပြုံးပြုံးပြက်ထွက်၏၊ ဝန္တောဒကဉ္စ၊ နံသာရေကိုသည်၊ ပဂ္ဂယ၊ လက်ဆုပ်နှစ်ထိ ပင့်မျှောက်ချီ၍၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌံ၊ ဘုရားမြတ်ကို၊ သမောကိရိ၊ သွန်းကြံပြုတေးရုံထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝိတ္တပသာဒေန၊ စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ပူဇော်ရာ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာလကံတော၊ သေခွဲ၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ကေနုရတေကဌေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဝန္တောဒကံ၊ နံသာရေကို၊ ဩကိရိ၊ သွန်းကြံပြုတာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာဖြင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိစာနာမိ၊ မသိတဘူ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇာယ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာအားနံသာရေ ပူဇော်ခြင်း၏၊ ပလံ၊ အကျိုးပင်တည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ကေတိ၊ သေကဌေ၊ သုံးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ သုဝန္တောနာမ၊ သုဝန္တအမည်ရှိသော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝတ္ထုဝတ္ထိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ခတ္တိယော၊ စကြာမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ချာပိ

တာ၊ ဖုတ်ကြည်း၊ အပ်ကုန်ပြီ၊ ပ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး၊ အမကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ တောတောင်မူအပ်၏။ ။
 ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဆဇ္ဇာဘိညော၊ ခြေံပါးသောအဘိညာဉ်ရှိသည် ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ အာပုန္နိတွာ၊ ပန်ကြား၍၊ တဿာ၊ ထိုအမိ၏။ ပေက္ခန္တိယာယော၊ ကြည့်ရှုစဉ်ပင်လျှင်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ပက္ခမိ၊ ကြွလေ၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ အရဟတ္တပတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်မှ၊ ဥတ္တရိကာလံပိ၊ နောက်ကာလ၌လည်း၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ တမေဝဂါထံ၊ ထိုဂါထာကိုပင်လျှင်၊ ပစ္စုဒ္ဓါဟာသိ၊ မြွက်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ပဗ္ဗဇိတောတိဣမိနာပဒေသေန၊ ပဗ္ဗဇိတောဟူသောဤဝုန်ကိုညွှန်းသဖြင့်၊ အယမ္ဗိဂါထာ၊ ဤဂါထာသည်လည်း ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ အညဗျာကရဏဂါထာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုပြောကြားသောဂါထာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ ရာဂါဒိမလဿ၊ ရာဂအစရှိသောအညစ်အကြေး၏၊ ပဗ္ဗဇိတဘာဝဒီပနတော၊ ငြိမ်းသောအဖြစ်ကိုပြခြင်းကြောင့်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဂါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဗ္ဗဇာယမတ္တနောမလံ တသ္မာပဗ္ဗဇိတောတိဝုတ္တတိတိ၊ ပဗ္ဗဇာယမတ္တနောမလံတသ္မာပဗ္ဗဇိတောဝုတ္တတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ပဟာတော်မူ၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဗလံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအညစ်အကြေးကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇဗလံပဗ္ဗဇဗလန္တော၊ ငြိမ်းစေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိတောတိ၊ ရဟန်းဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ အာတုမတ္ထေရဂါထာ ဝဏ္ဏနာ၊ အာတုမ မထေရ်၏ ဂါထာ အခွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကေနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇ ၃-မာဏဝတ္ထေရဂါထာ၊

ဇိဏ္ဏံစဒိသ္မာဒုက္ခိတဉ္စဗျာမိတန္တိ၊ ဇိဏ္ဏံစဒိသ္မာဒုက္ခိတဉ္စဗျာမိတံဟူသော ဤဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ မာဏဝတ္ထေရဿ၊ မာဏဝမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယမ္ဗိ၊ ဤမာဏဝမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးဘုရားတို့၏အထံတော်၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇ၊ ပနိဿယံ၊ နိဗ္ဗာန်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော

၁-ဧကနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၃-မာဏဝတ္ထေရဂါယာ၊ ၅၀၁

ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတော၊
ဤဘဒ္ဒကင်္ကမ္ဘာမှ၊ ဧကနုပတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ ဗြာဟ္မဏ
ကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ လက္ခဏာရော၊ သာမုဒြိကအစရှိ
သောလက္ခဏာကျမ်းကိုဆောင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿီ
အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဘိဇာတိယာ၊ ဖွား
တော်မူသောအခါ၌၊ လက္ခဏာနိ၊ လက္ခဏာတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ သိမ်း
ဆည်း၍၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ထင်စွာပြု၍၊ ဧကံသေန
စင်စစ်သဖြင့်၊ အယံ၊ ဤမင်းသားသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ တာဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျာကရိတွာ၊ ဗျာဒိတ်စကား၊ ပြောကြား၍၊ နာနာနယေဟိ
အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့်၊ ထောမိတွာ၊ မြီးမွမ်း၍၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍
ပဒက္ခိဏံ၊ လင်္ကျာရစ်လည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲသွားလေ၏၊
သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ တေနုပညကမ္ပေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ သုဂတိ
သုယဝ၊ သုဂတိတုံတို့၌သာလျှင်၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊
ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိ
ယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလဿ၊ များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော
ပုဏ္ဏား၏၊ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊
သတ္တဝသသာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊
အန္တောဗာရေယဝ၊ အိမ်တွင်း၌သာလျှင်၊ ဝဓိတွာ၊ ကြီးပွား၍၊ သတ္တမေ
သံဝစ္ဆရေ၊ ခုနစ်နှစ်၌၊ ဥပနယနတ္ထံ၊ မွေ့လျော်စေခြင်းငှါ၊ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်
သို့၊ နိတော၊ ဆောင်၏၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ ဇိတ္ထောတုရမတေ၊ သူ
အိုသူနာသူသေတို့ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တေသံ၊ ထိုသူအိုသူနာသူသေတို့ကို၊
အဗိဋ္ဌပုဗ္ဗတ္တာ၊ မမြင်အပ်ဘူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တေပရိဇနေ၊ ထိုပရိ
သတ်တို့ကို၊ ပုဗ္ဗိတွာ၊ မေး၍၊ ဇရာရောဂမရဏသဘာဝံ၊ အိုခြင်းနာခြင်းသေ
ခြင်းသဘာဝကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သဇ္ဇာတသံဝေဂေါ၊ ဖြစ်သောထိတ်လန့်
ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတော၊ ထိုအရပ်မှ၊ အနိဝတ္တန္တော၊ မပြန်မူ၍၊
ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဝန္တံ၊ သွား၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေး၊
အထံတော်၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ မာတာဝိတရော၊
အမိအဘတို့ကို၊ အနုဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်ပြုစေ၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝိ
ပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နမိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာ
လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိပါဠိတော်၌၊ ဝိပဿိမ္မိ၊ ဝိပဿီဘုရားအလောင်း

တော်သည်၊ ဇာယမာနော၊ ဖွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိမိတ္တံ၊
 ဘုရားဖြစ်တိတ်ကြောင်းနိမိတ်ကို၊ ဗျာကဓိ၊ ကြားပြီးစနုတဉ္စ၊ လူအပေါင်း
 ကိုလည်း။ နိဗ္ဗာပယံ၊ ရာဂအစရှိသောပူပန်ခြင်းကိုငြိမ်းစေသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ လောကော၊ လောက၌။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
 ယထိဉ္စ၊ အကြင်ပိပသမိမြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်သည်လည်း၊ ဇာယ
 မာနော၊ ဖွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒသသဟာသမိ၊ သောင်းစက္ကဝါပထဗျာ
 သည်၊ ကမ္မတိ၊ ကုန်လွှပ်၏။ သတ္တာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊
 စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သောဘဂဝါ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧသေတိ၊
 ဟောတော်မူလတ္တံ့၊ ယထိဉ္စ၊ အကြင်ပိပသမိ မြတ်စွာဘုရား အလောင်း
 တော်သည်လည်း၊ ဇာယမာနော၊ ဖွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဝိပုလော၊
 ကြီးကျယ်သော၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာ၊
 လူနတ်တို့၏ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုနှင့်ပြည့်
 စုံတော်မူသော၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဧသေတိ၊ ဟောလတ္တံ့၊ ယထိဉ္စ၊ အကြင်ပိ
 ပသမိဘုရားအလောင်းတော်သည်လည်း၊ ဇာယမာနော၊ ဖွားတော်မူသည်
 ရှိသော်၊ သဝန္တိယော၊ ဖြစ်တို့သည်၊ နသန္တိ၊ သု၊ မစီးကုန်၊ သတ္တာ၊ လူနတ်တို့
 ၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံတော်မူ
 သော၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ ဧသေတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့၊ ယထိဉ္စ၊ အကြင်ဘုရားလောင်း
 သည်လည်း၊ ဇာယမာနော၊ ဖွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ အဝိစဂ္ဂိ၊ အဝိစိမီး
 သည်၊ နပဇ္ဇလိ၊ မတောက်၊ သတ္တာ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊
 စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဧသေတိ၊
 ဟောတော်မူလတ္တံ့၊ ယထိဉ္စ၊ အကြင်ဘုရားလောင်းသည်လည်း၊ ဇာယမာ
 နော၊ ဖွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ ပက္ခိသံဃော၊ ဌက်အပေါင်းသည်၊ နာစရိ၊
 မပျံ့သွား၊ သတ္တာ၊ နတ်လူတို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါး
 သောစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဧသေတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့၊
 ယထိဉ္စ၊ အကြင်ဘုရားလောင်းသည်လည်း၊ ဇာယမာနော၊ ဖွားတော်မူ
 သည်ရှိသော်၊ ဝါတက္ခန္ဓော၊ လေအပေါင်းသည်၊ နဝါယတိ၊ မလော၊ သတ္တာ၊

၁-ကေနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၃-မာဏဝတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၀၃

လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူသော၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့၊ ယသ္မိဉ္စ၊ အကြင်ဘုရား
 လောင်းသည်လည်း၊ ဇာယမာနသ္မိ၊ ဖွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗရတနာ
 နိ၊ အလုံးစုံသောရတနာတို့သည်၊ ဇောတယျ၊ တောက်ပကုန်၏၊ သတ္ထာ၊
 လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူသော၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ
 ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့၊ ယသ္မိဉ္စ၊ အကြင်ဘုရား
 လောင်းသည်လည်း၊ ဇာယမာနသ္မိ၊ ဖွားတော်မူသည်ရှိသော်၊ သတ္ထေဝ
 ပဒဝိက္ကမာ၊ ခုနစ်ဘဝါးတွင်းခြင်းတို့သည်၊ အာသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သတ္ထာ၊ လူ
 နတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါးသောစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူသော၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ
 ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့၊ ဇောတမတ္ထေဝ၊ ဖွါခါမျှ
 လည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိပဿီဘုရားအလောင်းတော်သည်၊ သဗ္ဗာ၊
 အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒိသာ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဝိလောကေတိ၊ ကြည့်တော်
 မူ၏၊ ဝါစာသတိ၊ မြတ်သောစကားကို၊ ဥဒိရေသိ၊ မြွက်တော်မူ၏၊ ဧသော၊
 ဤသို့ မြွက်ခြင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဓမ္မတာ၊ သဘော
 တည်း၊ ဇနုတံ၊ လူအပေါင်းကို၊ သံဝေဇယိတွာ၊ ထိတ်လန့်စေ၍၊ လော
 ကနာယကံ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်ကို၊ ထဝိတွာ၊ ပြီးပွင်း၍၊
 သဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပါမိနာမုခေါ၊ အ
 ရှေ့အရပ်သို့ရှေးရှု၊ ပတ္တမိ၊ ပဲသွားလေ၏၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ နေ
 နုရုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ဟိယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေ
 တနာဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်ကို၊ အဘိလောမယိ၊
 ပြီးပွင်း၏၊ တာယာစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ နုဂ္ဂတိ၊ နုဂ္ဂတိဘဝကို၊
 နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိခြင်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ထောမ
 နာယ၊ ပြီးပွင်းခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ နုရု
 တိကပ္ပမိ၊ ကမ္ဘာကိုးဆယ်ထက်၌၊ သဗ္ဗုခါထဝိကာဝုယော၊ သဗ္ဗုခါထဝိက
 အမည်ရှိသော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊
 မဟာဗ္ဗလော၊ ကြီးကျယ်ခွန်အားဗိုလ်လူများသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာ
 ကိုလည်းစေတတ်သော၊ ခတ္တိယော၊ စကြာမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ကေနုနုဂုတိမ္ပိ၊ ရှစ်ဆွဲကိုးကမ္ဘာထက်၌၊ သတ္တရတန

သမ္ပန္နော၊ ရတနာသုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံကော်မူသော၊ မဟာဗ္ဗလော၊ ဗိုလ်ထုကြီး၊
ကျယ်ခွန်အားကြွယ်သော၊ ပထဝီဒုဗ္ဗဘိနာမ၊ ပထဝီဒုဗ္ဗဘိအမည်ရှိသော၊
စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ခတ္တိယော၊ စကြာမင်း
သည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ အဋ္ဌသီတိမှိကပ္ပေ၊ ရှစ်
ဆဲ့ရှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ ဩဘာသောနာမ၊ ဩဘာသအမည်ရှိသော၊ သတ္တရ
တနသမ္ပန္နော၊ ရတနာသုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟာဗ္ဗလော၊ ခွန်အားကြီး
ကျယ်ဗိုလ်ထုကြွယ်သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော
ခတ္တိယော၊ စကြာမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ
သတ္တာသီတိမှိကပ္ပေ၊ ရှစ်ဆဲ့ခုနစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ သမ္ဘိကဇ္ဈဒနာဝယော၊ သမ္ဘိ
ကဇ္ဈဒနအမည်ရှိသော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာသုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
သော၊ မဟာဗ္ဗလော၊ ဗိုလ်ထုများသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ အ
ဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ကပ္ပါနံ၊ သင်္ချေလေးရပ်ကမ္ဘာကပ်တို့၏၊ ခုဠာသီတိယာ
ရှစ်ဆဲ့ခြောက်ကမ္ဘာထက်၌၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာသုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ မဟာဗ္ဗလော၊ ခွန်အားကြီးကျယ်ဗိုလ်ထုကြွယ်သော၊ အဂ္ဂိနိဗ္ဗာနောနာ
မ၊ အဂ္ဂိနိဗ္ဗာနအမည်ရှိသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ အဟောသိ
ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ကပ္ပါနံ၊ သင်္ချေလေးရပ်ကမ္ဘာကပ်တို့၏၊ ပဉ္စာသီတိယာ၊ ရှစ်ဆဲ့ငါး
ကမ္ဘာထက်၌၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာသုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟာဗ္ဗ
လော၊ ဗိုလ်ထုများသော၊ ဝါတသမောနာမ၊ ဝါတသမအမည်ရှိသော၊ စက္က
ဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ရာဇော၊ စကြာမင်းသည်၊ အ
ဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ကပ္ပါနံ၊ ကမ္ဘာတို့၏၊ ခုဠာသီတိယာ၊ ရှစ်ဆဲ့လေးကမ္ဘာ
ထက်၌၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာသုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟာဗ္ဗလော
များသောဗိုလ်ထုရှိသော၊ ဂတိပဇ္ဈဒနောနာမ၊ ဂတိပဇ္ဈဒန အမည်ရှိ
သော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ကပ္ပါနံ၊ ကမ္ဘာ
တို့၏၊ တေအသီတိယာ၊ ရှစ်ဆဲ့သုံးကမ္ဘာထက်၌၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတ
နာသုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟာဗ္ဗလော၊ များသောဗိုလ်ထုရှိသော၊ ရတနပဇ္ဇ
လောနာမ၊ ရတနပဇ္ဇလအမည်ရှိသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်ရပြီ၊ ကပ္ပါနံ၊ ကမ္ဘာတို့၏၊ ဒွေအသီတိယာ၊ ရှစ်ဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာ
ထက်၌၊ ပဒဝိက္ကမနောနာမ၊ ပဒဝိက္ကမနအမည်ရှိသော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော
ရတနာသုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟာဗ္ဗလော၊ ဗိုလ်ထုကြီးသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊
စကြာဝတေးမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ရဘူးပြီ၊ ကပ္ပါနံ၊ သင်္ချေလေးရပ်
ကမ္ဘာကပ်တို့၏၊ ကောသီတိယာ၊ ရှစ်ဆဲ့တစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ ဝိလောကနာ

၁-ကောနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၃-မာဏဝတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၀၅

နာမာဝိလောကနအမည်ရှိသော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နောရတနာရုနစ်ပါးနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ မဟာဗ္ဗလော၊ ဗိုလ်ထုကြီးကျယ် ခွန်အားကြွယ်သော၊ စက္က
 ဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကို လည်စေတတ်သော၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီး 'အသိတိမ္ဘိကဗျေ၊ ကမ္ဘာရှစ်ဆယ်ထက်၌၊ ဂိရိသာ
 ရောတိနာမေန၊ ဂိရိသာရဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ခတ္တိယော၊ ရေမြေကိုအစိုး
 ရသော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နောရတနာရုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟာဗ္ဗလော
 ကြီးကျယ်ခွန်အား ဗိုလ်တူများသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာဝတေးမင်းသည်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီး၊ မဟံ၊ ငါ့အား ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိ
 တာ၊ ဗုဒ္ဓည်းအပ်ဟုနိဋ္ဌိ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
 အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူ အပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ အဓိဂတာရဟတ္ထော၊ ရအပ်ပြီးသောအရ
 ဟတ္ထဖိုလ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဟိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာဝုသော၊
 ငါ့ရှင်တို့၊ သင်သည်၊ ကေနသံဝေဂေန၊ အဘယ်ကိုထိတ်လန့်သဖြင့်၊ အတိ
 ဓဟရော၊ အလွန်ပင်သည်၊ သမာနောဝ၊ ဖြစ်လျက်သာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊
 ရဟန်းပြုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိတော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော၊ အတ္တနော၊
 မိမိ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာနိမိတ္တနာပဓေသေန၊ ရဟန်းပြုခြင်း၏အကြောင်းကိုကြားခြင်း
 ကိုညွှန်းသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ပြောကြားလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ဇိဏ္ဏုဗ္ဗဒိသွာဒုက္ခိတဉ္စဗျာမိတံ၊ ပ၊ ပဟာယကမ္မဋ္ဌာနံမနောရမာ
 နိတိဂါထံ၊ ဇိဏ္ဏုဗ္ဗဒိသွာဒုက္ခိတဉ္စဗျာမိတံ၊ ပ၊ ပဟာယကမ္မဋ္ဌာနံမနောရမာ
 နိဟူသောဤဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရှုတ်ဆို၏၊ ဇိဏ္ဏုဗ္ဗသုဒ္ဓိကိုလည်း၊ ဒိသွာ၊
 မြင်၍၊ ဒုက္ခိတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဗျာမိတဉ္စ၊ သူနာကိုလည်း၊
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အာယုသင်္ခယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်
 သော၊ မတဉ္စ၊ သူသေကိုလည်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ တတော၊ ထိုသို့မြင်သော
 ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မနောရမာနိ၊ အလွန်မွေ့လျော်တွပ်ရှိကုန်သော
 ကာမာနိကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ နိက္ခမိဝုန၊ ထွက်
 ၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ။

☞ ဟတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဇိဏ္ဏုဗ္ဗဒိဏ္ဏုဟူသည်ကား၊ ဇရာယ၊ ဒုခိုခြင်းသည်၊
 အဘိဘူဟံ၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ခတ္တိဗ္ဗပါလိဗ္ဗ ဝလိတ္တစဒိဟိ၊ သွားကျိုး
 သည်၏အဖြစ်ဆံဖြူသည်၏အဖြစ် အရေတွန့်လိပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့နှင့်
 သမာနိဘူဟံ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခိတံဒုက္ခပတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်း
 သို့ရောက်သော ဗျာမိတဉ္စ၊ ဗျာမိတံဟူသည်ကား၊ ဂိလသနံ၊ နာသော၊ ဇလ္လ၊

ဤနှစ်ပါးသောဝုန်းတို့တွင်၊ ဗျာဓိတန္တိ၊ ဗျာဓိတံဟူ၍၊ ဝုတ္တေဝိ၊ ဆိုအပ်သော်
လည်း၊ ဒုက္ခဒုက္ခဘာဝေါ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်သော အဖြစ်သည်၊ စေ
သိဒ္ဓေါ၊ အကယ်၍ပြီး၏ရှင်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင် ပြီးသော်လည်း၊ ဒုက္ခိ
တန္တိ၊ ဒုက္ခိတံဟူ၍၊ ဝစနံ၊ ဆိုရခြင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗာဠုကိ
လာနဘာဝပရိဒိပနတ္ထံ၊ ပြင်းစွာနာသည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
၏၊ မတန္တိ၊ မတံဟူသည်ကား၊ ကာလကံတံ၊ သေသောသူကို၊ ကာလကံ
တော၊ သေသောသူကို၊ အာယုနော၊ အသက်၏၊ ခယဝယတောဒံ၊ ကုန်ခြင်း
ပျက်ခြင်းအထူးသို့၊ ဂတောနာမ၊ ရောက်သော သူမည်သည်၊ ယသ္မာ၊
အကြင်းကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဂတမာယုသင်္ခ
ယန္တိ၊ ဂတမာယုသင်္ခယံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဇိဇ္ဈ ဗျာဓိတော
နံ၊ သူအိုသူနာသူသေတို့ကို၊ တသ္မာဒိဋ္ဌတ္တာ၊ ထိုသို့မြင်သောကြောင့်၊ ဣမေ
ဇရာဒယောနာမ၊ ဤအိုခြင်းအစရှိသောသဘောတရားတို့မည်သည်ကား၊
ဣမေသံယေဝ၊ ဤသတ္တဝါတို့အားသာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်ချေ၊ အထခေါ၊ စင်
စင်သော်ကား၊ သဗ္ဗသာဝေရဏာ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့နှင့်ဆက်ဆံ
ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အဟံဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဇရာဒိကေ၊ အိုခြင်းအစ
ရှိသောသဘောတရားတို့ကို၊ အနုတိဝတ္တောတိ၊ လွန်၍ မဖြစ်သောသူဟု
၍၊ သံဝိဂ္ဂတ္တာ၊ ထိတ်လန့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိက္ခမိတုနာတိ၊ နိက္ခမိတုန
ဟူသည်ကား၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အယမေဝ၊ ဤနိက္ခ
မိတွာဟူသောပါဌ်သည်သာလျှင်၊ ပါဠော၊ ပါဌ်ရင်းပင်တည်း၊ ပဗ္ဗန္ဓာမိပ္ပါ
ယေန၊ ရဟန်းပြုသော အလိုဖြင့်၊ စာရတော၊ အိမ်၌၊ နိဂ္ဂတိံ၊ ထွက်၍၊
ပဗ္ဗန္တိ၊ ပဗ္ဗန္တိ ဟူသည်ကား၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသ
နာတော်၌၊ ပဗ္ဗန္တိ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့၊ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်ပြီ၊ ပဟာယ
ကမ္မာနိ မနောရမာနိတိ၊ ပဟာယကမ္မာနိ မနောရမာနိ ဟူသည်ကား၊ ဣဋ္ဌ
ကန္တာဒိဘာဝတော၊ ဣဋ္ဌကန္တာအစရှိသောအဖြစ်ကြောင့်၊ အဝီတရာဂါနံ၊
မကင်းသောရာဂ ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ မနော၊ စိတ်ကို၊ ရမေန္တိ၊ မွေ
လျော်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ မနောရမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်
ဘွယ်ရှိသော၊ ဝတ္ထုကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဝဇဟိတွာ၊ စွန့်၍ တံ
ပဋိဗန္ဓဿ၊ ထိုဝတ္ထုကာမ၌စပ်ရှက်သော၊ ဆန္ဒရာဂဿ၊ အားကြီးသော
ရာဂကို၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ သမုန္တိန္နနေ၊ ကောင်းစွာဖြတ်သ
ဖြင့်၊ နိရာပေက္ခာဘာဝေန၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသဖြင့်၊ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ကာမာနံ၊ ကာ

၁-ဧကနိပါတ်-ဂ-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၃-မာဏဝတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၀၇

မဂုဏ်တို့၏ပဟာနကိတ္တနမုခေန၊ ပထခြင်းကိုကြားခြင်းကိုအမှု ပြုသဖြင့်၊
ဇေတံ၊ ဤသို့ကြားခြင်းသည်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်
ကို၊ ဗျာကရဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ မာဏဝကာလေ၊
ပယ်သောကာလ၌၊ ဗဗ္ဗဇိတတ္တာ၊ ရဟန်းပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣမဿ
ထေရဿ၊ ဤမထေရ်အား၊ မာဏဝေါတွဝသမညာ၊ မာဏဝဟူသော
အမည်သည်သာသျှင်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤသို့သောပြီး
ဆုံးခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ မာဏဝတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ မာဏဝ
မထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ၊

၁-ဧကနိပါတ်-ဂ-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၄-သုယာမာနတ္ထေရဂါထာ၊

ကာမန္တန္ဓောစဗျာပါဒေါတိ၊ ကာမန္တန္ဓောစ ဗျာပါဒေါ ဟူသောဤဂါ
ထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်တော်ရှိသော၊ သုယာမာ
နတ္ထေရဿ၊ သုယာမာနမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ အယမ္ပိ၊ ဤသုယာ
မာနမထေရ်သည်လည်း၊ ပုရိမဗုဒ္ဓဿ၊ ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊
ပြုခဲ့ဘူးသော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထာဘဝ၊
ထိုထိုလူတို့နတ်တို့၌၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ ဧကနဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆဲ့တကမ္ဘာ
ထက်၌၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ကာလေ၊ သက်သက်တော်၌၊ ခညဝတိနဂရေ၊ ခညဝတိပြည်၌၊ ပြာဟ္မဏကု
လေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်
ရှိသော်၊ ပြာဟ္မဏသိပ္ပေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးတို့၏အတတ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ အပြီးအဆုံး
သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ပြာဟ္မဏေ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်ကိုကို၊ ဝါစေ
တိ၊ ပို့ချ၏၊ တေနစသမယေန၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိအမည်တော်
ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟတာ၊ များစွာသော၊ ဘိက္ခုသံ
ဗောန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ခညဝတိနဂရံ၊ ခညဝတိပြည်သို့၊
ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌာ၊ ပဓိဋ္ဌော၊ ဝင်တော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊
ထိုဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မှူးမြင်၍ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊
ပယန္တဝိတ္တော၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ
၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့၊ နေတွာ၊ ပင့်ဆောင်၍၊ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊

ခင်း၍၊ တဿ၊ ထိုနေရာ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဗုပ္ပသန္တရံ၊ ပန်းအခင်းကို၊
သန္တရိတွာ၊ ခင်း၍၊ အဒါသိ၊ ကပ်ယူ၏၊ သတ္တရိ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုနေရာ၌၊ နိဿိန္ဒော၊ နေထောင်မှုသည်ရှိသော်၊ ပဏီတေန၊
မွန်မြတ်သော၊ အာဟာရေန၊ အာဟာရဖြင့်၊ သန္တပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေ၏၊
ဘုတ္တာဝိ၊ စ၊ ဆွမ်းသုဉ်းပေးပြီးသောဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကိုလည်း၊ ဗုပ္ပ
ဂန္ဓေန၊ ပန်းနံ့သာဖြင့်၊ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏၊ သတ္တော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနု
မောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ ဝတွာ၊ ဟောတော်မူ၍၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲကြွတော်မူ၏၊
သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဘေနုပညကဓမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝ
လောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အပရာပရံ၊ အဝန်တလဲလဲ၊ ပုညာ
နိ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ
ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ပြုဒေ၊
ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီ
ပြည်၌၊ အညတရဿ၊ တယောက်သော၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏၊ ပုဏ္ဏော၊
သားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား
အား၊ သုယာမနောတိနာမံ၊ သုယာမနဟူသောအမည်သည်၊ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်
သည်ရှိသော်၊ တိဏ္ဍိပဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူ၊ ကမ်းတဘက်သို့
ရောက်သည်၊ ပရမနံ၊ သာမယုတ္တော၊ လွန်သောစုံစမ်းခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝေဟဝါသိနံ၊ အိမ်၌နေသောသူတို့၏၊ ကာမူပဘောဂံ၊ ကာမ
ဂုဏ်၌သုံးဆောင်ခြင်းကို၊ ဇိဂုတ္တိတွာ၊ စက်ဆုတ်၍၊ ဈာနနိန္ဒော၊ ဈာန်၌ညွတ်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝေသာလိဂမနေ၊ ဝေ
သာလီပြည်သို့ကြွတော်မူသောအခါ၌၊ ပဒိုလန္ဓသန္ဓေ၊ ရအော်သောသန္ဓေ၊
ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ခုရဂ္ဂေယေဝ၊ သင်ရန်းချသော
အဆုံး၌သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါန၌၊ ခေတ္တဝတိယာ၊ ခေတ္တဝတိအမည်ရှိ
သော၊ နဂရေ၊ ပြည်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ သနိဗ္ဗာဏု၊ သကေဓု၊ သော၊ နိဗ္ဗာဏု၊ ကျမ်း
ကေဓု၊ ဘကျမ်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ လက္ခဏေစ၊ သာမုဒြိကစသော
လက္ခဏာကျမ်းအတတ်၌လည်းကောင်း၊ ဣတိဟာသေစ၊ တိတ္ထုံဂါထာ
စသောစကားဟောင်းကျမ်းအတတ်၌လည်းကောင်း၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာ၏၊
ပဒကော၊ နာမ်နှင့်အာချာတ် နိပါတ် ဥပသာ ပုန်လေးဖြာ၌ လိမ္မာကြွင်

၁-ကောနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၄-သုယာမာနတ္ထရဂါထာ၊ ၅၀၉

ကျင်းပြိုင်တီး၏။ ဝေယျာကရဏော၊ ဗျာကရိုဏ်းကိုတတ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ နမိတ္ထေ၊ ဣတ္ထိပုရိသအစရှိသောနိမိတ်၌လည်း၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာ၏။ သိဿေ၊ တပည့်တို့ကိုလည်း၊ မန္တ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ ဝါစေတိ၊ ပို့ချ၏။ တိဏ္ဍိဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူ၊ ကင်းတဘက်သို့ရောက်၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ မာတာပိတုသမာဂမေ၊ အမိအဘတို့၏အစည်းအဝေး၌၊ အာဟုတိ၊ ပူဇော်အပ်သောဝတ္ထုကို၊ ယိဇ္ဈကာမော၊ ပူဇော်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စဥပ္ပလဟတ္ထာနံ၊ ကြာငါးလက်တို့ကို၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိဋ္ဌိယံ၊ ကျောက်၌၊ ဌဝိတာနိ၊ ထားအပ်ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံဃာပုရကွတော၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒိဿ၊ အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသေန္တော၊ ထွန်းလင်းစေလျက်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွတော်မူလာ၏။ အာသနံ၊ နေရာကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍၊ မဟာမုနိ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားကို၊ နိမန္တတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍၊ တံဝုပ္ပံ၊ ထိုပန်းကို၊ သန္တရိတွာန၊ ခင်းပြီး၍၊ သကံဃာရံ၊ မိမိအိမ်သို့၊ အဘိနေသိ၊ ပင့်ဆောင်ပြီး၊ မေ၊ ငါ၏။ သကေဂေဟေ၊ မိမိအိမ်၌၊ ပစ္စုပဋိတံ၊ တည်ထားအပ်သော၊ ယံအာမိသံ၊ အကြင်ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံအာမိသံ၊ ထိုခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ ပဿန္တော၊ ကြည်ညိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သကေဟိ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏီတိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားအား၊ ပါဒါသိ၊ ကပ်လျှပြီး၊ ဘုတ္တဒဝိကာလံ၊ ဆွမ်းတုဉ်းပေးပြီးသောအခါကို၊ အညာယ၊ သိ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုပ္ပဟတ္ထံ၊ ကြာငါးလက်ကို၊ အဒါသိ၊ ကပ်လျှပြီး၊ သဗ္ဗညူ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုမောဒိတွာ၊ အနုမောဒနာပြု၍၊ ဥတ္တရာမုခေါ၊ မြောက်သို့ရှေးရှုမျက်နှာမူလျက်၊ ပက္ကမိ၊ ဗဲကြွတော်မူ၏။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကေနဝုတေကဗ္ဗေ၊ ကိုးဆဲ့သကမ္ဘာသက်၌၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဗုပ္ပံ၊ ကြာငါးလက်ကို၊ အဒဒိ၊ လျှပြီး၊ တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤမသိခြင်းဟူသောအကျိုးသည်၊ ဝုပ္ပဒါနဿ၊ ပန်းလှူရခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ အနန္တရံ၊ အခြားမရှိသော၊ ကဗ္ဗေ၊ ကမ္ဘာ၌၊ ဝရဒဿနေ၊ ဝရဒဿနအမည်ရှိသော၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟာဗ္ဗလော၊ ခွန်အာ ကြီးကျယ် စိုလ်လှကြွယ်သော၊ စက္ကဝတ္ထိ၊ စကြာရတနာကို လည်စေတတ်သော၊ ရာဇော၊ စကြာမင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ဘူးပြီး၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာ

တို့ကိုမျှော်စင်၍၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ပန၊ သက်၍ဆိုပြီးအံ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
နိဝရဏပဟာနကိတ္တနမုခေန၊ နိဝရဏ၏ပယ်ခြင်းကို ကြားခြင်းလျှင်အ
ရင်းမူသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရာန္တော၊ ဖြေကြားလိုသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကာမန္တန္ဓောဗျာပါဒေါ၊ ထိနမိဒ္ဓဉ္စဘိက္ခုနော၊ ဥဒ္ဓစ္စံဝိမိကိန္တာ
စ၊ သဗ္ဗသောဝနဝိဇ္ဇတိတိဂါထံ၊ ကာမန္တန္ဓောစဗျာပါဒေါ၊ ထိနမိဒ္ဓဉ္စဘိက္ခု
နော၊ ဥဒ္ဓစ္စံဝိမိကိန္တာစ၊ သဗ္ဗသောဝ၊ နဝိဇ္ဇတိဟူသောဂါထာကို၊ အဘာ
သိ၊ ရွတ်ဆိုတော်မူ၏၊ ယသဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ ကာမန္တန္ဓော
စ၊ ကာမန္တန္ဓသညလည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒေါစ၊ ဗျာပါဒသညလည်းကောင်း၊
ထိနမိဒ္ဓဉ္စ၊ ထိနမိဒ္ဓသညလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စဉ္စ၊ ဥဒ္ဓစ္စသညလည်းကောင်း၊
ဝိမိကိန္တာစ၊ ဝိမိကိန္တသညလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသောဝ၊ အချင်းခပ်သိမ်း
သာလျှင်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ထတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ကာမန္တန္ဓောတိ၊ ကာမန္တန္ဓောဟူ
သည်ကား၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမဘုံ၌၊ ဆန္ဒော၊ တပ်တတ်သောရာဂ
တည်း၊ ကာမောစ၊ ကိလေသာကာမသညလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊
ထိုကာမဟူသည်၊ ဆန္ဒောစ၊ ဆန္ဒသညလည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိပိ၊ ဤ
နှစ်ပါးသောသတ္တိကြောင့်လည်း၊ ကာမန္တန္ဓော၊ ကာမန္တန္ဓမည်၏၊ ကာမရာ
ဂေါ၊ ကိလေသာကာမရာဂကို၊ လတ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣပေန၊ ဤအရာ၌ကား၊
သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ ကာမန္တန္ဓော၊ ကာ
မန္တန္ဓမည်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ အဂ္ဂမဂ္ဂဝဏ္ဏဿာဝိ၊ အရဟတ္တ
မဂ်ဖြင့်သတ်အပ်သောကိလေသာကိုလည်း၊ အဓိပ္ပေတတ္တာ၊ အလိုရှိအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗသောဝနဝိဇ္ဇတိတိ၊
သဗ္ဗသောဝနဝိဇ္ဇဘိက္ခု၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဟိဝိတ္ထာဓေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ သဗ္ဗ
ဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တောဘူမကဓမ္မော၊ တောဘူမကတရားတို့
သည်၊ ကာမနိယဋ္ဌေန၊ အလိုရှိအပ်သော အနက်ကြောင့်၊ ကာမာ၊ ကာမ
မည်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတောဘူမကဟုဆိုအပ်သောကာမ၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်
သော၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ ကာမန္တန္ဓော၊ ကာမန္တန္ဓမည်၏၊ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ အာရုပ္ပေကာမန္တန္ဓနိဝရဏံ ပဋိစ္စထိနမိဒ္ဓနိဝရဏံ ဥဒ္ဓစ္စနိဝရဏံ
ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ အာရုပ္ပေကာမန္တန္ဓနိဝရဏံ ပဋိစ္စထိနမိဒ္ဓနိဝရဏံ ဥဒ္ဓစ္စနိဝရဏံ
အဝိဇ္ဇာနိပရဏံ ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟော

၁-ကေနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇-သုယာမာနတ္ထေရဂါထာ။ ၅၁၁

တော်မူ၏။ အာရုပ္ပေ၊ အရူပလေးတံ၌၊ ကာမန္တန္ဒနီဝရဏံ၊ ကာမန္တန္ဒနီဝရဏကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ထိနမိဒ္ဓနီဝရဏံ၊ ထိနမိဒ္ဓနီဝရဏသည် လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စနီဝရဏံ၊ ဥဒ္ဓစ္စနီဝရဏသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဇ္ဇာနီဝရဏံ၊ အဘိဇ္ဇာနီဝရဏသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတေန၊ ထိုတရားသဘောဖြင့် စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဗျာပဇ္ဇတိ၊ ပူတိဘာဝံ၊ ဝိပဿတိ၊ ပုဂံဆွေးသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတေနာတံ၊ ပဉ္စေန၊ ဧတေနဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌိတော၊ ပြအပ်သော၊ သောဓမ္မသဘာဝေါ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒမည်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ အနတ္တံ၊ အကျိုးမဲ့ကို၊ အဝရံ၊ ကျင့်လေပြီ၊ ဣတိ၊ အာဒိနယပ္ပဝတ္တော၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ အာဇာတော၊ သုံးပါးသောအာဇာတဝတ္ထုကို၊ လဟ္တတိ၊ ရအပ်၏၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ အကလျတာ၊ မခန့်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အနုဿာဟာသံဟနံ၊ အေးမထုတ်သည်၏အဖြစ်တွန့်တိုသည်၏အဖြစ်သည်၊ ထိနံ၊ ထိနမည်၏၊ ကာယဿ၊ စေတသိကကာယ၏၊ အကလျတာ၊ မခန့်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အာသတ္တိဝိစာတော၊ ကပ်ငြိသည် ၏အဖြစ်ပင်ပန်းသည်၏အဖြစ်သည်၊ မိဒ္ဓံ၊ မိဒ္ဓမည်၏၊ တနာယုတ္တိ၊ ထိုနှစ်ပါးအပေါင်းကိုလည်း၊ ထိနဉ္စ၊ ထိနလည်း၊ မိဒ္ဓဉ္စ၊ မိဒ္ဓလည်း၊ ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓ၊ ကိစ္စာဟာရ ပဋိပက္ခာနံ၊ ကိစ္စအာဟာရ ပဋိပက္ခတို့၏၊ ဧကတာယ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကံကတွာ၊ တပေါင်းတည်းပြု၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥဒ္ဓစ္စတာဝေါ၊ တုန့်လှုပ်သောအဖြစ်သည်၊ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စမည်၏၊ ယေနဓမ္မေန၊ အကြင်တရားဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဥဒ္ဓတံ၊ တုန့်လှုပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဂ္ဂပသန္တံ၊ မငြိမ်သက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ သောဝိက္ခေပေါ၊ ထိုယုံ လွင့်ခြင်းသည်၊ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စမည်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာမန္တန္ဒအစရှိသည်တို့တွင်၊ ကိစ္စာဟာရပဋိပက္ခာနံ၊ ကိစ္စအာဟာရပဋိပက္ခတို့၏၊ သမာနတာယ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကုက္ကုစ္စံ၊ ကုက္ကုစ္စကဲ့သို့လည်း၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဣဒံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ တံ၊ ထိုကုက္ကုစ္စသည်၊ ပစ္ဆာနုတာပလက္ခဏံ၊ နောင်တဖန်ပူပန်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကတာကတကုသလာကုသလုပနိဿယော၊ ပြုပြီးမပြုသေးသောကုသိုလ်အကုသိုလ်လျှင်ရှိရာရှိသော၊ ယောဝိပ္ပုဒိုသာရော အကြင်နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုနှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ ကုက္ကုစ္စံ၊ ကုက္ကုစ္စမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဧဝံနုခေါ၊ ဤသို့ဖြစ်သလော၊ နနုခေါ၊ မဖြစ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပိကိစ္ဆတိသံသယံ

အာပဇ္ဇတိ၊ ယံမှားခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တောသားထို
သဘောဖြင့်၊ ဓမ္မသဘာဝံ၊ တရားသဘောကို၊ ဝိစိနန္တော၊ စုံစမ်းသည်ရှိ
သော်၊ ကိစ္ဆဟိကိလပတိ၊ ပင်ပန်းတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တော
ယာတိပဒေန၊ တောယာဟူသောဝုဒ္ဓိဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌာ၊ ပြအပ်သော၊ သာဓမ္မဇာတိ၊
ထိုတရားသဘောသည်။ ဝိစိကိစ္ဆာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာမည်၏။ ဗုဒ္ဓါဒိဝတ္ထုကော၊
တရားအစရှိသောရတနာသုံးပါးသျှင်အကြောင်းရှိသော၊ သံသယော၊ ယံ
မှားခြင်းကို၊ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ သဗ္ဗသောတိ၊ သဗ္ဗသောဟူသည်ကား၊ အန
ဝသေသတော၊ အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ နဝိဇ္ဇတိတိ၊ နဝိဇ္ဇတိဟူသည်
ကား၊ နတ္ထိမရှိ၊ မဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ သမုန္တိန္ဒိယာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နဥပလက္ခတိ၊ မရအပ်၊ ဣဒဉ္စပဒေသံ၊ ဤဝုဒ္ဓိနှစ်ခု
အပေါင်းကိုလည်း၊ ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အပ်၏။ အယံ၊
ဤဆိုသတ္တံ၊ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါထာ၌၊ ယောဇေန၊ ယောဇနာခြင်းတည်း
ယသတိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ တေနတေနအရိယမဂ္ဂေန၊ ထိုထို
သို့သောအရိယမဂ်ဖြင့်၊ သမုန္တိန္ဒိယာ၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ကာမတ္ထန္ဓောစ၊ ကာမတ္ထန္ဒသည်လည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒေါစ၊ ဗျာပါ
ဒသည်လည်းကောင်း၊ ထိနမိဇ္ဈန္တံ၊ ထိနမိဇ္ဈသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စန္တံ၊
ဥဒ္ဓစ္စသည်လည်းကောင်း၊ ကုက္ကုစ္စန္တံ၊ ကုက္ကုစ္စသည်လည်းကောင်း၊ ဝိစိ
ကိစ္ဆာစ၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသောဝ၊ အချင်းခပ်သိမ်း
သာလျှင်၊ နဝိဇ္ဇတိမရှိ၊ တသ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ ကရ
ဏီယံ၊ ပြာတွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ ကတသဝါ၊ ပြုပြီးသောကုသိုလ်အကု
သိုလ်၏လည်း၊ ပတိစယော၊ ပွားစီ၊ ခြင်းသည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညာ
ပဒေသေန၊ သူတပါးကိုညွှန်းသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရော
တိ၊ ပြောကြား၏။ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိဝရဏောသု၊ နိဝ
ရဏတို့တွင်၊ မဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်၊ သမုန္တိန္ဒေသု၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ တဒေကဋ္ဌတာယ၊ ထိုနိဝရဏလျှင်တူသောတည်ရာရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကံလေသာ၊
ကံလေသာတို့သည်၊ သမုန္တိန္ဒာယော၊ ကောင်းစွာဖြတ်အပ် ကုန်သည်
သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တောဘဂဝန္တောပဉ္စနိဝရ
ဏေပဟာယစေတသော ဥပက္ကိလေသေတိ၊ တောဘဂဝန္တော ပဉ္စနိဝရ
ဏေပဟာယ စေတသော ဥပက္ကိလေသေဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။
တောဘဂဝန္တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ ဥပက္ကိ

၁-ကောနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၄-သုယာမနုဇ္ဈေရဂါထာ၊ ၅၀၃

လေသေ၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်ကုန်းသော၊ ပစ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိဝရဏော
နိဝရဏတို့ကို၊ ဝဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊ ဣတိ၊ ဤသည်ကား၊ အပြီးတည်း၊
သုယာမနုဇ္ဈေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သုယာမနုမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊

၁-ကောနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၅-သုသာရဒဇ္ဈေရဂါထာ၊

သုသာရဒဇ္ဈေရဂါထာ၊ သုသာရဒဇ္ဈေရဂါထာ၊ သုသာရဒဇ္ဈေရဂါထာ၊ သုသာရဒဇ္ဈေရဂါထာ၊
ဂါထာသည်၊ အာယာဉ္ဇတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ သုသာရဒဇ္ဈေရ
ရသေ၊ သုသာရဒမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ၊
သော၊ ထိုသုသာရဒမထေရ်သည်၊ ပဒုမုတ္တရသေ၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်
ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊
ပြာဟ္မဏကုလေ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇာပဒေသု၊ မန္တာန်ပုဒ်
တို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ ဝတ္တံ၊ ရောက်၍၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထု၊ ကာမဂုဏ်
တို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ နိသွာ၊ မြင်၍၊ စာရာဝါသံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းကို၊
ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ တာပသပဗ္ဗန္တံ၊ ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်သို့၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု
၍၊ ဟိမဝန္တာပဒေသေ၊ ဟိမဝန္တာအရပ်၌၊ အရညာယတနေ၊ တောအရပ်၌၊
အသမံ၊ သစ်ခင်းကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏၊ အထပစ္ဆာ၊ ထို
နောင်မှ၊ ထိုရသေ့ကို၊ အနုဂ္ဂဏ္ဍန္တော၊ မြီးမြှောက်လိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်
ဘိက္ခုာစာရေဝလာယံ၊ ဆွမ်းခံချိန်အခါ၌၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်တော်မူ၏၊ သော၊
ထိုရသေ့သည်၊ နုရတော၊ အဝေးမှသာလျှင်၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပသန္နမာန
သော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗုဂ္ဂတံ၊ ခရီးဦးကြိုဆို
၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ မရရာနိ၊ ကောင်းမြတ်ကုန်သော၊ ဗ
လာနိ၊ သစ်သီးတို့ကို၊ ပက္ခိဝိတွာ၊ ထည့်၍၊ အဒါလိ၊ ကပ်လှူ၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ တံ၊ ထိုသစ်သီးကို၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံတော်မူ၍၊ အနုမောဒနံ၊
အနုမောဒနာကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ပက္ခမိ၊ ၆ကြိမ်တော်မူ၏၊ သော၊ ထို
အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ထေနဲ့ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ ပုညကမ္မေန၊
ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်ပြည်လူပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော
ကျင်လည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမတ္ထိ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရား
ပွင့်တော်မူဆဲအခါ၌၊ ဓမ္မသေနာပတိနော၊ တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်တော်မူ

သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ဥာတိပြာဟူဏကုလေ။ ဆွေမျိုး ဖြစ်သော
 ပုတ္တဘုရားအိပ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ မန္တပညာတာယ၊ နို့သောပညာရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ သုသာရဒေါတိ၊ သုသာရဒဟူ၍။ ဂဟိတနာမော၊ ယူအပ်
 သောအမည် ရှိသည်ဖြစ်၍။ အပရတာဂေ၊ နောက်အသို့၌။ ဓမ္မသေနာပ
 တိဿ၊ တရားစစ်သူကြီး ဖြစ်တော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ သန္တိ
 ကေ၊ အထံတော်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဋိလဒ္ဓ
 သဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု
 ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့၊ ပါပုဏိ၊ ရေဝံလေ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိ၌။ အဟံ၊
 ငါသည်။ အဇ္ဈာယကော၊ ဗေဒင်ကိုသရဇ္ဈာယံ၏။ မန္တဓရော၊ ဗေဒင်ကို
 ဆောင်၍၊ ကိဏ္ဍုဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏။ ပါရု၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်
 ၍။ ကိမဝန္တဿ၊ ဟိမန္တာ တောင်၏။ အဝိဒ္ဓုရေ၊ အနီး၌။ အဿမေ၊
 သစ်မ်းကျောင်း၌။ ဝဿမိ၊ နေ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ အဂ္ဂိဟုတဉ္စ၊ မီးပူဇော်ခြင်း
 သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပုဏ္ဏရိက၊ ဗလဝန်၊ သရက်ဖြူသီးတို့ကိုလည်း၊ ပုဇု
 ကေ၊ အိပ်၌၊ နိဗ္ဗိတိတွာနံ၊ ထည့်၍၊ ဒုမဂ္ဂေ၊ သစ်ပင်ဖျား၌၊ မယာ၊ ငါသည်။
 လပ္ပိတံ၊ ဆွဲအပ်ပြီးလောကဝိဒ္ဓု၊ လောကသုံးပါးကိုသိတော်မူသော၊ အာဟု
 တိနံ၊ အဝေးမှဆောင်အပ်သောပစ္စည်းတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေ၊ ခံတော်မူထိုက်သော
 ပဒုမုတ္တရော၊ ပဒုမုတ္တရအမည်ရှိတော်ရှိသော၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဥဒ္ဓရိတုကာမော၊ သံသရာမှထုတ်ဆယ်လိုသည်။ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ သော၊ ထိုပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခန္တေ၊ ဆွမ်းစားခံနီး
 ၌၊ မံ၊ ငါ့သို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်တော်မူလာ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပသန္နမာနသော၊
 ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗလံ၊ သရက်ဖြူသီးကို၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရား
 အား။ အဒါသိ၊ ကပ်လျှပြီးမယ့်၊ ငါ၏။ ဝိတ္တိသံဇနနော၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်
 စေတတ်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝဟော၊ လစွဲပြန်အတ္တဘော၌ ချမ်းသာကိုခွက်
 ဆောင်တတ်သော၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိ
 တော်မူသော၊ သမ္ပုဇ္ဈေ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကိုသိတော်မူတတ်သော၊
 အာဟုတိနံ၊ အဝေးမှဆောင်သောပစ္စည်းတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေ၊ ခံတော်မူတတ်
 သော၊ သတ္တော၊ ပဒုမုတ္တရမြတ်စွာဘုရားသည်။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်း
 ၌၊ ဌိတော၊ ရပ်တော်မူလျက်၊ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသထ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ဣမိနာမလဒါနေနဝ၊ ဤသစ်သီး အလှူကြောင့် လည်း

၁-ကောနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၅-သုသာရဒတ္ထရဂါထာ။ ၅၀၅

ကောင်း၊ စေတနာပဏိဓိဟိစ၊ လှူကြောင်းဖြစ်သောစေတနာတောင်းအပ်
သောပတ္တနာတို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပါနံ၊ ကမ္မာတို့၏၊ သတသဟသံ
တသိန်းပတ်လုံး၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိတုံသို့၊ နှုပပစ္စယိ၊ မရောက်ရလတ္တံ့၊ တေနေ
ဝသုက္ကမူလေန၊ ထိုကုသိုလ်ကံတည်းဟူသောအကြောင်းရင်းကြောင့်သာ
လျှင်၊ သမ္ပဒံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အနုဘောတွာန၊ ခံစားပြီး၍၊ ဇယပရာဇယံ၊
အောင်ခြင်းရှုံးခြင်းကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ အစလံ၊ တုန်ထုပ်ခြင်းမရှိသော၊ ဌာနံ၊
နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်ရပြီ၊ ။ ဣတော၊ ဤတဒ္ဒ
ကမ္မာမှ၊ သတ္တသတေကပ္ပေ၊ ခုနစ်ရာကပ်ကမ္မာထက်၌၊ သုမင်္ဂလော၊
သုမင်္ဂလာ အမည်ရှိသော၊ သတ္တရတနာ သမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ မဟဗ္ဗလော၊ ဗိုလ်တကြီးကျယ်ခွန်အားကြွယ်ဝသော၊ စက္က
ဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်းစေတတ်သော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ အာသိ၊
ဖြစ်ရတူးပြီ၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာပိတာ၊
ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအုံး၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သုရုရိသုပနိဿယာနိ သံသကိတ္တနပဒေသေန၊ သူ
တော်ကောင်းကိုမှီဝဲသည်ကပ်ခြင်း၏ အကျိုးအာနိသင်ကို ကြာခြင်းကို
ညွှန်သဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရောန္တော၊ ပြောကြားလို
သည်ဟုတွေးဖြစ်၍၊ သာရသုပိဟိတာနဒဿနံကင်္ခိန္နိဗ္ဗတိဗုဒ္ဓိဝဇ္ဇတိ၊
ဗလံပိကရောန္တိပဏ္ဍိတံ၊ တဿ္ဿာသာရသတံ သမာဂမောတိဂါထံ၊ သာ
ရသုပိဟိတာနဒဿနံ ကင်္ခိန္နိဗ္ဗတိဗုဒ္ဓိဝဇ္ဇတိ ဗာလံပိကရောန္တိ ပဏ္ဍိတံ၊
တဿ္ဿာသာရသတံ သမာဂမော ဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို
တော်မူ၏၊ သုပိဟိတာနံ၊ သီသအစရှိသောရုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့်ကောင်းစွာ
စီရင်အပ်သောကိုယ်ရှိကုန်သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်း
သည်၊ သာရကောင်း၏၊ ကင်္ခိန္နိ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသောယုံမှားခြင်းကို၊ ခိန္န
တိ၊ ဖြတ်နှိုင်း၏၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ပညာကို၊ ပဝဇ္ဇတိ၊ ပွားစေနိုင်၏၊ ဗာလဋ္ဌိ၊ သူရိက်ကို
လည်း၊ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏၊
တဿ္ဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သမာဂမော၊ ပေါင်း
ဘော်ရခြင်းသည်၊ သာရကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုတော်
မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်၌၊ သာရတိ၊ သာရဟူသည်ကား၊ သုန္နရံ၊ ကောင်း
၏၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်း၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊

သုဝိဟိတာနုဓဿနန္တိ။ သုဝိဟိတာနု ဓဿနံဟု သည်ကား။ သုဝိဟိတာနံ။
 ဝိလိလအစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် ကောင်းစွာစီရင်အပ်သောကိုယ်ရှိ
 ကုန်သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဓဿနံ။ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ သာဓု။ ကောင်း
 ၏။ ဂါထာသုခတ္ထံ။ ဂါထာကိုသရဏ္ဍာပယ်လွယ်ခြင်းငှါ။ အနုနာသိကလောပေါ
 နိဂ္ဂဟိတံ၏ကျေခြင်းကို။ ကတော။ ပြုအပ်၏။ ဝိလိလအစရှိသောဂုဏ်ကျေ
 ဇူးတို့ဖြင့်။ သုသံဝိဟိတတ္ထတာဝနံ။ ကောင်းစွာစီရင်အပ်
 သောကိုယ်ရှိကုန်သော။ ပရာနုဒ္ဒယာယ။ သူတပါးကိုသနားသဖြင့်။ သုဠုဝိ
 ဟိတဓမ္မဒေသနာနံ။ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သောတရားဒေသနာရှိကုန်သော။
 အရိယာနံ။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဓဿနံ။ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ သာဓု။
 ကောင်း၏။ အူတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ယောဇနာ။ ယောဇနာခြင်းတည်း။
 ဓဿနန္တိ။ ဓဿနံဟူသောပုဒ်ကို။ နိဓဿနမတ္တံ။ ညွှန်းကြောင် မျှဟူသော
 ပုဒ်ကို။ ဓဠုပ္ပံ။ မှတ်အပ်၏။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။ ဓဠုပ္ပံ။ မှတ်အပ်သနည်း။
 သဝနာဒီနမ္ပိနာခြင်းအစရှိသည်တို့၏လည်း။ ဗဟုပကာရတ္တာ။ ကျေးဇူးများ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဓဠုပ္ပံ။ မှတ်အပ်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ယေတေသိက္ခ။
 အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ဝိလိသမ္ပန္နာ။ ဝိလိသနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ သမာဓိ
 သမ္ပန္နာ။ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝိရတ္တိသမ္ပန္နာ။
 အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝိရတ္တိဉာဏဓဿနသမ္ပန္နာ။ ပစ္စဝေက္ခနာ
 ဉာဏ်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ ဩဝါဒကာ။ ဆုံးမတတ်ကုန်၏။ ဝိညာပကာ။
 သိစေတတ်ကုန်၏။ သန္ဓဿကာ။ ကောင်းစွာပြတတ်ကုန်၏။ သမာဒေပကာ။
 ကောင်းစွာဆောက်တည်တတ်ကုန်၏။ သမုတ္တေဇကာ။ ကောင်းစွာထက်
 စေကုန်၏။ သမ္ပဟံသကာ။ ကောင်းစွာရွှင်စေတတ်ကုန်၏။ သဒ္ဓမ္မဿ။ သူ
 တော်ကောင်းတရားကို။ အလံသမက္ခတာရော။ ကောင်းစွာဟောခြင်းငှါ
 စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ သိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ တေသံသိက္ခန္တံ။ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဓဿ
 နမ္ပိ။ ဖူးမြင်ရခြင်းကိုလည်း။ ဗဟုပကာရံ။ ကျေးဇူးများ၏ဟူ၍။ အဟံ။ ငါတု
 ရားသည်။ ဝဒါမိ။ ဟောတော်မူ၏။ သဝနံ။ ကြားနာခြင်းကိုလည်း။ ကောင်း။
 ဥပသင်္ကမနံ။ ဆည်းကပ်ခြင်းကိုလည်း။ ကောင်း။ ပယိရူပသနံ။ စေတနာခြင်းကို
 လည်း။ ကောင်း။ အနုဿတိ။ အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့ခြင်းကိုလည်း။
 ကောင်း။ ဗဟုပကာရံ။ ကျေးဇူးများ၏ဟူ၍။ အဟံ။ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ။
 ဟောတော်မူ၏။ သိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ တေသံသိက္ခန္တံ။ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အနု
 ပဗ္ဗန္တံပိ။ အတုပြု၍ရဟန်းပြုခြင်းကိုလည်း။ ဗဟုပကာရံ။ ကျေးဇူးများ၏ဟူ
 ၍။ အဟံ။ ငါတုရားသည်။ ဝဒါမိ။ ဟောတော်မူ၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဓဿ

၁-ဧကနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၅-သုသာနဝေဠာရဂါယာ၊ ၅၀၇

နမူလကတ္တော၊ မြင်မြင်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတ
 ရေသံ၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သော သဝနအစရှိသည်တို့ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤဂါယာ၌၊
 ဒဿနမေဝ၊ ဒဿနဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကင်္ခိ၊ ဆိန္ဒုတိတိအာဒိ၊
 ကင်္ခိ၊ ဆိန္ဒုတိအစရှိသောစကားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဒဿနအစရှိသည်၌၊ ကာရ
 ဏဝစနံ၊ အကြောင်းကိုဆိုကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 တာဒိသာနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ကလျာဏမိတ္တာနံ၊ အဆွေခင်ပွန်း
 ကောင်းတို့ကို၊ ဒဿန၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်၊ သဘိ၊ ရှိသော်၊ ဝိညူဇာတိကော
 ပညာရှိသောသားတာရှိသော၊ အတ္ထကာမေ၊ အကျိုးစီးပွားကိုအလိုရှိသော၊
 ကုလဝုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဘေ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့
 သို့၊ ဥပသင်္ကမတိ၊ ဆည်းကပ်၏၊ ပယိရူပါသတိ၊ စသး၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တု
 ရား၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သည်၊ ကိ၊ အဘယ်နည်း၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်
 သည် ကိ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာ
 ကို၊ ဝုတ္တတိ၊ မေး၏၊ တေစ၊ ထိုအဆွေ ခင်ပွန်းကောင်းတို့ သည်လည်း၊
 အဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားအား၊ အနကမိဟိတေသု၊ များသောအပြား
 ရှိကုန်သော၊ ကင်္ခိ၊ ဌာနိယေသု၊ ယုံမှားသောအရာဝရှိ၌၊ ကင်္ခိ၊ ယုံမှားခြင်း
 ကို၊ ပဋိဝိနာဒေန္တိ၊ ပယ်ပျောက်နိုင်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ကင်္ခိ၊ ဆိန္ဒု
 တိတိ၊ ကင်္ခိ၊ ဆိန္ဒုတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တေ၊ ထို
 အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်၊ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်းဖြင့်၊
 တေသံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့၏၊ ကင်္ခိ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ပဋိဝိနာဒေ
 တော၊ ပယ်ပျောက်၍၊ ဝုတ္တတာဂေ၊ ရှေးအတို၌၊ ကမ္မပထ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ စ၊ ကံ၏
 အကြောင်းဖြစ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိ ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိံ စ၊
 ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပ္ပါဒေန္တိ၊
 ဖြစ်စေကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့၏၊
 ဗုဒ္ဓိ၊ ပညာသည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ပွား၏၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်း
 သာ တို့သည်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇ္ဇတော၊ ပွားစေ၍၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာ
 လေးပါးတို့ကို၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပဋိဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထိုးတွင်း၍သိကုန်၏၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ သောဠသဝတ္ထုကာ၊ တဆွဲ ခြောက်ပါးသော ဝတ္ထုရှိသော၊ ဝိမိ
 ကိန္တု စ၊ ဝိမိကိန္တုသည်လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဝတ္ထုကာ၊ ရှစ်ပါးသော
 ဝတ္ထုရှိသော၊ ဝိမိကိန္တု စ၊ ဝိမိကိန္တုသည်လည်းကောင်း၊ ဆိန္ဒုတိ၊ ဖြတ်
 ၍၊ သမုတ္တိန္တုတိ၊ ကောင်းစွာဖြတ်၏၊ နိပ္ပရိယာယေန၊ မရအားဖြင့်၊ ပညာ၊
 သိကြောင်းဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ပညာသည်၊ ဝဇ္ဇတိ၊ ပွား၏၊ ဗာလျာသမတိက္ကမန

တော၊ ခိုက်သည်၏အဖြစ်ကိုလွန်သောကြောင့်၊ တော၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိကုန်သည်၊ ကောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့ကြောင့်၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ပညာကို၊ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏၊ ဗာလံပိ၊ သူခိုက်ကိုလည်း၊ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တသ္မာတိအာဒိ၊ တသ္မာအစရှိသောစကားသည်၊ နိဂမနံ၊ နိဂုံးစကားတည်း၊ သာဓုနံ၊ ထုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ ဒဿနံ၊ ဗူးမြင်ရခြင်းသည်၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း ဖြင့်၊ ကင်္ခါ၊ တဆွဲခြောက်ပါးသောပုံမှားခြင်းသည်၊ ဆိန္ဓတိ၊ ပြတ်၏၊ ဗုဒ္ဓိ၊ ပညာသည်၊ ပဗ္ဗတိ၊ ပွား၏၊ တော၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်၊ ဗာလံ၊ သူခိုက်ကို၊ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ယံသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတံသပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ အရိယာနံ၊ ထုရားအစရှိသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းတော်ရခြင်းသည်၊ သာဓုသန္ဓရံ၊ ကောင်း၏၊ တေဟိ၊ ထိုထုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းတော်ရခြင်းသည်၊ သမ္မာဝစနံ၊ ကောင်းစွာကြီးပွားရခြင်းသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သုသာရဒတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ သုသာရဒမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၁-ကေနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၆-ဝိယဉ္ဇဟတ္ထေရဂါထာ၊

ဥပ္ပတန္တေသု နိပတေတိ၊ ဥပ္ပတန္တေသုနိပတေ အစရှိသော ဂါထာသည်၊ အာယသ္မတော၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဝိယဉ္ဇဟတ္ထေရဿ၊ ဝိယဉ္ဇဟမထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတည်း၊ သော၊ ထိုဝိယဉ္ဇဟမထေရ်သည် ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ ရှေးထုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုလူတို့နတ်တို့၌၊ ဝိဝေ၊ ပနိဿယံ၊ ဝင့်ဆင်းရဲ၏ကင်းရာ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝုဉ္ဇံ၊ ကောင်းမှုကို၊ ဥပစိနန္တော၊ ဆည်းပူးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ကေနဝုတေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲတကမ္ဘာထက်၌၊ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ကာလေ၊ လက်ထက်တော်၌၊ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာတောင်၌၊ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရုက္ခစိုးနတ်

၁-ကေနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇-ဝိယဉ္ဇဟတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၀၉

သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗတန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဒေဝသမာဂမေသု၊ နတ်တို့၏အစည်းအဝေးတံ၊ ၌၊ အပ္ပိနုဘာ
 ဝတာယ၊ တန်ခိုးအာနုတော်နည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိသပရိယန္တေ၊
 ပရိသတ်အစွန့်၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊
 သတ္တရိ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား၌၊ ပဋိလန္ဓသန္ဓေ၊ ရအပ်သောသန္ဓါခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ကေနိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ သုဝိသုဉ္စံ၊ အလွန်စင်ကြယ်သော၊ ရမ
 ဏယံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်သွယ်ရှိသော၊ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၌၊ ဝုဠိနုပ္ပဒေသံ၊ သဲရုကို၊
 ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂုဏော၊ ကျေးဇူးတော်ဂုဏ်တော်
 တို့ကို၊ အနုဿရိ၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့၏၊ ဣတောပိ၊ ဤသဲရုထက်
 လည်း၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂုဏော၊ ကျေးဇူးတော်ဂုဏ်တော်တို့သည်၊
 သုဝိသုဉ္စံ၊ အလွန်စင်ကြယ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ အနန္တာစ၊ အတိုင်း
 မသိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ အပရိမေယျာစ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်း
 သားသည်၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂုဏော၊ ကျေးဇူးတော်ဂုဏ်တော်တို့
 ကို၊ အာရတ္တံ၊ အကြောင်းပြု၍၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊
 တေနုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ
 ပြည်တို့၌၊ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊
 ဤငါတို့ဘုရား ပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၌၊
 လိစ္ဆဝိရာဇေ၊ ကုလေ၊ လိစ္ဆဝိမင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝယပ္ပတ္တော၊
 အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ ယုဒ္ဓသောဇ္ဈော၊ စစ်ထို ကြူးသည်ဖြစ်၍၊
 အပရာဇိတသင်္ဂါမော၊ မအောင်အပ်သော စစ်မြေရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဓိတ္တာ
 နံ၊ ရန်သူတို့၏၊ ဝိယဟာနိကရုဏေန၊ အချစ်ပျက်ခြင်းကို ပြုတတ်သော
 ကြောင့်၊ ပဗ္ဗတိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဝသမာနော၊ နေသည်ဖြစ်
 ၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်လေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနိပါဠိ
 တော်၌၊ ။

ဟိမဝန္တမှိပဗ္ဗတေး၊ ဟိမဝန္တာတောင်၌၊ ပဗ္ဗတန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊
 ဝသာမိ၊ နေရ၏၊ သောဘနံ၊ တင့်တယ်သော၊ ဝုဠိနံ၊ သဲရုကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဗုဒ္ဓ
 သေဉ္စံ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်ကို၊ အနုဿရိ၊
 အဘန်တလဲလဲအောက်မေ့၏၊ ဉာဏေ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားဉာဏ်တော်
 ၌၊ ဥပနိမိ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာဥပမာသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သတ္တု၊ နော၊ ဝိပဿိမြတ်စွာ

ဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံတော်သည်၊ သင်္ခယံ၊ ကုန်ခမ်းခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊
 သဗ္ဗဓန္ဓံ၊ အလုံးစုံသောဥပယု၊ တရားငါးပါးကို၊ အဘိညာယ၊ ထူးသော
 ဥာဏံဖြင့်သိ၍၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏံဖြင့်၊ အဓိမုတ္တိ၊ နှလုံးသွင်နှိုင်၏၊ ပုရိသာ
 ဧည၊ သတ္တဝါတို့၏ အလိုဆန္ဒအာသယကို သိတော်မူနိုင်သောမြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ထေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသ
 တည်း၊ ပုရိသုတ္တမ၊ သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊
 ထေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊
 ထေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏံနှင့်၊ သမော၊ တူသော တရားသည်၊
 နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ယာဝတော၊ အကြင်မျှလောက်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏံ
 တော်သည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဥာဏော၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား
 ဥာဏံတော်၌၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ၊ ကြည်စေ၍၊ သဂ္ဂမ္ဘိ၊ နတ်ပြည်၌၊
 ကပ္ပံ၊ ကမ္ဘာပတ်လုံး၊ မောဒိ၊ မွေ့လျော်ချပြီး၊ အဝသေသေသု၊ ကြွင်းကုန်သော
 ကပ္ပေသု၊ ကမ္ဘာတို့၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကိရိယံ၊ ပြုအပ်
 ပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကေနုရထေကပ္ပေ၊ ကိုးဆွဲဘကမ္ဘာထက်၌၊ တ
 ဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ သည်း၊ အမှတ်
 သညာကို၊ အလဘိ၊ ခြေ၊ တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊ နုတ္တိ၊
 နုတ္တိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်းအကျိုးသည်၊
 ဥာဏသညာယ၊ ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရား ဥာဏံတော်၌ ဖြစ်သော အမှတ်
 သညာ၏၊ ဗလံ၊ အကျိုးပေတည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ တေသတ္တဝိ
 ကပ္ပေ၊ ခုနစ်ဆွဲသုံးကမ္ဘာထက်၌၊ သတ္တရတနသမ္ပန္နော၊ ရတနာခုနစ်ပါး
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဟဗ္ဗလော၊ ဗိုလ်ထုကြွယ်သော၊ ဧကော၊ တကြိမ်သော၊
 ပုဗ္ဗိနုပုဗ္ဗိယော၊ ပုဗ္ဗိနုပုဗ္ဗိယ အမည်ရှိသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြဝတေးမင်း
 သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ မဟံ၊ ငါအား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာ
 ဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်းအပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာ
 သနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏။

ပန၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
 အန္ဓပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇဉ်ကန်းတို့၏၊ ပဗ္ဗိပတ္တိတော၊ အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဗ္ဗိ
 ပတ်မှ၊ ဒုရ၊ အလွန်ဝေး၏၊ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ပဗ္ဗိပတ္တိ၊
 အကျင့်ဝတ်မြတ်ပဗ္ဗိပတ်တည်း၊ ဣတိဣမဿအတ္ထဿ၊ ဤသို့သောအနက်
 ကို၊ ဒဿနဝသေန၊ ညွှန်ပြသည်၏အခွမ်းဖြင့်၊ အညံ့၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊

၁ ကေနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၆-ဝိပဿနာပစ္စယေဝဂါယာ။ ၅၂၁

ဗျာကရောန္တော၊ ခြေကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပတန္တေသုနိပတေ၊ နိပတန္တေသုဥပ္ပတေ၊ ဝသေအဝသမာနေသု၊ ရမမာနေသုနောရမေတိဂါထံ၊ ဥပ္ပတန္တေသုနိပတေ၊ နိပတန္တေသုဥပ္ပတေ၊ ဝသေအဝသမာနေသု၊ ရမမာနေသုနောရမေဟူသောဂါထာကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ ဥပ္ပတန္တေသု၊ သတ္တဝါတို့သည်မာနဥဒ္ဓစ္စအတ္တဏှိသနအစရှိသည်ဖြင့်မပြိမ်သက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နိပတေ၊ နိပတေယျ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်နှိမ့်ချရာ၏၊ နိပတန္တေသု၊ ဂုဏ်အားဖြင့်ဆုတ်ယုတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥပ္ပတေဥသသုက္ကေယျ၊ ဂုဏ်အားဖြင့်လုံ့လပြုခြင်းသို့ရောက်ရာ၏၊ အဝသမာနေသု၊ သတ္တဝါတို့သည်မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့် သတင်းသုံးခြင်းကို မသုံးကုန်သည်ရှိသော်၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ဝသေဝသေယျ၊ သုံးရာ၏၊ ရမမာနေသု၊ သတ္တဝါတို့သည်ကာမဂုဏ်တည်းဟူသောမွေ့လျော်ခြင်း ကိလေသာတည်းဟူသော မွေ့လျော်ခြင်းတို့ဖြင့်မွေ့လျော်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ နောရမေ၊ မမွေ့လျော်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆို၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာပုဒ်တို့၌၊ ဥပ္ပတန္တေသုတိ၊ ဥပ္ပတန္တေသုဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓစ္စမန္တေသု၊ သတ္တဝါတို့သည်မာနဥဒ္ဓစ္စအတ္တဏှိသနအစရှိသည်ဖြင့်မပြိမ်သက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သက္ကေသု၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ မာနုဒ္ဓစ္စထမ္ဘသောရမ္ဘာဒိတိ၊ မာနမူလခြင်းတုန်ယှုပ်ခြင်းခက်ထန်ချင်းချုပ်ချယ်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အတ္တဏှိသနနု၊ မိမိကိုယ်ကိုခြီးမြှောက်သဖြင့်၊ အနုပသန္တေသု၊ မပြိမ်သက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နိပတေတိ၊ နိပတေဟူသည်ကား၊ နမေယျ၊ ညွတ်ရာ၏၊ တေသံယေဝပါပဓမ္မာနံ၊ ထိုမာနဥဒ္ဓစ္စအတ္တဏှိသနအစရှိသောအကုသိုလ်တရားတို့ကိုသာလျှင်၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇနေန၊ ကျင့်သဖြင့် နိဝါတရတ္တိ၊ နှိပ်ချသောအသက်မွေးခြင်းရှိသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ နိပတန္တေသုတိ၊ နိပတန္တေသုဟူသည်ကား၊ ဩနမန္တေသု၊ ဂုဏ်အားဖြင့်ယုတ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၌၊ ဟိနာမိမုတ္တိကတာယစ၊ အယုတ်ကိုနှလုံးသွင်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကေသဇ္ဇေနစ၊ ပျင်းမိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဂုဏတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့်၊ နိဟိယမာနေသု၊ ယုတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥပ္ပတေတိ၊ ဥပ္ပတေဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓစ္စမေယျ၊ ကြောင့်ကြပြုရာ၏၊ ပဏီတာမိမုတ္တိကတာယ၊ အမြတ်ကိုနှလုံးသွင်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိရိယာရမ္ဘနစ၊ ဝိရိယကို အားထုတ်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဂုဏတော၊ ဂုဏ်အားဖြင့်၊ ဥသသုက္ကေ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့ရောက်ရာ၏၊ အဝသေသေနယော၊ ဤသို့သောနည်းသည်၊ ယုက္ကော၊ သင့်လှလေပြီ၊ ဝါအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊

၅၂၂

ထေရ်ဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ။

နည်းကို၊မယာ၊ငါသည်၊ ဂုဏ်တေ၊ဆိုဦးအံ့၊ဥပ္ပတန္တေသုတိ၊ဥပ္ပတန္တေသု
ဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပတန္တေသု၊ ကိလေသာပရိယုဋ္ဌာန်၏ အစွမ်းဖြင့်ဦး
ခေါင်းကိုချီကြွကုန်သည်ရှိသော်၊ကိလေသေသု၊ကိလေသာတို့သည်၊ပရိ
ယုဋ္ဌာနဝသေန၊ ထိုးကျင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊သိသံ၊ သောကီလောကုတ္တ
ရာတည်းဟူသောဦးခေါင်းကို၊ ဥက္ခိပန္တေသု၊ချီကြွကုန်သည်ရှိသော်၊နိပ
တေတိ၊ နိပတေဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိနမလေန၊ ပညာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊
ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ တေ၊ထိုကိလေသာတို့သည်၊နဥပ္ပန္နန္တိ၊
မဖြစ်ကုန်၊တထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊အနုပုပ္ဖဝေက္ခကာယ၊လျောက်
ပတ်သောပုပ္ဖဝေက္ခကာယဉာဏ်ဖြင့်၊နိပတေယျ၊ခွါရာဖြတ်ရာ၏၊ဝိက္ခမေယျ
စေတ၊ခွါလည်းခွါရာ၏၊ သမုန္တိန္နေယျ၊ကောင်းစွာဖြတ်လည်းဖြတ်ရာ၏၊
နိပတန္တေသုတိ၊ နိပတန္တေသုဟူသည်ကား၊ ပရိပတန္တေသု၊ သမထဝိ
ပဿနာတရားတို့သည်ဆုတ်ယုတ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အယောနိသောမန
သိကာရေသု၊မသင့်မတင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းတို့သည်၊ဝါ၊တနည်းကား
ဝိရိယပယောဂမန္တကာယ၊ ဝိရိယလုံ့လနဲ့ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယထာ
ရဇ္ဈေသု၊အကြင်အကြင်အားထုတ်အပ်ကုန်သော၊ သမထဝိပဿနာဓမ္မေ
သု၊သမထဝိပဿနာ တရားတို့သည်၊ ဟာယမာနေသု၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်
သည်ရှိသော်၊ဥပ္ပတေတိ၊ဥပ္ပတေဟူသည်ကား၊ယောနိသောမနသိကာရေ
နစ၊အသင့်အတင့်နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ဝိရိယာရမ္မသမ္ပဒါယ
စ၊ဝိရိယကိုအားထုတ်ခြင်း၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တေ၊ထိုသမ
ထဝိပဿနာတရားတို့ကို၊ ဥဋ္ဌာပေယျဥပ္ပါဒေယျ၊ဖြစ်စေရာ၏၊ဝဇေယျ၊
ပွားလည်းပွားစေရာ၏၊ဝသေအဝသမာနေသုတိ၊ဝသေအဝသမာနေသုဟူ
သည်ကား၊ သတ္တေသု၊သတ္တဝါတို့သည်၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသံစ၊မဂ်တည်း
ဟူသောမြတ်သောအကျင့် သုံးနေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အရိယဝါသန္ဓု၊
အရိယာတို့၏သုံးနေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊အဝသန္တေသု၊မသုံးကုန်သည်
ရှိသော်၊သယံ၊မိမိသည်၊တံဝါသံ၊ထိုအရိယာတို့၏သုံးနေခြင်းကို၊ ဝသေ
ယျ၊သုံးနေရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊အရိယေသု၊အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကိလေသဝါသံ၊ကိ
လေသာဖြင့်ပေါင်းဘော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ရတိယိကဝါသံ၊အပေါင်း
အဘော်ဖြင့်ပေါင်းဘော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဝသန္တေသု၊ မပေါင်း
ဘော်ကုန်သည်ရှိသော်၊ယေနဝါသေန၊အကြင်ပေါင်းဘော်ခြင်းဖြင့်၊တေ
အရိယာ၊ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊အဝသမာနာမ၊မပေါင်းဘော်သည်

၁-ကောနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၆-ဝိယဉ္ဇဟတ္ထေရဂါထာ။ ၅၂၃

မည်ကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊သယံ၊မိမိသည်၊ တထာ၊ထိုသို့သော
အခြင်းအရာဖြင့်၊ဝသေ၊သုံးနေရာ၏၊ရမမာနေသုနေ၊ရမေတိ၊ရမမာနေသု
နေ၊ရမေဟူသည်ကား၊သတ္တေသု၊သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာမဂုဏရတိယာ၊
ကာမဂုဏ်တည်းဟူသော ဓမ္မ၊လျော်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိလေသရ
တိယာ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော ဓမ္မ၊လျော်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊
ရမန္တေသု၊ ဓမ္မ၊လျော်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သယံ၊မိမိသည်၊ တထာ၊ထိုသို့
သောအခြင်းအရာဖြင့်၊နောရမေနရမေယျ၊မဓမ္မ၊လျော်ရာ၊ဝါ၊တနည်းကား
အရိယေသု၊အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နိရာမိသာယ၊ကင်းသောအာမိသ
ရှိသော၊ဈာနာဒိရတိယာ၊ဈာန်အစရှိသောဓမ္မ၊လျော်ခြင်းဖြင့်၊ရမမာနေသု
ဓမ္မ၊လျော်ကုန်သည်ရှိသော်၊သယံ၊မိမိသည်လည်း၊ တထာ၊ထိုသို့သော
အခြင်းအရာဖြင့်၊ ရမေ၊ဓမ္မ၊လျော်ရာ၏၊ တတော၊ ထိုဈာန်အစရှိသည်မှ၊
အညထာပန၊ တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်ကား၊ကဒါမိမိ၊ တရံတဆစ်မျှ
လည်း၊နောရမေ၊မဓမ္မ၊လျော်ရာ၊ ဝါ၊တနည်းကား၊နာဘိရမေယျ၊ အလွန်
မဓမ္မ၊လျော်ရာ၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဝိယဉ္ဇ
ဟတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဝိယဉ္ဇဟမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊နိဗ္ဗိတော၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ကောနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်-၇၇-ဟတ္ထာရောဟပုတ္တတ္ထေရဂါထာ။

ဣဒံပုရေစိတ္တမစာရိစာရိကန္တိ၊ ဣဒံပုရေစိတ္တမစာရိစာရိကံ ဟူသော
ဂါထာသည်၊အာယသ္မတော၊ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ ဟတ္ထာရောဟ
ပုတ္တတ္ထေရဿ၊ ဆင်တိန်း၏သားဖြစ်သော မထေရ်၏၊ ဂါထာ၊ ဂါထာ
တည်း၊ကိရိမိတ္တာရေမိ၊ချွဲဦးအံ့သော၊ထိုဟတ္ထာရောဟပုတ္တမထေရ်သည်
ပုရိမဗုဒ္ဓေသု၊ရှေးဘုရားတို့၌၊ ကတာမိကာရော၊ ပြုအပ်သောဆုတောင်း
ခြင်းရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊တတ္ထတတ္ထာဝရေ၊ထိုထိုဘဝ၌၊ ဝိဝဇ္ဇုပနိဿ
ယံ၊အရဟတ္တဖိုလ်၏အားကြီးသောအကြောင်းဖြစ်သော၊ ပုညံ၊ကောင်းမှု
ကို၊ဥပစိနန္တော၊ဆည်းပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿိဿ ဝိပဿိအမည်ရှိသော၊
ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ကာလေ၊လက်ထက်တော်၌၊ကုသဂေဟော
အမျိုးအိမ်၌၊နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညုတံ၊သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊
ပတ္တော၊ရောက်သည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌၊ သတ္ထာရံ၊

မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘိက္ခုသံဃာပရိဝုဓံ၊ ရဟန်းအပေါင်းခြံရံလျက်၊ ဝိဟာ
 ရတော၊ ကျောင်းတော်မှ၊ နိက္ခန္တံ၊ ထွက်တော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊
 ပဿန္တိမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝုပ္ပေတိ၊ အထူး
 ထူးသောပန်းတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဉ္စပတိဗ္ဗိတေန၊
 နူးသက်ထိပ်တင်ငါးအင်မယွင်းထိတည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝဗ္ဗိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဒက္ခိ
 ကံ၊ လကျာရစ်လည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဟ္ကမိ၊ ဖဲသွားလေ၏၊ သော၊ ထို
 အမျိုးကောင်းသားသည်၊ တေနပုညကမ္မေန၊ ထိုကောင်းမှုကံကြောင့်၊ ဒေဝ
 မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်လူ၊ ပြည်တို့၌၊ သံသရဇန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်၊
 ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားပွင့်တော်မူသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိ
 ယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဟတ္ထာရောဟကုဓေ၊ ဆင်ထိန်း၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တ
 တွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိညတံ၊ သိကြားလိမ္မာသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတှာ၊ ရောက်၍၊
 ဟတ္ထိသိပ္ပေ၊ ဆင်ထိန်းအတတ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ အပြီးသို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်၏၊
 သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်၊ ဧကမိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ သိက္ခာ
 ပေန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နဒိတိရံ၊ မြစ်ကင်းနားသို့၊ ဝဇ္ဇော၊
 သွား၍၊ ဟေတုသမ္ပတ္တိယာ၊ အကြောင်း၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ စောဒိယမာ
 နော၊ တိုက်တွန်းအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ဣမိနာဟတ္ထိဒမ
 နေန၊ ဤဆင်ကိုဆုံးမသဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကို၊ ဒမနမေဝ၊ ဆုံးမခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဝရံ၊ မြတ်သေး၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဝိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊
 ကပ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဗ္ဗိလဒ္ဓသဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သောသဒ္ဓါ
 ဖြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာဝ၊ ရဟန်းပြု၍သာလျှင်၊ စရိယာနုကုလံ၊ စရိုက်
 အားလျောက်ပတ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝဇ္ဇဟတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိပဿ
 နာကမ္မံ၊ ဝိပဿနာအမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ဝိပေရိစယန၊
 ရှည်ကြာစွာလေ့ကျက်သဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသို့၊
 ဝိဝာဇန္တံ၊ ပြေးသွားသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ခောကော၊ လိမ်မာသော၊ ဟတ္ထာ
 စရိယော၊ ဆင်ဆရာသည်၊ စဏ္ဍမတ္တဝရဝါရဏံ၊ ကြမ်းတမ်းသောအမံ
 ရစ်သော်မြတ်သောဆင်ကို၊ အဂ္ဂိသေန၊ ချွန်ဖြင့်၊ နိဂ္ဂဏ္ဍတိဝိယ၊ နှိပ်ကွပ်
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပဗ္ဗိသင်္ခါနအဂ္ဂိသေန၊ ပညာတည်းဟူသောချွန်း
 ဖြင့်၊ နိဂ္ဂဏ္ဍန္တော၊ ဆုံးမနှိပ်ကွပ်လိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒံပုရေစိတ္တမစာ
 ရိစာရိကန္တံ ဂါထံ၊ ဣဒံပုရေစိတ္တမစာရိစာရိကံဟူသောဂါထာကို၊ အဘာ
 သိ၊ ရွတ်ဆို၏။ ။

၁-ကောနိပါတ်-၈-ဝဂ္ဂ-၇၇-ဟတ္ထာရောဟပုတ္တတ္ထရဂါယာ၊ ၅၂၅

တတ္ထ၊ ထိုဂါယာန္တိ၊ ဣဒန္တိ၊ ဣဒံဟူသောပုဒ်ကို၊ ဝိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ အတ္တ
ပစ္စက္ခတာယ၊ မိမိမျက်မှောက်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပုရေ
တိ၊ ပုရေဟူသည်ကား၊ နိဂ္ဂဟကာလတော၊ ဆုံးမနှိပ်ကွပ်သောအခါမှ၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အာစာရိတိ၊ အာစာရိဟူသည်ကား၊ ဝိစရိ၊ ထုည့်လည်၏၊ အန
ဝဋ္ဌိတတာယ၊ တည်ရာမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နာနာရမ္မဏေသု၊ အထူးထူး
သောအာရုံတို့၌၊ ငမိန္ဒ မတိ၊ ထုည့်လည်ကျက်စားသွားလာ၏၊ စာရိကန္တိ၊
စာရိကံဟူသည်ကား၊ ယထာကာမစရိယံ၊ သွားလိုတိုင်း၊ တေန၊ ထိုကြောင့်
ယဒိန္ဒကံယတ္ထကာမံယထာသု၊ ယဒိန္ဒကံယထာကာမံ ယထာသုခံ
ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ တံဝိတ္တံ၊ ထိုစိတ်
ကို၊ အဇ္ဇာတိ၊ အဇ္ဇဟူသည်ကား၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိဂ္ဂဟိဿာမိတိ၊
နိဂ္ဂဟိဿာမိဟူသည်ကား၊ နိဂ္ဂဏ္ဌိဿာမိ၊ နှိပ်ကွပ်ဆုံးမအံ့၊ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊
အဘိတ် အတောက်မရှိသည်ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ယောနိသောတိ၊
ယောနိသောဟူသည်ကား၊ ဥပါယန၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ယထာကံ၊ ဥပမာ
အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ အာရိသဂ္ဂဟော၊ ချွန်းစွဲသောယောကျ်ားသည်၊ ဟတ္ထိ
ဘိန္တံ၊ အမံ့ရစ်မှီးဆင်ပြောင်ကြီးကို၊ နိဂ္ဂဏ္ဌတိဝိယ၊ ဆုံးမနှိပ်ကွပ်သကဲ့သို့၊
ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအလိုသည်၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဣဒံဝိတ္တံနာမ၊ ဤစိတ်မည်သည်ကား၊ ဣတော၊
ဤဆုံးမနှိပ်ကွပ်သည်မှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ချပါဒိသု၊ ချပါရုံ အကုန်ကုန်သော၊
အာရမ္မဏေသု၊ အာရုံတို့တွင်၊ ယေနယေနအာရမ္မဏေန၊ အကြင်အကြင်
အာရုံဖြင့်၊ ရမိတုံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုအာရုံ၏
ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယေနိန္ဒကံ၊ အကြင်အာရုံ၌မွေ့လျော်လိုတိုင်း၊ ယတ္ထ
ယတ္ထစ၊ အကြင်အကြင်အာရုံ၌လည်း၊ တဿ၊ ထိုစိတ်၏၊ ကာမော၊ သွားလို
သောအာရုံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿတဿ၊ ထိုထိုအာရုံ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
ဖြင့်၊ ယတ္ထကာမံ၊ သွားလိုတိုင်း၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်း
အရာဖြင့်၊ ဝိစရန္တဿ၊ သွားလာသောစိတ်အား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထေဝ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်သာသျှင်း၊ စရဏတော၊
ထုည့်လည်သောကြောင့်၊ ယထာသုခံ၊ သွားလိုတိုင်း၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာ
သောကာလပတ်လုံး၊ စာရိကံ၊ ထုည့်လည်ခြင်းကို၊ အစရိ၊ ထုည့်လည်၏၊
အဇ္ဇ၊ ယခုတံ၊ ထိုစိတ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဘိန္တမံ၊ နှစ်ဘက်နံပါးနိမိတ်
အားဖြင့် သုံးပါးစွန့်ပစ်စီးကျရစ်သော၊ မဒ္ဒဟတ္ထိ၊ အမံ့ရစ်မှီးဆင်ပြောင်
ကြီးကို၊ ဟတ္ထာစရိယသင်္ခါတော၊ ဆင်ဆရာဟုဆိုအပ်သော၊ ဆေကော၊

လိင်မာသော၊ အင်္ဂုသဂ္ဂဟော၊ ချွန်းစွဲသောယောကျ်ားသည်၊ အင်္ဂုသေန၊
 ချွန်းဖြင့်၊ နိဂ္ဂဏ္ဌတိဝိယ၊ ဆုံးမနှိပ်ကွပ်သကဲ့သို့၊ ယောနိသောမနသိကာရေ
 န၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟေဿာမိ၊ ဆုံးမနှိပ်ကွပ်အံ့၊
 အဿ၊ ထိုစိတ်အား၊ ဝီတိက္ကမိတုံ၊ လွန်ကျူးခြင်းငှါ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 နဒဿာမိ၊ မပေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စရန္တော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ထေ
 ရော၊ ဟတ္ထာရောဟမထေရ်သည်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွား၍
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တာကာသိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ အပဒါနေ၊ အပဒါနံ၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော
 အဆင်းရှိတော်မူသော၊ ဝိပဿီ၊ ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝကေဟိ၊ တပည့်သားတို့ဖြင့်၊ ဝုရက္ခတော၊ ဝန်းရံ
 လျက်၊ အာရာမာ၊ ကျောင်းတော်မှ၊ အဘိနိက္ခမိ၊ ထွက်တော်မူ၏၊ သဗ္ဗညု
 တံ၊ သဗ္ဗညုစစ်ဖြစ်တော်မူသော၊ အနာသဝံ၊ အာသဝေါကင်းတော်မူပြီး
 သော၊ ဗုဒ္ဓသေဉ္စံ၊ ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ပဿနိစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမနော၊ ငင်း
 မြောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဂတမဂ္ဂံ၊ ကြွတော်မူသောခရီးကို၊ အပူဇယိ၊ ပူဇော်ပြီး
 တေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ စိတ္တပဿာဒေန၊ စိတ်၏ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်၊
 ဗ္ဗိပဒိန္နဿ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ကိုအစိုးရတော်မူသော၊
 တာဒိနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဟဋ္ဌော၊ ရွှင်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဟဋ္ဌေန၊ ရွှင်သောစိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝုန၊ တစာနံ၊ တထာဂတံ၊ မြတ်
 စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိ၊ ရှိခိုးပြီး၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကေနဝုတကပ္ပေ၊ ကိုး
 ဆဲ့တကမ္ဘာထက်၌၊ ယံယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဝုပ္ပံ၊ ပန်း
 ကို၊ အဘိရောပယိ၊ တင်လှူပြီး၊ တာယစေတနာယ၊ ထိုစေတနာကြောင့်၊
 ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မယိစဘူး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့မသိရခြင်း
 အကျိုးသည်၊ ဗုဒ္ဓပူဇယ၊ မြတ်စွာဘုရားအားပူဇော်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အကျိုးပေ
 တည်း၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဧကတာထိသကပ္ပေ၊ လေးဆဲ့တကမ္ဘာ
 ထက်၌၊ သတ္တမုတနသမ္ပန္နော၊ ခုတနာခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ စက္ကဝတ္တိ၊
 စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ မဟဗ္ဗလော၊ ဗိုလ်ထုများသော၊ စရ
 ဏောနာမ၊ စရဏအမည်ရှိသော၊ ခတ္တိယော၊ စကြာမင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်
 ဘူးပြီး၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတာ၊ ဖုတ်ကြည်း
 အပ်ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ

၁-ဇောနိပါတ်-၈-၀၅-၇၇-ဟတ္ထာရောဟပုတ္တတ္ထေရဂါထာ၊ ၅၂၇

တော်ကို၊ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 အယမေဝ၊ ဤဂါထာသည်ပင်လျှင်၊ ဇောရဿ၊ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တမထေရ်
 ၏၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရဏဂါထာ၊ ပြောကြားသောဂါထာ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤသို့ပြီးဆုံးခြင်းကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗံ၊
 မှတ်အပ်၏။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တတ္ထေရ ဂါထာဝဏ္ဏနာ၊ ဟတ္ထာရောဟ
 ပုတ္တမထေရ်၏ဂါထာအတွင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ယေရဂါထာအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ-ပြီ၏။

